

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Η' Σ Ι Ο' Δ Ο Υ

Α' Σ Κ Ρ Α Ι' Ο Υ

ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

Η Ε Σ Ι Ο Δ Ι

Α Σ Κ Ρ Α Ι

QUÆ EXTANT.

Cum Notis, ex probatissimis quibusdam Authoribus, brevissimis, selectissimisque.

*Accedit insuper PASORIS Index, auctior multò
hac secunda editione, & multò correctior.*

Opera & studio

CORNELII SCHREVELII.

LVGD. BATAVORVM,

Typis FRANCISCI HACKII.

clō lōc lll.

Sumptibus Societatis.

BENIGNO LECTORI.

B Enigne Lector, cum in excudendis authoribus Typographi plus satis sudent, multique etiam inter illos sint, qui majorem gloriæ, quam pecuniæ famam aucupantes, immortale sibi nomen comparare studeant: non pauci tamen in electione Authorum satis etiam incuriosi, quosvis sine discrimine arripiunt, lacerant; & quocunque modo eosdem in lucem proferant, parum solliciti, modo suis commodis studeant, lucro tantum intenti. Hinc illæ lachrymæ! hinc est, quod Studiosi sæpe numero non sine ratione conquerantur, quod multi, egregii alias authores, tam Græci, quam Latini, tam vitiose, multisque mendis scatentes in lucem prodeant, & nihil æquè eorum studiis officere, quodque magis eorum animos turbare possit, quam vitiosa lectio, quæ omnia reddit confusa & turbata. Huic ergò incommodo obviam ut eatur, nulla commodior via est, quam ut in edendis authoribus, diligentia, studiumque majus, quam antehac, adhibeatur, nec ullis sumptibus parcatur, modo illi Authores, quos imprimendos suscipimus, correctissi-

* 2

rectissi-

rectissimi, nitidissimique prodeant, ut ea ratione, si fieri possit, ad lectionem bonorum authorum Studiosos alliciamus & invitemus: quod an hac editione nostra secunda præstitum sit, malim id alios judicare, quam propria laude sordere. Saltem hoc polliceri ausim, nitidiorem, correctioremque authorem vix vel nunquam editum fuisse. Insuper notas quasdam auctiores paulò addidimus ex selectissimis quibusque authoribus, selectissimas, brevissimas. Præterea etiam Indicem Pasoris, in gratiam Studiose Juventutis & in usum Scholarum adjunximus; verum jam secundo etiam ita auctum, emendatum & mutatum, ut prorsus novus videatur. [Matthiæ itaque Pasori S. S. Theologiæ & Phil. Moral. Professori, plurimum hæc nostra secunda editio debet: tum quicquid fere auctarii loco Indici accessit: pro singulari enim sua humanitate, duo exemplaria Hesiodi, Groninga ad me misit; unum parentis piæ memoriæ, in quo plurima spicilegia non contemnenda in Indice annotata inveni: alterum, in quo propria manu quædam annotaverat; quæ simul congeffi, & quæ commoda nobis videbantur, huic postremæ editioni inserui. Hæc sunt, benigne Lector, quæ te scire volui, utere, frueri, & hisce nostris conatibus fave.

HE-

HESIODI VITA

Ex Lill Gyraldi De Poëtarum Historia, Dialogo II.

E Homero jam satis. A quo non longe abfuit senex, rusticana agrestique facie. Jamdudum, inquit Piso, Hesiodum nobis affers. Ipsum, inquam, profecto Hesiodum, quem & aliquo tempore cum Homero floruisse accurati quidam prodidere scriptores, alicubi licet Cicero noster Homerum longe faciat antiquiorem. Vetus certe disceptatio inter Grammaticos, Gellio & Seneca & Pausania testibus, uter ætate præcesserit: quæ de re & dialogos duos Ponticus Heraclides scripsit, & Cyrillus libro primo contra Julianum Cæsarem, centesimo, inquit, ix. & quinto anno post captam Trojam, Homerum & Hesiodum fuisse dicunt. & reliqua. Tum paulo post subdit idem Cyrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætaneus Hesiodi, sed in illis fuerit temporibus, regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante scilicet constitutionem Olympiadum. Quæ cum dixissem, Nos, inquit Piso, summopere avemus de te audire, quæ tu assidua lectione super hac re annotaveris. Quibus ego, Libenter sic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Hesiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem: quam opinionem sequi videtur Solinus, qui ita scribit: Inter Homerum & Hesiodum Poëtam, qui in auspiciis Olympiadis primæ obiit, centum x x x. anni interfuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruisse scriptum reliquere. quam opinionem & Philostratus habuisse videtur, & Vellejus non damnandus historicus (tamen quidam insulse nullum fuisse Vellejum suspicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut est apud Gellium, Non est, inquit, dubium,

quin

H E S I O D I

quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Hesiodus : idque ex epigrammate comprobatur, quod in tripode inscriptum fuerat , qui in Helicone Musis positus erat. Epigramma quod apud Dionem legi , & inter Græca epigrammata , tale est :

*Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum ,
Cum cantu vicit divinum in Chalcide Homerum.*

Græcum vero si mavultis , hoc est :

Ἡσιόδῳ Μουσῶν Εἰλικωνίσι τ' δὲ ἀνέθηκε ,
Ὑμνῶν νικῆσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Verum ubi in hunc sermonem incidimus , hanc vobis, utcumque meis verbis potero , historiam ex Plutarcho recitabo , qui eam tum in quinto Symposiacōn attigit , tum in eo, quod Septem sapientum convivium inscribitur , copiose explicavit. Homerus , inquit , & Hesiodus in OElyci Thessali exequiis & Amphidamantis Chalcidensis , carminibus certarunt , qua in re dubia atque anceps judicum fuit sententia. Conversi , inquit , sunt ad hujusmodi interrogationes , & proposuerunt inanes , ut ajunt , quasdam nugas (si modo recte interpretamur , *ὡς φασὶ λέχας* , non *ὡς φησὶ λέχης* , ut passim legitur : non tamen decerno , conscius & Lesches nomen esse proprium Poëtæ Lesbii.) Homerus quidem sic :

*Musa mihi referas , quæ non unquam ante fuere ,
Neve futura retro.*

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus :

*Verum cornipedes quando Iovis ante sepulchrum
Festinantes propter palmam plaustra terebant ?*

Ob hoc ferunt Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi , atque tripodis præmium assecutum. Sed Græca , inquit Piso , ipsa carmina audire cupio : dure enim admodum & incondite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce , inquam , non enim eo inficias quod ais. Homerus quidem ita :

Μῦσά μοι ἐννεπ' ἐκείνα τὰ μὲντ' ἐχέουσιν πάροιθεν ,
Μὲντ' ἔστι μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus :

Ἄλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τέμενος κραιναχήποδες ἴπποι
Ἄρματα σωλείψουσι ἐπιγέμφοι παρὶ νίκης.

Porro

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem Chalcidis regem fuisse, res usque in proverbium deducta ostendit, Πανιδῆς ψῆφος, Panidæ suffragium: quod in eos ferri solet, qui inerudite minusque sapienter judicant. Pulchre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat quo minus eadem diligentia reliquam ejus Poëtæ vitam, ab Atticis usque literis (quod ajunt) nobis repetas. Faciam id libenter, inquam, quando parum hoc à nostris hætenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, à caste & pudice loquendo deductum videtur, ἠδὲ τὸ ἥσιν ἄδῃ. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas? eo enim nomine à Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam, sed si me vos audire volueritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus, non alium, quam Hesiodum intelligere Vergilium autumat illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

quod scilicet Hesiodus Cumæus primus ætates ex metallis commentus est; ut liquido videtur in eo, quod Εῖσα inscribitur, poemate. Natus ergo Hesiodus Cumæ, patre Dio Ampe-
lidis filio, qui ex Menalopo Ithagænæo Critonis filio natus erat, matre vero Pycimede: qui utique parentes ære alieno oppressi, cum unde dissolverent nomina non haberent, in Ascræam Bœotiæ vicum demigrarunt, ubi est puer Hesiodus educatus, atque inde Ascræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi sententia refert, Attelen, Mæona, & Dion, Cumæos, fratres fuisse, quorum Dius, quem nauticam exercuisse comperi, ob eam quam attulimus causam in Ascræam migravit, ubi (ait) Pycimeden uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hesiodum: qui dum paterna armenta puer custodiret, à Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poëtæ interpres Proclus, & Isaacius Zezes, ut qui eam mandunt, vates fiant: unde &

H E S I O D I

Lycophron Poëta ea causa *δαφνηφόρος* vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles, & noster Tibullus agens de Sibylla:

*Vera cano, sic usque sacras innoxia laurus
Vescar, & aeternum sit mihi virginitas.*

Aphthonius quoque rhetor, laurum vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres *μαρτυρὸν φύλλον* appellavere, hoc est, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

Venturi præscia laurus.

Eadem ratione Apollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus à gentibus est creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore) prædicebant: quod & Philosophus Porphyrius credidit. Si enim magno strepitu in igne crepuissent, felicitatem significabant: si siluissent, unde & tacita laurus est dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona signa dedit gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extincto laurus adusta foco.

Lauri insuper folia si noctu pulvino subiecta fuerint, somniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen prodit Eustathius, à *δα* particula intentiva, & *φωρίω* verbo, quod voco & cano significat, quod laurus in igne posita crepet & sonet: unde fortasse & ipsi nos Latini Laurum deduximus, à *λα*, ut *δα*, particula intentiva, & uro, ut si non voce, at significatione conveniat. Si plura vero de lauro discere cupitis, præter ea quæ a nostris traduntur, legite Parthenii librum *Ε' παλαιών*, & Constantini librum xi. De re rustica. quo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam à lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro gustata, haustaque Hippocrenes unda, repente Poëta prodiit. Id cum alii, tum ipse de se in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Hesiodum putet voluisse, quæ sui ingenii & artis esset fortuna, in Deas referre, ut se Musis gratum testaretur: ut si quis ærar jam calleat, Vulcano tamen sua assignet opera. Sed hac de re plura apud ipsum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationibus

bus Hesiodum legimus, sicuti & Homerum: quam rem tamen in somnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiscuntur, facilius prudentiam cæterasque virtutes comparare existimantur, quod mores scilicet hominum multorum videant. Uxorem quoque duxisse proditum est Ctemenen Phyligei filiam, & ex ea Stesichorum Poetam natum. Alii non uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum: Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, eique responsum foret, ut Nemeæ Jovis templum vitaret, quod ibi esset vitæ finem habiturus, cumque ea causa Nemeam Peleponnelli fugeret, forte in Oëneonem Locridis pervenit, ubi Nemeæ Jovis templum fuerat, ut scribit Thucydides, quo in loco incautus ab Amphiphane & Ganetore Phyligei liberis interemptus est, quod ab eo vitiatam sororem Ctemenen crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est: id quod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Phyligei filii, sed Ganyctoris Naucleii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus, *Quænam animalia prudentiora, terrestriane an aquatilia*. Pausanias quoque in Bœoticis, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupactō fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisque est facta quæstio. & cætera quæ ille prosequitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troilo puero Hesiodus apud quendam hospitatus est: noctu Milesius hospitis filiam vitiauit: rei conscium Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, à quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate à delphinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id scelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipsos, qui facinus admiserant, aquis suffocarunt. Alii post diem tertium à delphine in littus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatis ad unum omnes de-

H E S I O D I

prehensi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, qua de re extat Alcæi Poëtæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro, hoc addito elogio, tumulata:

Ἄσκη μὲ παῖς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος
Ὅσ' αὖτε πλεῖστον γῆ Μινυῶν κατέχῃ
Ἡσιόδῳ, ὃς πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέϊσιν
Ἀνδρῶν κεκομμένον ἐν βασιλῆα σοφίης.

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios versus, nobis exprimis? Ut, inquam, noster Piso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cætera revocem. Et Piso: Faciam equidem, inquit, utcunque potero: & non diu cunctatus, sic cœpit:

*Fertilis Ascra quidem patria est: verum morientis
Pugnaces Minya condita membra tenent
Hesiodi, cujus supra omnes plurima laus est,
Spectatosque viros judicio sophia.*

Quos cum Piso recitasset, mirum est quanto sit rubore suffusus. quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit:

*Salve cui pubes, tumulusque bis obtigit unus,
Tu sapias Hesiode, quantum homini sapere est.*

Sed & Aldus ita prius:

*Hesiode ante alios sophia prestantior omnes,
Salve bis quondam qui puer atque senex.*

Græcum Pindari si vultis, sic habet:

Χαῖρε δὲς ἡγήσας, καὶ δὲς τέφρῃ ἀπὸ βολήσας
Ἡσιόδῳ, ἀνθρώποις μέγιστον ἔχον σοφίης.

Verum jam tempus est, inquam, ut quæ ab Hesiodo scripta sint, commemoremus, si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis repperi, attulero; super ea in Εἰρηνῆς verba, μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, ajunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stefichorum dixit ex Clymene: ego tamen legendum puto Ctemenem, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo
fit

fit ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stesichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina: in primisque Theogonia, à Philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde Ἔργα καὶ Ἡμέραι, id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum Poëtam aliqui scribunt. Sunt & qui putent Ἡσίως μεγάλας, sic vocata carmina, Hesiodi esse, ut Eunapius Græcus historicus, & in Bœoticis Pausanias. quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Posthæc Astronomica scripsit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus ex Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negavit. At vero Aristoteles & Grammatici nonnulli, ut Hesiodi legitimum opus in medium afferunt. Scripsit item Heroïum & Heroïdum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in opere Heroïdas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus ex Alexandri Macedonis sententia, Hesiodum ea causa de mulieribus scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de heroïbus ante scripsisset. Et quidem Lucianus ait, Hesiodum mulierum virtutes concinuisse. Tradit Pausanias, Hesiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina scripsisse. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Hesiodum primum ῥαψωδῆσαι, hoc est, per rhapsodias carmina cecinisse. At vero Hesiodus ipse, se cum Homero, in Delo, in Apollinem hujusmodi versus primum concinuisse prodidit, dum sic cecinit, ut pridie diximus:

*In Delo tum primum ego Maonidesque Poëta
Lusimus, inque novis carmen cantavimus hymnis
Auricomum Phæbum, quem Latona edidit alma.*

Sed videte, rogo, quam ille dulcius suaviusque sua lingua:

*Εὐν Δήλῳ τότε παρθένον, ἐγὼ καὶ Ὀμηρὸς αἰοιδῶ
Μέλπομεν, ἐν νεαρῶις ὕμνοις ῥαψάντες αἰοιδῶ,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάερον, ὃν τίς τε Λητῶ.*

Scripsit item Hesiodus Pelei & Theridis Epithalamium, sicuti priore sermone retulimus. Scripsit & de Dactylis Idæis. Item Epice-

H E S I O D I

Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur poëma inscriptum Herculis Scutum: quod tamen Aristophanes Grammaticus non Hesiodi esse suspicatus est, sed cujuspiam alterius, qui Homericum sit imitatus. Megacles autem Atheniensis, & Apollonius Rhodius, Stesichorusque, ipsius Hesiodi legitimum carmen esse censuere. Scripsit idem de Medicina. qua de re Plutarchus in Symposio Dioclis. Hesiodus, inquit, in Medicina plurimum valuit, quod manifeste apparet cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de foeminis, de temporum connexione, deque infantium statu differit. & hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Hesiodum De herbis scripsisse tradant, quod ex Plinio colligitur. Nec desunt qui Hesiodum scribant autorem eorum apologorum qui Æsopi dicuntur. Quæ ego cum dixissem, Vide, inquit Piso, quam paucis carminibus M. Manilius in secundo Astronomicôn ista fere omnia Hesiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudasset, mox ita de Hesiodo subjunxit:

—— Sed proximus illi

*Hesiodus, memorat divos divûmque parentes,
Et chaos enixum terras, orbemque sub illo
Infantem, & primum titubantia sidera corpus,
Titanas juvisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen, sine fratre parentis,
Atque iterum patris nascentem corpora Bacchum,
Omniaque immenso volitantia corpora mundo.
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Militiamque soli, quod colles Bacchus amaret,
Quod fecunda Ceres campos, quod Pallas utrunque,
Atque arbuscula vagis essent quod adultera pomis,
Sylvarumque Deos sacrataque numina nymphas,
Pacis opus, magnos natura condit in usus.*

Cum recitasset hos versus Piso. Si velim, inquam ego, quæcunque omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen haud indigna relatu nequaquam præteribo. Scribit in primis
Dialo-

Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca epigrammata, in Hesiodum multa. Extat & apud Græcos proverbium, de iis qui super senescunt, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus. Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam astrictamque adeo, ut stridere videretur & cum ea Homeri quoque animam serpentibus undique incinctam, ea videlicet solummodo causa, quod de Deis falsa suis carminibus confinxissent. Qua re factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui est inscriptus, Allegoriæ in iis quæ de Deis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, posset Homerus, Salmoneus vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, si quæ de Deis cecinit, sub alia significatione non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poëtis bonis, ut hesternæ die diximus, intelligi potest. Sed tamen si excellentis ac prope divini ingenii fuerit Hesiodus, non tamen ideo obtreptatoribus illum caruisse accepimus: siquidem iniquas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus: in tantum excellentissimus quisque aliquo detractore est vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittam, à Siagro Poëta laceffit, Pindarus ab Amphimane Coö, Simonides à Timocreonte. Nec Vergilio Horatioque nostris, defuere Parones, Mævii, Bavii atque Suffeni, alique de quibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromastigon genus nostro hoc tempore non minus, quam pridem, viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili quam versificatores & Poëtæ. At de Hesiodo jam satis.

Η'Σίοςδ' Κυμῶν-νός δὲ κα-
μαθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίος,
καὶ μητρὸς Πυκμιῆδος ἐν Ἀ-
σκρα τῆς Βοιωτίας. Γενεαλογεῖται δὲ
εἶναι τὸν Δίον τὸν Ἀμπελίδην τὸν Με-
λαιώπην. ὃν φασὶ τινες τὸν Ὀμήρου πα-
τέρα εἶναι πάντων, ὡς αἰνιχά-
δω εἶναι Ἡσίοδον καὶ Ὀμηρον. ἡ δὲ τε-
ρὸν δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀτλαΐδου καλέγεται.
ποίημα δὲ αὐτῆς ταῦτα, Θεογονία,
Ἔργα καὶ Ἡμίραι, Ἀσπίς, Γυναικῶν
κατάλογος ἐν βιβλίοις ἐ. Ἐπικηδὸς
εἰς Βάτταχον πικρὸν ἐρῶμενον αὐτῆς.
Περὶ τῆς Ἰδαίου Δακτύλων, καὶ ἄλλα
πολλά. Ἐπιλόμῃσι δὲ ὀπξενωθεὶς
παρ' Ἀντίφου καὶ Κριβίου οἱ νύκτωρ δε-
ξαίτες αἰαυρῶν φθορέα ἀδελφῆς ἑαυ-
τῶν, αἰεῖλον τὸν Ἡσίοδον ἀκούεις. ἦν
δὲ καὶ Ὀμήρου κατὰ πινυς προσδύτης
καὶ δὲ ἄλλος, σύγχεον Πορφύριον
καὶ ἄλλοι πλείστοι νεώτερον ἔχοντες ἐν-
αυτῶν ἐρίζουσι.

Ε'κ τῆς Διονυσίου, τῆς Ἀλικαρ-
νασείας.

Η'Σίοςδ' μὲν γὰρ ἐορόντισεν ἠδονῆς,
καὶ ὀνομάτων λειότητι, καὶ σω-
δείσας ἐμμελῆς.

Vellejus Paterculus Hist. lib. 1.

Hujus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa cxx. annos distinctus ab
Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine car-
minum memorabilis, otii quietisque cupidissimus. ut tempore tanto viro,
ca op eris auctoritate proximus. qui vitavit, ne in id, quod Homerus, in-
tideret: patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, quia multa-
tus ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius lib. x.

Raro assurgit Hesiodus, magnaue pars ejus in nominibus est occupa-
ta. tamen utiles circa præcepta sententiæ, lenitasque verborum & ex-
positionis, probabilis: daturque ei palma in illo mediocri genere dicendi.

DA-

Hesiodus Cumæus. Cæterum
à patre Dio & Pycimede
ejus matre, in Ascra, trans-
latus eo, vixit. Genus ac familiam
illius ab Ampelide Dio, Melanopi
filio deducunt. Quem nonnulli
Homeri abavum fuisse volunt. Ut
Hesiodi consobrini filius fuerit Ho-
merus. Virumque autem ab Atlan-
te volunt oriundum esse. Ejus au-
tem hæc sunt poemata: Opera &
Dies, Scutum, Mulierum Catalo-
gus, libris quinque. Epicedium Ba-
trachi, quem in deliciis habuit. De
Dactylis Idæis. Alia item multa.
Obiit autem, cum ad Antiphum &
Ctimenum hospes divertisset. Qui
cum noctu sororis suæ stuprato-
rem tollere se existimarent, Hesio-
dum ignari sustulere. Fuit autem
Homero, ut quibusdam videretur,
antiquior. Alii eadem tempestate
vixisse autumant. Porphyrius &
alii, centum omnino post annis flo-
ruisse tradunt.

Ex Halicarnassensi Dionysio.

Hesiodo autem magna volupta-
tis fuit cura, tum æquabilem
dictionem accuratamque amat
compositionem.

EPIGRAMMATA.

Δ' Ἡμήτερ τρέλινε, σὲ μὲ πολυγηθεῖα καρπὸν
 Ἀλδαίνειν σοφίης εἰκός, ἅτε σαχόων.
 Τὸν μὲ παῖς Δίοιο καὶ ἀγχινόε Πυκιμηίδης,
 Ἄσκητος ἐναέτης, οἶδεν ἀμφοτέρω.
 Ζεὺς γάρ ὑπο θρεφθεὶς μεγαλύνει, χεὶρ δ' ἐχέτληεν
 Τῇ μὲ αἰετίζων, τῇ δὲ μέγα δρέπανον,
 Ἄρβον τ' ἐκπαύλων, αἰεκία λιμὸν ἀμύνει,
 Πανθίης χρυφῶ δρέψατ' ἀπ' ἰδυοσιώης.
 Τῶν δὲ σοὶ ἀγλαόκαρπα θαλύζια δῶκε κομίζειν,
 Μελπόμεν γλυκερῆς ἔργα γητονίης.
 Σωφροσύνῃ δ' ἐδίδαξε, καὶ ὡς πλείον ἤμισυ παυθεῖς,
 Ἐκ Μουσίων σοφίης μέτρον διδασκόμεν.
 Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανόλβιε· σοὶ γὰρ εἴνεγκε
 Πολλὴ καὶ πινυτὴ γαῖα φυθασορέλῃ.

In eundem.

Δαφνοφάγῳ, γλυκύμυθῳ, αὐτὸς φίλῳ ἑρανόδητι,
 Γῆς δρότους θεῖῳ δείκνυσιν Ἡσιόδῳ,
 Πιερίδων γείτων πολυώνυμῳ. ὦ πόποι, ὦ Ζεῦ,
 Ἡ γλαφυρῶς ταύτης ὀναῖο γητονίης.

In eundem.

Πῆμα κακὸς γείτων. ὅσοντ' ἀγαθὸς μέγ' ὀνειρε,
 Αἰσιλίδες θεῖα φαντό ποθ' Ἡσιόδε.
 Ταῦτ' ἄρα φροσάμενῳ, γλυκερῆς φίλῳ ἤλιθα Μύσῃς,
 Γειτονίης αὐτῶν ἔμμορε Πιερίδων,

In eundem.

ὦ μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήτερ' ἔργα κομίζων,
 Βίλλης Εἰρλώνης παῖ, γέρον Ἡσιόδε,
 Δαίμονιν οἶο' ἔποδα, νέμων ἐνὶ βένθεσσιν ὕλης
 Ποίμεν' ἢ δὲ ἀγάλῃ τ' Ἐλικανιάδῳ.
 Ἐνθά σε βυκολίοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεῶντο,
 Πηκίδι σῇ φίλῃ τερπόμενον κραδίῃ.

H¹ ταῖα

Η' τάχα πιμπύζοντα βόας, κ' μηκίδας αἴγας,
 Η' τάχα κ' λεπὶς πηγάμφοι δόνακας,
 ἔντε πόνος λαλαγέονται, κ' αἴθεσιν εἰσαρουῖζιν,
 Οἷα φιλεῖ λιγυρῶν ἔθνεα μηλονόμων.
 Καί τοι σκηπτρον ἔδδον Μυσίων βασιλῆα γηυιάδ',
 Αὐτοφυῆς θεῖον σῆμα δαημοσιώης.
 Χαῖρε, πάτερ, τοῖδεοσι, κ' ἰλασθ' ἄμμι γήραιο,
 Αἰπόλε μ' ὠφέτερον, νυνὶ δ' ἄρ' αἰοῖδοπύλε.

In eundem.

Ὑψαγρόταν ποτ' αἰοῖδ' ἀναζητῶντ' Ἄρησ',
 Η' φύζεις δ' ἄρχαῖν δειξάτω Μαιονιδῶν.
 Δεινὸς Ἄρης μὲν ἔχαιρε, καὶ οἱ πολέμους τε μάχας τε
 Κέκλειτο, κ' δῖον μελπιῶν Αἰακίδῶν.
 Τῷ δ' ἄρα γιομῶροιο πάλαι κλύε πότνια Διὶ,
 Βῆ δ' ἰμὲρ ὑψηλῆς ἄγκισ Πισείης.
 ἔνθ' ἄρα οἱ κλυτότερος ἐναντίῳ ἦλθεν Ἀπόλλων,
 ὦχε μάλ' Ἀσκραῖον δειξάτω δ' Ἡσίοδον,
 Ἡσίοδον φιλόμυθον. οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
 Γεινόμενον, Μυσῶν ἄγχ' Ἐλικωνιάδων.
 ὧς ὁ μὲν ἦδ' ἐμὸν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆϊ,
 Καὶ ὠφέτερον ὄρμας κ' ἰδύσθ' ἡμιθέων.
 Αὐτὰρ ὁ γῆ, δρότους, κ' δρότρεα τοῖσι μάλιστα
 ἔκ Διὸς ἔρανεῖς σήματα, τίς τ' ἔειδας.
 ὧς ἰεῖδων μεγαλὴν διοτῶν αἰὲν ἄρχαῖαν ἐκσῶν,
 ὅς γ' ἐπιμνηστὴν ἦεν, ὅς οἱ ἀγαθῶν.

In eundem.

Χαῖρε γῶν Ἀσκραῖε τοὶ ἔρανον ὄρωι ἔχουσι
 Μήδεα κ' πλὴθ' κ' γῆν ἐξανύζας.
 Μυσίων ὑποζῆται παλαιγυρὸς. ἦτοι ἔκδυθες
 Πολλὰ πατρὸς θυμῷ δῶναι κ' προπίδας.
 Τείρεα πάντα μαθὼν, τίπτε ἔρανος ἐσεφάνωνται,
 Καὶ Κρονίδα βελαῖς, κ' φάσθ' ἡελίχ,
 Τῶν τε Σελήωις λιπαρῶν φλόγα, μαῖαν δ' ἄρρης,
 Ἀγλαὸν δ' ἄρχαῖς σῆμα φυθασομένης.
 Ἀρχαῖος ἰληκρίσι. μόνῳ ὠρεσίλῳ ἔειπε
 Πάντε Σελήωις γυνὲ πόρον Ἡσίοδῳ.

ARGU.

ARGUMENTUM

IN

HESIODI ASCRAEI OPERA ET DIES.

Η'ΣΙΟΔΟΥ.] *Super Homeri atque Hesiodi aetate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur uter natus prior. dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.*

ΑΣΚΡΑΪΟΥ.] *Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Boeotiae, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam è tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit,*

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

Ἐρφα κὲ Η'μέραι.] *Non dubium est, quin idem Virg. initio Georgicorum, hanc inscriptionem expresserit, hoc versu,*

Quid faciat lætas segetes: quo sydere terram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per Opera significat agriculturam esse artem, quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per Dies autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur Operum libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agricultura tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.

A

Η'ΣΙΟ-

ΗΨΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἔργα καὶ Ἡμέρα.

Μοῦσαι Πιερίην ἀοιδῆσι κλείουσαι,
 Διδότι δὴ ἐνέπιε, σφέτερον πατέρ' ὑμνέουσαι.
 Ὅν τι λέγ' βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
 ῥήτοί τ' ἀρήτοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκηκε.
 ῥέα μ' ὃ βεβαίη, ῥέας ὃ βεβαίοντα χαλῆπτῃ.
 ῥ' εἴα δ' αἰεζήλον μινύθῃ, καὶ ἀδελον αἰεζῇ.
 ῥ' εἴα δ' ἔ τ' ἰθυὴ σκολιδόν, καὶ ἀγένορα κέρφῃ
 Ζῶς ὑψιβρεμέτης, ὅς ὑπέρτατα δώματα ναίῃ.
 Κλυθὶ ἰδὼν αἶωνι π' δίκη δ' ἴθιαι θέμισας
 Τυώη· ἐγὼ δ' ἐπεὶ Πέρην ἐτήτυμα μυθησάμεν.

ΙΟ
Οὐκ

1. **Μοῦσαι.]** Dores & Aeoles dicunt *μῶσαι*, quibus familiare est vertere *κ* in *ω*. Hinc appellatas volunt eas à verbo *μῶ*, quod est *quæro*, *investigo*; nam *investigando* disciplinas assequimur. Adfert aliam rationem Plutarchus, forsitan probabiliorem. Is enim in commentario περὶ φιλαδελφίας, dicit *μῦσας* nominatas, ut *ὁμῶς ἔσας*, idque δ' ἄρισται αἰεὶ καὶ φιλαδελφίας, quæ scilicet vivunt in perpetua quadam benevolentia & mutua charitate. Vel denique inde habent nomen, quod *Musæ*, hoc est, artes & disciplinæ, tali inter se cognatione & nodo conjunctæ conglutinatæque sint, ut altera ex altera pendeat, & altera sine altera manca sit. Πιερίην, construitur cum *διδότι* adverbio hortantis. *Μῦσαι* huc adeste ad me ex Pieria. *Θὺν* vero particula finalis de loco. *Μῦ-*

σαι.] Duplicem invocationem ponit: prior hæc ad Musas: posterior (vers. 8.) ad Iovem dirigitur, ut in Perse fratre docendo sit auxiliator.

2. **Διδότι δὴ.]** Δι' legendum monet Eustathius: quem sequitur H. Steph. δὴ mihi magis probatur, & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum: Proclum dico, Tzerzen, Moschopulum. & ita MS. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, *Μαινῶν δὲ Μῦσαι. Ὑμνεύουσαι.* Id est, celebrantes. est activæ significationis, quamquam aliqui neutraliter exponant, quæ estis celebres aut inclytæ.

3. **Ὅν τι λέγ'.]** Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in ὅν potest intelligi, inquit Tzerzes, *τέρον*, more Attico, ut sit *δὲ ὅν τέρον*, quomodo, cur: quod non-

OPERA ET DIES.

*Vſa Pierides carminibus celebres,
Agite, ſane dicite, veſtrum patrem laudantes,
Et per quem mortales homines pariter obſcuri-
que ſunt clarique,
Nobiles, ignobileſque, Iovis magni voluntate.*

*Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:
Facile praeclarum minuit, & obſcurum adauget:
Facileque corrigit incurvum, & ſuperbum contrahit
Iupiter altitonans, qui ſupremas domos incolit.
Audi intuens & auſcultans, & juſtitiam in judiciis ſequere,
Tu: Ego vero Perſa vera loquar.*

Non

nonnulli interrogative; alii vero abſque interrogatione intelligunt. Alii non minus commodè exponunt, δὴ ὄν, vel καὶ ὄν Δία, ſecundum quem Iovem gubernantur homines. φάτος & ῥητοὺς differunt, ut apud Latinos loquor & dico, eſt enim φάτος, de quo magna fama eſt, ῥητοὺς autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem aſſumptus.

4. Διὸς μεγάλοιο.] Reſponſio Muſarum. Sic apud Homerum Διὸς δὴ ἐπὶ λαίῃ το βελῆ. Subintelligitur hīc γῆνιαι, aut ſimile verbum. Διὸς.] Muſarum reſponſio. vel ut alii volunt, Poëta ipſe reſponderet ceu à Muſis edoctus.

5. Πῆρα μὲν.] Contraſtio eſt in voce πῆρα, ut Iliad. p. Virgil. quoque dixit *alvaria* pro *alvearia*. Vide Guil. Canterum lib. 7. cap. 17. &

ſopus (teſte Laërtio) quum rogaretur quid ageret Deus, reſpondit: τὰ μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῖ, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψηλοῖ. Πῆρα μὲν γδ.] Ratio eſt interrogationis, quare alii ſint clari, alii obſcuri. Dicuntur hæc à Muſis.

6. Ἀεζήλων.] Eum vocat, qui dignus eſt æmulatione atque imitatione.

9. Κλῦθι.] Invocatio ad Iovem. Δέμιςτας vocat præcepta de moribus. Δέμις ἐπὶ δειῶν, δίκη vero ἐπὶ αἰθεράων.

10. Εἰ γὰρ δὲ καὶ Πέρση.] Propoſitio eſt. Ego Perſæ conſulam optima. Iam κα potentialis particula ad μνησθαίμην referenda eſt, quaſi dicat. Tum vera dixero fratri meo, ubi tu leges gubernaveris Iupiter, & affueris mihi præſcribenti præcepta de moribus.

Οὐκ ἄρα μῦθον ἴλω ἐρίδων λόγῳ, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 Εἰσὶ δ' αὖ τὴν μὲρ κεν ἐπαγνέσσει νοήσας,
 Ἡ δ' ἐπιμνησθή. Διὰ δ' αὖδ' ἄνδρα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲ γὰρ πόλεμόν τε κακὸν κὶ δῆλον ὀφείλει,
 Σχίσλη. ὅπως τὴν γὰρ φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὥς ἀνάγκης
 Ἀθανάτων βελήσιν ἔειν πμῶσι βαρεῖαν.
 Τὴν δ' ἐτέρῳ, περτέρῳ μὲν γέιναντ' ὅξ' ἐρεβενή,
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγῳ, αἰθέρα ναίων,
 Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, κὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.
 Ἡ' τι ἔσ' ἀπάλαμνον ὥς ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
 Εἰς ἔπρον γάρ τις τι ἰδὼν ἔργον χαλίζειν
 Πλάσιον, ὃς ἀσείδ' ἢ δρόμῳ μῆλα ἢ δὲ φυλάσσειν,
 Οἴκον τ' ὃν θιάξ· ζηλοῖ δέ τι γέγονα γέγων
 Εἰς ἄφρονι ἀσέδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔειπ' ἠδὲ βροτοῖσι.
 Καὶ κεραιμὸς κεραιμῷ κατὰ, κὶ τέκνον τέκτων,
 Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονεί, κὶ ᾄδων ἀοιδῷ.
 Ὡς Πύρρη, σὺ δ' ταῦτα περὶ σοφιστῶν θυμῷ,
 Μηδὲ σ' ἔειπ' ἀκατάστατον· ἔρξαι θυμὸν ἐρύκει
 Νεῖκε' ὀπιπλόοντ', ἀγρῶς ἐπακκὸν ἰόντα.
 Ὡς γὰρ τ' ἐλίγη πέλει νεικίαν τ' ἀγρῶν τε

15

20

25

30

Ω

11. Οὐκ ἄρα.] Duplicem narrat
 contentionem augendæ rei familia-
 ris; alteram vituperandam, quum
 per injuriam & scelus cumulantur
 opes: alteram dignam laude. ἔν,
 ἦν, pro ἐστίν, Attice.

15. Οὗτος τὴν γὰρ φιλεῖ.] Ostendit
 non fieri per se, ut hæc contentio
 tantopere diligatur ab hominibus,
 cum tamen sit noxia: sed per acci-
 dens, quia scilicet non possint di-
 scernere à verè expetendis, ea, quæ
 falso boni speciem præ se ferunt:
 idque naturæ quodam fato.

17. Περίτρω.] Lege Περίτρω.
 Νύξ ἐρεβενή.] Per noctem, incom-
 prehensibilem quandam æternita-

tem rerum intelligit.

19. Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι.] Interpreti-
 bus autem, qui verba illa ad Iovem
 referunt, non ad τὴν ἔρην, nescio
 quid in mentem venerit.

20. Ἀπάλαμνον.] Inertem, qui
 manus nulli operi admovet. πα-
 λάμν enim & manum, & ipsum
 opus significat.

24. Ἀγαθὴ δ' ἔειπ'.] Probat artifi-
 cum inter se æmulationes. Hos duos
 versus Plato in Lyside, & Arist. 5.
 Polit. & 2. Rhet. & Galen. ad prio-
 rem noxiam contentionem refe-
 runt. Plutarchus autem bonæ illi &
 salutari cum Poëta nostro attri-
 buit.

25. Κοτίει,

*Non sane unum est contentionum genus, sed in terra
Sunt duo. alteram quidem probaverit sapiens,
Altera vituperio est digna. in diversa autem animum distra-
hunt.*

*Nam hac bellum exitiosum, & discordiam auget,
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario
Immortalium consiliis litem colunt molestam.
Alteram vero, priorem genuit nox obscura,
Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in aethere habitans,
Terra in radicibus, hominibus longe meliorem.
Hec quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.
In alterum enim quispiam intuens opere vacans
Divitem, qui festinat arare atque plantare,
Domumque recte gubernare, emulatur vicinum vicinus,
Ad divitias festinantem: bona ergo hac contentio hominibus.
Et figulus figulo succenset, & fabro faber,
Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.*

*O Persa, tu vero hac tuo repone in animo: (cat,
Neque malis gaudens contentio animum tuum ab opere abdu-
Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
Parum enim ei temporis est, quod litibus & foro impendat.*

Cui

25. Κοίτη, φθόνη.] Verba hæc pertinent hîc ad laudem: probat enim illam æmulationem artificum, qua alter altero citius discescere conatur. Mira hujus loci suavitas, dum artifices aliquot nominatim exprimit.

27. Ὁ Πέρση.] Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat: cumque dehortatur à contentionibus forensibus, quia infelici-ter circa eas versetur, cui singulis temporibus sui proventus non ad- fuerint.

28. Καὶ ἄλλοι.] Epitheton a-

ptissimum inhonestæ contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant. ambigua enim hujus vocis significatio.

30. Ὁρῶ.] Aitiologia est, præcedentis adhortationis. Ille forum & litigium vitare debet, qui sibi non est conscius magnarum divitiarum. Non absurdum ergo erit legere ὥρῃ cum aspiratione, ut significet tempus, & sensus tum erit: Ille lites diu sustentare non poterit, cui non est bene instructa & opulenta domus. Ὁρῶ.] Absque aspiratione, pro φερόντι. alii legunt ὥρῃ, id est, tempus.

Ωἷ πινε μὴ βίῃ ἔνδον ἱππιδανὸς καὶ αἰκῆς
 Ὀρεῖται, τὴ γὰρ φέρει Δημήτηρ ἀκτῶν.
 Τῷ κε ποριστάμεν, νοίκεα καὶ δῆλον ὀφείλοισ
 Κτήματα ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' ἐκείνι δώτερον ἔσται
 Ὡς ἔρδειν. ἀλλ' αὖθις ἀγκυρώμεθα νῆκ
 Ἰθύνει δὲ γὰρ, αἳ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.
 Ἦδη μὲ γὰρ κληῖρον ἰδοῦσάμεθ'· ἀλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπάζων ἱφόμενοι, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγας, οἱ τινὸς δὲ δίκῃν ἱθύνει δὲ γὰρ
 Νῆπιοι, ὅσῃ ἴσασιν ὅσα πλείον ἡμῖν πενέες,
 Οὐδ' ὅσῃ ἐν μετὰ χεῖρτι ἐσφονδύλῃ μίγ' ὄνηαρ.
 Κρύψασθαι γὰρ ἔχουσιν οἱ βίον ἀνθρώπων.
 Ἡδὲ δὲ γὰρ κεν καὶ ἐπ' ἡμεῖς ἐργάσασθαι,
 Ὡς τί σ' ἐκ εἰς ἐπὶ αὐτὸν ἔχον, καὶ ἀεργὸν ἰόντα.
 Αἰψὰ κε πηδάλιον μὲ ὑπὲρ κρανὸν καὶ θάλασσαν,
 Ἐργα βροτῶν δ' ἀπὸ λοιγῇ καὶ ἡμῖν οὖν πελαργῶν.

35

40

45

Αἰκῆς

32. Δημήτηρ ἀκτῶν.] Idem quod βίῃ, id est, victus, cibis. Δημήτηρ autem dicitur Ceres, quasi γημήτηρ, hoc est, terræ mater, mutata γ in δ.

33. Τῷ κε ποριστάμεν.] Concessio ironica: Quando ditatus es, & abundas jam re familiari, nec animus à malo revocari potest, age per me licebit, litiges quamdiu voles.

34. Σοὶ δ' ἐκείνι δώτερον ἔσται.] Antiqui, cum strictè aliquem cogerent, unam conditionem proponebant, cui adstringebant eum: cum minus cogerent, sed plus permitterent, secundam statuebant, usitatâ formulâ, καὶ το δώτερον ἔσται: id est, si primum non placet, licebit & secundum. Δώτερον ἔστι, nihil aliud est, quam ἔστιν, & potentiam de-

notat, seu licentiam potius.

36. Ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.] Ita enim senserunt viri sapientes, esse animis nostris innatam rationem æqui & boni.

38. Βασιλῆας.] Βασιλῆας vocat præfectos singularum urbium, quemadmodum & Homerus.

40. Νῆπιοι.] Mediocritatem commendat ac redarguit iudices & gubernatores, qui indulgent suis cupiditatibus & à vitæ frugalitate digrediuntur ad πλεονξίαν injustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem justitiæ longè potiorem, quam injustitiæ & πλεονξίæ: deinde etiam non considerare, quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergò per μέσον, medium inter lucrum & damnum, quod est justum, & honestius

*Cui non est victus domi in annum repositus,
Tempestruus, quem terra fert Cereris munus.*

Quo satiatus lites ac rixam moveas

De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit

Sic facere: sed in posterum discernamus litem

Rectis judiciis, quæ ex Iove sunt optima.

Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem multa

Rapiens ferebas, valde demulcens reges

Donivoros, qui hanc litem volunt iudicasse,

Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto,

Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.

Occultarunt enim Dii victum hominibus:

Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses

Ut in annum quoque satis haberes, etiam ociosus,

Statimque remonem quidem in fumo poneres,

Opera vero boûm cessarent mularumque laboriosorum.

Sed

stius atque utilius πᾶντος, id est, toto: quo & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur. Plato 5. Polit. & 3. Legum, intelligit de mediocritate in statibus civilibus amplectenda.

42. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσιν.] Pro ἔκρυψαν, Atticè, occuluerunt. Causam hujus ignorantie ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum, hanc faciliorem vitæ rationem.

43. Πᾶντος.] Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata, posse facile quemque non admodum industrium, vel unius diei labore efficere, quod sufficiat in integrum annum. Innuit ergo Poëta facilitatem victus querendi a-

put priscos: illi non arabant, uno die tantum colligebant, quantum per totum annum erat necessarium. Erant autem frugalissimi, malva & asphodelo contenti: verum posteri homines ad voluptatem proni, nec quibuscumque contenti, laboriosissimam sibi ipsis vitam compararunt, dum undique ventri grata quærunt.

44. Ὡς τὶ σὶ κ' εἶ.] Venustissimo idiomate. ὁ εἰς ἐνταυτὸν ἔχοντες dicuntur οἱ πλείστοι, quibus opponebantur οἱ εἰς ἡμῖν ἔχοντες.

45. Πυδάλιον.] Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent autem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboraret & inducet.

Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χαλυσάμνῳ φρεσὶν ἦσαν,
 Ὅτ' ἔμιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τῦνεκ' ἄρ' αὐθράποιον ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Κρύψε δὲ πῦρ. τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς Ἰαπετιῷ
 Ἐκλειψ' αὐθράποιον Διὸς ὡς μὲν μήλοισι
 Ἐν κοίλῳ γάρηκε, λαθὼν Δίᾳ τερπικέλευτον,
 Τὸν δὲ χαλυσάμνῳ ἐπυσίφη νεφελῆσσι τε Ζεὺς.

50

Ἰαπετιονίδῃ, παῖτιν ἀεὶ μέδεα εἰδὼς,
 Χαίρεις πῦρ κλείψας, καὶ ἱμάς φρένας ἠΐθεο παδ' ἔλας;
 Σοῖτ' αὐτὰ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἰσομύροισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ὃ κιν' ἀπαντὶς
 Τέρπειν) καὶ θυμὸν, ἰὸν κακὸν ἀμφαραπῶνις.

55

Ὡς ἔφατ'· ὅκ' δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Ἦ΄ φασιν δ' ἐπαίλουσι σφεικλυθὲν ὅτι τάχιστα
 Γαῖαν ὕδ' φέρον, ὅν δ' ἀνθρώπων γένος αὐδ' ἔλῃ
 Καὶ εἶν'· ἀθανάτους δὲ θεῶς εἰς ὅπα ἴσκειν
 Παρθενικαῖς καλὸν εἶδ' ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνη
 Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἰσὺν ὑφαίνειν.
 Καὶ χεῖρ' ἀμφιχέου κεφαλῇ χρυσῷ Ἀφροδίτῃ,

60

65
 Καὶ

47. Ἀλλὰ Ζεὺς.] Longam fabulam recenset de Pandora, qua docet Iovem iratum abdidisse ignem, id est, veritatem, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus re-cta & honesta, misit Iupiter Pandoram, id est, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augeretque quotidie sumptus, & quamvis multis modis adblandiatur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor vel ratio, vetat recipere voluptatem: & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, sed sero receperisse præ-

nitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεὺς, quasi προμνησ-
 νος, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine secundum quosdam intelligitur vis humani ingenii.

48. Ἀγκυλομήτης.] Lege Παικλομήτης. Sed alteram præfert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

50. Κρύψας.] Iupiter abscondit ignem, cujus beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simplicius viverent homines.

52. Ἐν κοίλῳ.] Ignem ferulis optime servari, auctor est Plin. l. 13. c. 22.

55. Χαίρεις.] Est quædam ημιοση-
 πικὴ approbatio. Pulchrè hîc nota-
 tur ingeniosorum studium, & in-
 consi-

*Sed Iupiter abscondit, iratus animo suo,
 Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
 Quocirca hominibus paravit tristia mala.
 Abscondit vero ignem: quem rursus bonus Iapeti puer
 Surripuit ad hominum usum, Iove à consulto
 In cava ferula, fallens Iovem fulminibus gaudentem.
 Huncque indignatus affatus est nubicoga Iupiter:
 Iapetionide, omnium maxime versute,
 Gaudes ignem furatus, quodque animum meum deceperis?
 Quod tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.
 Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
 Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
 Sic ait, risitque pater hominumque Deūmque.
 Vulcanum vero insignem jussit quam celerrime
 Terram aqua miscere, hominisque imponere vocem,
 Et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare
 Virginibus pulchram formam peramabilem. at Minervam,
 Opera docere, ingeniose telam texere:
 Et venustatem circumfundere capiti auream Venerem,*

Et

considerata in successu suorum con-
 natuum lætitia.

58. Εὖν κενὸν ἀμπαζανόρως.] Ea
 ferè est humanarum rerum condi-
 tio, ut illæ ipsæ cupiditates, quæ
 omnis generis mala secum trahunt,
 nos delectent.

60. ΗΨαυσον.] Recenset jam quo-
 modo Pandora condita sit, M. Gar-
 bitius sensum hujus fabulæ sic ex-
 plicat. Hominem prius habuisse sin-
 ceriorem & puriorem naturam,
 simpliciusque vixisse. Postquam ve-
 rò lascivia mentis ipsius contra vo-
 luntatem Dei sibi vendicarit inge-
 nii & cognitionis vim exercitatio-
 rem, inde quasi transformatum in
 aliam naturam & κερδον corpo-
 ream, & illam quidem excellentem

virtutibus cœlestibus, sed quibus
 corporea fece contaminatis, mens
 humana & ipsa ex consortio con-
 taminata, variè abutatur ad lasciviam
 & luxuriam variarum artium
 & inventionum: & hoc sub spe &
 specie boni & vitæ melioris; sed
 quam omnem industriam suam po-
 steriore consideratione, & eventu
 stultorum magistro, experiatur con-
 trariam esse suis effectis, solaque spe
 reliqua sustentetur in perpetua an-
 xietate animi. Cæterum si de volu-
 ptate hæc potius libeat intelligere,
 dicemus Poëtam hic significare,
 non unum esse genus voluptatis.

62. Α' δανείρας δὲ θεῶν ἐκ ἀν-
 ἰστον.] M. S. Palat. Παρδανείας, id
 est παρδέρω, ut habent glossæ.

Καὶ πόθον ὄρξαίον, καὶ γηοκῶρες μελιδῶνας·
 Ἐν δὲ θέρμῳ κύνειόν τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπῇ ἤθε·
 Ἐρμείῳ ἦνωγε Διὶ ξέχθροισι Ἀργαφόντιν.
 Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίοντι αὐτῇ.
 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει κλυτὸς Ἀμφιγυήης
 Παρθένῳ αἰδομένη κελόν, Κρονίδεω Διὶ βυλας·
 Ζῶσι δὲ καὶ κῆρσμησι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ·
 Ἀμφι δὲ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὺ
 Ὀρμυς χρυσείη· ἔθειλαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ πλώγα
 Ὄρα καλλιόμοισι σῆφον αὐθεῖν ἐν αἰετοῖσι·
 Πάντα δὲ οἱ χροῖ κῆρσμον ἐφάρμοξε Παλλὰς Ἀθηνῆ,
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσι Διὶ ξέχθροισι Ἀργαφόντις
 Φαίδεά θ' αἰμυλίης τε λόφους καὶ ἐπὶ κλοπῇ ἤθε·
 Τείξει, Διὸς βυλῆσι βαρυκλύπῃ. ἐν δ' ἄρα φωνίῳ
 Θῆκε θεῶν κήρυξ, ἐομόνη δὲ πλώδῃ γυναικί·
 Πανδώραν, ὅπ' πάντας ἐλύμπια δώματ' ἔχουσι·
 Δάφρον ἐδώκεν· πῆμ' αὐδράσι κ' ἀλφειῇσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμύχανον ἐξετίλειπεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεῖα πέμπει πατὴρ κλυτὴν Ἀργαφόντιν,
 Δάφρον ἄγνους, θεῶν τεχνῶν ἄγχιλον. καὶ δ' Ἐπιμηθεύς

70

75

80

85

Ε' φρενί-

66. Καὶ πόθον] Indefessam cupiditatem superandi alios : vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. γηιοκῶρες, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absumunt membra: sicut fere videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animadverto: γηιοκῶρες μελιδῶνας, inquit, ὡς τὰ γυῖα κοσμεῖσας. τὸ γὰρ κοσμεῖν καὶ καλλῶναι οἱ παλαιοὶ κορεῖν ἔλεγον. de curatura, quæ bonam virginum naturam corrumpit ἐν τῇ καλλωπίζῃ, Pro-

clum agere existimo.

67. Ἐν δὲ θέρμῳ.] Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi quam attulimus, commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti, nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores & πλεονέκται variis artibus & dolis lucrum captare.

68. Ἐρμείῳ ἦνωγε.] Mercurium finxerunt nuntium Deorum, quod ejus motus sit maxime admirabilis, & quod ejus varia ratio sit in genituris.

72. Ζῶσι.] Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

73. Πότνια.]

*Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas:
 Imponere vero impudentem mentem, & fallaces mores
 Mercurium jussit, nuncium Argicidam.
 Sic dixit. illi autem obtemperarunt Iovi Saturnio regi.
 Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus
 Virgini verecunda similem, Iovis consiliis.
 Cinxit vero & ornavit Dea glaucocula Minerva:
 Circum vero Charitesque Dea, & veneranda Suada,
 Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
 Hora pulchricoma coronarunt floribus vernis.
 Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva,
 At in pectore illi nuncius Argicida,
 Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
 Fecit Iovis consiliis gravistrepi. sed vocem illi
 Imposuit Deorum praco. appellavit autem mulierem hancce
 Pandoram: quia omnes coelestium domorum incole
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
 At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absolvit,
 Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam
 Munus ferentem, Deorum celerem nuncium. neque Epimetheus
 Cogi-*

73. Πέρνια Πειθῶ.] Eloquentia Dea ab antiquis habita, quam Græci peculiari templo & ceremoniis colebant.

81. Πανδώρα.] Quidam (ut ante monuimus) voluptatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam, quam admirantur homines tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis donis sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio naturæ.

82. Ἀλφειῶ.] Intelligit solertes, qui discedunt à simplicitatis rectitudine; & qui curiosi sunt.

Ἀλφειῶς indagatores exponunt, sed id accipiendum est in malam partem pro curiosis, quia sic sunt hominum ingenia, ut præsentia fastidiant, cupiant & adfectent alia. sicut & pisces, ἀλφειῶς vocant, quia statim adnatant solent, si quid abjeceris in piscinam. Porro gravissime ista curiositas reprehenditur ab Horat. Epist. lib. 1.

Optat ephippia bos piger, optat arare caballus.

83. Οὐδ' Ἐπιμηθεῖ.] Mittitur donum ad Epimethea & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani in-

confi-

Ε'φράσθ' ὥς οἱ ἔειπ' Προμηθεύς, μή ποτε δῶρον
 Δίξασθ' παρὲς Ζῆνός ὀλυμπίης, ἀλλ' ἀποπίμπην
 Ε'ξοπίζω, μή περ' ἐκ κακὸν θνητοῖσι γλῶσση).
 Αὐτὰρ ὁ δὲ ξάμεν' ὅτι δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φθλ' ἀνθρώπων
 Νόσφιν ἄτερ τι κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 Νύκτων τ' ὄρεα λίων, αἷτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκεν.
 Αἰψά γ' ἐν κακότητι βροτὸν καὶ ἀγαθήσκει.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖραισι, πίθου μίγχα πῶμ' ἀφιλεῖ
 Ε'σκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Μύθη δ' αὐτῷ· ἑλπίς ἐν ἀρήκῃσι δόμοισι.
 Ἐνδὸν ἔμμεναι πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, καὶ δὲ θύραζε
 Ε'ξίπλη. παύειν γὰρ ἐπιμύθεα πῶμα πίθοιο,
 Αἰγόχευ βυλῆσι Διὸς νεφεληγερέτα.
 Ἀλλὰ ἥ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησιν).
 Πλοῖη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλεῖη δὲ θάλασσα.
 Νῦν δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη καὶ ἐπὶ νυκτὶ
 Αὐτόμαθι φοιδῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσιν
 Σιγῇ, ἐπεὶ φωνῶν ἐξοίλατο μελέεσσιν Ζεὺς.
 Οὕτως ἄνθρωποι ἐπὶ Διὸς νόον ἔξαλίσσασθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἔπειν τοι ἐγὼ λόγον ἐκχορυφώσω
 Εὖ καὶ ἐπισταμνῶς. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆλιν.

90

95

100

105

Ως

considerata & praeceptis, non obsequitur plerumque parti superiori meliorique mentis & rationis, quae est προμηθεύς animi hominis. Ideoque specie hujus boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepisse paenitet. Recte ergo Horatius,

— Nocet empti dolore voluptas.

91. Νόσφιν ἄτερ τι.] Hæ duæ particulae quamvis idem denotent, intendunt tamen hic significationem.

93. Αἰψά.] Κακότης hic pro malo externo accipitur.

94. Ἀλλὰ γυνή.] Proverb. Γυναικῶν ὀλεσθῆσι. Mulier, id est, appetitiva & feminea affectio, & publica indulgentia δημαγωγικὴ & ψυχγωγικὴ atque συρρετικὴ, unde laxatur disciplina severior. Hinc deinde sublata disciplina tanquam operculo Pandoræ, id est, corporis & animi humani, statim quasi ex antro Æoli venti & impetus affectuum,

Qua data porta ruunt, & terras turbine perflant,
 & nusquam non pervadunt, & nihil

Cogitavit quod illi praecepisset Prometheus, ne quando munus
 Susciperet à Iove Olympio, sed remitteret
 Retro, necubi mali quippiam mortalibus eveniret.
 Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
 Prius namque in terra vivebant familia hominum
 Seorsim à malis & absque iis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
 Statim enim in afflictione mortales consenescent.
 Sed mulier manibus, vasis magnum operculum cum dimovisset
 Dispersit, hominibus autem machinata est curas graves.
 Sola vero illic spes infracta in domo
 Intus mansit, dolii sub labris, neque foras
 Evolavit. prius enim iniecit operculum dolii,
 Aegiochi consilio Iovis nubicoga.
 Alia vero innumera mala inter homines errant.
 Plena enim terra est malis, plenumque mare.
 Morbi autem hominibus tam interdum quam noctu
 Vltro oberrant, mala mortalibus ferentes
 Tacite: nam vocem exemit prudens Iupiter.
 Sic nusquam licet Iovis mentem evitare.
 Ceterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
 Belle ac scienter: tu vero praeordiis imposito tuis.

Vt

hil non moliuntur. Quod tamen spes remansit, significat neminem tam desperatis rebus esse, quin aliquando speret. Ovid.

Vivere spe vidi, qui moriturus erat.

98. Περίαν γάρ.] Ratio solius spei in pyxide relictæ. Magnum certe Dei donum spes, quo solo affe-
 Qu homines inter tot ærumnas sustentantur & aluntur, & sine cuius condimento omnia non solum fatua, sed etiam insuavissima sunt.

104. Σίγη ἐπεὶ φωνή.] Verissimè contrà Hesiodum dicit Plutar-

chus in præceptis sanitatis; non omnes morbos solere tacite & sur-
 tim invadere ipsos homines; sed plurimi καὶ δὲ πρὸς μεγαλήτας καὶ
 πρὸς εὐρύς, καὶ κέρητας ἔχουσιν ἀπ-
 ψίας καὶ δυσκρινσίας.

106. Εἰ δ' ἰδίαις.] Quinque æ-
 rates jam fingit: quo commento si-
 gnificat naturam & mores subinde deteriores fieri, & vicia hominum augeri. Hanc descriptionem æta-
 tum omnes fere Latini Poëtæ imi-
 tati sunt. ἐκπορεύεσθαι, significat ex-
 positionem ordine factam & inte-
 gram, neque tamen prolixam.

108. Ως

Ως ὁμόθεν γαῖασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι,
 Χρύσειον μὲν στέπτεται γῆρ' ὅθ' αἰθέριον αἰθρῶν
 Ἀθάλαβ' ἀποιήσας, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν. 110
 Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνῳ ἦσαν, ὅτ' ἔρην ἔμβασιλεύον·
 ὧς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχουσιν,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύν' ἔδ' ἐπὶ δῆλόν
 Γῆρας ἐπλήν, αἰεὶ δ' ἔπιδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 Τέρπονται ἐν θαλίῃσι, κρατὶν ἔκθεον ἀπάντων. 115
 Θνητοὶ δ' ὡς ὑπὸν δειδμημένοι· ἰδὲ λαὸς δ' ἐπὶ πάντῃ
 Τοῖσιν ἔλω· καρπὸν δ' ἔφειρε ζείδωρ' ἄρουρα
 Ἀντομέγῃ πολλὸν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθιλήμενοι
 Ἡΰχοι ἔργα νέμεντο, σὺν ἰδὲ λαοῖσιν πολέεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτ' ἔγ' ἔγ' γαῖα καλύψει,
 Τοὶ μὲν δαίμονες εἰσι Διὸς μεγάλα δ' ἔβυλαι,
 Ἐδδοῖσι, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ χεῖρας ἔργα,
 Ἡΰχοι ἰοσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 Πλετοδύται· καὶ τῷτ' ἔργα βασιλῆϊν ἔχον. 125
 Δαύτερον αὖτε γῆρ' ὅθ' αἰθέριον μετόπισθεν
 Ἀργύρεον ποιήσαν ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
 Χρυσίῳ ἔτι φυλὴν ἐναλίγκιον ἔτι νόημα.
 Ἀλλ' ἐκαστὸν μὲν πῶς ἔτατο ὦρ' ἀμειβόμενοι
 Ἐπείφεται ἀπάλαν, μέγα νέμεται, ὃ δ' ἐν οἴκῳ· 130
Α' α'

108. Ως ὁμόθεν γαῖασι.] Sequitur ætatum descriptio, qua monstrat omnia fatis in pejus ruerē.

109. Χρύσειον.] Aureum, ut inquit Plato, propter præstantiam naturæ, morum & vitæ.

112. ὧς τε.] Cognoverat fortasse Poëta aliquid de vita primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens eo, hæc dicit: Θεοὶ δ' ἔζων. Lege Θεοὶ ζώισκον. Ut paulo ante v. 90.

115. Ἐν θαλίῃσι.] Ἐορταῖς, sacris epulis. Græci enim sæpenumero totam τὴν ἀθανασίαν voce θαλία designant, quod Latini *Divæm epulas* dicunt. Vocant enim θαλίαις, sacras epulas, ὅπῃ τὴν θαλίαν, id est, florere. Est autem non vulgare tranquillitatis & pacis encomium, quod dicit delectatos fuisse sine omnibus malis, & suaviter omnibus convixisse.

117. Καρπὸν δ' ἔφειρε.] Sic Virgil. 1. Georg.

— ipsa—

*Ut simul nati sunt Dii, mortalesque homines,
 Aureum primo genus diversiloquentium hominum
 Dii fecerunt, cœlestium domorum incola.
 Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cœlo regnaret:
 Et ut Dii vivebant, securo animo pradi,
 Plane absque laboribus & erumna: neque molesta
 Senecta aderat: semper vero pedibus ac manibus similes
 Delectabantur in conviviiis, extra mala omnia.
 Moriebantur autem ceu somno domiti: bona vero omnia
 Illis erant: fructum autem ferebat fertile aruum
 Sponte sua, multumque & copiosum: ipsique ultro
 Quietis partis fruebantur, cum bonis multis.
 Verum postquam hoc genus terra abscondit,
 Ii quidem demones facti sunt, Iovis magni consilio,
 Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
 Qui quidem observant & iusta & prava opera,
 Caligine involuti, passim oberrantes per terram,
 Opum datores. atque hoc munus regale consecuti sunt.
 Secundum inde genus, multo deterius postea
 Argenteum fecerunt cœlestium domorum incola,
 Aureo neque corporis proceritate simile, neque intellectu.
 Sed centum annis puer apud matrem sedulam
 Nutriebatur crescens, valde rudis, domi sua:*

Cum

—— ipsaque tellus

Omnia liberius nullo poscente ferebat.

Ζεῖδος, elegans epitheton terræ, quod vitæ necessaria det. Sic etiam Venus dicitur *Ζεῖδος*. Plinius vult sic terram dictam, quod zeam proferat.

121. *δαίμονες*.] Hæc omnia non multum discrepant ab iis, quæ sacra scriptura tradit de bonis Angelis. *δαίμονες*, quasi *δαίμωνες*, quod Dii omnia sciant: vide Ma-

crob. Saturn. 1. cap. 23.

125. Πλατὸς δὲ τῶν.] Dicti sunt, Dii, qui τὴν ἰπταρμίαν promove-
 rent, & quocunque modo terræ præessent.

126. Ἀδ' ἑτέρῳ.] Alterum seculum describit per suas circumstan-
 tias, quod Argenteum vocat: & eo deterius priore fuisse ostendit, quod
 argentum est vilius auro.

129. Ἀλλ' ἰσχυρὸν μὲν παῖς.] Ἀλλὰ
 eleganter hoc loco pro *ἀλλ' ἑμὸς*
 ponitur.

131. Ἡ Γῆ

Ἀλλ' ὅταν ἠβήσῃς, καὶ ἤβης μέτρον ἔχῃς
 Πρωτόδοτον ζώσας ἐπὶ χροῖον, ἄλλα' ἔχῃς
 Ἀφροδίαις. ὕβρις γὰρ ἀπαύδαλον οὐκ ἐδύναντο
 Ἀλλήλων ἀπὶ χθον, ὅδ' ἀθανάτους θροναίῃς
 ἦτορον, ὅδ' ἔρδειν μεταρῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς.
 Ἡ δὲ θήμις ἀνθρώποις κατ' ἤβαν. τὴν μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χαλκῷ δ' ἔνιχα πηγῆς
 Οὐκ ἐδίδαν μεταρῶσι θεοῖς, οἳ ὀλυμπον ἔχουσιν.

135

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἔτ' ἔρ' ἔρ' γὰρ καὶ γὰρ καὶ γὰρ
 Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μεταρῶσι θνητοὶ χαλκῷ
 Δούτεροι, ἀλλ' ἔμψης πρὸ καὶ τοῖς ἐπηδῶσι.
 Ζεὺς δὲ πεπλήρη τέλει ἄλλο γὰρ μερόπων ἀνθρώπων
 Χαλκῷ πείσῃ, οὐκ ὀργυρῷ ὅδ' ἐν ἱερῷ,
 Ἐκ μελιῶν, δαιμόν τε καὶ ὁμοειμένον· οἷον Ἀρη
 Ἐργ' ἔμειλε σπένδον καὶ ὕβρις· ὅδ' ἐπὶ σῖτον
 ἦτορον, ἀλλ' ἀδάμνητον ἔχον προτέρω φρονεῖ θυμῷ,
 Ἀπλάσσει· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀάπτει
 Ἐξ ὅμων ἐπίφυγον ἐπὶ σπάρτοισι μελίεσσιν.
 Τοῖς δὲ ἦν χαλκῷ μὲν τέλει, χαλκοὶ δὲ τε οἶονι,
 Χαλκῷ δὲ ἐργάζοντο· μέλας δὲ οὐκ ἔσκε σίδηρον.
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρας ὑπὸ σφετέρῃσι δαμνύμενοι
 Βῆσαν ἐς ἀράωντα δόμον κρυεῖν αἰδέσθαι,
 Νόοντο· θάνατον δὲ καὶ ἐκπάγλους πῦρ ἰόντας
 Εἴλε μέλας, λαμῶν δὲ ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

140

145

150

Αὐτὰρ

131. Ἡβῆς μέτρον.] Vocat mediam aetatem, quae Graecis ἀκμή dicitur.

135. Οὐδ' ἔρδειν.] Ἐρδειν, non raro apud Graecos capitur pro sacrificare, ut facere apud Latinos. Virgil. *Cum faciam vitula pro frugibus.*

137. Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε.] Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factum, ut non con-

verterentur quidem in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent.

140. Ὑποχθόνιοι.] Lege Ἐπὶ χθονίοι.

142. Ζεὺς δὲ.] Tertium genus hominum ari comparat, immane, ferox, & omnino Martium. fortasse Gigantes intelligit.

144. Ἐκ μελιῶν.] Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiam

*Cum vero adolevisset, & pubertatis terminum attigisset,
Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes
Ob stultitias. injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque Deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Iupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatis Diis, qui olympum habitant.*

*At postquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.
Iupiter vero pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
Opera cura erant luctuosa, ac injuria: neque ullum cibum
Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,
Ferores: magna vero vis & manus invictæ
Ex humeris nascebantur in validis membris.
His erant anea arma, aneæque domus:
Ære vero operabantur: nigrum enim nondum erat ferrum.
Et hi quidem manibus propriis interfecti,
Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
Ignobiles: mors vero tametsi stupendi essent,
Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.*

Sed

tiem & feritatem animorum, utpo-
te qui toto impetu ad armorum &
bellicorum instrumentorum usum
ferebantur.

145. Οὐδ' ἔν σῆμα.] Non fru-
mentum ederunt, sed primi pecu-
des laniant, & carne vesci cœ-
perunt, quod antea magnum ne-
fas est creditum. Sic enim de bove
aratore, ait Varro: *Ab hoc anti-*
qui ita manus abstinere voluerunt,
ut capite sancierint, si quis occi-

disset. Et apud Homerum, cum so-
cii Ulyssis, boves Solis mactasse di-
cuntur, intelligi debent, boves ara-
tores, quos violare, impietas erat.

146. Α'λλ' αἰσχυρὸν ἔχον.] Pul-
chra descriptio virium corporis
est, & volebat significare mirabi-
lem duritiem in illorum animis
fuisse, quod à civilibus discordiis,
quæ florentissimas respublicas e-
vertere solent, impias manus non
cohibuerint.

B

155. Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἰπὲρ κὴ τῦρ γῆϑ κῆ γαῖα κάλυψε,
 Αὐθις ἔτ' ἄλλο πῖταρ' ἐπὶ χθονὶ πύλυβ' αἰρή
 Ζῶς Κρονίδης πόνησε διασώτερον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἠρώων θεῖον γῆϑ, οἱ καλέον)

155

Ἡ μίθιοι, ὡς τέρη γῆϑ κατ' ἀπείρονα γαῖα.
 Καὶ τὸς μὲ πάλαιός τε κακὸς κὴ φύλοπις αἰνὴ,
 Τὸς μὲ ἴφ' ἐπ' ἀπύλῳ Θήβῃ Καδμηίδι γαίῃ
 Ὀλίσσε μαρναμένους μῆλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο.

160

Τὸς δὲ κὴ ἐν ἡέσπιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Εἰς Τροίῳ ἀσάρον Εἰλήνης ἕνεκ' ἠυκόμεο.

Εἰθ' ἦτοι τὸς μὲ θανάτῳ τέλλῳ ἀμφικάλυψε.
 Τοῖς δὲ χ' ἀνθρώπων βίον κὴ ἦθε' ὀπίστας

165

Ζῶς Κρονίδης καλῖνασσι πατὴρ εἰς πείρατα γαίης.
 Καὶ τοὶ μὲ ναύεσσιν ἀκηδῆα θυμὸν ἔχοντες

Εἰς μακρῶν νήσοις, παρ' Ὀκισανὸν βαθυδίνῳ,
 Ὀλβιοὶ ἦρως· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν

170

Τελὲ δ' ἔτῃς θάλασσιν φέρει ζείδωρ' ἄρουρα.

Μηκέτ' ἐπὶ τ' ὠφελον ἐγὼ πέμπ' ἔοισι μεῖναι

Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ ὡς ὅτ' εἰ θανέιν, ἢ ἐπὶ πᾶσι γῆϑ.

Νοῦ γ' δὴ γῆϑ ἐπὶ σιδήρειον· ἐδὲ ποτ' ἤμαρ

175

Παύσσονται καμάτῳ κὴ οἰζύνῳ, ἐδὲ πινύκῳ

Φθόρο-

155. Αὐτὰρ ἰπὶ.] Iam ante di-
 ctum est, hoc consilio ætatum dif-
 ferentias recenseri, ut describeret
 Poëta, quomodo vitia hominum
 aucta sint.

158. Ἀνδρῶν.] Quartam ætatem
 Heroicam appellat, quando Hercu-
 les, Iason & alii Argonautæ vixe-
 runt, qui Heroës vocati sunt, quod
 virtute communi hominum natu-
 ræ præstarent: & semidei, vel quod
 altero tantum parente deo nati
 essent, vel quia in natura hu-
 mana, virtute divina præditi es-
 sent.

161. Τὸς μὲν ἴφ'.] Heroïca ætas
 continet Argonautas, & res gestas
 ad Theben, & Trojanam histo-
 riam. Posteriora tantum tempora
 recenset. Εἰπ' ἀπύλῳ.] Ad diffe-
 rentiam Thebarum Ægyptiarum,
 quæ dicebantur ἐκατόνφυλοι, & il-
 larum quæ dictæ sunt ὑποπλάκιοι,
 à monte sub quo sitæ sunt in Ci-
 licia.

162. Μῆλων.] Id est, propter re-
 gnum ac potentiam: nam præci re-
 ges peioribus divitias suas metie-
 bantur. Eteocles & Polynices filii
 Oedipi, monomachia de regno de-
 certan-

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
 Iupiter Saturnius fecit, justius & melius,
 Virorum heroum divinum genus: qui vocantur
 Semidei, priori generatione, per immensam terram.
 Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
 Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmeam terram,
 Perdidit pugnantes propter oves Oedipi:
 Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem
 Ad Trojam ducens, Helena gratia pulchricoma:
 Vbi mors quoque circumdedit ipsos.
 Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens
 Iupiter Saturnius pater constituit eos ad terra fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes
 In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,
 Felices heroës: his dulcem fructum
 Ter quotannis florentem profert fœcunda tellus.

O utinam ego quinto non interesssem
 Hominum generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea natus.
 Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die
 Quiescent à labore & miseria aut nocte

Cor.

certantes, ambo mutuis vulneribus
 conciderunt.

169. Εἰ μακρότερον.] De fortunatis
 insulis vide Plinium lib. 6. c. 23. &
 Homerum Odysseæ δ'. Παρ' Ὠκεανὸν βαδυσσύν. Hesiodus hoc libro
 injustitiæ pœnam constituit πρὸς Ὠ-
 κείον, tanquam necessarium, à quo
 etiam justos separat: quibus hoc
 præmium proponit, futurum, ut ne
 Oceano quidem opus habeant. Sic-
 ut enim ante Ὠκεανὸς & τὸ Ὠ-
 κείον, Oceanus ignotus erat,
 aut semotus: ita Heroum καὶ ἡ μα-
 κρότερον animæ ultra Oceanum con-

stituuntur, quod extra Ὠκεανὸν
 sint: qua qui carent; παρὰ τὸν Ὠκεανὸν di-
 cuntur.

171. Τεῖς τὴν ἡμέραν.] Eleganti-
 us Palatinus: Τεῖς ἡμέρας, id est, πολ-
 λαίς, inquit interpres.

172. Μακρότερον.] Descriptio postre-
 mæ & ferreæ ætatis, quæ moribus
 est pessimis, impiis & depravatissi-
 mis, vitæque cursu calamitosissi-
 mo. vox Ὠκεανὸς usurpatur adver-
 bialiter significatione optandi, &
 tamen formatur ut verbum, tribus
 personis.

Φθιρόμενοι· χαλεπαῖς ἢ θεοὶ δύνουσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἔμψης καὶ τοῖσι μεμίζεῖ) ἐσθλὰ κακοῖσιν.
 Ζῶς δ' ὀλίγη καὶ τῷ γῆμ' μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὖτ' αὖ γηρόμενοι πολιορκήσονται τιλίωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ παύσεται ὀμυῖσθαι, ἐδὲ π' παῖδες,
 Οὐδὲ ξείν' ξενόδεον, καὶ ἑταῖρ' ἑταῖρον,
 Οὐδὲ κασίγνητ' φίλ' ἴσσι), ὥς τὸ παρ' ὧν
 Αἰψά ἢ γηρόσκοιτο ἀπμήσσει τοκῆας.
 Μίμψον) δ' ἄρα τὰς χαλεποὺς βάζοντ' ἐπίσσι
 Σχίτλιοι, ἐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες. ἐδὲ μ' οἴγα
 Γηρόντας τοκῆσιν ἀπὸ γρηπτήρια δοῖεν,
 Χερσὶν ἑτέρ' δ' ἑτέρω πόλιν ἐξαλαπάξῃ.
 Οὐδὲ π' δούρκω χείρας ἴσσι), ἅτε δικάων,
 Οὐτ' ἀγαθῷ. μάλλον ἢ κακῷ ῥεκλήσθω καὶ ὕβρι
 Ἀνέρω πμήσσει. δίκη δ' εἰς χερσὶ, καὶ αἰδώς
 Οὐκ ἔστι. βλάψῃ δ' ὁ κακὸς τ' ἀρεῖονα φάται,
 Μύθοις σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμείττω.
 Ζῆλ' δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπανσιν
 Δυσκέλαδ', κακὸν χαρὶ, ὀμυρήσῃ, τυτρώπης.
 Καὶ τότε δὴ πρὸς ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς Ὀυρουδείης,
 Λαοκροῖσιν φάρεϊσι καλυψαμένῳ χροά καλόν,
 Ἀθανάτων μὲν φίλον ἴτον πρὸς λιπόντ' ἀνθρώπους
 Αἰδώς καὶ Νέμερις· τὰ ἢ λείψει) ἄλγος λυγρὸν

180

185

190

195

Θιητοῖς

181. Οὐδὲ ξείν'.] Eleganter hunc locum expressit Ovid.

— Nec hospes ab hospite tutus,
 Non socer à genero, fratrum quoque
 gratia rara est.

184. Βάζοντ'.] Ita M S. Palat. βάζοντε ἀντὶ τῷ λαζονίς, dualis pro plurali, inquit Tzerzes, ut apud Homer.

Αἰδώς ὡς Λύκοι, πόσι φάται·
 ἴδν' ὅσοι ἴσι.

Alii, βάζοντες ἐπίσσι, & ita legisse

videtur Moschopolus: qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est. alii ἐπισσι.

185. Θεῶν ὅπιν.] Ὅπιν Poëtae usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum, nec parentes præditi sunt.

186. Γα-

Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis : (num,
 Iupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium homi-
 Postquam facti circa tempora cani fuerint.
 Neque pater liberis similis, neque liberi patri,
 Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
 Neque frater amicus erit, ut antehac :
 Statim vero senescentes dehonorabunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
 Impii, neque Deorum oculum veriti. neque hi sano
 Senibus parentibus educationis premia reddent,
 Violenti. alter vero alterius civitatem diripiet :
 Neque ulla pii gratia erit, neque iusti,
 Neque boni. magis vero maleficum & injurium
 Virum colent. Iustitia vero in manibus, pudor autem
 Non erit. Ledetque malus meliorem virum,
 Verbis injustis alloquens, perjurium vero jurabit.
 Livor autem homines miseros omnes
 Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur, in viso
 vultu.
 Tum demum ad coelum à terra spatiosa,
 Candidis vestibus recta corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores graves

Mor-

186. Τραγῆμοι.] Athenis capitale fuit, Σπυρίηα non persolvere parentibus.

187. Χειρόδρα.] Violenti, quibus jus est in manibus, qui neque jus neque leges norunt.

189. Τ'ελευ.] Pro ὁλεῖσθαι, ut Latinis scelus pro scelesto.

193. Ζῆλον.] Iam redit ad primam propositionem de litibus. Postea quam vero præclare affectum

invidiæ, epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemese Deas, reliquissè terras, id est, nec pudore bonos absterri amplius à turpitudine, neque improbos meru vindictæ. Nemesis enim hîc significat justitiam quæ ulciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic vere philosophicus etiam à Platone in Protagora tractatus fuit.

197. Ἰστορ.] M S. Pal. Ἰστορ.

B 3

199. Κακῶ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὲ δ' ὅτε ἴσσι) ἀλκή.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεύσ' ἐρέω φρονέει καὶ αὐτοῖς.

200

Ὡς δ' ἱμεῖς προσέειπον ἀνδρῶνα πικυλόδερον.

Υῖε μῦθ' ἐν νεφέεσσιν φέρον, ἐνύχασσι μεμαρπῆς.

Ἡ δ' ἐλθὼν, γαμπεῖσι πιπαρμύρῃ ἀμφ' ἐνύχασσι,

Μύρετο, τὴν δ' ὅγ' ἐπικραπῆας πρὸς μύθον ἔειπε.

Δαιμονίη, τί λείλακας ἔχεις νῦν σὺ πολλὸν δροεῖων.

205

Τῇ δ' εἰς, ἥ σ' αὖ ἐγὼ πρὶ ἄλλων καὶ αἰοιδὸν εἴπω.

Δείπνον δ' αἶψ' ἐθέλω ποιήσμεν, ἢ ἐμνήστω.

Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφεισθεῖν.

Νίκη· τί σῖρε), πρὸς τ' αἴχεσιν, ἄλλα καὶ πάχῃ.

Ὡς ἔφατ' ὠκυππίης ἱμεῖς τεινυσιππίεσσι ὄρνιθι.

210

Ὡς Πέρση· σὺ δ' ἄγε δίκης, μηδ' ὕβρει ὀφείλεις.

Υῖε, γὰρ τί κακὸν δέλω βροτῶν· ἐδὲ μ' εὐδελὸς

Ῥηϊδίως φερέμεν δαΐα), βαρύνθῃ δ' εὖ τ' ἔω' αὐτῆς,

Ἐγκύρσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρῃφι παρελθεῖν

Κρείσσων ἐς πείδιμα· δίκην δ' ἔω' ἔρ' ὕβρει ἔχει.

215

Εἰς πῆλ' ἐξελθεῖσαι· παθὼν δ' ἐπιπύει γινώ.

Αὐτίκα γὰρ σέβει ὄρεσσι ἄμφω σκολιῇσι δίκην.

Τῆς

199. Κακὲ ἔκ δ' ἴσονται ἀλκή.] Id est, in tantum malitia invalescet, ut planè nullum vel remedium vel auxilium hisce tantis malis expectandum (id enim ἀλκή significat.) Et perspexerunt sapientes omnia in rebus humanis mala corrigi non posse, nec ius civile corrigit omnia. Multa enim toleranda & dissimulanda veniunt, non quod laudem mereantur; sed & quod sine maximo incommodo e medio tolli nequeant.

200. Νῦν δ' αἶνον.] Narrat apologum, quo notat potentiorum mores adversus inferiores. αἶνον fabulam ejusmodi significat quæ figurate & recte contineat admo-

nitionem seriam & gravem, & ex usu vitæ petitam. Νῦν δ' αἶνον βασιλεύσ'.] Propositio est. Tradam nunc præcepta Regibus & Magistratibus: & dicit Magistratum nil minus decere, quam vi grassari more bestiarum.

201. Ἀνδρῶνα.] Per Lusciniam intelligit doctos homines & sapientes. vocat hanc aviculam, πικυλόδερον, gutture vario, propter soni & vocis varietatem.

205. Δαιμονίη. τῇ δ' εἰς.] Tyrannica vox, plane proverbialis, de alterius vita pro libidine statuentis. Quasi dicat, quantumvis justa sint ea quæ postules, tamen penes me est ius de te statuendi quid velim.

208. Ἀφρων.]

Mortalibus hominibus. mali vero non erit remedium.

*Sed nunc fabulam à brutis desumptam regibus narrabo ,
quamvis ratione peditis.*

Sic accipiter affatus est lusciniam canoram ,

Alte in nubibus ferens , unguibus correptam :

Illam vero misere , curvis confixa unguibus

Lugebat : eam autem violento ille sermone allocutus est :

Infelix quid strepis ? habet te multo fortior :

Hac vadis , qua te duco , licet sis cantatrix.

Vtrum vero libet vel epulabor te , vel dimittam. (dere ;

Imprudens autem , quicumque velit cum potentioribus conten-

Quippe victoria privatur , & præter convitia dolores patitur.

Sic ait velox accipiter , latis alis prædita avis.

O Persa , tu vero audi justitiam , neque injuriam fove.

Injuria enim perniciosa est misero homini. nam nec bonus

Facile ferre eam potest , gravaturque ab ipsa ,

Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi

Melior ad justa : Justitia enim super injuriam valet ,

Ad finem progressa : stultus vero cum malo suo discit.

Continuo enim sequitur perjurium injusta judicia.

Justi-

208. Ἀρεγοῦ.] Epiphonema seu ἐπιμύδιον hujus fabulæ , quod monet non esse reluctandum potentioribus.

211. Ὡς Πέρση.] Primum præceptum , quo fratrem ad justitiam colendam , & injustitiam vitandam adhortatur. Ὡς ἐν opponit justitiæ , quia pro injustitia universali hæc vox usurpatur : quamvis tamen sæpius accipitur pro insolentia , quæ comitatur divitias.

215. Διὰ δὲ ὑπὲρ Ὡς ἐν ἰσχυρ.] Ratio præcepti est , quare sit satius sequi justitiam , quia ad bonum finem perducere non potest , si quis injuria afficiat alium. Nam ut ve-

ritas laborare non potest , extingui non potest , ita nec justitia. Atque hoc significare voluit , cum inquit , ἡ τὴν Ὡς ἐν ἰσχυρ. ἰσχυρὸν verò est prævalere , obtinere.

216. Παθὼν.] Proverbialis locutio , quæ significat miserrimam esse prudentiam , quæ ex malis nostris perdiscitur.

217. Αὐτίκα.] Commoratur in collatione justitiæ & injustitiæ , ut hominibus metum incutiat , ne contra justitiam faciant. Per ὅρκον intelligit omnem fidei violationem : per δίκας σκολιὰς , lites ini-
quas , quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.

Τῆς δὲ Δίκης ῥόθῳ ἐλκρομένης ἢ κ' ἀνδρες ἀγῶνι
Δωροφάγῳ, σκολιαῖς δὲ δίκαις κείνῳσι θύμισται.

Ἡ δ' ἐπὶ κλαίεντα πόλιν τε καὶ ἥθια λαόν,

220

Ἡ ἔρα ἰσομερῆ, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,

Οἳ τέ μιν ἐξιλαίεν, καὶ σὺν ἰθαῖαν ἔνειμαν.

Οἳ δὲ δίκας ξείνοις ἐς ἐσθλήμοισι διδύσιν

Γθείας, καὶ μὴ ἢ παρεκβαίνεν δικάϊα,

Τοῖσι τίθηται πόλεις· λαοὶ δ' αἰνεῖσιν ὡς αὐτῇ·

225

Εἰρήνη δ' ἀνὰ γλῶκροισὶν ἐκέρχεται, καὶ πότ' αὐτοῖς

Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρει δ' ὀρύσσει Ζεὺς.

Οὐδὲ πότ' ἰσχυρίζεται μετ' ἀνδράσι λιμὸς ἐπιθεῖ,

Οὐδ' ἀτη, θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμει.

Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολλὴν βίον, ἔρεσι δὲ δρῶς

230

Ἀκρημνὸν τε φέρει βαλάντας, μέσση δὲ μελίστας·

Εἰροπύχῳ δ' οἷος μαλλοῖς καὶ ἄλλοις ἐλάττει.

Τίχλει δὲ γυναικες εὐοικῶτα τέκνα γυνεύουσιν·

Θάλλει δὲ ἀγαθοῖσι δάφνι περὶ· καὶ ἐπὶ νηῶν

Νείουσιν, καὶ πότ' ἔρεσι ζείδωρ ἄρκεα.

235

Οἷς δ' ὕδατος τε μέμηλε κακὴ καὶ χέτλια ἔργα,

Τοῖς δὲ δίκῳ Κρονίδης τεκμαίρει δ' ὀρύσσει Ζεὺς.

Πολλὰ καὶ καὶ ξύμπασιν πόλιν κακῇ αὐτῶν ἐπαυρεῖ,

Ὅς τις ἀλλήλοισιν καὶ ἀπείθετα μηχανάται.

Τοῖσι δ' ἐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,

240

Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·

Οὐδ' ἔτι γυναικες τίχλεισιν· μινύθουσι δὲ οἶκος,

Ζῶνός φρεσὶν ἐμψύχουσι δ' ἐλυσσύνει.

Ἄλλοι δ' αὖτε

Ἡ δ' ἔτι μετὰ τὸν πόλεμον ἀπώλινται, ἢ τότε τεύχεται,

Ἡ δ' ἔτι

218. ῥόθῳ.] Tractus violentus, quo iustitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & iudicium.

220. Ἡ δ' ἐπὶ κλαίεντα.] Subintelligendum fortassis καὶ ἥθια, id est, ciuitas, conventus, statuta, & alia quae sunt in consuetudine civili.

223. Οἳ δὲ δίκας.] Eruditissime

insignia iustitiae praemia & comoda enumerat. Eadem tere recenset Homerus in clypeo Achillis.

229. Θαλίης.] Vterque Palat. v. 24. vet. c. Palat. Ἀπύχῳ, quemadmodum & Eustathius.

236. Οἷς δ' ὕδατος.] Antithesi quadam confert iniustorum poenas ad praemia iustorum. Sunt autem omnia

*Iustitia vero strepitus excitatur tracta quocunque homines du-
 Donivori, pravisque judiciis judicarint causas. (xerine
 Hac vero sequitur deflens urbemque & mores populorum,
 Caligine involuta, malum hominibus adferens,
 Quique ipsam expellunt, neque recte distribuunt.
 At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant
 Recta, neque à justo quicquam exorbitant,
 Is viget urbs, populi que florent in ipsa:
 Pax vero per terram alma, neque unquam ipsis
 Molestum bellum parat late cernens Iupiter,
 Nec umquam justos inter homines fames versatur,
 Neque noxa: in conviviis autem partis opibus fruuntur.
 Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero quercus
 Summa quidem fert glandes, media vero apes:
 Lanigera autem oves velleribus onusta sunt:
 Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos;
 Florentque bonis perpetuo, neque navibus
 Navigant: fructum vero profert sæcundus ager.
 Quibus vero injuria mala cura est, pravaque opera,
 Is pœnam Saturnius parat late cernens Iupiter:
 Sæpeque universa civitas malum ob virum punitur,
 Qui peccat, & iniqua machinatur.
 Illis autem calitus magnum adduxit malum Saturnius,
 Famem simul & pestem: intereunt vero populi,
 Neque mulieres pariunt, decrescuntque familia,
 Iovis O'lympii consilio. interdum vero rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit aut murum,*

Aut

omnia illa nata ex legibus naturæ;
 quia recta ratio dictat sceleratis &
 flagitiosis hominibus nullum ma-
 lum fore impunitum, & mala non
 esse committenda.

238. Πολλὰ κτλ.] Hæc sententia
 totidem fere verbis est in Ecclesiā-
 stic: Sape universa civitas mali viri
 pœnam luit. ἐπ' αὐτοῖς, dicitur luere

peccata.

241. Αἰμὼν ὁμῶς κ' ἀοιμόν.] Poëtæ
 constanter observarunt, semper pe-
 stilitatem sequi caritatem annonæ.

244. Ἡ' & γα.] Hæc & similia
 procul dubio ab Hebræis & do-
 ctina Mosis & Prophetarum de-
 sumpta sunt, apud quos crebræ
 sunt hujusmodi comminationes.

Ἡ νείας ἐν πάντεσσι Κρονίδης ἀποκτείνει αὐτῶν.

245

Ὡς βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καὶ φροσύνετε ἐν αὐτοῖς
Τῶνδε δίκων· ἐχθρὸς γὰρ ἐν ἀνθρώποις ἐόντις

Ἀγαναθὶ λούσασθαι ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι

Ἀλλήλους τείνεται, θεῶν ὅπιν ὥς ἀλέγξις.

Τεῖς γὰρ μέγροι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πολυβοαίρη

250

Ἀγαναθὶ Ζῆνός, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

Οἱ γὰρ φυλάσουσιν τε δίκας καὶ χίτλια ἔργα·

Ἡ ἔργα ἐσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.

Ἡ δὲ τε παρθένοι ἐπὶ Δίκῃ, Διὸς ἐκγεγαῖα,

Κυδινή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἱ ὀλεμπον ἔχουσιν.

255

Καί μ' ὅπότε' αὖ πρὸς μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοπέζων,

Αὐτίκα παρὲς Διὸς παῖρα κατεζομένη Κρονίονι

Γηρύειτ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὅφρ' ἀποκτείνῃ

Δῆμον ἀπαθάλιας βασιλείων, οἱ λυγρὰ νοεῖντες

Ἄλλῃ παρκλίνουσιν δίκας, σκολιῶς ἐνέποις.

260

Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰθαυίῃσι μύθευ,

Δαρροφάσοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπείσχυ λάθειαι,

Οἱ αὐτὰ κακὰ τάχῃ αὐτῆς ἄλλῃ κακὰ τάχῃ.

Ἡ δὲ κακὴ βελὴ τῇ βελούσῳ κηκίσῃ.

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμοῖς καὶ πάντῃ νοήσας,

265

Καί νυ τάδ' αἶψ' ἐθέλησ', ἐπιδέρκει, καὶ δὲ ἐλήθει

Οἴῳ δὴ καὶ τῶνδε δίκῳ πάλιν ἐντὸς ἔργῃ.

Νυνὶ δὲ ἐγὼ μὲν αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι διγασσομαι

Εἴλω, μὲντ' ἐμὸς υἱὸς· ἐπεὶ πρῶτον, αὐδρα διγασσον

Εἴμεμε-

249. Τείνεται.] Emphasis huius vocis significat ejusmodi odio inter se mutuo exasperari homines, ut potentior impotentiore plane conterat, & ad nihilum redigat.

254. Ἡ δὲ τε παρθένοι.] Facit nunc profoporeiam, cum fingit justitiam sedere juxta Iovem, atque illum adhortari, ut justis det præ-

mia, de sceleratis verò sumat pœnas.

259. Βασιλῶν.] Synizesis τῷ κ καὶ τῷ ω. in Palat. supra ἡ adscriptum erat ε.

261. Ταῦτα φυλασσόμενοι.] Apostrophe ad judices, ut recte judicent; neque frustra est quod hæc sæpius iterando inculcat. Nam eam esse humanæ mentis malitiam, ut diffi-

Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges: vos autem considerate etiam ipsi
Iustitiam hanc. prope enim inter homines versantes
Dii vident, quotquot pravis judiciis
Se mutuo atterunt, nullam Deorum reverentiam curantes.
Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice,
Dii Iovis, custodes mortalium hominum:
Qui judicia observant, & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Iustitia, Iove prognata,
Claraque & veneranda Diis qui cœlum habitant.
Et certe, cum quis ipsam laeserit, injuste conviciando,
Statim apud Iovem patrem considens Saturnium,
Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui prava cogitantes
Alio defleunt judicia, injuste sententiam pronuntiantes.
Hec caventes, ô reges, corrigite ea qua dicitis,
Doni vori: injustorumque judiciorum prorsus obliviscamini.
Sibi ipsi mala fabricatur vir, alii mala fabricans,
Malumque consilium ei qui concepit, pessimum.
Omnia videns Iovis oculus, omniaque intelligens,
Et hac (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
Qualem hoc quoque iudicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
Sim, nec meus filius: quando malum est, justum

Esse:

difficillimè ad ea quæ recta sunt, feratur, omnes passim viri sapientes viderunt. Et subjecit gnômas aliquot, quas dubium non est, ex legibus naturæ, tanquam ex fonte promanasse. Ταῦτα.] Principes dehortatur ab injustitia, tribus peculiaribus argumentis, quorum primum est.

263. Οἱ αἰρεῖ.] Quæ sententia mire convenit cum ista,

Incidit in foveam quam fecit.

Alterum, v. 22. à prudentia & animadversione divina. Tertium, v. 24. ab absurdo, & indignitate rei.

268. Νῦν δὲ ἰγὼ μὲν, &c.] Ἄτοπον argumentum, id est, ab absurdo, quasi dicat, nihil referret quales essemus, si non essent constitutæ pœnæ & præmia. Atqui sunt pœnæ & præmia. Itaque nullum refert.

Ἐμμεναι, εἰ μείζων γὰρ δίκην ἀδικώτερον ἔξει.
 Ἀλλὰ πᾶν ἔγωγε ἰολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.

270

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μὲν φρεσὶ βάλλεις σῆσιν·
 Καὶ νῦν δίκης ἐπέκκει, βίης δὲ ἐπιλήθεο πάμπαν.

Τόνδ' ἔφ' ἀνθρώποισι νόμον δέταξε Κρονίων,

Ἰχθύσι μὲν καὶ θηροῖς καὶ οἰωνοῖς πτερυγοῖς,

275

Ἐσθλὸν ἀλλήλους, ἐπεὶ καὶ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·

Ἀνθρώποισι δὲ ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν δόξη

Γένε'· εἰ γὰρ περ καὶ ἐθέληται δίκην ἀγροδύειν

Γυνώσκων, τὴν μὲν τ' ὄλβον διδάσκει ἄρ' ὕποπα Ζεύς·

Ὅς δὲ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσας

280

Ψάσει, ἐν δὲ δίκῃ βλάβας, νήκετον αἰάσθῃ.

Τῷ δὲ τ' ἀμαυροῖται γῆν' ἐμετόπιον λείπει.

Ἄνδρες δὲ δόρυ καὶ γῆν' ἐμετόπιον ἀμείνουν.

Σοὶ δὲ ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρίῳ μέγα νήπιε Πέρση.

Τὴν μὲν τοι κακότητά καὶ ἱλαδὸν ἐστὶν ἰλίοχ

285

Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μεγάλη δὲ ἐκθύδι ναίει·

Τῆς δὲ δρετῆς ἰδράται θοὶ παρὰ ποταμὸν ἔθηκαν

Ἀθανάτοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρησι οἴμ' ἐπ' αὐτῶν,

Καὶ τευχὺς τὸ παρ' ὅποιον ἐπὶ δὲ εἰς ἄκρον ἵκη,

Ῥηϊδίη δὲ ἤπειτα πέλας, χαλεπή τε εἰσὶν ὁδοί·

290

Οὗτοι μὲν πανόρας ὅς αὐτῶν πάντες νοήσῃ,

Φρασά-

272. ὦ Πέρση.] Denuo fratrem ad justitiam colendam adhortatur, argumento sumpto à natura hominis.

273. Καὶ νῦν δίκης, &c.] Dicit hominibus quasdam sententias esse insitas, seu divinitus inscriptas in animis, quæ doceant nos recta: in bestiis non sunt ejusmodi sententiarum, quæ indicent, quid sit faciendum.

282. Ἀμαυροῖται γῆν'.] Posticitas quæ propemodum obliteratur. Neque enim tantum sumitur

supplicium de ipso; sed de ipsius etiam liberis: nam illi postea deterius habebunt.

284. Σοὶ δ'.] In sequentibus Poëta laboris & industriæ fructus, incommoda vero & opprobria ignaviæ, variis argumentis declarat. Hortatur ergo ad laborem, & ita eum proponit, ut sit conjunctus cum virtute & justitia. Estque egregia hæc sententia: *Mala & improbitas, ubique pro foribus sunt.*

285. Κακότητα.] Hic pro malo interno accipitur.

287. Τῆς

Esse : siquidem plus juris injustior habebit.

Sed hac nondum arbitror facturum Iovem fulmine gaudentem.

O Persa, caterum tu hac in animo tuo reponere, (prorsus.

Et justitia quidem animum adjice, violentia vero obliviscere

Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius :

Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,

Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitia carent.

Hominibus autem dedit justitiam, quae multo optima

Est. Si quis enim velit justa in publico dicere,

Qua novit, ei opes largitur late videns Iupiter :

Qui vero testimoniis volens perjurium jurando (dicitur.

Mentietur, adversus justitiam delinquens immedicabiliter la-

Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur.

Viri autem justae generatio apud posteros praestantior.

Caterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa :

Malitiam quidem cumulatim etiam capere

Facile est : brevis quippe via est, & in proximo habitat.

Ante virtutem vero sudorem Dii posuerunt

Immortales ; longa vero atque ardua via est ad ipsam,

Primumque aspera : ubi vero ad summum ventum fuerit,

Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.

Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,

Cogi-

287. Τῆς δὲ.] Argumentum à natura virtutis. Ita enim laborem proponit, ut conjungat cum virtute & justitia. Hunc locum imitatus est, qui literam Pythagoræ descripsit.

288. Μακρὸς δὲ καὶ ὁρθεῖαι μὲν.] Oportet enim, ut quod justum est, simplex, planum & perspicuum sit. Nam & veritatis oratio simplex est, & rectum sibi per omnia constat.

289. Εἰς ἅπαντας.] Duplex

lectio est. Sunt enim qui ἵκαναι : sunt qui ἵκαναι legant. Quod si legas ἵκαναι tunc impersonaliter erit exponendum.

291. Οὐτὸς.] Tria hominum genera describit. Livius in Fabio & Minucio hunc locum pene ad verbum expressit : Sæpe ego audiui, milites, cum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit : secundum cum qui bene monenti obediat : Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, cum extremi ingenii esse.

296. Αἰνῶς

Φροσάμεντο· τὰ κ' ἐπείτα κὴ ἐς τέλος ἥσιν ἀμείνω·
 Ἐὐδλὸς δὲ αὖ καέειντο, ὅς δ' εἰπόντι πίθητο.
 Ὅς δὲ κε μήθ' αὐτὰ νοέη, μήτ' ἄλλω ἀκάνω
 Ἐν θυμῷ βαλὼν, ὅσ' αὖτ' ἀχρεΐοιο αὐτῆς. 295
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένοιο αἰὲν ἐφειτμῆς
 Ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένος, ὅφρα σε λιμὸς
 Ἐχθαίρῃ, φιλήῃ δ' εὐστιάωντο Δημήτηρ
 Αἰδοίῃ, βίοντα δ' ἐπὶ πύμωλῃσι χαλιδῷ.
 Λιμὸς γάρ τοι πάνπαν ἀεργῷ σύμφοροιο ἀνδρῶν. 300
 Τῷ δ' ἦ θεοὶ νομισῶσι κὴ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
 Ζῶν, κηφλύνουσιν κηθέροισι ἔκειτο ὀρμῶν,
 Οἳ τε μελίσσων κτήματα τρύχεσσιν ἀεργῶν
 Ἐθόλῃς· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτερα κοσμεῖν,
 ὧς κέ τοι ἀρεταῖς βίοντα πλεῖθυσιν χαλιδῷ. 305
 Ἐξ ἔργων δ' ἀνδρες πολύμηλοι τ' ἀφιδόει.
 Καὶ τ' ἐργαζόμενοιο, πολὺ φίλιοντο ἀθανάτοισιν
 Ἐόσια καὶ δὲ βροτοῖς· μέγα γὰρ εὐχέμεσθιν ἀεργῶν.
 Ἐργὸν δ' ἔδδεν ὄνειδοιο· ἀεργίῃ δ' ἐτ' ὄνειδοιο.
 Εἰ δ' ἐκεν ἐργάζῃ, τίχα σε ζηλώσῃ ἀεργὸς 310
 Πλευρόντα· πλεονεξέει δ' ὀρεῖται κὴ κύνδοιο ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἶτοιο ἐποδα· τὸ ἐργαζόμενος ἀμείνων,
 Εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μελίσσας βίῃ ὥς σε κελεύω.
 Αἰδώς δ' ὅσα ἀγαθὰ κεχρημένον ἀνδρα κομίζει. 315
 Αἰδώς

296. Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης, &c.] Hæc demum est de labore propositio. Labora, ut possis effugere famem. Et argumentatur à locis honestatis, quod & Diis & hominibus sint chari homines solertes. Oderunt autem Dii ignavos. Adidit quoque similitudinem, qua vitam inertium fucis comparat.

298. Φιλήῃ δ' εὐστιάωντο.] Alii: Δίος εὐστιάωντο.

302. Κοδέροισι.] Κόδοιο, à

κάθοιο, abscondo, & ἔρα, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos habent, alii non, ut Plato docet.

304. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτερα κοσμεῖν.] Philosophi sæpe μέτερον dicunt, id quod in unaquaque re bona, maximum est. Sic & apud Platonem μετερίως λέγειν, ubique est optime & verissime dicere: μέτερον

Cogitans quacunque dein & ad finem usque sint meliora.
 Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
 Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
 Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est.
 Verum tu nostri semper praecepti memor,
 Operare, ô Persa, divinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres,
 Veneranda, victuque tuam impleat casam.
 Fames namque semper ignavo comes est viro.
 Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicunque ociosus
 Vivit; fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absument ociosi,
 Vorantes, tibi vero opera mediocria obire gratum sit,
 Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans, multo etiam charior jam immortalibus
 Eris, ac hominibus. valde enim oderunt ociosos.
 Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
 Quod si laboraveris, mox te emulabitur & ociosus
 Ditescentem: divitias vero virtus & gloria comitatur.
 Deo autem similis fueris. Laborare inquam melius:
 Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
 Ad opus convertens de victu sis sollicitus; sicut te jubeo.
 Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.

Pudor

ἄγχι τοῦ βέλους, multum sapientiae. Id
 enim quod optimum est, extra me-
 diocritatem esse non potest, quia
 alias ad vitium deflecteret.

309. Εἰργασίας.] Est occupatio con-
 tra fratris & multorum stultam
 opinionem.

312. Δαίμονι.] Occurrit obje-
 ctioni de paupertate.

313. Αἰσχρογένη θυμὸν.] Hesy-
 chius μῆλας ἄνεργον exponit, ὁ κέρως

ἔργον τὰς ὀφείας.

315. Αἰδώς.] Occupatio item
 est, non esse turpe laborare, prae-
 fertim egenti. Citatur hic versus
 proverbialis, mendicos debere
 esse impudentes: verum hæc neu-
 tiquam Hesiodi sententia est. Est
 enim duplex verecundia. Prodest
 in loco pudor: obest, si eo ignaviam
 nostram prætexamus. Pudorem er-
 go inertium improbat, quos vocat
 Virg. Degeneres animos.

317. Αἰσχρο-

Αἰδώς ἦτ' αὐδρας μέγα σίνε) ἢ δὲ ὀνίνησι.
 Αἰδώς τοι ὥς ἀνολβίη, παρσθὺν ἢ ὥς ὀλβη.
 Χρήματα δὲ ἔχ' ἀρπακτά· θεοσδότω πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίη μέσσω ὀλβον ἔλη),
 ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσσι), (οἷα τι πολλὰ
 Γίνε), αὐτ' αὖ δὴ κέρδῳ νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδὼ δὲ τ' ἀναιδεῖν κατὰ πάσῃ)
 Ρ' εἴα τί μιν μαυρῶσι θεοὶ, μινύθει ἢ οἴχοι
 Ἀνέρα τῶ, παῦρον δὲ τ' ἐπὶ χρόνον ὀλβῶν ὀπηδεῖ.
 Ἰσον δὲ ὅς θ' ἰκέτιω ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξῃ·
 Ὅς τε καζιγυήτοιο ἐξ ἀνὰ δῆμνια βαινοί.
 Κρυπταδὴς δυνῆς ἀλόχε, ὧς καίερα ῥέζων·
 Ὡς τί τ' αὖ ἀφραδὴς ἀλίφρατι) ὀρφατὰ τέκνα.
 Ὅς τε γυνῆα γροῖα κακῶ ἐπὶ γήραθ' ἔδῳ
 Νεικεῖν χαλεποῖσι κατὰ πτόλιν ἐπίσσι.
 Τῶ δὲ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγασί), ἐς ἣν τελευτῶν
 Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὸν ἐπίθηκεν ἀμυγδύλ.
 Ἀλλὰ σὺ τ' ἤ μὲν πάμπαν ἔργ' ἀισίφρονα θυμὸν,
 Καδδυνάμειν δὲ ἔρδαν ἱε' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνώς καὶ κατὰρως, ἐπὶ δὲ ἀσλαὰ μηρία κρείων.
 Ἀλλοῖσι δὲ ἀπειδῆσι θύεσσι τε ἰλάσκεσθαι,
 ἢ μὲν ὅτ' ἀνάζῃ, καὶ ὅταν φάθ' ἱερὸν ἔλθῃ·
 Ὡς καὶ τοι ἱλαὸν κρεδύλῳ καὶ θυμὸν ἔχωσιν·

320

325

330

335

ὄφε'

317. Α'νολβίη.] Ver. Pal. παρσθὺν δὲ ὥς ὀλβον. in altero tamen dandi casu.

318. Χρήματα δὲ ἔχ' ἀρπακτά.] Est in omnium ore hæc sententia: Male parva, male dilabuntur: honestè parva durant apud hæredes.

319. Εἰ γάρ τις.] Duo genera injuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & perjuriam ditescere cupiunt.

323. Ρ' εἴα τί μιν μαυρῶσι.] Va-

lidissimum argumentum est, quo absterrentur homines à malefactis, videlicet metu pœnarum.

324. Παῦρον.] Male partum, male desperit. Et, De male quasitis non gaudet tertius hæres.

325. Ἰσον.] Supplicem antiquitus nefas erat non solum lædere, sed & ope privare. Ius etiam hospitii sacrosanctum habebatur: unde Iupiter ξένῳ. Séquitur catalogus præceptorum de variis officiis.

328. Ὅς

Pudor qui viros valde & ledit & juvat.
Pudor quidem paupertati adsit, audacia vero divitiis.
Opes vero non rapienda: divinitus enim data, multo meliores.
Si quis namque & manibus per vim magnas opes traxerit,
Aut lingua spoliarit (qualia multa
Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
Hominum: pudorem vero impudentia expulerit)
Facile & illum obscurant Dii, minuuntur vero familia
Viro illi: exiguum vero ad tempus divitiæ adsunt.
Par est delictum, si quis supplicem & hospitem malo afficiat:
Quique fratris sui cubilia ascenderit,
Secreti causa lecti uxoris, scelerata patrans:
Quique mala cujuspian fraude deceperit orphanos liberos:
Quique parentem senem misero in senectæ limine
Probris affecerit, gravibus incessens verbis:
Huic certe Iupiter irascitur. ad extremum vero
Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum.
Pro virili autem sacra facito immortalibus Diis
Caste & pure, splendidaque femora adurito.
Interdum certe libaminibus atque hostiis placa,
Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tempus ve-
nerit:
Vt benevolum erga te cor atque animum habeant,

Vt

328. Ὅς τί τὸ ἀρεσθὲς.] Et sacra scriptura horrendum supplicium his minatur, qui pueros lædunt. Est enim alioqui ea ætas obnoxia malo. Bis autem peccant, qui lædunt orphanos. Ἀλιτράντων.] In v. Pal. in alio ἀλιτράντων.

329. Κακῶς ἐν γῆρα & δῶ.] Antithesi quadam, præcepta decalogi refert. Nam cum in decalogo doceamur, parentes esse honorandos, eamque ob causam addita sit

promissio: nihil præcipitur hic aliud, quam non esse contumelia & probris afficiendos. Est autem elegans metaphora, ἐν γῆρα & δῶ, id est, in limine senectæ, pro extrema senectæ.

334. Καθ' ἑωσπριν.] Præceptum de cultu divino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere.

C

339. Ὅς

Οὐρ' ἄλλων ἀνὴ κλῆρον, μὴ τ' πιδὸν ἄλλο.
 Τὸν φιλείοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τ' δὲ ἐχθρὸν ἐᾶσαι. 340
 Τὸν δὲ μέλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγφύδι ναίει.
 Εἰ γάρ τοι κὺ χρεῖμ' ἐλχέριον ἄλλο γρήϊ,
 Γείτονες ἄζωσι ἕκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνησιν.
 Ἐμμορὲ τοι πμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτον' ἐσθλῆ. 345
 Οὐδ' ἂν βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μ' μετρεῖσθαι κελεύει γείτον'· εὖ δὲ δαπνεύειν.
 Αὐτὰρ τὰ μέτρα, καὶ λώιον, αἴκει δαύηαι·
 Ὡς ἂν χρεΐζων κὺ ἐς ὕπερον ἄρκιον εὐρύης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνην· κακὰ κέρδεια ἴσ' ἀτήρην. 350
 Τὸν φιλείοντα φιλεῖν, ἔ τὰ προσζιόντα προσεῖναι.
 Καὶ δόμῳ ὅς κεν δῶ, κὺ μὴ δόμῳ ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δώτη μὲρ τις ἔδωκεν, ἀδότη δὲ ἕπης ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθῇ, ἄρπαξ δὲ κακῇ, θανάτοιο δότρεα.
 Ὅς μ' γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶν μέγα δόνη, 355
 Χαίρει τὰ δῶρον κὺ τέρπει δὲ καὶ θυμὸν.
 Ὅς δ' ἐκεῖν αὐτὸς ἔληϊ ἀναυδαίηφι πιθήσας,
 Καὶ περ σμικρὸν ἰόν, τότε ἰπάχωνεν φίλον ἥτορ.
 Εἰ γάρ κεν κὺ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν κατὰθεῖο,
 Καὶ θυμὸν τ' εὖ ἔρδεις, πύχνα κεν μέγα κὺ τὸ γρόον. 360
 Ὅς

339. Οὐρ' ἄλλων ἀνὴ κλῆρον.] Hoc est, ut aliorum juves rem familiarum, possessionem, &c.

340. Τὸν φιλείοντ', &c.] Adjicit quædam præcepta liberalitatis, sed tamen alieniora à primis illis justitiæ gradibus: sic & Cicero in Officiis facit.

341. Τὸν δὲ μέλιστα καλεῖν, &c.] Admonet vicinum studiosè colendum esse. Cum enim tota nostra vita ad societatem comparata sit, nemo ignorat quam ingens bonum sit, bonum habere vicinum. Nec

poëta hanc sententiam temerè multis rationibus amplificat, ubi vicinorum & cognatorum sedulitatem in negotiis obeundis, & officiis præstandis ita confert, ut quam longissimè cognatos, si opus sit alieno auxilio, vicini antecellant.

342. Εἰ γάρ.] Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improvifis. Ε'λχέριον ἄλλο.] Elegantissimum est illud ἄλλο: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλω.

343. Ἀζω-

Vt aliorum emas sortem, non tuam alius.

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.

Eum vero potissimum vocato, quicumque te prope habitat.

Si enim res aliqua fortuita eveniat,

Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati. (dum.

Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus commo-

Nactus est bonum, quicumque nactus est vicinum bonum.

Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit.

Recta quidem mensura à vicino mutuum accipe, rectaque redde:

Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:

Vt indigens, etiam in posterum promptum invenias.

Ne mala lucra captes: mala lucra equalia damnis.

Amantem te ama, & juvantem te juva.

Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.

Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.

Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.

Quicumque etenim vir sponte sua dat, etsi multum dederit,

Gaudet donando, & delectatur suo in animo.

Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,

Quamvis id sit exiguum, tamen constringit charum animum.

Siquidem enim parvum parvo addideris,

Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc evaserit.

Qui

343. Αἰῶσι.] Id est, sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte.

345. Τιμῆς.] Id est, famam, honorem.

347. Εὖ μὲν.] De gratitudine præcipit in referendo beneficio. μετρίως, dimensum accipere, vel in tuo.

354. Δὲς ἀγαθῶν, &c.] Liberalitatis præceptum est. Quamquam autem nullæ leges cogant hominem ad liberalitatem præstandam, ipsa tamen humanitas obtinet &

cogit nos, ut beneficiamus bonis viris, & communem societatem juvemus.

359. Εἰ γὰρ καὶ ἡγομασθῶν.] Ad multa utilis erit hæc sententia. Verum non ineptè ad studia literarum referri queat. Commendat autem nobis diligentiam & assiduitatem. Est enim jucundum præsentī copia frui, & semper aliquid habere præ manu. Εἰς οὐκ οὐκ.] Malim cum vet. & recentiore Palat. quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

Ὅς δ' ἐπ' ἰόντ' ἐφείδ', ὅδ' ἀλύξει) αἴθερα λιμὸν.
 Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατὰ κείμηνον αἰέρεα κήδ'.
 Οἴχοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι.
 Ἐσθλὸν μὲ παρ' αὐτῷ) ἐλίσσ', πῆμα δὲ θυμῷ
 Χρηΐζειν ἀπιόντῳ, ἃ σὲ φράζειας αἴωγα.
 Ἀρχομένη δὲ πίθῳ ἐλίσσιν) κατέσπασσ',
 Μισοδόθι φείδου. Διὰ δ' ἐνὶ πυθμῶνι φείδω.
 Μισοδὸς δ' αἰδέει φίλῳ εἰρημνύῳ) ἄρκι) ἔστω.
 Καί τι καλὴ γνήτη γαλάσσας ἐπὶ μέρτυρα θιάσ'.
 Πίστης δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίας ὅλιστα ἀνδρες.
 Μηδὲ γαῶν σὲ νόον πυρρὸν) ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κατέλασσον, τίλῳ διφάσσει καλίω.
 Ὅς δὲ γυναικὶ πίποισι, πίποισ' ὅγε φιλήτησι.
 Μενόβλητος δὲ παῖς σῶζοι πατρὸς οἴκον
 Φειδέμεν· ὡς γὰρ πλάτῳ) αἰέξει) ἐν μεγάροισιν).
 Γηραιὸς δὲ θάνατος ἔττερον παῖδ' ἐκκαλεῖται.
 Ῥ' εἴα δὲ κεν πλεόνεσσιν πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλεον.
 Πλείων μὲ πλεόνων μελέτη μείζων δ' ἐπιθήκη·
 Σοὶ δ' εἰ πλάτῳ θυμὸς ἐέλδω) ὅν φρεσὶν ἦεν,
 Ὡς δ' ἔρδω. ἔρπον δ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

365

370

375

380

361. Αἴθερα λιμὸν.] Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum aut luridum colorem inducat.

366. Ἀρχομένη.] Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aëri: in imo seculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia.

367. Διὰ δ' αἰδέει.] Proverbium in eos qui omiſſis demum occasionebus incipiunt sapere. Διὰ δ' ἐνὶ πυθμῶνι φείδω. Alii legunt δεινῶ. Sed

sicut Poëtis δεινὸν μὲν πλεονασμὸς Ἰωνικῆς est δεινὸν: sic δειλὸν μὲν συσκοπῆς, idem est, quod senectus.

368. Μισοδόθι αἰδέει.] Mercenariis benignè tractandos dicit; mercedemque sufficientem solvendam iis, quos conduxisti; ita illi vicissim operam dabunt, ut respondeant in laborando.

369. Καί τι.] Non temere ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre jocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, ut etiam cum fratre caute agas, fide quadam in-

*Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem.
 Neque vero quod domi repositum est, virum ledit.
 Domi melius esse: quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de prasenti capere: noxa vero animo
 Egere absente: id quod te cogitare jubeo.
 Incipiente vero dolio & desinente, saturato te,
 Medio parce: sera vero in fundo parsimonia.
 Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
 Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:
 Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.
 Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.
 Unicus vero filius servavit paternam domum
 Pascendo: ita enim opulentia crescet in adibus.
 Senex autem moriari, alium filium relinquens.
 Facile vero & pluribus praeberit Iupiter ingentes opes:
 Major autem plurium cura, major quoque accessio.
 Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
 Sic facito. operamque opera subinde addito.*

terposita, non aperte quidem, sed
 quasi per jocum, sine offensione
 fratris, & aliqua diffidentiae tuae in-
 dicatione.

371. Πυρροῦλῳ.] De meretrice
 intelligit, quae immodicæ elegan-
 tiae cultus sit dedita.

374. Μυροῦλῳ δὲ παῖς σὺν σοί.]
 Eo admonemur, juxta vetus pro-
 verbium: Oculo domini saginari
 equum.

375. Φυλῳ.] Pueri φύλῳ
 dicuntur, dum in tenera illa ætate
 sunt, qua crescunt, nutriunturque,
 ut & βόσκῳ. Tum Heinſius vult,
 ut sequens versus, huic antepo-

natur.

376. Τρεῖς δὲ θείων.] Duplex
 sensus horum versuum. Prior ra-
 tio est, quo major liberorum grex
 relinquitur, hoc felicius proce-
 dere rem familiarem. Altera est,
 quod res domestica non unius tan-
 tum opera potest augeri. Si qui-
 dem unus vir, nullus vir, ut habet
 proverbium.

379. Σοὶ δὲ.] Conclusio gene-
 ralis, vel παρακλῆς ad doctrinam
 sequentis libri. Assiduitate dite-
 sces, inquit, sis sedulus in opere
 tuo: Gutta enim cavat lapidem, non
 vi, sed saepe cadendo.

B I B Λ I O N β'.

Π Ληϊάδων Ἀτλαγχοίων ἐπιεμποδῶν
 Ἀρχαὶ ἀμηνῶ· δρότιο ᾗ, δυοπομῶν.
 Αἱ δὲ τοι νύκτες τε καὶ ἡμέραι πισταρῶνται
 Κεκρύφα), αὖτις ᾗ ἀειπολομῶν ἐναιαῖ

Φαίνον), ταπεινὰ χαρταπομῶνιο σιδήρῳ.

385

Οὐτὸς τοι πιδῶν πῖλε) νόμῳ, οἱ τε θαλάσσης

Ἐγύθει ναυτῶν, οἱ τ' ἄλκιρα βησσηνῶ

Πόντις κυμαίνοντι) ἀπόπλεθρι πόντα χῶρον

Ναῖε(ιν. γυμνὸν ἀσείρη, γυμνὸν ᾗ βοώειν,

Γυμνὸν δ' ἀμῶν, εἴ κ' ἄλκιρα παῖτ' ἐγέλησθαι

390

Ἔργα κρημίζεσθαι Δημήτερ). ὥς τοι ἔκασται

Ὡρεῖ ἀίξε), μὴ πως τὰ μετὰ ζῶντα χαλῶν

Πτώσσης ἀπολείψας οἶκον, ἔμηνον ἀνύσσης.

Ὡς καὶ ἴδον ἐπ' ἔμ' ἦλθες· ἐγὼ δὲ τοι σὺν ἐπιδῶ(ω.

Οὐδ' ἐπιμετρή(ω. ἐργάζεσθαι νήπιε Πέρ(η

395

Ἔργα, παῖτ' ἀνθρώποι(ι θεοὶ διείκμησαν.

Μήπο(ις

I N I I. L I B R V M.

381. **Π** Ληϊάδων.] Hic secundus liber continet præcepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autem loco primum per ortum & occasum Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam à mari remotis. Sunt autem Pleiades, 7. stellæ in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum tribus modis advertit agricola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, κοσμητικῶς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti,

tu abituve occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Iunio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit mense Novembri) arationis tempus adesse dicit.

383. Αἱ δὲ.] Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem Solis, Taurum & Geminos peragrantis: quod est à Majo usque ad Iunium. Post menses ergò duos manè cernuntur, ubi longius jam Sol discesserit à Tauro. Deinde mense Octobri post matutinum occasum, noctu rursus cernuntur. Neque est sic accipiendum, quod post

LIBER II.

Pleiadibus Atlante natis exorientibus,
 Incipe messem, arationem vero occidentibus.
 Haec quidem noctesque & dies quadraginta
 Latent: rursum vero circumvolvante se anno
 Apparent, primum ut acuitur ferrum.
 Haec utique aruorum est regula: quique mare
 Prope habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito: si quidem tempestiva omnia voles
 Opera ferre Cereris, ut tibi singula
 Tempestiva crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias.
 Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius dabo,
 Neque amplius mutuo tradam. Labora stolide Persa,
 Opera quae hominibus Dii destinarunt:

Ne

post occasum matutinum, post autumnum lateant, nam ita noctu cernerentur. Nunc Poëta nec noctu, nec interdiu conspici dicit. Id fit in æstate, dum Sol propius Taurum versatur.

384. Περιπλομένω.] Epith. anni, à πίλωμαι, id est, existo: vel πολίω, verito: vel à περιπλέμαι. Gellius 3. c. 16.

386. Οὗτός τοι πιδίων.] Elliptica oratio est, vult enim dicere, illis, qui propè mare habitant, quique valles concavas, &c. hæc lex servanda est.

387. Ἀγρία.] Palustrem terram significat.

389. Γυμνόν.] Vult ut hos la-

borez perficiat mature & ante sævitiam hyemis, atque sollicitè & festinanter, ad egestatem & ejus molestias vitandas. Hic versus in Homeri & Hesiodi cerramine, ab H. Steph. edito, ita legitur, Γυμνὸν τ' ἀμείνῃ ὅταν ὦρεα πάντα πέλονται. in M S. P. ἀμείνῃ id est, συναθροίζειν ἢ διερίζειν. Εἰ χ' ὦρεα πάντ'. ὦρεων non est semper τὸ καρπὸν ὦρεων; sed & τὸ ἐντελὲς in fructibus.

396. Ἔργα, τὰτ' αἰθ' ὥπαισι.] Causa quare sit laborandum. Quia homo factus & ordinatus est ad labores. Neque frustra est, quod hoc tam sedulò inculcat & urget Poëta. Nam præterquam quod Dei

Μή ποτε σὺ παῖδες γυναικί τε θυμὸν ἀχάων,
 Ζηδύης βίοτον κτ' γείτονας· οἱ δ' ἀμελῶσιν.
 Δις μὲ γὰρ κὺ τρεῖς πάρα τ' ὄξεαι· ἦν δ' ἐπὶ λυπῆς,
 Χρήμα μὲ πρῆξις, σὺ δ' ἐπιβρία πάρα ἀγροδύτης· 400
 Ἀχρεῖ δ' ἐστὶ ἐπάνω νομός· ἀλλὰ τ' αὖτις
 Φροῦσιος χροῖον τε λύειν, λιμὲν τ' ἀλειπρῶ.
 Οἶκον μὲ πρῶτον, γυναικί τε, βῆν τ' ὀροτῆρος·
 Κλητῶν ἢ γαμητῶν, ἥ τις κὺ βυσὶν ἔποιθ'·
 Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμυρα ποιήσας· 405
 Μὴ σὺ μὲ αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ὀρήσται, σὺ δ' ἐπὶ τηλῶ.
 Ἡ δ' ὄρη πρῶτος αἰετῶν, μινύθη δ' τοι ἔρπον.
 Μή δ' ἀναβάλλας ἐς τ' αὖτις ἐς τ' ἐννεφιν.
 Οὐ γὰρ ἐπιβριαιρὸς αὐτὴρ πύμπληξι καλῶν,
 Οὐδ' ἀναβάλλομαι· μελέτη δ' τοι ἔρπον ἐφίλλει. 410
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιστὸς αὐτὴρ ἄταιξι πελαίει.
 Ἡ μὲν δὲ λήγῃ μὲν ὄξει ἡελίοιο
 Καύματι ἰθαλίμῃ, μετ' ἔπειτα ἐμδρόσας.
 Ζῶος ἐραδινίῃ, μετ' ἐπὶ πρῶτῃ βρότῃ χροῖς
 Πολλὸν ἱλαφρότερον (δὲ γὰρ τότε σείει αἰτῆρ 415
 Βυκὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κρηγεφίων ἀνθρώπων

Εἰς

voluntas est laborare, etiam hoc
 significare Poëta voluit, non posse
 fieri ut quis honestè vivat, nisi si-
 mul laboret. Διαίκεμενός, est
 ordo, constituo.

401. Νομός] Alii fortasse me-
 llus νόμος legunt, id est, oratio
 vel series verborum ad persuaden-
 dum appositae: nonnulli etiam de
 modulis & cantu mendicorum in-
 telligunt.

403. Οἶκον μὲν πρῶτον] Pri-
 mus versus hujus libri continebat
 propositionem, complectens sum-
 mam agriculturæ, messis videlicet
 & arationis: Nunc narrationem
 contexit, quæ generalia quædam

præcepta continet, de constituenda
 re familiari.

404. Κτηνῶν.] Famulam intel-
 ligit jure acquisitam: Aristoteles
 tamen initio Oeconomici sui ad
 uxorem refert. Κτηνὴν ἢ.] Nota-
 runt jam olim viri docti Philoso-
 phum in Oeconomicis etiam τῶν
 κλητῶν pro conjuge sumere. In jure
 certe Attico etiam conjux inter
 τὰ κτήματα numerabatur, & mari-
 tus ὁ κύριος appellabatur.

405. Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ.] Com-
 mendat ordinem & curam in re
 domestica hoc præceptum. Colu-
 mella enim nihil magis prodesse
 dicit, quam si servetur ordo.

407. Ἡ

*Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
Quaras victum per vicinos; hi vero negligent.
Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestus
fueris,*

*Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.
Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
Cogitare debitique solutionem, famisque evitacionem.
Domum quidem primum, uxoremque bovemque aratorem,
Famulam non nuptam, qua & boves sequatur:
Utensilia vero domi omnia apta facito:
Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset, tu vero careas.
Tempus autem pratereat, minuaturque tibi opus.
Ne vero differas inque crastinum, inque perendinum,
Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
Neque procrastinator. Cura vero tibi opes auget.
Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.
Quum itaque jam desinit robur acuti Solis
A calore humido, per autumnum pluyente
Iove prepotente, mutatur humanum corpus
Multo levius. (nam tunc Solis stella
Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum*

Venit

407. Η δὲ ὥρῃ ἀμειβόμεναι.] Oportet agricolam diligenter observare occasionem, quia non levis jactura est in mutuo accipiendo: dum enim mutuum petis, perdis temporis occasionem.

408. Μὴ δὲ ἀναβάλλεσθαι.] Sunt hæc communia præcepta de non cunctando. Recte Ovidius in hanc sententiam dixit:

*Qui non est hodie cras minus aptus
erit.*

Ἐννεοῖν.] Ab ἑν, id est, postremus dies mensis.

412. Ἡ μὲν δὲ ἀστὴρ.] Secun-

dum præceptum, de aratro faciendo, & quando cadenda sit materia ad rem rusticam. Orditur autem à chronographia. Ἰδάλιον καὶ μετὰ τὸ ἰδρωπικὸν exponunt, id est, æstus, qui sudorem ciet.

414. Μετὰ δὲ τρεῖς περὶ, &c.] Id est, remissio æstu respirat corpus. Nam propter æstum & calorem corpora torpent.

415. Σείρα.] Stella est in ore canis majoris, ad latus Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exiecit & debilitet vires humanas.

Ἔρχε' ἡμέρη, πλεῖον δ' ἐπεὶ νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἡμεῖς ἀδικοτάτη πέλει τμηθεῖσσι σιδήρῳ
 ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χεῖρ, πτόρθοιό τε λήρη.
 Τῆμεν ἄρ' ὑλοθεμεῖν μεμνημένον ὄλεον ἔρπον. 420
 Ὀλμον μὲν τριπόδιν τάμεν, ὑπερον δὲ τείπηχιον,
 Ἀξονά δ' ἐπιπόδιν· μέγα γάρ νῦν τοι ἄμεινον ἔστω.
 Εἰ δὲ κεν ἐκτεπόδιν δαπὲρ κὲ σφύρα κτετάρμενος,
 Τριπύδαμον δ' ἄψιν τάμεν δεκασδώρα ἀμείξῃ.
 Πόλλ' ἐπὶ χαμπύλῃ καλῇ φέρει δὲ γύνω, ὅτ' αὖτ' ἄρης 425
 Εἰς οἶκον, κατ' ὄρεον διζήμενον ἢ κατ' ἄρεον,
 Πρίνιν· ὃς γὰρ βυσὶν δρεῖν ὀχυρώτατός ἐστιν.
 Εὖτ' αὖτ' Ἀθηνάης δμῶδες εἰς ἐλύματι πῆξας
 Γόμφοι (νὺν πελάζας ὡς περὶ ἥρε) ἰσοδοῖ.
 Δοιὰ δὲ θιάζοντο πονησάμενον κὲ οἶκον, 430
 Αὐτόγουν κὲ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἔστω.
 Εἰ χ' ἔτερον γ' ἄξαις, ἔτερον γ' ἐπὶ βυσὶ βάλοις,
 Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιστάτοι ἰσοδοῖς.
 Δρυὸς ἔλυμα, πρίνιν γύνω, βοῖ δ' ἐναετήρῳ
 Ἀρξίει κεκτῆας· τὸ γὰρ ὀϊνόν ἐσσι ἀλαπιδόον. 435
 Ἡὖς μίτρον ἔχουσι· τὸ ἐργάζεσθαι δρεῖσιν.
 Οὐκ αὖτ' ἔτι γ' ἐρίσσεις εἰς αὐλακι καμμένην ἄροτρον
 Ἀξίαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτῶριον αὐτὴ λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἄμεινον πασχεσθῆναι τὸς αἰζυὸς ἐπιτοῖ,

Ἄρτον

417. Πλεῖον.] Ubi sol accesserit
 Scorpium, Canicula mane aliquan-
 tis per ante solem, ortu Heliaco,
 conspicitur: orto autem sole sta-
 tim labitur sub terram.

418. Ἡμεῖς ἀδικοτάτη.] De-
 scribit commodum tempus secan-
 di ligna. Durant enim hæc longo
 tempore, nec sunt obnoxia corro-
 sioni. Hoc significat ἀδικοτάτη, id
 est, incorruptissima, ἀδίκω, id
 est, mordeo, quæ non mor-

dentur à vermibus.

421. Ὀλμον τριπόδιν.] Per Ὀλμον
 τριπόδιν quidam intelligunt mor-
 tatorium trium pedum, quo veteres
 usi sunt pro mola.

424. Δεκάδωρον.] Ἀ δώρον, id
 est, palmus, quod munerum datio
 δώρον appelleretur: id autem geritur
 per palmam manus.

428. Ἀθηνάης.] Sic vocat Cere-
 rem, quod ipsa Athenienses, adeo-

que

Venit interdiu, magis autem nocte fruitur)

Quando incorrupta est casa ferro

Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:

Tunc sane ligna secare, tempestivum esse opus memento.

Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,

Axemque septempedalem. valde enim certe conveniens sic.

Si vero octopedalem & malleum inde secueris,

Trium palmorum curvaturam rota secato decem palmorum curru.

Multa praterea curva ligna: ferto autem dentale cum inveneris,

Domum, sive in monte quarens, sive in agro,

Iligneum. hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:

Nempe quum Attica Cereris famulus temoni infigans

Clavis adjunctum stiva adaptaverit.

Bina vero disponito aratra, laborans domi:

Dentatum & compactum: quoniam multo optimum sic.

Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias.

E lauro autem vel ulmo firmissima stiva sunt.

E quercu temonem, ex ilice dentale. boves vero duos novennes

Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est).

Adolescentia mensuram habentes. hi ad laborandum optimi.

Non utique hi contendentes in sulco aratrum

Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.

Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,

Panem

que omnes homines, de frugibus docuerit.

430. Δοῦναι δὲ δῖο θάῳ ἀεὶ ἄγειν.] Indicat patremfamilias oportere bene instructum esse, ne quis casus per inopiam suppellectilis remoretur rusticum laborem.

431. Ἀντίον.] Aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non

sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

439. Τοῖς δὲ ἄμεινον προαγαγούταις.] Habes hoc loco præceptum de ministro, qua hunc ætate & moribus præditum esse oporteat. Si hoc in ministro requirit Hesiodus, ut juvenem bobus præficere noluerit, quantò minus Ecclesiasticis & rebus publicis præficeret.

440. Οὐκ

Ἄρθῃ δαιπνήζας πλεότρυφον, ἐκβάλλωμον·
 Ὅς κ' ἔρβῃ μελίσσῳ ἰθείῃσιν αὐλάκ' ἐλαύνει,
 Μηκίῃ πεπταμένων μεθ' ὀμηλίκας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 Θυμὸν ἔχων. τῷ δ' ἔπ' ἰσώτερόν· ἀλλ' αὖ μείνων
 Σπέρμαθ' ἀδύοσταλ', ἐπιπαρορίῳ ἀλίσταλ'.
 Κυρότερόν γ' αὖτ' ἐμὲ μεθ' ὀμηλίκας ἐπ' ἰσῆ).
 Φράζισθ' δ' εὖτ' αὖ φωνίῳ μετ' ἱεραὶ ἐπακέρχης
 Ὑψόθεν ἐκ νεφίων εὐαιώζια κεκληγυῖης·
 Ἡ' τ' ἄροτ' οἷο τε σῆμα φέρει, ἐχέμεναι ὥρην
 Δεικνύει ὀμβρῶν· κεραδίῳ δ' ἴδακ' αὐδρὸς ἀδύπτα.
 Δὴ τότε χρῆσθ' ἱλίκας βόας ἰδδονέοντας·
 Π' ἰδδον γ' ἔπ' εἰπὼν, βόε δὲ καὶ ἄμμεξον·
 Π' ἰδδον δ' ἀπανήναλ', ὡς δ' ἔργα βόεσσιν.
 Φησὶ δ' αὖτ' ἐφ' ἱεράς ἀφ' ἱερῶν πῆξαλ' ἄμμεξον.
 Νήπιον· ὅδ' ἐπ' οἷσ', ἱεράν δ' ἐπὶ πύργῳ ἀμμεξέης,
 Τῶν περὶ τὸν μελίτῳ ἐχέμεν οἰκήϊα ἱερά.
 Εὖ τ' αὖτ' ἐπ' ἀρότ' ἄροτ' ἰσῆσι φανείη,
 Δὴ τότε ἰφορμηθῶν ὁμοῖς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
 Ἀὐτὸν καὶ διεπλὴν ἄροτον, ἄροτ' οἷο καὶ ὥρην·
 Πρὸς μέλας ἀδύδων ἱερά τοι πλῆθ' ἐπ' ἄρουρα.
 Εἴαρε πολέιν· ἱερά γ' ἰσῆσιν ἔσ' ἀπατήσθ'.
 Νεῖον γ' ἀπὸ τῆς ἐπὶ κεφίρῳ ἄρουρα.

440

445

450

455

460

Νεῖος

440. Ὁκτάβλωμον.] Ὁκτο mor-
 suum, à βλωμός morsus, ita tamen
 ut unum frustum habeat binos
 morsus. Servum intelligit robu-
 stum, qui integrum panem in 4.
 partes divisum absumat in cæna:
 vel cui opus sit pane, cujus qua-
 drantes octonis bolis seu partibus
 consent.

441. Ὅς κ'.] Etatis quam in ser-
 vo requirit, rationes addit admo-
 dum graves, sentitque multum si-
 num esse in maturitate ætatis.

444. Ἐπιπαρορίν.] Quasi super-

seminatio, quæ usurpari solet cum
 prior sementis non est rite per-
 acta.

446. Φράζισθαι.] Tempus arandi
 indicat per clangorem gruum avo-
 lantium, idque (ut Poëtæ fingunt)
 in Ægyptum, ubi belligerantur
 cum Pygmæis.

449. Ὁμβρῶν.] M S. Palar. &
 alii, ὀμβρῶν. Κεραδίῳ δ' ἴδακ' αὐ-
 δρὸς.] Id est, terret eum cui non
 sunt boves, propterea quod jam
 instat tempus postremæ arationi.

451. Π' ἰδδον.] Occupatione,
 negli-

*Panem coenatus quadrifidum octo morsuum ,
 Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat ,
 Non amplius respectans ad coetaneos : sed in opere
 Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
 Ad spargendum semina ; & iteratam sationem evitandum.
 Junior enim vir ad coetaneos evolat animo.
 Considera vero , cum vocem gruis audieris
 Alte ex nubibus quotannis clangentis ,
 Qua & arationis signum affert , & hyemis tempus
 Indicat pluvia : cor autem rodit viri bobus carentis.
 Tunc sane pasce curvos boves , domi detinens.
 Facile enim dictu est , par boum da & plastrum :
 Facile autem recusare , & dicere boves occupati sunt. (currum.
 Constituit autem , homo qui opinione sua dives est fabricare
 Stultus. & hoc nescit , centum esse ligna plastrum.
 Horum ante curam habere oportet , domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit ,
 Tunc aggredere , simul & servi & tu ipse ,
 Siccam & humidam arans , arationis ad tempus ,
 Summo mane festinans , ut impleantur tibi arva.
 Vere vertito , estate vero iterata non te fallat.
 Novallem vero serito adhuc levem terram.*

Nova-

negligentiam & inscitiam rusticorum taxat , qui non considerant quibus opus habeant , sed in alienam opem sunt intenti. Respondet ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.

456. Εὐ τ' ἀν.] Docet diligentiam , quæ est adhibenda in aratione. Addit versu 458. signa & circumstantias , qualis terra sit aranda , sicca scilicet & humida , id est , non lutosa , & tamen madefacta.

460. Εἰαγ.] Modus & ratio

arandi traditur. Pingue solum solet quater arari : Qui vero tenuius solum habent , ter arant. Prima aratio est proscissio : secunda fit mense Iunio , quæ est iteratio : tertia , cum ante sementem aratur , quæ est tertiatio.

461. Νέον.] Concedendum est suum intervallum terræ , quo interquiescat , ut deinde copiosorem fructum ferat. Est autem Novalis , ager qui alternis annis seritur. νεοῖς αὖτος , id est , recens aratam , adhuc elevatam.

462. Α' α-

Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων ἀκηλήτρεα.

Εὐχὰς δ' Διὶ χθονία, Δημήτερι δ' ἀγνῇ,

Ἐκτελεία βεβήν Δημήτερι· ἱερὸν ἀκτῶ.

Ἀρχόμεν· παπρωτ' ὀρέσσε, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης

465

Χερὶ λαβὼν, ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι

Ἐνδρυσιν ἐλκόντων μεσάβω. ὃ δ' ἔνυτρός ὀπιθεῖν

Δμῶος, ἔχων μακίλῳ, πόνει ὀρνίθεσι πθείη,

Σπέρματ' αἰκακρύπῳ. εὐθημοσιῶν δ' ὀρίση

Θνητοῖς ἀνθρώποις, κρηθημοσιῶν δ' ἡκαίση.

470

Ἄλλ' κεν ἀδροσιῶν σάχυναι νόοισιν ἔραζε,

Εἰ τίλ' αὐτὸς ὀπιθεῖν Ὀλύμπῳ· ἐσθλὸν ὀπάζοι,

Ἐκ δ' ἀγλάν ἐλάσας δρόαχνα· καὶ σε ἔολπα

Γηθήσῃ, βίοτοιο ἐρύμῃσιν ἔνδον ἰόντ'.

Εὐοχίαν δ' ἔξειαι πολὺν ἔαρ· ἐδὲ σφὺς ἄλλας

475

Αὐγαῖαι· σίος δ' ἄλλ' αὐτὴ κεχρημύσῃ ἔσται.

Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπαῖς δρόης χθόνα διῶν,

Ἡΰμ' ἀμήσας, ὀλίγον σφὲ χερὸς ἐέρῳν,

Αὔλια δεσμούςων κεχρημύσῃ, ἢ μέλα χαίρων·

Οἴσας δ' ἐν φορμῇ· παῦροι δέ σε θηήσονται.

480

Ἀλλοῖς

462. Ἀλεξιάρη.] Pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere quando fructus ex sententia non proveniunt, ἀκηλήτρεα, liberos exhilarans, utpote quibus suppeditet copiosum victum.

464. Ἱερὸν.] Id est, aram. Alludit enim ad Eleusina Cereris sacra, quæ Athenis fiebant, & vocabantur mysteria. Videntur mihi fuisse conspirationes & fœdera, quibus se adstrinxerant cives ad civilia officia. Erant autem majora & minora sacra, & hæc sub autumnum fiebant.

465. Ἀρχόμεν.] Quomodo sit arandum. ἐχέτλη, stiva, quia αὐτῆς ἔχεται ὁ ἀρότης, quod eam manu re-

neat arator.

467. Ἐνδρυσιν.] Καρδία δένδρου, καὶ τὸ μέισον, inquit Hesych. Vet. C. Palat. ἔνδρυσον, id est, δρυῖνον, vel αὐτὸν δ' ἰσοβοῖα. lignum esse dicunt quod est proximum temoni.

469. Εὐθημοσιῶν καὶ ἀρείση.] Epiphonema est. Crede mihi, multum commodi affert industria. Homo ignavus vix unquam ditescet. Solet autem sic Poëta subinde spargere sententias de diligentia, quod sine ea nemo quicquam laude dignum efficere potest.

472. Εἰ τίλ' αὐτὸς.] Egregia hæc sententia est, quam nemo negare potest, ex patrum religione promanasse, veluti per manus traditam

Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix est.
 Supplica vero Iovi terrestri, Cererique casta,
 Proventum ut impleant, Cereris sacrum munus.
 Ut primum incipias arare, cum extremum stiva
 Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
 Quernum temonem trahentium loro. juvenis autem pone
 Servus, ligonem tenens, negotium avibus faceffat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est; ignavia vero pessima.
 Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum prabuerit:
 E vasis autem ejicies araneas: teque arbitror
 Gavisurum, victu potitum intus reposito.
 Latius autem pervenies ad canum ver, neque ad alios
 Respicias. tui vero alius vir indigus erit.
 Si vero ad solis conversionem araveris terram almam,
 Sedens metes, paucillum manu comprehendens,
 Obversim manipulans cum labore, nec valde gaudens.
 Ferens autem in sporta: pauci vero te sufficient.

Alia

ditam esse. Convenit enim cum primo Decalogi præcepto, quo jubemur Deum honorare ac illi fidere: & ne in prosperis insolescamus vel in adversis dejiciamur. Ad hunc modum Hesiodus Agriculturam & quicquid est laborum, nobis commendat. Vult ut pro se quisque acriter in laborem animum intendat: verum finem laborum, & ut nos vocamus benedictionem; non nisi à Deo expectet.

473. Ε'κ δ'.] Quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint.

474. Ε'ρ' μιν.] Cum inquisitione & delectu capientem.

475. Πολὺν ἔαρ.] Epitheton veris, quod adhuc ab hyeme & pruinis canescit. Et Ἀνέμων cum ω, in

antepenultima scribendum, concipit autem rursus longa brevem, ut sæpe jam suprâ.

477. Εἰ δ'.] Improbatur hic arationem dilatam ad solstitium hybernium.

478. Η' μιν.] Ob culmorum brevitatem scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hic ponuntur ad declarandum tristem eventum tardæ arationis.

480. Οἷσιν δ' ἐν φόρμῳ.] Exenuatio est: Donum portabis, non vehes; opus tibi erit calathio, non onusto plastro: habebis enim multum culmorum & parum granorum. Φόρμος enim dicitur, quidquid confutum est, φόρμον stragulum factum ex juncis.

481. Ἀλ-

Ἄλλοι δ' ἀλλοῖσι Ζηνὸς νόσι Αἰγιόχοιο,
 Ἀργαλίοισι δ' αὖδρῖσι καὶ θνητοῖσι νοῆσσι.
 Εἰ δὲ κιν' ὄψ' ἀρόρης, τὸ δὲ κιν' τοι φάρμακον εἴη.
 Ἡμεῖς κροκκυξέ κροκκυξὶ δρυὸς ἐν πίπλοισι
 Τὸ πρῶτον, τίρπητι βροτῶς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, 485
 Τῇ μὲν Ζῶς υἱοὶ τρίτω ἤματι, μήδ' ἀπολήγῃ,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλήν, μήτ' ἀπολείπῃ.
 Οὕτω καὶ ὀψαρότης ἀσπληρότη ἰσοφασίξει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντῃ φυλασσέσθω· μηδὲ σιλήθῃ
 Μήτ' ἴαρ γυνάμῃον παλῖον, μήθ' ἄρα ὄμβρῳ, 490
 Παρ' εἰ ἴθι χαλκῆον θῶκον καὶ ἐπ' ἄλεια λίχλιν
 Ὄρη χαμνίη, ὅπντε κρύθω ἀνέρας εἶρσον
 Ἰχθυή· ἴθι καὶ ἄοκνῳ ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφείλει.
 Μὴ σε κροκκὴ χαμνῶν ἀμυχανοῖν καὶ ὀμώρῃ
 Σωὸν ποίη, λεπτήν ἢ παχύν πόδα χρεὶ πίεσσι. 495
 Πολλὰ δ' αἰετῶς ἀνὴρ, κινεῖν ἐπὶ ἐλπίδα μέμνων,
 Χρηίζων βίοτῳ, κροκκὴ πρὸς ἀσπληνέων θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ὅσα ἀγαθὰ κροκκῶν ἀνδρῶν κομίζει,
 Ἡμῶν ἐν λίχῃ, τὰ μὲν βίῳ ἄρκιον εἴη.
 Δείκνυς ἢ δμῶσαι, θήρῳς ἐπὶ μέσσοι ἰόντι, 500
 Οὐκ

481. Ἄλλοι.] Ἀνθυποφασί, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variaz sunt pro voluntate Iovis.

483. Εἰ δὲ κιν' ὄψ' ἀρόρης.] Si verò sero araveris, hoc poterit esse remedio, & verna aratio tum felix esse poterit, si pluerit ad tertium usque diem, ita ut pluvia neque superet ungulam bovis, neque destituat: in summa, ut impleat vestigia. Et quia humor est principium vitæ, hinc fit, quod humor tam facile non lædit quam siccitas.

489. Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα.] Admonet rursus diligentia: solet enim Poëta subinde morales sen-

tentias aspergere, præcipue de sedulitate, cujus usus & vis in omnes vitæ partes se extendit. Nam ut res diligentia crescunt, ita sordidia decrescunt.

491. Παρ' εἰ ἴθι.] Id est, ὀφείλει, παρίχε, παρίχε, ut gloss. & Præterit interpretandum, potius quam accede: licet utramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentem agricolam, ne vel tempus hibernum, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus transigat, sed tum etiam rem familiarem promovere studeat. Per χαλκῆον θῶκον intelligit officinas ferrarias, in quas antiqui-

Alias vero alia Iovis mens Ægiochi :

Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.

Sin autem sero araveris , hoc quidem tibi remedium fuerit :

Quando cuculus canit quercus in frondibus

Primum, delectatque mortales in immensa terra :

Tunc Iupiter pluat triduo , neque desinat ,

Non utique supra bovis ungulam , neque infra :

Ita & serotina aratio tempestiva aqualis fuerit.

Animo autem bene omnia reconde. neque te lateat

Neque ver exoriens canum , neque tempestiva pluvia.

Præter autem æneam sedem , & calidam tabernam ,

Tempore hyberno , cum frigus homines vehemens

Detinet : tunc sane impiger vir valde domum auget.

Ne te mala hyemis difficultas opprimat

Cum paupertate : macilenta vero crassum pedem manu premas.

Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans ,

Egens victus mala , animum suum increpat.

Spes vero non bona indigentem virum fovet ,

Sedentem in taberna , cui victus non sufficiens sit.

Dic autem servis, æstate adhuc media existente ,

Non

rus in Græcia pauperiores & ociosi solebant convenire ad colloquutiones frivolas , sicut apud Romanos in constrinis. Pro *ἐπ' ἀλίας*, ut constet versus , quidam legunt , *ἐπ' ἀλίας*, neutro genere , in locis calidis, ab *ἀλίας*. doctissi. G. Canterus *ἐπαλίας* uno verbo, quem vide lib. 5. c. 23. *Λίγαι* quondam dicebantur conventicula Philosophorum; deinde quia inter ipsos plerunque de rebus levissimis agitabatur, factum est, ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur : atque inde etiam ipsæ nugæ *λίγαι* dictæ sunt. *Επ' ἀλίας*.] Eustathii lectionem *ἐπ' ἀλίας*, propter teporem,

seu teporis captandi gratia, confirmat simile hemistichium infra.

495. *Ἀπὸ δὲ*.] Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

496. *Πολλὰ*.] Verissimum est Columellæ dictum, *Homines nihil agendo, male agere discunt*.

500. *Δείκνυσι δὲ δμῳσιων*.] Spargit rem in personas, atque ita à temporis circumstantia auget. In media æstate certa opera præscri-

Οὐκ αἰεὶ θέρει ἐστῆται, ποιεῖσθαι καλῶς.
 Μῶνα δὲ λῦμαιόνα, καὶ ἤματα, βέδρα πάντα,
 Τῷτην ἀλάαδ, καὶ πηγάδας αἷτ' ἐπὶ γαῖαν
 Πνέουσι βορῆας δευτέρους τελέουσιν.
 Ὅς τι δὲ Θρήνης ἰσχυρόφου ἄρει πόλιν
 Ἐμπνέουσας ἄρει, μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη.
 Πολλὰς δὲ δρὺς ὑψιθέμους ἐλάτας τε παχείας
 Οὐρίει ἐν βήσσης πηλοῦ χθονὶ πελυδοτείρη
 Ἐμπίπλων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριον ὕλη.
 Θῆρες δὲ φείδουσ', ἕως δὲ ὑπὸ μίξιν ἔθιντο,
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσχιστον· ἀλλὰ νῦν
 Ψυχρὸς ἰὼν δάφνησι δευτέρων περ ἰόντων.
 Καὶ τι δὲ ῥινῶ βοῶν ἔρχεται, ἔδῃ μιν ἔχθρ.
 Καὶ τι δὲ αἶγα ἄλκι πανύτρεχα· πῶσα δὲ ἔτι,
 Οὐνικ' ἐπηρεῖσθαι τείχεα αὐτῶν, καὶ δάφνησιν
 Ἰς ἀνέμους βορέας· τετραλὸν δὲ γέροντα πύην.
 Καὶ δὲ παρθενικῆς ἀπαλόχρου καὶ δάφνησιν,
 Ἦντι δόμενι ἔντοδι φίλῃ ὥσθ' μητιέει μέμνη,
 Οὐκ ἔργ' εἰδῶα πολυχρῦν Ἀφροδίτης.
 Εὖ τι λοισσαμνὴ τέρενα γρόα, καὶ λίπ' ἐλαίῃ
 Χερσαμνὴ, νυχὴ κατὰλέξει ἔνδοθεν οἶκος,
 Ἦματι χιμερίῃ, ὅτ' ἀνέσσει ὅν ποδα πείδι.
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἡθεσὶ λαβυλῶσι.
 Οὐ γὰρ οἱ νήριον δαίμων νομὸν ὀρμηθῆναι.
 Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμον τε πόλιν τε

303

310

315

320

325

Στρεφ-

be. Sequitur ratio, quia non semper æstas erit. Hæc sententia speciem proverbii habet, qua monemur occasionem temporis non esse negligendam.

302. Μῶνα.] Hyemis tempus, & mensem Boreali frigore gravissimum copiose & eleganter describit. Λαιαίων, menses Ianuarius est. Lenæa enim Bacchi feriæ & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini

primicias libabant. Βέδρα vocat frigora, quæ adurunt & exco- riant, etiam ipsos boves.

305. Ὅς τι.] Naturam vini, effectus Boreæ prolixè declarat.

316. Τετραλόν.] Inclinatorum, contractum vel properantem in incessu, quamlibet alioqui tardum.

Τετραλόν.] Distributione quadam hyemis incommoda recenset, & aptissimè dicit incurvum senem,

Boreæ

Non semper aestas erit, facite nidos.

Mensem vero Ianuarium, malos dies, bobus nocentes omnes,

Hunc vitate: & glacies, quæ quidem, super terram

Flante borea, molesta existunt,

Qui per Thraciam equorum altricem lato mari

Inspirans illud movet: remugit autem terra & sylva:

Multas vero quercus alticomas abietesque densas,

Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem

Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.

Fera autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt:

Eæ etiam quarum vellere cutis densa est. quas nihilominus

Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.

Quinetiam per bovis pellem penetra: neque ipsum cohibet.

Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem greges non

Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat. (item,

Vis venti borea. incurvum vero senem facit.

Et per tenelli corporis virginem non perflat,

Qua in edibus charam apud matrem manet,

Nondum opera sciens aurea Veneris:

Beneque lota teneram corpus, & pingui oleo

Vincta, noctu cubat intra domum

Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem arrodit,

Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.

Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat,

Sed super nigrorum hominum populumque & urbem

Ver-

Boreæ injuriis obnoxium, quod hæc ætas omnium maxime gaudet sole & fugiat frigus; unde notum est illud: *Et apricos meminisse senes.*

518. Ἡρεσμον.] Curam virginum in honestioribus familiis exponit, quæ domi asservabantur, nec in publicum prodibant.

522. Ὁτ' αἰόστου.] Polypi hæc natura est, teste Plin. lib. 9. c. 19.

ut fame laborans. sibi pedes arrodat; quo maxima hyemis sævitia notatur: & quia vehementer frigore læditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem polyporum αἰόστου, quod carillaginem pro spina habeat.

525. Ἀπ' Ἰν.] Sol tum cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiopas, qui sunt meridionales, quam apud Græcos.

Στρωφᾶται, βράδιον ἢ παννύχτιος φαίνει.
 Καὶ τότε δὴ κρεατοὶ καὶ νήκεροι ὑληχθῆται
 Λυγρὸν μυλιόωντις ἀνὰ δρυῖα βηοσῆεντα
 Φάγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τῶν μίμηλιν.
 Οἱ σκίπα μαρόμβροι πυκινὺς κόθυμῶνας ἔχουσιν, 530
 Καὶ γλάφυρ πιτῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι.
 Οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔχουσιν, χάρη δ' εἰς ἔδρας ὀρεῖται,
 Τῶ ἱκετοὶ φοβέσθιν, ἀλκυόμβροι νίφα λουκλῶ.
 Καὶ τότε ἴσασαυ ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελδίω,
 Χλαῖνάν τε μετακλῶ καὶ τερμιόεντα χιῶνα· 535
 Στήμῃσι δ' ἐν παύρῃ πολλῶν κρόθα μερύσσαυ.
 Τλὼ φείσασαυ, ἵνα τοι τείχεα ἀτειμίσουσιν,
 Μηδ' ὀρθὰ φείσασουσιν, ἀσπρόμβρου καὶ σῶμα.
 Ἀμφὶ ἢ πρὸς πόδιλα βοὸς ἴφι κταμένοιο
 Ἀρμόρα δῆσασαυ, πῖλοις ἔνθαδε πυκνάσας. 540
 Πρωτόγνῳ δ' ἐρίφῳ, ὅπῃται κρύθῃ ὄρεον ἔλθῃ,
 Δόρυμαυ συρράπτειν νόρῳ βοὸς, ὅφρ' ἐπὶ νῶτα
 Ὑστὴ ἀμφιδάλη ἀλειῶ. κεφαλῇφι δ' ὑψέθεν
 Πῖλον ἔχῃ ἀσκηθῇ, ἢ, ἕστα μὴ κταθῇ.
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἥως πῖλε βόρειαο πισθίθῃ· 545
 Ἡ δ' ὅτ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἕρπον' ἀστρόνθῃ
 Ἀῆρ πυροφέρθῃ τέταρτον μακράων ἐπὶ ἔργῳ·
 Ὅς τε δρυσαῖδ' ὅτ' ὅτ' ἀνὰ δρυῖν ἀνὰ δρυῖν,
 Ὑψὺ ὑπὲρ γαῖης δρυεῖς ἀνίμῳ θυίλῃ,
 Ἀλλοτε μὲν θ' ὅτ' ὅτ' ἑσπερον, ἄλλοτ' ἄρ' 550
 Πυκνά, Θρηίκις βορέη νίφα κλονέσθῃ.

530

535

540

545

550

Τὸν

528. Μυλιόωντις.] Μύλη dentem molarem significat, à quo fit verbum μυλιάω, quod significat dentes incurio, strideo propter frigus.

531. Γλάφυρ.] Pro γλαφυρὸν· τρίποδι βροτῶ, homini seni, tertio jam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverb. *Bæotica ænigmata*.

534. Καὶ τότε ἴσασαυ.] Versatur per omnes circumstantias cor-

poris, & monet, propter frigus ar-
cendum, crasso panno & multis
pilis intertextis utendum esse.

535. Χλαῖνάν τε.] Χιτὼν interior
vestis erat, supra quam utebantur
pallio.

536. Κρύθῃ.] Pro κρυθίδα.

539. Ἰφι κταμένοιο.] Quem fuit
difficile prosternere: vel qui fuit
robustus cum prosterneretur.

543. Ὑστὴ.]

Vertitur, tardius autem universis Gracis lucet.
 Et tunc sane cornuta bestia & incornuta silvicuba
 Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
 Fugiant, & passim omnibus id cura est,
 Quae tecta inquirentes, densas latebras habent,
 Et cavernas petrosas: tunc utique tripodi homini similes,
 Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentum spectat:
 Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
 Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
 Chlanamque mollem, & talarem tunicam.
 Stamina vero in paucis multam tramam intexe.
 Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum vero pedes calceos bovis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans. (nerit,
 Primogenitorum vero hœdorum, cum frigus tempestivum ve-
 Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum
 Pluvia arceas teporem. supra caput vero
 Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:
 Frigida enim aurora est Borea cadente:
 Matutinus vero super terram à coelo stellifero
 Aër frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,
 Alte supra terram levatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc

543. Τ' αἰῶ.] Ad pluviam propul-
 sandam: ut αἰῶν sit ab ἀλῶνδαι.
 Gloss. M. S. Palat. αἰ ὁμοῦ αἰεθῆς
 αἰσώπλῳ, ad propulsandam plu-
 viam. Quare expungenda erit illa
 interpretatio, quæ habet αἰῶν, te-
 pore.

545. Ψυχὴ γὰρ τ' αἰῶ.] Enume-
 rat jam causas pluviae. Quemad-
 modum enim vapor ex illa in o-

perculo percussus in aquam re-
 solvitur: sic vapor ex terra in nu-
 bibus percussus in aquam resol-
 vitur, & deinde decidit. Postea quid
 ventus sit dicit, nimirum nubium
 agitatio.

547. Αἰὲρ πνευρόρ@.] Vapor ex
 terra in nubibus percussus & in
 aquam resolutus, decidit: hume-
 dat autem aër sata & arva.

Τὸν φθάρῃ, ἔργα τελείας, οἷόν δι νείας,
 Μήποτί σ' ἐργάζεσθαι σκόλῃν νέφ' ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶπ' ἐπὶ μυδαλέον θείῃ, κρητὰ θ' εἴματι δούσῃ.
 Ἀλλ' ὑπαλάσσειας, μείς γ' ἡμετέρωτ' ἔστω
 Χιμίρῃ, χαλεπὸς περὶ βόταις, χαλεπὸς δὲ ἀνθρώποις.
 Τῆμ' ἡμίρῃ βυσ', ἐπὶ δὲ αὐτῇ καὶ πάλιον εἴη
 Ἀρκαλίδης· μακρὰ γ' ἐπὶ ῥόδοι δ' ὀφρόναί εἰσι.
 Ταῦτα φυλασσόμεν' ἐπὶ τειλεσμέρον εἰς ἑαυτὸν,
 Ἰσθαλὺν κ' ἔκαστα τε καὶ ἡμέτερά, εἰσὶν αὖθις
 Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμιχλον ἐνείκη.
 Εὐ' τ' αὖ δὲ ἐξήκοντα μ' ἡροπῆς ἡελίοιο
 Χιμίρ' ἐκλείσσει Ζεὺς ἡμέτερά, δὴ ῥα τότε ἀστὴρ
 Ἀρκτῶρ, περὶ πῶν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
 Πρώτον παμφαίνων, ἐπιτέλλει ἀκροκίφαι.
 Τόνδε μέγ' ὀρθροζῆ Πανδονίς ἄρτο χελιδῶν
 Εἰς φάσιν ἀνθρώποις, ἔαρ' ἔνοι ἱεμερόιο,
 Τῶν φθάρῃ, οἷας περὶ λαμνέμεν' ὥς γ' ἄμενον.
 Ἀλλ' ὅπότε αὖ φερέοικ' ἀπὸ χθονὸς αὖ φερε βαίνῃ
 Πληϊάδας φάλαγγας, τότε δὴ σκάφ' ὀκέει οἰνίων·
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρυσσόμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
 Φόβον γ' ὅσκιον ἔσθ' ἔσθ' ἡμῶν κρητὸν,

555

560

565

570

Ωρη

555. Μετεγάρ.] Reperit admonitionem de vitando hoc mense Ianuario: cuius difficultates hactenus descripsit.

557. Τῆμ'.] Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, & largius quidem.

558. Εὐεργόν.] Sic vocant Poëta noctem, ὥστε τὸ δὲ φερεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ, vel, ὥστε τὸ ἀφαιρῆναι τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς ἀναπαύσεως.

559. Ταῦτα φυλασσόμεν'.] Ab-

solvit hactenus descriptionem hyemis, nunc autem veris descriptionem hoc caput continet. Estque primum signum quando Iupiter sexaginta dies, id est, duos menses, Ianuarius videlicet & Februarius confecerit, post brumam, vel conversionem Solis, cum stella Arcturus, nuncia veris, primum apparere incipit.

564. Ἀρκτῶρος.] Stella est sub zona Bootæ: oritur vespere initio veris.

566. Πανδονίς.] Hirundinem intelligit: respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis

Hunc antevergens, opere perfecto domum redi;
 Ne quando te calitus tenebrosa nubes circumtegit,
 Corpusque madidum faciat, vestesque humectet:
 Sed evitato. mensis enim difficillimus hic
 Hybernus: difficilis ovibus, difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
 Alimonia: longa enim noctes succurrunt illis.
 Hac observans perfectum in annum
 Æquato noctesque & dies, donec rursum
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum autem sexaginta post versiones Solis
 Hybernus perfecerit Iupiter dies, tunc sane stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exorietur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirunda
 Ad lucem hominibus, vere nuper coepto.
 Hanc praevertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi porta testudo à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites:
 Sed falcesque acuito, servosque excitato.
 Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum,

Tem-

dionis filiabus.

567. Ες φάει.] Poëta videtur in ea opinione esse, ut putet hircines hieme latere quasi mortuas in suis nidis. Alii putant eas avolare in regiones tepidiores.

569. Α' λ' ὀπὸ τ'.] Messis tempus describit. Per φασίονον intelligit testudinem, quod domum suam circumferat. Alii aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis æstu solebat ascendere plantas & virgulta.

572. φάει γ' α'.] Prohibet tempore messis somnum ad multam lucem

protrahere. Καὶ ἐπ' ἡν καὶ τὸν.] Vbi ut quinta versus regio spondæum habet pro dactylo, ita in superiori hemistichio anapaestum habet pro dactylo seu spondæo: quomodo & prima regio apud Homerum Βορέης καὶ Ζέφυρος: item, Πάριος καὶ μινυῆες: & apud Virgilium,

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & synizesis in istis potest statui; ut in Homericis illo,

Θεῖον καὶ φῆκεν δούλων ἀμύρην στήθεσσι.

Qua de re monuit etiam Hephæstio.

Ὄρη ἐν ἀμνητῷ, ὅτε τ' ἡελίου χροῖα χάρφῃ.
 Τημέτῳ σπείδειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
 Ὄρηα ἀνίσταμεν, ἵνα τοι βίῳ ἄρκει εἴη,
 Ἡὗς γάρ τ' ἔργωιο τρίτῳ ἀπομείρει) αἶσαν.
 Ἡὗς τοι παρθέρῳ μὲν ὁδῷ, παρθέρῳ δὲ καὶ ἔργῳ.
 Ἡὗς ἥτε φασεῖσαι πολίαι ἐπίβη(ς κελεύθε
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δὲ ἐπὶ ζυγὰ βεσὶ πύθῃ(ιν.

575

Ἡμεῖ δὲ σκόλυμός τ' αὐθεῖ, καὶ ἡχέτα πέτλιξ
 Δενδρίῃ ἐφεζόμενῳ λίσυρῳ καὶ θαλάσσιον αἰοιδίῳ
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρει καὶ μαλαίῳ δὲ ἄρῃ,
 Τῆμεν πόσιαι τ' αἶγας καὶ οἶνον ἄριστον.

580

Μαχλότα δὲ γυναικες, ἀφανέταται δὲ τε αἰσῶρες
 Εἰσὶν, ἵπαι κεφαλῶν καὶ γυναικαὶ Σείρα ἄζι,
 Αὐαλίῳ δὲ περὶ χροῖα καὶ κόμῳ. ἄλλα πὺρ ἡδὴ
 Εἴη πύρρῳ τε σκιῇ καὶ βύβλινῳ οἶνον.

585

Μᾶζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σθεννυμμάων.

Καὶ βοῦς ὑλοφάγιο κρίας μέγαν περὶ κῆρας,
 Πρωτόγονον τ' ἐρμῶν· ἐπὶ δὲ αἰθοπα πινέμεν οἶνον.

590

Εὐσκιῇ ἐξόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς.

Ἀντίον δὲ κραίῳ αἰέμεν περὶ ψαύει παρὼν.

Κρῶνς τ' αἰνῶς καὶ ἀπορρύττε, ἢ τ' ἀθόλωι.

Τεῖς δὲ ὑδαλίῳ παρὼν, τὸ δὲ πέτρῳ ἱμέρῳ οἶνον.

Δμωσὶ δὲ ἐποτρυνῶν Δημήτερ ἱερὸν ἀπτόν

595

Διῖ-

580. Ἡμεῖ δὲ σκόλυμος.] Hesiodus æstatem constituit ὅτι σκόλυμος καὶ πέτλιγος: ita loquuntur eleganter οἱ χαρίντες. id est, tempore cardui & cicadae, vel dum carduus & cicada est. Ἡμεῖ δὲ σκόλυμός τ'.] Æstatis à solstitio descriptio. Primum ponit prognosticum maximi æstus, deinde quid faciendum sit. Græci post ver statim incipiunt messē. Deinde sequitur solstitium æstivale, tunc nos habemus messem.

587. Βύβλιν.] Biblinum vinum

dicitur à Biblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.

590. Πρωτόγονον.] Illa enim caro est valde laudata, quod facilis sit concoctu. Estque in æstate istis cibis utendum, qui facile concoqui possunt. Itaque & hujus mentionem hîc facit Poëta. Αἶθοντα.] Vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est; & facilius penetrat.

592. Ἀντίον δὲ κραίῳ αἰέμεν.] Inter cæteras voluptates non potestrema est, si quis in æstate sub umbra

Tempore messis, quando Sol corpus exiccat:

Tunc festina, & domum fruges congrega,

Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit:

Aurora enim operis tertiam sortitur partem.

(borem:

Aurora magis promovet quidem viam, magisque promovet la-

Aurora qua apparens multos ingredi fecit viam

Homines, pluribus vero juga bobus imponit.

Quum vero cardusque floret, & canora cicada

Arbori insidens stridulum effundit cantum

Frequenter sub alis, aestatis laborioso tempore,

Tunc pinguesque capra, & vinum optimum,

Salacissima vero mulieres, & viri imbecillissimi

Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,

Siccum vero corpus ob aestum. Sed tunc jam

Sit petrosaue umbra, & Byblinum vinum,

Libumque lacteum: lacque caprarum non amplius lactantium,

Et bovis arborivora caro nondum enixa,

Tenerorumque haedorum. praeterea nigrum bibito vinum,

In umbra sedens, animo saturatus cibo,

Contra temperatum ventum obverso vultu,

Fontemque perennem, ac defluentem, quique illimis sit.

Tertiam aquae partem infunde, quartam vero misce vino.

Famulis autem impera, Cereris sacrum munus

Tri-

umbra gratam auram capret, ita ut faciem versus leviter susurrantem ventum vertat. Erit major haec voluptas, si adfuerint rivuli perpetuo scaturientes, quibus semper multum delectati sunt Poëtae. *Αἶψα*] Pro eo diserte Palat. *Ἐπεὶ* legit, & gloss. *εἰς αἶψα*.

594. *Τεῖς δ' ὄδῳ*.] Græci nunquam merum bibere solebant. Athenæus hanc diluendi Vini consuetudinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque aquæ adderent: nonnunquam ad quatuor

vini cyathos, duos aquæ.

595. *Ἀμωρὶ δ' ἰπολυσίαν.*] Servavit hunc ordinem Poëta, ut à vere describeret, quicquid singulis anni temporibus fieri conveniret: nunc subjicit præceptum de tritura, quæ fit in mense Augusto, cum mane ortu Heliaco paulisper ante Solem emergens Orion cernitur. Addit etiam locum, in quem sit reponenda area, nimirum qui sit ventis expositus, & quia fruges debent torrerì à Sole, ergò necesse est locum esse expositum Soli.

D 5

596. *Ἐστ*

Διέμην, εὖτ' αὖ πρῶτα φανῇ θείῳ Νείωνι,
 Χάρις ἐν δαίει, καὶ δῖτροχαλῶ ἐν ἄλῳ.
 Μέτρη δ' εἰς κομίσαις ἐν ἀγρίῳ, αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 Πάντα βίον χαλῶναι ἐπαίμενον ἔνδοθεν οἴκῳ,
 Θῆτα αἰοικὸν ποιήσας, καὶ ἄτεκνον ἔειπεν

600

Δίξας κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπὸ ποτὶς ἔειπεν.
 Καὶ κύνεα καρχαρόδοντα κομῶν. μὴ φείδῃς σίτου.
 Μὴ ποτὶ σ' ἡμερόκοιλον αἰὲρ ἀπὸ χρέμαθ' ἔλη.

Χόρτον δ' ἐσομίσαι καὶ συρφετόν, ὅφρα τοι εἴη

Βασὶ καὶ ἡμιόνοις ἐπιβάνον. αὐτὰρ ἔπειτα

605

Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γυνῆα, ἔ βοεῖ λδοται.

Εὖτ' αὖ δ' Νείων καὶ Σείρις εἰς μίτρον ἔλθῃ

Οὐρανὸν, Ἀρκτῶρον δ' εἰσὶν ῥοδοδάκτυλον Ἥως,

ὧ Πίρην, τότε πάντας δαδάρεται οἴκῳ βότρυς.

Δείξαι δ' ἡελίῳ δέμας τ' ἡμῶν ἔ δέμας ἰνέμας.

610

Πέντε ἢ συσπιάσαι, ἔκπῳ δ' εἰς ἀγρὸς ἀφύσαι

Δάμα Διωνύχῳ πελυγητέῳ· αὐτὰρ ἐπὶ δὴ

Πληϊάδης θ' Ὑάδης τε, τέ τε θείῳ Νείωνι

Διῶναι, τότε ἔπειτ' ὄρεται μεσημέριον εἶναι,

Νείων.

596. Εὖτ' αὖ.] Et incidit in
 mensem Augustum.

598. Μέτρη.] Monet mensuran-
 das esse fruges, ut sciat agricola
 quantum ex agro redeat.

600. Θῆτα αἰοικόν.] Conducen-
 dum suadet mercenarium aliquem,
 qui possit rebus domesticis vacare,
 qui non habeat multa, quæ sibi ipsi
 domi agat. Fieri enim non potest,
 ut multa simul bene agere possi-
 mus. Eadem ratio habenda ancil-
 læ, ut non habeat liberos. Subje-
 cit deinde præceptum de Canis,
 quem vocamus custodem rei fami-
 liaris. Θῆτα.] Venos. & Steph.
 exempl. edic. Θῆτ'. reponendum
 ex MSS. Palat. Θῆτα τ'. & ha
 legisse Moschopolum liquet.

602. Καρχαρόδοντα.] A sono fa-
 tum videtur. Sunt autem canes
 asperissimis dentibus, & omnium
 firmissime tenent semel in fauces
 recepta.

603. Ημερόκοιλον.] Furem in-
 telligit.

604. Συρφετόν.] Intelligit non
 tantum paleas, sed & folia vitium,
 quercuum, tum vero herbas, alia-
 que id genus, quæ pecoribus in hie-
 me possint esse non incommodum
 pabulum.

606. Δμῶας ἀναψύξαι.] Ferian-
 dum esse à labore non tantum ho-
 mini, verum etiam pecori. Sunt
 enim recuperanda vires, alioqui
 nemo tam ferreus esse poterit, qui
 sufficeret continuis laboribus, jux-
 tà illud

*Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
 Loco in ventoso, & bene planata in area.
 Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquam
 Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
 Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
 Inquirere jubeo: molesta est autem qua liberos habet ancilla.
 Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo:
 Ne quando tibi interdum dormiens fur facultates auferat.
 Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit
 Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea
 Servi refocillent chara genua, & boves solvantur.
 Quum vero Orion & Sirius in medium venerit
 Cœlum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
 O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas:
 Exponito vero Soli decem dies, totidemque noctes.
 Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
 Dona letitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
 Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto*

Tem-

ta illud Nasonis:

*Quod caret alterna requie, durabile
 non est.*

*Hæc reparat vires, fessaque mem-
 bra levat.*

Γέναλα.] Usitatum est Poëtis usur-
 pare hoc vocabulum pro potentia,
 viribus, & robore. Vel quia fessis
 genua labant, & fatigatio maxi-
 mè in his sentitur, ideo dixit fa-
 mulis chara genua esse reficienda.

607. Εὖτ' αἶ.] Tempus vinde-
 miæ describit.

610. Δῆξαι.] Hoc intelligunt
 nonnulli de quadam certi vini
 præparatione, in qua rationem fa-
 ciendi uvas passas complexus sit.
 Alii generale præceptum esse pu-

tant de modo vindemiandi pro
 temporibus & locis illis optimo.

611. Συστάσται.] Intelligit au-
 tem, ex aprico in locum non expo-
 situm Soli auferendas esse.

612. Αὐτὰρ ἔτιν δῆ.] Redit ad
 arationem & ad hyemem. Sunt
 verò ea repetenda, quæ suprâ de
 aratione diximus. Nam pro quali-
 tate & natura soli proscinditur a-
 ger. Feracius solum, ut minimum
 ter arari solet. Nam mense Octobri
 manè cum Tauro occidunt Pleia-
 des & Hyades, item Orion: sed
 principio noctis, rursus apparent.
 Pleiades sunt in postrema parte
 Tauri, Hyades verò in fronte, quas
 Latini *Succulæ* vocant.

615. Πλειών

Ὠραίη· πλεῶν δὲ καὶ χθονὸς ἀρμυρῶ· εἴη.
 Εἰ δὲ σε καυκλίης δυναμείων ἔμερῶ· αἶρη,
 Εὐτ' αὖ Πληϊάδης θείῃ· ὄρεται· Ὠραίῃ·
 Φάργαζαι πίπλιν· ἐς ἡροειδία πόντον,
 Δὴ τότε πανθίων ἀνέμων θυγλιν ἀΐται·
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχον· ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 Γλῶ δ' ἱργάζεσθαι μεμνημένῳ, ὥς σε κελεύω.
 Νῆε δ' ἐπ' ἠπαίρῃ ἐρύσαι, πυκνῶσαι τε λίθοις·
 Πάντοθεν, ὅφρ' ἴχθυσ' ἀνέμων μῦθον ὑγρὸν αἴντων·
 Χείμαρον ἐξερύχας, ἵνα μὴ πύθη Διὸς ὄμβρῳ.
 Ὅππῃ δ' ἐπ' ἀνέμῳ πάντῃ τε· ἐγκρατῆος οἴκῳ,
 Εὐκρόσμως σολίζας νῆος περίθ'· ποντοπόροιο,
 Πηδάλιον δ' ὑβεργῆς ὑπὲρ κρατὸς κρεμνίσκοιο.
 Αὐτὸς δ' ὠρεαῖον μίμνειν πλοῶν, εἴσοικεν ἔλθῃ·
 Καὶ τότε νῆα θολῶ· ἄλαδ' ἐλκεῖν, ἐν δὲ τε φόρβον
 Ἀρμυρον ἐπύνασθαι, ἵν' οἴκαδ' ἐκέρδῃ· ἄρηαι,
 Ὡς ὅτ' ἰμῶς τε πατὴρ καὶ σὸς, μίγα νῆπιε Πίρρῃ.
 Πλωΐζισκεν νηυσὶ, βίη κεχρημένῳ· ἐνθάδ'·
 Ὅς ποῖε καὶ τῇδ' ἔλθ'· πολλῶν δ' ἄθ'· πόντον ἀνύσας,
 Κύμῳ Αἰολίδα· ὠθελίπων, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 Οὐκ ἄφειδ'· φάργων, ἐδὲ πλεῖστον τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ κραδίῳ πνίλῳ, τὼν Ζεὺς ἀνδρείοι· δίδωσι.
 Νάοσσο δ' ἄγχ'· Ἐλικάδ'· οἷζυρῇ· ἐνὶ κάρμῃ,

615

620

625

630

635

Ἀσκη,

615. Πλεῶν δὲ καὶ χθονὸς.] Ephemeris in operibus Heliodi, non in diebus est; & ibi incipit: Μῆνα δὲ ληναῖνα. Ita ut tota agriculturæ doctrina in Ephemeride designat. Hanc postquam cum anno terminavit, cujus doctrina ab hyeme incipit, in autumno desinit; totam simul Ephemeridem, & agriculturæ doctrinam, tali clausula concludit: πλεῶν δὲ καὶ χθονὸς ἀρμυρῶ· εἴη· quod interpretes Latini ineptissime vertunt, *Annus vero per terram accommodatus sit*. Multum torsit o-

mnes illud καὶ χθονὸς, quæ verba absolunt agriculturæ præcepta, simulque ad navigationem viam præparant.

616. Εἰ Ν. σ.] De navigatione præcepta· quædam subjicit. Fuit enim illis familiare, devehere fruges & merces. Prohibet sub Autumno esse navigandum, cum Pleiades occidunt, propter tempestatem maris. insaniunt enim venti, & quemadmodum Virgilius ait, *Qua data porta, rumpit*.

624. Χείμαρον.] Clavum significat

Tempeſtiva. ita annus in opere ruſtico abſolutus ſit.
Quod ſi te navigationis periculofa deſiderium ceperit,
Quando utique Pleiades, robur validum Orionis
Fugientes, occiderint in obſcurum pontum,
Tunc certe variorum ventorum ſtrident flamina,
Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto.
Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
Vndiquaque, ut arceant ventorum robur humide flantium,
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Iovis imber.
Inſtrumenta vero congrua omnia domi tue repone,
Recte contrahens navis alas pontigrada.
Clavum vero fabrefactum ſuper ſumum ſuſpendito.
Ipſe autem tempeſtivam expectato navigationem dum veniat.
Tuncque navem celerem ad mare trahito. intus vero onus
Aptum imponito, domum ut lucrum reportes:
Quemadmodum meusque pater, & tuus, ſtultiſſime Perſa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.
Qui olim & huc venit immenſum pontum emenſus,
Cuma Æolide relictâ, in navi nigra:
Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem, quam Iupiter hominibus dat.
Habitavit autem prope Heliconem miſero in vico

Aſcræ,

ficat, quo foramen in navis carina obſtruitur, quo amoto naves in ſiccum tractæ aquam in ſentina collectam emittunt.

625. Εἰργάζετο.] M S. ἐργάζετο.

626. Νῆες πλεῖν.] Remos intelligit.

631. Ὁ πατήρ.] Exemplum patris ſui proponit, quem dicit ex patria profuſiſſe non propter invidiam ex opibus conſtatam, ſed propter paupertatem.

633. Καὶ τῆς ἡλθ'.] Significat

hic ſe in Ionia natum. Magnum mare vocat Ægeum mare. Æolicam Cumam ideo vocat, quia Æoles eam condiderunt. Sitâ eſt in littorali Aſia.

636. Ἀλλὰ χάριν παρίν.] Hic locus ad providentiam pertinere videtur, cum dicit Iovem hominibus dare paupertatem; quia ſæpe accidit ut etiam boni & optimi viri ſint pauperes.

637. Νάσσατο.] Describit nunc patriam ſuam Poëta.

639. Τῶν

Ἄσκη, χεῖμα παχῆ, θέρη δ' ὀψαλίη, ἐδὲ ποτ' ἰσθλῆ.

Τῶν δ', ὃ Πέρση, ἔργων μνηστῆρ' εἶναι
Ὀρεῶν πάντων, αἳ ναυκλίας ἢ μάστιγα.

640

Νῆ' ὀλίγῳ αἰνεῖν, μεγάλη δ' εἰς φόβον θάλασσης.

Μείζων μὲ φόρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος

Εὔσει), εἴ κ' αἰετοὶ γὰ κακῶς ἀπὶ χῶρον ἀήθας.

Εὖτ' αἰετὶς ἐμπορεύῃ τρέψας αἰσιφρονα θυμὸν,

Βέληαυ ἢ χεῖρα τι περφυγῇ κῆ λιβὸν ἀτερπῆ.

645

Δείξω δὲ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Οὐτὶ πὶ ναυκλίας σελοφισμῶν, ὅτε πὶ νηῶν.

Οὐ γὰρ πάντες νηὶ γ' ἐπέπλων δόρυ πάντες,

Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἢ ποτ' Ἀχαιοὶ

Μεῖναιτες χημάνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγαν

650

Εἰλάδ' ἐξ ἱερῆς Τροίης ἐς καλλιγύναικα.

Εἰθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἶθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος

Χαλκίδα τ' εἰσιπύρρα. τὰ δ' ἐπεπιφραδμῆρα πολλὰ

Ἄθλ' ἔδειξαν παῖδες μετ' ἀλγέτορες· ἐνθά με φημί

Υἱὸν νικῆσαντα φέρειν τρέποντ' ἀπὸ νηῶν.

655

Τὸν μὲ ἐγὼ Μυσησ' Ἐλικωνιάδης ἀνέστηκα,

Εἰθά με περὶ τὸν λιγυρῆς ἐπίδραμον αἰοιδῆς·

Τόσόν τοι νηῶν γὰρ πεπείραμαι πολυγύμων.

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρίῳ Ζηνὸς ἴσον αἰγίοχου.

Μῦσος γάρ με ἰδὲ δαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἰεῖδεν.

660

Ἦμαρ πεπτήχοντα μὲν προπαῖς ἡελίοιο,

Εἰς πέλα' ἐλθόντα θέρει καμπατώδ' ὥρης.

Ὀρεῶν

639. Τῶν δ', ὃ Πέρση.] Cum in omni re temporis ratio habenda sit, Tu vide, ὁ Περσε, ut suo quæque tempore facias; alia enim aliis temporibus conveniunt.

641. Νῆ' ὀλίγῳ.] Mediocritatem tutiorem esse dicit.

646. Δείξω δὲ τοι μέτρα.] Si volueris, inquit, debitum effugere & injucundam famem, ostendam tibi modum quando commodum sit navigare, & quando non; li-

cet navigationis peritus non sum.

647. Οὐτὶ π.] Removet à se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus, σφίζειν primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid cruditiùs præ aliis.

649. Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος.] Commemorat hic, quomodo victor extiterit carminibus in Chalcide, & Musis suis in Helicone victoriale præmium dedicavit,

ut

Aspera, hyeme malo, aestate autem molesto, nunquam bono.

Tu vero, ô Persa, operum memoresco

Tempestivorum omnium: navigationis vero maxime.

Navem parvam laudato, magna vero onera imposito.

Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum

Erit, si quidem venti malos abstineant flatus.

Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo,

Volueris & debita effugere, & famem inamœnam,

Ostendam tibi opportunitates sonori maris:

Etsi neque navigandi peritus, neque navium.

Neque enim unquam navi transmisi latam mare:

Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci,

Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum,

Græcia è sacra ad Trojam pulchris foeminis præditam.

Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,

Chalcidemque trajeci. prædeliberata vero multa

Certamina instituerunt juvenes magnanimi: ubi me gloriæ

Carminè victorem tulisse tripodem auritum.

Quem ego quidem Musæ Heliconiadibus dicavi,

Vbi me primum sonori compotem fecerunt cantus.

Tantum naves expertus sum, multos clavos habentes.

Sed tamen dicam Iovis consiliū Ægiochi:

Musa enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post versiones Solis,

Ad finem progressu aestate laboriosi temporis,

Tem-

ut dignum erat homine Poëta. Aulis civitas littoralis est in Bœotia, non procul ab Helicone: Chalcis est urbs celebris in Eubœa.

652. Ἀμφιδάμαντος.] Amphidamas rex Eubœæ in bello adversus Erythræos occisus fuit: in cujus obitum filii ejus certamina edixerunt. Apparet sãno Hesiodum Homero posteriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc

certamine non certavit.

660. Μῦσαι γὰρ μὲν ἰδὲ δαΐαν.] Significat divinitus esse doctos Poëtas, quod hi qui egregium quiddam in Poëtica efficere voluerint, opus habeant furore Poëtico divinitus inspirato. quem furorem rectè φουρικὰς ἀπὸ τῆς dixerunt.

661. Ἡμεῖς.] Tempus navigationis commodissimum tradit, æstivum scilicet.

667. Εἴ

Ωραῖ' πύλε' Ἰννητοῖς πλό'· ἔπ' κε νῆα,
 Κανάξαις, ἔτ' ἄνδρες ἀποφθίσθαι θάλασσα,
 Εἰ μὴ δὴ ὠφθῶν γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Ἡ' Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς ἐθέληεν ὀλέσσαι.
 Ἐν τοῖς γ' τέλ' ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῇμ' δ' ὄκενίης τ' αὖραι, καὶ πότ' ἀπῆμων,
 Εὐκηνά· τότε νῆα θολὴν ἀνέμῳ πιθήσας
 Ἐλκείδῃ ἐς πόντον, φέρον δ' ὧς πάντα τίθει.
 Σπάρδῃ δ' ὅττι γέχεται πάλιν οἰχρὸνδ' ἰέσθ'·
 Μηδὲ μένειν οἶνον τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χιμῶν ἐπιόντα, νότοιό τε διπλὰς ἀήτας,
 Ὅς τ' ὤρει θάλασσαν, ὁμαρτίζας Διὸς ὄμβρον
 Πολλὰ, ὀπωρινὰ· χαλεπὸν δὲ τε πόντον ἔθηκεν.
 Ἄλλ' δ' εἰαρινὸς πύλε' πλό' ἀνθρώποις,
 Ἡ' μ' δὴ τοσούτοι ὅσων τ' ἐπιβᾶσαι κρηόη
 Ἰχθ' ἐποίησιν, πόσον πίπαι' ἀνδρὶ φασίη
 Ἐν κρηόῃ ἀκροβάτη· τότε δ' ἄμβρατὸς ἐστὶ θάλασσα.
 Εἰαρινὸς δ' ἔτ' πύλε' πλό'· ἔμιν ἔγνω
 Αἴνημ'· ἔ γ' ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμῆ' ἐστὶν,
 Ἀρπακτὺς χαλεπῶς κε φύγῃς κρηόν· ἀλλὰ νῦ καὶ πᾶ
 Ἀνθρώποι ρέζουσιν αἰδρεῖν νόοιο.
 Χρήματα γ' ψυχὴ πύλε' δειλοῖς βροθῶσι.
 Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μὲν κύμασιν· ἀλλὰ σ' αὖτις
 Φράζομαι παῖδες πάντα μὲν φρεσὶν ὅας ἀγροῶν.
 Μηδὲ ἐνὶ νηυσὶν ἄπαντα βίον κρείλῳ τίθει.
 Ἀλλὰ πλείω λείπει, πᾶ ἢ μέγιστα φορτίζομαι.
 Δεινὸν γ' πόντι μὲν κύμασι πῆματι κύρσαι.

665

670

675

680

685

Δεινὸν

667. Ἐν τοῖς.] Proverbialis est hic versiculus, & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis adversum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse.

668. Εὐκηνίας αὖραι.] Vocat faciles & leves flatus, ut sunt Etesi, & similes placidi.

672. Μηδὲ μένειν οἶνον.] Monet, tempestivè domum esse redeundum: Nam oculus domini pascit equum, ut dici solet. Præstat itaque ante Autumnum conficere navigationem, ob autumnales imbres & tempestates impendentes.

676. Ἄλλ'·] Vernam navigationem

*Temporistica est mortalibus navigatio. nec certe navem
 Fregeris, neque homines perdidit mare,
 Nisi dedita opera Neptunus terra quassator,
 Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
 Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorumque.
 Tunc vero facilesque aura, & mare innocuum,
 Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,
 Trahit in pontum. onus vero bene omne colloca.
 Propera autem quam celerrime iterum domum redire.
 Neque vero expectato vinumque novum, & autumnalem im-
 Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus, (brem,
 Qui concitat mare, secutus caelestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficilem vero pontum facit.
 Sed alia verna est navigatio hominibus:
 Nempe cum primum quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Summa in ficu. tum sane pervium est mare.
 Verna autem hac est navigatio. non ipsam ego tamen
 Probo: neque enim meo animo grata est,
 Quia occasio ipsius invadenda: agre quidem effugeris malum.
 sed tamen & hac
 Homines faciunt stultitia mentis.
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo
 Considerare hac omnia in animo quaecunque tibi consulo.
 Ne vero intra naves omnem substantiam cavae pone:
 Sed plura relinquito: pauciora vero imposito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:*

Mise-

tionem describit; quam ipse qui-
 dem non probat, ut periculofam,
 sed quæ tamen est usitata homini-
 bus ob cupiditatem pecuniae.

686. Ο σσ' ἀγορεύω.] In uno σσ'
 σ' ἀγορεύω. in altero, σσ' σε κελεύω.

687. Μηδ' ἐνὶ πλοῖν.] Id est, ne

semel adducas in discrimen quic-
 quid est rerum tuarum, nec omnia
 navibus committas; sed retine
 quædam & viliora impone: ne si
 navem fregeris, de toto victu pe-
 ricliteris. Generaliter verò medita-
 tionis laudem continet.

E

692. Mi-

Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐπ' ἄμφοσιν ὑπέρβιον ἄχθῃ αἰείρας, 690
 Ἀξίονα καυάξαις, τὰ δ' ἔφορ' ἄμθυρωθείη.
 Μέτρα φυλάσσειας, καμρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄρειος.
 Ὡραῖον δ' ἔγνωναι πρὸν ποτὶ οἶκον ἄγας,
 Μὴν τεληκόντων ἐπίων μάλα πολλὰ δαυλείπων,
 Μήτ' ἐπιθείς μάλα πολλὰ γάμον δὲ τοι ὦρα ἔτῃ. 695
 Ἡ δ' ἔγνωναι πέποις ἡδὴ, πύμπῃ δ' ἄμθω.
 Παρθενικῶν δ' ἄμθω, ὥς κ' ἡθεὶα κιδναὶ διδάξῃς.
 Τὴν δ' ἄμθω γάμειν ἡπὶ σέθεν ἐγνύδι ναίῃ.
 Πάντα μάλ' ἄμθω ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάρματα γήμης,
 Οὐ μὲν γάρ π. γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζιτ' ἄμθον 700
 Τῆς ἀγαθῆς, τ' δ' αὐτὲ κακῆς ἔριον ἄλλο,
 Δειπνολόχης· ἥτ' ἀνδρὸς καὶ ἰφθιμὸν πρὸς ἰόντα
 Εὐδ' ἄπρ δαλῆ, καὶ ὡμῶ γήραϊ δῶκεν.
 Εὐδ' δ' ὅπιν ἀθανάτων μακρόν πεφυλαγμένον εἶναι.
 Μηδὲ καὶ γνῶναι ἴσον ποιείας ἐταῖρον. 705
 Εἰ δὲ κε ποιήσης, μὴ μιν πρὸς κακὸν ἐρξῇς.
 Μηδὲ ψεύδεας γλώσσης χάρειν. εἰ δὲ κε ἀρχῇ
 Ἡ π' ἐπ' εἰπὼν δαυλούμιον, ἡ καὶ ἐρξῇς,
 Δὲς τὸσα πένυας μεμνημένον· εἰ δὲ κε αὐθὺς
 Ἡ γῆτ' ἐς φιλότῃα, δίκῃ δ' ἰθὺς πρὸς ἀρχῇν, 710
 Δείξας

692. Μέτρα.] Epiphonemate generali concludit modum esse servandum. Μέτρα φυλάσσειας.] Non intellexerunt hæc interpretes. Hesiodus μέτρα θαλάσσης vocavit ἄρειον πλῆν.

693. Ὡραῖον.] Tradit tempus conjugio maturum in mare & femella.

694. Τεληκόντων.] Al. τελεκόντα.

696. Τέποις.] Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octavum annum nubendi.

699. Μὴ γείτοσι χάρματα.] Pro-

pter tuum infortunium & malum. Hoc est, ne jocus fias, quod talem duxeris uxorem.

700. Οὐ μὲν γάρ π.] Commendat bonam mulierem hic versus, quam etiam sacre litteræ non vulgariter prædicant.

702. Δειπνολόχης.] Quæ comestationibus clam indulget, & quæ passim adit convivias. Ἡτ' ἀνδρὸς καὶ ἰφθιμὸν.] Efficit, ut etiam validus vir ante tempus senescat.

703. Ἀπρ δαλῆ.] Sine face, id est, clam, etiam si foris nihil appareat. Et crudam senectutem, τὴν

Miserum etiam, si quidem in currum prae grande onus im-
Axem fregeris, onera vero intereant. (nens,

Tempus observa: occasio vero in omnibus optima.

Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito.

Neque triginta annis valde multum deficiens,

Neque superans multum: nuptiae vero tibi tempestivae ha.

Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat:

Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.

Eam vero potissimum ducito qua te prope habitat: (ducas.

Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludibria

Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius

Bona: rursus vero mala non durius aliud,

Comessatrice: qua virum, licet robustum,

Torret sine face, & cruda senecta tradit.

Bene vero reverentiam erga Deos immortales observato.

Neque fratri equalem facito amicum.

Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.

Ne vero mentiaris lingua gratiam. Sin autem coeperis,

Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,

Bis tantum punire memineris. Sin vero rursus

Redeat ad amicitiam, poenam autem velit prestare,

Suscipe.

παρὰ καὶ ἐπὶ vocat & praecocem.

704. Εὖ δὲ.] De religione praecipit. ὅπρις, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, justamque indignationem contra impios: In homine autem respectum ad Dei metum & reverentiam.

705. Μὴ δὲ.] Praeceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam proponendam esse sanguinis conjunctioni.

707. Μὴ δὲ ἡδὲ καὶ γλώσσης.] Hoc est, ne praeter te feras benevolentiam simulatam, nec aliud sentias

& aliud dicas. Et ne simules, ne praeter te feras linguarum quandam gratiam.

708. Ἡ δὲ πρὸς ἐπιβίῳ.] Si quis aut verbis offendet alium, aut manibus vim inferet, memor sit quod retalietur injuria multipliciter.

709. Δις τίσας.] Iubet offensorem amici duplici vindicta pensare, idque eo ut agnoscat delictum: & tum si in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alii sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum impunitum relinqui.

Δίξασθ'. δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοις ἄλλον
 Ποιῶται, σὶ δ' ἢ μὴ π νόον κατελιγχέτω εἶδ'·
 Μηδὲ πολυῖνον, μηδὲ ὀξείνον καλῖεσθ',
 Μηδὲ κακῶν ἔταρον, μηδὲ ἰσθλῶν νεκισσῆρα.
 Μηδὲ ποτ' ἐλομένην πινέω θυμοφθόρον ἀνδρὰ
 Τίτλαθ' ἐνδίδειν, μακάρων δόξιν αἰὲν ἰόντων·
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποις ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείη δ' ἡ χάρις καὶ μέγας ἰότης.
 Εἰ δ' ἢ κακὸν εἴπῃς, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκύνῃς.
 Μηδὲ πολυῖνον δαιτὸς δυσημφιλῶ εἶναι,
 Ἐκ κρινῶν πλείη δ' ἡ χάρις, δεπάρη τ' ὀλιγίστη.
 Μηδὲ ποτ' ἐξ ἡῶς Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπθιζιν, μηδὲ ἄλλοις ἀθανάτοις.
 Οὐ γὰρ τίγῃ κλύεζιν, ἀποπλύνει δὲ τ' ὄρεσι.
 Μηδὲ αὐτ' ἡελίοιο τέτραμμένον ὄρθος ἐμιχέει.
 Αὐτὰρ ἰπεί κε δὴ μεμνημένον ἔς τ' ἀνίστα.
 Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐσθλὸς ἰδῷ παρθένον ἐρήσης·
 Μηδὲ ἀπογυμνωθεὶς μακάρων τοι νόκτις ἵασται.
 Β'ζόμενον δ' ὅγε θεῶν ἀνὴρ πιπνυμένα εἰδώς,

715

720

725

H' ὅγε

712. Σὶ δὲ.] Tu vites omnia, quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus quam conveniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat similitudinem, sed ex animo ejicias omnem pristinarum injuriarum memoriam.

713. Μηδὲ πολυῖνον.] Vtraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

714. Μηδὲ κακῶν ἔταρον.] Admonet malorum consuetudinem esse fugiendam: corrumpunt enim bonos mores colloquia prava. Proveniunt autem duo mala ex malorum commercio, primum quia nos

induimus mores istius, qui cum vivimus. Secundo etiam famam propriam prostituimus. Μηδὲ ἰσθλῶν νεκισσῆρα.] Id est, ne facias convivium bonis, quia virtus est honore afficienda. Sed impossibile est in benefactis invidiam effugere, quemadmodum nec corpus umbram potest declinare.

715. Μηδὲ ποτ' ἐλομένην.] Docet hoc loco, nemini exprobrandam esse paupertatem; ratio est, quod sit donum Dei, esse divitem vel pauperem.

717. Γλώσσης τοι θησαυρός.] Generalis hæc sententia est. Linguae thesaurus inter homines optimus. Nam sermo vincit omnes opes & quic-

*Suscipe. miser namque vir amicum alias alium
 Facit: te vero ne quid animo coarguat vultus.
 Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris:
 Neve malorum socius, neque bonorum conviciator. (mini
 Neque unquam miseram pauperiem animi consumptricem ho-
 Sustineas exprobrare, divorum munus immortalium.
 Lingua certe thesaurus inter homines optimus
 Parca, plurima vero gratia, si modum servet.
 Quod si malum dixeris, forsitan & ipse majus audies.
 Neque in convivio publico gravem te prabeas
 Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim gra-
 tia, sumptusque minimus.
 Neque unquam mane Iovi libato nigrum vinum
 Manibus illotis, neque aliis immortalibus.
 Neque enim illi exaudiunt: respuunt vero etiam preces.
 Neque contra Solem versus erectus mejito.
 Sed ab occasu illius memor ejus rei usque ad ortum.
 Neque in via neque extra viam progrediendo meas,
 Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.
 Sedens vero divinus vir, & prudens*

Aut

quicquid est admirabile in rebus humanis.

719. Κακὸν εἶπες.] V. C. Palar. κακὸν γ' εἶπες: & μοχ ἀκρίως. al. κ' εἶπες.

720. Δυσπόμελος.] Morosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis.

722. Μὴδ' ἔτι τὸν ἱερὸν Διὸς.] Ha-
 Aenus leges tradidit, quæ ad mo-
 res pertinent, jam tradet ceremo-
 nias, id est, ritus sacrorum. Sunt
 autem illi ritus symbola quædam,
 id est, allegoriæ, ut in Moyse:
 Bovi trituranti ne obligaveris os, si-
 gnificatur, quo animo in illos esse
 debeamus, quorum opera utimur.

Sic quum dicit, Mane Iovi libes
 nigrum vinum manibus lotis. Si-
 gnificat sacra reverenter esse tra-
 ctanda, & ut non solum corpus
 foris, verumetiam animum à con-
 tagione vitiorum abluant.

725. Μὴδ' ἄρ' .] Non esse min-
 gendum contra Solem. Vel allego-
 rice, contra magnos & honestos vi-
 ros nihil proterve & irreverenter
 agendum.

726. Ἀνέντα.] Al. Ἀνέντα.

729. Εἰς ὄψιν.] Turcis etiam-
 num hodie religiosum est, ut seden-
 tes mingant, & ingens flagitium
 designari credunt, si quis in publico
 cacaret aut mingeret.

Η' ὄγε πρὸς τοῖχον πλαΐζας δ' ἐρχέσθ' αὐλῆς.
 Μηδ' αἰδοῖα γυνῇ πεπαλασμένῃ ἔνδοθεν οἴκου
 Ἐστὴ ἱμπελαδὸν ὡς φανέναι, ἀλλ' ἀλίσσῃ.
 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμεοιο τάφου ἀποιόσῃσαντα
 Σπινθαίνου γυναιῶν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαίμονος.
 Μηδὲ ποτ' αἰνάντων ποταμῶν κακίρροον ὕδαρ
 Ποσσὶ περῶν, πρὶν γ' εὖ ξηλῶν ἐς χαλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμεν πολυηράτω ὕδατι λευκῷ.
 Οὐδ' ἐπὶ ποταμῷ Διὸς, κακότητι δ' ἐχέρας ἀνιπτεῖν,
 Τῶδε θεοὶ νειμεσῶσι, καὶ ἄλγιστα δῶκεν ὀπίσσω.
 Μηδ' ἀπὸ πινυτοῖο θεῶν ἐπὶ δαίμονι θαλεῖν
 Λύκοι ἀπὸ χλωρῆς τάμεναι αἶθωνι σιδήρῳ.
 Μηδὲ ποτ' οἰνοχόῳ πηξέμεν κρητῆρ' ὕψιστον
 Πινόντων, ὅλον γὰρ ἐπ' αὐτὰ μούρα τίτυκ'·
 Μηδὲ δῶμον ποιῶν, ἀνεπίξεναι καὶ λαίπην,
 Μὴ τοι ἐφ' ἐξομῶν κρῶζῃ λακέρυζα κερῶν.
 Μηδ' ἀπὸ χυτρεπέδων ἀνεπὶ ῥέκλων ἀνελόντα
 Ἐσθῆν, μηδὲ λίσσῃ· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζεν (ὃ γὰρ ἄμφοι)
 Παιδα δυνάμει κατὰ, ὅτ' ἀνέρε' ἀνιούρα ποιῇ.

730

735

740

745

Μηδὲ

731. Μηδ' αἰδοῖα.] A congressu uxoris ne sacra accedas.

733. Μηδ' ἀπὸ.] Ab hilariore convivio, non à tristioribus sacris accedendum ad uxorem docet.

735. Μηδὲ ποτ' αἰνάντων ποταμῶν.] Poëta senserunt vim quandam numinis esse infusam in omnes res; itaque & omnibus fluminibus suos deos finxerunt, qui illa agerent & moverent, ob quam causam & sacra illis fecerunt.

740. Μηδ' ἀπὸ πινυτοῖο.] Vngues non esse præcidendos in convivio, præsertim solenni. πινυτοῖον vocat manum, quod quinque digi-

tis tanquam ramis constet.

742. Μηδὲ ποτ' οἰνοχόῳ.] Duplex potest esse sensus: vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parsimoniam in comotationibus. Tzetzes allegorice sic interpretatur. Vbi agitur de republica, ne proprium commodum publico præposueris, neque partem tori: ex hoc enim infortunium sequitur. pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

744. Μηδὲ δῶμον.] Spartam quam

Aut ad parietem accedens bene septi atrii.

*Neque pudenda semine pollutus intra domum
Focum juxta revelato, sed caveto.*

*Neque ab ominoso sepulchro reversus
Seminato progeniem, sed Deorum à convivio.*

*Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra fluentia,
Manus lotus amœna aqua limpida.*

*Qui fluvium transierit, malicia vero manus illotus,
Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.*

*Ne vero à manu Deorum in celebri convivio
Siccum à viridi refeca nigro ferro.*

*Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.*

*Neque domum faciens imperfectam relinquito,
Ne forte insidens crocitet stridula cornix.*

*Neque à pedatis ollis nondum lustratis rapiens
Comedito, neque lavator: quia & hisce noxa inest.*

Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)

Puerum duodennem: quia virum inertem facit.

Neque

quam nactus es orna. In quocunque genere verferis, in illud incumbe, & in eo persevera.

745. Κορύν.] Fama sinistra & maligna potest intelligi. λακέρυζα, pro κλάρυζα: garrula, stridula.

746. Μυδ' ὀπὸ.] Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χρυτὸ ποδὰς αἰετῶντες intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt.

748. Μυδ' ἐν' ἀκινήτοις.] Prohibet liberorum collocationem super sepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moveantur,

vel non sint movenda,) quod priscis infaustum videbatur. Vel allegorice prohibet ignaviam, ocium & delicias in prole xii. annorum. Μυδ' ἐν' ἀκινήτοις καθίζεν.] Pueri autem δουδὲ κατὰ τοὺς & δουδὲ κακίμοι, omnia communia cum matribus habebant, Ἀγίταν, Τεγεθὸν, οἶκον, id est, ipsum Gynæceum. Hesiodus ergo ne ejusmodi puerulos, matrum λατρεῖς assuescere sinant, ex disciplina veteri, quia θηλυκάει ταὶ σόματα ex aquæ tempore existimabant, diligenter monet. Ibid. & γὰρ ἄμεινον. Verus clausula, qua potissimum utebantur in interditiis suis principes, erat, & γὰρ ἄμεινον.

Μηδὶ δουδικήμιλον. ἴσσι καὶ ἔντ' πίτυκ].
 Μηδὲ γυναικεῖα λευτῶ χροῖα φαιδρυνέας
 Ἀνέρα. λουζαλίη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔς' ἐπὶ καὶ τῷ
 Ποιῇ. μηδ' ἰερῶν ἐπ' αἰθρομένοισι κυρήσας,
 Μωμόειν αἰδήλα· ἦτος γὰρ π' ἐπὶ τῷ νεμίσσῃ.
 Μηδὲ ποτ' ἐν ἀστροῦ ποταμῶν ἄλλαδ' ἀστρονέων,
 Μηδ' ἐπὶ κρήνῶν ἔρεϊν, μέγα δ' ἐξαλείψας.
 Μηδ' ἐναποψύχῃ, τὸ γὰρ ἔτοι λωῖόν ἐστιν
 Ὡς ἔρδῃ· δένδρ' ὃ βροτῶν ὑπερλάττω φήμι.
 Φήμη γάρ τι κακὴ πέλει, κῆρυ μ' αἰεταί
 Ῥ' εἶα μέλ', δρυζαλίη ὃ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀσπιδία.
 Φήμη δ' ἔπ' ἐς πάντας ἀπὸ λυγρῶν, ἢ πῶς πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσιν. ἦτος γὰρ π' ἐπὶ καὶ αὐτῇ.

750

755

760

T E Λ Ο Σ.

755. Μηδὲ ποτ'.] Hi recte in
 fontes immingere dicuntur, qui
 sacram doctrinam coinmaculant.

758. Δένδρ'.] Boni nominis prae-

cipuum curam habendam esse vult,
 quia (versu sequenti,) nulla fama
 prorsus evanescat tanquam inanis,
 & non omnino de nihilo sit quod
 vulgo

Neque duodecim mensium : aequale & hoc est.
Neque muliebri in balneo corpus abluito
Vir : gravis enim ad tempus est & in hoc
Pœna. neque in sacrificia accensa incidens ,
Reprehende arcana : Deus quippe & hac indigne fert.
Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium ,
Neque super fontes mejito : quin valde evitato
Neque incacato. id enim nihilo est melius
Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.
Fama enim mala est , levis quidem levatus
Facillime , molesta vero portatus, difficilisque depositus.
Fama vero nulla prorsus perit , quam quidem multi
Populi divulgant : quippe Dea quadam est & ipsa.

F I N I S.

vulgo fertur. famæ enim vim quan- lum, &c.
 dam divinam etiam inesse. Ex hoc 762. Φημιζουσ.] Ita C. V. aliis
 loco desumpsit Virgilius descri- Φημιζουσ. 3. v. 701.
 ptionem famæ, 4. Æneid. Fama ma-

ARGUMENTVM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam verò discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania, non habere

Μαζα δ' ἐκ δίοθεν πεφυλασμένῃ, δ' κ' ἡμεῖς
Πεφραδόμεν δμώισσι. τριηκὰδα μὲν οὖς αἰεῖσιν
Ἔργα τ' ἐποπιδύειν, ἢ δ' ἀρμυλίων δαλίσσας.
Εὐτ' αὖ ἀληθείῃ λαοὶ κείνοντες ἄνωγιν.
Αἰδοῖ γ' ἡμέραι εἰς Διὸς ὠρεὰ μηλοῖσι.

Πρώτον ἔτη, πλεῖς τε, καὶ ἰσθμῶν, ἱερὸν ἡμέρας.

Τῇ γ' Ἀπόλλωνι χρυσάορα γένετο Λητώ.

Ὅγδοα τ' ἐνάτη τε δὴ γὰρ ἡμεῖς μὲν οὖς

Ε' ξοχ'

2. **Π**εφραδόμεν δμώισσι. τριηκὰδα μὲν οὖς.] Orditur à tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiores debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia judicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populus in feriis ut judicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non phycas, referendi sunt.

4. Εὐτ' αὖ.] Quidam Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μὲν ἀληθείας κείνοντες οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας ἔτοι ὅταν τὴν ἀληθὴ ὁρίσανται σύνεδον, καὶ μὲν ἀκρεβείας γινόμεναι.
6. Πρώτον ἔτη.] Athenienses mensem, qui apud eos est 30. tantum dierum, in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱσταμίνους μὲν οὖς, secundam μισοῦντες, tertiam φθίνοντες. Deinde primæ decadis diem primam νυμνίαν, secundam δαλίαν ἱσταμίνους, tertiam, πλείαν ἱσταμίνους, & ita deinceps usque ad δικάτην ἱσταμίνους. Secundæ decadis diem primam, φθίνοντες ἱπὶ δίκῃ, secundam, δαλίαν ἱπὶ

Dies.

ARGUMENTVM IN DIES.

bere naturæ rationem, cum illa nobis usui sit, & nostra causa à Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte, ex aspectibus quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus cient pugnam naturæ cum morbo: sed superstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde apparet non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

*Ies vero ex Iove observans, bene secundum decorum
Precipe servis tricesimam mensis optimam (dum:
Ad opera inspiciendum, demensumque dividen-
Nempe cum circa juris negotia & judicia populi
Hæ enim dies sunt Iove à prudente. (versantur.*

*Primum, novilunium, quartaque & septima sacra dies:
Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
Octavaque & nona amba dies mensis*

Egregie

ἐν δ' ἑκα, usque ad εἰκοστὴν sive *εἰκά-
δα*, id est, xx. diem. Tertia primam,
πρῶτην ἐν εἰκάδι: vel Solonis in-
ventu, numeros dierum ad Lunæ
decrementum minuendo, *ἐκάτην
φθινόρτην*, secundam, *ὀγδοὴν φθι-
νόρτην*, tertiam, *ἐξοδόμην φθινόρτην*,
usque ad *τετρακάδα*, id est, 30. diem,
quam etiam *ἐν νύ νία* vocabant,
id est, veterem & novam: quo no-
mine etiam instantis mensis prima
dicebatur; itemque prima dies Lu-
næ jam apparentis, & tertia à coitu
digressæ. Cæterum Hesiodus hic,
nec singulatim omnes dies, aut ex
ordine, nec iisdem etiam appella-
tionibus commemorat, sed repetit

quosdam bis aut ter, nonnullis in-
terim velut *μυσθόμηνος καὶ ἀκροῖαν*
prætermittis: quod suo quoque loco
notabimus. E' igitur primus dies
est, pro *ἐν νύ νία*, nempe merri cau-
sa. Hunc dicit esse sacrum: sunt e-
nim omnia initia sacra: *τετάρτη*, pro
τετάρτη, quartus dies, qui iidem
sacer est, quia eo die prodit à coitu
Luna, primumque tunc conspi-
citur.

8. *ὀγδοάτην*.] Præteritis 2. & 3.
itemque & 5. sexto, diebus, ut me-
diis venit ad octavum & nonum,
quos recte utiles dicit crescenti-
bus: nam humores alit crescentia
Lunæ.

10. *Εἰσά-*

Ἐξοχ' αἰξομήροισι βροτήσια ἔργα πίνειαι,
 Ἐνδεκάτη τε δωδεκάτη τ' ἄμφω γὰρ μὲν ἰσθλαί,
 Ἡ' μὲν, οἷς κείνη, ἡ δὲ, δ' ὄφρα καρπὸν ἀμείβῃ.
 Ἡ' ὅ δ' αὖτε δωδεκάτη τ' ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' αἰρσιπότηη δ' ὀρέχης
 Ἡ' μάλ' ἐν πλείν, ὅτι τ' ἰδρὸς σαρὸν ἀμείβεται.
 Τῇ δὲ ἰσὺν στήσασθαι γυνή, σεβάλοιθ' ὅτι ἔργον.
 Μῶνός δ' ἰσταμένην τελομένην δὲ τὴν ἀλίστα
 Σπέρματ' ἄρξαι· φυτὰ δὲ ἐνὶ ῥίψαι δ' ὄρεσι.
 Ἐκτὴ δὲ ἡ μέση μάλ' ἀσύμφορος ἐστὶ φυτῶν.
 Ἀνδρογῆν τ' ἀγαθή· κέρη δὲ ἐ σύμφορος ἐστὶν,
 Οὐτὶ γυνήαυ αὐτῇ, ἔτ' ἄρ' αὖτε ἀνδρογῆν.
 Οὐδὲ μὲν ἡ αὐτῇ ἐκτὴ, κέρη τε γυνήαυ
 Ἀρμυρῶν, ἀπ' ἰρίφης πέμνην καὶ πῶτα μέλων,
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλὼν ποιμνήϊον, ἥπιοι ἡμῶν.
 Ἐσθλὴ δὲ ἀνδρογῆν, φιλήει δὲ καὶ κέρημα βάσαν,
 Φάιδεα δ', αἰμυλίης τε λόγους, κρυφίης τ' ὀρεσμέης.
 Μῶνός δ' ὀγδοάτη κείνη καὶ βῆν ἰρίμυκον
 Ταμνίον, ἔρηας ὅ δ' αὖτε δωδεκάτη παλαιργῆς.
 Εἰκασίη δὲ ἐν μεγάλῃ πλείν ἡμῶν ἰσθλαί φαται,
 Γίνασκ' ἡμῶν γὰρ τε νόον πεπνησμένον ἐστίν.

10

15

20

25

Ἐσθλὴ

10. Ἐνδεκάτη.] Decimo præterito, undecimum & duodecimum varie laudat: quia Luna Solem trigono aspectu intuetur, quem beneficium vocant.

11. Ἡ' μὲν, οἷς.] Per synæresin pro οἷς.

13. Τῇ.] Id est, ταύτῃ· αἰρσιπότηη, pro αἰρσιπότης, in aëre pendens.

14. Ἡ' μάλ' ἐν πλείν.] Quidam legunt ἐκπλείν, unico vocabulo, & dicunt ita vocari XXI. diem, quasi cumulatam & adauctam.

16. Μῶνός.] Ait XVII. diem sa-

tionem obesse, nimirum propter immodicum humorem. vetant enim sementem facere in solo humidiorē justo. Contra plantas serere præcipiunt pluviis etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem τρισημέρη· κατὰ τὴν μὲν ἰσταμένην, qui dicitur alias τρίτῃ ἐπὶ δέκα.

18. Ἐκτὴ.] Præter vulgatum morem vocat 16. diem, ἑκτὴν μέσην, quum alias dicatur ἑκτὴ ἐπὶ δέκα. Est autem hæc dies, contra quam superior, incommoda plantis, decrescente nimirum Luna; utilis vero maribus gignendis: nam

ex

Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium.
 Undecima vero duodecimaque amba quidem bona:
 Hæc quidem tondendis ovibus, illa latis segetibus metendis.
 Duodecima tamen undecima multo melior.
 Hac enim net fila in aëre suspensus aranens,
 Die expleta, quum & prudens formica acervum colligit.
 Hac telam ordiatur mulier proponatque opus.
 Mensis autem inchoati decimatertia caveto
 Sementem incipere: plantis vero inserendis optima est.
 Sexta vero media valde incommoda est plantis:
 Viripara bona: puella vero non utilis est,
 Neque gignenda primum, nec nuptiis tradenda.
 Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Apta est, sed hadis castrandis, & gregibus ovium,
 Stabuloque circumsepiendo pastoralis, benigna dies est.
 Bona vero viripara, amatque convicia loqui,
 Mendaciaque & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem,
 Castrato: mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicecima vero in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.

Bona

ex humido semine femellæ, ex sic-
 ciores puelli nascuntur. Et decre-
 scente Luna semen minus humi-
 dum est, quam crescente.

20. Οὐτε γινώσκειν ἔτ' αὖ γάμος
 ἀντιβολῆσαι.] Id est, non est utile
 puellis, ut cum contrahant nuptias,
 quia à plenilunio cœpit jam hu-
 mor deficere. Addit deinde quæ-
 dam pastoralia officia, quæ omnia
 ad quadratum aspectum pertinere
 videntur. Ibid. Γινώσκειν. MSS. Γί-
 νασθαι μέγα.

26. Μηνὲς δ' ὀγδοάτῃ.] Hoc
 tempore arum & bovem castrare

convenit.

27. Ταμῆμεν.] Hoc loco ἀν-
 χῆν, non occidere, ut vulg. in-
 terpr.

28. Εἰκάδι.] Sic vocat vigesi-
 mum diem, quod summa dies sit
 μὲν δὲ μισθῆναι, diebus τὴν φθινόγοντες
 continuo insequentibus. Εἰκάδι δ'
 ἐν μεγάλῃ.] In vigesima die dicit
 prudentem virum nasci, & qui bo-
 na indole præditus sit. Ἰσοπαρ
 vocat, qui multa scit & vidit.

29. Γίγασθαι.] Hic pro πιπυκα-
 σμῆναι. nonnulla exemplaria ha-
 bent πιπυμῆναι.

30. Ἐσθλῇ.]

Εὐδλὴ δ' ἀνδρογόνῳ δεκάτῃ, κέρη δὲ τιτράς
 Μέσση. τῇ ᾗ τε μήλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς,
 Καὶ κύνια καρχαρόδοντα καὶ ἑρῆας παλαιεργὰς
 Πρηύνειν, ἐπὶ χεῖρα παθεῖς. πεφύλαξο ᾗ θυμῷ
 Τείρεα δ' αἰλούαδ' φθινοῦς θ' ἰσαμύρην τε,
 Ἄλγιστα θυμοδορεῖν. μέλα τοι πῖλεσθ' ἡμάρ.
 35
 Ἐν ᾗ πεφάρτη μῦθος ἄγασθ' ἐς οἶκον ἄκροϊόν,
 Οἰωνὸς κείνας οἱ ἐπ' ἑρμῶν τέττα ἄριστοι.
 Πέμπτας δ' ἐξαλείαδ', ἐπεὶ χαλεπή τε καὶ αἰνὰ.
 Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφοπολόειν,
 Ὅρκον πνυμμένας τ' Ἐρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκους.
 40
 Μέσση δ' ἐβδόμητ' Δημήτερ' ἱερὸν ἀκτύνει
 Εὐ' μέλ' ἐπιπλύνοντα εὐτροχάλα, ἐν αἰλῶν
 Βάλλειν. ὑλοθόμον τε ταμῆν θαλαμῆϊν δῶρα,
 Νῆϊά τε ξύλα πολλὰ, ταῖ τ' ἄρμυρα νηυσὶ πέλοι.]
 Τείρεα δ' ἄρχαδ' νῆας πῆγνυαδ' ὄρμαιναι.
 45
 Εἰνὰ δ' ἡ μέσση ἐπιδαίελα λώϊον ἡμάρ.
 Πρωΐτῃ δ' εἰνὰς ποναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Εὐδλὴ μὲν γάρ τ' ἡδὲ φύδιον ἡδὲ χυμῶν
 Ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί. καὶ ἔποιε πάσῃσιν ἡμάρ.
 Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τεισφάδα μῦθος ἀείδω

30

35

40

45

50

Αῖρξα-

30. Εὐδλὴ.] Τιτράς, vocat diem 14. τιτράδα μέσσην, qui puellæ gignendæ bonus est, quia Luna tum abundat humore, ejusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

34. Τείρεα δ'.] Quartum diem à fine mensis & decimum quartum, vel (ut alii volunt) quartum & vigesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & interlunium lædunt corpora. Qui labo-

rant cholericiis morbis, ad postremam quartam magis languent; phlegmatici contra.

38. Πέμπτας.] Quintos dies monet fugiendos, nempe v. xv. & xxv. cujus rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furie obambulent, & poenas expectant à sceleratis hominibus.

41. Μέσση δ'.] Monet Poëta fruges ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest autem importari frumentum siccius:

nam

Bona autem viripara decima, puella vero & quarta
 Media: hac vero & oves, & curvipedes retortis cornibus boves,
 Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
 Cicurato, manum imponens. cautus vero esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo. valde hac accommodata est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Observatis avibus, quæ ad hanc rem sunt optima.
 Quintas vero evitato: quia difficiles sunt & graves.
 In quinta enim ajunt Furias obambulare,
 Perjurium vindicantes, quod malum contentio genuit perjuris.
 Media vero septima, Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens bene aquata in arca
 Ventilato: roborumque sector incidito cubicularia ligna,
 Navalique ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
 Quarta vero incipito naves compingere hiantes.
 Nona autem media pomeridiana, melior dies.
 Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
 Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
 Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum

Im-

nam madidum importatum statim
 corrumpitur.

43. Βάλλειν ὑλοτόμον.] Iubet
 secari ligna ad thalamos & naves,
 quod materia, quæ cæditur decre-
 scente Luna, firmior sit; quæ vero
 crescente Luna, illico putrescat.

44. Νῆα.] In quibusdam exem-
 pl. interjicitur hic versus, τῇ μὲν
 ἀδελφότητι πύλαται τρυφεῖσαι σι-
 δῆραι. Sed quoniam is supra habe-
 tur versu 419. abundare omnino
 videtur.

46. Εἰνάς.] Nona dies media,
 id est, XIX. meridiana, melior est,

ἐν δὲ τῇ λα, adverb. pluralis numeri,
 ut πρῶτα. Quidam legunt ἐν δὲ λα.
 Derivatur à δαίλον, crepuscu-
 lum.

47. Πρώτη.] Prima nona dies,
 scilicet à principio mensis, inno-
 cua est propter ter geminum aspec-
 tum, cum Sol abest à signis.

49. Αἴνε εἴ ποτε πάγκαλον.]
 Proverb. Nullus dies omnino ma-
 lus.

50. Παῦρος.] Loquitur de XIX.
 die mensis, biduo nempe ante ἑμῶν
 καὶ ἡμέρας.

51. Αἴρ-

Ἀρξάσθαι τε πίθῃ, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θοῖναι
 Βυσὶ καὶ ἡμιόνοις, καὶ ἵπποις ἀκυπτόεσσι.
 Νῆα πολυκλήϊδα θολὴν οἷς οἶσπε πύθον
 Εἰρύμηναι. παῦροι δὲ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.
 Τέλει δὲ οἷγα πύθον. φεὶ πάντων ἱερὸν ἡμᾶρ. 55
 Μίσση· παῦροι δὲ αὐτὴ μετ' εἰσάδα μὲν δὲ δρίστω,
 Ἡῦς γνομῶνης· ἐπιδοίελα δὲ ἐπὶ χερσίων.
 Αἶδε μὲν ἡμῖν οἷσιν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνταρ
 Αἰ δὲ ἄλλα, μετ' ἄνθρωποι, ἀκῆλοιοι, ὃ π φέρουσαι.
 Ἄλλοι δὲ ἀλλοίῳ αἰνῶσι, παῦροι δὲ τ' ἴσασιν. 60
 Ἄλλοις μετρητὴν πύλῃ ἡμέρη, ἄλλοις μήτηρ·
 Ταῦν δ' αἰάμουν τε καὶ ὄλβιοι· ὃς τὰδε πάντα
 Εἰδὼς ἐργάζηται ἀνάπτεται ἀθανάτοισιν,
 Ὅριθας κέρων, καὶ ὑπερβασίας ἀλκιῶν.

T E Λ Ο Σ.

H' Σ I O'-

51. Ἀρξάσθαι πίθῃ.] Græcismus, pro aperire dolium.

54. Εἰρύμηναι. παῦροι δὲ τ', &c.] Id est, pauci certe servant hoc dierum discrimen, pauci norunt quanam dies præstet.

55. Τετέλει δὲ.] Diem XIII. intelligit.

56. Μίσση. παῦροι δὲ αὐτὴ.] Ἐπεὶ hic est: nam ad dies referri debet, ut sit sensus: Pauci post vi-

gesimam mensis optimam probant sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum maxime mutationes sunt principio postremæ quartæ.

58. Αἶδε μὲν.] Epilogus est præceptorum. Est igitur considerandum quid religio præcipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet, superstitio est.

59. Αἶ

*Implendis doliis, & ad jugum collo imponendum,
Bobus & mulis, & equis celeribus.*

*Navem bene clavatam celerem in nigrum pontum
Trahit. Sed pauci vera intelligunt.*

Quarta vero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est

Media: pauci vero rursum post vicesimam mensis optimam,

Aurora vigente. pomeridiana vero est deterior.

Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commodo.

Cetera autem incerta, sine sorte, nihil ferentes.

Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.

Interdum noverca est dies, interdum mater.

De his beatusque & felix, qui hæc omnia

Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,

Auguria observans, & delicta evitans.

F I N I S.

H E S I O -

59. Αἰ δὲ.] Μετάδ' ἔπον promi-
scuum sonat. ἀκέραιοι autem vide-
tur Politianus vertisse emortuos
dies. Et Hom. somnia vocat ἀκέρ-
εια, quasi dicas inania.

60. Αἰ δὲ.] Hic videmus He-
siodum non ubique secutum cer-
tam rationem, sed in plerisque
superstitionem & consuetudinem
hominum.

61. Αἰ δὲ.] Proverb. Dies no-

verca & parens.

62. Τάων.] Bene, inquit, ha-
bebit qui servaverit discrimina re-
rum. Adjecit tamen correctionem,
quod alii alias probent ac laudent.
Verum iste inculpabilis, id est,
ille non peccabit, qui non viola-
bit ea, quæ religiose & utiliter con-
stituta sunt. Nam Dii favent iis,
qui natura recte utuntur.

B

1. H' 67n.]

ΗΨΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Αΰσις Ηρακλέους.

ARGUMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

Inscribitur hoc Poëma proprio nomine Herculis scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coïre vellet, non prius promisit quam de fratricidis pœnas sumpsisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Iupiter & Amphitryo : hic reversus à præ-

Η οἷη ἀσπιδὸς δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 ἠΰθεν ἐς Θήβας, μετ' Ἀρήϊον Ἀμφιτρυόνα,
 Ἀλκμήην, θυγατέρα Λαοσόνος ἠΰλεπτον.
 Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἔκτανε θηλυτράων
 Εἰδεί τε μεγάλης· νόον γὰρ μὲν ἔπειτα
 Τάων αἰὲρ θνήσκει θνήσκουσιν τέκνον δ' ὀνηθεῖσαι,
 Τῆς δ' ἀπὸ κρήθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων

Τοῖον

1. **Η** οἷη.] Dubitari à multis solet, quid sibi velit hoc ἀσπίδος initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absurdeque à multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero, declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Auratum sibi auctorem esse profiteretur) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cætera quæ Pausanias in Bæoticis enumerat, scripsit etiam μεγάλας ἡοίας, ut

vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpretes: in quibus præclarissimas quasque mulieres & heroïnas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt ἡοίας, quod singulæ similitudines ab his vocibus, ἡ οἷη, inciperent: sicut & in Homeri Bæotia factum cernimus, & apud Hebræos in Penateucho. Quocirca etiam conti-

git,

Scutum Herculis.

ARGUMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

à prælio, ille vero hominibus auxiliatorem generare volens peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Iove vero Herculem : qui cum auriga Iolao proficiscitur adversus Cygnum, Martis filium : qui decimas ducentes ad Pytho, deprædabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio suo pugnans in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

A *Vt qualis relicta domo ac patria tellure
Venit Thebas, secuta maritum Amphitryonem,
Alcmena, filia populorum dissipatoris Electryonis :
Qua mulierum genus superabat fœminearum,
Formaque & proceritate. mente utique nulla cum
ea certabat*

*Illarum quas mortales mortalibus peperere concumbentes.
Cujus & à vertice, & à palpebris nigricantibus*

Tale

git, ut *hollu* posteriores Poëtæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverit, ut & Homerus Penelopen, & alii alias. Earum igitur *hollu* fragmentum est, quod hodie exstat, Scutum Herculis, quo una comparatio earum, quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur : itaque & ab *hollu*, sicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insigni-

tur nomine (ut antea diximus) & Scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initii. Orditur autem Poëta à commendatione Alcmenæ, quæ Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est.

7. *Kuanáw.*] Religio fuit in versu, qui tam male haberet mutare quicquam viris doctis, quod ignorarent rationes Poëticas. Legendum *Kuanáw.*

Τοῖον ἄηδ' εἶον τε πολυχρῦζε Ἀφροδίτης.
 Ἡ δ' ὅ κ' ὥς κ' θυμὸν ἰὸν πέσκειν ἀκρίτῳ,
 Ὡς ἔγω πῆς ἔπει γυναικῶν θηλυτέρων.
 Ἡ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκλανε ἴφι δαμνάσας,
 Χωσάμεντο δ' εἰ βυαί. λιπὼν δ' ὄγε πατέρεσσιν αἰῶνα
 Ἐς Θήβας ἰκέτο δὲ φερεσάκτας Καδμείας,
 Ἐνδ' ὄγε δώματ' ἵκανε σὺν αἰδοίῃ Πηνελόπειᾳ,
 Νόσφιν ἄτερ φιλότῃ ἐφίμερ· ἔ γ' οἱ ἦεν
 Πρὶν λέχων ἐπιβῶναι εὐσφύρεσσι Ἡλεκτρυώνης,
 Πρὶν γὰρ φόνον πῶματ' ἡλιγνήτων μεγαθύμων
 Ἡς ἀλόχευ, μαλερῶν δ' ἡλιγνήτων πύρρ' αἰῶνα
 Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 Ὡς γ' οἱ δεικνύει· θεοὶ δ' ἐπιμαρτύροι ἦσαν,
 Τῶν ὅγ' ἐπίζετο μὲν οἱ ἐπείγετο δ' ὅτι τάχιστα,
 Ἐκτελείσμεν μέγα ἔργον, ὃ εἰ δόθειν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἄμα, ἱεῖμεν πολέμοιο τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτῶν πλεῖστοι, ὡς ἐξ σπαρτῶν πνεύοντες,
 Λοκροὶ τ' αἰχμηταὶ καὶ Φωκῆες μεγαθύμοι
 Ἐσσοντ'· ἦρχε δ' αὖτε παῖς Ἀλκαῖος,
 Κυδωνίων λαοῖσι πατήρ· ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλ' ὡς μὲν ὕφαινε μῆτι φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσιν δῶκεν ἀλκῆος φυλάτῃ,
 Ὡς δ' ἀπ' ἐλύμποιο δόλον φρεσὶ βουκολομέων,
 Γμείρων φιλότῃ ἐὺζώνοιο γυναικὸς,
 Ἐνύχῃ· τάχα δ' ἔξο Τυφάονιον, τίθει αἰθέρι
 Φίκιον ἀκρότατον ὡσεὶ δὲ μέγα μητιέει Ζεὺς.
 Ἐνθα καλεζόμεντο, φρεσὶ μὲν οὖν θέσκελα ἔργα.
 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ πενυσφύρεσσι Ἡλεκτρυώνης

10

15

20

25

30

35

Εὐνῇ

13. Ἐς Θήβας ἰκέτο δὲ.] ἰκετεύειν, hoc loco, ξενίζειν, μετοικίζεσθαι, ἐπὶ βοηθείᾳ. ἰκέτο δὲ εἰς Θήβας Καδμείας, nihil aliud est, quam εἰς Θήβας ἐπὶ βοηθείᾳ πρὸς Καδμείας ἐπώχετο: Thebanos auxilii causa petebat: Vel, Thebas, imploraturus

auxilium Cadmeorum proficisceretur. Quae iactantia veteribus & ducibus erat usitatissima.

15. Νόσφιν.] Declarat occasionem suscepti belli ab Amphitryone.

22. Ὅ οἱ δόθειν θέμις ἦεν.] Vox θέμις hic τὸ ἀναγκαῖον designat, sicut ex

Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
 Atque hæc talis existens, tam animo suum colebat conjugem,
 Perinde ut nulla unquam coluit mulierum foeminearum,
 Quanquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi domitum,
 Ira commotus propter boves. relicta autem ille patria tellure
 Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
 Vbi idem habitabat cum veneranda conjuge,
 Seorsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat ipsi
 Ante lectum conscendere formosæ Electryonidis,
 Quam cadem ultus esset fratrum magnanimorum
 Suae conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
 Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim constitutum ipsi erat, diique testes facti fuerant.
 Quorum ille verebatur iram, festinabatque quam celerrime
 Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbebat.
 Hunc autem una cupidi bellique præliique,
 Bæotii equitando insignes, supra clypeos animum gerentes,
 Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi
 Sequebantur. ducebat autem eos præstans puer Alcai,
 Gaudens tot populis. At pater hominumque, deorumque
 Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter (taret.
 Et hominibus rerum indagatoribus Martis depulsatorem plan-
 Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente volvens,
 Desiderans concubitus elegantis mulieris,
 Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde rursus
 Ad Phicium summum accessit prudens Iupiter,
 Vbi residens mente versabat divina opera,
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide

In

ut ex imitatione Græcorum apud
 Latinos sæpe & præcipue Hora-
 tium: Quicquid corrigere est nefas,
 ὅπερ διορθώσα δαὶ ἀδύνατον, & per
 consequens, ὅπερ μὴ καὶ διορθώσα-
 σδαι ἀνάγκη ἔχει, vel ἀναγκάων ἐστὶ.
 Cæterum vox διοδεῖν ad juramen-

tum spectat quod præcesserat. Qui-
 cunque ergo juramento se obstrin-
 git, illum urget Διὸς δέμης, aut
 δέμης διοδεῖν: quare jusjurandum,
 Iovis jurandum dixerunt veteres.
 29. Φυτέδω.] Legitur etiam φυ-
 τέδω.

Εὐνῇ κὺ φιλότῃ μίγῃ, πίλιν δὲ ἄρ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δὲ Ἀμφιτρυῶν λαοσόῳ ἀγλαὸς ἦρας
 Ἐκτελείας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὄνδρ' δόμονδε.
 Οὐδ' ὄγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμνίας ἀγροιάζας
 Ὄρετ' ἰέναι, πρὶν γ' ἢς ἀλόχευ' ἐπιδήμιαυ' ἀνῆς.
 Τοῖσιν γὰρ κροδίῳ πάθῃ αἴνυτο ποιμνία λαῶν.
 Ὡς δὲ ὅτ' αἰνὴρ ἀσπασὲν ὑπεκπροφύγη κακότητι
 Νέε' ὑπὸ δρῶαλῆς, ἣ κὺ κραιπερὴ ὑπὸ δισμῇ.
 Ὡς ῥα τέτ' Ἀμφιτρυῶν χαλεπὸν πότον ἐκτελυπδύζας,
 Ἀσπασίως τε φίλως τε εἰς δόμον εἰσαφίκασι.
 Παννύχῃ δὲ ἄρ' ἔλεγχ' σὺν κίδδι καὶ ὤλῃ καὶ
 Τερπύρῃ δώροισι πολυχρύς Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶν δμῆθεῖσα κὺ ἀνέει πολλὸν δρῖσιν,
 Θήβῃ ἐν ἐπὶ ἀπύλῳ διδυμγίονι γείνατο παῖδα,
 Οὐκ ἔθ' ὁμοφρονέοντες· (καζιγνήτω γὰρ μὴ ἥσιν)
 Τὸν μὲν χροῖτερον, τὸ δὲ αὖ μὲν ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινὸν τε κραιπερόν τε, βίῳ Ἡρακλεείῳ.
 Τὸν μὲν ὑποδμῆθεῖσα κελαυνεφεί Κρονίῳι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γὰρ δορυσὸν Ἀμφιτρυῶνι,
 Κακελμνίῳ γυνεῷ. τὸ μὲν βροτῶν ἀνδρῶν μιγείζας
 Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίῳι, θεῶν σημανέσθαι πάντων.
 Ὅς κὺ Κύκνον ἐπιφειν Ἀρηϊάδῃ, μεγάρθυμον.
 Εὖρε γὰρ ἐν τεμνίῃ ἐκατηβόλῃ Ἀπόλλων.
 Αὐτὸν, κὺ πατέρ' ὄν, Ἄρῳ, αἶτον πολέμοιο,
 Τόλῃσι λαμπομνίας σέλας ὥς πυρὸς αἰθομνίοιο
 Ἐσταότ' ἐν δὲ φρῶ. χθόνα δὲ ἐκλυπον αἰεὶς ἵπποι,
 Νύκτοισι χηλῆσι· κθῆσι δὲ σφ' ἀμφιδεδήλ,
 Κοπτομνὴν πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι ἐ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρμαθ' αὖ δὲ ὑποίηται κὺ αὐτῆς ἀμφοράβιζον
 Ἴππων ἱεμνῶν. κεχάρητο δὲ Κύκνῳ ἀμύμων,
 Ἐλπόμνῳ Διὸς ἡδὺν δρῆϊον, ἡνίοχόν τε,
 Χαλκῶ δ' ἠρώσῃ, κὺ δ' ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσῃ.
 Ἀλλὰ οἱ δόχαιον ὅσιν ἐκλυε Φοῖβῳ Ἀπόλλων.

40

45

50

55

60

65

Αὐτὸς

In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium :

Eadem autem & Amphitryo populorum dissipator, illustris he-
Perfecto magno opere, rediit domum suam. (ros,

Neque ille ad famulos & pastores agrestes

Perrexit ire antea, quam sua conjugis conscendisset lectum.

Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorum.

Sicut quando quispiam magno affectu effugit afflictionem

Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis :

Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato, (est,

Magnoque affectu, lubentique animo, domum suam reversus

Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,

Obletando se muneribus aurea Veneris.

Illa autem à Deo pariter domita, & ab homine longe optimo,

Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,

Haud quaquam similes, quanquam fratres essent.

Alterum siquidem inferiorem, alterum autem longe prestan-
tio rem virum,

Savum ac validum, vim Herculanam :

Hunc quidem compressa à nubium offuscato Saturnio,

Iphicleum autem, hastarum à concussore Amphitryone,

Diversa generatione : alterum quidem, cum viro mortali con-
cumbens :

Alterum autem, cum Saturnio Deorum imperatore omnium,

Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.

Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis

Ipsam, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,

Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,

Stantes in curru : terram autem pulsabant veloces equi,

Ferientes ungulis, pulvisque circa ipsos dividebatur,

Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.

Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resona-
bant,

Equis festinantibus. gaudebat autem Cygnus inculpatus,

Sperans se Iovis filium, Mavortium, aurigamque

Ferro interempturum esse, & inclyta arma despoliaturum.

Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.

Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρε βίῳ Ἡρακληεῖν.
 Παῦ δ' ἄλλοτ' ἐ βωμὸς Ἀπόλλων Παῖσας
 Λάμπει ὑπὸ δ' ἰοῖο θεῶ τ' αὐτῶν τε καὶ αὐτῶν.
 Πῶς δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπὸ λαμπρῶν. τίς κεν ἐκείνῳ
 Ἐτλη θνητὸς ἐὼν καλὸν αὐτῶν ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν Ἡρακλῆος ἐ κυδαλίμῃ Ἰόλαι;
 Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἅπλῃ
 Ἐξ ἁμῶν ἐπίφυγον ἐπὶ εἰσαροῖσι μέλισσιν.
 Ὅς ῥα τότ' ἠνίοχον παρσίφη κρατερὸν Ἰόλαιον.

70

75

Ἡρώς, ὦ Ἰόλαι, βροτῶν πολὺ φιλῶτε πάντων,
 Ἡ π' μετ' ἀθανάτους μάχεται, τοὶ ὅλῳ μιν ἔχουσιν,
 Ἡ λῖβιν Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' ἐὺσιφανοὶ πόλιν Θήβων
 Ἡ ληθε, λιπὼν Τίρμυθον ἐὺκλῆμρον πῶλίσθρον,
 Κτεῖνας Ἡλεκτρυῶνα, βοῶν ἐνεκ' Ἀρυμειώπων.
 Ἰκέτο δ' εἰς Κρεῖοντα καὶ Ἡνιόχῳ ταῦν πεπλον,
 Οἱ ῥά μιν ἠσπάζοντο καὶ ἄρμυρα πάντα παρῆχον,
 Ἡ δ' ἐκὼν ἴδ' ἐκίτησε· τίον δ' ἄρ' αὖτε κηρόδι μῆλλον.

80

85

Ζῶς δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐὺσφύρῳ Ἡλεκτρυῶνι
 Ἡ δ' ἀλόχῳ· τάχα δ' ἅμεις ἐπιπλομήρων ἐνιαυτῶν
 Γηρόμεθ' ὅτε φυλὴν ἐναλίγκιοι ὅτε νόημα,
 Ζῶς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ· ὅ μ' ἐφρίνας ἐξέλετο Ζῶς.
 Ὅς περ λιπὼν σφέτερον τε δῶμον σφετέρως τε τοκῆας,
 Ὡς πρὸς πμῆζαν ἀλιτήμρον Εὐρυοσῆα,
 Σχετλι· ἥ περ πολλὰ μετισταχίζετ' ὁπίσσω,
 Ἡ δ' ἄτλῳ ἀχίων. ἡ δ' ἐπ' ἀπαλινάχρετος ἐστίν.

90

95

Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπιτέλλετ' αἰθλῆς.
 Ὡς φίλῳ, ἀλλὰ σὺ θῆσον ἔχ' ἠνία φοινικῆντα
 Ἰσπῶν ἀκυπόδων· μέγα γ' ἐφρεσὶ θάρσος αἰξῶν,
 Ἰθύς ἔχον θῆον ἄρμυρ καὶ ἀκυπόδων ὀδύνῳ ἴσπῶν,
 Μηδὲν ὑποδδείσας κλύπον Ἄρεος ἀνδροφόνους,
 Ὅς ἴδ' ἐκκληγὼς φειμαίνετο ἱερὸν ἄλλοτ'
 Φοῖβε Ἀπόλλων ἐκατήδελεττο ἀνὰ κλῆτον.

100

Ἡ μὲν

90. Ὅς περ λιπὼν.] Multa exemplaria & quaedam MSS. pro δῶμον hic habent δῶρα, non sine magno

mum erat mederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Ὅς περ λιπὼν δῶμα σφέτερον σφετέρως.

Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam.

Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasai

Collucebat prae vehementis Dei armis, & ipso,

Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi

Sustinuisset, mortalis existens, obviam sub conspectum prodire,

Præter Herculem & gloriosum Iolaum?

Illorum enim & vis magna, & manus invictæ

Ex humeris nate erant, una cum robustis membris.

Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.

O heros Iolæ, mortalium longe charissime omnium,

Nempe vere in immortales beatos, qui olympum tenent,

Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas

Abiit, relicta Tiryntho, urbe bene fundata, (frontes:

Postquam occiderat Electryonem: propter boves latas habentes

Venitque ad Creontem, & Heniochem longis ornatam vestibibus,

Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præbuerunt,

Quatenus fas est supplicibus, colueruntque ex animo magis.

Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide

Conjuge sua: moxque nos revoluto anno

Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,

Pater tuus & ego: cujus quidem mentem sustulit Iupiter,

Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,

Abiit veneraturus immaturo partu editum Eurystheum:

Infelix. certe multum ingemiscebat postea,

Noxam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.

Mihi vero Deus difficiles imperavit labores.

O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes (lans

Equorum alipedum, magnamque mentibus fiduciam accumu-

Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum,

Nihil veritus strepitum Martis, hominum occisoris.

Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum nemus

Phæbi Apollinis, longe jaculantis regis.

Enim-

92. Σχέτλι.]. Hic etiam pro
μαλζ è Palatin. cod. reposuimus
πολλὰ, ut constet versus.

94. Αὐτὰρ.]. Pro ἐπιτέλλω le-
gitur etiam ἐπιτελεῖν. M S. Palatin:
priori assentitur.

Ἡ μὲν κ' ἐκράτερός τ' ἔστιν αἶα) πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμηλ' Ἰόλα',
Ἡ θεῖ', ἥ μάλα δὴ π πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Τιμᾶ σὺν κεφαλῇ, κ' ταύρ' ἐννοσίγαι',
Ὅς Θήβης κρήδεμνον ἔχ', ῥύεταί τε πόλιν.

105

Οἷον δὴ κ' τὸνδε βροτὸν κρατερὸν τε μέγαν τε
Σαῖς ἐς χεῖρας ἄλυσιν, ἵνα κλέῃ ἐσθλὸν ἄρηαι.

Ἀλλὰ γε δύσσεο τόλχ' ὀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
Δίφρων ἐμπελάσωνις Ἀρηός θ' ἡμέτερόν τε
Μαρνώμεσθ'. ἐπεὶ ἔπι ἀπαρτήσιν Διὸς υἱὸν

110

Οὐδ' Ἰφικλείδην διδίδει· ἀλλὰ μιν οἶον
Φόβεισθ' ὄνο παῖδας ἀμύμον' Ἀλκείδαιο,
Οἳ δὴ σφι χεῖρ' εἴσι. λιλαιόμοιο πολέμοιο
Φυλόπιδα σῆσθ'· τὰ σφιν πολὺ φίλιερα θείης.

Ὡς φάτο· μεῖδιεν ἧ βίῃ Ἡρακλεΐη,
Θυμῷ γηθήσας· μάλα γὰρ νῦν οἱ ἄρματα εἶπεν.
Καί μιν ἀμφοτέρω' ἔπειτα πλερόντα προσσηύδα.

115

Ἦρως δ' Ἰόλαι, διοτρεφεῖς, ὅσκιπ' τηλῇ
Υσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ' ὡς παρ' ἧσθα δαίφρων,
Ὡς ἐ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτῳ
Πανότῃ ἀναστροφῇ κ' ὀρηγίμῳ, ὥς κε διώηαι.

120

Ὡς εἰπὼν, κνημίδας ὀρέχ' αἰχμῆς φαεινῆς,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, ποτὶ κνήμησιν ἔθηκε,
Δαΐτερον αὖ θώρηκα ποτὶ στήθεσιν ἔδωκε
Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον. ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη κύρη Διὸς, ὅσπερ' ἔμελλε
Τοπρῶτον σπένοντα ἐφορμήσεισθ' αἰέθλης.

125

Θήκετο δ' ἀμφ' ἄμφω δόρης ἀλκτῆρα σίδηρον

Διόνος

103. Ἡ θεῖ'.] Ita C. Palat. Alii αὖ θεῖ'.

105. Ὅς Θήβης.] Fuit & Thebe in Aegypto, à Busiride rege condita, ambitu centum quadraginta stadiorum, centum portis insignis. Præterea etiam Thebe in Bæotia

fuit à Cadmo Agenoris filio condita, quam Amphyon muris ornavit, Bacchi & Herculis patria.

114. Φίλιππα.] Palat. φέρτερα.

116. Θυμῷ.] Nonnulli codices habent μυθῷ.

118. Ἰόλαι.]

Enimvero, etiam validus licet existat, tamen exsaturabitur

Hunc contra allocutus est inculpatus Iolaus: (bello.

*O patre, quam multum vero pater hominum atque Deorum
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,*

Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:

*Quemadmodum & hunc mortalem, validumque magnumque
Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.*

Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime

Currus inter se committentes Martis & nostrum,

Decertemus. Quoniam neque intrepidum Iovis filium,

Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto

Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcide,

Qui prope adsunt, cupientes bello

Certamen instituere. quæ res ipsis multo gratior quam epula.

Sic ait. arrisit autem fortis Hercules,

Animo oblectatus, admodum enim illi grata dixerat.

Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est:

O heros Iolæ, Iovis alumne, non procul etiam hinc

Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti bellicosus,

Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis obfi-

Quoquoversum converte, & auxiliare pro eo ac poteris. (tum

Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendido,

Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.

Mox & thoracem pectori induit

Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat

Pallas Minerva filia Iovis, tunc cum cœperat

Primum luctuosa aggredi certamina.

Posuit autem circa humeros nocummenti depulsorium ferrum,

Sevus

118. Ἰόλαος.] Nomen peritissimi aurigæ, quasi dicas, ἰὸς τὸ λαῶν, jaculum seu telum populi.

122. Ὀρεχάλκοιο.] Orichalcum, æs montanum. Schol. Hesiodi scribit esse æs candidum, quod in montibus invenitur, aut materiam

quandam metallicam ære pretiosiore.

123. Ἡφαίστου.] Vulcani, quæ vox quibusdam videtur orta ex *Tubalcain*, de quo Genes. 4. 22. sic dicta ab ἄπλω accendo, & αἰσώω decitruo.

Δένος ἀνὴρ· κούλιν δ' ὥρ' ἐπ' ἵκεσσι φαρέτελλω,
 Καὶ δ' ἄλλ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἐντοῖαν οἴσιν
 Ρ' ἰγῆλοι, θανάτοιο λαδιφθόγχοιο δοτῆρες.
 Πρόθεν μὲν θύνατον τ' εἶχον, καὶ δ' ἀκρυζὶ μέδρον·
 Μέσσοι δ' ἐξοῖ, ὥρ' ἐμῆκεες· αὐτὰρ ὅπιθεν
 Μορφοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
 ἦσαν. ὁ δ' ὅσ' ἐμῶν ἐγχεῖσσι ἀκαχιδῶν εἴλετο χαλκῷ·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἐφ' ἡμῶν κινέειν εὐτυκῶν ἔθηκε,
 Δαιδαλέειν, ἀδιδόμενόν, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 ἦτ' εἴρυτ' ἡγήρη Ἡρακλῆϊ· θείοιο.

130

135

ΧΕΡΣΙΓ' γὰρ μὲν σάκε' εἴλετο παιαίολον· ἔδ' ἐπὶ αὐτὸ
 Οὐτ' ἐρρήξε βαλὼν, ἔτ' ἐθλαζέει, θάωμεν ἰδέσθαι.
 Παῦ μὲν γὰρ κύκλῳ πῶτα λαοκῶ τ' ἐλέφαντι,
 Ἡλέκτρῳ δ' ὑπολαμπὶς ἔλιν, χρυσῷ τε φαεινῷ,
 Λαμπρόμενοι· κυάνε' δ' ἀπὸ πύργου ἠλέλαντο.
 Ἐν μέσσοι δ' ἐδραῖοντο ἔλιν φόβῳ, ἔπ' ἀφ' ἑσπέρης,
 Ἐμπαλιν ὅσοιζιν πυρὶ λαμπομέροισι διδορκαίς.
 Τῶ καὶ ὁδόντων μὲν πλῆθος ἔμμεν λαοκῶ θιόντων,
 Διόντων, ἀπλήτων, ἐπὶ δ' ἐβλοζυροῖο μετώπῳ
 Διόντων ἔλιν πεπότητο, κορύμβῳ καὶ κλόνον ἀνδρῶν,
 Σχετλῆ, ἥ ῥα νόον τε ἐκ ἐκ φρένας εἴλετο φωτῶν
 Οἱ πνεύσας ἀντιπύλιν πόνεμον Διὸς ἤϊ φέροισιν.
 Τῶν καὶ ψυχῶν μὲν χθόνα δύνεσθ' αἰδῶτο εἶσω
 Αὐτῶν. ὅσ' ἐκ δ' ἐσφι ὥρ' ἐμῶν σπεύδειν,
 Σφείδ' ἀζαλέοιο κελευσῆ πύθε' αἶψα.
 Ἐν δ' ὥρ' ἐμῶν τε παλινῶν τε τέτυκτο.
 Ἐν δ' ὥρ' ἐμῶν τε, φόβῳ τ', ἀνδροκτασίῃ τε διδῆται.

140

145

150

155

E'

130. Καὶ δ' ἄλλ' ἐξόπιθεν.] Est alia lectio, quæ pro δ' ἐντοῖαν, ut est in Palat. habet δ' ἐπὶ ἵκεσσι.

139. Χερσί.] Sequitur jam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descriptio. In M S. Palatin. & fere eodem modo Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τῆς Ἡρακλέους.

τῆς ἀσπίδος· quasi vero præcedentia non pertineant ad idem opus.

143. Κυάνε.] Alias κυανῆ.

153. Κελευσῆ.] Quidam malunt, κελευσῆ: eadem tamen signif.

154. Ἐν δ' ἐμῶν.] Est hic ὑποτύπωσις acerrimæ pugnæ· ὥρ' ἐμῶν, q. d. prosecutio, vel propersecutio. Interpret. ἐν τοῖς φησὶν ἡν καὶ ὥρ' ἐμῶν καὶ ὥρ' ἐμῶν.

*Savus vir : cavam autem circa pectora pharetram ,
Rejecitque in tergum. in hac multa erant sagittæ
Horrendæ , mortis vocem reprimentis datrices.
Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfixam , &
lachrymis madebant :*

*Media autem polita erant, longæ : sed à tergo
Nigra aquila connecta alis
Erant. ille autem validam hastam præfixam are corripuit.
Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit ,
Variegatam , ferream , temporibus adaptatam ,
Qua tutum reddebat caput Herculis divini. (quisquam
At manibus clypeum accepit , varium totum , quem nemo
Neque perripisset jaciendo , neque comminisset, mirum visu.
Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque ebore ,
Et electo lucidus erat , auroque fulgido ,
Splendens : caruleis plicis fulgorem interfecantibus.
In medio autem draconis erat terror, haudquaquam effabilis ,
Retro oculis igne lucentibus tuens.
Cujus & dentibus quidem repletum erat os candicantibus ,
Sævis , inaccessis. super terribilem autem frontem
Sæva contentio devolitabat , accendens pugnas hominum ,
Tetra , quæ & mentem eximebat & præcordia viris
Quicunque bellum adversus Iovis filium gererent.
Quorum : & anima quidem sub terram eunt ad Orcum intro
Ipsorum : ossa autem ipsis , pelle circum putrefacta ,
Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.
In eo autem & propulsatio, & viceversa persecutio facta erant.
In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc ferebantur.*

In

ἐποδοδίωνες, ὥς πινε δεξι ἐζωγεα-
φημένα· καὶ ὅ οἱ πολέμιοι ποτὲ μὲν
διώκοντες, καὶ κλεῖται τῷ το πωγίω-
ξίς, ποτὲ δὲ διώκονται, καὶ κλεῖται
τῷ το παλίωξίς. Igitur παλίωξίς est,
quum ii qui fugerant, eos qui fu-
garant atque vicerant, versa Martis
alea insectantur. Huic loco similis

est ille apud Virg. cum Trojana pu-
bes pugnae ciet simulacra sub armis:
Inde alios ineunt cursus aliosque re-
cursus
Adversis spatiis. —
Et nunc terga fuga nudant, nunc
spicula vertunt
Insensi, &c.

Εὐ δὲ ἔρις, ἐν ᾗ κυδοιμὸς ἐθύνηεν, ἐν δὲ ὀλοή κῆρ,
 Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεύπειθι, ἄλλον ἄπειθι,
 Ἄλλον πεθινάτω καὶ μῦθον ἔλκε ποδοῖν.

Εἶμος δὲ ἐχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοίνιον αἶματι φωτὲν,
 Διόν δερκομήνη, κραιναχῆσί τε βεβραυῖα. 160

Εὐ δὲ ὀφίων κεφαλὰ δένων ἔσαν ἔπι φατῶν
 Δώδεκα· τὰ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Οἱ πνιες ἀνελβίλῳ πόλεμον Διὸς ἤϊ φέροιεν.

Τῶν καὶ ὀδύνων μὲ κραιναὴ πέλειν ὅτε μύχοιτο
 Ἀμφιτρυωνιάδης· τὰ δὲ δαίετο θωῦτά ἔργα. 165

Σπύγμαθα δὲ ὥς ἐπίφαντ' ἰδεῖν δένοισι δρακύντι
 Κυανία καὶ νῶτα, μελάνθηζαν δὲ γῆρα.

Εὐ δὲ οὐδ' ἀγάλα χλῆτων ἔσαν ἠδὲ λειόνων
 Ἐς σφείας δερκομήνων, κηλιόντων τ' ἐμμήνων τε.

Τῶν καὶ ὁμιληδὸν εἶχεσ' ἦϊσαν· ἐδὲ νῦ τῶγε
 Οὐδ' ἄτεροι τρεῖς τῶ· φείσων γὰρ μὲ αὐχῆας ἀμφω. 170

Ἡδὲ γάρ σφιν ἔκτε μείσας λῆς, ἀμφὶ δὲ κείαροι
 Δοιοὶ ἀπερμάμοι ψυχὰς, καὶ δὲ σφι καλαινὸν
 Αἶμα' ἀπιλείβειτ' ἔραζ'. οἱ δὲ, αὐχῆας ἐξελεπόντες,
 Κείατο πθιναῖτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λείωντι. 175

Τοὶ δὲ ἐπ' ἄλλων ἐγερνέοντο, κητιόντες μύχου,
 Ἀμφοτέροι, χλῆναι τε σύες, χαροποί τε λείοντες.

Εὐ δὲ ἦν ὑτμήνη Λαπιθαίων αἰχμηταῖων,
 Καινία τ' ἀμφὶ ἀνακτα, Δρύαντά τε, Περσέβοόν τε,

Ὀπλῆα τ', Εἰξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλογόν τε, 180

Μόψοντ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήζιον, ὅζον Ἀρηῶ,
 Θεσίαντ' Αἰγείδην, ἐπείκειλον ἀθανάτοισιν·

Ἀργύριοι, χρύσεια ποδὶ χρυσοῖ τέρχ' ἔχοντες.
 Κένταυροι δὲ ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγέρεθοντο

Ἀμφὶ μέγαν Πείραϊον, ἰδὲ Ἀσβολὸν οἰωνιστὴν,
 Ἄρκτον δ' Οὐρεὸν τε, μελαγχραΐτῳ τε Μίμραντι, 185

Καὶ

165. Θωῦτά ἔργα.] Sunt cum sua satis declarat.

Palat. qui legant θανμαῖα. Τὰ δὲ 167. Κυανία.] Idem Palatin.
 δαίετο θωῦτά ἔργα.] Videtur legisse & quædam alia exempl. habent
 Diaconus, θανμαῖα, quod glossa Κυανίαι.

*In eo contentio quoque, & motus furebat: in eo pernicioſa Parca,
Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem illeſum,
Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.*

*Veſtem autem habebat circum humeros cruentam ſanguine
ſavum videns, clamoribusque ingraveſcens. (virorum,*

*In eo autem & ſerpentum capita ſavorum erant haud qua-
quam effabilem,*

*Duodecim, qua per terrefaciebant ſuper terram genera hominum
Quicumque bellum contra Iovis filium moverent. (gnabat*

*Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties pu-
Amphitryoniades. Hac autem diſtincta erant miranda opera.*

*Porro veluti puncta quadam apparebant videnda ſevis draco-
Carulea per terga, denigrataque erant illis maxille. (nibus*

*In eo autem & ſuum greges agreſtium erant, atque leonum
Mutuo ſeſe aſpicientium, irascentiumque & feſtinantium,*

*Quorum etiam turmatim ordines incedebant; neque vero hi
Neque illi alteros timebant, horrebant attamen colla amborum.*

Iuxta enim ipſos jacebat magnus leo, circum autem apri

Duo, ſpoliati animas, deorſumque ipſis niger

Cruor diſtillabat in terram. ipſi autem cervicibus dejectis

Iacebant mortui ſub terribilibus leonibus.

*At illi magis etiam excitabantur, incenſi ad pugnandum,
Vtrique agreſtesque ſues, trucesque leones.*

In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,

Caneum circa regem, Dryantemque Pirithoumque,

Hopleumque, Exadiumque, Phalerumque, Prolochumque,

Mopſumque Ampycidem, Titareſium, nothum Martis,

Theſeumque Ægeidem, ſimilem immortalibus:

Argentei, aurea circum corpus arma habentes.

Centaury autem ex altera parte contra hos congregabantur,

Magnus Petraus atque Aſbolus augur,

Arctuſque, Huriuſque, nigerque pilis Mimas,

Et

176. Τοὶ δὲ.] Alii malunt κό-
τιόν τε, & irascebantur, ſeu incen-
debantur. & ita Palat.

178. Εἰς δὲ ἦν.] Alluſit ad pu-

gnam Lapitharum cum Centauris
in nuptiis Pirithoi.

186. Ἀπὸ τῶν.] Alia exempl. ha-
bent Θέρον τε.

Καὶ δύο Πάυκεϊδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
Ἀργύρεοι, χρυσείας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

Καὶ πε στυαίηκτιν ὥσεί ζωοὶ παρ' ἐόντες,

Ἐγχεσιν ἢ δ' ἐλάτης αὐτοχεδὸν ὠρυγνάντε.

198

Ἐν δ' Ἄρεσσι βλοσυροῖσιν ποδώκεσσι ἔτασαν ἵπποι

Χρυσέοι· ἐν γὰρ αὐτὸς ἐναρφόρεσσι ἔλυσεν Ἄρης

Αἰχμῶν ἐν χεῖρας ἔχων, περὶ λείεσσι κελύων,

Αἵματι φοινικέας, ὥσεί ζωὸς ἐναρίζων.

Δίφρων ἐμβεβαώς· ὡς γὰρ γὰρ Διμὸς τε φόβος τε

199

Ἔτασαν, ἱεμφοὶ πόλεμον καὶ ἀδύμνησιν ἀνδρῶν.

Ἐν γὰρ Διὸς θυγάτηρ ἀγλαΐη Τειθυγνύδα,

Τῇ ἰκέλη ὥσεί τε μάχῃ ἐθέλῃσιν ἡρώσων,

Ἐγχεσιν ἔχευ' ἐν χερσὶ χρυσεῖαν τε τρυφάλειαν,

Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὄχευ' ἐφύλοπιν αἰνῶν.

200

Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μίσην

Γμερόν· κισθάρειζεν Διτῆς καὶ Διὸς υἱὸς

Χρυσεῖη φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδον ἀγνὸς Ὀλυμπόν·

Ἐν δ' ἀγρῇ, παρὶ δ' ὄλβῳ ἀπείρητον ἔσπεφάνωντο

Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον αἰοιδῆς

205

Μῆσσι Πιερίδες, λιγὺ μελπομένης εἰκῆν.

Ἐν γὰρ λιμῶν δόρμῳ ἀμειψόμενοι θαλάσσης

Κυκλοβερῆς ἐπέτυκτο πανέφθον κασιπύροιο,

Κλυζομένην ἰκελόν· πολλοί γε μὴ ἀμείνον αὐτῇ

Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύοντο ἰχθυόεντες,

210

Νηχομήδους ἰκελοί· δοιοὶ δ' ἀναφυζιόεντες

Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθύοντο ἔλκοπας ἰχθύς.

Τῶν ὑπὸ χαλκῶι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκτῶν

Ἦσαν ἀνὴρ αἰλίσκος δεδοκμημένος· εἶχε γὰρ χερσὶν

Ἰχθυῖν ἀμφίβλητρον, ἀπορρίψοντα ἰοικώς.

215

Ἐν δ' ἦν ἡ ὑκρόμεν Δαναῆς τέκνον ἱππότεα Πέρσεως,

Οὐτ'

202. Γμερόν.] Deest fortasse articulus, ὁ, vel simile quippiam, ad explendum versum. non aliter tamēn Palat.

203. Θεῶν δ' ἔδον ἀγνὸς Ὀλυμ-

πόν.] Scribendum omnino exilimo : θεῶν δ' ἔδον ἀγνὸς Ὀλυμπόν. Græcis ἀγνυσθῆναι, Latinis frangere, est, ἢ καὶ πῖνα ἀπολελεῖν, sonitum edere. Vnde fracti finiti Horatio dicuntur,

Et duo Peucida, Perimedes, Dryalusque,
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi essent,
 Lanceisque atque abietibus cominus certabant.
 Inter hac autem Martis terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque vivos spolians,
 Currui insistens juxta autem Pavorque Metusque
 Stabant, gestientes bellum subire virorum.
 Ibidem autem & Iovis filia pradatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi qua pugnam vellet armare,
 Hastam habens in manibus aureamque galeam, (savum.
 Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem in prælium
 At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cujus medio
 Desiderabile quiddam personabat Latona & Iovis filius
 Aurea cithara. Deorum autem sedes frangebatur purus Olympus.
 Ibi & forum, circum autem opulentia infinita, quasi in corona
 erat posita

Immortalium in certamine: Deæ autem incipiebant cantum
 Musa Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
 Rotundus factus erat liquefacto è stanno,
 Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
 Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inhiantes,
 Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
 Argentei delphines, depascebant mutos pisces.
 Sub his arei trepidabant pisces, sed in ripis
 Sedebat vir piscator observans: habebat autem manibus
 Piscium rete, projecturo similis.

In eo autem & pulchricoma Danaë's filius eques Perseus,
 Neque

cuntur. Et ne quis dubitet, infra
 dicitur, οὗτοι δὲ σφιν ἀγνύλο ἡχώ.
 ubi Diaconus interpretatur, ἐκλάτο
 ἡ ἡχώ, sicut hoc loco, ἀγνύτο ὄλυμ.

π⊙, nihil aliud est.
 216. Εὐ δὲ ἦν.] Perseum clypeo
 antevolantem fingit.

Οὐτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκε' ποσσίν, ἔθ' ἐκθ' αὐτοῖ·
 Θάῳμα μέγα φράσασθ'· ἐπεὶ ὑδάμῃ ἐπήρατο.
 Τῶς γάρ μιν παλάμῃσι πεδῆς κλυτὰς Ἀμφιγυῖαις
 Χρῦστον· ἀμφὶ δὲ ποσσίν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ωμῶν δὲ μιν ἀμφὶ μελαινδέων ἄορ' ἔκειτο,
 Χάλκεον ἐκ τελαμών· ὁ δὲ ὥς τε νόμ' ἐποτρύνει,
 Πᾶν δὲ μετὰφρενον εἶχε κάρη δῖοις πτεράσι,
 Γοργῶν· ἀμφὶ δὲ μιν κίονες ἦσαν. θάῳμα ἰδέσθαι,
 Ἀργυρίῃ· θύσανοι δὲ κρήνην φάειντο
 Χρῦσοι· δεινὴ δὲ πρὸς κροτάφοισιν ἀνακλῖτο
 Κεῖτ' Ἀΐδ'· κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ πᾶσι δόνηται καὶ ἐρρίγνῃ ἰοικώς
 Περσέως Δαναΐδης ἐπταίνετο. ταῖς δὲ μετ' αὐτοῖς
 Γοργόνες ἀπληθεῖς τε καὶ ὅσ' αὖτε φάται ἐρρώοντο,
 Ἰέρμας μακρὰν· ἐπὶ δὲ χλωρῇ ἀδάμαντι
 Βαυνομένων ἰάχσκε σάκε'· μεγάλα δ' ὀρυμνίζοντο
 Οἷα καὶ λιγύρας· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντες
 Δοιοὶ ἀπηναικτοῖς, ἐπικυρώουσι κάρησιν.
 Λίχμαζον δὲ ἄρα τῶν. μὲν δὲ ἐχάρασσον ὀδόντας
 Ἄγρια δερκομήν· ἐπὶ δὲ δῖοις κερκασίαις
 Γοργείοις ἰδονεῖν μέγας φόβος· οἱ δὲ ἐπὶ αὐτίαν
 Ἄνδρες ἐμαρναόσθην, πολεμήϊα τὰ χεῖρ' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν δ' ἀπὸ σφετέρης πόλιν σφετέρων τε τοκῆων
 Λοιγρὴν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πρὸς ἑλὸν μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλείονες δὲ ἐπὶ δῆλον ἔχοντες,
 Μάρνασθ'· αἳ δὲ γυναικες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων
 Χάλκεον ὄξυ βόων, καὶ δὲ ἰδρύπτοντο παρειαί,
 Ζωῆσιν ἱκελάμ, ἔρφα κλυτὰ Ἡφαίστιο.
 Ἄνδρες δὲ οἱ πρὸς ὅσ' ἔσαν, γῆρας τε μέμφοντο,
 Ἀγροῖσι ἐκθροῖεν πυλέων ἔσαν, αὖ δὲ θεοῖσι
 Χεῖρας ἔχον μακάρεσσιν, πρὸς σφετέροισι τέκεσσι
 Διδύοτες· τοὶ δὲ αὖτε μάχην ἔχον, αἳ δὲ μετ' αὐτὰς

220

225

230

235

240

245

Κῆρες

222. Χάλκεον.] Quædam exempl.
habent, γένμα ποσσίν. Palat. νόμ'
ἐπὶ αὐτῶν.

227. Κεῖτ'.] Orci galeam invi-
sibilem facit.

Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe separatus ab illo :

Miraculum magnum dictu : quoniam nusquam nitebatur.

Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus ,

Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria. (debat,

Ex humeris autem circa eum vagina inclusus nigra ensis pen-

Æreus de loro : ipse autem velut cogitatio volabat.

Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri

Gorgonis. circum ipsum autem pera ferebatur, mirum visu ,

Argentea, fimbriaque dependebant lucida

Aurea. sæva autem circum tempora regis

Posita erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.

Ipse autem properanti & formidanti similis

Perseus Danaides extendebatur. post ipsum vero

Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant ,

Cupientes ipsum apprehendere : in viridi autem adamante

Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu

Acutum & tinnulum quippiam. in zonis autem dracones

Duo suspensi erant, attollentes capita.

Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes.

Crudele tuentes. supra sæva autem capita

Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas

Viri pugnabant, bellica arma habentes.

Hi quidem à sua civitate, suisque parentibus,

Pestem depellentes : illi autem depopulari studentes. (nentes,

Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam te-

Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus

Æreum acutum clamabant, lacerabanturque genas

Vivis similes, opera inclyti Vulcani.

Viri autem qui seniores erant, & senectutem affecuti erant,

Conferti extra portas ibant, sursumque Diis

Manus tendebant beatæ, pro suis liberis (autem

Metuentes. illi autem contra pugnam conferebant, post ipsos

Parca

242. Μάγναις.] Quidam le-
gunt δὲ πύργων.

245. Ἀνδρῶν.] Alii malunt, γῆ-
ρας τ' ἰμὶμαρπτον.

Κῆρες κυάνεα, λαυκὰς ἀραβίδου ὀδόντας,
 Δφωπεῖ, βλοσυροὶ τε, δυφοινοίτ', ἀπληγεῖ τε 250
 Δῆρον ἔχον παρὶ πίπτοντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἔεντο
 Αἶμα μέλαν πίειν· ὃν ᾗ παρῶτον μεμψάποιεν
 Κεῖμερον ἢ πίπτοντα νεύτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῶ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὴ δ' αἰδὸς δε κατεῖεν
 Τάρταρον ἐς κρυόνειθ'. αἳ ᾗ φρένας εὖτ' ὀρέσασθαι 255
 Αἶματ' ἀνδρομέας, τὸ μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 ἈΨ δ' ὄμαδον καὶ μάλλον ἐθύνειον αὐτὴς ἰέσσω.
 Κλωθὰ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφίστασαν· ἢ μὲν ὑφῆσαν,
 ἈΨεσθαι, ἔτι πῖλεν μεγάλη θεὸς, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 Τῶν γε μὲν ἀλλὰ ἄνθρωπος τ' ὡς πρὸς θυγατέρα π. 260
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐπὶ φωτὶ μάχῃ δολμεῖαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
 Εὖν δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσηκὲ ἐπισμυφερὴ τε καὶ αἰνὴ,
 Χλωρὴ, αὐγαλίη, λιμὴ καὶ ἀπὸ πύλων, 265
 Γενοπαχίς· μακροὶ δ' ὄνυχας χεῖρας ἰσώσαντο.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξα ῥέον, ἐκ δ' παρειῶν
 Αἶμα ἀπὸ λείβετ' ἔραζε. ἢ δ' ἀπληγὸν σεσαρῆα
 Εἰσηκὲ· πολλὴ δ' ἡ κόνις κατενέμετο ὄμας,
 Δάκρυσι μυδαλίνῃ· παρὰ δ' ὄνυχας πόλις ἀνδρῶν. 270
 Χρυσάει δ' αὖτε εἶχον ὑπερθεύουσι ἀραρῆα
 Ἐπὶ πύλας. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαῖαις τε χοροῖς τε
 Τέρψαν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτερος ἐπ' ἀπλώης
 ἦσαν· ἀνδρὶ γυναικα. πολὺς δ' ὑμῶνται ὀρώρει.
 Τῆς δ' ἀπ' αἰθομένων δαίδων σέλας εἰλύφαζε 275
 Χερσὶν ἐνὶ δμαῶν. ταῖ δ' ἀγλαῖαι τεταλῆα
 Πρόσθ' ἔκλον· τοῖσι δ' χοροὶ παύροις ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν σφύρων ἴεσαν αὐδῶ
 Ἐξ ἀπαιλῶν σωμαίων, παρὶ δ' ὀφθαλμοῖς ἄγνυτο ἡ χεὶρ.
 Αἱ δ' ὑπὸ φορμύλων αὐτῶν χορὸν ἰμερόευνται. 280
 ἔθεν

252. Αἶμα.] Legitur etiam μά-
 ποιεν. sed cum μεμψάποιεν melius
 fuit versus. Et supra etiam est ἡ.

μάρα μαπίεν. & vers. 304. ἰμῶροι
 μαπίεν.

*Parca nigra candidis crepantes dentibus,
 Torva terribilesque, cruentaque, inaccessaque
 Certamen habebant de iis, qui cadebant. omnes enim cupiebant
 Cruorem nigrum bibere. & quem primum forte ceperant
 Iacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
 Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat, (sent
 Tartarum in frigidum. illa autem praecordia postquam exatias-
 Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergum:
 Retro autem in tumultum & stragem festinabant iterum ire.
 Clotho & Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor
 Atropos: neque enim erat magna Dea: sed tamen
 Aliis quidem praestantiorque erat, & aeo grandissima.
 Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam instituerant:
 Savoque modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succensentes.
 Inter se autem ungues manusque audaces exaequabant.
 Iuxta autem & Caligo stabat, perusta similis, & gravis,
 Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
 Crassis genibus: longique ungues à manibus prominebant.
 Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 Cruor destillabat in terram. ipsa autem terribiliter dentes
 stringens,
 Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
 Lachrymis humida. juxta autem turrata civitas hominum.
 Aurea autem ipsam tenebant superliminaribus adaptata
 Septem porta: hominesque in voluptatibus & chorcis
 Oblectationem capiebant. Alii siquidem fabrefacto in curru
 Ducebant viro uxorem, multusque hymeneus excitabatur.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
 In manibus famulorum. Mulieres autem venustate florentes
 Praebant, quas chori ludentes sequebantur.
 Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum.
 Et tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.
 Ille autem ad modulationem ducebant chorum amabilem.*

Inde

259. Αἴθρον.] Vel, ἀλλ' αἴθρ.]
 ἥτε, ut Palat.

276. Χερσίν.] Vel ἀγλαίαις, ut
 idem liber.

Ἐνθ' ὅτ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῷ,
 Τοίγα μ' αὖ παίζοιτες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ αἰοιδῇ,
 Τοίγα μ' αὖ γαλόωντες ὑπ' αὐλητῆρα δ' ἕκαστος
 Πρόσθ' ἔκιοι· πᾶσαι γ' πόλιν θαλίῃ τε χοροί τε
 Ἀγλαΐα τ' εἶχον· τοὶ δ' αὖ ὥσπερ οἶδε πολλοί. 285
 Νῦθ' ἵππων ἐπιβάσεις ἐθύον· οἱ δ' ἄροτῆρες
 Ἡρεῖον χθόνα δῖαν, ἐπιστάδῳ γ' ἡγεῖας
 Ἐτάλατ'· αὐτὰρ ἔλῳ βαθὺ λήϊον· οἷα μ' ἡμῶν
 Αἰχμῆς ἀξίησι θορυνιόωντα πέτηλα,
 Βελθόμενα σαχύων, ὥσπερ Δημήτερος ἀκτῖν. 290
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλιδανοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλον ἀλωῶν
 Οἱ δ' ἐτρυγῶν οἶνας, δρεπανας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς πελάρας ἐφόδον ὑπὸ τρυγητῶν
 Λούκας καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων δ' ὄρχων,
 Βελθόμεναι φύλλοισι καὶ ἄροτῆρος ἐλίκασιν. 295
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς πελάρας ἐφόδον· ὧς δ' ἐσφίει ὄρχος
 Κρύσειος, (κλυτὰ ἔργα φείθρον· Ἡφαίστιο)
 Σειόμενος φύλλοισι καὶ ἄροτῆρος καίμαξι.
 Τῷ γὰρ μ' ἔν παίζον ὑπ' αὐλητῆρα ἕκαστος
 Βελθόμενος σαφυλῇσι· μελαίνουσι γὰρ μ' αἶδε. 300
 Οἷα μ' ἐτρώπιον, τοὶ δ' ἥρυν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγῶς ἤρυν
 Ἄνδρες θηρότατοι, καὶ κερχάροδοντι κύνησιν
 Ἰέμενοι μακίῃ, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι·
 Πᾶρ δ' αὐτοῖς ἵππῃς ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰέθλοις 305
 Δῆλον ἔχον καὶ μάχον· ἐὺπλοκίαν δ' ἐπὶ δίφρων
 Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὥκίας ἵππους,
 Ἐὐφ' ἡλαάνοιτες· τὰ δ' ἐπικρατίοντα πίτοντο
 Ἀρμάτα καλῶντ', ἐπὶ γ' ὡλῆμιναι μέγ' αὐτόων.
 Οἱ μ' ἄρ' αἰδῶν εἶχον πόνον· ὧς δ' ἐσφίει
 Νίκη ἐπὶ νύκτι, ἀλλ' ἀκρίβη εἶχον αἰέθλον. 310

Τοῖσι

289. Αἰχμῆς.] Nonnulli codices habent θορυνιόωντα, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. ῥαβδῶδη, 291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν.] Pro ἐπιπλον 293. Οἱ

Inde rursum ex alia parte iuvenes comessabantur ad fistulam :
 Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu ,
 Alii autem contra ridentes ante tibicinem autem singuli
 Præcedebant , totamque civitatem letitia choreaque
 Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civitatem
 Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem
 Proscindebant terram bonam , ornateque tunicas (metebant
 Succinctas habebant : sed erat profunda seges, ubi alii quidem
 Mucronibus acutis rostrata folia ,
 Gravidæ spicis , veluti Cereris cibum.
 Alii autem in manipulos ligabant & implebant aream :
 Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus habentes.
 Alii autem in calathis ferebant à vindemiatoribus acceptos
 Albos & nigros racemos , magnis ex vitibus ,
 Gravidis foliis , & argenteis capreolis.
 Alii rursus in calathis portabant , juxtaque ipsos vitis
 Aurea erat (inclyta opera prudentis Vulcani)
 Agitata foliis , & argenteis perticis.
 Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque ,
 Oneratus uvæ , quæ ipsa nigra erant. (cabant
 Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii autem dimi-
 Pugnis , & luctando : alii vero alipedes lepores venabantur
 Viri venatores, & serratis dentibus canes duos ante ipsos ,
 Cupientes assequi , illi autem cupientes effugere.
 Iuxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque præmiis
 Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem in curribus
 Aurige stantes , immittebant veloces equos ,
 Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant (bant.
 Currus ferruminati , rotarumque modioli valde ex eo resona-
 Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem , neque enim
 dum ipsis
 Victoria completa erat , sed indefinitum habebant certamen.

Ipsis

293. Οἱ δ' αὖτ'.] In hoc & ταλάροισ.
 quarto deinceps versu pro ἱς ταλά- 304. ἱμάριοι.] Legitur in Pala-
 re est in nonnullis codicibus, in tin. ἀπαλίζει.
 G 4 326. Καὶ

Τοῖσι δὲ καὶ παλαιὸν μέγας τρέπεται ἑστὸς ἀγῶν,
Χρυσῶν, κλυτὰ ἔργα παρὶφρον. Ἡφαίστειο.

Ἀμφὶ δὲ ἴττω ρέει Ωκεανὸς πληθύνει ἰοικώς·

Παῦν δὲ συνοῖχε σάκκα πελυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐτὸν 315

Κύνες αἰετίζονται μεγάλ' ἤπυν· οἱ γὰρ πολλοὶ

Νῆστον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. παρὶ δὲ ἰχθύες ἐκλονέοντο,

Θαύμα ἰδεῖν καὶ Ζεὺς βαρυκτυπῶ, ὃ δὲ βελάς

Ἡφαιστῶ ποιήσας σάκκα μέγα τε σβαρόν τε,

Ἀρσάμην παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἀλκιμῶν υἱὸς 320

Πάλλιν ἐπικρατίας· ἐπὶ δὲ ἰσπεῖς θύρε δῖφρος,

Εἰκισσάσπερον πατρὸς Διὸς αἰγόχοιο,

Κῆφα βίβας· τὴν δὲ ἠνίοχον κρατερὸς Ἰόλαος

Δῖφρον ἐπιμειδανὸς ἰθύοντο χαμπύλον ἄρμα.

Ἀγχιμέστον δ' ἐσφ' ἤλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ, 325

Καὶ σφίας θαρσύνουσ' ἐπὶ πτερόεντα παρθενῶτα.

Χαίρειτε Λυγῆν καὶ χροὴν τηλεκλήτοιο,

Νῶν δὲ Ζεὺς κράτιστα ὑμῖν διδοῖ, μακάριασιν ἀνάσσειν,

Κύνες τ' ἐξίναρται καὶ δὴ κλυτὰ τέλῃα δόσται.

Ἄλλο δὲ σοι π' ἐπὶ ἐρίῳ μέγα φέρεται λαόν· 330

Εὐτ' αὖ δὲ Κύνες γλυκερῆς αἰῶνι ἀμέραντες.

Τὸν μὲν ἐπὶ τ' αὐτῷ λιπὲν καὶ τέλῃα τοῖο,

Αὐτὸς δὲ βροθλοῖστον Ἄρην ἐπιόντα δοκάζουσ,

Εἵθε καὶ γυναικῶν σάκκας ὑπὸ δαιδαλίοιο

Ὀφθαλμοῖσιν ἴδης· εἴθ' ἐπὶ μὲν ὀξείῃ χαλκῷ· 335

Ἀψ δὲ αἰαχάσασθαι· ἵπποι ἐνὶ τοῖς αἰσιμῶν ἐσιν

Οὐδ' ἵππους ἐλπίει, ὅτε κλυτὰ τέλῃα τοῖο.

Ὡς εἰπὼς ἐς δῖφρον ἐβήσαντο δῖα θεῶν,

Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδ' ἔχουσ.

Ἐοσυνδράως· τότε δὲ ῥα διόγρηται Ἰόλαος 340

Σμερδαλίον θ' ἵπποιον ἐκέλευτο. τοὶ δὲ ὑπὸ ὀμφκλῆς

Ρίμφ' ἔφερον θῶρον ἄρμα, χροῖοντες πιδίοιο.

Εἰ γάρ σφιν μὲν ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,

Αἰχὰ δὲ ἀναστείσασθαι· παρὶσινάχζε δὲ γαῖαν.

Τοὶ

326. Καὶ σφίας.] Alias φωνήσας. | δὲ τοὶ ἐπὶ ἐξέρχονται.

330. Ἄλλο.] Legitur etiam, Ἄλλο | 333. Αὐτὸς.] Quodam exem-
plaria,

*Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus intra agonem,
Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.* (milis.

*Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inundanti si-
Totum autem continebat clypeum variegatum. per ipsum autem
Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multi
Natabant in summa aqua. juxta autem pisces movebantur,
Mirum visu, etiam Iovi gravitonanti, cujus consiliis
Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,
Artificiose expolienis manibus: quem quidem Iovis fortis filius
Iactabat facile: equestrem autem affiliit in currum,
Similis fulguri patris Iovis, agida tenentis,
Leviter ingrediens huic autem auriga fortis Iolaus,
Bigis insistens regebat curvum currum.*

*Prope autem ipsis advenit Dea cæsis oculis Minerva,
Atque ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur:*

*Salvete Lyngei progenies longe inclyti,
Nunc itaque Iupiter robur vobis dat, is, qui beatis imperat,
Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multo præstantissime populorum:
Postquam jam Cygnum dulci ævo spoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius:
Ipse autem hominum pestem Martem accedentem observans,
Vbi nudatum clypeo variegato
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,
Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.*

*Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Certatim. Tunc igitur Iove natus Iolaus*

*Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per cam-
Nam ipsis animum addiderat Dea cæsis oculis Minerva, (pum:
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.*

Illis

plaria, inter quæ Palat. habent ἐν | 344. Αἰγίστ'.] Περὶ τῆς ἀρχῆς, idem
ῥῆτα, pro ὅμῃτα. | cod.

Τοὶ δ' ἄμυνδ' ἐσθλόντ' ἱέλοισι πυρὶ ἢ θυνίῃ,
 Κύκνῳ δ' ἰσπόδαμῳ κὶ Ἀρης ἀκρόρηι· αὐτῆς,
 Τῇ δ' ἰσποῖ μ' ἐπὶ δ' ὑπαιανῶσι ἀλλήλοισιν
 Οὔρεα χρεμίσαν, παρὶ δὲ σφιν ἄγνυτο ἡχά.
 Τὸν ὠσπερὸν ὠσείπει βίη Ἡρακλεΐη·

345

Κύκνις πίπον, πῖ νυ νῶϊν ἐπὶ χεῖρον ἀκίας ἰσπυς,
 Ἀνδράσιν, οἳ τε πόνη κὶ οἰζυῖ· ἰδοίης εἰμῶ;
 Ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον εὐξοον, ἠδὲ κελύθε
 Εἷκε παρὲξ ἰσπῶν. Τρηχῖνα δὲ τοὶ παρελαύνω
 Ἐς Κηύησιν ἀνακτῶ· ὃ γὰρ δυνάμει τε κὶ αἰδοῖ
 Τρηχῶν ὠσέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶδα ἔαυτός.
 Τῇ γὰρ ὀπίσθις παῖδα Θιμιστιόω κυανῶπιν.

350

355

Ὡς πίπον, ἔ μ' γὰρ τοὶ Ἀρης θανάτοιο τελευτῶν
 Ἀρκίῳ, οἳ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πῶλεμίζειν.
 Ἡδὴ μὲν τί εἴ φημι κὶ ἄλλοις πῆρηθλῶσιν
 Ἐγγυῖ· ἡμετέρῃ, ὅθ' ὑπὲρ Πύλῃς ἡμεθέσι·
 Ἀντὶ· ἔση ἡμεῖς, μάχης ἄμωτον μῆραινον.
 Τεῖς μ' ἡμῶν ὑπὸ δουρὶ τυπείης ἡρείσων γαίῃ,
 Οὐταμὲν σάκε· τὸ γὰρ τίτρετον, ἤλασα μῆρον,
 Παντὶ μὲν ἀσάδων, ἀλλὰ γὰρ μέγα σάκε· ἄρρεα.
 Πρὶν δ' εὖ κοινήσῃ χαμαὶ πέσον ἔχον ὄρμη.
 Ἐνθά κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἵναρα βροθέντα.

360

365

Ὡς ἔφατ'· ἔσθ' ἄρα Κύκνῳ εὐμελίας ἐμφοῖα
 Τῷ ἐπιπτόμενῳ ἐχέμεν ἱρυστάματα ἰσπυς.
 Δὴ τότε αἶψ' ὀπλεκίων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
 Παῖς τε Διὸς μεγάλῃ, κὶ Ἐνυαλίῳ ἀνακτῇ.
 Ἡνίοχοι δ' ἐπὶ πῶν ἔλασαν κακλίτερχας ἰσπυς·
 Τῶν δ' ὑποσδομῶν κτανάχιζε πόσ' ἄρεϊα χθών.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρε· μεγάλοισι
 Πέτραις ἀποθνήσκουσιν, ἐκ' ἀλλήλας γὰρ πέσωνσι,

375

Πολλὰ γὰρ

356. Τῇ γὰρ ὀπίσθις παῖδα.] In Hesych. βίβειν, τὸ βίβειν μίγνυται
 Solonis legibus opponebantur. βί- τὸ δὲ χθρὶ νόμον ὀπύειν.
 ρων (male legitur βεῖν) & ὀπύειν. 364. Παντὶ.] Notandum est hic
 σάκε·

*Illi autem pariter procedebant, similes igni sive procella,
Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti,
Acutum hinnivere, circaque ipsos reverberabatur sonus.
Atque hunc prior alloquebatur vis Herculea:*

*Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
Viros, qui laboris & erumnae experti sumus?
In diversum tene currum bene politum, atque è via
Cede pratergrediendo. Trachinem enim tendo
Ad Ceycem regem, nam ille potestate pariter & majestate
Trachini antistat. Tu vero satis hoc scis etiam ipse.
Ejus enim connubio tenes filiam Themistonoem nigroculam.
O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium
Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando.
Iam ipsum quidem ajo ante quoque aliquoties periculum fe-
Hasta nostra, quando pro Pylo arenoso (cisse
Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra,
Vulneratus clypeo: quarto autem transadegi femur ejus,
Totis animis festinans, magnumque illius clypeum perforavi.
Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit hasta im-
Vbi etiam ignominia affectus inter immortales fuit, (petu.
Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.*

*Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquam curabat,
Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
Ac tunc à bene compactis bigis desilierunt celeriter in terram,
Et Iovis filius magni, & Enyalii regis.
Aurige autem propius egerunt pulchricomos equos.
Illis autem irrudentibus sonitu pedum concitata est lata terra.
Vt autem ab alto vertice montis magni
Rupes desiliunt, aliae super alias cadentes:*

Mul-

οὐκ ἔστιν ὅτι poni priore longa, ut & in-
fra v. 461. quum tamen alibi so-
leat Hesiodus alios Poëtas in cor-
rumpenda illa syllaba sequi.

372. Ἡρώδης.] Scribe cum Pa-
lat. ἱμῶν.

374. Ὡς δὲ ὄτρ'.] Comparatio
hæc est Homero frequens.

384. Κἀδ'.

*Multaque quercus, multa item picea
 Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis
 Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:
 Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore:
 Tota autem Myrmidonum civitas celebrisque Ioalcus,
 Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
 Pra voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum cla-
 more*

*Mirando congressi sunt. magnum autem intonuit prudens Iu-
 piter,*

*Et à cœlo guttas dimisit sanguinolentas,
 Signum id ponens bello, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectu
 Aper, dentes habens exertos fertur impetu ad pugnandum
 Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 Per obliquum actus, spuma autem circa os mandenti
 Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
 Talis similis Iovis filius ab equestri desiliit curru.
 Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, æstatem hominibus canere
 Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est,
 Atque per totum diem, & mane sub auroram fundit vo-
 cem*

*Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat.
 Quando item & milia circum ariste nascuntur,
 Quod æstate seminant, cum uva acerba colorem mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in latitiam & laborem;
 Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excitaba-
 tur.*

*Vt autem leones duo, pro occisa cerva
 Sibi mutuo irati, in seipsos impetum faciunt,
 Sævusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium.
 Atque ut vultures incurvis unguibus repandirostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capte montivaga gratia, aut fera cerva*

Pinguis,

Πίανθ', ἣν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊ' αὐτῇ.
 Γῶ ἀπαὶ ἰδρύης, αὐτὸς δ' ἀπαλήσει' ἄλλη
 Χάρη αἰδώς ἐών· οἱ δ' ὀτραλίως ἐνόησαν,
 Ἐστυμῶν δ' οἱ ἀμφὶ μάχῃ δαμῆσαν ἔθεντο.
 Ὡς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρασαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κυκλῶ μ' ὑπερμυρί' Διὸς υἱὸν
 Κτηνέμῳ μεμψώς, σάκῃ ἐμβαλε χάλκεον ἔρχ'·
 Οὐδ' ἐρήξεν χαλκόν· ἔρυτο δ' ὄνεια θεοῖο.
 Ἀμφιτρυωνιάδης δ' βίη Ἡρακληεῖ,
 Μεσσηγύς κούρῳς τε καὶ ἀσπίδ' ἔχει μακρῶ
 Αὐχίνα γυμνωθεῖσα θοῶς ὑπὲρθε χυεῖς
 Ἡ'λασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφω κέρει τέτοισι
 Ἀνδροφόν' μελίη· μέγα γ' εἶεν ἔμπερει φωτές.
 Ἡ'ελπε δ', ὡς ὅτε πῆς δρύς ἦραπεν, ἢ ὅτε πίττη
 Ἡ'λίδατ', πληγεῖσα Διὸς ψολοῖντε κεραυνῶ.
 Ὡς ἔραπ', ἀμφὶ δ' οἱ βράχε τάχα ποικίλα χαλκῶ.
 Τὸν μ' ἐπὶ γ' εἶατε Διὸς παλαγκάρδ' υἱός,
 Αὐτὸς δ' βροττολοῖν Ἄρῃ ἐπιόντα δοκάζας,
 Δεινὸν ὄραν ὅσοις, λίων ὡς σώματι κύρζας,
 Ὅς τε μάλ' ἐνδύκεις ῥίον κρατεροῖς ἐνύχουσι
 Σχίσας ὅτι τάχιστα, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 Ἐμυδρίας δ' ἄρα εἶ γε κελαϊὸν πύμπλα' ἦτορ.
 Γλαυκίῳ δ' ὅσοις δεινὸν, πλάρα' τε καὶ ἄμυς
 Οὐρῇ μασιῶν, πρὸς γλάφ' ἔδδ' πῆς αὐτὸν
 Ἐτλη εἰς αὐτὰ ἰδὼν χεδὸν εἰλθεῖν, ἔδδ' μάχαζ.
 Τοῖ' ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀχόρη' αὐτῆς
 Ἀνέλ' ἔση Ἄρη'· εἰς φρεσὶ θέρ' αἰζων,
 Ἐστυμῶν· ὁ δ' οἱ χεδὸν ἦλυθεν ἀχνύμῳ κῆρ.
 Ἀμφοτέροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρασαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλα πίττη περῶν ὄρα' α,
 Μακρὰ δ' ἐπιθρῶσκε(α κυλίνδ'), ἢ δὲ τε-ήχη

410

415

420

425

430

435

Εἶρχε

415. Οὐδ'.] Scholiastes Græ-
 cus Tzetzes scribit Seleucum quen-
 dam legere χαλκός, ut de hasta in-
 telligatur, nam scutum, inquit, non

erat æneum.

423. Ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε, &c. ἸΓδ'-
 χα ποικίλα sunt, sicut Terentio ve-
 stis varia, ἢ πολυτελής. Nec disc-
 dit

Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
 Sagitta è nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens. at illi celeriter animadverterunt,
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt.
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cygnus quidem potentis Iovis filium
 Occidere meditans, clypeo aream hastam adegit,
 Neque tamen perrupit es: defendebant enim dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculea,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa,
 Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
 Percussit valde, ambosque detondit tendones
 Homicida lancea. magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, icta Iovis fumanti fulmine:
 Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma variegata ere.
 Atque hunc quidem ibi reliquit Iovis exumnosus filius.
 Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem observans,
 Savum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,
 Qui admodum accurate pelle validis unguibus
 Dissecta, quam celerrime dulcem animum abstulit:
 Alacriter autem huius nigrum expletur cor,
 Ac cassis intuens oculis savum quiddam, costasque & humeros
 Cauda flagellans, pedibus fodit: neque quisquam ipsum
 Sustinet ex adversa aspiciens prope ire, neque pugnare.
 Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello
 Contra Martem stetit, in precordiis audaciam augens
 Certatim. Ille autem prope venit afflicto corde.
 Vtrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.
 Vt autem, quando à magno rupes cacumine precipitans,
 Et in longum delata saltu volvitur, fragorque

Venit

dit multum Diaconus, qui inter- | ἰπέρη, ut supra, aut ἀπερίη, ut
 pretatur καταλωπομένη in χαλ- | in Palatino.
 κῆ. 431. Οὐρῆ.] Legitur etiam κα-
 425. Αὐτῆς.] Aut retinendum σιχῶν.

450. ὦς

Εἵχε ἰμμεμαῖα, παῖς δ' οἱ αἰνεῖσθαι
 ὕψηλός, τῷ δὲ σιωπεῖκε, ἔνθα μιν ἔχθ'
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βροτοῖσιν ἔλεγε Ἀρης
 Κεκληγὼς ἐπόρευεν· ὁ δ' ἰμμεπῖος ἐπιδέκτο.

440

Αὐτὰρ Ἀθηναίη κέρη Διὸς αἰγίοχοιο
 Ἀνίκη ἦλθεν Ἀρηϊά, ἐρεμνὴν αἰγὶδὲ ἔχουσα,
 Δεινὰ δ' ἐπὶ πόσσιν ἰδῆσ' ἔπια πτερόεντα ποσειδά.

445

Ἄρες ἐπὶ χεῖρ' ἔθηκεν κροτάριον ἑ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις εἶναι διπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσσαι
 Ἡρακλῆα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.

Ἀλλ' ἄγε παῖς μάχης, μηδ' ἀντίῳ ἴσασ' ἐμείο.
 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' ἔπειθ' Ἄρες μεσσηνέει θυμόν.

450

Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὲν ἐκείλα τεύχεα πάλῃ,
 Καρπαλίμως ἐπόρευε βίη Ἡρακλεΐη,

Κακὸν ἄνδρα μεμαῶς· κῆρ' ἔμβαλε χαλκίον ἔχον
 Σπέρχον, ἐκ παῖδ' ἡρώων φρεσὶ πενηνῶτον,

Εὐσάκειε μέγαλ'· ἀπὸ δ' ὑλαυκῶπις Ἀθηνῆ
 Εὐχεσθ' ὀρμὴν ἔτρεπ', ὀριζαμένη διπρὸν.

455

Δεινὸν δ' Ἀρίων ἄχον· ἐρυσσάμενον δ' ἄορ ὄξυ,
 Εἴσσυτ' ἐφ' Ἡρακλεῖ κροταφόφρονι· τὸ δ' ἐπιόντα

Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκρόρητον αὐτῆς,
 Μηρὸν γυναιξὶν σάκεος ὑπὸ δαιδαλίοιο,

460

Οὐτασ' ἐπικρατίως· ἀφ' ἧς μίγα σάκεα ἄραξι,
 Δέσσειε ναυμήσας, ἐπὶ δ' ἡρώων κροτάλι μεύσῃ.

Τῷ δ' ὀφθαλμῷ κῆρ' ἔειπε· εὐτρεχέον ἄρμα κῆ ἵππους
 Ἡλάσαν αἰψ' ἔχουσ, κῆ διπρὸν κροτάλι δ' ὀφθαλμοῖς

Εἰς δέ τ' ἡρώων πολυδαίδαλον· αἰψά δ' ἐπὶ τῷ
 ἵππῳ μεσσηνέει, ἔκοντ' ἧς μακρὸν Ὀλύμπου.

465

Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης κῆ κυδαλμον Ἰόλαον,
 Κύκνον σκυλαίστατος ἀπ' ὅμων τεύχεα καλὰ

Νέουσιν· αἰψά δ' ἐπὶ τῷ πόλιν Τρηχῶν ἔκοντο
 ἵπποις ἀκυπόδοσιν· αὐτὰρ ὑλαυκῶπις Ἀθηνῆ

470

Εἴκειτ' Ὀλύμπου δ' ἔμελλαν κῆ δώματα πατρὸς.

Κύκνον

450. Ὡς ἔφατ', ἀλλ' ἔπειθ'·] Palat.
 Ἀρηϊά.

458. Εἴσσυτ'·] MS. Ἡρακλεῖ.
 editi quidem Ἡρακλεῖ.

*Venit subito ingens, collis autem ipsi obvius fit
 Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:
 Tanto ille fremitu, curruum gravator, perniciosus Mars
 Vociferans irruit, ille autem prompte venientem excepit.
 Porro Minerva filia Iovis agida tenentis
 Obviam venit Marti, tenebrosam habens agidem,
 Seva autem torve intuens, verbis volucris allocuta est:*

Mars inhibe animos ingentes & manus invictas.

Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,

Hercule occiso, Iovis magnanimo filio.

Sed age, desiste à pugna, neque adversus steteris mihi.

Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo:

Sed magno fremitu flamma similia arma vibrans,

Celeriter invasit vim Herculeam,

Occidere festinans: & coniecit aratam hastam

Acriter, ob suum filium irascens mortuum,

In clypeum magnum. At procul cessa Minerva,

Hasta impetum avertit, manu deflectens à curru.

*Acerbus autem dolor Martem cepit, extractoque gladio n-
 cuto*

Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedentem

Amphitryoniades, saevo insatiabilis bello,

Femore nudatum clypeo sub variegato

Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,

Hasta vibrans. in terra autem prostravit media Martem.

At illi Pavor & Metus agilem curruum & equos

Adegerunt celeriter propius, & à terra habente latas vias

In curru posuerunt variegatum: atque inde celeriter

*Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum Olym-
 pum.*

Filius autem Alcmena & gloriosus Iolaus,

Cygro despoliato, armis ab humeris pulchris detractis,

*Revertebantur. moxque exinde ad civitatem Trachiniam ve-
 nerunt,*

Equis velocibus. At cassis oculis Minerva

Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.

Κύκνον δ' αὖ κήϋξ θάπτεν, ἔλαος ἀπείρων,
 Οἳ ῥ' ἐχϋς ταῖον πόλιν κλέτῃ βασιλῇ,
 Ἄντικ, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλέτῃ τ' Ἰαωλῆν,
 Ἄρην τ' ἠδ' Ἐλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετ' λαός,
 Τιμαίης Κήϋκα, φίλον μετ' ἑταίροις.
 Τῇ δ' ἐπέφον κῆ σῆμ' αἰδὼς ποίησεν Ἄναρ,
 Ὅμβρα χερσὶν ἀπλήθων· τὰς γάρ μιν Ἀπόλλων,
 Ληϊΐδης ἤνωξ', ὅπ' ῥα κλέτῃς ἐθαύμαζας
 Ὅς περ ἄγχι Πυθοῖ δε, βίη σύλασκει δοκίαν.

475

480

Τ Ε' Α Ο Σ.

Η Ξ Ι Ο-

*Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus,
 Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
 Anten, Myrmidonumque civitatem, celebremque Iolcum,
 Arnenque & Helicen. multus autem congregabatur populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatis Diis. (Anaurus,
 Sed illius sepulchrum & monumentum obscurum reddidit
 Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
 Latona filius jussit, propterea quod inclytas hecatombas
 Quicumque portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.*

F I N I S.

ΗΨΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Θεογονία.

Μουσίων Ελικονιάδην δρχόμεθ' αἰδεῖν,
 Αἶθ' Ελικώνθ' ἔχουσιν ὄρθ' μέγα τε ζαθέον τε,
 Καί τε αὖτε κρήνῃ ἰουδία πόντ' ἀπαλοῖζεν
 Ορχοῖν, κ' βαμὸν ἱεραίνέθ' Κρονίωνθ',
 Καί τε λεισάμεναι τέρινα χροά Περμηνοῖο, 5
 Η' ἰσπεκρῶης, ἣ Ὀλμειῦ ζαθέιο,
 Ἀκροτάθ' Ελικώνι χορὸς εἰσπνέζαντο
 Καλὸς, ἱμερόεντες· ἐπερρώζαντο ᾗ ποσσίν.
 Εἵηεν ἀπορρόμεναι, καταλυμμένας ἤϊε πολλῇ,
 Εἰνύχαια γαῖαν ἀεικαλῆα ὅσας εἴσω, 10
 Ὑμνοῦσθαι Δία τ' αἰγιόχον, κ' πότνιαν Ἡῤῥην
 Ἀρσείην, χρυσίοισι πεδίλοις ἐμδεδαῦσαν,
 Κέρην τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, κ' Ἄρτεμιν ἰοχαιρεῖν,
 Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐνοσίφαιον, 15
 Καὶ Θέμιν αἰδαίην, ἐλικεθλίφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
 Ἡῤῥην τε χρυσοσίφανον, καλὴν τε Διώνην,
 Ἡῶ τ', Ἡελίον τε μέσαν, λαμπράν τε Σεληνήν,
 Λητώ τ', Ἰάπερόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀσκυλομήτην,
 Γαῖαν τ', Ωκεανόν τε μέσαν, κ' νύκτα μέλαιναν· 20
 Ἄλκων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόηεν.
 Αἱ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἰδίδαξαν αἰοῖδόν,
 Ἄριστας ποιμαίνονθ' Ελικώνθ' ὑπὸ ζαθέοιο.
 Τόινδε δὲ με παρώπτεται θεῶν μύθον εἰπών,
 Μῦσθαι Ὀλυμπιάδης κῆρα Διὸς αἰγίοχοιο· 25
 Ποιμένες ἀγραυλοὶ, καὶ ἐλέγχα γαστέρες οἶον,
 Ἰδμεν ψάδῃα πολλὰ λόγον ἐτύμβειζεν ὁμοῖα,
 Ἰδμεν δὲ αὖτ' ἐθέλων ἀληθῆς μυθήσεσθαι.
 Ὡς ἔφασκε κῆρα μεγάλα Διὸς δρχέμεναι·

Καὶ

5. **Κ**Αί τε.] In nonnullis exemplaribus est Τερμινουῖο. & vers. sequenti quidam divi-
 dunt ἰσπεκρῶης.

Deorum generatio.

*Musis Heliconiadicibus incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque di-
vinumque:*

*Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque abluta tenero corpore in Permessso,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles, fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde concitata, velata aëre multo
Noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Iovemque ægida tenentem, & venerandam Iu-
nonem*

*Argivam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamque Ægiochi Iovis, ceruleos oculos habentem Miner-
vam:*

*Auguremque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Atque Neptunum terram continentem, terram motorem,
Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem,
Hebemque aurea corona decoram, formosamque Dionem,
Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,
Latonamque, Iapetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram,
Aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium:
Qua olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub divino.*

*Hoc autem me primum Dea sermone compellarunt,
Musa Olympiades filia Iovis Ægiochi:*

*Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres solum.
Scimus mendacia multa dicere veris similia:
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.*

Sic dixerunt filia Iovis magni veridica,

Καί μοι ἀπῆπτες ἴδν, δάφνης ἐλεηλίῃ ὄζον·
 Δρέψαο δ' ἡμεῖν ἐνὶ πύλῳ δὲ μοι αὐδῶν
 Θείῳ, ὡς τε κλύοιμι τὰ τ' ἰσομόρμα, ὥς τε ἰόντα.
 Καί με κίλονθ' ὑμνεῖν μακάραν γῆρ', αἶν' ἰόντων,
 Σφαῖ δ' αὐτὰς περὶ τὸν τε καὶ ὕστερον αἶν' αἰεῖδεν.
 Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φεῖ δρῶν ἢ φεῖ πίττεω;

30

35

Τῶν Μυσην δρχόμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 Ὑμνεῖται τέρπυρι μέλαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Εἰρῆται, τὰ τ' ἰόντα, τὰ τ' ἰσομόρμα, ὥς τε ἰόντα,
 Φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τὸ δ' αἰεῖται ῥίθ' αὐδῇ
 Ἐκ σμαρτῶν ἡδεῖα γαλᾶ δέ τε δώματα πατρὸς
 Ζηῶος ἐλεγδύποιο θεῶν ἐπὶ ληλοῖσσι
 Σκιδαμνῇ· ἡχῇ δ' ἡμεῖν νιφόντ' Ὀλύμπου,
 Δώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὅσων ἰεῖται,
 Θιῶν γῆρ' αἰεδῶν περὶ τὸν κλείουσιν αἰοιδῇ
 Ἐξ δρχῆς, ὡς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς ἄρ' ἐπὶ κλίον,
 Οἷτ' ἐκ τῇ ἐλθόντ' θεοὶ, δωτῆρες ἰάων.

40

45

Δάπτειν αὐτὲ Ζηῶα, θεῶν πατὴρ ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Ἀρχόμεθα δ' ὑμνεῖσι θεῶν, λήγουσιν αἰοιδῆς,
 Ὅσων φέρει τὸς ἐπὶ θεῶν, κρεῖττε τε μέγιστος.

Αὐτοὶ δ' ἀνθρώπων τε γῆρ' κρείεραν τε μακάντων

50

Ὑμνεῖται, τέρπυρι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,

Μῦσαι Ὀλύμπιάδεις, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο·

Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τίνα πατρὶ μιν γαῖα

Μνημοσύνη, γυναικὶν ἑλδοθῆρ' ἐμδύσας,

Λημοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμῶν τε μερμηρυῶν.

55

Ἐνία γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγεται μεκίται Ζεὺς,

Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λήχ' εἰσαναβαίνων·

Ἀλλὰ ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ αὐτὸς ἔλθω, φεῖ δ' ἔτρεπον ἄρα

Μίλων φθινόγον, φεῖ δ' ἡμεῖς πόλλ' ἐπιλείδῃ,

Ἡ δ' ἐπὶ ἐνία κέρας ὁμοφρονίας, ἥρ' αἰοιδῇ

60

Μίμε-

32. Θείῳ.] Magis placeret al-
 tera lectio, ἴνα κλέοιμι, si cum ea
 stare posset versus, quod infra quo-
 que Poëta utatur verbo κλείειν.

Quid si vero legamus ὡς κλείοιμι.

48. Ἀρχόμεθα.] Altera lectio,
 λήγουσαι, videretur fortassis melius
 convenire, si mensura versus ferre
 posset

*Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ita ut scirem tam futura quam prae-
terita :
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
Se vero primo & postremo semper decantare.*

Sed quo mihi haec circa quercum, aut circa petram ?

*O tu, à Musis ordiamur, quae Iovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes, & praesentia, & futura, & prae-
terita,
Vocem inter se aptantes. illarum vero indefessa fluit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris
Iovis valde tonantis, Dearum voce à suavi
Dispersa. resonat vero vertex nivosi Olympi,
Domus immortalium. haec vero immortalem vocem emittentes,
Deorum genus venerandum in primis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Coelum latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
Secundo rursum Iovem, Deorum patrem atque etiam homi-
Incipientesque canunt Dea, & finientes carmen, (num,
Quam sit praestantissimus Deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant Iovis mentem in Olympo,
Musa Olympiades, filia Iovis agida habentis :
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans :
Oblivionemque malorum, & solatium curarum.
Novem enim ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent tempora
Mensium decrescientium, diesque multi transacti essent,
Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen*

Cura

posset. Sensus certe est manifestus. | test, si legamus λῆγας, nisi ita ex-
idem nempe qui est, ὥς. 34. Σφᾶς δ' | ponamus : καὶ λῆγας αἰείδης; sub-
αὐτὰς ἀγορεύειν τε καὶ ὕστερον αὐτὰς αἰ- | intellige, αὐτὰς ὑμνεῖσαι.
δῆναι qui commodè effici non po- | 60. Ἡ δ' ἔτι καὶ.] Secundum
H 4 quos-

Μίμεβλι), ἐν σθένεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἰχέουσας,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κρυφῆς υἱόεντες Ὀλύμπῳ,
 Εὐθαί σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δῶματ' ἀγαλά.
 Παρ δ' αὐτῆς Χάριες, ἐ γ' ἔμερθε οἰκί' ἔχουσιν,
 Ἐν θαλῆς· ἐρωτῶν δ' ἀφ' ἑμέγα ὅσων εἴσω, 65
 Μέλπον) πάντων τε νόμους, καὶ ἤθια κιδναὶ
 Ἀθανάτων κλοῖουσιν, ἐπὶ ἔρατον ὅσων εἴσω.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν παρὸς Ὀλύμπῳ ἀγαλλόμεναι ὀπί κελῆ,
 Ἀμβροσίη μολπῇ· παρ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 Ὑμνολύσεις, ἐρωτὸς δ' ἐπιδὼν ὑπὸ δῦπθε ὀρώρει, 70
 Νηλομήδων πατέρ' οἷς ὄν. ὁ δ' ἔρατον ἐμβαλεῖσθαι,
 Αὐτὸς ἔχων βροντῶν καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 Κάρηϊ νικῆσας πατέρας Κρόνον. αὖ δ' ἔρατον
 Ἀθανάτοισι δίδωκεν ὁμῶς, καὶ ἐπίφραδε πμῶς.
 Ταῦτ' ἄρα Μῦσας αἰεδόν, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν, 75
 Ἐννέα θυγατέρας μεγάλας Διὸς ἐκαλεῖσθαι,
 Κλυτώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλια τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρωτώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'. αἱ δ' ἐπεφροσύνῃσι ἀπασίνων.
 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεύουσιν ἅμ' αἰδοίεσσιν ὀπηδεῖ. 80
 Οὔτινα πμήσυσσι Διὸς κῆρας μεγάλοιο,
 Γενόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφίων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερῶν χεῖρας αἰοδῶν,
 Τῇ δ' ἐπὶ ἑμέγατθε ροῇ μέλιχα· οἱ δ' ἐν λαοῖς
 Πάντις ἐς αὐτὸν ὀρώσι ἀφ' ἀκρίνοισι θήμισας 85
 Ἰθείησι δέκχουσιν. ὁ δ' ἀσφαλῶς ἀγροδίων,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νείκεθ' ἐπισταμόνως κατέπαυσεν.
 Τῶν τε γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, ἔν τε λαοῖς
 Βλαπτομένοισι ἀγροῖφι μετ' ἄγροισι ἔργα πλεῖν
 Ἐνιδίως, μελαγχροῖσι τ' ἄρ' ἀφ' ἀμύμονι ἐπίεσσιν. 90
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄντρον θὼν ὡς ἰλάσκειν)
 Αἰδοῖ μέλιχ' ἢ μὲν δ' ἀπὸ πρὸς ἀγρομένοισιν,
 Οἷα

quosdam efficit scribendum κῆρας, | sentiuntur veteres codices.
 quod ras corrigiatur; sed non af- | 61. Μίμεβλιαι.] Ald. edir. ha-
 bet

Cura est, in pectoribus securum animum habentibus,
 Paululum à summo vertice nivosi cœli:
 Vbi ipsis splendidique chori, & ades pulchra.
 Iuxta vero eas Gratia & Cupido domos habitant,
 In conviviis: amabilem autem per os vocem emittentes
 Canunt, omniumque leges, & mores venerandos (tentes.
 Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem emit-
 Ista tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra
 Immortali cantilena, undique vero resonabat terra atra
 Canentibus hymnos: jucundus vero à pedibus strepitus excita-
 Euntium ad patrem suum. ille autem in cœlo regnat, (batur
 Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
 Vi superato patre Saturno. bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & induxit honores.
 Hac sane Musa canebant, cœlestes domos tenentes:
 Novem filia magno è Iove prognata:
 Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
 Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,
 Calliopeque: hac autem praestantissima est omnium.
 Hac enim & reges venerandos comitatur.
 Quemcunque honoratura sunt Iovis filia magni,
 In lucem editumque aspexerint à Iove nutritorum regum;
 Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,
 Hujus verba ex ore fluunt blanda: ceterum populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem jus
 Rectis judiciis. hic autem tuto cauteque loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
 Propterea enim reges prudentes, quod populis
 Damno affectis in foro res iterum integras restitunt
 Facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem vero per urbem, veluti Deum, placant
 Reverentia blanda: eminet vero inter ipsos congregatos.

Tale

βει μίλῃαι: Germ. μίμῃλαι: Venet. | mero, μιμίλῃται contrahi in μίμ-
 μιμίλῃται. Sed notum est ex Ho- | βλῃται.

Οἷα τοι Μυσῶν ἱερὴ δόξαι ἀνθρώποις·
 Ἐκ γὰρ Μυσῶν καὶ ἐκὼς Ἀπόλλωνος
 Ἄνδρες αἰοῖσι ἔασι ἐπὶ χθονὶ καὶ κίθαρις αἶψα·
 Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες, ὃ δὲ ὅλβιος ὄνειαρ Μῆλα
 Φιλεῦν· γλυκερὰ οἱ δὲ τὸ σῶμαί· ῥέει αὐδὴ.
 Εἰ γάρ τις καὶ πίνθῃ ἔχων νοσηδὲ θυμῷ
 Ἀΐψα κροδίῳ ἀκαχήμερος, αὐτὰρ αἰοῖσιν
 Μυσῶν θιρόπων κλέια πωτέρων ἀνθρώπων
 Ὑμνήσῃ, μνήσας τε θεὸς οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν,
 Αἰψὺ ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθει, ἔδδ' ἐπὶ κηδείων
 Μένειν· ταχὺς δὲ παρέτρεπε δῶρα θεῶν.
 Χαίρει πέννα Διὸς, δότι δὲ ἱμερόεσσαν αἰοῖδ'·
 Κλείπει δὲ ἀθανάτων ἱερὸν γῆρας αἶν' ἰόντων,
 Οἱ Γῆς ἐξερχόμενοι καὶ Οὐρανεῖ ἀσπερόντ'·
 Νυκτὸς καὶ ὀσφερῆς, ἥς δ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
 Εἵπαί τε δὲ ὡς πεπρωτὰ θεοὶ καὶ γαῖα γῆνοντο,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ Πόντος ἀπείρατος οἰδματὶ θύων,
 Ἄσπερ πελαγέσσοντα, καὶ ἔρποντος Ὀρέως ὑπέστην,
 Οἱ τ' ἐκ τῶν ἐγγύοντο θεοὶ, δωτῆρες ἰάων.
 Ὡς τ' ἀφειῶ δάσαντο, ἔ' ὡς πρὸς δειλόντο,
 Ἡ δὲ καὶ ὡς πεπρωτὰ πολὺπλοχὸν ἔχον Ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἱστοίη Μῆλα Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσα,
 Ἐξ ὀρχῆς, καὶ εἵπαθ' ὅ, π' ὠρῶτον γῆνιτ' αὐτῶν.
 Ἦτοι μὲν ὠρῶντο Χάος γῆνιτ', αὐτὰρ ἐπεί τε
 Γαῖ' Ὀρέωσιν, πάντων ἰδὲ ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσιν κάρη νοσούντων Ὀλύμπου.
 Τάρταρον τ' ἐρῶντο μυχαῖ χθονὸς Ὀρυοδείης,
 Ἡ δὲ Ἔρως, ὃς καλῶντο ἐν ἀθανάτοις θεοῖς,
 Λυσιμελὲς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμνα· ἐν στήθεσσι νόον ἔ' ἐπίφρονα βελών.
 Ἐκ Χάος δὲ Ἐρεβὸς τε, μέλαινα τε Νύξ ἐγγύοντο.
 Νυκτὸς δὲ αὐτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμῆρη ἐξεγγύοντο.
 Οὐς τίς κε κυοσαμένη, Ἐρέβη φιλότῃ μεγείσσει.
 Γαῖα δὲ τοι ὠρῶτον μὲν εἶναι ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀσπερόνδ', ἵνα μιν ὦρε πάντα καλὸν πλοῖ,
 Ὄφρ' εἴη μακάρεσσιν θεοῖς ἰδὲ ἀσφαλὲς αἰεὶ.

95

100

105

110

115

120

125

Γέννητο

Tale Musarum ingens munus hominibus.

A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,

Viri cantores sunt super terram & citharadi:

Ex Iove vero reges: ille vero beatus, quemcunque Musa

Amant: suavis ei ab ore fluit vox.

Quod si enim quis luctum habens recenti dolore saucio animo

Tristetur, animo dolens, ceterum Poëta

Musarum famulus res claras priscorum hominum

Laudibus celebraverit, beatosque Deos qui Olympum incolunt;

Statim hic sollicitudinum obliuiscitur, nec quicquam dolorum

Meminit: cito enim deflexerunt eum alio dona Dearum.

Salvete nata Iovis, date vero amabilem cantilenam,

Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper existen-

Qui Tellure prognati sunt, & Cælo stellato, tium,

Nocteque caliginosa, quosque salsus nutrit Pontus.

Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,

Et flumina, & Pontus immensus, astu furens,

Astraque fulgentia & cælum latum superne:

Et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum.

Vtque opes dividerint, & quomodo honores distinxerint,

Atque quomodo primum multis implicitum sphaeris tenuerint

Hac mihi dicite Musa, cœlestes domos inhabitantes (cælum.

Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illerum.

Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde

Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta semper

Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,

Tartaraque tenebricosa in recessu terra spaciofa:

Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,

Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque hominum

Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.

Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.

Ex nocte porro Ætherque & Dies prognati sunt:

Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.

Tellus vero primum quidem genuit parem sibi

Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,

Vtque esset beatis Diis sedes tuta semper:

Genuit

Γαῖαντ' εἴς ῥ' ἔρα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλας
 Νυμφίαν, αἴ τ' αἶψ' αὖτ' ῥ' ἔρα βηοσῆντα.

130

Ἡ δὲ καὶ ἀπ' αὐτῶν Πέλαγ' ἔπειν οἶδ' ἔμελλ' ἦναι,

Πόντον, ὅτε φιλότῃ ἐφ' ἑμέα. αὐτὰρ ἔπειτα

Οὐρανὸν ἀνιηθεῖσα, τέκ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,

Κοῖν π, Κρεῖον θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπίον π,

Θείαν π, Γαίαν π, Θέμιν π, Μνημοσύνην π,

135

Φοῖβόν τε χρυσοτόφανον, Τηθύν τ' ἰερὴν ἑλάνην.

Τὴν δὲ μέθ' ὀπλόπαιον ἤναι Κρέον' ἀκυλομήτης,

Διόνειον παῖδ' ἔμελλ' ἦναι. θεῶν δὲ ἤχθησε τοκῆα.

Γαῖαντ' εἴς αὖ Κύνελωπος ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα,

Βρόντιον τε, Στιρόπιον τε, ἔπειτα Ἄργον ὀδραμόθυμον.

140

Οἱ Ζηνὶ βρόντιον τ' ἔδδον, τιϋξάσ τε κερκυῖον.

Οἱ δὲ τὴν καὶ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,

Μῦθον δὲ ὀφθαλμοῖς μίαν ἐπὶ κῆρ μετώπῳ.

Κύνελωπος δὲ ὄνρ' ἦσαν ἐπ' αὐτῶν, ἔπειτα Ἄργον σφένον

Κυκλοειρῆς ὀφθαλμοῖς εἰς ἐπὶ κῆρ μετώπῳ.

145

Ἰχθύς τ' ἦν καὶ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργῳ,

Ἄλλοι δὲ αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸν ἐξεγρόντο,

Τρεῖς παῖδες μεγάλοι ἐπ' ὀδραμοῖς, ὅτε ὀνομαστοί,

Κοτῖος τε, Βερέμης τε, Γύγης θ', ὑπερέφανα τέκνα.

Τῶν ἰχθύων μὲν καὶ ἄλλοι ἀπ' ἄμυν αἰῶσσαν

150

Ἄπλαντι, κεφαλὰν δὲ ἰχθύων πινυμένην

Ἐξ ἄμυν ἐπὶ φύσιν, ἐπὶ σφαιροῖσι μέλισσιν.

Ἰχθύς δὲ ἄπλαντι, κερκυρῇ, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδῃ.

Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸν ἐξεγρόντο,

Διόνειον παῖδ' ἔμελλ' ἦναι, σφειτέρῳ δὲ ἤχθησε τοκῆα

155

Ἐξ ὀνείων. καὶ τὸ μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,

Πάντας ἀποκρύπτει, καὶ ἐς φάος ὅτε ἀνίσκει,

Γαίης ἐν καυθμῶνι. κακὰ δὲ ἐπὶ ἑρπύλλῳ ἔργῳ

Οὐρανός, ἡ δὲ ἐν τῷ σφαίρῳ Γαῖα πινυμένη,

Σφαιροειδῇ. δολίῳ δὲ κακῷ ἐπιφροσύνην τέχνει.

160

Αἰψὰ δὲ πνέουσα γῆς πολὺν ἀδάμαντιον,

Τελεῖ

140. Βρόντιον.] Hæc lectio Latini firmatur. Altera autem ἀστρόπην
 norum Poëtarum testimoniis con- | habet pro στερόπην.

Genuit præterea montes altos, Dearum gratas speluncas
 Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
 Atque etiam insugiferum pelagus peperit æstu furens,
 Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde (tem,
 Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices habentem,
 Cœumque, Creumque, Hyperionemque, Iapetumque,
 Theamque, Rheamque, Theminq, Mnemosynenque,
 Phæbenque aurea corona insignem, Tethymque amabilem.
 Hos vero post natu minimus natus est Saturnus uaser,
 Acerrimus inter liberos: floridum autem odio prosequabatur
 Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes, (parentem.
 Brontenque, Steropenque, & Argen forti animo præditum:
 Qui Iovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Qui sane per alia Diis similes erant,
 Unus vero oculus media positus erat fronte.
 Cyclopes vero illis nomen è re erat, eo quod ipsorum
 Circularis oculus unicus inerat fronti:
 Roburque & vires, & molimina erant in operibus.
 Alii rursus è Tellure & Cælo prognati sunt
 Tres filii magni, & prævalidi, non nominandi,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
 Quorum centum quidem manus ab humeris impetuose move-
 Inaccessa: capita vero unicuique quinquaginta (bantur,
 Ex humeris prognata erant, super robustos artus.
 Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,
 Potentissimi filiorum, suo vero infensi erant parenti
 Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nascebatur,
 Omnes occultabat, & in lucem non mittebat,
 Terra in latebris: malo autem oblectabatur opere
 Cælum. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata: dolosam vero malamque excogitavit artem.
 Statim vero cum procreasset genus cani ferri, Fabri-

145. Κυκλοτερές.] Al. ἐὼν, al. ἰέν. patet autem legendum esse ἰέν, pro sic per diæresin.

158. Καθμῶνι.] Nomina appellativa in ἐν & ἰόν significant locum.

Τυῖξαι μέγα δρίπανον, καὶ ἐπίφραδαι παῖσι φίλοιζιν.

Εἶπαι δὲ θηροσύνα, φίλον τι κεκμήρη ἦπερ.

Παῖδες ἰμοὶ καὶ πατρὸς ἀπαοδάλας, αἳ καὶ ἐξέστητε

Ποῖβιας, πατέρων γε κακῶν παταίμεθα λώβῳ

165

Ἵμετέρων. ὥτερ' ὃν αἰκία μήλας ἔργα.

Ὡς φάτο· τὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέον, ἐδὲ τις αὐτῶν

Φθίγγατο· θαρσύνοντας δὲ μέλας Κρόν' ἀκυλομήτης

Ἀψ' αὐτοῖς μύθοισι, ὥσπερ οὐδὲ κηϊέρας κεδνῶν.

Μῆτερ', ἐγὼ καὶ τῷτό γ' ὑποχόρδον τιλίσσασθαι

170

Ἔργον. ἰκέει πατρὸς γε δουρὶνύμεν ὅσπερ ἀλεγίζω

Ἵμετέρων. ὥτερ' ὃν αἰκία μήλας ἔργα.

Ὡς φάτο· γήθησιν δὲ μέλας φρεσὶ Γαῖα πλωρῇ.

Εἶσι δὲ μιν κρύψασθαι λόχῳ. εὐήθηκε δὲ χεῖρ

Ἀρπύω κερχαρόδοντα· δόλον δ' ἐπιθήκατο πάντεσσιν.

175

Ἡλθε δὲ Νύκτ' ἐπείσων μέλας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ

Γμείρων φιλότατον ἐπίχου, καὶ ῥ' ἱππυόσθιν

Πάντην. ὃ δ' ἐν λοχεῖοις παῖσι ἀρίστα χεῖρ

Σκαυῇ, δέξιερ' ὅν πλωρῶν ἔλλαβεν Ἀρπύω.

Μακρῶν, κερχαρόδοντα, φίλων δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς

180

Ἐστυμῶντος ἤμης, πάλιν δ' ἔρριψε φέριον

Ἐξοπίον. τὰ μὲν ἔπ' ἱππύσσια ἔκφυσε χεῖρ

Ὅσας δὲ ῥαδάμιχθες ἀπίστυθεν αἰμαίνεσσιν,

Πάσας δὲ ξανθὰ Γαῖα· ὥσπερ πλομῶν δ' ἐν αὐτῶν,

Γαῖαντ' Ἐρινός τε κρηϊερός, μεγάλας τε Γίσαντας,

185

Τόχους λαμπομῶντας, δόλιχ' ἔλχια χερσὶν ἔχοντας,

Νύμφας δ' αἰ Μελίαις καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.

Μήδεα δ' ὡς τοπρῶν ἀπὸ μῆδης, ἀδάμαντον

Κάββαλ' ἐπ' Ἡπείροιο πολυκλύσθιν ἐνὶ Πόσει,

Ὡς φέρετ' ἀμπέλας πελὶν ἄρῳ· ἀμφὶ δὲ λουκῶς

190

Ἀφρός ἀπ' ἀθανάτων χεῖρ ἄρῳ· τὰ δ' ἐνὶ κέρῳ

Ἐθρίφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι, Ζαθίοισιν

Ἐπλετο· ἔτι δὲ ἐπὶ τῷ ὡς ἔρριψεν ἱκαστὸν Κύνεον.

Ε'κ

188. Μήδεα δ'.] Non video | plicari possit. Lege itaque cum ex-
quomodo ἀδάμαντον ad sensum ap- | emplari Venetiis excuso ἀδάμαντον,
δε im

Fabricavit magnam falcem : edixit vero charis liberis.

Dixit autem animum addens , charo moerens corde :

Filii mei & patris nefarii , si volueritis

Parere , patris malam ulciscemur contumeliam

Vestri. prior enim seua machinatus est opera. (lorum

Sic dixit : illos vero omnes invasit metus, neque quispiam il-
Locutus est. confirmato animo tandem magnus Saturnus ver-

E contra verbis compellavit matrem castam : sutus

Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam

Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo

Nostrum. prior enim seua meditatus est opera.

Sic dixit : gavisa est autem valde animo Tellus ingens :

Collocavit autem ipsum celans in insidiis : indidit vero manu

Falcem asperis dentibus : dolo autem instruxit omni.

Venit autem Noctem adducens magnum Coelum , undique vero

Cupiens amorem imminebat, & sane extentum est (Telluri

Passim : ex insidiis autem filius petiit manu

Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem ,

Longam , asperos dentes habentem , charique genitalia patris

Festinanter demessuit , rursusque abiecit ut ferrentur

Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:

Quotquot enim gutta proruperunt cruenta ,

Omnes suscepit Terra ; circumvolutis autem annis,

Produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes ,

Armis nitentes , longas hastas manibus tenentes :

Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.

Testiculisque ut prius resectis , ferrum

Projecit circa Epirum undis agitatam in Pontum.

Sic ferebantur per pelagus longo tempore. circumcirca vero alba

Spuma ab immortalis corpore oriebatur : in ea puella

Innutrita est : primum vero ad Cytheras divinas

Vehebatur, inde tum circumfluviam pervenit ad Cyprum.

Pro-

& in interpretatione Lat. pro fer- genitalibus omnino intelligenda
rum ferro , reponendum. Nam sunt. Ibidem q. Η πύξ & πούλ.
καὶ βάλ', & quæ sequuntur, de ipſis

Εἴς δ' ἔβη κιδεύη καλὴ θεός. ἀμφὶ δ' ποίη
 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν αἰετὶ· τλήν δ' Ἀφροδίτῳ,
 Ἀφροχύειαν τε θεῶν καὶ εὐσιφανὸν Κυθήρῳ
 Κικλήσκῃσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, ὅτεκ' ἐν ἀφρῷ
 Θρίφῃσι· ἀπὲρ Κυθήρῳ, ὅπ' ὠρεσέκυρσι Κυθήροισι·
 Κυθεργάνῳ δ', ὅπ' ἄλλ' πολυκλύτῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 Ἡ δὲ φιλομνηδία, ὅπ' μνηδίων ἐξεφαάνη.

195

200

Τῇ δ' Ἐρῷ ἀμάρτησι, καὶ Ἰμερῷ ἑσπερ καλὸς
 Γένομνός περ ὦτα, θεῶν τ' ἐς φῶλον ἔσση.
 Ταύτῃ δ' ἐξ ἀρχῆς πρὶν ἔχει, ἢ δ' ἀέλοισι
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀναιάτοισι θεοῖσι,
 Παρθένους τ' ἑάρας, μεδδήματ' ἐξαπάτας τε,
 Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότῃα τε, μελιχλίῳ τε.

205

Τὴν δ' πατὴρ Τιτῶας ἐπὶ κλησὶν καλεῖσκειν,
 Παῖδας ἡλικίαν μίσας Οὐρανὸς, ὅς τέκεν αὐτῆς.
 Φάσκει δ' πτείνοντες ἀπαοθαλίῃ μίσα ῥίξαι
 Ἐρσιν, τοῖο δ' ἐπῆται τίςιν μετόπισθεν ἴστασθαι.
 Νύξ δ' ἔτικε τυφρόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θανάθην τέκε δ' Ὑπνον, ἐπὶ κλησὶν φῶλον Οὐρανόν·
 Οὐ πνευσι κρημνοῖσιν θεῶν τέκε Νύξ ἱρεδινῇ·
 Δάπτειν αὖ Μάμνον, καὶ Οἰζύν ἀλγιστοῖσιν·
 Ἐσπερίδας δ', αἷς μῆλα πύργῳ κλυτῷ Ὀκεανοῖο
 Χρυσῆα καλὰ μέλισσι, φέροντά τε δένδρεα καρπὸν·
 Καὶ Μοῖρας καὶ Κῆρας ἰγνατὶν ἡλοποιῖνας,
 Κλωθὴν τε, Λάχυσίν τε, καὶ Ἀΐαοπον· αἵτι βροτῶσι
 Γένομνός τ' ἐδιδύν ἔχον ἀγαθὸν τε κακόν τε,
 Αἵ τ' ἀνδράσιν τε θεῶν τε ὠρυχιδασίας ἐφέπυσαν
 Οὐδ' ἰπποῖσι λήγῃσι θεῶν δ' ἀνθρώποιο χόλοιο,
 Πρὶν γ' ἀπὸ τῶν δῶνσι κακὴν ὅπιν ὅς τις ἀμάρτη.
 Τίχῃ δ' καὶ Νέμεισι, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὅλη· μετ' αὖ τλήν δ' Ἀπάτῃ τέκε καὶ Φιλότῃα,
 Γῆρας τ' ἐλόμενον, καὶ Ἐριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἐρις συγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγιστοῖσιν,

210

215

220

225

Ληθίῳ

209. Φάσκει.] Τιτῶντας qui- | lector num potior sit interpretatio,
 dam exponunt nocentes. sed iudicet | extendentes, scilicet manum.

227. Λη-

*Prodiit vero veneranda formosa Dea : circum vero herba
Pedibus sub mollibus crescebat : Aphroditem autem ipsam,
Spuma progeneratam Deam & decoram pulchris sertis Cytheream,*

*Nominant tam Dii quam homines : eo quod in spuma
Nutrita fuit : Cytheream autem quod appulit Cytheris :
Cyprigenam vero quod nata sit undosa in Cypro.
Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur pulcher,
Natam primum, & Deorum ad coetum euntem.
Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales Deos,
Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
Oblectationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.*

*Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
Filios objurgans, magnus Caelus, quos genuit ipse.
Dicitabat porro, festinantes ex protervia magnum patrasse
Facinus, cujus dei nceps ultio in posterum futura sit.
Nox praterea peperit odiosum Fatum, & Parcam atram,
Et Mortem : peperit etiam Somnum. peperit vero agmen Somniorum :*

*Qua nulli mixta Dea peperit Nox obscura.
Rursum postea Morum, & Aernam dolore plenam,
Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum
Aurea pulchra cura sunt, ferentesque arbores fructus,
Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
Clotoque, Lachesisque & Atropon : qua mortalibus
Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
Quaque hominumque Deorumque delicta persequentes,
Nunquam desinunt Dea à vehementi ira,
Priusquam illi rependerint malam ultionem quisquis peccarit.
Peperit praterea & Nemesis, cladem mortalibus hominibus
Nox perniciofa : post hancque Fraudem enixa est, & Amicitiam
Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
Ceterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem mole-
stum,*

Λήθλω τε, Λοιμὸν τε, καὶ Ἀλφεία δακρυόεντα,
 Ὑσμῖνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
 Νεϊκέα τε, Ψυδῆας τε Λόβους, Ἀμφιλογίας τε,
 Δυστομίην, Ἀτίην τε, σωήθειας ἀλλήλοισιν.
 Οἶκον δ' ὅς δὴ πλείστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 Πημαίνει, ὅτε κεν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσῃ.
 Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθῆ γένεσθαι Πόντου,
 Πρεσβύτερον παίδων. αὐτὰρ καλίστῃ γέροντι,
 Οὔνεκα νημερτὴς τις ἔῃπιτο· ἐδὲ θεμισίων
 Λήθει, ἀλλὰ δίκημα καὶ ἥπια δύναι οἶδεν.
 Αὐτὸς δ' αὖθις Θάυμαστα μέγαν, καὶ ἀγνώστου Φόρκου,
 Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητῷ καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντιον ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντα.
 Νηρῆος δ' ἐχθρόν τε μεγάλῃ τέκνα θεῶν,
 Πόντου ἐν ἀτρυγίτῃ, καὶ Δωριδῷ ἠὲ Κόρυμνι,
 Κέρης Ωκεανοῖο τελέειν ποταμῷ,
 Πρωτῶ τ', Εὐκράτῃ τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδῶρῃ τε, Θίπῃ τε, Γαλήνῃ τε, Γλαύκῃ τε,
 Κυρδοῖν, Σπῆῳ τε θοῇ, Θαλίῃ τ' ἐρέουσα,
 Καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμνῇ, καὶ Ἀγαυῇ,
 Πασίτῃ τ', Ἐρατῇ τε, καὶ Εὐνείκῃ ῥοδόπηχυν,
 Δωϊῶ τε, Πρωϊῶ τε, Φίρκῃ τε, Διωναμνῇ τε,
 Νηλαιῇ τε, Ἐκταίῃ, καὶ Πρωτομίδει,
 Δωρὶς, Ἐπανόπῃ, καὶ Δειδῆς Γαλατταίᾳ.
 Ἰσποθῶν τ' ἐρέουσα, καὶ Ἰσπονόῃ ῥοδόπηχυν.
 Κυρδοῖν δ' ἢ κύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 Πνοίας τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ρεῖα περὶ νῆα, καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ.
 Κυμῶ τ', Ἠϊόνῃ τε, εὐσφρανός δ' Ἀλιμνήδῃ.
 Γλαυκονόμῃ τε φιλομμεδῆς, καὶ Ποντοπόρῃ.
 Λαλαγρῇ τε, Ἐυαγρῇ, καὶ Λαομίδει.

230

235

240

245

250

255

Παλυ-

227. Λήθλω.] Alii legunt λι-
 μὸν, & fortasse non male. Sicut et-
 iam vsf. sequenti magis convenire
 videtur φόβος quam φόβος, quia su-

pra in Aspide versf. 155. conjuncte
 etiam Poëta hæc duo φόβος & ἀν-
 δροκτασίην.

238. Κητῷ καλλιπάρηον.] Alii le-
 gunt

Oblivionemque, Pestemque, & Dolores lacrymabiles,
 Pugnasque, Cadesque, Proeliaque. Stragesque virorum,
 Iurgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
 Legum contemptum, Noxamque, familiares inter sese:
 Iuramentumque quod plurimum terrestres homines
 Ledit, quando quispiam volens pejeraverit:
 Nereumque alienum à mendacio, & veracem genuit Pontus,
 Maximum natu filiorum. sed vocant senem,
 Eo quod verus atque placidus, nec juris & equi
 Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit.
 Deinde rursus Thaumantem magnum & fortem Phorcyn,
 Terra commistus, & Ceto pulchris genis pradam,
 Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
 Ex Nereo porro prognati sunt perquam amabilis soboles Dea-
 Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma, (rum
 Filia Oceani rotundi fluvii,
 Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
 Eudoraque, Thetisque, Galeneque, Glauceque,
 Cymothoë, Spioque velox, Thaliaque jucunda,
 Et Melita gratiosa & Eulimene & Agave,
 Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis pradita,
 Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
 Neseaque, & Actea, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
 Hippothoëque lepida, & Hippone roseis lacertis pradita,
 Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatu divinorum ventorum, una cum Cymatolege
 Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite:
 Cymoque, Eioneque, pulchreque coronata Halimede,
 Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedia,

Poly-

gunt Κητώ, ἐν πόντῳ γὰρ τὰ κήτη
 ἀλγύνει εἰς αἰεταὶ ἰσχυρότατα, ὅντα
 καὶ ἀμείδι.

240. Μεγίστα.] Alii legunt μεγ-

εῖστα τέκνα, id est, μεγάλα, ἐπίρραστα,
 ἢ ὑπερχρήματα τέκνα, ἀπὸ τοῦ κάλλος.

243. Περωτώ τ'.] Quædam ex-

emplaria habent Εὐχερίτη.

Πυλωόμη τε, κὴ Αὐτοτόη, ἔ Λυζιάνασσα,
 Εὐάριη τε φυλὴ τ' ἐρατὴ κὴ εἶδ' αἶμα μ'·
 Καὶ Ψαμθὴ χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Μειλίππη· 260
 Νησώ τ', Εὐπόμμη τε, Θεμισώ τε, Προϊόη τε·
 Νημερτής θ', ἣ πατρὸς ἔχ' νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐτὰρ μὲν Νηρῆ' αἰμύμον' ἐξεχρόοντο
 Κῆραυ πιθήγοντα, αἰμύμονα ἔργ' εἰδῆαυ.
 Θάλασσαν δ' Ὀκεανόιο βαθυρρέειτο θύγαίρας 265
 Ἡγάρετ' Ἡλέκτριν. ἣ δ' ὠκυμένη τέκεν Ἴον,
 Ἡΰκόμενος θ' Ἀρπύρας, Αἰλλώ τ' Ὀκυπύτιν τε,
 Αἱ ῥ' ἀνέμων προΐησι κὴ οἰωνοῖς αἶμα ἔπον,
 Ὀκείης πτερύγεσσιν· μεταχρόνια γὰρ ἔαλλον.
 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητώ Γραίας τέκε κελικπαρήτας, 270
 Ἐκ χυσιτῆς πολιᾶς, τίς δὲ Γραίας κελίεσσιν
 Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἀνθρώποι.
 Περρηδὼ τ' εὐπιπλόν, Ἐνυώ τε κροχόπιπλον,
 Γοργύς θ' αἶψαίεσσιν πέρην κλυτὰ Ὀκεανοῖο,
 Ἐχάλην ὥς τε νυκτός· ἴν' Ἐπειρίδης λιγύφωνοι, 275
 Σθφινώ τε, Εὐρυάλη τε, Μίδεσσά τε, λυγρὰ παθῆσα.
 Ἡ μὲν ἔλω θνητῇ, αἶψα δ' ἀθάνατοι ἐν ἀγέρῳ
 Αἱ δύο· τῇ δ' οὐκ ἀπαρτίεσσιν Κυανοχαίτης,
 Ἐν μαλακῷ λήματι, κὴ αὐθεῖν εἰαρινόισιν.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσέως κεφαλῇ ἀπιδιροῖσθηνεν, 280
 Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, κὴ Πήλας ἰώπ'·
 Τῷ μὲν ἐπ' αἰμύμονι ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανὸς ὥς τε πηγᾶς
 Γαίης θ', ὅσθ' ἄορ χεύσσειον ἔχον μὲν χερσὶ φίλησιν.
 Χ' αὖ μὲν ἀποπλάμψαντο, πρὸς λιπὼν χθονὶα μητέρω μήλαν,
 Ἰκέτ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασιν αἶψα, 285
 Βροντίνω τε στροπίνω τε φέρων Διὶ μελίσσεν.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τελεχάρων Γηρυονῆα,
 Μιχθεὶς Καλλιρόη κέρη κλυτὰ Ὀκεανοῖο.

Τὸν

269. Ὀκείης.] Alias, κελικπαρήτας.
 Μεταχρόνια.] In cælum volabant :
 cælum enim etiam χρόνον dici an-
 notat Schol. Sed sunt qui legant
 μεταχρόνια, ut sic relicta terra.

288. Μιχθεὶς.] Verius hic in o-
 mnibus exemplaribus collocatus
 reperitur 9. versib. superius, post il-
 lum Ἐν μαλακῷ, cum tamen eo
 pertinere nullo modo possit. Nam
 tres

Polynomeque, & Autonoe, & Lysianassa,
 Euarneque tam indolis grate, quam inculpata forma.
 Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe.
 Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoeque,
 Nemertesque, quæ patris habet animum immortalis.
 Hæ quidem ex Nereo inculpato procreata sunt
 Filia quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumæs vero Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram. hæc autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomæque Harpyias, Aëloque, Ocypetenque,
 Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur
 Pernicibus alis. in cœlo enim degentes volitant.
 Phorco post hæc Ceto Graas peperit pulchris genis pradias,
 A partu canas, quas ob id, Graas, vocant.
 Immortalesque Dii, humique incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoque, Euryaleque, Medusæque gravia perpeffa.
 Ipsa erat mortalis, ast alia immortales, & senio non obnoxia
 Dux: cum una concubuit cerulea casaria Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.
 Ejus autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
 Natus esset: ceterum hic ensẽ aureum tenebat manibus charis:
 Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre pecorum
 Pervenit ad immortales. Iovis vero in domo habitat,
 Tonitruque & fulgur ferens Iovi prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calliroe filia nobilis Oceani.

Illum

tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryale, & Medusa, neque in his recensetur Callirhoë. Quocirca nos G. Canterum sequu-

ti, versum illum huc transtulimus. Nam hoc cum historia plane convenit, quæ tota repetitur Κέν δ' Ὀξείροιο. supra in Aspidē, vers. 142.

Τὸν μὲν ἄρ' ἐξινάειξε βίη· Ἡρακλεΐη,
 Βυσὶ παρ' ἐλικώπιδας, ἀφαιρύντω εἰν Εὐρυθείη· 290
 Ἡμέρη τῷ, ὅτε πρὸ βῆς ἤλαζεν δρυμειώπας
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, Διφθαί πορον Ωκεανοῖο,
 Ὄρθον τε κτείνας, ἔβητόλον Εὐρυκίωνα,
 Σπαθμῶ ἐν ἡρώϊνι, πύλῳ κλυτῷ Ωκεανοῖο.
 Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλα πύλων, ἀμήχανον, ἔδεν εἰρηθῆς 295
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ἔδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείῳ κρατερόφρον' Εὐχίδαα,
 Ἡμίρῳ μὲν ὑμφῶν ἐλικώπιδας, χαλκιπαρῆον,
 Ἡμίρῳ δ' αὖτε πύλων ὄφιν, θινὸν τε μέσαν τε,
 Ποικίλον, ὠμητῶν, ζαθέης ὑπὸ κόθεσι γαίης. 300
 Εἴθε δὲ οἱ αὖτε ἰσὶ κῆρυ, κρείλη ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλεῖ ἄπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 Εἴθ' ἄρα εἰ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίων.
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Αἰμίρῳ ὑπὸ χθονα λυγρῇ Εὐχίδαα,
 Αἰθιατῷ ὑμφῇ κῆ ἀγέρεσσι ἡμέτερα πάντα. 305
 Τῇ δὲ Τυφάσῃ φασὶ μιγῆμεναι ἐν φιλότῃ,
 Δεινὸν θ' ὑβριεῖν τ' ἀνέμεν, ἐλικώπιδι κέρη.
 Ἡ δ' ὑπεκυσσάμεν, τέκετ' κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὄρθον μὲν πρώτον κυῶα γένετο Γερυνῆϊ·
 Δούτερον αὖτε· ἔπλεν ἀμήχανον ἔπ' φατῶν, 310
 Κέρδερον, ὠμητῶν, αἰδέω κυῶα χαλκίοφωνον,
 Πεντηκοντοκάρῳ, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 Τὸ τρίτον, Ὑδρῶν αὖτε ἐγένετο, λυγρὸν εἰδῶν,
 Λιρναίῳ, ἣν θρήψε θεὰ Λακώλει· Ἡρή, 315
 Ἀπληθὺν κολέεσσα βίη· Ἡρακλεΐη.
 Καὶ πλὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νελεΐ χαλκῷ
 Ἀμφιτρωνιάδης, σὺν δρηϊφίλῳ Ἰολαίῳ,
 Ἡρακλῆος, βυλῆσιν Αἰθιωαίης ἀγλαΐης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔπλεε, πνέσαν ἀμαιμάκετον πόρῃ,
 Δφνῶ τε, μεγάρῳ τε, ποδώκεά τε, κρατερῶν τε. 320
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλῆ· μία μὲν, χαροπόιο λέοντι·

Ἡ δὲ,

297. Σπῆϊ. | Alii rectius legunt
 σπῆϊ σπῆϊ, σπῆϊ, τῷ antrum.

321. Χαροπόιο.] Χαροπὸς, lætitiā
 cordis vultu prodens. Peculiariter

Illum quidem armis exuit vis Herculana ,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythia.
 Die illo cum boves egit latas frontes habentes
 Tirynthum in sacram , emensus iter Oceani,
 Orthoque interfecto , & bubulco Eurytione ,
 Stabulo in obscuro , ultra inclytum Oceanum.
 Ipsa insuper peperit aliud monstrum , perplexum , nihil simile
 Mortalibus hominibus , neque immortalibus Diis ,
 Specu in concavo , divinam animo infracto Echidnam :
 Dimidio nympham , nigris oculis , pulchris genis ,
 Dimidio item ingentem serpentem horrendumque , magnumque ,
 Varium , crudivorum , divina sub cavernis terra.
 Illic vero ei specus est in imo , cava sub petra ,
 Procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus :
 Ibi sane ei destinarunt Diis inclytas domos incolere.
 Atque coërcebatur in Arimis sub terra tetra Echidna ,
 Immortalis nymphea & senii expers diebus omnibus.
 Huic Typhaonem ajunt mixtum esse amore ,
 Vehementem & violentum ventum , nigris oculis decora puella.
 Illa vero gravida facta , peperit fortes filios ,
 Orthum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Iterum secundo edidit partu immensum , minime effabilem .
 Cerberum crudivorum , Plutonis canem area voce ,
 Quinquaginta capitum , impudentemque , fortemque .
 Tertio , Hydram rursus genuit abominabilem ,
 Lernaam , quam enutrivit Dea albis ulnis Iuno ,
 Insatiabiliter indignans virtuti Herculana .
 Ac illam quidem Iovis filius occidit sevo ferro
 Amphitryonides , cum bellicoso Iolao ,
 Hercules ex consiliis Minerva predatrixis .
 Tum ipsa Chimera peperit , spirantem terribilem ignem ,
 Trucemque , magnamque , pernicemque , validamque .
 Illius erant tria capita : unum quidem terribilis leonis ,

Al-

ter autem λεῶνα quoddam dicitur vel cæruleus , vel etiam fulvus : ut
 λεῶνας , & λεῶνοι , qui eo sunt hic pro fulvo leone sumitur.
 præditi. Is color putatur esse cæsius

Η' ἤ. χιμαίρης· ἡδὲ, ὅφιν κραιπεροῖο δράκοντι.
 Πρόθε λείων, ὅππην ἤ δράκων, μίση ἤ χιμαίρα,
 Δεινὸν δ' ἀπνεύσας πυρὸς μῆρ' αἰθουράιο.
 Τὼ μὲ Πήγασ' εἶλε ἐΐθελός Βιαιεροφόντης. 325
 Η' δ' ἄρα Σφίγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὀλεθρον,
 Ὄρθω ὑποδμηθεῖσα· Νεμεαῖον τε λείοντα,
 Τὸν ῥ' Ἡρῇ θρήψασα Διὸς κυδινὴν ὤφρυγας,
 Γυνοῖσιν χαλίνασσε Νεμείης, πῆμα ἀνθρώποις·
 Ἐν θ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο φύλ' ἀνθρώπων, 330
 Κοιρανίων τε τοῖο Νεμείης ἡδὲ Ἀπίσαντι.
 Ἀλλὰ εἰς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληεῖς.
 Κητὰ δ' ὀπλότατον, Φόρκυι φιλότῃ μεγείσσει,
 Γείνατ', ὀφνὸν ὅφιν, ὃς ἐρεμνῆς κούθευε γαίης,
 Πείρασιν ἐν μεγάλοις περὶ χρύστα μῆλα φυλάσσῃ. 335
 Τῷ μὲν ἐκ Κητῆς καὶ Φόρκυ' ἦν ἔστι.
 Τηθὺς δ' Ὀϊκεανῶ ποταμὸς τέκε δινήεντα,
 Νείλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡελοδαῖον βαθυδίνην,
 Στυμμένα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστρον χαλκίρετρον,
 Φάσιν τε, Ρῆσιν τ', Ἀχελώϊον δ' ἄστυροδίνην. 340
 Νέσσαν τε, Ρ' ὀδίον θ', Ἀλῖάκρινά θ', Ἐπ' ἄπορον τε,
 Γρῶνιχόν τε, καὶ Αἴσηπον, θείον τε Σιμῶντα,
 Πλωχόν τε, καὶ Ἐρμόν, ἑυρρείτιν τε Καῖκον,
 Σαχάρειόν τε μίσαν, Λαδωνά τε, Παρθενίον τε,
 Εὐλώον τε, ἐκ Ἀρδισκον, θείον τε Σκαμάνδρον. 345
 Τίχτε ἤ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἳ καὶ γαῖαν
 Ἀνδρας κρείσσειν, Ἀπόλλωνι ξυνὸν ἄνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς· ταύτῃν ἤ Διὸς ὤφρυ' ἔχουσιν·
 Πήθω τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάωθι τ', Ἡλίκτη τε,
 Δωρίς τε, Πρυμνίη τε, καὶ Οὐρανίη θεοδής, 350
 Ἰσπώ τε, Κλυμῶν τε, Ρ' ὀδία τε, Καλλιρόη τε,
 Ζωξώ τε, Κλυζή τε, Ἰδύα τε, Πασίδη τε,
 Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἱερὰ τὴν Διώνη,
 Μηλόβοσις τε, Θόη τε, ἐκ Δειδῆς Πολυδώρη·

Κερ-

345. Εὐλώον.] In nonnullis exem- | σκ.
plaribus est Ἀλδισκ., pro Ἀρδν.

Alterum capella, tertium vero serpentis robusti draconis :

Ante leo , pone vero draco , in medio autem capra.

Horrende efflans ignis robur ardentis.

Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes ,

Illa sane Sphingem exitialem peperit , Cadmeis perniciem ,

Ab Ortho subacta : Neumeumque leonem ,

Quem Iuno cum enutrivisset , Iovis veneranda uxor ,

In locis fertilibus collocavit Nemea, cladem hominibus.

Ibi sane hic commorans decipiebat tribus hominum ,

Imperans cavernosa Nemea, atque Apefanti.

Sed ipsum robur domuit virtutis Herculana.

Ceto vero minimum natus, cum Phorco amore mixta ,

Peperit gravem serpentem , qui obscura in latibulis terra

Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.

Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.

Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa,

Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vortices habentem ,

Strymonem, Meandrumque, & Istrum pulchrisfluum ,

Phasinque, Rhesumque, Acheloum argenti vorticem,

Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporumque

Granicumque, & Aesapum, divinumque Simoënta,

Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,

Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque ,

Euenumque, & Ardescum , divinumque Scamandrum.

Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram

Viros à teneris educant, una cum Apolline rege,

Et fluminibus : hanc vero à Iove sortem habent,

Pithoque, Admeteque, Ianthoque, Electraque,

Dorisque, Prymnoque, & Vraneæ forma Deam referens,

Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,

Zeuxoque, Cythiëque, Idyiaque, Pasithoëque,

Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,

Melobosisque, Thoëque, & venusta Polydora,

Κερκῆϊς τε Φυλὼ ἱερὰ τῇ, Πλατὼ τε βοῶπις, 355
 Περσηΐς τ', Ἰάνθηρά τε, Ἀκρίστη τε, Ξάνθη τε,
 Πιτταχίη τ' ἐρώεσσα, Μενιδάω τ', Εὐρώπη τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυνόμη τε Τηλεδάω τε κροκόπιπλον.
 Κελισίη τ', Ἀσίη τε, ἔιμερέεσσα Καλυψώ.
 Εὐδῶρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρά, Ὀκυρόη τε 360
 Καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφίαν ποροφριεστάτη ἐστὶν ἀπεισίαν.
 Αὐταὶ δ' Ὠκεανῷ ἐκ Τηθύου ἐξεγένοντο
 Πρεσβύταται κῆραι. πολλὰ γὰρ μὲν εἰσὶ καὶ ἄλλα.
 Τελεῖ γὰρ χίλια εἰσὶ πανύσφυροι Ὠκεανίαι,
 Αἶρα πολυαπερίες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
 Πάντη ὁμῶς ἐφέπευζι, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι πελάγεσι κρηναχιδὲς ῥέοντες,
 Υἱέες Ὠκεανῷ, τὲς γίνατο πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομ' ὀρμαλίων πάντων βροτῶν ἀνδρῶ ἐνίασεν·
 Οἱ δ' ἕκαστοι ἴσταζιν οἱ αὖ ποδιναιετάωσι. 370
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέλας λαμπρὸν τε Σελήνην,
 Ἡὼ θ', ἣ πάντες ἐπιχθονίοιζι φαείνη,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖ ἔρανόν ὄρω ἔχευζι,
 Γαῖαν θ', ὑπὸ νηθεῖσ' Ὑπερίοντι ἐν φιλότῃ.
 Κεῖα δ' Εὐρυδίη τέκεν φιλότῃ μετρίῃ, 375
 Ἀστραῖον τε μέλας, Πάλλανθ' τε, δῖα θεῶν.
 Πέρολιν θ', ὅς καὶ πᾶσι μελίπεμπιν ἰδμοσυώηζιν.
 Ἀστραίῳ δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε χαρίερα θυμους,
 Ἀργείῳ Ζέφυρον, Βορέῳ τ' αἰψήροκέλευθον.
 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεῶν θεὰ δύνηθεῖσα. 380
 Τὲς δ' μετ' αἵετα τέκεν Εὐσφόρον ἡερῆόνα,
 Ἀστρα τε λαμπυρόνθ' αὖ τ' ἔρανος ἐσφαιόνα].
 Στύξ

356. Ἀκρίστη.] Ab ἀκρίσσω acuo. accensus retrahitur discriminis causa, ἀκρίστος, ἢ, ὁν. sic ἱερὰς ἀμύβιλος: at quum est nomen viri retrahitur accentus ἱερᾶς, Rom. 16. 23. vel ab ἀκρίστος, ἢ, ὄν, non ornatus, ἀκρίσσω, orno. Ioh. Tzetzes, ἀκρίστη ἢ

ἀκρίστη sanatio, ἀκρίσσω, medeor. ἀκρίστης, ἢ, ὁ, Medicus. Verum primum Etymon convenientius videtur.

370. Οἱ δ' ἕκαστοι.] Legitur etiam ὅσοι ποδιναιετάωσι.

375. Κεῖα.] Omnino legendum est

*Cerceisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis,
 Perseisque, Ianiraque, Acasteque, Xantheque,
 Petreaque lepida, Menesthoque, Europaque,
 Metisque, Eurynomeque, Telestoque croceo peplo:
 Crisieque, Asiaque & amabilis Calypso:
 Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroëque,
 Et Styx, quae ipsarum excellentissima est omnium.
 Atque haec Oceano & Tethyde prognatae sunt,
 Grandiores natu filiae. multae quidem sunt & aliae:
 Ter mille enim sunt celeres filiae Oceani,
 Quae sane dispersae terram, & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
 Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
 Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
 Quorum nomina difficile omnium mortalem virum proloqui:
 Sed singulatim noverunt quicumque circumhabitant.
 Thia praeerea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
 Auroramque qua omnibus terrestribus lumen praebeat,
 Immortalibusque Diis qui caelum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crio autem Eurybiae peperit, per amorem mixta,
 Astraumque magnum, Pallantemque, praestantissima Dearum,
 Persenque, qui etiam omnes praecellebat peritia.
 Astra vero Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa.
 Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum mane genita,
 Astraque fulgentia quibus caelum cinctum est.*

Styx

est & corrigendum, Κρείον δὲ Εὐρυ-
 βίην: ut sit sensus, Eurybiam pepe-
 rissē Creο, &c. Nam vir Creus re-
 censetur supra in catalogo filiorum
 Caeli & Terrae, vers. 134. Eurybiae
 autem mulieris sit mentio. ψ. 239.
 Εὐρυβίη ubi ex Ponto & terra pro-

gnata dicitur. Porro in hoc versu
 pro τέλει, legitur etiam τέλει ἐν φι-
 λάτῃ π.

377. Πέρσην δ'.] Legitur etiam
 δὲ πέρσην.

379. Ἀργέστην.] Alias λαυφῆρο-
 κέλευθον.

393. Μη,

Στύξ ἧ πικ' Ὠκεανῷ θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγάδα,
 Ζῆλον δὲ Νίκην χαλκίσφυρον ἐν μεγάροις,
 Καὶ Κράτῳ, ἠδὲ Βίῳ, ἀειδείκετ' αἰνὰ τέκνα,
 Τῶν σὺν ἑς' ἀπάνδρῃ Διὸς δόμῳ, ἔδ' περ ἑόρῃ,
 Οὐδ' ὁδοῖς, ὅππῃ μὴ κείνοις θεῶς ἡγαμονόε·
 Ἀλλ' αἰεὶ πικρὸν Ζῆνι βαρυκλύπῃ ἰδρυόων·
 Ὡς γὰρ ἐβόλῳσι Στύξ ἄφθιτῳ Ὠκεανίῃ,
 Ἡμεῖς τῷ ὅτι πάντας Ὀλύμπῳ ἀστροπητῆς
 Ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεὸς ἐς μακρὸν ὄλυμπον.
 Εἶπε δ' ὅς αὖ μ' εἶο θεῶν Τιτῆς μάχιστο,
 Μή, πν' ἀπορραίσκην μεράων, πρὶν ἧ ἔχασον
 Ἐξέμεν ἦν τοπάρῳ με μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς περ ἄμειβ' ὑπὸ Κρόνῳ ἠδὲ ἀγέρας·
 Τιμῆς δὲ μεράων ἐπιθεσέμεν ἢ ἡμῖς ἐστί.
 Ἡλθε δ' ἄρα παρῶτη Στύξ ἄφθιτῳ Ὀλύμπῳ
 Σὺν σφίσι πάιδεσσιν, φίλῃ δ' αὖ μὴδεα πατρός.
 Τῷ ἧ Ζεὺς πῆμῃσι, παῖδας δ' ὅσους ἔδωκεν.
 Αὐτῷ μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἑμμελῆ ὄρκον,
 Παῖδας δ' ἡμεῖς πάντα εἰς μετ' αἰεὶ εἶναι.
 Ὡς δ' αὖτως πάντες Διὶς ἀμπεριεῖς, ὅσους ὑπέστη,
 Ἐξετέλεσσαν αὐτὸς ἧ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.
 Φοίβῃ δ' αὖ Κοῖν πολυήρατον ἦλθεν ἐς δύναι.
 Κυσαμνὴν δ' ἥπτα θεὰ θεῶν ἐν φιλότῃ
 Λητῷ κυανόπιπλον ἐμῖνατο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἡπτιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχον ἐξ ὀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.
 Γένετο δ' Ἀστειλὼ δῶνυμν, ὡς ποτὶ Πέρσῃ
 Ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῳ κεκλῆσθ' ἀκροῖον.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμνὴν Ἐχάτῳ τέκε, τῷ αὖτε πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης πῆμῃσι· πόρεν δ' οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχον γαίης τε καὶ ἀπρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δ' ἧ καὶ ἀσπερόεντ' ὑπὸ ἕρην ἑμμορε πῆμῃς,

Α' θα.

393. Μή, πν'.] Α' πορραίσκην repro- illa pro vi spoliare, vel simpliciter
 suimus pro ἀπορραίσκην, Hesychium pro adimere. Sunt tamen qui ma-
 secuti. Videtur autem hic capi vox lunt pro carere, accipere.

417. Ε' ρ-

*Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
Zelum & Nicen, pulchros talos habentem in adibus,
Et Robur atque Vim preclaros genuit filios;
Quibus non est seorsim à Iove domus nec ulla sedes,
Neque via, qua non illis Deus præt:
Sed semper apud Iovem graviter tonantem sedem habent.
Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
Immortales vocavit Deos ad altum cœlum.
Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra Tita-
nes pugnet,
Nulli se adepturum premia, sed honorem quemque
Habiturum, quem antea inter immortales Deos.
Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub Saturno & im-
munis,
Ad honores ac premia provecturum, ut fas est.
Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
Cum suis filiis chari per consilia patris.
Ipsam vero Iupiter honoravit: eximia quoque dona dedit.
Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramen-
tum,
Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
Similiter etiam omnibus prorsus sicuti pollicitus erat,
Perfecit. ipse autem prapotens est, atque regem agit.
Phœbe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
Gravida vero facta deinde Dea Dei in amore,
Latonam caruleo peplo peperit blandam semper,
Mitem hominibus atque immortalibus Diis,
Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses
Duxit in amplam domum, chara ut vocetur uxor.
Illa autem gravidata Hecaten peperit, quam super o-
mnes
Iupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida dona,
Potestatem ut habeat terraque & infrugiferi maris.
Imo etiam stelligero sub cœlo sortita est honorem,*

Ἀθανάτοισ τε θεοῖσι τέλει μὲν ἐπὶ μέγιστα. 415
 Καὶ γὰρ οὐδ' ὅτε περ πῆς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἰερά κ' ἀλά κ' νόμον ἰλάσκη),
 Κικλήσκ' Ἐκάτην· πολλὰ γὰρ τοῖς ἔσπετο πμὴ
 Ρ' εἶα μάλ', ὃ πρὸ φρονος γὰρ θεὰ ὑποδέξε) δ' ἄχαι·
 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάζοι· ἵππ' δ' αὖτις γὰρ πάρεστιν. 420
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανόθεν ἐξερχόμενοι,
 Καὶ πμὴν ἔλαχον, τῶν τε ἐχθ' αἴσαν ἀπάντων,
 Οὐδ' ἐπὶ μιν Κρονίδης ἐδίκησεν ἔδ' τ' ἀπύρρα
 Ὅσ' ἔλαχον Τιτῆσι καὶ προτέροισι θεοῖσιν,
 Ἀλλ' ἔχ' ὡς τοπρώτων ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο θυμῶς. 425
 Οὐδ' ὅπ' μνησθῆναι, ἥσων θεὰ ἔμμερε πμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε ἔ' ἔραν' ἠδὲ θαλάσῃ·
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολὺ μάλα, ἵππ' δ' αὖτις πίεται αὐτῶν.
 Ὡς δ' ἐθέλει μεγάλας ὡς ἀρχίνε), ἡ δ' ὀνίνησιν.
 Ἐν τ' ἀγρῷ λαοῖσι μέγα πρὸς πη, ἡ καὶ κ' ἐθέλησιν 430
 Ἡ δ' ὅπ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θυρήσων)
 Ἀνέρες, ἔνθα θεὰ ὡς ἀρχίνε) οἷς καὶ ἐθέλησι,
 Νίκην προφρονέως ὀπάσσει καὶ κούρην ὀρέξαι.
 Ἐν τε δίκη βασιλεύσει παρ' αἰδοῖσιν καὶ δίκῃ,
 Ἐθλήσιν δ' αὖθ' ὅπ' ἀνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν, 435
 Ἐνθα θεὰ ἔ' τοῖς ὡς ἀρχίνε), ἡ δ' ὀνίνησι·
 Νικήσας δ' βίη καὶ χάρις καλὸν αἶθλον
 Ρ' εἶα φέρει, χαίρων τε τοκέσιν κούρην ὀπάσει.
 Ἐθλήσιν δ' ἱσπῆσσι παρεστέμεν οἷς καὶ ἐθέλησι,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκῶν δ' ἀσπόμενον ἐργάζων), 440
 Εὐχόμε) δ' Ἐκάτη καὶ ἱερὰ τῶν Εἰνοζυγίων,
 Ρ' ἡδὲ δ' αὖθ' ἀγῶνι κούρην θεὸς ὅπ' αὖτις πολλῶν,
 Ρ' εἶα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλεις γὰρ θυμῶν.
 Ἐθλήσιν δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' αἰῶν,
 Βαρυλίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλάτ' αἰγῶν. 445
 Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἶον, θυμῶν γὰρ θέλεις,

Ε'ξ

417. ἔρδων.] Vel Ρ'έζων.

430. Ἐν τ' ἀγρῷ.] Hic pro ἐνθ' ἡμεῖς γερουσίμους ἐν τ', & pro ὅν καὶ, ὅν καὶ.

436. Ἐνθα.] Aut legendum est

τοῖς pro τοῖσι, aut pro ὡς ἀρχίνεται aliud verbum reponendum videtur :

Immortalibusque Diis honorata est maxime.
 Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominum,
 Faciens sacra honesta ex lege expiat,
 Invocat Hecaten: ingens vero eum sequitur honor
 Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces:
 Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest,
 Quotquot enim Terra Caeloque prognati sunt,
 Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium.
 Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque priva-
 Eorum quaecunque sortita est Titanas inter priores Deos. (vit
 Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,
 Et potestatem tam in terra ac caelo, quam in mari:
 Sed insuper multo magis, quoniam Iupiter honorat ipsam.
 Cui vero vult, magnifice praesto est, atque juvat,
 Inque concione inter homines eminet, qua scilicet voluerit.
 Atque quando ad bellum perdens viros armantur
 Viri, tum Dea adest quibus voluerit,
 Victoriâ prompte ut praebeat, & laudem porrigat.
 Inque iudicio reges apud venerandos sedet.
 Bona insuper quando viri in certamine colluctantur;
 Ibi Dea & illis praesto est, atque juvat.
 Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum praeium
 Facile fert, latusque parentibus gloriam dat.
 Bona item equitibus, adesse quibus voluerit:
 Et his qui glaucum mare tempestuosum secant,
 Votaque faciunt Hecata, & valde sonanti Neptuno.
 Facile etiam pradam incluta Dea dedit copiosam,
 Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.
 Bona praeerea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
 Armentaue bouum, gregesque, & greges latos caprarum,
 Gregesque lanigerarum ovium animo saltem volens,

Ex

tur: certe τοῖσι παρῖστασι sensui
 aptissimum esset.

φέρει χαλεγον τε, τοκιδσι δὲ κιδσι.
 445. Βεχολίας.] Fortasse pro βε-

438. P'εἰα.] Quidam malunt, κολία metri causa repositum.

480. Κρῆ-

Εἰς ὀλέων βελάει, καὶ πολλὰν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μνηστῆρες ἐκ μητρὸς ἔβουα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι (τιμῇ) γράεσσι.
 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κροτοφόρον, οἱ μετ' ἐκείνῳ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντ' ἀφ' ὧ πολυδερκέϊ Ηῆς.
 Οὕτως ἐξ ὄρχης κροτοφόρῳ· αἰδέετ' ἐπ' αὖ.
 Ρ' εἴη δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαιδίμῳ τέκνῳ,
 Γῆν, Δῆμῆρα, καὶ Ἡῆν χρυσοπέδιλον,
 Ἰφιδμὸν τ' Αἰδῶν, ὅς ῥα χθονὶ δώκετο καί,
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχον· καὶ ἐρίκλυτον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῴῃ τε μηδόντῳ, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδράν,
 Τῷ καὶ ῥα βροντῆς πελεμίζε' Ὀρεῖα χθονί.
 Καὶ τῷ μὲν κατέπινε Κρόνῳ μέλας, ὅς τις ἔκαστῳ
 Νηδύνῳ ἐξ ἱερῆς μητρὸς ὥς γένεθ' ἔκρετο.
 Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀλῶν ἐρασιάνων
 Ἀλλ' ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληίδα πμῶ.
 Πόθεν γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἀσπρόντο,
 Οὐνεγά οἱ πύργῳ ἐν ῥα παρὰ δαμνῶα,
 Καὶ κρατερῶ ὥς ἰόντ', Διὸς μεγάλῃ Διὶ βαλαί.
 Τῷ ὅγ' οὐκ ἀλαοσκοπιῶν ἔχον, ἀλλὰ δακρύων
 Παῖδας ἐς κατέπινε· Ρ' ἔλῃ δ' ἔχ' ἐν πένθῳ ἀλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Διὶ ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδράν
 Τέξαι, τότε ἔπειτα φίλῃς λίσσινδ' ἐτοκῆας
 Τῷ αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀσπρόντο,
 Μῆνιν συμφράσσαδ' ὅπως λελάθοιτο σκῆζα
 Παῖδα φίλον, πύργῳ δ' ἐρυνδὸς πατρὸς εἴοιο,
 Παῖδων ἔς κατέπινε μέλας Κρόνῳ ἀνελυτομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ ἐπίθοντο,
 Καὶ οἱ πεφραδέντων ὅσα ὥς πύργῳ γυνείῃ
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ ὑπὲρ καρτεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκον, Κρήτης ἐς πύονα δῆμον,
 Ὅσπ' ὅτ' αἶψ' ὀπλότατον παῖδων ἤμελλε τεκέειν,
 Ζῴῃ μέλαν· ἥ μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη [ἐν] Ὀρεῖν τετραφέντῳ ἀπ' ἀλλέριμαί τε.

450

455

460

465

470

475

480

Εἴη

Ex paucis foecunda facit, & ex multis pauciora reddit.
 Adeo sane licet unigenita ex matre existens,
 Omnibus inter Deos honorata est muneribus.
 Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui post ipsam
 Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Aurora.
 Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
 Rhea autem compressa à Saturno, peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererem, & Iunonem aureis calceamentis gaudentem,
 Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,
 Iovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,
 Cujus & à tonitru concutitur lata terra.
 Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicumque
 Ex utero sacro matris ad genua venerat:
 Hac agitans, ne ullus clarorum filiorum Coeli
 Alius inter Immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex Terra & Coelo stellis micante,
 Quod sibi fatale esset proprio à filio domari,
 Quantumvis robusto existenti, Iovis magni per consilia.
 Ideoque hic non cacam speculationem habuit, sed insidias
 struens
 Filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus gravis.
 Sed quando jam Iovem erat Deorum patrem atque virorum
 Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus
 Suis, Terraque, & Coelo stellato,
 Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens
 Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui
 Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.
 Illi vero filia dilecta auscultaunt & morem gesserunt,
 Et ei commemorarunt, quaecunque fatis constitutum esset
 fieri
 Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
 Miserunt autem in Lyctum, Creta ad pinguem populum,
 Cum minimum natu filiorum esset paritura,
 Iovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
 In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.

Εἴθε μὲ ἱκτὸ φέρουσα θολὴν Διὶ νύκτα μέλαιναν,
 Πρώτῳ ἐς Δύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβῶσα
 Ἄντρα ἐν ἡλιβάτῃ, ζαθέης ὑπὸ κούρῃσι γαίης,
 Ἀργαίῃ ἐν ὄρῃ πεπυκασμένην ὑλήϊνῃ.

Τῇ δὲ παρραϊσίσα μείλαν λίθον ἐξυάλιξεν
 Οὐρανίδῃ μίγ' ἀνακτὶ, θεῶν παστέρῃ βασιλῇ.
 Τὸν τόδ' ἐλὼν χεῖραςιν ἰλὼ ἐγκέτῃσιν νηδυῖ,
 Σχέτλι· ὅδ' ἐνόησε μὲν φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀπὲ λίθου ἰὸς ἦος ἀνέκῃσιν κὺ ἀκνηδὴς

Δοίπειθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ κὺ χειρὶ δαμάσας,
 Τιμῆς ἐξελεύσῃ, ὅ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.

Καρπαλίμως δ' αἶε ἔπειτα μῦθον κὺ φαίδιμα γῆν
 Ἠύξειτο τοῖο ἀνακτὶ· ἐπιπλομένη δ' ἐν αὐτοῖ

Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσιν δολωθεῖς,
 Ὅν γόνον αἶψ' ἀνέηκε μείλας Κρόνῳ ἀγκυλομήτης,
 Νικηθεὶς τέχνησι βίῃφί τε παῖδες ἰοῖο.

Πρώτῳ δ' ἐξήμῃσι λίθον, πύμαθον κραδίῳ·
 Τὸν μὲ Ζεὺς στήθεσσι κὺ χροῖος ἀρνοδείης

Πυθοῖ ἐν ἡραθῇ, γαῖοις ὑπὸ Παριηστοῖο,
 Σῆμ' ἔμῃ ἐξοπίσω, θεῶν δὲ θνητοῖσι βροτοῖσι.

Λόσι δὲ πατρὸς ἐγγήτους ὀλοῶν ἀπὸ θεσμῶν
 Οὐρανίδας, ὥς δῆσε πατὴρ αἰσιφροσύνῃσιν,

Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χαλεπὸν ἀεργαζιάων,
 Δάκασ δὲ βροντῇ, ἥ δ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,

Καὶ στροπῇ· τοπρὶν δὲ πλώρη Γαῖα κεκάλυψε·
 Τοῖς πίσσωσιν, θνητοῖσι κὺ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

Κέρῳ δ' ἱαπτός κελύφουρον Ὀκεανίνῳ
 Ἡγάσιντο Κλυμένην, κὺ ὁμὸν λείχον εἰσπνέσαντιν.

Ἡ δ' οἱ Ἀτλαντὶ κατὰ φρόνα γένεα παῖδα·
 Τίτῃ δ' ἐπερκεύδατο Μενόιπον, ἥ δ' Προμηθεῖα

Ποικίλον, αἰολόμελιν· ἀμαρτάνοόν τ' Ἐπιμηθεῖα,
 Ὅς κρυπὸν ἐξ ὀρχῆς ᾗοετ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσιν.

Πρῶτον

493. Ἠύξειτο.] Nonnulli codi- | 503. Οἱ οἱ.] Pro ἀπεμνήσαντο
 ces habent ἐπιπλομένη δ' ἐν αὐτοῖσιν. legitur & ἐπεμνήσαντο.

*Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram,
Primum ad ipsam Lyctum : abscondit autem ipsum manibus
prehensum*

*Antro in excelsa, divina sub latebris terra,
Argaeo in monte denso sylvofo.*

*Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in manus dedit
Caeli filio, prae potenti Deorum priori regi.*

Quem tum arreptum manibus, suam condidit in alvum,

Miser, nec cogitavit animo quod sibi in posterum

Pro lapide suus filius invictus & securus

Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum

Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset imperaturus.

Celeriter autem deinde robur & fortia membra

Crescebant illius regis : revoluta autem anno,

Terra consilio astuto circumventus,

Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,

Victus artibus ac vi filii sui.

Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.

Illum quidem Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam

Pytho in divina, jugis sub Parnassi,

*Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus ho-
minibus.*

Solvit vero patruos noxiis à vinculis

Caeligenas : quos vinxerat pater ex amentia.

Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,

Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,

Et fulgur. quae antea immanis terra occultaverat :

Quibus confusus, mortalibus atque immortalibus imperat.

Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem

Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.

Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium.

*Peperit praeterea gloria praesignem Menœtium, atque Promæ-
theum*

Varium, versipellēm : stultumque Epimetheum,

*Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus re-
rum.*

Πρῶτ' ὅ γάρ ῥα Διὸς πλάσιν ὑπείδεκτο γυναικᾶ
 Παρθένον. ὑφ' ἑστλὴν δ' Μενόιπον ἄρ' ὕπτα Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβ' ἑκάτεπεψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ,
 Εἵνεκ' ἀπαθαλῆς τε καὶ ἠγορέης ὑπερόπλης.
 Ἄτλας δ' ἔρανον ἄρ' ἰω' ἔχ' κεφαλῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείραζεν ἐν γαίῃ, πρὸς παρ' Ἐσπερίδων λιγυφώνων
 Ἐσθλῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀγκυράτοις χίρσι.
 Ταύτην γάρ οἱ μῦθον ἐδάσσατο μήν' ἔτα Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἀλυσσάμενός τ' Προμηθεὺς ποικιλόβυλον,
 Δεισμῶς δ' ἄλγεα μέσσην δ' ἔχ' κίον' ἐλάσας.
 Καὶ εἰ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε πανύπτερον· αὐτὰρ ὅ γ' ἦ παρ
 Ἡΐδιον ἀθάνατον, τὸ δ' αἰετὸν ἴσον ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον πρὸς παρ' ἡμέρᾳ ἴδιον πανυσίπτερον ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήωνος κακισφύρεα ἄλκιμον υἱὸς
 Ἡρακλῆος ἔκτενε, κακὸν δ' ἐπὶ νῆστον ἀλάλκεν
 Ἰαπετιονίδη, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων.
 Οὐκ αἰετῆς Ζηνὸς ὀλυμπία ὑψιμέδοντι,
 Ὅφρ' Ἡρακλῆϊ Θεσπάρχει κλέει εἴη
 Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάροιεν ἐπὶ χθονὶα πελυσόττερον.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζούμεν τίμα ἀειδείκετον υἱόν.
 Καὶ πρὸς χυμῶν, παύθη χόλος, ὃν πρὶν ἔχουσεν
 Οὐνεκ' ἐρίζοντο βελαὶ ὑπερμυρεῖ Κρονίωνι.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκείνοισι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι
 Μηκύνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βῆν πρὸς φρονι θυμῷ
 Δαιτυμῶν πρὸς ὕπνῳ, Διὸς νόον ἐξαπατίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρακας τε καὶ ἔσχατα πίονα δημῷ
 Ἐν ῥίνῳ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βροτῇ.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅστις λούκα βοὸς δολίχῃ ἐπὶ τέχνῃ
 Εὐθεπίδας κατέθηκε, καλύψας δ' ὀρέπῃ δημῷ,
 Δὴ τότε μιν αἰετοῖσι πετιτῆς ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀειδείκετ' ἀνάκτων,
 Ὡς πίπον, ὡς ἐπροζήλως διεδάσσατο μύθους.
 Ὡς φάρ' κερθμεῶν Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.

§ 15

§ 20

§ 25

§ 30

§ 35

§ 40

§ 45

Τὸν

§ 37. Δαιτυμῶν.] Finis hujus edition. Ζηνὸς νόον ἐξαπατίσκων.
 versus sic legitur in Ald. & Flor. ubi Ζηνὸς nullo modo ferri potest.
 de

Primus enim Iovis fictam suscepit mulierem,
 Virginem. injurium vero Menœtium late videns Iupiter
 In Erebum detrusit, feriens ardenti fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas vero cœlum latum sustinet dura ex necessitate,
 Finibus in terra, è regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Iupiter.
 Ligavit vero inevitabilibus compedibus Promethea versutum,
 Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: ceterum hac epar
 Comedebat æternum. quin ipsum crescebat tantum ubique
 Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habens avis.
 Hunc quidem Alcmena pulchros talos habentis fortis filius
 Hercules occidit, malum vero morbum profligavit
 Ab Iapetionida, & liberavit ab ægritudine:
 Non invito Iove Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
 Major etiam quam antea, super terram multos pascentem.
 Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
 Et, licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Iove.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque homines
 Mecone, ibi tum magnum bovem volente animo,
 Divisum proposuit, Iovis mentem fallens. (adipe
 Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pingui
 In pelle deposuit, tegens ventre bovino:
 In altera rursus ossa alba bovis, dolosa arte,
 Rite disponens recondidit tegens candida arvina. (que,
 Iamque tum ipsum allocutus est pater hominumque Deorum-
 Iapetionida omnium illustrissime regum,
 O amice, quam inique partitus es portiones!
 Sic dixit latenter eum carpens Iupiter perpetua consilia sciens.
 Hunc

de ἱερατικῶν αὐτὴν (quod tan- | detur) lectori iudicium relinqui-
 quam ab ἱερατικῶν deductum vi- | mus.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεύς ἀγκυλομήτης,
 Ἦ' κ' ἐπιμύθευ, (δολίης δ' ἔλκυσσε τέχνης)
 Ζεὺς κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰζηλοφάνων,
 Τῶν δ' ἔλκυσσε ὠπποτέρῳ σε εὖσι φρεσὶ θυμὸς ἀνείη.

Φῆ ῥα δολοφροσύνῃ. Ζεὺς δ' ἀφθίγα μῆδεα εἰδώς
 Γυνῶ ῥ' ἔδδ' ἠγνοίηκε δόλον· κρητὰ δ' ὅσπερ θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ κ' ἐπὶ πλείεσσ' ἔμελλεν.

Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λάσπην ἀλφειᾶς.
 Κώσασθ' ὃ φρένας, ἀμφὶ χόλῳ δέ μιν ἔκαστο θυμῷ,
 Ὡς ἴδεν ὅσῃα λάσπῃ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.

Ἐκ τ' δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χροῖ φθλ' ἀνθρώπων
 Καίεσθ' ὅσῃα λάσπῃ θνηόντων ἐπὶ βωμῶν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεύς ἱεροφάνης Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἀνδρῶν μῆδεα εἰδώς,

Ὡς πίπτον, ὅτε ἄρα πωδολίης ἐπιλήθαιο τέχνης.

Ὡς φάτο χροῖσιν Ζεὺς ἀφθίγα μῆδεα εἰδώς.

Ἐκ τούτου δ' ἤπειτα, δόλῳ μεμνημένῳ αἰεὶ,

Οὐκ ἐδίδου μελίοισιν πυρὸς μύρον ἀκαμάτοιο

Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χροῖ ναιετάουσιν.

Ἀλλὰ μιν ἐξαπατήσας εὖς πάντας Ἰαπετιόε.

Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλίσκοπον αὐγλήν

Ἐν κρήνῃ κρύψας. δάκεν δ' ἄρα νοῖοι θυμῷ

Ζεὺς ὑψιδρεμέτιν, ἐχέλασε δέ μιν φίλον ἦτορ,

Ὡς ἴδεν ἀνθρώποις πυρὸς τηλίσκοπον αὐγλήν.

Αὐτήν δ' αὖτε πυρὸς τειξὲν κρητὸν ἀνθρώποις.

Γαίης γ' ὅς μιν σπλάσσει ὠκυκλύθης Ἀμφικυβέης

Παρθένῃ αἰδομένη ἔκτελον, Κρονίδῃ δ' ἄρ' ἐβλάσας.

Ζεὺς δ' ἔκαστον θεῶν γλαυκῶπις Ἀθηνῆ

Ἀργυφείῃ ἐδῆπ'· κτ' κρητὸν δ' ἐκάλυπτε

Δαιδαλίῳ χεῖρσι κατέχευε, θάμνῃ δ' ἰδέσθαι

Ἀμφὶ δ' οἳ στεφάνῃσι νοσηλίοις ἄνθεσι ποίης

Ἰμερτὺς παρίστανε κρητὰ Πάλλας Ἀθηνῆ.

Ἀμφὶ δ' οἳ στεφάνῃσι χρυσοῖσι κεφαλῇφιν ἔθηκε,

550

555

560

565

570

575

Τὴν

576. Ἀμφὶ.] Pro νοσηλίᾳ qui- | gatur cum ποίης.
 dam geronunt νοσηλίᾳ, ut jun-

*Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
Tacite arridens (dolosa autem non immemor erat artis)
Iupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.*

*Dixit sane dolosa cogitans. Iupiter autem aterna consilia
sciens*

*Cognovit certe nec ignoravit dolum. mala autem concipiebat
animo*

Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant.

Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.

*Irascebatur autem mente: ira vero ejus occupabat animum,
Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte.*

Ex illo tempore Diis super terram genus hominum

Adolent ossa alba odoratis in aris.

*Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus Iupiter,
Iapetionida, super omnes sapiens,*

O amice, nondum sane dolosa oblitus es artis.

Sic dixit ira percitus Iupiter aterna consilia sciens.

Ex illo tempore deinceps doli memor semper,

Non dabat miseris ignis robur indefessi

Mortalibus hominibus, qui super terram habitant:

Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem,

In concava ferula, momordit vero imo animo

*Iovem in alto tonantem, ad iram vero ipsius animum com-
movit,*

Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splendorem.

Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.

E terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus

Virginis pudica simulachrum, Saturnii consilio.

Cinxit vero & adornavit Dea cæcis oculis Minerva,

Candidæ veste: à capite vero calyptram

Ingeniose factam manibus detinebat, mirum visu.

Circum vero eiserta recens florentis è floribus herba,

Optata imposuit capiti Pallas Minerva:

Circumque ei coronam auream caput posuit,

Τὼ αὐτὸς ποίησι περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἀσκήσας παλάμησι, χειρὶ δ' ἄμφω Διὶ πατρὶ. 580
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχαρ, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κινώδαι' ὅσ' ἤπρ' πολλὰ τέφρ' ἠδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγε πολλὰ ἐνέθηκε· χεῖρας δ' ἀπελάμπετο πολλή,
 Θωμφοσίη, ζωοῖσιν ἐοικότε φωνήεσσι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύχε' ἤλαον κακὸν ἀντ' ἀγαθόιο, 585
 Ἐξάγαγ' ἐνθάδε ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δὲ ἄνθρωποι,
 Κόσμον ἀγαθομύην γλαυκώπιδ' ὀδυσσεύεσσι.
 Θάσμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεὸς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους,
 Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ τ' ὃν γλ' ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων. 590
 Τῆς γ' ἐλπίον ἐστὶ γλ' ἡ φύλα γυναικῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ταισάμεν,
 Οὐλομένης πένης ἔσσυμφορος, ἀλλὰ κέραιο.
 Ὡς δ' ὁπότε ἐν σμύνεσσι κρήριφίεσσι μέλισσας
 Κηφύῳας βόσκουσιν, κακῶν ξυνήσας ἔργων, 595
 Αἱ μὲν τε πρὸς πᾶσι ἡμέρ' ἐς ἡλίον κηρύττουσιν
 Ἡμέρας ἀπ' ὧν πένος ἐκρήσιν, πρὸς δὲ κηρία λείπουσιν,
 Οἱ δ' ἐν πένει μύροντες ἐκρήσιν καὶ σίμβλους,
 Ἀλλότριοι κήρυτον σφιδάμεν ἐς γαστέρας ἀμύνουσιν.
 Ὡς δ' αὖτως ἀνδρῶν κακὸν θνητοῖσι γυναικῶν 600
 Ζῶν ἐν πένει μέγας θῆκε, ξυνήσας ἔργων
 Ἀργαλίων. ἕτεροι δ' ἔπειτα κακὸν ἀντ' ἀγαθόιο·
 Ὅς κε γάμον φάσαν καὶ μέμμεσσι ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμας ἐθέλῃ, ὅλοον δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
 Χήτη γηροκόμοιο, ὅσ' ἔσσυται ἐκ πένος 605
 Ζῶν, ἀποφθιμὸς δ' ἀπὸ κτήσιν δαΐων
 Χηρωσά. ὅς δ' αὖτε γάμον μὲν μετ' ἡμέρ' ἡγήσεται,
 Κιδνίῳ δ' ἔχεν ἀγρίῳ, δρῶντα πρὸς πένος,
 Τῷ δ' ἀπ' αἰὶν' ἡμέρ' κακὸν ἐσθλὰν ἀντιφείσει

Ε' με-

593. Οὐλομένης.] Mendose pro-
 fus legitur hic versus in nonnullis
 exempl. cum injuria tam metri
 quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐ-
 λομένης πένος ἀσύμφορος, ἀλλ' ἀκό-
 ριο. Perperam etiam σύμφορος ex-
 ponitur in vulgat. interpr. Com-
 moda, cum significet, comitantia,
 ut in

Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Iovi patri.
 In hac artificiosa multa coelata erant, mira visu,
 Bellua quas continens plurimas alit, atque mare,
 Ex illis multas in ea posuit. gratia vero resplendebat magna,
 Mirabilis, animantibus enim similes erant vivis.
 Caterum postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,
 Ornatu gestientem casia Palladis forti patre prognata.
 Admiratio autem cepit immortalesque Deos mortalesque ho-
 mines,
 Vbi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.
 Ex illa enim genus est mulierum foeminearum.
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,
 Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,
 Perniciosa paupertatis non comites, sed luxus.
 Ac veluti cum in alveariis tectis apes
 Fucos pascunt, malorum participes operum:
 Illa quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurna festinant, & faciunt favos albos:
 At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
 Alienum laborem suum in ventrem metunt:
 Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
 Iupiter altitonans dedit, participes operum
 Molestorum. aliud vero praeiuit malum pro bono.
 Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit senectam,
 Carens senectutis suae fomento, si non sine opibus
 Vivat; mortui possessionem inter se dividunt
 Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,
 Huic perpetuo malum cum bono certat,

Esse.

ut in illo ejusdem Poëtae loco in | Quantur paupertatem, sed luxus
 E'p. vers. 300. Αἰμὸς γὰρ τοῖς πάλμπ. | sunt affeclæ.
 &c. Est ergo sensus: quæ non se-

Ἐμμεναι· ὅς δ' ἐκεῖ πέτρη ἀπαρήροιο γλυέθλης,
 Ζωὴ ἐνὶ στήθεσιν ἔχον ἀλίστην ἀνίλῳ
 Θυμῷ κ' κραδίη, ἃ ἀνέκτισεν κακὸν ἔστιν.
 Ὡς οὖν ἴσσι Διὸς κλέψαι νόον ἐδὲ παρελθεῖν.
 Οὐ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀνέκνηθε Προμηθεύς
 Τοῖο γ' ἐπεξήλυξε βαρυὺν χόλον, ἀλλ' ἐπ' ἀνάγκης
 Καὶ πολυῖδεν ἰόντα μέλας κ' δεσμός ἐρύκει.
 Βεβάρησθ' ὡς παῖτα πατὴρ ἀδύσασθ' ἑμῶν,
 Κότιν τ' ἠδὲ Γύγην, δῆσε κρατερῶν ἐνὶ δεσμῷ,
 Ἡϊορίλῳ ὑπέρωπλον ἀγῶμινον ἠδὲ ἔειδον,
 Καὶ μέγαθον· κατένασσε δ' ἐπὶ χθονὸς ἄρυοδείης·
 Ἐνθ' εἴγ' ἄλλα ἔχοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάοντες,
 Εἵατ' ἐπ' ἰχθυῖν, μεγάλης ἐν πείρακι γαίης,
 Δητὰ μάλ' ἀχινύμμοι, κραδίη μέγα πίνθον ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφίεας Κρονίδης τε κ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὓς τέκεν ἠὺκρονον· Ῥεῖη Κρόνον ἐν φιλότῃ,
 Γαίης φρεσὶ μεσσηνέειν ἀνέγαγον ἐς φάος αὐτῆς.
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἄπειρα δίνεκέως κατέλιξε,
 Σὺν κείνοις νείκῳ τε ἔα γλαῶν εὖχον δρεῖα.
 Δηρὸν γὰρ μέριανον, πόνοι θυμαλγὰ ἔχοντες,
 Τιτῆνις τε θεοὶ κ' ὅσοι Κρόνον ἐξεργάσαντο,
 Ἀνέκον ἀλλήλοισι· ἀλλὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρυῖον Τιτῶνις ἄσπευοι,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἰάνων,
 Οὓς τέκεν ἠὺκρονον· Ῥεῖη Κρόνον ἀνιθεῖσαι·
 Οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μέγχιον θυμαλγὰ ἔχοντες,
 Συναχέως ἐμάχοντο δίκῃ πλείεσσιν αἰανίεσσιν.
 Οὐδὲ τις ἦν ἔριδον χαλεπῆς λύγρις ἐδὲ τελευτῇ
 Οὐδέ τι τοῖς, ἴσον γὰρ τέλει τέταρτον πτολίεθρον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοις παρέχοντο ἄρματα πάντα,
 Νείκεα τ' ἀμβροσίῳ τε, τέωξεν θεοὶ αὐτοὶ ἰδούρι,
 Πάντων ἐν στήθεσιν αἴξεσσι θυμὸς ἀγνώμων.
 Ὡς νείκεα δ' ἐπάσαντο κ' ἀμβροσίῳ ἐρωτῆναι,
 Δὴ τότε τοῖς μετίει πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μοι Γαίης τε ἔοιραν ἄγλαὰ τέκνα,
 Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

610

615

620

625

630

635

640

645
H^νδη

*Esse. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis foeminam :
Vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem.
Animo & corde, & immedicabile malum est.
Adeo non licet Iovis fallere mentem neque praterire.
Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
Illius evitavit gravem iram : sed necessario
Quamvis multiscium existentem, magnum vinculum coërcet.
Briareo vero ubi primum pater iratus est animo ,
Cottoque atque Gyge; ligavit forti vinculo ,
Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,
Et magnitudinem : collocavit autem sub terram latam,
Vbi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate , magna in finibus terra ,
Vsque valde mœrentes , corde magnum luctum habentes.
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terra consiliis reduxerunt in lucem iterum.
Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit ,
Cum illis victoriamque & splendidam gloriam accepturos.
Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes.
Titanesque Dii , & quotquot è Saturno nati sunt.
Contra sese mutuo per validas pugnas :
Hi quidem ab alta Othry , Titanes gloriosi ,
Illi vero ab Olympo , Dii datores bonorum ,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,
Continue pugnabant , decem totos annos.
Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis
Neutris : equaliter autem extendebatur bellum.
Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia ,
Nectarque ambrosiamque , quibus Dii ipsi vescuntur ,
Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
Vbi vere nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
Iam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque :
Audite me Terreque & Cœli inclyti liberi ,
Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.*

Η΄δη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 Νίκης κὴ κράτεσσι παρὲς μαρνάμεθ’ ἡμέτερά πάντα,
 Τιτλήεις περ θεοὶ κὴ ὅσοι Κρόνῳ ἐκχέοντο.
 Ὑμεῖς δὲ μεγαλύτερον περ βίβωμι χεῖρας ἀάπτως
 Φαίνετε Τιτλήεσσι ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ,
 Μισοπάμφοι φιλότῃσι ἐνέησθε, ὅσα παρθῆες
 Ἐς φάσθε ἀψ’ ἀφίκεσθε δυσὴλιγίῃσι ἀπὸ δεσμοῦ,
 Ἡμετέρας ἀλλὰ βυλαί, ἀπὸ ζόφου ἡρόοιτ’ ἐπ’ ἡμῶν.

650

Ὡς φάτο· τὸ δ’ ἐξαδὲς ἀμείβετο Κότῃσι ἀμύμων
 Δαιμόνι· οὐκ ἀδάνητα πειράσκειαι· ἀλλὰ κὴ αὐτοὶ
 Ἰδμεν ὅπῃ παρὲς μὲν πραπίδες, παρὲς δ’ ἔστι νόημα,
 Ἀλκτῆρ δ’ ἀθανάτοισιν δόξης γένεο κρυεροῖο.
 Σῆς δ’ ὑποφραδμοσυώνῃσιν ἀπὸ ζόφου ἡρόοιτ’ ἐπ’ ἡμῶν
 Ἀψορρόν δ’ ἐξαδὲς ἀμείβετο, ἀπὸ δεσμοῦ
 Ἡλύθαμν, Κρόνῳ γὰρ ἀνάξ, ἀνάελλε παρθόντις.
 Τῷ κὴ νῦν ἀπειεῖ περ νόαμι ἐπίφρονι βυλῇ
 Ῥυσόμεθα κράτεσσι ὑμῶν ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
 Μαρνάμενοι Τιτῇσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.

655

660

Ὡς φάτο· ἐπήνησας δὲ θεοὶ δωτῆρες εἰάν,·
 Μῦθον ἀκέσσαντες, πολέμῳ δ’ ἐλιλαίετο θυμὸς
 Μᾶλλον ἔτ’ ἢ τοπαροῖσι· μάχῃ δ’ ἀμείβετον ἔχθεον
 Πάντες, θήληαί τε κὴ ἄρσενες, ἡμέτερά πάντα,
 Τιτλήεις περ θεοὶ, ἐπὶ Κρόνῳ ἐκχέοντο,
 Οὓς περ Ζεὺς ἐρέδουσιν ὑπὸ χροῖος ἦκε φόβος δι,
 Δεινοὶ περ κρατεροὶ περ, βίβωμι ὑπέρσπλον ἔχοντες.
 Τῶν, ἐκείθεν μὲν χεῖρες ἀπ’ ὤμων αἴουσιν
 Παῖσιν ὁμῶς, κεφάλαι δ’ ἐκείθεν πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπίφυγον ἐπὶ σιδαρῶσι μέλισσιν.
 Οἱ τότε Τιτλήεσι κρατίστατον ἐν δαΐ λυγρῇ,
 Πέτραις ἡλιδαῖταις σιδαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.

665

670

675

Τι-

650. Φαίνετι.] Pro ἐναντίοι πο-
 test etiam legi ἐναντίον.

652. Ἐς φάσθε.] Pro ἀπὸ legitur
 etiam ὑπὸ : & fortasse rectius, ut

ejus aspiratio fulciat præcedentem
 syllabam.

658. Σῆς δ’.] Est & alia lectio,
 Σῆσι δ’ ὑποφραδμοσυώνσιν.

659. Ἀψορ-

*Iam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
 Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
 Titanesque Dii, & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos vero magnamque vim & manus invictas
 Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
 Memores amicitia placida, quibus perpeffis
 Ad lucem redieritis molesto à vinculo,
 Nostra per consilia à caligine obscura.*

*Sic dixit: illum vero rursum excepit Cottus irreprehensibilis:
 Venerande, non ignota loqueris: sed & nos
 Scimus quod excellunt quidem tibi praeordia, excellens vero
 est & intellectus,*

*Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi.
 Tua vero prudentia ab caligine opaca
 Retro iterum acerbis à vinculis
 Venimus, Saturni fili rex, quae nollemus passi.
 Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio,
 Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,
 Pugnantes cum Titanibus per acria praelia.*

*Sic dixit: collaudarunt vero Dii datores bonorum,
 Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
 Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam excitarunt
 Omnes, foeminaeque & mares, die illo,
 Titanesque Dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
 Quosque Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
 Acres robustique, vires immensas habentes.*

*Horum centum quidem manus ab humeris promanabant
 Omnibus simul. capita vero unicuique quinquaginta
 Ex humeris enata erant in robustis artubus.*

*Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa praeiuncta validis in manibus gestantes.*

Tita-

659. ΑΨόρρον δΐ.] Conjunximus δΐ cum praecedenti voce αΨόρρον, ut videlicet sit adverbium motus, non autem conjunctio δΐ, quae jam est in praecedenti versu.
 675. Πίττας.] Pro σιταρής, Steph. editio σιταρής, quae minus placet. vide vers. 715.

Τιτλώεις δ' ἐπὶ ῥαθὶν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 Προφρονέως, χερσὶν τε βίης θ' ἄμφω ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφοτέρω. δεινὸν ᾗ παρὶς ἀπείρων.
 Γῇ δ' ἐμὴν ἰσμερῶν ἐπίσταν δ' ἔργον δ' ὄρνυς
 Σειομένη, πιδόθει δ' ἐπινάστετο μακρὸς ὀλύμπῳ 680
 Ρ' ἵπῃ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνοχ' οὖν δ' ἔκαστε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡρμένεα, ποδῶν αἰπεία τ' ἰωή
 Ἀσπίτεσσι ἰαχμοῖο, βολαῖαν τε κρατερῶαν.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴσαν βίβλα συνένεα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἔκτε ἔργον ἀσπρόεντα, 685
 Κικλομένη. οἱ δ' ἐξωίσταντο μεγάλην ἀλαλητῆν.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Ζεὺς ἔχεν ἰὸν μῦθον· ἀλλὰ νῦν γὰρ
 Εἶθαρ μὲν μῦθον πᾶσι φρίνεις, ἐκ δ' ἐπὶ πᾶσαν
 Φαῖναι βίβλιν. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' ἔργον ἡδ' ἀπ' ὀλύμπου
 Ἀσπράπῳ ἔσχε στυγερὰ δὴν. οἱ δ' ἐκρεαυνοὶ 690
 Ἰκτερε ἄμφω βροντῇ τε καὶ ἀστροπῇ πετόντο
 Χερσὶν δ' ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα θ' εἰλυφόνωντες
 Ταρφέας. ἀμφὶ δ' αἰὲς φερίσβιτο ἰσμερῶν
 Καίοντες. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλῃ ἀσπείτο ὕλη.
 Ἐξοὶ δ' ἐκ πᾶσι, καὶ Ὀκίαντο ῥέεθρα, 695
 Πόσι τ' ἀπὸ γαίῃ· τὸν δ' ἀμφεπεθέρμενος αὐτμῇ
 Τιτλώεις χθονίης· φλόξ δ' ἡέρεσθαι ἔκαστε
 Ἄσπετο. ὅσπερ δ' ἀμείβετο ἐφ' ἑαυτὸν ὅτι ἰόντων
 Αὐτὴν μαρμαίρειαν κρεαυνὸν τε στροπῆς πε.
 Καὶ μὲν δ' ἡσπίσι κατέπαιον καὶ εἰσάτο δ' αὐτὰς 700
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἡδ' ἔατο ὅσων ἀκῆσαν.
 Αὐτὸς δ' ὅτι γαῖα καὶ ἔργον δ' ὄρνυς ὑπὸ θέν
 Πίλιναν. τοῖσι γάρ κε μέγιστον δῆπ' ὀρώρει,
 Τῆς μὲν ἐρπυμῆς, θ' ὅτι ὑψόθεν ἐξελεπόσιτο.
 Τόσῳ δῆπ' ἔχοντο θῆαν ἑλδοῖ ξυνοίαν. 705
 Σὺν δ' αὖτε ἴσαν τε κῆρον τ' ἰσμερῶν,
 Βροντῶν τε, στροπῶν τε, καὶ αἰθαλόεντα κρεαυνὸν,

Κῆλας

703. Πίλιναν.] Legitur hic et-
 iam, μέγας ὑπὸ δῆπ. aspiratione
 praepositionis fulciete ultimam
 syllabam praecedentis dictionis, ut
 jam antea vidimus vers. 652. Εἰς
 φά.

Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges,
 Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant
 Vtrique. horrende vero insonuit pontus immensus.
 Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero latum coelum
 Quassatum, è fundo vero concutiebatur amplius Olympus
 Impetu à Deorum. concussio vero venit gravis
 Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
 Immodici tumultus, ictuumque fortium.
 Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.
 Vox autem utrorumque pervenit ad coelum stellatum
 Adhortantium. at illi congregiebantur magno cum clamore.
 Neque sane amplius Iupiter cohibebat suum robur, sed ipsius
 Statim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim. simul etiam à cælo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
 Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant
 Manu à robusta, sacram flammam circumvolventia
 Crebra. circum vero terra alma reboabat
 Ardens: crepitabat vero undique igne valde magna sylvæ.
 Fervebat vero terra tota, & Oceani fluentia,
 Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
 Titanes terrestres: flamma vero ad aërem divinum pervenit
 Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem immensum occupavit Chaos: videbatur au-
 Oculis aspicere, ac auribus vocem audire. (tem coram
 Itidem ut cum olim & terra & coelum latum superne
 Appropinquabat: talis enim maximus strepitus excitabatur,
 Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente.
 Tantus fragor erat Diis pugna confligentibus. (citabant
 Simul quoque venti motumque pulveremque cum strepitu ex-
 Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,

Tela

706. Σὺν δ'.] Quidam ma- | stabant, ciebant, movebant. Sed
 lunt ἰσφειροζοί, quam dictionem | viderint quo pacto ita constet ver-
 Hesych. exponit ἰσφειροί, id est, ja- | lus.

Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχὼ τ' ἐνοπλῷ πε
 Εἰς μίτρον ἀμφοτέρων· ὅτοβ' δ' ἀπληθὺς ὀρώρε
 Σμερδαλίνης ἱερὸν· κρήνη δ' ἀνιφάνετ' ἔργων. 710
 Ἐκλίνθη ἣ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοισ ἐπὶ χονίεσσι,
 Ἐμμελῶς ἐμάχεον Διὶ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Οἱ δ' αἶψ' ἐνὶ πρῶτοις· μάχῃ δαμναίαν ἔχθραν,
 Κότῃ πε, Βελάρειός τε, Γύγης τ' αἶατ' πολέμοιο.
 Οἱ ῥα τεληησίας πίττας σιθαρῶν δ' ἀπὸ χερῶν 715
 Πέμπον ἐπιποσύλας· κτ' δ' ἐσκίασαν βελίεσσιν
 Τιτλῶας· κῆ τὲς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πέμψαν, κῆ δεσμοῖσιν ἐν δρυγαλίοισιν ἔδησαν,
 Νικησάμεναι χερσὶν, ὑπερθύμεναι παρ' ἐνθάδε,
 Τόσσον ἄνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἔσαντος ἔσ' ἀπὸ γαίης. 720
 Ἰσὺν γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐννία γ' οὐκ ἔστι περ ἡμέτερα χαλκίῳ ἄκμων
 Οὐρανόθεν κρατὶν, δεκάτη ἐς γαῖαν ἵκηται·
 Ἐννία δ' αὖ οὐκ ἔστι περ ἡμέτερα χαλκίῳ ἄκμων
 Ἐκ γαίης κρατὶν, δεκάτη ἐς Τάρταρον ἵκηται. 725
 Τὸν παρὶ χαλκίον ἔρκετ' ἐλήλατ'· ἀμφὶ δὲ μιν νύξ
 Τρῶϊ καὶ κίχυν παρὶ δειρῷ. αὐτὰρ ὑπὸ γῆν
 Γῆς ῥίζαν πεφυκαίει κῆ ἀπρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτλῶας ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
 Κεκρύφατ', βελήσσι Διὸς νεφεληγερέταο. 730
 Χάρῃ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔχεται γαίης.
 Τοῖς οὖν ἐξίτον ἐπὶ πύλας δ' ἐπίθηκε Ποσειδῶν
 Χαλκείας· τεῖχος παρὶ καὶ δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κότῃ πε, ἔο Βελάρειος μεγαθύμος
 Ναίεσθιν, φύλακες πρὸς Διὸς αἰγιόχοιο. 735
 Ἐνθα δὲ γῆς διοφερῆς, ἔο Ταρτάρου ἠερόεντος,
 Πόντε τ' ἀπρυγέτοιο, κῆ ἔσαντες ἀερόεντες,
 Ἐξείης πάντων πηγῶν ἐκείρατ' ἔαθιν,
 Ἀργαλὶ δ' ὀρώεντα, πάντεσσι γένεσθαι θεοὶ παρ'·
 Χάσμεν μέγ'· ἐδὲ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 740
 Οὐδας ἵκηται, εἰ παρῶτα πυλέων ἐντοσθε γήροισι.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα ἔνθα φέροι παρθύελλα θύελλα
 Ἀργαλήν· δεινὸν τε κῆ ἀθανάτοισι θεοῖσι

Tela Iovis magni. ferebant autem fremitum, clamoremque,
In medium utrorumque: strepitus autem ingens excitabatur
Stupenda pugna: robur autem exerebatur operum.
Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminentes,
Fortiter pugnabant in forti proelio.
Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
Hi sane trecentas petras robustis è manibus
Mittebant frequentes. obumbrarunt autem jaculis
Titanas: atque hos quidem sub terram longe patentem
Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
Vincentes manibus, magnanimos licet existentes:
Tantum infra sub terram, quantum cœlum distat à terra.
Par enim spaciū à terra in Tartarum caliginosum.
Novem enim noctes ac dies ferrea incus
Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:
Novem rursus noctes & dies ferrea incus
Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret.
Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum nox
Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne
Terra radices creverunt & infructuosi maris.
Illic Dii Titanes sub caligine opaca
Absconditi sunt, consiliis Iovis nubicogi,
Loco in squalido, vaste ultima terra.
His non exitus patet: portas vero imposuit Neptunus
Ferreas: murus etiam circumdatus utrinque.
Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidi Iovis egida habentis.
Ibidem terra tenebricosa, & Tartari opaci,
Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii:
Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit:
Sed sane huc & illuc ferret impetuosâ procella
Molesta: horrendumque etiam immortalibus Diis

Τῷ τέραι· κὺ νυκτὸς ἱερμνῆς οἰκίᾳ θειᾷ
 Ἔστηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένη κυανήῃ. 745
 Τῶν περὶ δ' Ἰαπετῖο παῖς ἔχετ' ἔργον Ὀρίων
 Ἔστηκεν, κεφαλῇ τε ἔ' ἀμφότερῃ χέροισιν
 Ἀστειφίως, ὅθι Νύξ τε ἔ' Ἡμίρας ἀμφὶς ἴστα
 Ἀλκίλας περσίδεσσιν, ἀμφιδόμῳ μίσαν ἔδδον,
 Χάλκειον. ἢ μὲ ἴσων κραδῶσι, ἢ ὃ θύραζον 750
 ἔρχετο, ἐδὲ ποτ' ἀμφοτέρω δόμῳ ἐντὸς ἔεργε.
 Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρῃ γε δόμῳ ἐκθροῖεν ἴστα,
 Γαῖαν ἐπιστρίφει. ἢ δ' αὖ δόμῳ ἐντὸς ἴστα,
 Μίμνῃ τὴν αὐτῆς ὥρῳ ὁδῷ, ἔσ' αὖ ἱκῇ.
 Ἡ' μὲ, ἐπιχθονίοισι φάτο πολυδερκὲς ἔχουσα· 755
 Ἡ' δ' ὕπνον μὲ χροῖ, κρασίγητον Θανάτοιο,
 Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροδῶτι.
 Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἱερμνῆς οἰκί' ἔχεον,
 ὕπνον κὺ Θανάτον, δῖοι θεοί· ἐδὲ ποτ' αὐτὰς
 Ἡέλιον φαίθων ἐπιδέρκει ἀκάνεσσιν, 760
 Οὐρανὸν εἰς αἰσῶν, ἐδὲ ἔργονόθεν κραδῶσιν.
 Τῶν ἑτέρῳ μὲ γλῶττι κὺ Ὀρίων ἔπειτα θαλάσσης
 Ἡσυχῶ ἀντρίφει κὺ μείλιχῳ ἀνθρώποισι.
 Τῷ δὲ σιδηρῇ μὲ κραδίη, χάλκειον δὲ οἱ ἦτορ
 Νηλεῖς ἐν στήθεσιν· ἔχε δ' ὃν περσῶτα λάβῃ 765
 Ἀνθράκῳ· ἐχθρὸς δὲ κὺ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεῶ χθονίᾳ περὶ δόμοι ἡχίπιδες
 Ἰφθίμῳ τ' Αἰδῶ κὺ ἱπποκῆς Περσεφονείης
 Ἔσταον. δῖος δὲ κύων περσάροισι φυλάσσει,
 Νηλεΐδης, τέχνῳ δὲ κακλῶ ἔχε. ἐς μὲ ἰόντας 770
 Σαίνῃ ὁμάς ἔρη τε ἔ' ἔαον ἀμφοτέροισιν·
 Ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἔα πάλιν, ἀλλὰ δακδύων
 Ἐδίει ὃν κε λάβῃ πυλῶν ἐκθροῖεν ἰόντα
 Ἰφθίμῳ τ' Αἰδῶ ἔ' ἱπποκῆς Περσεφονείης.
 Ἐνθαδὲ ναιετάει συστῆρῃ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψυρρὸς Ωκεανοῖο 775

Πρὸς βυ-

748. Ἀστειφίως.] Legitur & αἶσ-
 σον ἴστα.

764. Τῷ δὲ.] Σιδηρῇ scribendum,
 sed per σν ἴστα legendum σιδηρῇ.

781. Αἶψ-

*Hoc monstrum : & noctis obscura domus horrenda
Stans , nubibus obteſta nigris.*

*Has ante Iapeti filius ſuſtinebat cœlum latum ,
Stans , capiteque & indefeſſis manibus*

Firmiter , ubi Noxque & Dies circum euntes

*Seſe mutuo compellabant , alternis ſubeuntes magnam li-
men ,*

Ferreum. hac quidem intrat , illa vero foras

*Egreditur , neque unquam utraſque domus intus cōhi-
bet :*

Sed ſemper altera ſaltem domos extra exiſtens ,

Terram ſuper movetur : altera rurſum in domo exiſtens ,

Expeſtat ejuſdem horam itineris , donec veniat.

Hac quidem terreſtribus , multa cernens lumen habens ,

Illā vero Somnum in manibus fratrem Mortis ,

Nox noxia , nube teſta atra.

Ibi autem Noctis obscura filii domus habent ,

Somnus & Mors , graves Dii : neque unquam eos

Sol lucidus intuetur radiis ,

Cœlum ſcandens , nec cœlitus deſcendens.

Horum alter quidem terramque & lata dorſa maris

Quietus percurrit & placidus hominibus.

Alterius vero ferreum quidem cor , æreum vero ei pectus

*Crudele in præcordiis . habet autem quem primum attri-
puerit*

Hominum : hoſtis vero etiam immortalibus Diis :

Illic Dei inferi in anteriore parte ades reſonantes ,

Fortisque Plutonis , & gravis Proſerpina ,

Stant. Horrendus autem canis pro foribus cuſtodit ,

Sevus : artem autem malam habet. introeuntes quidem

Adulatur pariter candaque & auribus ambabus :

Exire vero non iterum permittit denuo , ſed obſervans

Devorat , quemcunque prenderit portas extra euntem

Fortisque Plutonis & gravis Proſerpina.

Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus ,

Horrenda Styx , filia reciprocantis Oceani ,

Πρὶς οὐρανῷ. νόσφιν ἧ θεῶν κλυτὰ δώματα καὶ
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατήριφί· ἀμφὶ ἧ πάντῃ
 Κίον δρυορίοις περὶ ἕρανόν ἐστήκει).
 Πᾶντα ἧ Θάυμαστον θυγάτηρ πόδας ὠκεία ἔχει,
 Ἀγγελίη παλεῖται ἐπ' οὐρεῖα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅπποτ' ἔχει καὶ νεῖκετο ἐν ἀθανάτοισιν ὄρη).
 Καὶ ῥ' ὅς τις ψεύδῃ δόλυμπια δώματα ἔχουσιν,
 Ζῶς δ' αὖτε ἔχει ἐπιμψὶ θεῶν μέγα ὄρκον ἐνέκειται
 Τηλόθεν ἐν χρυσῇ περὶ πολυώνυμον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν, ὅ, τ' ἐκ πέτρης κατὰ λείβετο ἡλιόδατοιο
 Ὑψηλῆς. πολλὸν ἧ ὑπὸ χθονὸς οὐρυοδείης
 Ἐξ ἱερῆ ποταμοῖο ρεῖ Διὶ νύκτα μέλαιναν,
 Ὡκυαιόο κίρκας. δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρᾳ δέδασται.
 Ἐννέα μὲν αὖτε γλῶττι ἐν οὐρεῖα νῶτα θαλάσσης
 Δίης δρυορίης ἐλισσόμενοι εἰς ἄλλα πίπτει,
 Ἡ ἧ μὲν ὅς τις πέτρης περὶ μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅς κεν τῶν ἐπιόρκων ἀπολείψας ἐπομέσθῃ
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσιν καὶ νηφόνειτο Ὀλύμπῳ,
 Κεῖται νήετμοι τελετισμόρον εἰς ἐνιαυτόν.
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρ ἔρχεται ἄσσαν
 Βρώσας, ἀλλὰ τι κεῖται ἀνὰ πνέουσιν καὶ ἀναυδοῖ
 Στρωτοῖς ἐν λεχέσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κάμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νύκτι πλίσσῃ μέσση εἰς ἐνιαυτόν,
 Ἀλλὰ δ' ἐξ ἄλλης δέχεται χαλεπώτατον ἄθλον.
 Ἐννέστις ἧ θεῶν ἀπομείρεται αἶν ἐνὶ ἔσσην,
 Οὐδέ ποτ' εἰς βελῶν ἐπιμίσγεται ἐπὶ δαῖτας
 Ἐννέα πάντ' ἔτια· δεκάτῃ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 Εἰρέας ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματα ἔχουσιν.
 Τοῖον αἶψ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγρῆς ἀφθιτοῦ ὕδωρ,
 Ὠρόμενοι. τὸ δ' ἐπὶ ἤνδι κατὰ σφύρας Διὶ χώρῃ.
 Ἐνθα ἧ γῆς διοφρενῆς ἐν Ταρταρῷ κερρόειτο,
 Πόντος τ' ἀτρυγέτοιο καὶ ἕραν ἄσπερόειτο,

780

785

790

795

800

805

Εἰς

781. Ἀγγελίη. Alii malunt Ἀγγελία (esse) aut subintelligendum ἑν-
 λίκας: quod videretur tum in fœmi-
 nino genere poni, (quod durum
 κα. Quid si vero ἀγγελίης legere-
 mus?

793. Ὅς

Maxima natu. seorsim vero à Diis incolytas ades incolit
 Ingentibus saxis superne tectas. circum vero quaque
 Columnis argenteis ad cœlum firmata sunt.
 Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuncia versatur super lata dorsa maris,
 Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit :
 Et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,
 Iupiter tum Irim mittit, Deorum magnum iusjurandum ut
 E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam, (ferat
 Frigidam, quæ è petra destillat alta,
 Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam
 E sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu. decima vero pars attributa est.
 Novem quidem circa terramque, & lata dorsa maris
 Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
 Vna vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.
 Quisquis perjurium libens iuraverit
 Immortalium qui tenent verticem nivosi Olympi,
 Iacet spiritus expers integram per annum :
 Neque ambrosia & nectaris accedit propius
 Cibum : sed jacet non respirans, & mutus,
 Stratis in lectis, malus autem veteris obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 Alia ex alia excipit molestissima erumna.
 Novennio autem à Diis relegatur sempiternis,
 Neque unquam ad consilium ineundum cum iis versatur, ne-
 que ad epulas
 Novem totis annis. decimo tandem versatur iterum
 Cum cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.
 Tale itaque iuramentum constituerunt Dii, Stygis perennem
 Antiquam istam, quæ tranat aridum locum. (aquam,
 Ibi autem terra caliginosa & Tartari obscuri,
 Pontique infructuosi, & cœli stellati;

Ex

793. Ο'ς κατ.] Α'πολειψας, ab ἀπο- | deducunt, & relinquentes expo-
 λείψω. Quidam tamen ab ἀπολειπῶ | nunt.

Ἐξείης πύλων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἱαίνε,
 Ἀργαλεῖ, Ἀρμένιαι, καὶ τε συγέεσσι θεοὶ αἶθε. 810
 Ἐνθάδε μαρμαίρια τέ πύλαι, καὶ χαλκοῖο ἔδος
 Ἀστυμφῆς, ῥίζησι διλωκίεσσιν ἀρηρῶς,
 Αὐτοφυῆς. αὐτῶν δὲ, θεῶν ἔκθεσιν ἀπαιντῶν,
 Τιτλίωις ναῖεσσι, πέρην χεῖθε Ζοφεροῖο.
 Αὐτὰρ ἐρυσμαρῶνιο Διὸς κλητοὶ ἐπίκερροι 815
 Δώμωτο ναυπηγεῖν ἐπ' Ὀκίανοιο θεμέθλοισι,
 Κόπτεσσι τ' ἐδὲ Γύγης. Βερέριον γὰρ μὲν ἦν ἰόντα,
 Γαμβρόνιον ποίησι βαρύκλυπτον Ἐννοσίφαιον.
 Δῶκε δὲ Κυμοπόλιδαν ἐπὶ νῆν, θυγατέρα ἦν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτλίωας ἀπ' ὕδατος ἐξήλασε Ζεὺς, 820
 Ὀπλόπετον τέκε παῖδα Τυφονία Γαῖα πλώρη,
 Ταρτάρου ἐν φιλόπηλῃ, ἀπὸ χρυσῶν Ἀφροδίτην.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἱαίνε ἐπ' ἰχθυὶ ἔρμεσσι ἔχουσι,
 Καὶ πόδες ἀκρόμαλοι κροττοῖσι θεοῖ. ἐκ δὲ οἱ ἄμυν
 Ἦν ἰκθύν κεφαλὰν ὄφει, δεινοῖο δρεμάρονι, 825
 Γλώσσησι διαφορῇσι λελεχμέτες, ἐκ δὲ οἱ ὄσων
 Θισσιόης κεφαλῇσιν ὑπὸ ὄφροσι πύρ ἀμάρυνται.
 Πασίαν δ' ἐκ κεφαλῶν πύρ κρεῖττον δερκομήροιο,
 Φοναὴν δ' ἐν πέσσησιν ἴσαν δεινῆς κεφαλῆς
 Πανθόϊον ὅπ' ἰεῖται, ἀθίσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ 830
 Φθίγχοιτο, ὥς τε θεοῖσι στυγέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρῳ ἐρεδρύναν, μέλ' αἶχθον ὄσαν, αἶσαν ἄν.
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λείοντι ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντι,
 Ἄλλοτε δ' αὖτε σκυλάκεισιν ἰοικόντε θημῶν ἀκῆται,
 Ἄλλοτε δ' αὖτε ροῖζαχ', ὑπὸ δ' ἤχειν ὕβρι μακρῇ. 835
 Καὶ νῦν κεν ἔπλετο ἔργον ἀμείχανον ἡμεῖς κείνη,
 Καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάξιν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυν νόησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἐκλερόν δ' ἐδρόντησι καὶ ὄδραμον. ἀμφὶ δὲ γαῖα
 Σμερδαλίον κρηάβησι, ἔνθα ὕδατος ἄρυν ὑπῆρθε, 840
 Πόντος τ' Ὀκίαν ἢ τέ ροαὶ καὶ τέρβρα γαίης.

Ποσειδῶν

811. Ἐνθάδε.] Legitur & λαί-
 ρη.

825. Ἦν.] Nonnulli legunt κρο-
 ττοῖσι δρεμάρονι.

850. Τρίσσι.]

Ex ordine omnium fontes & fines sunt ,
 Molesti , squalidi , quos oderunt etiam Dii ipsi ,
 Illic splendidaque porta , & areum limen
 Immotum , radicibus longis compactum ,
 Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos
 Titanes habitant , ultra Chaos caligine obductum.
 Ceterum valde tonantis Iovis inclyti auxiliarii ,
 Domus incolunt in Oceani fundamentis ,
 Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentem ,
 Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
 Dedit autem Cymopoliam , ut ducat in uxorem filiam suam.
 Ast ubi Titanes è Cælo expulit Iupiter ,
 Minimum natu peperit filium Typhoëum Terra magna ,
 Tartari in amore , per auream Venerem.
 Cujus manus quidem sunt ob robur operibus apta ,
 Et pedes indefessi robusti Dei : ex humeris vero ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis ,
 Linguis nigris lambentes , præterea ex oculis ei
 Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat :
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis ,
 Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus ,
 Omnigenum sonitum emittentes , ineffabilem. interdum
 enim
 Sonabant , ut Diis intelligere liceret , interdum rursus
 Tauri valde mugientis , robore insuperabilem vocem , fero-
 cis :
 Interdum rursus leonis impudentem animum habentis :
 Interdum rursus catulis similia , mira audita :
 Interdum vero stridebat , resonabantque montes alti.
 Et sane evenisset res inevitabilis die illo ,
 Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset ,
 Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorum-
 que .

Graviter autem intonuit atque fortiter. circum vero terra
 Horrende edidit fragorem , & cælum latum superne ,
 Pontusque & Oceani fluxus , & infima loca terra.

Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μίσας πιλομίζετ' Ὀλυμπῳ
 Ὀρυμύραιο ἀνάκτῳ· ἐπιτενάχζει ᾗ γαῖα.
 Καδμῶα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων χεῖρεσσι ἰοειδῆα πόλιν,
 Βροτῆς τε στροπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῖο πλώρη, 845
 Πρᾶτῃσι τ' ἀνέμων τε κεραυνῷ τε φλεγέσθοντο.
 Ἔξουσ' ἢ χθονὶ πᾶσαι, ἔξουσ' ἢ θάλασσα·
 Θδε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτῆς, πᾶσι τ' ἀμφὶ τε κύματ' μακρὰ
 Ῥίπῃ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοχ' αὖτ' αὖτ' ὁρώρῃ.
 Τρίσσι δ' αἰδέσθουσιν κατὰ φθιμύμοισιν ἀνάσσειν, 850
 Τιτῶν δ' ὑπερσπέρων, Κρόνον ἀμφὶς ἰόντας,
 Ἀσβείσθ' κελαιόδοιο ἔξουσ' ἀνέμους δαίμονας.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἔν κ' ὀρθῶν ἰὸν μῦθον, εἴλετο δ' ὅπλ' α,
 Βροντῶν τε στροπῶν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Πληξεν αἶψ' ἑλύμπιοι ἐπὶ λαῶντο· ἀμφὶ ᾗ πᾶσαι 855
 Ἐπείσθουσιν κεφαλὰς δαίμονας πλώρη.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασσε πληγῇσιν ἰμάσας,
 Ἦρ' αὖ γυνθεῖς, στυάχζει ᾗ γαῖα πλώρη.
 Φλόξ ἢ κεραυνόφθιγ' ἀπείσσυρ' τοῖο ἀνάκτῳ,
 Οὐρεῖσιν ἐν βήσσειν αἰδέσθουσιν παμπυλοέσσης, 860
 Πληγῶντο· πολλὰ ἢ πλώρη καὶ ἔν κ' αἶα
 Ἀτμῇ θιωσῇ, ἔξουσ' ἢ καὶ ἄλλοις ὥς,
 Τίχνη ὑπ' αἰζηῶν ὑπὸ τ' αὐτῆς χροάνοιο;
 Θαλφθεῖς, ἢ σιδήσθοντο, ὅπως κεραιώτατος ἔστιν,
 Οὐρεῖσιν ἐν βήσσειν δαμαζόμενον πυρὶ κηλέω, 865
 Τῆκε' ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' Ἠφαιστῆ παλάμῃσιν.
 Ὡς ἄρα τῆκερ γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ῥίψει δ' αὖ μιν θυμῷ ἀνέμων ἐς Τάρταρον ὄρυον.
 Ἐκ ᾗ Τυφνῶν ἔσ' ἀνέμων μῦθον ὑγρὸν αἰένων,
 Νόσφι Νότῃ, Βορέω τε, καὶ ὄργιστ' αὖ Ζεφύροιο. 870
 Οἳ γε μῦθον ἐν θρόνῳ ἔχουσιν, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἳ δ' ἄλλαι μὲν αἶσ' ἐπιπνέουσιν θάλασσαν,

Αἱ

850. Τρίσσι.] Melius fortasse sic quam ut alia exempl. habent, Τρίσσι δ' αἰδέσθουσιν, cum qua lectione versus constare non potest,

870. Νόσφι.] Malim Ζεφύρῳ τε cum plerisque aliis. Nam superior vers. 379. separavit quoque Zephyrum ab Argeste. Aut igitur hic legen-

*Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus
Insurgente rege : ingemiscebat autem tellus.*

Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,

Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,

Igneorumque turbinum & fulminis ardentis.

Fervebat autem terra omnis, & cælum, atque mare.

Æstuabant etiam circum litora, circaque & circum fluctus,

Impetu Deorum : concussio autem sedatu difficilis oriebatur,

Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,

Titanesque sub Tartarum detrusi, à Saturno seorsim existentes,

Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.

Iupiter vero postquam excitavit suum robur, sumpsitque arma,

Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,

Percussit ab Olympo insiliens. circum vero omnia

Combussit ingentia capita sævi portenti.

Cæterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,

Cecidit mutilatus : ingemiscebat autem terra vasta.

Flamma autem fulmine icto profliebat à rege,

Montis in saltibus opacis asperis,

Percussi. multa autem ac vasta ardebat terra,

Ardore ingenti, & liquecebat stanni instar.

Quod arte juvenum, & à fabrefacto catino

Calefactum, & ferrum, quod solidissimum est,

Montis in saltibus, victumque ab igne quod omnia comburit,

Liquefcit in terra divina sub Vulcani manibus :

Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.

Abjecit autem ipsum animo mæstus, in Tartarum latum.

Ex Typhoëo autem est ventorum vis humide flantium :

Excepto Notio, Boreaue, & celeri Zephyro.

Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna utilitas.

Ast alii sine usu venti inspirant mare,

Qui

legendum Ζεφύρου τι, aut superius
conjungenda hæc duo Αΰρησι &
Ζεφύροι.

872. Αἱ δ' ἄλλαι.] Multa ex-

empl. habent μετὰ τὰς αἰῶνας, quod vo-
cabulum Hesych. exponit, αἱ με-
ταίαι ἄμμοι, ἢ κῆραι πνοαί.

Αἰ δὴ τοι πίπτεται ἐς ἡεροειδέα πότμον,
 Πῦμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύελλιν αἶλη·
 Ἄλλοτε δ' ἄλλαι αἴητι, λίσσονται πινῆαι,
 Ναύτας τε φθείρουσι· κακῆ δ' ἔστι γένε' αἶλη.
 Ἄνδράσιν οἱ κείνοισι σιωπῶσιν καὶ πότμον.
 Αἰ δ' αὖ ἐ καὶ γαῖαν ἀπέειπεν ἀντιμήτοισιν
 Ἔργ' ἐρεῖα φθείρουσι χαμαιγυῖων ἀνθρώπων,
 Περὶ πλεῖστον κτήνός τε καὶ δόρυ καὶ κροσσὺν.

875

880

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐπέτελλαν,
 Τιτνώσιν ὃ πρῶτον κείναντο βίηφι,
 Δὴ ῥα τίτ' ἄτρυον βασιλεύμεν καὶ ἀνάσσειν,
 Γαίης φρεσὶ στυγέειν, ὀλομπίον δ' ὀρύσσειν ζῆον,
 Ἀθανάτων. ὃ δ' οἱ τοῖσι δὲ διδάσσειν πρῶτος.
 Ζεὺς δ' ἰδὼν βασιλὺς παρὰ τῷ ἄλλοις θεῶν Μῆτιν,
 Πλείστε θεῶν εἰδὼν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπι Αἰθήνη
 Τίξιαλ, τότε ἔπειτα δόλον φρένας ἐξαπατήσας
 Αἰμυλίοισι λόφουσιν, ἐλὼν ἐκείνην νηδυνί,
 Γαίης φρεσὶ στυγέειν, καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα.
 Τῶς γὰρ οἱ ἐφροσύνειν, ἵνα μὴ βασιλεύειν πρῶτος
 Ἄλλος ἔχη, Διὸς ἀντι, θεῶν αἰεττοειδῶν.
 Ἐκ γὰρ τ' εἴμαρτο παρὰ φρονέειν τέκεν χυμῶν.
 Πρῶτον γὰρ κέρων γλαυκῶπιδα Τειρεχίδεαν.
 Ἰσοὶ ἔχουσιν παρὰ μῦθον καὶ ἐπίφρονα βελλῶ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 Ἡμετέρων τίξιαλ, ἐπὶ εὖροισιν ἦτορ ἔχουσα.
 Ἄλλ' ἄρα μιν Ζεὺς παρὰ τῷ ἐλὼν ἐκείνην νηδυνί,
 Ὡς δὴ οἱ φράσσειν θεῶν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Δότιρον ἠγάθειν λιπαρὴν Θίμιν, ἣ τέκεν Ὠρεας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεγαλῆαν.
 Αἴτ' ἔργ' ἀρεαίεσσιν καὶ ἀθλητοῖσι βροτοῖσι.
 Μοίρας δ' ἥς πλείους πρῶτον πόρε μητιέει Ζεὺς,
 Κλωθὴν τε, Λάχαιον τε καὶ Ἄτρυον· αἳ τε διδύουσι

885

890

895

900

905

Θνη-

884. Γαίης.] Versus hic est hy- | empl. est αἰεὶ Ζῆνα.
 permeter. In nonnullis tamen ex- | 903. Αἴτ'.] Quidam scribunt
 αἰεταίεσι,

*Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominibus gravi rapiuntur turbine,
Nuncque hi nunc illi flant, dissipantque naves,
Nautasque perdunt. mali autem non est remedium
Viris qui illis occurrerint in ponto.*

*Iidem rursum per terram immensam floribus ornata
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum hominum,
Replentes pulvereque & molesto palearum strepitu.*

*Sed postquam sane laborem Dii beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
Iam tum jubebant regnare atque imperare,
Ex Terra consilio Olympium late cernentem Iovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia.
Iupiter autem Deorum rex primam uxorem suam fecit Metin.
Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.
Sed cum jam esset Deam cassis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto,
Blandis sermonibus, in suam condidit alvum,
Telluris consiliis, & Cœli stellati.*

*Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
Alius haberet Iovis loco, Deorum sempiternorum.
Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci. (tam,
Primam quidem, virginem cassis oculis apud Tritonem geni-
Par habentem patri robur, & prudens consilium:
Ceterum deinde sane filium Deorum regem & virorum
Erat paritura, magnum animum habentem:
Sed illam sane Iupiter ante in suum condidit ventrem,
Vt nempe ei indicaret Dea bonumque malumque.
Postea duxit splendidam Themis, qua peperit Horas,
Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
Qua opera matura faciunt mortalibus hominibus:
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Iupiter,
Clothoque, Lachesinque, & Atropon: qua dant*

Mor-

*μπαύειν, spirituleni: nonnulli et- | faciunt: quod nimirum Horæ di-
iam exponunt, decorant, speciosa | cantur pulchritudinis Deæ.*

Οἰηθεῖς ἀνθρώποισι ἔχῃ ἀγαθὸν τι κακὸν τι.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτες τέκε καλλιπαρήες,
 Ὡκεανὸς κέρη πολυήρως ἐῖδ' ἔχευε,
 Ἀγλαΐῳ καὶ Εὐφροσύνῳ, Θαλίῳ τ' ἐρατῆρ' ἰω.
 Τῶν δ' ἀπὸ βλεφάρων ἔρ' εἴσορ δερκομήμων
 910 Ἀυσιμελῆς· καλὸν δ' ἔω' ὀρρύνει δερκιδίων.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρ' πολυφόρβης ἐς λείχ' ἦλθεν,
 Ἡ' τέκε Περσεφόνειν λευκώλειον, ἣν Αἰδωνοῦς
 Ἡΐραθεν ἥς ὤλ' ἔμμετος· ἔδωκε ἣ μητιέει Ζαῖς.
 Μημεσιώης δ' ἐξαῦτις ἐράσασθ' καλλιχόμοιο,
 915 Ἐξ ἥς αἱ Μῆσται χρυσάμπυκες ἐξεγόνον
 Ἐννέα, τῇσι ἄδαν θαλίῳ καὶ τέρψις αἰοιδῆς.
 Λητῶ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἰμερένιαν γόνον ὦρ' ἀπὸ πάντων ἐρατιῶνων,
 Γείνατ' ἄρ', αἰγόχοιο Διὸς φιλότῃ μεγείπαι.
 920 Λοιδόφ' ἔτι δ' Ἡῖρην θαλιερῶν ποιήσας ἄγκυλιν.
 Ἡ' δ' Ἡΐδῳ, δ' Ἄρηα καὶ Εἰλείθυαν ἱπκίε,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ θῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκάπιδα Τειθεύοισιν,
 Δεινῶν, ἀρεκύνδιμον, ἀγέστροφον, ἀτρυγάνην,
 925 Πότνια ἢ κέλαδδ' ἢ ἀδον, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Ἡῖρα δ' Ἡΐφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότῃ μεγείπαι
 Γείνατ' (καὶ ζαμρόησι, καὶ ἥεισιν αἱ ὤλ' ἀρχαίτη)
 Ἐκ πάντων τέχνησι κηκασμῶν ἐρατιῶνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιλείτης καὶ ἱερκτύπῃς Ἐνοσίφειδος,
 930 Τείτων Ὀρυκτῆς γῆρας μέσας· ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμῶν ἔχων, ὤλ' ἔμμετος φίλη καὶ παῖρ' ἀνάκῃ
 Ναῖφ χρύσεια δῶ, δεινὸς θῖος. αὐτὰρ Ἄρηϊ
 Ρ' ἰνοτόρῳ Κυθήρῃα Φόβον καὶ Δεῖμον ἱπκίε
 Δεινῶν, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέει φάλαγγας
 935 Ἐν πολέμῳ κρυόνει, σὺν Ἄρηϊ π' ὀλιπόρθω.
 Ἀρμονίῳ δ', ἣν Κάδμ' ὤλ' ἐρ' ἔμμετος θῖτ' ἀγκυλιν.
 Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαῖος Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῶν

Κη-

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.

Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas habentes,

Oceani filia, peroptabilem formam habens,

Aglaiam & Euphrosynen, Thaliāque amabilem,

Quarum & palpebris amor destillat contuentium

Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspiciunt.

Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,

Qua peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto

Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.

Mnemosynem vero deinceps amavit pulchricomam,

Ex qua Musa aurea mitra revincta nate sunt

Novem, quibus placent convivium, & oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem & Dianam sagittis gaudentem,

Desiderabilem prolem præ omnibus cœlicolis,

Peperit sane, Ægiocchi Iovis amor mixta.

Postremam vero Iunonem floridam duxit uxorem.

Hac autem Heben, Martem & Lucinam peperit,

Mixta amore Deorum regi & hominum.

Ipse vero ex capite, caesis oculis præditam Tritogeniam,

Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indomitam,

Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque pugnaeque.

Iuno autem Vulcanum inclytum, amor indulgens,

Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo marito)

Præ omnibus, artibus ornatum, cœlicolis.

Ex Amphitrite autem & gravicrepe Neptuno,

Triton late potens natus est magnus: qui maris

Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem

Incolit aureas ades magnus Deus. sed Marti

Clypeos dissecanti, Venus Timorem & Metum peperit,

Graves, quique virorum densas turbent phalanges

In bello horrido, una cum Marte urbes devastante,

Et Harmoniam quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.

Iovi vero Atlantis filia Maja peperit gloriosum Mercurium.

Præ-

Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λείχῃ εἰσαναβάσσει.
 Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε Φαίδιμον υἱόν,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ, Διώνυρον πολυγηθία,
 Ἀθανάτων θνητῶν δ' ἀμφοτέροι θεοὶ εἰσιν.
 Ἀλκμήη δ' ἄρ' ἔπλε βίῳ Ἡρακληεΐῳ,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγρέταιο,
 Ἀγλαΐῳ δ' Ἡφαιστῷ ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις.
 Ὀπλοφάτῳ Χαερίῳ, θαλερῶ ποιήσας ἀγκῖν.
 Χρυσοθήνης ἢ Διώνυρον ξανθῶν Ἀεράδινῳ,
 Κέρῳ Μίνῳ, θαλερῶ ποιήσας ἀγκῖν.
 Τῶν δ' οἱ ἀθανάτων καὶ ἀγῆρα θῆκε Κρονίαν.
 Ἡΐῳ δ' Ἀλκμήης καλλισφύρεσ ἀλκιμῷ υἱὸς,
 Ἰὼς Ἡρακλῆϊ πλέζας σπένοντες αἰθλῆς,
 Παῖδά Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἡρῆς χρυσοπιδίλῃ,
 Αἰδιδίῳ θῆτ' ἀγκῖν, ἐν Οὐλύμπῳ νεφόνῃ.
 Ὀλβίῳ, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν αὐύσας,
 Ναΐδ' ἀπήμνητο καὶ ἀγῆρα ἤματι πάντα
 Ἡελίῳ δ' ἀγκῖν τέκε κλυτὴ Ὀκεανίη
 Περσηΐς Κίρκῳ τε, καὶ Αἰήτῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φασισμρότεσ Ἡελίοιο,
 Κέρῳ Ὀκεανοῖο πλήνῃ ποταμοῖο
 Γῆμι, θαλὴν βελῆζιν, Ἰδῆαν καλλιπάρηον.
 Ἡ' ἢ οἱ Μῆδῃαν εὐσφυρον ἐν φιλότῃ
 Γαῖαδ' ὑποδμηθεῖσα δὴ χρυσῶν Ἀφροδίτῳ.
 Ὑμεῖς μὲν οὖν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσσι τ', ἡπείροί τε, καὶ ἄλμυρὸς ἐνδοθεὶ πῶν.
 Νῶν ἢ θεῶν φύλον αἰεσσέτε κενεπέησιν
 Μῦσιν Ὀλυμπιάδῃς, κῦραν Διὸς αἰγόχοιο,
 Ὅσας δὲ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἀνιηθεῖσαι
 Ἀθάναται, γοῖαντ' θεοῖς ἐπείκελα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν Πλῆτον ἐγείνατο, δῖα θεῶν,
 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρετῇ φιλότῃ,

940

945

950

955

960

965

970

Νεῦ

954. Ὀλβίῳ.] Legitur quoque
ἀθανάτοισι τλίσσαι.

961. Ἡ' δ' οἱ.] i in particula

de sustentatur aspiratione sequentis
dictionis.

Praconem Deorum, sacrum lectum conscendens.

Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,

Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,

Immortalem mortalis, nunc vero ambo Dii sunt.

Alcmene vero peperit vim Herculanam,

Mixta in amore Iovis nubicogi.

Aglaïam vero Vulcanus percelebris, utroque pede claudicans

Minimam natu è Gratiis, floridam duxit uxorem.

Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,

Filiam Minois, floridam fecit conjugem:

Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Saturnius.

Heben autem Alcmena pulchros talos habentis fortis filius,

Vic Herculis, peractis luctuosis certaminibus,

Filiam Iovis magni, & Iunonis aureis calcoamentis utentis

Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:

Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,

Habitat illesus & expers senii omnibus diebus.

Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis

Perseis, Circenque & Aëtem regem.

Aetes autem filius lucem hominibus dantis Solis.

Filiam Oceani perfecti fluvii

*Duxit, Deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis pradi-
tam.*

Hec autem ei Medeam pulchros talos habentem in amore

Peperit, subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete, coelestes domos tenentes,

Insuleque & continentes terra, & salsus intus Pontus.

Nunc autem Dearum cœtum cantate blandiloque

Musa Olympiades, filia Iovis Ægiochi,

Quaecunque mortales apud viros cubantes,

Immortales, pepererunt Diis similem prolem.

Ceres quidem Plutum genuit, prestantissima Dearum

Iasio heroi mixta jucundo amore,

Νειά σὺν τριπόλιν, Κρήτης ἐν πάσῃ δῆμον,
 Εὐδλόν· ὃς εἶσ' ἐπὶ γλῶττι καὶ ὀφθαλμοῖσι θαλάσσης,
 Πᾶσαν τὰ ἢ τυχόντι, καὶ ἔτι εἰς χεῖρας ἔκῃ),
 Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τε οἱ ὄψαται ὄλβον.
 Καδμῶ δ' Ἀρμονίῃ θυγάτηρ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
 975
 Γυνὴ καὶ Σεμείλῳ, καὶ Ἀγαυῷ καλλιπάρῳ,
 Αὐτονόῳ δ', ἣν γῆαυ Ἀρισταῖον βαρυχαίτης,
 Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὐσεφάινω ἐνὶ Θηῇ.
 Κέρη δ' Ὀκίανοιο Χρυσόοιο καρτεροθύμῳ
 Μιχρῆϊσ' ἐν φιλότῃ πολυχρυσῆς Ἀφροδίτης,
 980
 Καλλιρόῃ τέκε παῖδά βροτῶν κάρτερον ἀπάντων,
 Γηρυονῆα, τὸν κλείεις βίῃ Ἡρακλεΐῃ,
 Βοῶν ἐνὲκ' εἰσιπόδων ἀμφιρόντων ἐν Ἐρυθείῃ.
 Τιθωνὸς δ' Ἡῶς τέκε Μέμνονα χαλκοχερυσίνῳ,
 Λιθιόπῳ βασιλῆα, καὶ Ἡμφιδίωνα ἀνκλῆ.
 985
 Αὐτὰρ τοι Κεφάλα φυτήσατο Φαίδιμον υἱόν,
 Ἰφιδιμον Φαέθοντα θεῖς ἐπείκειλον ἄνδρα.
 Τὸν ῥα νέον τέρεν αἶθερ ἔχοντ' ἐρικυδέϊ ἥῃς
 Παῖσ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
 990
 ὦρτ' ἀνερψάμεν, καὶ μιν ζαθέεις ἐνὶ νηῒς,
 Νηοπόλον νύχθον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
 Κέρῳ δ' Αἰήτῳ διοτρεφέϊ βασιλῆϊ
 Αἰσυνίδῃς, βελήπτι θεῶν αἰετλοειπέων
 ἦγε παρ' Αἰήτῃ, τελέζας σονόεντας αἰέθλους,
 995
 Τὺς πολλὰς ἐπίπλεε μέγας βασιλὸς ὑπερλώωρ,
 Ὑδρευθῆς Περίης, ἔατάσθαι, ὄδουμγειρῆς.
 Τὺς τελέζας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Ὀκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κέρῳ,
 Αἰσυνίδῃς, καὶ μιν θαλασσὴν ποιήσατο ἄκροισιν.
 1000
 Καὶ ῥ' ἦγε δμηθεῖσ' ὑπὸ Ἰήσωνι ποιμνὶ λαῶν,
 Μήδῃον τέκε παῖδα, τὸν ἔρεζεν ἔτρεφε Χείρων
 Φιδυριδῆς· μεγάλῃ δ' Διὸς νότον ἐξείλετο.
 Αὐτὰρ Νηρηῶν κῆρυα ἀλίοιο γέροντος,

H' πῆ

Novali in ter proscisso, Creta in pingui populo,
 Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
 Omnem: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus ve-
 nerit,

Illum locupletem fecit, multamque ei praeiuit foelicitatem.

Cadmo praeterea Harmonia filia aurea Veneris,

Ino & Semelen, & Agaven pulchras genas habentem,

Autonoëque, quam duxit Aristaeus densa caesarie praeiuit,

Peperit, & Polydorum, mœniis pulchre cinctis in Thebis.

Filia vero Oceani Chrysaori magnanimo

Mixta amore abundantis auro Veneris.

Calliroë peperit filium mortalium praestantissimum omnium

Geryonem, quem interfecit vis Herculeana,

Boves propter flexipedes circumfusa in Erythea.

Tithono vero Aurora peperit Memnona aerea galea munitum,

Aethiopum regem, & Emathionem regem.

Veram Cephalo peperit inclytum filium,

Fortem Phaëthonem, Diis similem virum,

Quem sane juvenem tenerum florem habentem gloriosa puber-
 tatis,

Puerum juvenilia sapientem, amans risus Venus,

Incitavit, abripiens, & ipsum in templis

Aedituum nocturnum fecit, demonem divinum.

Filiam vero Aëta à Iove nutriti regis

Aesonides, voluntate Deorum sempiternorum

Abduxit ab Aëta, peractis suspiriosis certaminibus,

Qua multa imperabat magnus rex superbus,

Injurius Pelias, & impius, fortium facinorum patrator.

Quibus peractis, ad Iolcum rediit, multa perpeffus,

Veloci in nave vehens nigris oculis praeditam puellam,

Aesonides, & ipsam floridam fecit uxorem.

Et sane haec domita ab Iasone pastore populorum,

Medeum peperit filium, quem in montibus educabat Chi-
 ron

Phillyrides: magni vero Iovis voluntas perficiebatur.

Ceterum Nerei filia marini senis,

Ἦτοι μὲ Φῶκον Ψαμμάθη τέκε δῖα θεάων,
 Αἶακ' ἐν φιλότῃ, Διὶ χρυσῶν Ἀφροδίτῃ. 1005
 Πηλεΐ δ' ὀνηθεῖσα θεὰ Θέτις δ' ἄργυρόπεζα
 Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξάνορα, θυμολέοντα.
 Αἰνείαν ἄρ' ἐκλεν· ἐὺσέφανον Κυθήρῃα,
 Ἀγχιόη ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃ,
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπύχῃ, ὕληέσσης. 1010
 Κίρκη δ' Ἡελίε θυγάτηρ Ὑπεριονίδας,
 Γείνατ' Ὀδυσῆ' ἑταίρῳ παλασίφρονι ἐν φιλότῃ,
 Ἀγχιον, ἡδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Οἳ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων,
 Πᾶσιν Τυρσῶοισιν ἀγακλυθῖσιν αἶαςον. 1015
 Ναυσίθεον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὼ δῖα θεάων
 Γείνατο, Ναυσινόον τε, μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃ.
 Αὐτὰρ μὲ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἀνιηθεῖσα
 Ἀθάνα γείναντ' θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δ' ἰγναμκῶν φύλον αἰεταίε, ἡδυπέτα
 Μῆσιν Ὀλυμπιάδες, κῆρυγ Διὸς αἰγιόχοις. 1020

1013. Ἀγχιον.] In nonnullis | & κρατερὸν, scribuntur ut propria
 codicibus hæc duo verba, ἀμύμονα, nomina.

Τέλει δ' Ἡσιόδῃ Θεογονίας.

*Phocum quidem Psamathe peperit, praestantissima Dearum
Æaci in amore, per auream Venerem.*

*A Pelao autem subacta Dea Thetis argenteos pedes habens,
Peperit Achillem prorumpentem per viros, leonis animo pradi-
Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea, (tum.*

*Anchise heroi mixta jucundo amore,
Ida in verticibus, habentis multos anfractus, syluosa.*

Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,

Peperit Vlyssis ærumnosi in amore,

Ægium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,

Qui sane valde procul in recessu insularum sacrarum,

Omni bus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.

Nausithoum vero Vlyssi Calypso excellentissima Dearum

Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.

Ha quidem mortales apud viros cubantes

Immortales pepererunt Diis pares filios.

Nunc vero foeminarum agmen cantate suaviloqua

Musa Olympiades, filia Iovis Ægiochi.

Finis Theogoniæ Hesiodi.

De quorundam versuum dimensione, nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt ceu contracta, metro id postulante. Verbi gratia. ε. γ. ῥέα ῥε βεαίη, ῥέα ῥε βεαίοντα χαλίπτῃ. Hic prius ῥέα proferendum ῥά. ε. 30. ὡρῆ γάρ τ' ὀλίγη πῖλε) ῥέων τ' ἄσπερον τε. Hic metrum postulat, ut pro ῥέων dicas ῥεων, & pro Ionico ἄσπερον, ἄσπερον. Iones nimirum non contrahunt. Et pro νεῖκα in ditione (quam alii scansionem vocant) legendum νεῖκη In ditione inquam, secus non. ε. 109. χρύσειον ἔσπερον μῦθος. Legendum hic χρύσειον. & sic in aliis. ε. 129. ἔπει, ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producit. Cæsura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. Si nihil attuleris, ibis Homere foras. ubi ultima in attuleris propter cæsuram est anceps. Sic α. γ. εἶδ' ἔτι με γέθ' ἔτι ubi prius π producit, & est quasi cæsura, π enim prius, cum εἶδ' cohaeret, tanquam pars illius vocis conjuncta. α. 458. pro ἥρα κληῖ lege, scil. in ditione ἥρα κληῖ. θ. 93. pro μυσίων, lege μυσῶν. pro ἀψάδ' α, lege ἀψάδ' ἡ, nimirum in ditione. Secus Ionismus passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. θ. 196. pro κυπερὸν ἡ, lege κυπερὸν ἡ. Sed inquires, cur ita legimus? Resp. Poëtarum morem esse, ut vocem perspicue proponant, dimensionem lectori relinquentes. Sic ἱλιάδ. α. 1. πηληϊάδ' α, ἡ. Hic non legendum πηληϊάδ' α, sed πηληϊάδ' α, vel πηληϊάδ' α per syncopen ἡ ἑψάδ' α. Scilicet tanta est Poëtarum licentia, ut pro πηληϊάδ' α ὅ (ὁ ὅς ἡ πηληϊάδ' α) dicant per Ionicam Διείρεται, πηληϊάδ' α, ὅ, & per novam ἡ α epenthelin, πηληϊάδ' α, ὅ. pro πηληϊάδ' α. Ionicè verò πηληϊάδ' α. Tantopere luxuriantur α Διείρεται, adeo ut idcirco Græcanica seu Graja Poëlis omnium facillima, & Poëta judice, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum Hesiodum usum esse Dialecto Ionica, & quæ illi dialecto propria sunt, accuratè è Grammaticis petendum, ex. gr. α, mutant in η, dativum pl. formant à nominativo plurali, ἔργα, pro ἔργα. rejiciunt fere ubique augmenta verborum, & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur.

INDEX VOCABULORVM,
QVÆ IN
HESIODO
OCCURRUNT.

In Indice brevitatis ergo, literis quibusdam usi sumus, ut p. prateritum designat. a. aoristum, f. futurum. m. medii. f. g. foeminini generis. i. ἔργα κὲ ἡμέρας designat. a. ἀσίδα, seu scutum. ῥ. ῥογρία.

Quæ, nom. pl. n. g. ab ὁ, quod: articulus postpositivus. s. 365.

Ἄαπι, ἀάπις, ab ἀάπις, ὁ, ἡ, non tangendus, ex α priv. & ἀπίω vel ἰάπιω, & per pleonasmum ῥ α, ἀάπιω. lēdo, noceo. f. ψω. s. 147. α. 75. ῥ. 649.

Ἀάθη 3. sing. a. l. pass. ab ἄτω lēdo. F. ἄω. quod fit ex ἀάω, hinc a. l. ἀάθη, pro ἡθη. tollitur augmentum & a poëtice reduplicatur. Th. ἀάω, ὦ, f. ἡω, lēdo, noceo. s. 281.

Ἀάσι, flant. 3. pl. ab ἄημι, flo, ut ἰσημι, ἰσῶσι. Th. ἄω, flo,

spiro. ῥ. 875.

Ἀά) saturatur. 3. person. ab ἄημι. in pass. ἀάμαι expleor. saturor, ad formam ῥ ἰσῶμαι. Th. ἄω, f. ἡω. flo, spiro. α. 101.

Ἀάτ, ὁ, ἡ. insatiabilis, innoxius. Th. ἀάτ, ὦ. f. ἡω. lēdo. ῥ. 714.

Ἀάτω genit. Ionicus pro ἀάτ, ab ἀάτης, ὁ. bobus carens. ex α priv. & βῆς, βοὸς ὁ ἡ vacca, bos, taurus. s. 449.

Ἀάων, part. a. 2. Attice pro ἄων, ab ἄω, duco. f. ἄξω. p. ἡξα, a. 2. ῥ. 291, Att. ἡξασ. s. 164.

Ἀάθς, ὁ, ὁ. bonus, a, um. dat. pl. ἀάθῃσι. paragoge Ionica, pro

ca, pro ἀγαθοῖς. comp. ἀμεί-
νων, βελίων, κρείσσων, δρύνων,
λωίων. Superl. βέλτερος, κρεί-
σσος, ἀριστερός, λωϊός. ε. 24.
234.

Αἰαίη, 3. pers. ind. ab αἰαίο-
μαι, irascor, invideo. ε. 331.

Th. αἰάω, αἰ, f. ἤσω, demiror.

Ἀγακλυτός, adject. ex ἀγαντι-
mis & κλυτός celebris, ἀκλύω,
pro quo etiam κλῶμι audio,
ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ionic.
9. 1015.

Ἀγαντάτης, superl. ab ἀγανός,
εἰ, ὁ. placidus, ex α epitatico
& γάνω, εἰ, τὸ, lætitia,
gaudium. 9. 408.

Ἀγαλλόμενος, præf. part. passiv.
ab ἀγαλλω. f. λῶ, p. ηα, orno.
ἀγαλλομαι exulto: ad for-
mam ἔ ἀγαλλιόμαι, exulto,
ab Hebræo חיל ἀγαλλόμεμαι.
præf. part. f. g. pl. num. α. 86.

Ἀγανή, nomen fœminæ, splen-
dida, à masculino ἀγανός ad-
mirabilis, splendidus. The-
ma αἰάω miror. 9. 246.

Ἀγανός, εἰ, ὁ. nobilis, admira-
bilis. ab ἀγαόμαι admiror.
ἀγανῶν, gen. pl. 9. 461. 632.

Ἀγανῶν, nomen mulieris. vide
paulò ante ἀγανή. 9. 976.

Ἀγαυρῆ, ferocis, gen. sing. Th.
γαῦρος, εἰ, ὁ, superbus, ela-
tus: ἀγαυρός valde super-
bus. α non est privativum,

sed intensivum, 9. 832.

Ἀγέη pro ἀγεία, vasa, nom. pl.
n. g. ἀγέειν. dat. pl. Them.
ἀγέη εἰ, τὸ, vas quodlibet.
ε. 611.

Ἀγέλας, εἰ, ὁ. nuntius. ε. 45. ἀγέ-
λη, proprie res quæ nuntia-
tur. 9. 781. ab ἀγέλλω, nun-
tio. f. λῶ, p. ἡγέλλα. α. 1.
ἡγέιλα.

Ἀγέειν, vide paulo ante ἀγέη.
ε. 473. 598.

Ἀγέ, Adverb. hortantis, ab
ἀγέ. α. 2. imperat. act. verbi,
ἀγώ, ago. α. 449.

Ἀγέειν, 3. pl. α. 1. act. Ion. pro
ἡγέειν, ab ἀγείρω, congre-
go, Poëtæ metri causa tol-
lunt augmentum. f. ρῶ. p.
ἡγέρω, Att. ἀγήγερω. α. 1.
ἡγέρω. ε. 650.

Ἀγέλαι, pl. num. greges. ἡ ἀ-
γέλη, grex, ab ἀγώ. Grex agi-
tur. sic Latine agmen ab a-
gendo, proprie pecudes agun-
tur, homines vero ducun-
tur. α. 168. 9. 445.

Ἀγελείη, pro ἀγελεία, αἱ, ἡ.
Ionice, pradatrix. ab ἀγώ
& λεία αἱ, ἡ. praeda. α. 197.
9. 318.

Ἀγέρας, εἰ, ὁ, ἡ. immunitis,
præmio carens, ex ἀ privat. &
γέρας, τῶ, τὸ, præmium,
munus. 9. 395.

Ἀγέω, præf. inf. pro imperat.
verbi

- verbi ἄγω, ducō. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἦρον. i. 693. 798.
- A'γίσεσθαι, ὁ, ἡ. *dux exercitus*, Minervæ epitheton. ab ἄγω, ducō, & εἰσεῖς, ὤ, ὁ, exercitus. §. 925.
- A'γλώσση, acc. sing. *fortem*. ab ἀγλώγη opθ, ὁ, *strenuus*. compositum ex ἄγαν valde & ἀνῆρ vir. i. 7. §. 641.
- A'γήσθαι, ὤ, ὁ, κῆ, ἡ, *senii expers*, μὴ γηράσκων. compositum ex ἀpriv. & γῆρας, αἰθ, πὸ. *senectus*. §. 305. 955.
- A'γήρῳ, accus. singul. 4. simplicium, ab ἀγήρως, ὤ, ὁ κῆ, ἡ, *senii expers*. Et ἀγήρῳ, nominativ. plur. 4. simpl. ex ἀprivat. & γῆρας, αἰθ, πὸ. *senectus*. §. 277. 949.
- A'γκια, pl. num. *valles*, ab ἄγ-κθ, εθ, πὸ. *vallis*. i. 387.
- A'γκυλομήτης, ὤ, ὁ, *versipellis*, qui profert obliqua, non recta consilia. compositum ex ἀγκύλθ obliquus, & μήτης, ιως, ἡ, *consilium*, ὁ ἀγκύλα, τειπί, σκολιὰ βελούρηθ. i. 48. §. 19. 473. 495. &c.
- A'γκυλοχείλαι, nom. pl. *repandi rostri*, ex ἀγκύλθ inflexus, curvus, & χεῖλθ, εθ, πὸ. *labrum*, à nominativo singulari ἀγκυλοχείλης ὤ, ὁ. pro quo etiam legitur ἀγκυλόχληθ, *curva habens*
- labra*. a. 405.
- A'γλαΐαι, nom. pl. *voluptates, gaudia*. ab ἀγλαΐα. splendor, ornatus. ab ἀγλαός, ὤ, ὁ, splendidus. a. 285.
- A'γλαά, splendida. Th. αἰγλη, ης, ἡ. *fulgor, splendor*. i. 335. §. 412.
- A'γνή. dat. sing. ab ἀγνός, ὤ, ὁ, castus. i. 463.
- A'γνυτ' pro ἄγνυθ, 3. singul. imperf. passivi, ab ἄγνυμι *frango*, pro quo etiam dicitur ἀγνύω. Thema est ἄγω. F. ἄξω, &c. *frango*. a. 279. 348.
- A'γνός, caste, adverb. ab ἀγνός *castus*. i. 335. a. 203.
- A'γρει, portaret, præf. act. opt. ab ἄγω, porto, ἄγρειθ, acc. sing. præf. part. act. vide supra ἀγαγών. a. 480.
- A'γροῦ, f. ὄσω, p. ὄσκη. publice ἔθ in foro dico, & per syn. speciei, aperte dico. i. 278. 400.
- A'γροῦ, αἰ, ἡ. forum, ab ἀγείρω *congrego*. in præf. med. ἦγροῦ, quia in foro homines congregantur. i. 686.
- A'γροῦν, Genitivus pl. Ionice pro ἀγροῶν. i. 30. à nomine ἀγροῦ ἡ, *forum*. Th. ἀγείρω *congrego* ut supra, & ἀγροῦ, Ionice pro ἀγροῦ. ἀγροῦ φι, in foro, φι est paragoge poetica,

- tica, & reddit vocem ἀκλίβη. α. 204. §. 89.
- Ἀγρῶνλοι, ruri seu in agro pernoctantes: Epitheton pastoris. compositum ex ἀγρός ἄ, ὁ, ager, & αὐλή ἥς ἡ, atrium, hoc est, locus subdialis, apertus & vacuus ante ipsas aedes, τὸ ὑπαίφριον. item *stabulum, septum*. hinc αὐλίζομαι *stabulor*: item pernoctō, unde est ἀγρῶνλέω, ruri pernoctō. θ. 26.
- Ἀγρῶν, Ionice pro ἄγρῶν, ab ἀγρῶ, αἱ, ἡ, captura, venatio. §. 442.
- Ἀγρία, neutrum plural. ponitur pro Adverbio. Th. ἀγρός, ἄ, ὁ. ager. α. 236.
- Ἀγρίον, accus. est nomen proprium viri. ἀγρίον, α, ὁ. §. 1015.
- Ἀγροιώτης, accus. pl. ab ἀγροίωτης, α, ὁ. agrestis, agricola, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός, ἄ, ὁ. rus. α. 39.
- Ἀγροκύνδοιμι, α, ὁ. qui in agris tumultuatur. ab ἀγρός, ἄ, ὁ, ager, & κύνδοιμος, ἄ, ὁ, tumultus. §. 925.
- Ἀγρομήροιςιν, dat. pl. part. præf. Ion. syncope. pro ἀγρομήροις. ab ἀγείρω congrego. f. ἡρώ. p. ἡμερῶ & Attic. ἀγήμερῶ. α. 1. ἡμέρῶ. §. 92.
- Ἀγροπέρης, feræ, gen. cas. f. g. ab

- ἀγρόπερ vel ἀγρώπερ. substantiva quandoque etiam comparantur. Th. ἀγρός, ἄ, ὁ. ager. α. 407.
- Ἀγχι, pro ἄγχι prope. constituitur cum Genitivo: est Adv. ε. 637.
- Ἀγχιμαχοὶ vel ἀγχιμαχοί, pl. num. cominus pugnantes, ex ἄγχι prope & μάχομαι, pugno, f. μαχίσσμαι. p. μεμαχίσμαι. α. 25.
- Ἀγχιμῶλον, adverbialiter hinc accipitur hoc neutrum, ex ἀγχιμῶλον, α, ὁ κῆ, ἡ, ἐ propinquo veniens, ex ἄγχι prope & μῶλέω, seu μῶλον, venio. α. 325.
- Ἀγχιση, dativus singul. ab ἀγχισης α ὁ. nomen viri. ex ἄγχι & ἴσθ. q. d. ἄγχι τῷ ἴσθῳ. §. 1009.
- Ἀγώμι, præf. part. pass. verbi ἀγώομαι, ὀμαι, demiror. Th. ἀγῶ, ἡσθ. idem. §. 619.
- Ἀγών, vehens, part. præfens, ab ἄγω ducō, veho. vide ἀγῶν. §. 998.
- Ἀγῶ, ducō. f. ἄξω, p. ἡξαι. α. 1. ἡξαι. α. 2. ἡξαι. ε. 206.
- Ἀγῶνι, dat. sing. ab ἀγῶν, ὦν, ὁ, certamen. §. 435. α. 205.
- Ἀγῶσιν. 3. pl. subj. ab ἄγω ducō, veho, traho. f. ξω. ε. 218.
- Ἀδάητα, indocta, acc. pl. n. g. ab ἀδάητα, incognitus. Th. δαίω,

δαίω, scio, disco. §. 655.

Α' δάμαστρον, pro αδάμαστρο. Declinatur duobus modis, vel αδάμαστρον, & vel αδάμας, αῖτρον, ὀ, nomen clarissimæ gemmæ, per metaph. ponitur pro ferro, αδάμαστρον genitivus ab αδάμας αῖτρον ὀ. ex α quod hic idem valet quod δοσ, & δαμάω domo. ε. 146. α. 137. §. 188. 239.

Α' δηκτοπέτη, ε. 418. est superlativus, à positivo ἀδηκτο & ὀ, ἡ. proprie morsui non obnoxius: hic vero cariem minime sentiens: à δάκνω mordeo: f. δήξομαι. α. 2. ἔδακτον. p. δέδχα. unde etiam est nomen δήξ vermis, qui lignum corrumpit, ἰψ (ab ἰπλω noceo) vermis qui cornua lædit. ἰξ (ab ἰκω advenio) vermis, qui palmitibus obest. σῆς (à σήπω putrefacio) vermis qui vestes depravat. πῶξ (à πῶζω) qui vitiat legumina. ψῶ qui ficus arrodit, &c.

Α' δηλῶ, & ὀ κῆ ἡ. non manifestus, obscurus. Th. δῆλῶ, & ὀ, manifestus. ε. 6.

Α' δικῶ, & ὀ κῆ ἡ. injustus. ἀδικώπερῶ, comp. Th. δίκη, ἡ. justitia. ε. 258. 270.

Α' δμήτη, nomen mul. q. d. indomita, à δαμάω, domo.

§. 349.

Α' δον, pro ἡδον. 3. pl. α. 2. αἶ. ab αἰδῶ. placeo, f. ἡσσω, p. ἡσθ. at Α' δω, saturo, expleo. θ. 917.

Α' δροσυή, ἡ. ubertas, copia. ab αἰδρὸς, ὤ, ὀ. dives crassus, magnus. ε. 471.

Α' δώτη, dat. sing. αἰδῶτης, & ὀ. qui nihil dat. Ratio compositionis plane insolens, ex α priv. & δῶτης, & ὀ, qui dat. Th. δίδωμι. do. ε. 353.

Α' ἔθλον, & τὲ. certaminis præmium, ab αἰθλῶ seu αἶθλος, & ὀ, certamen. ε. 652. α. 94.

Α' ἔθλωσιν, colluctantur. 3. pl. præf. subj. αἶ. ab αἰθλάω, f. ὀσσω. p. πα. idem quod αἰθλίω, pugno, dimico, vide αἰθλον. §. 435.

Α' εἰ, adverb. semper. §. 388.

Α' εἰρησίων, Genit. pl. Æolicus, ab αἰρησίου & ὀ. semperiternus. ex αἰεὶ & ἡσίου, qui genitus est. Th. γαίνομαι, nascor. f. ἡσίσσομαι. α. 2. m. ἡσρόμεν. §. 548.

Α' εἶδν. præf. inf. αἰεῖδον, 3. pl. imperf. αἶ. pro ἡεῖδον, ab αἰεῖδω cano. Metri causa abjicitur augmentum: in prosa αἶδω, f. αἶσσω. p. ἡσθ. ε. 660. §. 1.

Α' εἶραι, α. 1. αἶ. infinit. ab αἰεῖρω tollo. f. αἶρα. α. 1. ἡεῖρα. hinc αἰεῖρας. α. 1. part. αἶ.

- ἀειρόμεναι, pl. part. præf. f. g. s. 759. 538.
- Αἰκία, acc. sing. ab ἀεικῆς, ἰϙ, ὁ, ἡ, durus, asper. Them. εἰκω, cedo, f. ξω. 9. 166.
- Αἰκηλ, non invito, adverb. ab αἰκων invitus. Thema εἰκων, ὀνϙ, ὁ. spontaneus. 9. 529.
- Αἰσαίτε, 2. pl. a. i. act. imperat. ab αἰδω, f. σω. p. ησ. canto. 9. 965.
- Αἰλαη, dat. sing. ab αἰλλα, ης, ἡ, turbo, procella, ex αἶω spiro & εἰλέω convolvo, 9. 874.
- Αἰλω, nomen mul. q. d. procellosa. 9. 267.
- Αἰναόντων, gen. pl. in nom. αἰνάνων, ὀνϙ, perpetuo fluens, alii legunt αἰνάων, ὀνϙ. ex αἰεῖ semper & ναῶ, fluo. Th. ναίω, habito. s. 548.
- Αἰνάς, genit. g. f. ab αἰναϙ, perennis. Poët. pro αἰείναϙ. ex αἰεῖ semper & ναῶ fluo. αἰνάων, gen. pl. s. 593.
- Αἰντων, gen. pl. part. præf. acti- vi, ab Αἴημι, fluo, ad formam πθεῖς, ἰνϙ. Sed quia est ab αἶω, potius juxta ἰσημι esset flectendum. Notetur ergo hæc exceptio. s. 623.
- Αἰξί, 3. præf. ab αἰξω augeo, pro quo in prosa, αὐξάνω & αὐξω. f. ἦσω. p. ἡύξηκα. s. 6. αἰξομαι, η, εται pass. αἰξέω. imperf. αἰξομένοιο. gen. Ion. part. præf. s. 6. 771. 9. 195. 444.
- Αἰργός, ἡ, ὁ. iners, αἰργός, dat. hinc αἰργή, inertia, Ionicè, pro αἰργία, ας, ἡ. pigritia. ab αἰργός, pro qua in prosa ἀργός. Th. ἔργον, opus. Prosa dicitur quali profusa. oratio vero ligata, quæ certis numeris allecta est, quale est poëma. s. 301. 309. 310.
- Αἰσιπότηαι, nom. pl. alte volantes. Epitheton cygnorum, compositum ex αἰεῖω, in altum tollo, & πέτομαι, volo. declinatur duobus modis. αἰσιπότης, ἡ, ὁ. Prim. simplic. & in quinta simplicium, αἰσιπότης, ητϙ, ὁ. in aëre suspensus. α. 316. s. 775.
- Αἰσιφρονα, acc. sing. stolidum. s. 313. à nominativo αἰσιφρων, ενϙ, ὁ, ἡ. ex αἶω, fluo, & φρέν, ενός, ἡ, mens, qui ventosa mente præditus, inconstans & temerarius est & proinde stultus. hinc αἰσιφροσύνηϙ, dat. pl. Ionic. pro αἰσιφροσύνης, ab αἰσιφροσύνη, stultitia. 9. 502.
- Αἰσάλειο. α. 153. Genitivus Ion. pro αἰσάλεις, ab αἰσάλειϙ, ἡ, ὁ, aridus, torridus. Thema est αἰζω torrefacio, arefacio.
- Αἰζί. 3. pers. præf. verbi αἰζω, sicco. s. 585.

co. s. 585. α. 397.

Α'ζή), præs. sub. *tristetur*, ab ἀζομαι, proprie *exaresco*: per metaph. *cura & mœrore conficior*. α. 585. θ. 99.

Α'ζω, cum aspero spiritu, *venoror*. σίζομαι. unde, ἀζώδης. θ. 532.

Α'ζωσι, pl. num. *discincti*, scil. ut eo sint expeditiores: ex α privativo & ζωσέ; *cinctus*, quod est à ζωνύω vel ζώνυμι, *cingo*. in fut. ζώσω, in præt. ἔζωχα. in passivo præt. ἔζομαι vel ἔζωμαι. in 3. sing. ἔζωται, hinc est ζωπός, *cinctus*, ζωστήρ, ἦρ, ὁ. *cingulum*, baltheus. s. 343.

Α'ηδία, acc. sing. ab ἀηδών, ὄν, ἡ. *lusciniæ*, ab αἰδωcano, pro quo in prosa αἶδω. s. 201.

Α'ηθ', pro ἄηθ', *spirabat*. imperfect. abiectione ο μικρῶ per apostrophum, & τ mutato in θ, propter seq. aspiratam. Thema est ἄω flo, f. ἦσω. unde formatur ἄημι & pass. ἄημαι. α. 8.

Α'ηρ, αἶρ, ὁ. *aër*. ab ἄω, in f. g. significat *caliginem*. s. 547.

Α'ησι, 3. sing. ab ἄημι flo. hinc Α'ᾶσι, *flant* 3. plur. ut ἰσημι, ἰσᾶσι. Th. ἄω. flo. s. 514. θ. 875.

Α'ήτες, acc. pl. à sing. ἀήτης, ἡ.

flatus. in nom. pl. ἀήται, *flamina*. Th. ἄω, flo. s. 619. 643. 673.

Α'θάνια), pl. num. f. g. θ. 968. Græci non dicunt ἀθνή, sed ἀθάνιατ, ὁ, ἡ. ex α negativo & θάνιατ. Sic in Novo Testamento αἰώνι, s, ὁ, ἡ. & αἰώνι. in f. g. αἰώνια. Regula. *Adjectiva composita nec non quandoque derivata, sunt generis communis*. ἀθανάτης, pro ἀθανάταις, Ionice. s. 62. & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτῃ. ut & ἀθανάτοιςιν, dat. pl. Ion. pro ἀθανάτοις. s. 307.

Α'θισφαθ', s, ineffabilis. compositum ex α privativo & θισφατ pro θισφατ, à Deo pronunciatus: prout dicimus θισδοτ, *divinitus datus*. ἀθισφατ etiam idem quod *nefandus*. Sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivum, ut s. 660. ἐθιδάξατο ἀθισφαθον ὕμνον αἰδῆν, docuerunt divinum carmen canere. s. 660. ex φατός dicendus, hoc à φάω, dico. idem quod φημί. θ. 830.

Α'θλωαίν, ἡς, ἡ. *Minerva*. Dicitur etiam Α'θλῶν, quasi ἀθήλη, ex α privat & θηλή *pappilla*,

- πίλλα, μάμμα ἀρεχ*, quod Minerva prognata ex cerebro Iovis (uti fabulantur) non fuerit alita aliorum morte. *Ἀθῶναι ὧν αἱ*. Athenæ, acceperunt nomen, à Minervæ fictitii hujus idoli æde & cultu. *Ἀθῶναι* alio nomine *ἀκτὴ, ῆς, ἡ λίτς*, quod in litore maris fuerit condita, unde *πολίτης ἀττικῆ* (pro *ἀκτικῆ*) civis attica. α. 126. ε. 428.
- Ἀθλ'*, pl. num. pro *ἄθλα*, à singul. *ἄθλον*, *ς*, τὸ. *premiunt certaminis*, sed *ἄθλον*, *ς*, ὁ, est ipsum certamen. Vide supra *ἄθλον*, *ς*, ὁ. ε. 754. θ. 800.
- Ἀθολῶν*, *ς*, *illimis, limpidius*, ex a privat. & *θολός*, *ς*, ὁ, *limus, fax, sordes*: unde est *θολῶ* turbo: *θολῶς* turbatus. ε. 593.
- Ἀθρόν*, *ς*, ὁ, *confertus*, in unum collectus. α. 246.
- Αἰ*, art. præpos. ab *εἰ*, hæc, ὁ, τὸ. ε. 36. 767.
- Αἰ* artic. postp. ab *ἦ*, ὅς, ὅ. quæ quid, quod. θ. 268.
- Αἶαξ* genit. ab *αἶαξ* ὅς, ὁ. *Æacus*, ab *αἶαξ* *αἶαξ*, ὁ, vel *αἶας* *αἶαν*, ὁ, quæ idem significant, nomen Herois, *Αἶαξ*. θ. 1005.
- Αἶαν*, pro *γαῖαν*, terram, Poëtice, à *γαῖα*, seu *γαῖη*, ἡ. ε. 124. 253.
- Αἶζα* accusat. ab *Αἶξ*, *αἶζός*, ὁ, ἡ, *caper, capra*. ε. 514. α. 407.
- Αἰγεῖδω*, acc. à nominativo, *αἰγείδης*, *ς*, ὁ, ab *αἶς*, ὁ, ἡ, ὁ, nomen viri. *αἰγείδης* ergo est patronymicum, sicut à *πηλός* dicitur *πηλείδης*. α. 182.
- Αἶγροι*, pl. nom. à sing. *Αἶγρον*, *ς*, ἡ. *populus nigra*. Alii etiam vertunt *alnum*, ἀπὸ *ἐγρόσας*. α. 377.
- Αἰγίδ'*, acc. sing. pro *αἰγίδα* per apostrophum, a abjicitur, ab *αἰγίς*, ἰδῶν, ἡ. *pellis caprina*, munimentum pectoris. Alii putant *scutum* fuisse pelle ista obductum. Thema *αἶξ*, *αἶζός*, ὁ, ἡ. *caper vel capra*. α. 344. 444.
- Αἰγιόχοιο*, gen. Ionic. pro *αἰγιόχῳ*, à nominativo *αἰγιόχῳ*, *ς*, ὁ, epitheton Iovis. Sic dictus, quod generatus, in Creta nutritus fuerit à capra (ὅχῃ sonat alimentum) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat. ε. 481. 659. α. 322. θ. 13. 1021.
- Αἰγυπιοί*, ab *αἰγυπός*, *ς*, ὁ, *vultur*, avis prædatrix & rapax, à *γύψ*, *γυπός*, ὁ, *vultur*. α. 405.
- Αἰ δ'*, sunt duæ voces. *αἰ* est artic. præpositivus, *δ'* per apostroph. pro *ὃ* vero. ε. 821.

Αἰόλο,

A'ίδεο, Genitivus Æolicus pro α'ίδε, à nominativo α'ίδης, &, ò. orcus, inferni. q. d. α'ίδης, εἶ, ò, *obscurus*. ex α & εἶδω, non video. s. 152. §. 455.

A'ίδε, à nominativo ὅσδε, ἥδε, ὅδε. s. 820. α. 300.

A'ίδης, obscurum, adject. generis neutrius, ab α'ίδης, εἶ. Thema, εἶδω, video, f. εἶσομαι. α. 2. εἶδον & ἴδεν. α. 477.

A'ίδεω, Genit. Ionicus pro α'ίδε ab α'ίδης, &, ò. *infernus*, in prosa dicitur, α'ίδης &, orcus, tartarus. §. 311. 768. 850.

A'ίδηλα, acc. pl. arcana, ab α'ίδηλῳ *tenebricosus*. Th. α'ίδης, &, ò. *infernus*. s. 754.

A'ίδιον, ab α'ίδιῳ, *perpetuus*. Th. α'εἰ *semper*. α. 310.

A'ίδης, dat. pl. Ionic. pro α'ίδιαις, ab α'ίδος, ἥ, ὅν, *tenebricosus*. ab εἶδω, video. §. 860.

A'ίδῶι, dativ. sing. *reverentia*, ab α'ίδῶι, ὅ, ἥ, *pudor*. θ. 92. hinc

A'ιδῶια, τὰ. *pudenda*. α. 354. s. 731.

A'ιδῶν, ης, ἥ. *veneranda*. s. 71. α'ιδῶναι, dat. pl. Ionic. Th. α'ιδῶς, ὅ, ἥ, *pudor*. s. 255. §. 80.

A'ιδῶ, genit. sing. ab α'ίδος, ò. *orcus*. idem quod α'ίδης, &, ò. vide supra. α'ιδόςδε, *ad orcum*. Subintelligi-

tur ὁ μόνος. α. 151. 254.

A'ιδρείη, s. 683. dat. pl. Ion. pro α'ιδρείαις, ab α'ιδρεία, ἥ. *inscitia*, ab ἴδρε, ἴω, ὅ, ἥ, *sciens*. Th. ἴσθμι, *scio*. hinc

A'ιδρε, *ignarus*, vide Thema, ἴσθμι *scio*. α. 410.

A'ιδῶ, *pudorem*. accus. sing. α'ιδῶ, α'ιδῶ, ab α'ιδῶι, *pudor*. s. 322.

A'ιδῶ, ὡς, εἶ, ò. idem quod α'ίδης, &, ò. *Pluto*. §. 913.

A'ιδῶς, *pudor*. ex α priv. & εἶδω video. quorum nos pudet, ea non aspicimus. s. 190. 198. 315.

A'ειψιστῶν. §. 893. *sempiternarum*. gen. pl. Æol. pro α'ειψιστῶν. ab α'ειψιστης, &, ò. *sempiternus*, ab α'εἰ, *semper* & γείνομαι, *nascor*. §. 893.

A'εἰ pro α'εἰ *semper*, poëtice. & α'εἰν. s. 114. & 296. §. 21. & c.

A'εἰ ναόντων, ex α'εἰ *semper* poët. pro α'εἰ & ναῶν, *fluo*. s. 548.

A'ετὸρ, *aquilam*, pro α'ετὸρ metri causa, α'ετὸς, &, ò. §. 523.

A'ιζήϊ, *juvenilis*, ab α'ιζήδης, &, ò. *juvenis*, q. d. α'εἰ ζῶν, *semper fervens*, α. 408. s. 493.

A'ιζήων, *juvenum*, genit. pl. ab α'ιζήδης, &, ò. pro quo & α'ιζήδης, *juvenis*. §. 863.

A'ιήεω, Æolice pro α'ιήτης, ab α'ιήτης, &, ò, *nomen viri*. §. 992.

A'ιή,

Αἶη, dat. Ion. ab αἶα, pro γαῖα, terra. a. 153.

Αἶητης, αἶητα, αἶητιν. Vide Αἶηταο. §. 958. 994.

Αἶθ', quæ, pro αἶτι quæque, ab ὅς, ἥ, ὅ. articuli postp. §. 2.

Αἶθαλόεις, εἶθε. ardens, αἶθαλόενθα, acc. sing. ab αἶθω, uro, incendo. §. 72. 504.

Αἶθῆρ, ἐρθε. αἶθῆρ, ὅ. æther. s. 18. §. 124.

Αἶθιοπων, gen. pl. ab αἰθίοψ, οπθε, ὅ. æthiops. q. d. αἶθων τιλὸν ὄψιν. ab ὄψ, vultus. Th. ὀπθῆμαι, video, & αἶθω, uro, imperf. ἦθον. ardebant. θ. 985.

Αἶθιοδροιο, ardentis, præf. part. gen. Ion. ab αἶθω, ardeo, αἶθιοδροιοι, αἶθιοδρών, gen. pl. part. præf. s. 753. a. 60. 275.

Αἶθωπα, acc. sing. ab αἶθωψ, οπθε, ὅ, κῆ, niger. ab αἶθω, uro & ὄψ, vultus. th. ὀπθῆμαι. f. ὄψομαι, p. ὤμμαι. s. 36.

Αἶθωνι, dat. ab αἶθων,ωνθε, ὅ, niger. Th. αἶθω, uro, s. 741.

Αἶκ, pro αἶκε. Dorice pro εἰμὴρ. αἶκε δύνηται si quidem possis. s. 207. 348.

Αἶμα, αἶμ', pro αἶμα, τθε, τὸ. sanguis. a. 174. 159. 252. 256.

Αἶμαλῖοςαι, cruenta, pl. num. ab αἶμαλῖεις, ὀίσα, ὀέν. Thema est αἶμα, ατθε, τὸ, san-

guis. §. 183. a. 384.

Αἶμυλίοισι, dat. pl. Ion. αἶμύλος, ὅ, ἡ, blandus, αἶμύλιθε idem. s. 78. Thema, αἶμύλλω. s. 372. §. 890.

Αἶναμ', pl. f. g. αἶνος gravis. differt ab αἶνθε laus, accentu. s. 800.

Αἶνει, laudat, ab αἶνέω, laudo, f. ἦσιν. vel ἔσιν. p. ἦνεκα. aor. i. ἦνεκα. aor. i. imperat. αἶνεσον. Th. αἶνθε, ὅ, laus. s. 822.

Αἶνείας, ε, ὅ, Æneas. §. 1008.

Αἶνημ', pro αἶνημι, probō. & hoc pro αἶνέω, laudo. f. ἔσιν, vel ἦσιν. p. εἶκα. Thema αἶνος laus. s. 681.

Αἶνον, acc. fabulam. ab αἶνθε, ε, ὅ. s. 200. a. 227.

Αἶνη, gravis. à masculino, αἶνός, ἡ, ὄν. gravis, horribilis. s. 160. hinc αἶνοπάτω. dat. sing. superlat. a. 397. θ. 852.

Αἶνυθε, 3. singul. imperf. medii, à Themate αἶνυμαι, caprio. a. 41.

Αἰολίδα, acc. sing. ab αἰολίς, ἰδθε. nomen regionis, ab αἰόλθε, ε, ὅ. varius. hinc, αἰόλλω vario. s. 634.

Αἰόλλον, mutant colorem. 3. pl. ind. præf. pass. ab αἰόλλω, vario. f. λαί. p. κα. Th. αἰόλλθε, ε, ὅ, varius. a. 399.

Αἰπόλιον, ε, τὸ. grex caprarum, ab αἰπόλθε, ε, ὅ. caprarius.

αὐτὸς τὰς αἰχὰς πολέων. Them. πολέων *verso*, propriè qui versatur circa capras. Nam α prima syllaba est ex αἰχ αἰχρῶς, ἡ. capra. §. 446.

Αἰπῶν, acc. sing. ab αἰπύς, ἰ. ο. *altius*. f. ἡ, αἰπέα, τὸ αἰπύ. ε. 83. §. 589. 682.

Αἰρῆ, ceperit. 3. singul. præf. aët. subj. ab αἰρίω capio. f. ἦσω. p. κα. α. 2. εἶλον. ε. 616.

Αἶς, quibus, dat. pl. ab ἡ, quæ. §. 215.

Αἶσα, ἡ. parca, fors: item fatum, officium, quasi αἶσι ἴση, semper equalis. §. 422. ε. 576.

Αἶσηπος, nomen fluvii. §. 342.

Αἰσιμον, αἰσιμῶ, ε. ο. *fatalis*, ab αἶσα fatum: idem quod μόρσιμον, à μόρῶ, ε. ο. α. 336.

Αἰσωνίδης, Filius Æsonis, cognomen viri. θ. 993. 999.

Αἰσωνῶ. 3. pl. imperf. med. à verbo αἰσῶ, impetu feror, agitor, f. ξω. p. χα. θ. 150. 671.

Αἰχεῖρι, dat. pl. ab αἰχῶ, ε. ο. τὸ. turpitudine. ex α privat. & ἔχω contineo. Qui se non continent, sunt turpes. ε. 209.

Αἶτ'. ε. 92. αἶτε. θ. 218. 220.

Αἰτῆς, 2. person. sub. ab αἰτίω. peto. f. ἦσω. p. ἦτηκα. ε. 406.

Αἰχμήης, ἡ. cuspis. Die spize. αἰχμῆς, dat. pl. Ionicè pro αἰχμηαῖς. α. 289. 193.

Αἰχμηῶν, gen. pl. Æolicè pro

αἰχμητῶν, ab αἰχμητῆς, ε. ο. bellator. Th. αἰχμή, ἡ. cuspis. α. 178.

Αἰψ' pro αἰψα celeriter. α. 370. ε. 45.

Αἰψηροκέλευθον. epitheton Boieæ. αἰψηροκέλευθῶ, ε. ο. ἡ. celeriter viam conficiens, ex αἰψηρὸς velox. Th. αἰψα, cito. & κέλευθῶ, ε. ἡ. via. θ. 379.

Αἶων, præf. part. verbum poëticon, ab αἶω audio. ε. 9.

Αἰώνῶ, gen. sing. ab αἰών, ὁ. ο. *evuon*. item in f. g. ἡ αἰὼν vita. α. 331.

Ἀκράμηνε, dat. sing. ab ἀκράμας ἀνῶ, ἡ. indefessus. compositum ex α privativo, & κρέμνω defatigor, f. κρεμά, p. κίεμνηκα. α. 2. ἐκρεμν. θ. 956.

Ἀκράμῳ, θ. 824. ε. ο. ἡ. indefessus. ἀκράμῳ τοιο pro ἀκράματῶ, gen. Ion. ἀκράμῳ τησι, dat. pl. Ionic. f. g. Th. κρέμνω. θ. 566. 747.

Ἀκρίτη, nomen mulieris, ab ἀκρίζω ακνο. Them. ἀκρή, ἡ. ἡ. cuspis. θ. 356.

Ἀκαχίδῳ, ex animo dolens. præsentis med. part. ab ἀκαχίμι pro ἀκαχίω, tristitia afficio. Thema ἀχῶ, ε. ο. τὸ. dolor. θ. 99.

Ἀκαχιδῶν, acutam. part. præf. pass. ab ἀκαχίω ακνο. ἀκαχιδῶ

ἄλγος pro ἡγάχμυδος. augmento abjecto & syncope facta ἀγάχμυδος. Th. ἀλγῆς, ἡ. cuspis, vel ἄλγος, εἶδος, dolor. α. 135.

Ἀγάχων, animo mœstus. ab ἀγάχω dolore afficio, ex Themate ἄλγος, εἶδος, τὸ, dolor. θ. 868.

Ἀκηδής, εἶδος, ὁ, καὶ ἡ, negligens. ex α privat. & κηδός, εἶδος, τὸ. cura. θ. 489. ἀκηδέα, acc. sing. ε. 112. θ. 61.

Ἀκήριος, pl. sine sorte. ex α priv. & κήρ, κηρὸς, ἡ. fors, fatum. ε. 821.

Ἀκίνητοι, dat. pl. Ion. ab ἀκίνητος, qui non movetur. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed corporibus mortuorum concedenda quies. Th. κινέω, αἶ, f. ἵστω, moveo. ε. 748.

Ἀκνώτεροι, firmissimæ, pl. num. & superl. grad. ab ἀκνός, incorruptus, ex α priv. & κίς, κίδος, ὁ, vermis, qui in ligno oritur, illudque rodit. Vide supra ἀδελφότης, ε. 433.

Ἄκμων, ὄντος, ὁ, incus. Thema κέμων, q. d. ἀκόμενον, quod nullis ictibus defatigetur. θ. 722.

Ἀγκίττω, acc. ab ἀγκίτης, εἶδος, ὁ. maritus, α. 9. ἄγκιλον, ab ἀγκίλος, εἶδος, ἡ. marita, ex α

quod est non privativum, sed conjunctivum, ab ἄμω, simul, una, & ἀγκίτη, ἡ, ἡ, lectus, ἀκείμαι jaceo, cubo. ε. 798. θ. 410. 921.

Ἀγκρητός, apud Poetas idem quod ἀγκρῆς, insatiabilis, cum genit. ex privativa part. α, & ἀγκρητός, ἀγκρῆς, pro quo etiam dicitur ἀγκρῆνυμι, ὕω, satio. α. 346. 433. 459.

Ἄκυσ, audi, præf. imperat. ἀκυσσας, 2. sing. aor. 1. act. opt. audiveris, ε. 211. 719.

Ἀκυσταίς, pl. num. a. 1. part. verbi ἀκύω, audio, f. ἔω. p. κα. p. m. ἡκα & Att. ἀκῆκα. θ. 665.

Ἄκρη, Ionicè pro ἄκρος summa, neut. ἄκρον. ἀκρότατον, in superl. ε. 231. 679. α. 33. θ. 7. 62.

Ἄκρως, εἶδος, ὁ, καὶ ἡ. anceps, dubium. Th. κρινώ, secerno, judico. α. 311.

Ἀκροκνίφαι, vespertinus. comp. ex ἄκρος, α, ὄν, summus, & κνίφας, αἶδος, τὸ, caligo. item crepusculum. ε. 565.

Ἀκταίη, nomen proprium mulieris. θ. 249.

Ἀκτὴ, litus. ἀκταῖς, dat. pl. litoribus. ab ἄγω frango, quod ibi fluctus frangantur. & ἀκτὴν, munus, donum. ε. 32. 464. quod Junius & Constantinus.

stantin. derivant ab ἀκτῆς, ὁ, cibus.

Ἀκτίνεσσιν, dat. pl. Poëticus, ab ἀκτίν, ἵν' ὅ, ἡ, radius solis. ab ἄγνυμι *frango*. radiorum solarium est refractio. §. 760.

Ἄλα, acc. sing. *mare*, ἡ ἄλς, *mare*: ὁ ἄλς, sal. solo genere differunt. §. 791.

Ἄλαδ', pro ἄλλα δὲ *ad mare*. ἧ postpositum accusativo, valet ad. s. 629. 755.

Ἀλάλη), *errant*. 3. singul. verbi passivi, à verbo ἀλάομαι, ἀμαί, *vagor, erro*, pro quo etiam dicitur ἄλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι, in passivo ἀλάλημαι, σαι, ται, s. 100.

Ἀλαλητῶ, dat. sing. ab ἀλαλητῆς, ὅ, ὁ. clamor militum, dicentium ἀλαλή. Gallice *alarme*. Th. ἀλαλή, ἡς, ἡ, ἀλαλα. a. 382. differt ab ἀλάλη), inenarrabilis.

Ἀλαλκεν *profligabat, arcebat*, imperf. Ionic. ab ἀλάλκω. Thema est ἀλκή, ἡς, ἡ. *robur, vires*. §. 527.

Ἀλασκοπιῶ, *speculationem*, proprie *cacat speculationem*. comp. ex ἀλαός, *cacius*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, *circumspicio*. unde est σκοπή & σκοπιὰ, αῖς, ἡ, *specula*. §. 466.

Ἀλαπαδιδόν, *imbecillum*. ab ἀ-

λαπάζω, *diripio, vasto*. Thema, λαπάζω, & λαπάσσω, *evacuo*. s. 435.

Ἄλασος, ὁ, ὅ, ἡ, *gravis, non oblivioni tradendus*. Doricè, pro ἄλησος, à λήθω, f. σω. *lato*. §. 467.

Ἄλγ', pro ἄλγος, ab ἄλγος, τὸ, *dolor*, unde Latinarum *algeo, frigeo*. s. 132. 198. 209.

Ἀλγινόεντα, acc. sing. ab. ἀλγινόεις, ἐνι), ὁ *molestus*. Thema ἄλγος, εἶ, τὸ *dolor*. ἀλγινόεσσαν, f. g. acc. cas. θ. 214. 226.

Ἀλῆα, ας, ἡ, Ionicè ἀλήη, ης, ἡ, *calor*, seu *tempus* qui est ex Sole. ἐπ' ἀλῆα λείχλω. s. 491.

Ἀλῆαδ', *visitare*. a. i. med. infinit. pro ἀλδύσαδ', pro quo ἀλδύσαδ' & ἀλῆαδ', per geminam syncopen (sic Rom. 3. v. 15. ἐκχέει pro ἐκχεύου.) ab ἀλῆω *molo f. εἶσω*, p. κει. item *vito, caveo*, s. 732. 444. 778. pro ἀλῆω dicitur etiam ἀλδύω, itemque ἀλειίνω, *effugio*. s. 826. est versus ultimus.

Ἀλεγίζω, f. σω, p. κει. *curo*. ab ἀλέγω. hinc ἀλέγους. s. 249. θ. 171.

Ἀλειίνω, *evito*. Vide in ἀλῆαδ'.

Ἀλείλω. Vide paulo ante ἀλῆα.

Ἀλεξιάρη, *imprecationum expultrix*,

pultrix, ex ἀλίξω vel ἀλεξίω
arceo, depello, & ἀρά, αἶ, ἡ.
dira imprecatio. est vox me-
dia, quæ modo in bonam
partem accipitur & vertitur
precatio, modo in malam, ut
hic. i. 462.

Α'λειφαρ, αἰϙ, τὸ, *pinguedo*, ἀ-
λείφω. f. ψω. a. 2 ἡλιφον. θ. 553.

Α'λάααζ. Vide paulo ante ἀ-
λέααζ. i. 503. 796.

Α'λόομφοι. Vide in ἀλέααζ. i.
533.

Α'λειωρῆ, Ionicè pro ἀλειωρά, αἶ,
ἡ. *evitatio*. Th. ἀλίω, vito.
i. 402.

Α'ληθία, acc. sing. ab ἀληθῆς, ve-
rus. hinc ἀληθείω, Ionicè,
pro ἀλήθειαν. θ. 28. i. 766.
816.

Α'λιάκμωνα, acc. sing. ab ἀλιάκ-
μων, οἰϙ, ὁ. nomen fluvii, ex
ἀλς, ἀλδς, ἡ, mare, & ἀκμή,
ῆς, ἡ, cuspis, vigor, incre-
mentum. θ. 343.

Α'λίανος, α, ὁ κῆ ἡ, non desinens.
Thema, λιάζω, f. σω. agito.
θ. 611.

Α'λιός, ἐϙ, ὁ, *piscator*, proprie
qui in mari piscatur. per sy-
nechd. spec. *piscator qui vivit*.
Th. ἄλς, ἀλδς, ἡ, mare. α. 214.

Α'λιμήνη, nomen mul. q. d. *quæ
curat mare*. ex ἀλς ἀλδς, ἡ,
mare, & μῆδϙ, εϙ, τὸ, cura.
θ. 255.

Α'λίοις, Poëtice, pro ἀλίς, ex
ἀλιϙ, *marinus*. Th. ἄλς.
θ. 1003.

Α'λιτημόρον, part. præt. pass. Io-
nic. ab ἀλιτίω, *pecco*. α. 91.

Α'λιτραίνεϙ, 3. præf. pass. *male
agit*, ab ἀλιτραίνω, *pecco*,
quod est ab ἀλιτρὸς, *pecca-*
tor. Thema est ἀλιτίω, *pec-*
co, f. ἦσω, vel ἀλείτω, *cujus*
aor. 2. ἡλίϙ. i. 239. & 328.

Α'ληγαίοιο, Ion. pro ἀληγαίς, ab
ἄλγαϙ, α, ὁ. nomen viri.
Thema est ἀλκῆ *robur*. α. 26.

Α'λκείδης, pro ἀλκείδης, Æoli-
ce, à nominativo ἀλκείδης,
α, ὁ. nomen viri, ab ἀλκῆ, *ro-*
bur, α. 112.

Α'λκιμϙ, α, ὁ, κῆ ἡ, *robustus*,
fortis. Th. ἀλκῆ, ῆς, ἡ, *ro-*
bur. α. 320. θ. 526.

Α'λκμύνη, nomen fœminæ, q.
d. *robur Luna*. Luna singu-
lares habet influxus in *fœmi-*
nam, nec non in *oceanum*,
qui est quasi *mundi uterus*.
α. 3. 467. θ. 526. 950.

Α'λκτῆρα, acc. sing. ab ἀλκτῆρ, ἥ-
ρϙ, ὁ, *defensor*, *propugnator*.
Thema ἄλκω, ab ἀλκῆ, un-
de ἀλάλκω *profligo*. α. 29.
128. θ. 657.

Α'λλ', pro ἀλλά. i. 11. 15. 35. θ.
58. &c.

Α'λλαί, nom pl. ab ἄλλη, *alia*.
i. 821. θ. 363. 872.

Α'λλάων,

A'λλών, *aliarum*, pro ἄλλων, Æolice, α. 260. ἄλλων. α. 28. ἄλλη. ε. 260.

A'λλήλων, gen. pl. ε. 134. ἀλλήλοισιν dat. pl. Ion. pro ἐν ἀλλήλοις inter se. α. 347. 379. ἀλλήλας, acc. pl. α. 375. 262. Flectitur tantum per Genitivum, Dativum & Accus. pluralem, idque in tribus generibus: ε. 134. 249. 276.

A'λλο. ε. 142. 156. ἄλλοι. θ. 147. ἄλλον. ε. 406. 711.

A'λλοίω, acc. ab ἄλλῳ. ε. 822.

A'λλοῖ, ε, ὁ. *diversus*, ab ἄλλῳ, alius. ε. 481.

A'λλῳ, ἄλλη, ἄλλο, alius, a, um. ε. 339. 443.

A'λλοτι, *interdum, alias*, adverb. ε. 243. 723.

A'λλότῃ, ε, ὁ. Thema est ἄλλῳ, alienus, non proprius. ε. 34. θ. 599.

A'λλυρες, ε, ὁ. *salvus*, epitheton oceani. Thema ἄλς ἀλός, ἡ. mare. θ. 107. 964.

A'λλοχος, ε, ἡ. *uxor*. ἀλόχῳ, dat. α. 87. ex α conjunctivo, quod est ex ἄμῃ, & λίχῳ, εῳ, τὸ *lectus*, quod fit in eodem lecto cum marito. θ. 886. ε. 327.

A'λλῶ, εῳ, τὸ *lucus*. ex ἄλλομαι *salio*, quod arbores veluti è terra profiliant. α. 70. 99.

A'λυκῶπιδησι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκῶπιδη, vinculum indissolubile, q. d. ἀλυκῶ πίδα, indissolubilis pedica, ἀλυκῶ, metri causa, pro ἀλυκῶ, ex α privat & λύνω, dissolvo. θ. 521.

A'λύξῃ, *vitabit, fugiet*. fut. 1. med. ab ἀλύσκω *vito*. f. ξω. Thema est ἀλίω *molo*: item *vito*. ε. 361.

A'λφειον, ab ἄλφει, ε, ὁ. nomen fluvii. θ. 338.

A'λφησι, dat. pl. Poëticè & Ionicè pro ἀλφησις, ab ἀλφησις, ε, ὁ. *inventor*. ab ἀλφίω *invenio*. Th. ἄλφα. primæ alphabeti Græci litteræ nomen. ε. 82. α. 29. θ. 512.

A'λῃ, ἡς, ἡ. Thema ἄλως, α, ἡ. *areæ*. Spiritus mutatur in ortu. ε. 804. 597. α. 291.

A'μ', pro ἄμῃ, *κπᾶ*, cum Dat. ἄμῃ βροντῇ cum tonitru. θ. 80. 168. 691. ε. 217. α. 23. ἄμυδις Æolice pro ἄμυδης. idem quod ἄμῃ, simul. θ. 689.

A'μαιμακίτοις, *indomiti*. ἄμαιμακί, ε, ὁ, ex α intensivo. quod est ex ἄζαν, valde, & μαίμῳ, vehementer cupio, impetu feror, *qui animo est in prelia admodum pronus*. ἄμαιμακί, πῦρ. Th. μαίω, cupio. α. 207. θ. 319.

Ἀμαξά, ης, ῆ, currus, plaustrum, quasi dicas ἄμαξ ἄξονι, cum axe. ε. 424.

Ἀμαξαν, pro ἄμαξαν, Æol. ε. 451. 690.

Ἀμαρῖη, peccaverit. 3. sing. a. 2. act. subj. ab ἀμαρτάνω pecco. f. ἀμαρτήσω, p. ἡμαρτήκα. α. 2. ἡμαρῖην. ex α. priv. & μαρπῶ, assequor. θ. 222.

Ἀμαρπινό, cuius mens est prava, ex ἀμαρτάνω pecco, & νό, ες, mens, qui mente peccat. θ. 511.

Ἀμαύρουσι, imperf. pro ἡμαύρουσι, splendebat, verbi αὐαύρωσιν, f. ξω. fulgeo, splendo, ex ἀπιῶ ἄκω, & μαύρω splendo. θ. 827.

Ἀμαῶς, præf. infinitivi medii, metere. Thema est ἀμαῶν. δ. f. ἦσω meto. Metere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prov. 6. ε. 776. 390. 773.

Ἀμαυροτέρη, Ionicè pro ἀμαυροτέρη, obscurior. ab ἀμαυρός, α, ὄν, obscurus. ex α. priv. & μαύρω splendo. ε. 282.

Ἀμαυρωθεῖη, intereant, a. 1. opt. pass. verbi ἀμαυρόω, δ, obfusco, obscuro. Th. ἀμαυρός, ε, ὄ. obscurus. ε. 691.

Ἀμβά, pro ἀναβάτης, scanalis, pervius. sic ἀμβάινω, pro

ἀναβαίνω. Thema est βαίνω, eo, f. βήσομαι. α. 2. ἔβην. ε. 679.

Ἀμβολιστής, ε, ὄ. dilator operum, ex ἀναβάλλομαι, differo, procrastino. μηδὲν ἀναβάλλόμενος. & ἔργον, τὸ, ὀρῃς. ε. 411.

Ἀμβροσίη, dat. sing. Ionicè pro ἀμβροσία. ἀμβρόσιος immortalis, ex α. privat. & βροτός, ε, ὄ, mortalis. καὶ ἐπίθετον ἔμυ καὶ τροπὴν ἔτι καὶ εἰς σίγμα. θ. 69. 796.

Ἀμβροί, ε, immortalis, pro ἀβροί. Th. βροτός, mortalis. θ. 43.

Ἀμειζάρη, ardua, invidia carens. Thema μεζαίρω, invidéo. θ. 666.

Ἀμειδόμεν, præf. part. respondens, ἀμειδόμεναι, mutantes. ab ἀμείδω, f. ψω. commuto. In dialogis verba commutamus. construi solet cum Accus. α. 117. θ. 654. 749.

Ἀμειλίκων, gen. pl. ab ἀμείλικτον, ε, ὄ καὶ ῆ, asper, durus. Th. μελίσσω, mellitum reddo. θ. 659.

Ἀμεινον, melius, comparativus ab ἀγαθός, bonus. ε. 312. 700. Cæteroquin ἀμείνων ex α. epitatico & μέν, τοῦτο: sic δρεῖων est ex ἄρης. ἀμείνονα, ἀμείνω, acc. sing. m. g. α. 51. ε. 19. 292. 318. 283.

Vide

Vide ἀζαθός.

Α'μελῶσι, 3. pl. sub. negligent. ab ἀμελῖω. negligo, hinc ἀμελής, ex α priv. & μέλι cu-
xæ est. i. 398.

Α'μέρῃς, 2. sing. a. 1. æt. subj. à verbo ἀμέρῶ, privo. f. σῶ. ἀμερῶς pro ἡμερῶς, imperf. Ion. Th. μέρῶ, σῶ. privo. α. 331. θ. 698.

Α'μνησίνη, Ionicè, pro ἀμνησ-
νία difficultas, ab ἀμνήχανθ-
minime cautus, perplexus. ex
α priv. & μνησινή, machina.
ἀμνήχανον, inexplicabilem.
i. 494. 83. θ. 295. 310.

Α'μήχεις, f. i. ind. ab ἀμείω,
meto. Vide paulo ante ἀμεί-
ῳ. i. 478.

Α'μῆς, ὤ, ὁ, messis tempus: sed
ἀμῆθ, ὤ, ὁ, messis, ab ἀμείω
meto. i. 382. 573.

Α'μεις, pro ἡμεῖς, Æolice, nos.
ab ἐγώ, ego. α. 87.

Α'μέζον, pro ἀνὰ μέζον, in me-
dio. α. 209.

Α'μυβλή, talionem, proprie, mu-
tationem, ab ἀμείβω muto. f.
ψω. præf. med. ἡμυβῶ. i. 332.

Α'μυλαίη, lactea. ab ἀμείλω f.
ξω. mulgeo, ἰχθ. meliste. ἀμυλ-
ῶς ἔ. ὁ. tempus, quo mulgen-
tur vaccæ. i. 588.

Α'μυρόν, adverb. insatiabiliter,
incessanter, ex α priv. & μύ-
ρός, ἔ, ὁ. linteum carptum

quod vulneribus inditur. α.
361.

Α'μπωμω, solatium. pro ἀνά-
πωμα, ὅλος. n. g. ab ἀνὰ πώε-
μα. quiesco. Th. πώω. fi-
nio, cesso. a. 2. ἔπαον. θ. 55.
Α'μπύλαγθ, per pelagum, per
syncopen, pro ἀνὰ πύλαγθ.
θάλασσα mare. sed πύλαγθ
εῖθ, τὸ. maris profunditas.
θ. 190.

Α'μπυκίδω. acc. à nominativo
ἀμπυκίδης, ὤ, ὁ, Ampyci fi-
lius. ἀμπυκθ, ὤ, ὁ. nomen
viri, ab ἀμπυξ, υκθ, ὁ. idem
quod τὸ κῆρυκτον, calien-
arum, reticulum muliebrc.
ab ἀμπύχω circumdo. α. 181.

Α'μυδς, Æolic. Adverb. idem,
quod ἄμω, simul, cum. α. 345.

Α'μύμονα, acc. sing. ab ἀμύμων
ονθ, ὁ, ἡ. irreprehensibilis
idem quod ἀμώμηθ, ab
ἀμύμωνονθ, ὁ. nomen viri.
θ. 654. & valet idem quod
ἄμωμθ, qui nihil commisit
τ' μυγμῆς h. e. derisione di-
gnum. ἀ μύζω, f. ξω. derideo.
Sic dicitur per syncopen ἔ
ζαίμω, pro ἀμύμωνι. θ. 264.
α. 65. 112.

Α'μύοις, præf. part. ab ἀμύνω,
juvo: item arceo, propello. f.
νῶ, a. 1. ἡμωα p. γκα. α. 240.

Α'μφ' pro ἀμφι idem quod π-
ει, circa. i. 203. α. 128. 200.

Α'μφαγαπῶντις, præf. part. pl. num. ab ἀμφαγαπᾶν ex ἀμφι & ἀγαπᾶν, valde diligo, i. 58.

Α'μφαερέειζον, imperf. Ion. circumstrepébant. ab ἀμφαερέειζω, circumstrepo. compositum est ex ἀμφι & ἀερέειζω, quod est à Themate ἀερέειζω, u, ó. strepitus. α. 64. alii legunt ἀμφαερέειζον, ex ἀερέειζω quod etiam ab ἀερέειζω. ibid.

Α'μφικαλύψι. α. 1. aët. ab ἀμφικαλύπτω circumtego, ex ἀμφι circa, & καλύπτω, tego, f. ψω, p. κα, α. 2. ἐγκαλύβον. i. 165.

Α'μφιπι, imperf. aët. Ion. verbi ἀμφίπτω, persequor, foveo. Th. ἴπτω, operor, sequor. 9. 696.

Α'μφι præpositio circa, per τμήσιν separatum circum. i. 73. 539. α. 171.

Α'μφις Adverb. i. 699. circum, seorsim. 9. 851.

Α'μφιβάλη, aor. 2. med. subj. ab ἀμφιβάλλω. circumjicio, circundo. f. λῶ. p. βέβληκα. α. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, jacio. i. 543. ἀμφιβαλεῖν. i. 785.

Α'μφι-βάλλ'. α. 253. per τμήσιν, βάλλ' pro ἔβαλλε. Imperf. Ion. Th. βάλλω. α. 254.

Α'μφίβλητρον, u, τὸ, rete quod à duobus utrimque projicitur in aquam. ex ἀμφι, circum, & βάλλω, jacio. α. 215.

Α'μφιζυγής, ενί, ὁ, utroque pede claudus, Vulcani epithetum. ex ἀμφι utrimque, & ζυγόν, u, τὸ, membrum. qui claudicat ex utroque pede. ἀμφοτέρους ζυγούς ἢ ποσὶ χαλός. i. 70. α. 219. 9. 571. 945.

Α'μφιδάμας, genit. ab ἀμφιδάμας, nomen viri. q. d. qui utrimque domat. ex ἀμφι & δαμάζω, domo. i. 652.

Α'μφιδιδή, est 3. sing. plusq. perfecti medii, à δαίω divido, convivor, scio, comburo. in α. 2. aët. ἔδαον. Hinc est præf. med. διδήα. Sicut à θάλλω τίθηλα, à καίω κίχηα, &c. α. 62.

Α'μφικαλύψη, 3. sing. α. 1. aët. subj. ab ἀμφικαλύπτω. Th. καλύπτω tego, f. ψω, p. φα, α. 2. ἐγκαλύβον. i. 553.

Α'μφιλοχίας, acc. pl. disceptationes, quæ sunt verbis, ab ἀμφιλογία, ubi ex utraque parte contenditur, ex ἀμφι & λέγω, dico. 9. 229.

Α'μφιπολίδω. f. ἄσας. obambulo, comitor. Th. πολίω, verso; pro quo Poëtice πολίδω, versor. i. 801,

Α'μφι-

Ἀμφίρρυτος, dat. ab ἀμφίρρυτος, circumfluit, ex ἀμφί & ῥύν pro ῥέω, fluo, f. ῥέω, p. ῥέω. 983.

Ἀμφιρά, nomen mulieris. 4. contractum. ex ἀμφί & ῥέω, fluo, &c. 9. 360.

Ἀμφιτείτη, nomen mulieris, ex ἀμφί & τεῖζω strido, fut. τεῖσω. à circumstrepo. 9. 243. 254. 930.

Ἀμφιτεύων, ὕντος, ὕνα. Nomen viri, ex ἀμφί circum & τεύω, attero, macero, vexo. τεύμα proprie foramen. item veterator. α. 2. 37. 54. 80. hinc

Ἀμφιτεύωνιάδης, υ, ὅ, filius Amphitryonis. per epenthesin ῥ α metri causa pro ἀμφιτευνιάδης, υ, ὅ. α. 165. 416. 9. 317.

Ἀμφιχία, α. ι. act. infinit. ex ἀμφί & χέω fundo. f. χέω. Æol. aorist. ι. act. ἔχουσα. & per syncopen ῥ σ, ἔχουσα & per novam ῥ υ syncopen, ἔχα. p. κέχουσα. perf. pass. κέχυμαι. α. ι. pass. ἔχου. 1. 65.

Ἀμφοτέρως, α, ον. ambo. dat. pl. ἀμφοτέροις, Ion. α. 177. 382. θ. 771. hinc

Ἀμφοτέρωθεν, utrinque, adverb. Th. ἄμφω, ambo. 9. 733.

Ἀμφω. ε. 772. α. 171.

Ἀμώμητος, inculpatus. ἄμω-

μητος, qui est absque omni labe. ex α priv. & μώμητος, υ, ὅ, probum, dedecus. item derisor. ab Hebr. מומו macula. Hinc verbum μωμίζω, ἔμα, cavillor. proverb. παρονομαστικὸν ῥαῖον μωμίζω ἡ μωμίζω. α. 102.

Ἀμώμη, 3. pl. ind. pass. verbi ἄμωμι, ἄμωμι, f. ἔστω, meto. θ. 599.

Ἀ, vocula seu particula potentialis. Poëtæ alioquin pro ea ponunt κε, κε. ε. 179.

Ἀ, præpositio, pro diversa significatione varios casus regens. ε. 226. 326. 9. 91.

Ἀναβάλλω, præf. inf. differre, procrastinare. Th. βάλλω, f. λῶ. jacio, ἀναβάλλομαι. ε. 408. 410.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas. ἵνα ἀνάγκης necessario. ε. 15. 9. 517. 615.

Ἀναγν, ducebant, 3. pl. imperf. Poëtice, pro ἀνῆγν. ab ἄγω duco. f. ἔω. p. ἤγα, α. 2. ἤγν. α. 280.

Ἀναέλπτος, pl. insperata, ab ἀέλπτος, insperatus. Th. ἐλπς, ἰδ. ἡ. 9. 660.

Ἀναιδία, ex α priv. & αἰδώς, ὅ, ἡ, pudor. 9. 312. 833. ἀναιδής, ἰδ, ὅ, κ, ἡ. ἀναιδείη, dat. sing. Ionice ut & ἀναιδείῃφι. φε enim per paragogen additur, ab ἀναι-

ἄνα, impudentia. hoc ab **ἀναι-**
δής ἔϑ, ὁ, ἡ, impudens, ex α
priv. & **αἰδώς**, ὅϑ, ἡ, pudor.
αἰδώς verò ex α priv. & **ἰδω**
video, ab intuendi fuga. ε.
357. & 322.

Ἀναιήϑ, inculpatus. ex α
priv. & **αἴτια**, ἡ. causa. ε.
825.

Ἀναχῆ, acc. sing. ab **ἀνᾶξ**, rex,
ἀναχίϑ. ε. 62. 9. 347. α.
197. 226. 9. 493.

Ἀνάξειν, fut. 1. act. infin. ab
ἀνάσσω, regno. f. **ἀνάξω**.
p. χα. α. 1. ἥναξα. & Ionic.
ἀνάξα, **ἀνάξειν**. 9. 837. Di-
stinguitur ab **ἀνᾶσω**. f. **ἀνᾶξω**
ex sola contextus serie. 9.
491.

Ἀνάπνουςϑ, non respirans. ex
α priv. & **πνέω**, spiro, f.
πνέω. 9. 797.

Ἀνάσσει, præf. ind. Vide **ἀνᾶξειν**.
θ. 506.

Ἀνασείσασα, quatiens, est f. g.
part. a. 1. act. Poët. ab **ἀνα-**
σείω, quatio. Thema est, **σείω**,
moveo. f. **σείω**; p. **σίσασα**.
α. 344.

Ἀνασσειν, Ion. & Poëtice pro
ἥνασσειν, 3. pl. imperf. act. ab
ἀνάσσω, regno. vide **ἀνᾶξειν**.
9. 1015. α. 328.

Ἀναστροφᾶν, converte. præf. in-
fin. act. pro imperativo. Hel-
lenismus, ab **ἀναστροφάω**.

verto. Thema est **σρίφω**, ver-
to. f. ψω. p. ἴσριφα. α. 2. ἴσρι-
φον. hinc **σροφῆ**; ἡς, ἡ **ver-**
sio, **flexus**, & hinc **σροφάω**
verso, **circumago**, Poëtice
σρωφάω, idem. α. 121.

Ἀναυδῶ, ε. ὁ, ἡ, mutus, idem
quod **ἄφωνῶ**. Th. ἡ **αὐδή**,
vox. 9. 797.

Ἀναυρῶ, nomen viri, sine aura,
vento. Th. **αὔρα**, aura, ven-
tus. item **torrens**, & tum est
ex α valde & **ναῖω** fluo. α. 477.

Ἀναχάσασα, a. 1. med. infinit.
Poëtice, pro **ἀναχάσασα**, ab
ἀναχάζω, recedo. Them. **χαί-**
ζω. f. **άσω**. recedo. α. 336.

Ἀναφυσίωσις, præf. part. vide-
tur oriri à **φυσίω**, inflo, hinc
φύσα, ἡς, ἡ, **follicis**, blas-**balg**
Thema **φυσίω** sufflo. Sed esse
à **φυσία**, anhele, patet ex de-
clinatione hujus part. Nam
pro **ἀναφυσίωσις**, dicunt Poë-
tæ **ἀναφυσισίωσις**, ab **ἀναφυ-**
σίω ω: Poëtice **ἀναφυ-**
σίω: sicut pro **ἐργάω** ὀρῶ
dicunt **ὀρώω**, ubi ο μικρὸν præ-
ponunt præcedente syllaba
brevis, ω vero præcedente
syllaba longa. **ἀναφυσισίω-**
σις vero ab **ἀναφυσίω**, con-
tracte **ἀναφυσισίωσις**, neque
ω habet, neque ο ante se ferre
potest. α. 211.

Ἀναψύχαι, a. 1. act. infin. ab
ἀναψύχω

ἀναψύχω *refocillo, recreo*. Sic-
ut ventus æstuantem reficit,
ita quies laboribus exhau-
stum. Th. ψύχω, f. ξω, refri-
gero. s. 606.

Ἀνδιχα, pro ἀνάδιχα, *divisim*,
Adv. ἀδίχα *dupliciter*. The-
ma, δις, *bis*. s. 13.

Ἄνδρα, acc. sing. s. 269. ἀνδρά-
σι, dat. pl. ut & ἀνδρῶσι, sed
hic est Poët. & Ion. ab ἀνὴρ, ὁ,
vir, g. ἀνδρὸς. pl. ἀνδρες. s. 269.
19. 482. 300.

Ἀνδρογύνῃ, *viripara*, quæ pa-
rit masculum. Sermo est de
tempestate seu de die Lunæ.
Componitur ex ἀνὴρ, ὁ, vir,
& γείνομαι, nascor, quod
in præt. med. habet γέγονα.
inde γύνῃ, generatio. s. 781.

Ἀνδροκλασίας, accus. pl. *strages*
seu *caedes virorum*, ab ἀν-
δροκλασία, ας, ἡ, in dat. ἀν-
δροκλασίῃ, Ion. ab ἀνὴρ, vir,
& κλείνω occido. f. κλεινῶ. p.
act. ἐκλάω. præt. med. ἐκ-
λάω. s. 228.

Ἀνδρομέης, genit. ab ἀνδρόμει, *virilis*, per syn. speciei, *hu-*
manus, idem quod βρόμει, *ἀν-*
θρώπιν. Th. ἀνὴρ, ἀν-
δρὸς, vir. α. 256.

Ἀνδροφόνου, gen. Ion. ab ἀνδρο-
φόνῳ, qui virum occidit. ab
ἀνὴρ, vir, & φέινω, occido,
quod in præt. med. πέφονα,

α. 98. 420.

Ἀνίημι, perf. Ἀέτ. pro ἀνῆμι,
Attice. ab ἀνίημι, remitto,
relaxo, f. ἀνῆσθαι. a. 2. ἀνῆλῶ.
Th. ἵημι. mitto. s. 495.

Ἀνίστημι, a. i. act. ab ἀνατίθημι,
impono, dico. Th. πῶθιμι,
pono. s. 656.

Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act. ab
ἀναιμέω aufero, tollo. in a.
2. act. ἀνείλοι, in part. a. 2.
act. ἀνελών, ἐνί, ὁ, ἀνεί-
λετο, *sustulit*. a. 2. med. ab
ἀναιρέομαι, ἔμαι, aufero.
Th. αἰρέω, ὦ, capio, f. ἔσω,
p. ἤρηκα. a. 2. εἶλον. s. 746.
s. 553.

Ἄνεμος, α, ὁ, ventus. ἀνέμοιο.
gen. Ion. ἀνέμοισι, dat. pl.
Ion. s. 549. 619. 643. 669.
Ἀνεπίξιος, α, ὁ, ἡ, *impolitus*,
imperfectus, ab ἐπιξίω, in su-
perficie rado, seu scalpo; inde
ἀνεπίξιος, scalpendo aut
dolando non perfectus. The-
ma ξίω, rado, polio. f. ξίσω.
s. 744.

Ἀνεπιρρέκτων, gen. pl. *nondum*
confectis, vel *libatis*, h. e. in
mensa appositis. ab ἐπιρρέζω,
sacrifico. Thema, ρέζω, fa-
cio. f. ρέξω, & ἔρξω. p. ἔρ-
ρεχα. præt. pass. ἔρρεγμα, &c.
a. i. part. ρεχθεὶς. p. m. ἔροχα
& ἔορχα. s. 746.

Ἀνέρι, acc. pro ἀνέρι, Vide in
N 5 ἀνδρα.

ἀνδρα. ε. 749. 752.

Αἰνρεψαμένη, abripiens, a. i. med. part. à verbo ἀνρεΐπωμαι, ex ἀνὰ & ῥεΐπω, evertō, attraho. f. ψω. θ. 990.

Αἰσφαίνω, imperf. ab ἀναφαίνομαι, appareo, manifestus reddor. Th. φαίνω, f. αὐδ, in lucem profero, p. πύφαγος, a. i. ἔφηναι, a. 2. ἔφανον. p. m. πύφηναι. θ. 710.

Αἰνήχασον, 3. pl. a. 2. Att. subduxerunt, pro ἀνῆχον, verbi ἀνάγω, subduco, f. ἀνάξω, p. ἀνῆχα, a. i. pass. ἀνήχθην. Th. ἄγω. duco. θ. 626.

Αἰνήκεσθαι, x, ο, κ, η, ab ἀκίω sano, vel ἀκίωμα, ἔμα, f. ἔσομαι. & ἦσομαι. θ. 612.

Αἰνήορα, acc. sing. ab ἀνήνωρ, iners, ex α priv. & ἀνήρ vir. ε. 749.

Αἰνῆρ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, &c. ε. 263.

Αἰθεῖ, 3. person. præs. ab ἀνθίω, floreo, f. ἦσω, p. κα. ab ἀνθῶ, εῶ, πὲ, flos. ε. 580.

Αἰθεια, ἡ. nomen proprium loci. α. 381.

Αἰθεμύεσσαν, acc. sing. f. g. ab ἀνθεμύεις, εσσα, εν, floridus. ab ἀνθεμον, x, τὸ, flos. Th. ἀνθῶ, εῶ, πὲ, flos. θ. 887.

Αἰθεριν, dativ. pl. ab ἀνθῶ, εῶ, πὲ, flos. ε. 75. θ. 279.

Αἰθιδος, 3. person. pl. ind. Do-

rice pro ἀνθῶσι, & hoc pro ἀνθίωσι, florent. ab ἀνθίω, ὦ, f. ἦσω. floreo. Th. ἀνθῶ, εῶ, πὲ, flos. ε. 225. θ. 988.

Αἰθη, ης, ἡ, nomen urbis. α. 474. quidam scribunt Αἴτη. Αἰθρωνπῶ, x, ο, κ, η, homo. apud Platonem in Cratilo, ἐτυμολογεῖται, quasi ὡς ἀναθρων ἀ ὄπωπι, attente considerans, quæ vidit. vel ita dictus, ὡς τὸ ἀνὼ ἀθρεῖν, à sursum aspiciendo. ε. 49. 470.

Αἰίσκει, Poëtice, pro αἰνῆ, 3. pers. imperf. ex ἀνὰ & ἴημι: in imperf. αἰίλω, ης, η. & Poëtice, αἰίσκεον ες, ε, ut ἐτύπτεσκον pro ἔτυπτον. Sic uti pro ἦν eram Poëtæ dicunt, ἔσκεον, ες, ε. Th. ἴημι, vel ἴω, mitto, f. ἦσω. p. εἴκα. aor. 2. ἦν. aor. 2. imperat. ἔς. θ. 157.

Αἰίλω tristitiam, acc. ab αἰία, Ionice αἰνῆ, ἡ, mæror. θ. 611.

Αἰίκηθαι, x, ο, κ, η, invictus. à νίκαω vincō, f. ἦσω. p. νίκηκα. a. i. ἐνίκησα. θ. 489.

Αἰιόντα, aor. 2. part. proprie sursum euntem, h. e. orientem, ab αἰνῆμι: ex ἀνὰ, αἶω & εἶμι, eo, seu ἴημι, idem quod εἶμι. hinc a. 2. aët. ἴον, ες, ε. tanquam ab εἶω, sicut à λείπω est ἑλιπον, &c. ε. 726.

Αἰέ-

Α'νίπθιζιν, dativus pl. Ion. ab
ἀνίπθιζω, ὡ, ὅτι ἡ, ex α priv.
& νίπθω, ψω, lavo. ε. 723.

Α'νίσταμαι, præf. part. ab ἀνί-
σταμαι, exurgo. Th. ἴσημι,
στο, f. σίσω. p. ἴσηκα, a. 2.
ἴσω. ε. 575.

Α'νολβία, dat. Ionice pro ἀνολ-
βία, miseria. ex α priv. &
ὀλβίω, beatus. Th. ὀλβίω,
ω, ὅ. felicitas. q. d. ὀλβί-
ος. ε. 317.

Α'νόςω, inoffis, ex α priv. &
ὀσίων, ἔν, τὸ, os, offis. ε. 522.

Α'νσπίφει, pro ἀνασπίφει, per-
currit. ab ἀνά, & σπέρω, ver-
to, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔσφα-
ρον. θ. 763.

Α'ντ', pro ἀντ', è regione. & pro-
inde accentus in prima non
debet esse. ε. 725.

Α'ντα, contra. Adv. Poët. item
coram. hinc ἀντάω, obviam
venio, f. ἦσω. ἀντίον, idem
quod ἀντα. α. 432. θ. 630.

Α'ντιβόληζιν, a. i. aët. ab ἀντι-
βολίω, occorro, item nanci-
scor, cum Genit. f. ἦσω. præf.
ἀντιβόληκα. Th. βάλλω, ja-
cio, percutio. α. 439.

Α'ντὶ, præpositio. pro, loco. ε. 57.
θ. 893.

Α'ντία. Adverb. è regione, idem
quod ἀντίον. ab Adj. ἀντίω,
α, ον, ex adverso stans. Th.
ἀντὶ, pro. ε. 479.

Α'ντιβίω, obviam, Adv. ab ἀν-
τίω, adversus. ex ἀντὶ &
βία, ας, ἡ. vis. α. 150. 163.

Α'ντιβόλῃσιν, a. i. aët. infinit.
vide ἀντιβόληζιν. ε. 782.

Α'ντίη, Ionice pro ἀντία, ex
ἀντίω, adversus. Th. ἀντί.
α. 444. ἀντίω. α. 361.

Α'ντιφείζω, præf. inf. proprie
obvium se offerre, item con-
tendere, f. ἴσω. p. κα. ex ἀντὶ
& φέρω, fero. f. οἴσω. a. i. ἡ-
νεκα. θ. 609.

Α'ντρω, dat. sing. ab ἀντρω, ω, τὸ,
antrum. θ. 483.

Α'ντυς, pl. num. ab ἀντυξ, υς, ὡ,
ἡ. proprie, ambitus rota in
currens: item orbita. α. 64.

Α'νύσας, part. a. i. aët. pro ἀνύ-
σας, Poët. ab ἀνύω vel ἀνύτω
& ἀνύπῃ, perficio. a. i. ἡνύσα.
Notetur τμησις ἀνύσ-
σας pro ἀνύσας metri causa,
emensus. ε. 633. θ. 954. ἀνύ-
σας. ε. 393.

Α'νωγα, i. sing. præf. med. ab
ἀνώγω jubeo, f. ἀνώγω, a. i.
ἡνώγα. præf. med. ἡνώγα seu
ἀνώγα, ε. 365. 401. 685.

Α'ξαις, 2. sing. a. i. aët. opt. ab
ἄγνυμι, seu ἄγω, frango. f.
ἄξω. a. i. ἡξα. ἄξαις. pro
ἄξαις, 3. pl. a. i. aët. opt. Æo-
lic. ἄξαις, ας, ε. in 3. pl. ἄ-
ξαις, pro ἄξαιμι, ας, ας.
ε. 432. & 438.

Α'ξενω,

Α'ξεν, Ⓢ, Poëticè pro ἄξει-
 Ⓢ, *sine hospite*. Th. ξέ-
 Ⓢ, Ⓢ, ὁ, *hospes, peregrinus*.
 ε. 713.

Α'ξονα, acc. sing. ab ἄξων, Ⓢ, ὁ,
axis, circa axem rota agi-
 tur, & circumagitur, axe
 imminuto manente. ε. 422.
 691.

Α'οιδή, ἥ, ἡ, *cantus*. θ. 60. α.
 282. à præt. med. ἥοιδε.
 Thema, αἰδῶcano. αἰοιδῆσι,
 dat. pl. Ion. ε. 1.

Α'οιδός, Ⓢ, ὁ, *cantor*. Vide supra
 αἰοιδή. ε. 26. αἰοιδῶ. θ. 95.

Α'οικος, Ⓢ, ὁ κὴ ἡ, *domo carens*.
 ex α priv. & οἶκος, Ⓢ, ἡ, *domus*.
 ε. 600.

Α'οκν, Ⓢ, ὁ κὴ ἡ, *impiger*. ex α
 priv. & ὀκν, Ⓢ, ὁ *pigritia*, ex
 Ⓢ & κινέω *moveo*, quia pigri
 sunt veluti trunci, & vix se
 movent. ε. 483.

Α'ορ, ἄορ, Ⓢ, τὸ, *ensis*. ab αἰράω
tollo, suspendo. α. 221. 457.

Α'υτος, Ⓢ, ὁ *illæsus*. ab ὑπαίω,
vulnere. f. ἦσω. α. 157.

Α'π', pro δ'πὸ. ab. ε. 28. 313. 546.
 α. 30.

Α'παύ, præposit. pro δ'πὸ, sic
 ut ὡδ'αὶ pro ὡδ'α, &c. poë-
 tice. Alia exemplaria habent
 δ'πὸ. α. 409.

Α'παλά, mollia. h.e. juvenilia.
 ab ἀπαλός, Ⓢ, ὁ κὴ ἡ, *mollis*,
 quasi ἀφ'αλός, ab ἀφ'ἡ tactus,

quia mollia facile tangun-
 tur. hinc ἀπαλόειν, dat. pl.
 Ion. pro ἀπαλόις. θ. 3. &
 989. α. 279.

Α'παλάμιν, iners. pro ἀπα-
 λάμιν, ex α priv. & πα-
 λάμη, ἡ, unde Latinorum
palma, manus. ε. 20.

Α'παλήσεται, *vagabitur*. fut. 1.
 med. ab ἀλῆμι vel ἀλάομαι,
 ἄμαι, *vagor*, erro. in fut. ἀ-
 λήσομαι. & in compos. ἀπα-
 λήσι. α. 409.

Α'παλόχρo, genit. ab ἀπαλό-
 χρος, Ⓢ, ὁ κὴ ἡ. quæ tenel-
 lum seu molle corpus habet,
 ex ἀπαλός, Ⓢ, ὁ, *tener, mollis*,
 & χρῶς, ὁ, *cutis*. Thema
 χρῶα *color*. ε. 517.

Α'πάνωτε, adverb. idem quod
 ἄνω, *sine*, absque. θ. 386.

Α'πανήσασθαι, *recusare*. a. 1. med.
 infinit. ab ἀπαναίνομαι *recu-
 so*. a. 1. ἀπ'ωηνάμην ex δ'πὸ
 & ἀναίνομαι *recuso*, quod est
 ab αἰνίω, *lando*; item assen-
 tiunt. ε. 452.

Α'πειν, acc. sing. ab ἄπας, ἄπα-
 σα, ἄπαν, *omnis*, & in ge-
 nit. ἄπανι, ἀπάσης, ἄπειν-
 τ, &c. gen. pl. ἀπασίων,
 Ionicè pro ἀπασῶν, dat. pl.
 ἄπειν. ex ἄμα, *simul*, &
 πᾶς, *omnis*. ε. 687. θ. 79. 361.

Α'πάντη *ubique*. adverb. Th.
 πᾶς, ὁ, *omnis*. θ. 524.

Α'πα-

Α' *πισίων*, gen. pl. Ion pro *ἀπα-*
σών. Vide in *ἀπαύλα*. θ. 79.

Α' *πάτη*, ἡ, *fraus*. ex *α* priv. &
πάτ⊙, κ. ὁ. *via*, quum à vera
via abducimur. Th. *ἀπατάω*,
decipio. hinc, *ἀπατεών*, ὢν⊙,
ὁ, *impostor*. θ. 224.

Α' *πατήσ*⊙, f. i. verbi *ἀπατάω*,
fallo, f. ἦσω. p. ἡ *πάτησα*. ε. 46.

Α' *πεδερομένη*ζεν, *caruit ampu-*
tasset, a. i. act. indicat. ex *ἀπ*
& *δερομένη* *cervicem* ab-
scindo. ex *δέρη*, seu *δερή*, ἥς,
ἡ. *cervix*, *collum*. & *πέμνω*
feco, in præt. med. *πέτομα*,
refecui. θ. 281.

Α' *πέριετ*⊙, κ, infinitus. ex *α*
priv. & *πέρας*, αἶ⊙, τὸ. *finis*.
α. 204. θ. 878.

Α' *πέριονα*, acc. sing. ab *ἀπείρων*,
ον⊙, ὁ, ἡ. infinitus. ex *α*
priv. & *πέρας*, αἶ⊙, τὸ. *ter-*
minus. ε. 159. α. 472. θ. 187.

Α' *πέκτειν*, 3. sing. a. 2. act. indic.
ab *ἀπικτείνω*, *occido*. Th.
κτείνω. *occido*, f. *κτενώ*. p. ἔκ-
τεινα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτεινον.
p. m. ἔκτεινα. α. 11.

Α' *πλάμπη*ζ, imperf. pass. Th.
λάμπω, *splendeo*. f. ψω, p. φα.
a. 1. ἔλαμψα. α. 72.

Α' *πλείβειτ'*, 3. sing. imperf.
med. ab *ἀπλείβομαι*, *destillo*.
Th. *λείβω*, *libo*, *fundo*, f. ψω.
p. λέλβφα. α. 174. 268.

Α' *πιμνήσανθ*, 3. pl. a. 1. med.

ab *ἀπμιμνήσκω*, *recordor*,
seu *ἀπμιμνάομαι*. Th. *μνάε-*
μαι, *memoro*, f. *μνήσομαι*, p.
μείμνημαι, a. 1. ἐμνήσθην. θ. 503.

Α' *πίον*⊙, gen. part. pro *ἀπίνθη*,
Ionicè, ab *ἀπήμε*, *absum*.
part. ἀπών, ἔσται, ὄν. ε. 365.

Α' *πίων*⊙, ab *ἀπείας*, αἶ⊙, ὁ.
nomen viri. q. d. *qui non ce-*
cidit. θ. 331.

Α' *πίουθεν* 3. plur. a. 1. pass. Aeolice
vel Bæoticè pro *ἀπι-*
*σώθεν*ζαν, *progruperunt*. sic
ἔτυγθεν pro ἔτυφθησαν Aeolice,
poëtice σ duplicatur & s ab-
jicitur. Th. *σείω*, vel *σώω*,
moveo, *agito*. f. σω. p. κω. a. 1.
ἔσδωα. θ. 183.

Α' *πίουθεν*, 3. sing. plusq. perf.
pass. pro *ἀπισώδω*, ἂ *σώω*,
in præt. pass. σίσδωμαι, poëti-
ce ἴσωμαι, item ἴσωμαι. θ.
859.

Α' *πίχων*ζ, *omittant*, *abstineant*.
3. pl. præt. sub ab *ἀπίχω*, ab-
stineo. inf. ἀπίχθω. f. ἀφίξω.
Th. ἔχω, *habeo*. ε. 134. 643.

Α' *πήμα*⊙, ὁ κὴ ἡ. *illæsus*. Th.
πῆμα, τ⊙, τὸ. *noxæ*. unde *πη-*
μαίνω, αὐῶ, *naceo*, hinc & *ἀ-*
πῆμων, ον⊙, ὁ, κὴ, ἡ. *illæsus*.
θ. 955. ε. 668.

Α' *πὸ-ἤμησι* *demeffuit*, a. 1.
Ind. ab *ἀμείω*. f. ἦσω. Vide
in ἤμησι. θ. 180.

Α' *πήνης*, genit. ab *ἀπήνη*, ἡ.
rheda,

rheda, vehiculum mulare.

α. 273.

Α'πήυρα, abstulit. 3. sing. imperf. act. ab ἀπαυρώω eripio. Th. αἶρα, aura. ἀπαυρώω ergo est quasi τὴν αἰάπινδριν ἀραιρῶμαι, aufero respirationem, h. e. occido. α. 428.

Α'πηωρεῖντ', pro ἀπηωρεῖντο, suspensi erant, 3. pl. imperf. med. indic. Doricè pro ἀπηωρεῖντο, ab ἀπαιωρέω, ᾧ, ex sublimi dependeo. Thema est αἰωρέω, ᾧ. sursum tollo. f. ἦσω. α. 234.

Α'πισια, ἡ, diffidentia. ἀπίσις, fides. Th. πείθω, σω, persua. deo. i. 370.

Α'πλασ@, pro ἀπίλασ@, cui appropinquare tutum non est, ἀπίλας, adverb. prope. intractabilis. Alii vertunt, ineffigiatus, informis, ex αpriv. & πλασ@ς, fides, ἀπλάσσω, singo. & Att. πλάττω. i. 147. θ. 151.

Α'πλατ@, Doricè pro ἀπλητ@, & hoc pro ἀπλησ@ magnitudine immensus, inaccessible. per syncopen τ σ. Thema πληθῶ, πλί@, plenus. vel quidam ἀπλά@, idem esse dicunt cum ἀπλάσ@, cui appropinquare tutum non est. Th. πίλας (adverb.) prope. θ. 153. & 709.

α. 147. 230.

Α'πὸ, à, ab, præpositio, genit. regens. ἀπὸ δαιτὸς, à convivio, h. e. post convivium. ἀπ' ἀρχῆς, ab initio. i. 195. 740.

Α'πογυμνωθεῖς, part. a. i. pass. ab ἀπογυμνώω, nudo. f. σω. Them. γυμνός, ἔ, ὁ. nudus. i. 728.

Α'ποδῆναι, a. 2. act. infinit. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δίδωμι. a. 2. ἔδω. i. 547.

Α'ποδρεπε, præf. imperat. decerpe. ab ἀποδρέπω, decerpo. f. ψω. hinc δρέπανον, τὸ. falx. i. 609.

Α'πὸ--δύσαι, exuere, spoliare, a. i. act. infinit. ab ἀποδύω exuo. Thema, δύω. Linea hæc -- solet τμή@ notare. Vide in δύσαι. α. 329.

Α'πὸ--ἐλη@, 3. sing. a. 2. med. subj. ab ἀφαιρῶμαι. Vide in ἐληται. i. 603.

Α'ποθέω, a. 2. med. infinit. ab ἀποτίθημι, depono. Th. τίθημι. i. 760.

Α'ποθρῶσκω@, defiliunt. 3. pl. præf. subj. Thema θρῶσκω salio. α. 375.

Α'ποθύμιον, invisum, alienum ab animo. ex ἀπὸ & θυμός, ἔ, ὁ, animus. i. 708.

Α'πὸ--κίρσι, incidit, 3. sing. a. 1. act. ab ἀποκίρω detondeo, item decutio, spolio, Th. κίρω. f.

ρω. f. κερῶ. & κέρων. Vide
in κέρσι. α. 419.

Α' αποκρύπτω, vel ἀποκρύπ-
τεσκε Ion. pro ἀπ' ἐκρύπτει, 3.
sing. imperf. activi. α, pro ε,
ἀνωμαλον. ab ἀποκρύπτω. oc-
culto, abscondo, f. ψω, p.
κίεκρυφα, α. 2. ἐκρυβον. Th.
κρύπτω, abscondo. θ. 157.

Α' πολείψας, part. a. i. act. ab
ἀπολείπω, relinquo, f. ψω, p.
φα, α. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.
θ. 793.

Α' πολήγω, 3. sing. præf. act.
opt. ab ἀπολήγω, desino.
Th. λήγω, cessare facio. ε.
486.

Α' πῶλυν, 3. person. sing. ab
ἀπ' ὀλυνμαι, pereo, α. 2. med.
ἀπωλόμην, perii. Th. ὀλυνμι,
perdo, f. ὀλίσω, p. m. ὤλω &
Att. ὤλωλα, α. 2. m. ὤλόμην.
ε. 761.

Α' πῶλυν, ὠν, ὁ, Sol, eo nota-
tur, pro ut Latini dicunt,
Non semper ridet Apollo. Pla-
to in Cratylo derivat ὦλυν
τὸ ἀπολύειν, quod nos liberet
à malis, nempe à frigore, &
sterilitate, quæ Soli tribui
queunt, ceu Dei organo. α.
68. ε. 769. θ. 14. 347.

Α' πόλοιτ', 3. sing. α. 2. med. op-
tat. Vide paulo ante ἀπ' ὀλ-
υνται. ε. 46. 346.

Α' πὸ--λύσαι, α. i. act. infinit.

verbi λύω solvo, vide λύσαι.
α. 447.

Α' πομείρει, fortitur, 3. præsent.
Thema, μείρω, partior, seu
potius μείρωμαι. præf. med.
ἐμμερεα, pro μίμερεα. præf.
pass. μέμμερμαι, & Att. ἐ-
μμερμαι. ε. 576. θ. 801.

Α' ποιοσήσασθαι, acc. part. a. i. act.
ab ἀποιοσίνω, aliquid de rever-
tor. Thema, ιοσίνω, redeo.
ήσω. ε. 733.

Α' ποπίμπη, remittere. præf.
inf. Th. πίμπω, mitto. f. ψω.
p. φα. ε. 87.

Α' πονεύειν, part. præf. f. g.
ab ἀποπνέω, pro πνέω poetice
πνέω, f. πνέω, flo, spiro. θ.
324.

Α' πόνεσθαι, adverb. procul. The-
ma πόνε, ante. ε. 388.

Α' ποπτόμεν, α. 2. med. part. ab
ἀφ' ἰπτόμαι, avolo, ex ἀπὸ &
ἰπτόμαι volo, ας, f. πτήσομαι,
α. 2. ἔπλω. α. 2. m. ἰπτόμεν,
part. πτόμεν. θ. 285.

Α' ποπλύεσσι respuunt, 3. pl. ind.
præf. Th. πλύω, spuo. f. πλύ-
σω, p. ἔπλυα, α. i. ἔπλυσα.
ε. 724.

Α' πορνύμεν, concitatae, præf.
pass. part. f. g. pl. num. Th.
ὄρνυμι, ὄρνυμαι, pro ὄρω, exci-
to, f. ῥώ, vel ῥω. θ. 9.

Α' πορραΐζειν, fut. i. act. inf.
ab ἀπορραΐω, destruo. item
caveo.

- careo*. Thema, ῥαίω, profligo. destruo. f. σω. p. ῥάω. θ. 393.
- A' πορρίψαι, projecturo. dat. sing. f. i. part. Th. ῥίπτω, pro-jicio, f. ψω, p. φα, p. m. ῥρίπα. α. 215.
- A' πορρύττω, gen. sing. ab ἀπορρύττω, *deorsum fluens*, ἀπορρύω. Them. ῥύω idem cum ῥέω. fut. ῥώσω, fluo. ε. 593.
- A' πῶ--τίμω, 2. sing. a. 2. med. opt. ab ἀποτίμω. Vide in τίμω. ε. 423.
- A' ποτίνω, 3. person. sing. à πίνωμι & πίνωμαι, idem quod Thema πῶ, *punio, honoro*. f. σω. ε. 245.
- A' ποτήν, luat. a. i. sub. 3. pers. Th. πῶ, *punio*. ε. 258.
- A' ποτμήξαι, part. a. i. act. ab ἀποτμήξω, abscindo, f. ξω, a. 2. pass. ἐτμήγην. pro ἀποτίμω, Thema, τίμω, *seco*. ε. 188.
- A' περάδμοι, *privati*, per syncopen pro ἀπερυσάδμοι, part. a. i. med. à verbo ἀπερίζω, *proprie abduco in montem*, Ionicè pro ἀφορίζω, *extermينو*. ab ὄρος, ε, terminus, vel ab ὄρε, ε, τὸ, & Ionicè ἔρε, ε, τὸ, *mons*. α. 173.
- A' ποφθιμύς, gen. sing. part. præf. ἀποφθίμω, mortuus, per syncop. pro ἀποφθιόμω, verbi ἀποφθίω, *perdo*.
- à φθίω, ἴσω, *perdo*. Th. φθίω, *corrumpo*. θ. 606.
- A' ποφθινύθεις, 3. pl. præf. ind. à φθινύθω, *perdo*. Th. φθίω. ε. 241.
- A' ποφθίσαι, *perdiderit*, 3. sing. a. i. act. opt. Æolicè pro ἀποφθίσαι, à φθίω, *perdo*, pro quo etiam dicitur, φθινύθω, φθείρω. Th. φθίω. ε. 664.
- A' πύρ, dat. sing. ἀπύρ, οἴκος, *frigida domus*. Th. πῦρ, πυρὶς, τὸ, *ignis*. ε. 523.
- A' πῶλε(εν), *perdidit*, a. i. act. indic. Th. ὄλωμι, *perdo*. f. ὀλέσω, p. ὀλέσθω. Att. ὀλώλεκα. a. 2. m. ὀλόμην. p. m. ὤλα, Att. ὤλωλα. ε. 244.
- A' ε, per metathesin pro ῥά, particula expletiva, *certè*, utique. θ. 838.
- A' ε' pro ἄρα. Differunt ἄρα, utique, ἄρα an, & ἄρα, αἵ, ἡ. *precatio*: item *imprecatio*. sæpe redundat, & est μέλειον συμπληρωματικόν. Vide ε. 49. α. 36. 46.
- A' εἰ, execratio, noxa, damnum. Ionicè δ'ρη, ἦς. θ. 657.
- A' ραβιδου, pl. num. part. præf. f. g. *concutientes non sine stridore*, Doricè pro δ'ραβιδου, ab δ'ραβίω, ὦ, *strepitum seu fragorem edo*. f. ἦσω. p. ρα. Th. ἄραβω, ε, ὦ, *strepitus*, *proprie armorum cadentium*

tium in terram. δῦπ⊕ sonus corporum, aut fragor aquarum delabentium. φλοῖσ⊕ sonus fluctuum in mari. ἦχ⊕, sonus reciprocus. φθόγ⊕ sonus vocis humanae. βρόμ⊕ sonus ignis crepitantis. τόν⊕ sonus fidium. κτύπ⊕ sonus ex percussione ortus, &c. α. 249. 404.

Ἀρχιαί, acc. pl. f. g. ab ἀρχαῖος, αἰ, ὄν, *rarius, a, um*. Ὡς. πυκνός, *densius*. ε. 807.

Ἀρχῆα, a. i. Ion. pro ἡραῖα, & ἀρχαῖον pro ἡραῖον. a. i. ind. Ion. ab ἀρχάσσω. f. ξω. amputo, abscindo. α. 364.

Ἀρχῆαι, pl. n. f. g. part. præter. m. ab ἀρχω ἀρτο. fut. Æolicum est ἀρσῶ (pro δῖω) unde ἀρσας, δῖσαύω⊕, in præter. med. ἦρα & facta reduplicatione ἀρῆρα, poetice ἀρχαρχα, *adaptatus fui*. α. 271. 137. θ. 608.

Ἀρχαί, acc. pl. ab ἀρχαῖαι, ἦ. precatio, diræ. ε. 724.

Ἀρχαχνης, α, ἦ, *araneus*, & ἀρχαχνιον, *tela araneorum*. ε. 473. 775.

Ἀργαῖ⊕, η, ὄν, *Argæus*, ab ἀργ⊕, ε⊕, τὸ. nomen urbis in Peloponneso. θ. 484.

Ἀργαλί, pro δῖργαλία, ab δῖργαλί⊕, α. difficilis pro ἀλγαλί⊕, ab ἀλγ⊕, ε⊕, τὸ, *dolor*, priori λ mutato in ε, ad

vitandam κακῶφονίαν. Th. ἔργον, opus. θ. 739. 880. ε. 482.

Ἀργαῖω. Vide paulo ante δῖργαί⊕. θ. 12.

Ἀργειφόνης, Argi occisor, epitheton Mercurii. ex ἀργ⊕, nomen canis, & φόνης per syncopen pro φονητής, occisor, à φονῶ occido. ὅτι ἀργον τὸ κύνα ἀνέλε, τρυπῶ τὰ λυγρὰ δὲ καὶ ἀπαχῶ ἐνθυμήμα. Est interpretatio Tzetzi, quia Argum canem sustulit. h. e. cogitationes furiosas. Thema, φένω occido. ε. 77.

Ἀργέτω, Genit. Ionicus pro δῖργίς, ab δῖργίης, α, ὄ, piger, ab δῖργός, α, ὄ καὶ ἦ, otiosus. idem quod ἀργός, ex eoque factum per crasin. Th. ἔργον. opus. θ. 870. 379.

Ἀργίπ, pro ἀργήπ. dat. sing. ab δῖργῆς, ἦτ⊕, ἦπ, ἦπα, per μετὰ βολῶν & συσολῶν, ὄ, candidus. Thema δῖργός, *albus*. θ. 541.

Ἀργίω, à nominativo ἀργης, α, ὄ. nomen proprium Cyclopi. θ. 140.

Ἀργύρε⊕, ἐη, ὄν, *argenteus*, ab ἀργυρ⊕, *argentum*; ab δῖργός, est album metallum. δῖργυρέης, dat. pl. Ion. pro, δῖργυρέαις. α. 295. 225. θ. 779. ε. 127.

Αἰργυροδίνῳ, acc. à δίνη, ης, ἡ. *vortex, gurgles*, h. e. *argenteos vortices habentem*, & **ἄργυρον**, ὤ, ὁ, *argentum*. §. 340.

Αἰργυρόπεζα, ης, ἡ, *argenteos pedes habens*. ex **ἄργυρον**, *argentum*, & **πέζα**, Doricè *pes*, vel *malleolus pedis*. §. 1006.

Αἰργυρά, dat. sing. contractè pro **δῆγυρίῳ**, ab **ἄργυρον**, ὤ, ὁ, *argentum*. s. 143.

Αἰργυφεί, pro **δῆγυφείῳ**, dat. sing. ab **δῆγυφός**, pro **ἄργυφός**, alba textura constans. ex **δῆγυς**, albus, & **ύφῆ** textura, ab **ύφαίνω**, vel **ύφάω**, αἰ, *texo*. §. 574.

Αἰρδῆσκα, ὤ, ὁ, *nomen fluvii*. §. 345.

Αἰρεῖον, comp. n. g. ab **δῆρείων**, masculino, *melior in praelio*. ab **ἄρης**, εἰς, ὁ, *Mars*. Th. **ἄγαθός**, bonus, **ἄρείων**, **ἄριστός**. s. 157. 191. 205. α. 120.

Αἰρεός, gen. sing. ab **ἄρης**, *Mars*, varie flectitur. in Genit. **ἄρειος** & **ἄρηός**, item **ἄρης**, **ἄρε**, Ionicè **ἄρειω**. **ἄρες**, vocativi casus, ubi *η* mutatur in *ε* in i. contractorum. α. 98. s. 144.

Αἰρίσσω, 3. pl. a. i. med. ab **δῆρίσκω**, *placeo*. f. **δῆρίσω**, a. i. act. **ἤρεισα**, *placo*, item *placeo*. p. **ἤρεικα**. **δῆρίσκομαι** in a. i. med. **ἤρεισάμην** & poëtice

δῆρσάμην, ω. *placavi*. α. 255.

Αἰρίω, a. 2. med. inf. ab **αἰρώ**, *tollo, capio*. f. **δῆρι**. p. **ἤρικα**. a. i. **ἤρικα**. a. 2. **ἤριον**. a. i. pass. **ἤριλιν**. f. i. pass. **δῆρησομαι**. §. 628.

Αἰρετή, ἡ, *virtus*. quasi ab **δῆρίσκω**, quia per virtutem placeamus. ε. 311.

Αἰρή, pro **ἄρη**, acc. ab **ἄρης**, εἰς, ὁ, *Mars*. α. 457. §. 922.

Αἰρηαί, s. 630. α. 107. 2. person. sing a. 2. med. Ionicè pro **ἄρη**. **ἄρωμαι**, **ἄρη**, **ἄρη**. pro **ἄρη** secunda pers. **ἄρηαι**. Thema **αἰρώ**. s. 630. α. 107.

Αἰρηγίμν. Ionicè pro **δῆρήγν**, praef. inf. ab **δῆρήω**, *auxilior*. α. 121.

Αἰρηῖ, dat. sing. ab **ἄρης**. **Αἰρηῖφιλος** *bellicosus*. ab **ἄρης**, *Mars*, & **φίλος**, *amicus*. §. 317.

Αἰρηῖα, acc. pl. adjunct. *Mavortia*. ab **ἄρης**, **ἡ**, ὁ, *Mars*. α. 108.

Αἰρίω, pro **ἄρη**. Sic in N. T. legimus **στωδένιν** pro **στωδένη**. Vide Lexicon N. T. α. 59. 333. 425.

Αἰρηρῆς, p. med. ab **ἤρει**. Vide supra **ἄρεαρχῆα**. §. 812.

Αἰρης, *Mars*, gen. **ἄρηος**, & c. **ἄρειν** τὸ **ἄρειν**, à tollendo, Teutonice *frieg von friegen*. Vide in **ἄρεος**. α. 192.

Αἰρηῖς

Ἀρεῖς, gen. Ionic. pro **ἀρεῖς**,
ab **ἀρεῖ**, **αῖ**, **ή**, *dira*, damnuni:
item *preces*. α. 29. 128. 9.
657.

Ἀρηκάδην, ab **ἀρηκάδης**, **α**, **ο**, no-
men patronymicum. α. 57.

Ἀρθεῖς, a. i. pass. part. ab **αἶρω**,
tollo f. **ραῖ**. p. **κα**. a. i. **ήρα**. i. 549.

Ἀριάδην, acc. ab **ἀριάδην**, **ης**, **ή**,
nomen mulieris. 9. 947.

Ἀειδείκετα, acc. pl. ex **δρῖ** in
compositione valet *valde*, &
δεικετα pro **δεικτα**, ex **δείκνυμι**
ostendo, **δρῖδεικετον**, *praecla-*
rum, **ἀειδείκετ'** vocat: pro
ἀειδείκετε. 9. 385. 543.

Ἀείζηλον, quem valde æmula-
mur, ex **δρῖ**, *valde* & **ζήλον**,
α, **ο**, æmulatio. Sunt tamen
qui malint pro **δρῖδην** ac-
cipere, verso **δ**, in **ζ**, *clarus*,
præclarus. i. 6.

Ἀείμοιρον, dat. pl. Ion. nomen
loci, **Ἀείμοι**. 9. 304.

Ἀεῖται, nomen viri. 9. 977.

Ἄετος, superl. proprie *bellico-*
sis *simus*, per syn. sp. vero *opti-*
mus in re quavis, ab **ἀγαθός**
bonus. in comp. **δρεῖων** *me-*
lior. Th. **ἄρης**, Mars. i. 583.
692.

Ἀρκίω, *arcebit*, f. i. ab **ἀρκίω**,
f. **έσω**. propulso. p. **ήρκεσα**.
α. 358.

Ἄρκι, **α**, **ο** **κῆ** **ή**, *promptus*,
utilis, *sufficiens*, ab **ἀρκίω**. i.

368. 349. 499.

Ἄρκιον, Nomen proprium, acc.
ab **ἄρκι**, **α**, **ο** **κῆ** **ή**, *ursa*. per
metony adj. *pars mundi bo-*
realis. α. 186.

Ἀρκιῦρον, **α**, *ursa cauda*, ab **εἶρα**,
αῖ, **ή**, *cauda*, & **ἄρκι**, **α**, **ή**,
ursa. i. 608.

Ἄρμα, **τ**, **ο**, *currus*, ab **ἄρω**,
adapto. α. 97. 324. 342.

Ἀρμαλινῶν, acc. sing. Ionice, ab
ἀρμαλινά, **αῖ**, & Ion. **ἀρμα-**
λινῆς, **ή**, *cibus*, *demensum*.
Thema, **ἄρω**, *adapto*. i. 558.
765.

Ἀρμυρα, *apta*, pro **ἀρόμυρα**, *hic* &
ἄρμυρ, in f. g. pro **ἀρό-**
μυρ. i. 784. ab **ἄρω**, *apto*,
fut. **ἄρσω** & **ἄρῶ**. Sic **ἰκ-**
μυρ pro **ἰκρόμυρ** ubi est
syncope & spiritus mutatio
Æolica. i. 405.

Ἀρμυρίη, *compages*, ab **ἀρμύζω**,
f. **σω**, *concinnum reddo*. Vide
Th. **ἄρω**. 9. 937. 975.

Ἄρνας, acc. pl. ab **ἄρς**, **ἄρνες**, **ο**
κῆ **ή**, *agnus*. 9. 23.

Ἄρνη, nomen urbis, **ἄρνιν**. α.
475.

Ἀρνήται, pro **ἀρνήτης**, 3. singul.
præf. med. subj. ab **ἀρνέμεαι**
ἔμεαι. f. **ήσμεαι**, *recuso*, *ne-*
go. i. 406.

Ἄρξαο, a. i. med. infin. ab
ἄρχω, *incipio*. f. **ξω**. p. **ήρχω**.
a. i. **ήρξα**. i. 779.

Ἀρόης, οἷς, 2. sing. præf. act. subj. ab ἀρώ, αῖ, aro. in fut. ἀρόσω, p. ἥρομαι, a. i. ἥρομαι. s. 477.

Ἀρόμεναι, Poët. pro ἀρόμεναι, hoc Doricè, pro ἀρόειν, arare, præf. inf. ab ἀρώ, aro. f. ὄσω. s. 22.

Ἀρόης, a. i. act. subj. ab ἀρώ, aro. f. ὄσω. a. i. act. ἥρομαι. s. 483.

Ἀρότης, ἥρος, ὁ, arator. Th. aro. s. 403.

Ἀρότιο, genit. Poët. pro ἀρότι, ab ἀρότι, αῖ, ὁ, aratio: sed ἀρότις, ὅ, ὁ, tempus arandi. Th. ἀρόω, aro. s. 382. 448.

Ἀρότης, pl. n. g. ab ἀρότης, αῖ, τὸ, aratrum. Th. ἀρόω, aro. s. 430.

Ἀρωῖ, præf. inf. pro ἀρόειν extra crasin. ἀρόων, præf. part. ab ἀρόω. aro. s. 427.

Ἀρεα, ἡ, aruum, h. c. terra arata, culta. Th. ἀρόω, aro s. 117. 171. 426.

Ἀρπάζων, præf. part. ab ἀρπάζω, rapio. f. σω. & Dor. ζω. p. ἥρπυζα. a. i. ἥρπασα. hinc ἀρπυζῆς, raptus, rapax. s. 38 & 632. 318.

Ἀρπυξ, αῖ, ὁ, rapax. Th. ἀρπάζω, hinc per metathe- sin, est Latinorum rapax s. 354.

Ἀρπας, acc. pl. ab ἀρπη, ης, ἡ,

falx, idem quod ἀρέπαιον. Th. ἀρπάζω, rapio. s. 571.

Ἀρπύας, acc. pl. rapaces quædam Deæ. ab ἀρπυα, ας, ἡ, raptrix. hoc ab ἀρπάζω, rapio. s. 267.

Ἀρρήχθις, infractis, dat. pl. Ion ab ἀρρήχθω infractus. Th. ῥήσσω vel ῥήγνυμι, fran- go, f. ζω, a. 2. ἔρραχον, p m. ἔρραχας. s. 96.

Ἀρρήθι, pl. num. obscursi, qui non sunt in ore hominum. ex α priv. particula, & ῥήτος. Th. ῥέω, dico, f. ῥήσω, p. ἔρραχα. s. 4.

Ἀρσάδης, Æolic. pro ἀρσά- δης, part. a. i. med. ab ἄρω, apto. f. ρά, a. i. ἥρα. α. 320.

Ἀρσες, masculos. dualis nume- ri, ab ἄρω, vel ἀρρω mas. ἄρσες. s. 435. s. 667.

Ἀρτεμις, ἡ, Diana, ab ἀρτε- μις, ιδθ, ἡ, nomen Idoli, q. d. ἀρτεμής perfectus. vel, ut alii volunt, ὡς τὸ ἔ- ρα τιμῆ. s. 14 918.

Ἀρτέπαι, ex ἀρπῶ perfectus, integer, & ἔπαι, sermo. Th. ἔπω, dico. ἀρτεπής, ἔπαι, ἡ, verborum concinnator. Sic & ἡ ἀρτέπαι, veridica dicitur. s. 29.

Ἀρτῶ, αῖ, ὁ, panis. s. 440.

Ἀρυσάδης, part. a. i. med. ab ἄρω-

αἰρύομαι, *haurio*. Th. αἰρύω, vel αἰρύτω, f. σω, *haurio*. ε. 548.

Αἶψα, impero, f. ξω. p. ἡξα. Αἶρχομαι, incipio, imperf. ἡρχόμεν. perf. ἡξυμαι. a. i. ἡρχθῶ. a. i. m. ἡξάμεν. Αἶρχομαι, pro αἶρχομαι, incipe. Hellenismus, ubi Infinitivus praef. ponitur pro imperativo. Αἶρχομαι. praef. sub. med. pro αἶρχομαι. Th. Αἶψα, ἡς, ἡ, principium. ε. 382. & 707. §. 1. 36.

Αἶς, acc. pl. ab αἶς, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod, Art. subjunct. α. 6. §. 187.

Αἶσος, ὁ καὶ ἡ, qui extingui nequit. ex α priv. & σός, ex σβέννυμι. f. σβέσω, *extinguo*, p. ἔσβερα, a. i. ἔσβεσα. §. 849. 852.

Αἶσος, α, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.

Αἶση, limosa, Ionice, pro αἶσις, ας, ἡ, ab αἶσις, εως, ἡ. *limus*. ab αἶζω exsicco. §. 359.

Αἶσος, ἡ, ὄν, nomen verbale, *exercitatus*, elaboratus, ab αἶσκω *exerceo*. ε. 544.

Αἶσος, dat. pro αἶσος Ionice. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus. αἶσος, ας, ἡ, quercus sterilis. ε. 638.

Αἶσος, Adverb. *propius*, pro ἔγ-

γός, prope, in comparativo ἔγγιον, & ἔσων, quod etiam dicitur αἶσων. in neutro genere ἔσων & αἶσων. §. 796.

Αἶσος, Adverb. *libenter*, cum amplexu: ab αἶσος αἶζομαι. f. αἶσμαι, amplector. α. 45.

Αἶσος, α, ὁ, amplectendus, optatus, ab αἶσος αἶζομαι, amplector. α. 42.

Αἶσος, α, ὁ καὶ ἡ, quem assequi nequeas, immensus. ut αἶσος ὄλβον, *ingentes opes*. ex α priv. & ἴσος, pro ἴσος, sequor, consequor, assequor. ε. 377. §. 694.

Αἶσος, gen. ab αἶσις, ἴσος, ἡ, *scutum*, hinc *scuto defendo*. α. 417.

Αἶσος, φέω, ὁ, ἡ, pro αἶσος, ἡ, *immutatus*: utrumque est usitatum. Th. αἶσος, *assidue moveo*. item *contumelia afficio*. hinc αἶσος *firmiter*. §. 812. 748.

Αἶσος, accusat. ab αἶσος, ἴσος, ὁ, *cin stern*. §. 381.

Αἶσος, ἡς, ἡ, nomen mulieris proprium, q. d. *Stellatam*. §. 409.

Αἶσος, pro αἶσος, stellis ornatum, θ pro τ obsequentem spiritum asperum, ab αἶσος, εως, εως, *stellis plenus*, α, um. §. 127. 470. ε. 546.

Αἵρεσις, dat. sing. ab αἵρεσις, fulgur. Poëtis idem quod αἵρεσις, ab αἵρεσις, fulguro. f. ψω. in a. 2. ἡρεσις. præter. med ἡρεσις. Hinc est αἵρεσις, & Poëtice αἵρεσις. & αἵρεσις, fulgurator. ab αἵρεσις. α. 322. 9. 390, 691.

A'stè, è, o, Stella. s. 415.

A^νσ^τρα. pl. ab ἀστρον, τὸ, astrum,
sydus. Th. ἀστὴρ, ἑρ^ο, ὁ,
Stella. S. 110. 382.

A'seai@, x, i, nomen pro-
prium viri. 9. 376. 378.

A" π , $\odot$, π , *urbs*, quintæ simp-
plicium. Hinc Latinorum
astutus. hinc $\alpha\sigma\epsilon\tilde{\alpha}\odot$, *ele-*
gans, bellus, scitus. §. 91.

Ἀσύμφορον, *incommodus, no-*
xius, ἀ σύμφορον, *commo-*
modus. Th. φέρω, f. αἶσω, *fero*.
 ε. 780.

Ἀσφαλές, tutum. n. g. hinc
ἀσφαλείως, tutò. Adverb.
Th. σφάλλω, everto. 9. 128.
 86.

Ἀσφοδέλλω, dat. ab ἀσφοδέλλῳ,
 u, ὁ, genus *planta*. v. 41.

Αἰχμή, acc. ἀπὸ αἰχμῆς, s. o.
qui coërceri non potest. ex a
priv. & ἴχω feu χέω, contri-
neo, coërceo. Th. ἴχω, habeo.
S. 832.

Ἀτρεΐς, dat. pl. Ion. pro ἄτρεις,
ab ἄτῃ, ης, ἡ, *damnum*, ab
ἀτρειά, *ledo*. 1, 411,

A' *παίων*, præf. part. ab *ἀπαίων*,
cresco, delicate more pueri
alor. Th. *ἀπαλός*, ὤ, ὀ, *tener,*
juvenilis. s. 130.

A' *τὰς*, conjunctio, vel *αὐτὰς*
Poëtica, idem quod in prosa
αὐτὰς *sed*, vel *δὲ*. α. 470.
§. 198.

A' πέρ' ἑῆς, intrepidus, à παρ-
 εἶω, perterrefacio. Th. πέρ-
 εῖς, εἰς, τὸ, terror. α. 110.

A'περὶ ἡρὸς, noxius, pro ἀτὴρὸς,
 ἔ, ὁ, per pleonasmum syl-
 labæ περ. Gen. Ion. ἀταρ-
 τηροῖο. Thema ἄτη, da-
 mnum, & hoc ab ἀπείω, ᾧ,
 f. ἦσω, lædo, ῥ. ἑρο,

A'πειθαλμία, ὁ καὶ ἡ, im-
 probus, ὅπου θαλάμη ἡ αἴτη, ubi
 viget *noxia*. hinc ἀπειθαλία,
peccatum, protervia, *stulti-*
tia. εἵνεκ' ἀπειθαλίας pro-
 pter improbositatem. 9. 996.
 s. 259. 133. 9. 209. 516.

A'πεινῶ, *intento*, ab ἀπεινῆς, *intensus*, ex α intensivo, quod est ex ἄγαν *valde*, & τεῖνω, *tendo*, f. πενῶ, p. τίττω. θ. 661.

Ἀ' τεκν[Ⓢ], ὁ κ' ἡ, *carens sobole*.
 à τέκνον, x, proles. Th. πίκλω
 f. πέξω, pario. a. 2. ἔτεκον, p.
 m. τέτοκα. ε. 600.

Aⁿπe, sine, absque, idem quod
 αἰδ, χωρὶς, δίχα. i. 91. a. 15.

Α'περπῆ, acc. sing. ab ἀ'περπῆς
 ☉, ὁ πῆς, injucundus. Th.
 πῆς,

τέρπει, *delecto*. s. 645.

Ἄτῃ, ης, ἥ, non tantum *dammum* significat, ut est pro-verb. ἰσχυία ὠρῆς δὲ ἄτῃ, *sponde praeſto noxa est*: sed etiam *peccatum*. ἱλιαδ. ἰώτα. v. 115. ἄτῃσι. dat. pl. Ion. pro ἄταις. Th. αἰτίω, ἦσω, ἰάδο. s. 229. 214. 350. α. 93.

Ἀπμήσουσι, *dehonorabunt*, ab ἀπμῶω, f. ἦσω. hoc ab ἀπμῶ, *inglorius*. quod est ἀπίω, *honoro*. f. πίω, *præſt.* ἀβί. τίπηκα. *præſt. paſſ.* τίπημα, unde est *πμή*. s. 183. 9. 395.

Ἀπλάμειναι, Dorice pro ἀπτάμειναι, per epenthesein ῥ π, ἀπτάμειναι, *præſ. inf. delicate nutrire*. Vide paulo ante ἀπτάμων. 9. 480.

Ἀτλαγυῖον. *genit. pl. ab ἀτλαγυῖος, ἰῶ, ἥ. Atlante natum*, ab ἀτλας, αἰῶσι, ὅ, & γείνομαι, *nascor*. 9. 509. 517. s. 381.

Ἀτλαντις, δῶ, ἥ, *filia Atlantis*. 9. 938.

Ἀτμῇ, dat. sing. ab ἀτμή, ἥ, *vapor*. Th. ἀτμός, ῥ, ὅ, *flatus*. ab αἶω *ſpiro*. epenthesis literæ τ. 9. 862.

Ἀτὸν πολέμοιο, *insatiabilem bello*, ab ἀτῶ, ὅ, ἥ, *ex α. privat*, & αἶω, *satio*. α. 58.

Ἀτρεμίωσι, 3. pl. *præſ. subj. ab ἀτρεμία, immotus maneo*. f. ἦσω. Th. τρέω. f. τρέσω. *tremo*. s. 537.

Ἀτροπῶ, *Nomen proprium Paræ*, quæ sic dicitur à *minime parcendo* κατ' ἀνέφρασι. ex α priv. & τρέπω *verto*, quod non possit *verti & averti*. α. 259.

Ἀτρυγίτιο, *gen. Ionic. pro ἀτρυγίτι*. ἀτρυγίτι, *sterilis, non fructuosus*, ex α priv. & τρυγή, *triticum, vindemia*, ubi nullus est *fructuum proventus*. 9. 413. 808. 241. 131.

Ἀτρυτώνη, *idem quod ἀτρεΐς, ἥ ἀτρυῖτι*, *indomita*, q. d. *nullis laboribus exhausta*: Epitheton Minervæ. Th. τρύω, *tero*. 9. 925.

Ἀν, *iterum, adverb.* s. 293. α. 51. Ἀνάλιτι, ῥ, ὅ, *ficcus*, *idem quod αῦτι*. Th. αῦω, *ficco*. s. 586.

Ἀνζάσαι, *respicias*. Ionice pro ἀνζάση, 2. sing. fut. 1. med. indic. ab ἀνζάζομαι, *video, illustror*. Thema, ἀνζή, ἥς, ἥ, *splendor, lux*. s. 476.

Ἀνδῆ, ἥς, ἥ, *vox, quasi ab αῦω, clamo*. 9. 39. s. 61. α. 278.

Ἀνῶ, acc. ab αῦτι, ἥ, ον, *ficcus*. Th. αῦω, *ficco*. s. 498.

Ἀνῶ, pro αῦθι, *rursus*, ab αῦ, *rursus*,

- rursus, αὖθις, idem quod αὖθι, *iterum*. Attice scribitur per θ. Ionice vero per τ. α. 181. ε. 50. 35. θ. 435.
- Αὐλακ', acc. sing. pro αὐλακᾶ, ab αὐλαξ, ακϙ, ἡ, *fulcus*. Doricè αῖλαξ. ε. 441.
- Αὐλῆς, gen. sing. ab αὐλή, ἡ, *caula, domus, aula*. ε. 730.
- Αὐλητήρ, dat. sing. ab αὐλητήρ, ἥρϙ, ὁ, *tibicen*, ab αὐλός, ἔ, ὁ, *tibia*. α. 283.
- Αὐλήρϙ, genit. ab αὐλῆς. Nomen loci, αὐλείω, *tibia cano*. ε. 649.
- Αὐλῆς, genit. sing. ab αὐλός, ἔ, ὁ, *tibia*. α. 181.
- Αὐρῶν, acc. sing. Vide αὐρῶν. ε. 741.
- Αὐρα, nom. pl. ab αὐρα, ας, ἡ, *aura, ventus levior*. ε. 668. θ. 872.
- Αὐριον, *cras*, adverb. μετ' αὐριον *perendie*. ε. 408.
- Αὐραλίη, *sicca*. idem quod αὐρή, vide paulo ante. α. 265.
- Αὐτι, adverb. *rursus*, αὐτ' pro αὐτί, *iterum, porro*. αὐτίς, *rursus*. Thema est αὐ, *rursus*. θ. 47. ε. 295. θ. 654.
- Αὐται, pl. num. f. g. ab αὐταί, αὐτή, τῆς, *hic, hæc, hoc*. θ. 263. 362.
- Αὐτῆς, sed. Vide supra αὐτῆς. ε. 63. 82. 89. 120. &c.
- Αὐτι, pro αὐ, *rursus*, adv. ε. 126. 243.
- Αὐτιω, pro αὐτίων. *resonabant*. Doricè 3. pl. imperf. act. ab αὐτίω, clamo. ab αὐτή, ἡς, ἡ, *clamor*. Thema, αὐώ, clamo. α. 309.
- Αὐτίων, Ionicè pro αὐτίων, in f. g. ab αὐτός, ille, τῇ, τὸ. α. 237.
- Αὐτῆς, Ionicè pro αὐταῖς. α. 237. θ. 64. 470.
- Αὐτῆς, genit. sing. ab αὐτή, *clamor*. Th. αὐώ, clamo. α. 346. 433. 459.
- Αὐτίκα, adverb. *statim*. Th. αὐτός, ipse. ε. 70. 217.
- Αὐτίς, adverb. *rursus*. Th. αὐ, *rursus*. ε. 384. α. 257.
- Αὐτίγον, ε, τὸ, est pars aratri, quod vocatur *dentale*. est lignum, cui *Vomer* includitur. *Vomer* est qui terram scindit, & liras ducit. *Buris* est curvamen aratri, quod *vomerem* excipit: *stiva* vero est aratri manica. cæteroquin *dentale* est etiam veluti *cratis dentata*, qua semina arvo injecta obruuntur, lirasque æquantur. Th. γῶα & γῆα, ας, ἡ, *arvum*. ε. 431.
- Αὐτόθι, *ibi*, adverb. ad αὐτός, ipse. ε. 96.
- Αὐτομάτη, sc. ἀργα, *spontaneum arvum*, h. e. ager inaratus ferebat fruges, αὐτομάτῃ *spontaneus*, ex αὐτός & μᾶτῃ, *frustra, temere*. item

item *sine consilio*, quod sponte sua provenit. αὐτίμαθι, non accersiti, sponte venientes. ε. 103. 118.

Αὐτονόμη, nomen mulieris. Latine libera, sui juris. θ. 258.

Αὐτονόη, acc. ab αὐτονόη, nomen mul. q.d. quae ipsa intelligit, à νόη, ἔς, mens. θ. 977.

Αὐτός, ipse. ε. 268. 331. α. 69. θ. 72.

Αὐτοχέδον, prope, idem quod χέδον. Adv. α. 190.

Αὐτοφυής, ἐϑ, ἔς, ὅ, ἦ, sua sponte enatus. ex αὐτός & φύω, gigno. θ. 813.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτός, ipse.

Αὐτῷ προῖαυτῷ. ε. 56. 291. 294.

Αὐτως, Adv. frustra, item similiter pro ὁσάυτως. Th. αὐτός, ipse. θ. 402. 600.

Αὐχία, acc. sing. ab αὐχλή, ἐνϑ, ὅ, cervix. ε. 813.

Ἀφ', pro ἀπό, ab. α. 374. 392.

Ἀφαθι, pl. num. non clari, qui non volant per ora virorum. ex α priv. & φαθι, dicendus, φημι, dico. ε. 3.

Ἀφαιρόταθι, imbecillimi. Th. ἀφαιρός, ἔ, ὅ, imbecillis. ε. 584. φαδρος Doricè pro φάδλϑ, vilis, nullius pretii. Atticè φλαδρϑ, α est intensivum ἐπιφάδλκρον ex ἄζαν.

Ἀφείλεθ, abstulit 3. sing. a. 2.

med. ab ἀφαιρέω, aufero. hinc Ἀφελῆσαι, f. g. part. a. 2. act. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἰρέω, capio, f. ἦσα, p. ἤρηκα, a. 2. εἶλον. θ. 443. ε. 94.

Ἀφειϑ, ὅ, vel τὸ, divitiae ex uno anno collectae, πλῆτϑ ex multis annis. ε. 24. 635. θ. 112.

Ἀφθιτϑ, incorruptibilis, idem quod ἀφθαριϑ. Th. φθείω, f. ἦσα, vel φθείω corrumpro. hinc ἀφθιτῶ μὴδία perpetua consilia. θ. 545. 389. 397.

Ἀφθονϑ, α, invidia carens, copiosus. Th. φθόνϑ, α, ὅ, invidia. ε. 118.

Ἀφίκεθ, rediit, 3. sing. a. 2. med. & ἀφίκεσθι, 2. pl. a. 2. med. sic ἀφίκων, 3. pl. a. 2. med. subj. verb. ἀφικέτομαι. pervenio. Th. ικνέομαι, venio, f. ἴξομαι, praet. ἴγμαι, a. 2. med. ικόμεν. α. 38. 378. θ. 652.

Ἀφνειός, dives, poëtice pro ἀφνειός. Th. ἄφειϑ, divitiarum. ε. 453. 306. θ. 974.

Ἀφραδίας, stultitiae, ab ἀφραδής, inconsultus. Hinc regulariter ἀφραδεία, pro quo Ionice ἀφραδία & ἀφραδῆ, imprudentia, inopia consilii. Thema φραδίζω, dico. ε. 133. 328.

Ἀφρογροείων, ex spruma prognatam,

- iam*, ab ἀφρός *spuma*, & γένεσθαι. hoc à γένεσθαι, nascor. Epitheton Veneris. Sed omnino metrum videtur postulare ut sit ἀφρογῆν. θ. 196.
- Αφροδίτη, ης, ἡ, Venus, ita dicta quod è maris spuma ortum habuerit. ε. 65. θ. 989.
- Αφρός, ὅ, ὁ, *spuma*. α. 389. θ. 197.
- Αφρων, ον, ὁ, ἡ, *amens*. ex αpriv. & φρῶν, εἰς, ἡ, *mens*. ε. 208.
- Αφύσσειν, pro αφύσσειν, α. 1. aet. infinit. ab αφύω *haurio*, f. σω. pro quo etiam dicitur αφύσσω, ξω. ε. 611.
- Αχαιοί, *Achivi*, quasi ab ἄχθω, εἰς, τὸ, *mæror*, *solicitudo*. ε. 649.
- Αχλὺς, υ, ὁ, *nomen fluvii*. θ. 340.
- Αχδών, præf. part. *dolens*. ab ἀχδών, idem quod ἀχίω, f. ὄσω, doleo. Th. ἄχθω, εἰς, τὸ, *dolor*. ε. 397.
- Αχίων, præf. part. ab ἀχίω & ἀχδών, idem significant. α. 93.
- Αχθῶν, εἰς, τὸ, *pondus*. ε. 690.
- Αχλῆα, pro ἀχελλῆα poetice, ab ἀχελλῶς, Achilles. q. d. ἄχθω ἢ λαῖ, *solicitudo* pro populo. θ. 1007.
- Αχλὺς, ὅ, ὁ, *caligo*. α. 264.
- Αχινύω, part. præf. ab ἀχινύω, idem quod ἀχίω, do-

- leo. Th. ἄχθω, εἰς, τὸ, *dolor*, *mæror*. α. 435. θ. 623.
- Αχθῶν, εἰς, τὸ, *dolor*. α. 457.
- Αχθῆν, *inutilis*. Th. χρεῖα, ας, ἡ, *necessitas*, *utilitas*. ε. 401.
- Αχθῆν, pro ἀχθῆν poetice, facta dialyti ῥ εἰ in ηῖ. ε. 295.
- Αψ, *retro*: item *statim*. Adv. ἀψίνα, *retroire*. α. 257. θ. 169.
- Αψδῆα, acc. sing. ab ἀψδῆς, εἰς, ὁ, ἡ, *mentiri nescius*, *verus*. Them. ψδῶ, *fallo*, *facio mentiri*. f. σω. propter dimensionem metri hic legendum est ἀψδῆ. θ. 233.
- Αψ, acc. sing. ab ἀψίς, ἰδ, ἡ, *curvatura in rota*. Th. ἄπλω, *necto*. ε. 424.
- Αψόρρος, *reciproci*, *refluentis*, ab ἀψόρρος. Dicitur etiam ἀψόρρος, ex ἀψ, adverbio *rursus*, & ῥός *fluxus* à verbo ῥίω *fluo*. in fut. ῥώσω. in præterito medio ῥῥοα, unde est ῥός, υ, ὁ, & contractè ῥῆς, *fluxus*. ῥοή, ἡς, ἡ. *idem*. item *fluentum*. θ. 776.

B.

Βάζοντ', præf. part. *alloquentes*, pro βάζοντε, & hoc pro βάζοντες, à βάζω, *loquor*. f. σω & ξω, p. χα. atque ita ponitur accusativus dualis pro accu-

accusativo plurali. Sed videri posset mendum, quia præcedit τῆς, non τῶ. Tum pro ἐπίσσι esse potest ἐπίσι, quod æque usitatum est, confer Οδυσ. δ. 597. Nulla est hîc hujus anomalîæ necessitas. s. 184. 786.

Βαθὺς, εἶα, ὕ, profundus, a, um. Th. βάθον, εἶα, τὸ, profunditas. α. 288.

Βαθυδίνην, acc. sing. βαθυδίνης, α, ὀ, habens vortices profundos. Th. δίνη, ης, ἡ, aquarum vortex, gurgēs, & βαθὺς, profundus. s. 169. 9. 133. 338.

Βαθυρρέϊται, Æolicè pro βαθυρρεΐται, à βαθυρρεΐται, α, ὀ, profunde fluens. ex βαθὺς, profundus, & ρέω, fluo, f. ῥέω. 9. 265.

Βαθυχαΐτης, α, ὀ, qui densam habet casariam. à χαΐτη, ης, ἡ, propriè juba in equo. per metaph. coma, casaries. & βαθὺς, εἶα, ὕ, profundus, densus. 9. 977.

Βαίνοι, ascenderit, præf. opt. βαίνῃ. 3. præf. sub. verbi βαίνω, co. f. βήσομαι, p. βέθηκα, a. 2. ἔβην. s. 326. 569.

Βαινυσίαν, euntibus, Ionicè pro βαινυσῶν, gen. pl. part. præf. f. g. à βαίνων, α, βαῖνον. Th. βαίνω, co. α. 232.

Βαιὼν, paulisper, à βαιὼς, ὤ, ὀ, parvus. prov. χάρις βαιῶσιν ὀπιθεῖ, gratia compendiosa consequitur, confer s. 141. h. e. brevia sunt grata. s. 416.

Βαλάνης, acc. pl. à βάλαον, α, ὀ, glans. s. 231.

Βάλεν, demisit. 3. sing. a. 2. act. à βάλλω, jacio. f. λῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. & βάλοις, 3. sing. a. 2. med. opt. βάλλῃς, præf. imperat. pass. pro βάλλε, Ionicè. p. m. βέβολα. βάλλ'. α. 254. α. 384. s. 432. 107. 295.

Βαρῆας, accus. sing. βαρὺς, εἶα, ὕ, gravis. Th. βάρος, εἶα, τὸ, pondus, onus. s. 16.

Βαρυῖθι, gravatur. à βαρύθω, idem quod βαρύνομαι, gravor. à βαρὺς, gravis. Th. βάρος, onus. s. 213.

Βαρυκλύπῃ, α, ὀ, gravistrepus, graviter fremens. à κτυπέω, factum ex τυπέω, resono. Th. τύπτω, verbero. s. 79. θ. 818.

Βασιλεύειν, præf. inf. Ionicè pro βασιλεύειν. à βασιλεύω, impero. f. σῶ. Th. βασιλεύς, εἶα, ὀ, Rex. 9. 883.

Βασιλεύς, εἶα, ὀ, Rex, q. d. βάσις ἔλας, fundamentum populi. βασιλῆα, poëtice pro βασιλείῃ. 9. 886. βασιλεὺς, dat. pl. s. 200.

Βασιλῆιον, regale, pro βασιλεῖον, poëtica

poëtica dialysi, à βασιλεύς,
- Rex. ε. 125.

Βασιλήϊδα, acc. ling. à βασιληΐς,
ιδεῖν, ἡ regius, a, um. adjecti-
vè capitur. θ. 462. 892.

Βεβαῶπις, stantes. à βᾶω (pro
βαίω, eo) præt. βεῶαπα. part.
præt. βεῶως per syncopen
ἐκῆαπι, vel crasin, pro βε-
κηώς. Vide in βαίνοι. α. 307.

Βεβρηγία, ingravescens, præt.
med. part. g f. à βεῖρω, συμ-
gravis, f. βεῖρω, præt. med.
βεβρηκε. α. 160.

Βέλεια, tela. acc. pl. à βέλῳ, εῖῳ,
τὸ, telum. θ. 684.

Βέλπερον, melius, à βέλπερῳ.
poëtice pro βελπύρον, comp.
ab ἀγαθῳ, bonus. superl.
βέλπερῳ, optimus. ε. 363.

Βελλεροφόντης, fuit Glauci regis
Ephyræ filius, inclyto decore
conspicuis, & virtute maxi-
ma. Vide supra δερζοφόντης.
θ. 325.

Βένθεα, acc. pl. à βένθῳ, εῖῳ, τὸ,
profunditas. Th. βᾶθῳ, εῖῳ,
τὸ, idem. θ. 365.

Βῆσαν, descenderunt, pro ἔβησαν,
3. pl. a. 2. act. à βαίω, eo. Vide
βαίνοι. ε. 152.

Βήσσης, vallibus, & βήσσηζιν,
dat. pl. Ion. Th. βῆσσαι, αἱ
vallis. hinc βησσηΐς, ενίῳ, ὁ,
saltuosus. ε. 508. 387. θ. 860.
865.

Βίβας, ingrediens. part. a. 2. act.
à βίβημι. Th. βαίω, eo. Vide
βαίνοι. α. 323.

Βίβλινον οἶνον, vinum Bibli-
num, posset videri vinum
Theologicum. Tzetzes ait,
ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλου θρακίας,
à vite Thraciæ, quæ dicta
fuit βιβλία. ε. 587.

Βίη Ionicè pro βία, vis, fortitu-
do. Fortitudo Herculis, h. e.
fortis Hercules. βίηφι, φη est
paragoge poëtica & reddit
vocem ἀκλίον, quamvis in
dativo ἰώτῃ subscriptum ma-
neat. ε. 147. α. 75. θ. 496.
882.

Βίῳ, βίη, ὁ, vita. ε. 31. 314. 599.

Βιότοις, victus, gen. Ion. pro
βιότῃ, à βίω, εἰς, ὁ, vita. Th.
βίῳ, vita. ε. 299. 474. θ.
605.

Βλαβερὸς, ὅ, nocivus, à βλάπτω,
ψω, lædo. ε. 363.

Βλάπτη, 3. pers. præf. sub. verbi
βλάπτω, f. ψω, lædo, noceo.
p. φα. a. 2. ἔβλαβον. a. 1. ἔβλα-
ψα, hinc a. 1. part. βλάψας.
ε. 256. 281. 191. θ. 89.

Βλεφάρων, gen. pl. à βλέφαρον, ε,
τὸ, palpebra. α. 7. θ. 910.

Βλοσυροῖς, terribilis, gen. Ion.
pro βλοσυρῷ, à βλοσυρός, ὅ,
ὁ, terribilis aspectu, ὁ τὸ
βλέμμα ὑποσφύρων. Th. σύρω,
ρά, traho. α. 147. 175.

Βοᾶ,

Βοᾶ, reboat, nempe echo in syl-
va. 3. sing. præf. à βοᾶω, f.
ἦσω, clamo. ε. 509.

Βοιωτοί, Βοοῖτι, nomen gen-
tile, à βοιωτῶν παστῶν. α. 24.

Βολαίων, ἰστῆναι, gen. pl. Æol.
pro βολῶν, à βολῆ, ἦς, ἡ,
ictus. Th. βάλλω, jacio. 9.
683.

Βορέας, pro Βορέης. Æolice, à
Βορέας, Latine, *Boreas*, Nord-
wind. & βορέω, Ion. pro Βορέης,
acc. βορέω, pro αἶ. ε. 504.
9. 379. 870.

Βόσκει, pascunt, à βόσκω, f. ἦσω,
p. βεβόσκηκα. 9. 595.

Βότρυς, ὅ, botrys, κῆρυ, acc.
pl. βότρυας. ε. 609. α. 294.

Βυκρόλῳ, & Doricè βυκρόλῳ,
bubulcus, hinc βυκρολίας, ar-
menta boum. θ. 445. ex βῦς,
bos, & κρόλον, τὸ, cibus. θ. 293.

Βέδδρα, *bohus nocentes*, à sing.
βέδδρα, ὅ κῆ η. boves exco-
rians, ex βῦς & δέδρα excorio.
ε. 502.

Βελλόσαντε, dat. sing. α. 1. part.
à βελλώω, *consilium do*, f.
έώσω. Th. βελλῆ, consilium.
ε. 264.

Βέληαι, 2. sing. præf. medii. Io-
nes formant secundam sin-
gularem à tertia βέλη) ex-
trito τ. atque ita pro βέλη
usurpant βέληαι, à βέλομαι,
βέλη, volo, f. ἦτομαι, p. βε-

βέληαι, α. 1. part. ἔβελθῶ.
ε. 645.

Βελλῆσιν, βελλῆσι, dat. pl. Ion. à
βελλῆ, ἦς, ἡ, consilium. ε. 16.
79. 9. 318.

Βῆς, Doricè, βῆς, ὅ, ἡ, bos,
vacca, g. βοῖς, acc. βῆν, bo-
vem, dat. pl. βεσῖν, & βεσῖν.
gen. pl. βοῖν, pro una syllaba,
acc. pl. βῆς, & βοῖας. ε. 346.
404.

Βόων, clamabant pro βόων, 3 pl.
imperf. act. à βοῶω, ᾶ. cla-
mo. f. ἦσω. α. 245.

Βεῶπις, ἰδῶ, ἡ, cui bovini sunt
oculi & magni, ideoque ve-
nusti. ex βῦς & ὤψ, ὠπός,
ὅ, oculus. Th. ὀπτεῖναι, vi-
deo. p. m. ὤπα. 9. 355.

Βοώειν, præf. inf. à βοώπῳ, bo-
bus agitatis aro. à βῦς, βοῖς,
bos, & ὠέω, f. ἦτω, & εἰσω,
trudo, pello, ε. 389.

Βραδύον, tardius, à βραδύς, ἰδῶ,
ὅ, tardus. Comp. βραδύτερος
& βραδύων pro βραδίων. Su-
perl. βραδύτεραι & βραδύ-
ς. ε. 526.

Βράχ, 3. sing. α. 2. act. βράχαι,
sonum, & strepitum edo, ver-
bum ὀνομαζομένην. α.
423.

Βεράει, 3. pers. ind. verb. βεράω,
f. ᾶσω, robustum reddo, po-
teus sum. ε. 5. 9. 447.

Βεράειας, α, ὅ, Attice pro βερά-
ειας.

ρειϑ, ε, ο, nomen viri, quartæ simplicium ex βει parti-
cula intensiva *valde*, & ἄρης
mars. q. d. valde martius.
§. 714. 817.

Βεῖθεν, implere. Vide supra βει-
θεῖα. βειθόμην, ab eo-
dem verbo derivatur. i. 464.
a. 300.

Βεισέμεναι, ε, ο, qui gravat
currum, ex βείθω, gravo, &
ἄμα, τ, τὸ, currus. a. 441.

Βροντή, η, tonitru, βροντῆς,
ε, ο, nomen viri, vel Cyclo-
pis. hinc βροντῶ, ἦσω, tonō.
§. 72. 458. 140. 845.

Βρόπι, ε, humanus, hinc &
βροτήσι, idem. Th. βρο-
τὸς, ε, ο, mortalis. i. 15. 414.
771.

Βροῦντα, acc. sing. à βροῦεις,
sanie respersus, à βρότ, sanies,
tabum, cruor, quod
est mutato accentu ob mu-
tatam significationem à βρο-
τὸς, quod sæpius legitur in
plurali numero βροῖ, morta-
les. a. 367.

Βροτοῖσι, dat. pl. à βροτὸς, ε,
mortalis. i. 24. 212. §. 218.

Βροῦλαιον, hominum pestem, à
λοιρὸς, ε, ο, pernicies, pestis,
& βροτὸς, ε, ο, mortalis.
a. 333. 425.

Βρώσις, ιως, η, cibus. à βρώσκω,
βιβρώσκω *consumo*, comedo.

f. βρώσω. p. βιβρώσκω. præ-
pass. βιβρώμαι. unde est βρώ-
μα αὐλικόν, hoffbislein. à βέ-
βρωται est βρώσις, ι, η, esca.
item tineæ. βρώσι. θ. 797.
a. 395.

Βυσσοδομέων, mentibus altis
meditans, à βυσσοδομέω
proprie *profunde struo*, fun-
damenta probe jacio, quod
inprimis architecti faciunt
in locis palustribus. Deinde
per metaph. *profunde cogito*,
machinor. compositum ex
βυσσὸς, ε, ο, Ionice pro βυ-
θὸς, ε, ο, *fundum*, pars ima;
& δομέω pro δομῶ *edifico*.
Thema, δέμω struo in præ-
med. διδομα, unde est δέμη,
ε, ο, *domus*, &c. a. 30.

Βωμὸς, ε, ο, ara ab Hebr. מזב
altare in excelsis extructum
ab idololatrīs. prov. φίλ-
μηχρὶ βωμῶν, amicus usque
ad aras. a. 70. i. 135. §. 4.

Γ.

ΓΑῖ, pro γαῖα, seu γαῖη η,
terra, tellus. genit. γαίης
Ionice pro γαίας. §. 117.
i. 19. 70. 161. §. 147. 427.

Γαῖνοχος, ε, ο, terram conti-
nens. Dicitur & pro eodem
contractè γαιῦχος, & γαι-
χος. ex γαῖα, terra, & ἔχω
contineo. §. 15.

Γάλα,

Γάλα, γάλακτι, τὸ, *lac.* ε. 588.

Γαλαξάυρη, nomen proprium mul. 9. 353.

Γαλάττω, nomen mul. 9. 250.

Γαλλῶν, nomen mul. 9. 244.

Γαμβρόν, acc. sing. à γαμβρός, ἄ, ὁ, gener. 9. 818.

Γαμεῖν, præf. inf. verbi γαμέω, f. ἦσω, uxorem ducō. ε. 697.

Γαμετή, uxor, *nuptia*; at γαμέτης, ἄ, ὁ, *maritus*. Th. γαμέω, ᾤ, uxorem ducō. ε. 404.

Γαμγῖτ, γαμέοιτ, γαμγῖτ, *nubat*. præf. opt. pass. à γαμέω. ε. 696.

Γάμε, γάμε, ὁ, vel γάμει, οἱ, *nuptiæ*. ε. 69. 782. 9. 603.

Γαμψώνυχες, nom. pl. à γαμψώνυξ, cui curvi sunt ungues ex γαμψός, idem quod καμψός, incurvus, inflexus. Th. γάμπω, f. ψω, p. φα, flecto, incurvo, & ὄνυξ, *unguis*, ὁ, *unguis*. α. 405.

Γὰρ, *enim, nam, namque*. Conjunct. ε. 5. 14. 21. &c.

Γαστήρ, ἐρε, ἡ, γαστήρ, *ventres fruges consumere nati*. θ. 26.

Γ', pro γ, *quidem, certe*, syllabica adjectio. ε. 736. 185. 244.

Γεζάα, 3. pl. præf. med. à γάω. in præf. med. γέζαα. Th. γείνομαι, gignor. ε. 108.

Γείνατ', pro γείναθ, produxit. α. 1. med. in prima persona, ἐγεί-

νάμην. & γείνασθ, α. 1. med. infinit. γένόμεθ' & γείνεθ' imperf. med. Them. γείνομαι, nascor. θ. 185. & 82. ε. 769. α. 88. 49. &c.

Γείτων, οἱ, ὁ, ἡ, quasi ex γία, *terra*, & ἑτερος, ὁ, *sodalis, amicis*. q. d. γείτονες, *sodales ejusdem telluris*, acc. sing. γείτονα, & γείτοσι, dat. pl. ε. 23. 398. 699.

Γελα, 3. præf. præf. à γελαώ, *rideo*, f. ἄσω. γελαῶντες, pl. num. præf. part. Poëtice pro γελαῶντες. posito o ante α. & retracto accentu. θ. 40. α. 183.

Γενεή, generatio, ἡ, Ionice pro γένεα. Th. γείνομαι, gignor. ε. 282. θ. 871. α. 55.

Γενέθλη, ης, ἡ, idem, & ab eodem Themate derivatur. θ. 610.

Γένο Ionice pro γένε, & hoc pro ἐγένε, α. 2. med. *fuiſti*, ab ἐγνόμην, ἄ, ἔρ. Th. γείνομαι, sum, nascor, f. 2. pass. γηνήσομαι. p. γεγήνημαι. α. 1. m. ἐγναίμην. θ. 657.

Γέντα, acc. pl. à γένειον, ἄ, τὸ, *mentum, maxilla*. Th. γένους, ὅ, ἡ, *mentum*. α. 167. 418.

Γένετ', pro ἐγένετ, fuerit, α. 2. med. ἐγνόμην. Th. γείνομαι, sum, nascor. θ. 115.

Γένοιτ, 3. sing. α. 2. med. opt. γένετ, pro γένετ, α. 2. m. & hoc

hoc pro ἐξήντη, metri causa
abjicitur augmentum, ἡνόν-
το, 3. person. pl. a. 2. m. verb.
γείνομαι. §. 199.

Γενετή, ἡς, ἡ, partus, generatio.

Th. γείνομαι, nascor. §. 271.

Γένη), fieret, a. 2. med. subj.

ἡνέα, a. 2. m. inf. à γείνο-
μαι, sum, fut. i. pass. ἡνῆσσο-
μαι, p. m. γέγραα. §. 88. 342.

Γένε, ε, τὸ, genus. à γείνο-
μαι, nascor. §. 11. 109.

Γεγάισσι, dat. pl. Ion. & Poët.

à γέρας, γεγάισι, α, & ως,
τὸ, munus. §. 449.

Γεραν, ε, ἡ, grus. §. 446.

Γέρα, ατ, α, & ως, τὸ, do-
num, munus. gen. pl. γεράων.
§. 125. §. 393.

Γερονί, genit. & acc. γέροντα,
à γέρων, ονί, ὁ, senex. §.
1003.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γῆα,
circumflectitur in omnibus
casibus, & in prosa usurpatur
pro terra. §. 679. §. 561.

Γηθήσας, a. i. part. à γηθῆναι, f.
ἥσσω, gaudeo, lætor. Doricè
γαθῆναι, unde Latinorum gau-
deo. hinc γῆθησεν, a. i. ind. act.
Ion. α. 116. θ. 173. §. 474.

Γῆμι, duxit. 3. sing. a. i. act. in-
dic. γῆμα, γῆμας, γῆμι. Ion.
& Poët. ab ἔγμω, pro ἐγά-
μησα. Them. γαμῆναι, ἥσσω,
uxorem duco. γῆμαι, a. i. act.

infin. γῆμης, a. i. sub. θ. 604.
960. §. 699.

Γηραιός, ε, ὁ, senex, à γῆρας,
αί, α, ως, τὸ, senectus.
§. 376.

Γηράντεσι, dat. pl. Poëticus, à
γῆρας, γηράντεσι, senescens,
vel γῆρας, est. a. i. part. pro
γηράσας à γηράν, senesco,
unde ἐγῆρασα, est & hinc per
syncopen ἔγμω, sicut pro
ἐγάμησα, ἔγμω. Th. γῆρας,
αί, τὸ, senectus. §. 186.

Γῆρας, ατ, τὸ, senectus, ἐπὶ
γῆρας ἰκίω, ad senectutem
pervenire. dat. γηράϊ. §. 703.
92.

Γηράσκοντες, senescentes, acc.
pl. præf. part. à γηράσκειν,
consenesco, f. αἶσσω, p. γη-
ράσκειν. γηράσκειν οἱ αἰεὶ πολλὰ
διδασκόμενοι. Them. γῆρας,
αί, τὸ, senectus. §. 183.

Γηροκόμοιο, genit. Ion. à γηρο-
κόμειν, qui curat & alit ali-
quem in senectute, à γῆρας,
αί, τὸ, senectus, & κο-
μῆναι, αἶ, f. ἥσσω, curam gero.
§. 605.

Γηρυονῆα, acc. sing. à γηρυονῆς,
ε, ὁ, nomen viri. §. 287.
309.

Γηρύετ', conqueritur, pro γη-
ρύεσθαι, à γηρύομαι, conqueror.
Them. γῆρυς, υ, ἡ, vox,
guttur. §. 258.

Γῆς. θ. 106. 807.

Γιγάντων, g. pl. à γίγας, αἰῶ, ὁ, gigas. à γῆ & γαίω. Nam terræ filii dicuntur. θ. 50. 185.

Γίγεται, imperf. pass. Ion. à γίνομαι. Vide γίγεται. α. 414.

Γίγεται, præf. inf. active capitur, generare scil. debet. Alii legunt γίγεται, a. i. m. inf. à γίνομαι, gignor. Vide γίγεται. ε. 791.

Γιγνώσκω, γινώσκω. præf. part. à γίνομαι, nascor. ε. 819. 490.

Γινώσκω, cognosco, f. γινώσκω. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνω, ως, α. 2. imperat. γινώσθι. præf. pass. ἔγνωσμαι. ε. 279.

Γλαύκη, nomen proprium mul. θ. 244.

Γλαυκῆς, acc. sing. ab Adj. γλαυκός, ἡ, ὄν, cæsius, glaucus. θ. 440.

Γλαυκίον, Poëtice pro γλαυκία, præf. part. à γλαυκία, ὄ, & Poëtice γλαυκίον, glaucis oculis terribiliter intueor, sicut pro ὄραω ὄρα, Poëtice dicitur ὄραω. Th. γλαυκός, ἡ, ὄ, glaucus, cæsius. α. 430.

Γλαυκονόμη, nomen proprium mul. θ. 256.

Γλαυκῆς, ἰδῶ, ἡ, cæsius habens oculos, epitheton Minervæ, ex γλαυκός, cæsius, & ὠψ, ὠπός, ὄ, νύκτις, acc.

γλαυκῆς, & γλαυκῆς.

Th. ὁπῶμαι, video. ε. 72. θ. 13.

Γλάφυ, 3. præf. ind. verbi γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. α. 431.

Γλαφυρός, ἡ, ὄ, cavus: à γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. θ. 297.

Γλάφυ pro γλαφυρόν, antrum. Th. γλάφω. ε. 531.

Γλυκερός, ἡ, ὄν, dulcis. à γλυκύς, ἰῶ, ὄ, dulcis. θ. 97. α. 331.

Γλώττη, & Att. γλώττη, lingua, ἡ, dat. pl. Ion. γλώττησι, pro γλώτταις. θ. 83. & 826.

Γναμπῆσι, dat. pl. Ionic. à γναμπῆς, incurvus. hoc à γνάμπτω, incurvo. Th. γναμπῆς, flecto. ε. 203.

Γνώ, pro ἔγνω, cognovit. 3. pers. a. 2. ind. à γινώσκω, cognosco, f. γινώσκω, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνω. θ. 551.

Γόμφοις, dat. pl. Ion. à γόμφος, ἡ, ὄ, canis, clavus. ε. 429.

Γονῶν, dat. pl. à γονῶς, ἰῶ, ὄ, parens. γονῆ, dat. sing. à γονῆς, ἡ, genitura. Th. γονῶμαι, gignor. ε. 233. & 731.

Γόνι, ἡ, soboles, generatio. Th. γονῶμαι, gignor. θ. 495.

Γοργῆς, acc. pl. à γοργῆς, ἡ, ὄ, velox. θ. 274. α. 237.

Γοργῆς, gen. sing. pro γοργῆς, à γοργῶ, ὄ, ἡ, nomen mul. α. 224.

Γοργόνες, dictæ sunt Phorci filia, Medusa, Sthenyo & Euryale, à γοργών, ὄν, ὅ, nomen animalis noxii in Africa. α. 230.

Γέναια, acc. pl. & γέναια, pro γέναια, à γένυ, τὸ, genu. in genit. & γένυ & γέναια, & γένος. ε. 585. θ. 460.

Γειοῖσιν, dat. pl. à γένος, fertilis, Ionica epenth. pro γένου, hoc à γένη, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. θ. 54.

Γειοπαχὺς, ἰ, ὅ, ἢ, genua pinguis, ex γένυ genu, & παχύς, ἰ, ὅ, crassus. α. 266.

Γεῖας, nomen mul. à γεῖα, ας, ἡ, απυς, vetula, idem quod γεῖα, ας, ἡ. θ. 270.

Γεῖα, Nom. propr. θ. 342.

Γυάλοις, dat. pl. jugis. à γυῖον, α, τὸ, cavitas. θ. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul. θ. 149. ε. 66.

Γύλω, dentale, à γύης, α, ὅ, dentale in aratro. at γύα seu γύη, Ion. jugerum. ε. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, à γυῖον, α, τὸ, membrum. θ. 592.

Γυόηρος, α, ὅ, membra depascens, ex γυῖον, α, τὸ, membrum, & κέρω, item κέρωμι, satio, item depascor. Qui depascitur, ille satiatur. ε. 66.

Γυῖος, mutilatus a. i. part. pass.

à γυῖον, f. ὄν, claudum reddo, membra frango. Th. γυῖον, α, τὸ, membrum. θ. 838.

Γυμνόν, acc. à γυμνός, ἢ, ὅ, nudus. ε. 389.

Γυμνωθῆναι, acc. sing. a. i. part. pass. à γυμνόν, dependo. Th. γυμνός, ἢ, ὅ, nudus. α. 334. 460.

Γυναικεία, muliebri, dat. sing. à γυναικεία, α, ὅ, muliebris: hinc & γυναικείον, α, τὸ, gynæceum, locus interior in ædibus, in quo solæ mulieres versabantur. Th. γυνή, ἡ, mulier. ε. 751.

Γυνή, ἡ, mulier, adolescentula, genit. γυναικός, dat. γυναικί, acc. γυναικῶ, voc. ὦ γυναι, dat. pl. γυναιξί. ε. 94. 700. θ. 513.

Δ.

Δαῖ, dat. sing. pro δαῖδι per apocopen, à δαῖς, ἰδ, ἡ, πυγμα. Thema est δαῖω, uro. θ. 650.

Δαιδαλίοιο, Genit. poëticus pro δαιδαλίας, à δαιδαλίας, artificiosus; derivatur à Δαίδαλῳ, α, ὅ, qui fuit ingeniosissimus & scientissimus Cretensium artifex. Videtur nomen accepisse à δαῖω, scio. α. 334. 460. 137.

Δαῖδω, gen. pl. à δαῖς, ἰδς, ἡ, fax.

fax. Th. δαίω propriè *uro*.
α. 275.

Δαίω, imperf. Ion. à δαίομαι,
divido, partior. Th. δαίω,
divido. α. 165.

Δαίμων, οὐκ ἔστι, Deus. quasi
δαήμων. α. 94. δαίμονα. θ.
991. hinc δαίμονι, vene-
randus, unde δαίμονι, pro
δαίμονι in vocat. θ. 655.
& δαίμονι, pro δαίμονι, Io-
nicè. θ. 655.

Δαίτω, acc. sing. à δαίς, δαίτης,
ἡ, *cibus*, *epulum*. δαίτη, in
acc. pl. δαίταις. à δαίω, epu-
lum præbeo. ε. 340. 720.
740. θ. 802.

Δαίφρων, prudens, bellicosus.
gen. δαίφρονι, ex δαίω, di-
sco, vel divido, & φρόν, ἔνός,
ἡ, mens. α. 119. ε. 652.

Δάκνυ, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔδα-
κνυ, momordit. à δάκνω, mor-
deo. f. δάκνωμαι. p. δάκνω.
a. 2. ἔδακνυ. a. 1. pass. ἔδηνχθην.
a. 2. pass. ἔδακνυ. θ. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, ὕδωρ, τὸ,
lacryma: hinc δακρυόεις, εν-
τὸ, lachrymosus. α. 132.
270. θ. 227.

Δαλῆ, genit. à δαλῆς, ὕδωρ, titio.
Th. δαίω, *uro*. ε. 703.

Δαμαζόμενος, præf. part. à δα-
μάζω, *edomo*, δαμάσας, poë-
tice pro δαμάζας, part. a. 1.
act. Th. δαμάω, *domo*. θ.

865. 490. α. 11.

Δάμωσι, a. 1. Ion. à δαμάω, *do-*
mo, f. *άσω*. ε. 857.

Δαμώτης, part. a. 2. pass. *domi-*
ti. à δάμω vel δάμνω, pro
δαμάω. δαμῶναι, a. 2. pass.
infin. δάμνω, domat. præf.
à δάμνωμαι. Th. δαμάω, *do-*
mo. ε. 151. θ. 464. 122.

Δανάης, ἡ δανάη, ἡς, nomen
mul. α. 216.

Δαναΐδης, filius Danaï. Nomen
patronymicum. Filii à pa-
tribus sua acceperunt no-
mina, à δαναῖς, Danaus. α.
229.

Δαπάνη, ἡς, ἡ, sumptus. Th.
δαπανάω, ὤ, f. *άσω*, consumo.
ε. 721.

Δάσσω, 3. pl. a. 1. med. indic.
poëtice pro ἑδάσσω. au-
gmentum abjicitur & διγμω
duplicatur. à δάζωμαι, divi-
do, f. *άσωμαι*, a. 1. m. ἑδάσσω.
hinc δάσσωμι & δάσσωμι.
hinc δάσσωμι distributio. item
tributum, quod penditur ab
hostibus, brand-schätzung.
Th. δαίω, divido. θ. 112.
537. 425. ε. 441.

Δασύπτερος, gen. pl. à δασύπτε-
ρος, hirsutum pectus habens,
ex δασύς, *densus*, & πτερόν, ε,
τὸ pectus. ε. 512.

Δατίσθαι, præf. inf. pass. *dividi*,
pro δατίσθαι, exemplaria ha-
bent

bent *δατίααδς*, α. pro ε. à *δα-
τιομαι*, *dividor*. Them. *δαίω*,
divido. ε. 765. θ. 606.

Δάφνης, genit. à *δαίφνη*, ης, η,
laurus. ε. 433. θ. 30.

Δαφοίνα ☉, *valde funestus, ru-
ber*, seu *δαφοινός*, η, ον, *cadis
avidus*, ex *δα*, particula per
se nihil significans, sed in
compositione augens, & *φί-
νω*, *occido*. α. 159. & 250.

Δ', vel δ', autem, vero. Sæpe
subjungitur particula *μή*,
vim adversativam habens. ε.
10. 13. 24. 34. 37. &c.

Δίδασκα, attributa est, perf. pass.
ind. à *δαίζομαι*, *divido*, par-
tior. f. *δίσσεται*. præter. pass.
δίδασμαι. Th. *δαίω*, *divido*.
θ. 789.

Δεδήκ, *ardebat*. 3. sing. plusq.
perf. med. pro *εδεδήκ*, à *δαίω*,
uro. præter. med. *δεδήκ*. pl. perf.
εδεδήκ. α. 155.

Διδυμήνιοι. præter. part. pass. *do-
miti*, à *δέω* *domo* f. *δεω*.
p. *δέδμηκε*, præter. pass. *διδυμή-
μαι*. aor. 2. *εδάμην*. hinc in
infin. *δαμύω*, & *δαμύ-
μαι*. ε. 116. Th. *δαμύω*,
domo.

Δεδυκήμενος ☉, *observans* à *δυναίω*
observo. f. *έσω*. Th. *δεδυξέω*,
f. *έσω*, *observo*. α. 214.

Δεδρυκώς, *intuens*, præter. med.
part. à *δρύκω*, *video*. f. 2. *δρυ-*

κω. aor. 2. *έδρυκεν*. a. i. pass.
εδρύχθην. p. m. *δίδρυκα*. α. 145.

Δειδέξεται, *perterrebit*. 3. sing.
fut. med. poet. à *διδέσσομαι*,
terreo. f. *έξομαι*. Th. *δείδω*.
f. *σω*. *timeo*. α. 111.

Δειδιότες. *metuentes* part. præter.
med à *δείδω* *timeo*, præteri-
to med. *δίδα* & *δείδα*, poë-
tice, unde part. *δειδιώς*. α.
248.

Δεικνύ, 3. indicat. *δείκνυ*, per
apocopen pro *δείκνυσι*. 3.
perf. sing. ind. à *δείκνυμι*,
idem quod *δεικνύω*. f. *δείξω*.
p. χα. ε. 449. 524. 500.

Δειλός, ε, ο, *timidus* à *δείδω*,
timeo. ε. 711. 183. 212.

Δεῖμα ☉, ε, ο, *nomen viri*, à *δείδω*
timeo. α. 195. 463. θ. 934.

Δεινός, ε, ον, *terribilis, gravis*.
δεινοῖο poetice pro *δεινέ*. *δει-
νῆς* pro *δειναῖς*. 829. *δεινοῖσι*,
dat pl. lon. hinc *δεινότατος* ☉, a-
cerrimus, superlat. α. 71.
129. ε. 367. α. 71. θ. 138.
155.

Δεινωπὶ, nom. pl. *graves aspe-
ctu*, ex *δεινός* *gravis*, & *ὤψ*
ὠπός, ο, *facies*. Th. *ὀπθόμαι*,
video. At *ὀψ*, *ὀπός*, η, *vox*. α.
250.

Δείξω, f. 1. *δείξαι*. a. i. inf. à
δείκνυμι, *ostendo*, f. *ξω*. p.
χα. ε. 646. 610.

Δειπνήσας, a. i. part. à *δειπνέω*,
ceno.

καπο. f. ἦσω. Th. δεῖπνον, & τὴ
καπο. ε. 440.

Δειπνολόχος, comessatricis, gen.
sing. g. f. pro δειπνολόχῃ.
Adjectiva enim compolita
sunt g. c. δειπνολόχῃ, & ὁ,
ἡ, proprie *qui convivii in-
sidiatur*, h. e. qui convivium
captat, commessator, vel qui
accurate illa observat, aut
loco suo curat. ex δεῖπνον
καπο, convivium, & λόχῃ,
& ὁ, insidiae. ε. 702.

Δεῖπνον, & τὸ, convivium. ε. 207.

Δειρῶν, acc. sing. à δειρή, ἦς, ἡ,
collum, vel dēra. α. 391. θ.
727.

Δέκα, unde est δέκασι, deci-
mus. inf. g. δεκάτη. ε. 610.
792. θ. 789. 803.

Δεκαδῶρ, dat. sing. à δεκάδω-
ρ, qui decem palmorum
est, ex δέκα, decem, & δῶρον,
& τὸ, palmus, donum. ε.
424.

Δελφῖνες, nom. pl. à δελφίν,
seu δελφίς, ἴν, delphin. α.
210. & 212.

Δέμας, corpus, τὸ ἀκλίβον, &
indeclinabile. θ. 260.

Δέμνια, τὰ, cubilia maritorum,
à δέμνιον, & τὸ, stratum, le-
ctus. à δέμα, edomo. ε. 326.

Δένδρεα, pl. num. ab δένδρεον, &
τὸ, arbor, lignum poëtice pro
δένδρεον. sic ἀδελφίδες pro ἀ-

δελφίδες, frater. θ. 216. ε. 581.

Δίξαι, a. i. med. Ion. pro ἰδῆ-
ξαι, à δέχομαι, recipio, f. δέ-
χομαι. p. δίδεχμαι. a. i. m.
ἰδὲξάμεν. θ. 185. ε. 87. 711.

Δεξιπρὸς, ἀ, ὄν, Δεξιπρῇ, dat.
sing. pro δεξιπρᾷ Ionicè à
δεξιᾷ, dextra manus: ὦρ
τὸ δέχασ fut. δέχομαι. θ. 179.

Δεί, δει, τὸ, timor. Th. δει-
δω, f. σω. timeo. p. δίδωμαι,
δείδω, δίδω. θ. 167.

Δέω, 3. pl. imperf. act. pro
ἰδω, ligabant, à δέω, vincio.
f. ἦσω. α. 291.

Δερκίον, pro δερκίον, aspi-
ciunt, à δερκιάομαι, ἔμα, &
poëtice δερκιάωμαι. Th. δερ-
κω, video. α. 236. θ. 911.

Δερκομῶν, tuentes, præf. part.
dualis numeri, à δερκομῶν.
δερκομῶν, gen. Ion. δερκο-
μῶν, f. g. pl. num. Æolice
pro δερκομῶν, à δερκομῶν,
præf. part. idem quod δερκω,
seu δερκομαι, video. θ. 910.
828. α. 236. 169.

Δέρμα, αἶ, τὸ, cutis, à δέρω,
excorio. Th. δέρας, αἶ, τὸ,
pellis, corium. ε. 511.

Δεσμῶν, manipulans, præf.
part. à δεσμῶν, idem quod
δεσμίω & δεσμός, ligo. à δε-
σμός, ὅ, ὁ, vinculum. Th.
δῶν, ligo. ε. 479.

Δεσμῶν, genit. sing. à δεσμός,
ἔ, ὁ,

- ἔ, ὅ, *vinculum*, & in pl. δε-
 σμῶν vel δεσμῶν. hinc δεσμούω
vincio. Thema, δέω, ligo.
 α. 43. §. 501.
 Δέσση, 3. sing. a. 1. act. subj. à
 δέσω, *humeſco, rigo*, f. δέσω.
 ε. 554.
 Δέσπε, huc, agite, adverb. hor-
 tantis, à ling. δέσπο, huc,
 hunc in locum. ε. 2.
 Δέσπερς, ἔ, ὅ, secundus. ε. 126
 141. §. 47.
 Δέξω, 3. ling. à δέχομαι, capio,
 f. δέχομαι, p. δέδεγμαι. §.
 800.
 Δὲ, *sane, jam*, in carmine mo-
 do postponitur, modo præ-
 ponitur. ε. 2. δὴ τότε, jam
 tum. §. 643.
 Διῆς, diu, adverb. à δῶ, diu.
 §. 623.
 Διότῃρ, genit. à διότης, ἦ-
 τ, ἦ, pugna. à διή hosti-
 lis: & hoc à δαίω, uro. §.
 662. 852.
 Δημήτηρ, ἦ, nomen idoli, q. d.
 γῆ μήτηρ, Ceres. δημήτερ,
 δῆμηρ, δημήτερι, δῆμηρε.
 §. 454. 912. ε. 298.
 Δημῶς, ἔ, ὅ, *adeps, pinguedo*.
 Vide in δῆμῶς, ἔ, ὅ, *populus*.
 §. 538. 541.
 Δῆμος, ἔ, ὅ, *populus*. ε. 259. θ.
 971.
 Δῆνα, acc pl. *consilia*. à δῆ, ἔ,
 ἔ, τὸ, *consilium, vaſtamen-*
tum. Chaldaice *dēna*, medi-
 tari. alii habent μῆδνα. §.
 236.
 Δῆρ. §. 888.
 Δῆρα. Jam. §. 883.
 Δῆρον, acc. ling. à δῆρος, ἔ, ἦ,
lis, contentio. hinc δῆραιω, pu-
 gno. ε. 14. 33. α. 241. 251.
 Διῶν, diu, adverbialiter usur-
 patur pro δῶ. §. 629.
 Δῶς, a. 1. ind. Ion. pro ἔδῃσι,
ligavit, δῆσαι, a. 1. med.
 infinit. à δέω, ligo. §. 618.
 ε. 540.
 Δὴ τοι, sanè. §. 1014.
 Διῶσθι, fut. 1. act. infinit. à
 διῶω *populor, occido*. pro quo
 Poëtæ etiam διῶω, à διή
 vel δαί, *hostilis*. Thema est
 δαίω, uro, *vasto*. α. 67.
 Δία, Iovem, acc. ling. à Ζεύς,
 διὸς, διῖ, δία, vocat. Ζεύς,
 Iupiter. δ. §. 468. ε. 12.
 Δια, præpositio, ἀγέβητες, ex
 consiliis, ἀγέθητες, per
 Thraciam. ε. 13. 505. θ. 398.
 Δία, divina, h. e. præstantissi-
 ma. à Ζεύς, διὸς, Iupiter. α.
 338. §. 376.
 Διαβὰς, part. a. 2. act. *emensus*.
 à ἀγβαίνω, tranſeo, f. βήσο-
 μαί, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a.
 2. part. βὰς. §. 292.
 Διαβῆ, tranſierit, a. 2. act. subj.
 ἀγβαῖ. Th. βαίνω, eo. ε. 738.
 Διάνει, 3. pers. ind. ling. per-
 flat. ex

flat. ex ἀέ, & ἄνμι. flo. Th. ἄν, ἦν, flo, spiro. ε. 512. 517.

Διὰ κερθεύ, ε, ὁ, *nuntius*. Dicitur etiam ἀφ' ἑτέρου, ε, ὁ, ἀφ' ἑτέρου, traduco, transmittō. ε. 77. 68.

Διακρινώμεθα, 1. perf. pl. præf. sub. ἀφ' ἑτέρου, discerno. Th. κρίνω, f. ἴδ', secerno, judico, p. κρίνω, a. 1. ἐκρίνα. ε. 35. 9. 85.

Διαμπερὲς, adverb. perpetuo, ex ἀφ' ἑτέρου, ἀνὰ, & πέρας, αἰὲν τὸ, *terminus*. q. d. penitus (ἀφ' intendit significationem) ad finem. ε. 234. 9. 402.

Δῖον, acc. ἀπὸ τοῦ, α, ον, divinus, bonus. Th. ζῶς, διὸς, Iupiter. α. 287. ε. 477.

Διασκοιδᾶσι, dissipant. 3. pl. præf. act. ἀφ' ἑτέρου, dissi-
pi, ad formam ἴσημι. Thema est, σκοιδᾶω, σκοιδᾶζω, & σκοιδᾶννυμι *dispergo*, f. ἴσω. 9. 875.

Διδάξῃς, a. 1. sub. ἀπὸ διδάσκω, doceo, f. διδάξω, p. διδάσκα, a. 1. ἰδιδάξα, a. 1. pass. ἰδιδάχθω. ε. 697.

Διδασκῆσαι, a. 1. act. infinit. verbi διδάσκω, idem quod διδάσκω, doceo. ε. 64.

Διδῶ, dat. pro δίδωσι, ἀπὸ δίδω. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δίδωκα, a. 2. ἰδῶν, ως, α. α. 328.

ε. 279. 636. 9. 219.

Διδυμοί, geminos, dualis num. ἀπὸ διδυμων, οἶος, pro διδυμῶ, ε, ὁ κ' ἦ, geminus. α. 49.

Διεδόξατο, distribuit, 3. sing. a. 1. med. ἀφ' ἑτέρου, ποῖ-
tice duplicatur. sic διεδόξατο, *divisisti*, 2. sing. a. 1. med. pro διεδόξατο, Ionicè ω mu-
tatur in α. Th. δαίω, divido. θ. 544. 885.

Διέκειτο, constitutum erat, im-
perf. med. ἀφ' ἑτέρου, con-
stitutus sum. Th. κείμαι, f. κείσμαι, jaceo. α. 20.

Διέλωντο pro διείλωντο, 3. pl. a. 2. med. ἀπὸ διαιρέω, ἴδ', divido, f. ἴσω, p. διήρηκα, a. 2. διείλων. Th. αἵρω, eligo. θ. 112.

Διερῶν, humidam, acc. ἀπὸ διερὸς, humidus. Th. διαίω, f. αὐῶ, humecto. ε. 458.

Διέταξε, disposuit, a. 1. ind. verbi ἀφ' ἑτέρου, vel τίω, ordino. Th. τάσσω, vel τίω, f. ξω. p. τίταχα, a. 1. ἰτάξα. ε. 274. θ. 74.

Διέκμενοντο, destinantur. 3. pl. a. 1. med. ἀφ' ἑτέρου, certis signis probō, f. αἶω, a. 1. ἰτίκμενον. Th. τίκμαρ, αἰὲν, τὸ, signum. ε. 395.

Δίζω, inquirere, præf. med. infinit. ἀπὸ δίζωμαι, quaero, fut. διζήσωμαι. Th. δίζω, quaero. ε. 601. 426.

Δῖη, divina, à ζεύς, Iupiter. θ.

260. 866.

Διωκίεσσιν, longis, dativ. pl.

poëticus, à διωκῆς: ex διω-

& ηῖκεν: ἐϋ, ὁ κῆρ, perpe-

tuus, διωκίως, prolixè. θ.

627. 812.

Διί, dat. sing. à ζεύς, vide suo

loco. i. 69. 257. 463. &c.

Δίγμῳ, justus. i. 268. & δι-

γμῷ per apostrophem. i. 278.

Διγυπάρεσσιν, justius, comp. à

δίγμῳ, justus. Th. διγυ.

i. 157.

Δίπας, acc. pl. à Th. διπῆ, ἡ, jus,

fas, διπῆσι, dat. pl. pro δίπαις,

inde δίγμῳ, & justus. & δι-

γμῷ per apostrophem, pro δι-

γμῶν. i. 123. 217. 278.

Διγίωσται, a. i. act. inf. pro δι-

γίωται, à διγίζω, jus dico.

Them. διπῆ, jus, ἡ. i. 39.

Διέμειν, vertere, præf. inf. Ion.

pro Æolico διέμειναι, com-

muniter διείναι, à διέναι, mo-

veo, f. ἵσται, à διήναι, ἡ, vor-

tex. i. 596.

Διήνεσσι, acc. pl. à διήνεσσι, ἵσται,

ἡ, vorticosus, a, um, à διήναι,

ἡ, vortex, gurgès. θ. 337.

Δίωσι, dat. pl. Ionic. pro Δίωσις,

à διήναι, vortex. θ. 791.

Διδοί, adverb. è loco, à Iove.

Th. ζεύς, δῖος, Iupiter. i. 763.

Διός, Iovis, genit. à ζεύς, Iupi-

ter, vocat. ὁ ζεύς. i. 4. 36. &c.

Δῖον, δῖον, δῖα, divus, a, um.

Th. ζεύς. θ. 991.

Διόγενῳ, à Iove generatus,

generosus, ex δῖος & γενῆς

pro γενῆς. Thema, γένεαι,

nascor, f. γένεσθαι, p. γέ-

γένεσθαι. α. 340.

Διοτρεφέει, à Iove nutriti, à

διοτρεφῆς, ἐϋ, ὁ κῆρ, ex

δῖος, & τρέφω, αλο, f. ψω, p.

τρέφω, α. 2. ἔτρεφω, p. in.

τρέφω. θ. 992. 82. α. 118.

Δίς, bis, adverb. i. 709. 299.

Δίφρα, gen. sing. à δίφρῳ (q.

δίφρῳ) & ἡ, locus in cur-

ru, ubi auriga & parabates

sedebant. per syn. memb.

currus. α. 321. 324. 109. &c.

Διφάσκει, inquirens, pr. part. f. g.

à διφάσκω, quæro, f. αἶσκω. i. 377.

Δίχ', pro, δίχα seorsim. The-

ma est δίς, bis. i. 166.

Διόνυσος, Bacchus, quia,

quum nasceretur, femur δῖος,

ἔνυξεν, ut habet fabula gen-

tilis, propter metrum τὸ σ

uplicatur & mutatur in α.

α. 400. i. 612. θ. 941.

Διωνῆ, nomen Idoli Ethnici,

q. d. δῖος ἄνασσα, Iovis regi-

na. θ. 353. 17.

Διδοί, & per apostroph.

διδοί, a. i. part. f. g. do-

μιτα, à δίδωμι (pro δίδωμι,

domo.) fut. δίδωμι. præf. act.

δίδωμι. præf. pass. δίδωμι-

μαι,

μεν, σται, ται. Hinc a. i. pass.
 ἐδμήθην, ης, η. Vide supra δα-
 μέντες. α. 48. §. 1000.
 Δμεῖας, acc. pl. à δμῶς, ὠδς, ὀ,
seruus domesticus, in dat. pl.
 δμῶσι & δμῶσισι. & δμῶδς,
 ὦ, ὀ, idem quod δμῶς. The-
 ma est δαμγῶ-δομο. ε. 457.
 428. 595. 764. α. 39. 276.
 ΔνόφερⓈ, η, ὦν, tenebrosus
 δνοφερῇτι, dat. pl. (Ionice)
 à δνόφⓈ, η, ὀ, tenebræ, ca-
 ligo. §. 107. 736. 807. 826.
 Δοῖα, & δοῖω, & δοῖσι, pluralis
 & dual. numeri tantum, Poë-
 tice pro δῖο, vel δῖω, *dua*.
 ε. 430.
 Δοῖν, 3. pl. a. 2. opt. pro δῖνζαν,
 à δῖδωμι, f. δῖσι, do. ε. 186.
 Δοῖα dual. num. Vide δοῖα. α.
 234.
 Δοκῶαν, insidiatus, part. præf.
 verbi δοκῶω, observo, f. ὤ-
 σω. Th. δοκῶζω, f. ὤσω, ob-
 servo. α. 480. 333.
 Δολίω, acc. sing. à δόλιⓈ, do-
 losus. δολίη ἐπὶ τέχνῃ, *dolosa*
arte. Th. δολⓈ, η, ὀ, dolus,
 fraus. §. 160. 540.
 Δόλιχ', *longus*, per apost. pro
 δολιχαί, acc. pl. n. g. à δολι-
 χῆς η, ὦν, longus. §. 186.
 Δολοφρονέω, f. ἤσω, *cogito frau-*
des, à δόλⓈ, & φρεῖν, mens.
 §. 550.
 Δόλη, dat. sing. à δόλⓈ, η, ὀ,

dolus. §. 889. ε. 83.
 Δολωθεῖς, a. i. part. à δολῶν,
dolos machinor, circumve-
 nio. §. 494.
 Δόωρ, dare. a. 2. act. infinit.
 Hoc ut & δῶρμαι, Dorice
 pro δῶναι. Them. δῶμι,
 do, f. δῶσι, p. δῖδωμι, a. 2.
 ἔδων, ὠς, ὠ. ε. 352.
 ΔόμεⓈ, η, ὀ, domus, à δέμωμαι.
edifico. præf. med. δῖδωμι.
 §. 386. hinc δέμωι δι, do-
 mum versus. α. 38. ε. 96.
 Δορυαστόν, hastatum concussori,
 à δορυαστόⓈ, ex δόρυ, lancea,
 & στόⓈ, à σείω, quatio, mo-
 veo, qui lanceam vibrat. α.
 54.
 Δός, a. 2. imperat. ut & δότε
date, à δῖδωμι, do. f. δῖσι.
 a. 2. ἔδων. ε. 451. hinc δῖσις,
 δῖσι, munus. §. 93. 104.
 Δότης, datrix, à δότης, ἡς, da-
 tor, ὀ. Th. δῖδωμι. α. 131. ε. 354.
 ΔῶπⓈ, η, ὀ, *frager, strepitus*.
 §. 70. 703.
 Δῶρ, ligna, acc. pl. pro δῶρμα
 per apocopen, & hoc pro
 δῶρμα, à δῶρ, δῶρμαⓈ, & δῶ-
 ρⓈ, lignum, dat. δῶρμα,
 ὠρμα. ε. 454. 805. α. 362.
 Δοχμωθεῖς, sese obliquans, a. i.
 part. pass. à δοχμῶω. Th. δοχ-
 μῶς, η, ὦν, *obliquans*. α. 389.
 Δοχμῶν, genit. à δοχμῶν, οτ-
 τⓈ, ὀ, draco. α. 144. ε. 322.
 P 5 Δοχμῶν,

Δράκον, aspiciēbant, pro ἰδρακον, 3. pl. a. 2. act. à δρεκω, video, in a. 2. ἰδρακον, facta metathesi ἰδρακον, p. m. δδρακω. α. 262.

Δράκοντες, dracones, dual. num. à δράκων, οντες, ο, draco. α. 233.

Δράκων, ονις, ο, draco, dat. pl. δράκωνι. §. 323. α. 166.

Δρεπάνας, acc. falces, à δρεπάνη. idem δρέπανον, υ, τὸ, à δρέπω, carpo, f. δρέψω. hinc δρέψαθ, a. 1. med. inf. α. 292. §. 31. 162.

Δρέψαθ. Vide in Δρεπάνας.

Δερμῆαν, acerbam, à δερμῆς, εἶα, ο, propriè acris gustu seu sapore. per metaph. gravis, molestus. α. 261. 457.

Δρύαλον, acc. à δρύαλις, est nomen viri, qui quercum satis habet. α. 187.

Δρύαλα, acc. sing. à δρύας, αντς, ο, nomen viri, à δρύς, υδς, η, quercus. tam durus ut quercus. α. 179.

Δρύς, υδς, η, quercus, in acc. δρυῖ. hinc δρύα, acc. à δρύον, υ, τὸ, nemus, quercetum. ε. 230. 528. θ. 35. α. 376.

Δωκιδρή, ης, η, nomen proprium mul. θ. 248.

Δύαμις, εως, η, potentia. dat. δυνάμει, à δύναμαι, possum. in 2. sing. δύνασαι ad formam κρέμαμαι, f. δυνήσομαι.

Δύνηαι, Ionice pro δύνη, 2. sing. præf. med. subj. usitate δύνη. a. 1. pass. ἰδυνάσθω. θ. 420. ε. 348. 213. α. 121.

Δύνω, 3. pers. ind. præf. pro δύναμι, ingrediuntur, à δύνω, δύω, & δύμι, subeo, f. δύσω, p. δίδυκα, a. 2. ἰδυνω, υς, υ. α. 151. ε. 614.

Δύη, 3. pers. præf. sub. verb. δύω, subeo. ε. 726.

Δύο, communiter, δυο, δύω Attice. genit. dual. δυοῖν, f. δυῖν, δυων, dat. pl. δυοῖ. α. 112. ε. 12.

Δύσκει, a. 1. inf. act. verbi δύω, subeo, f. σω, p. δίδυκα. a. 1. ἰδυνω. a. 1. inf. act. δύσκει, pro ἀποδύσκει, per τμήσιν. α. 329.

Δυσηλεγίς, molestæ. pl. num. à δυσηλεγής, εἶς, molestus. ex δυς, quæ particula in compositione tantum legitur, significatque difficulter, & αἰλέω, curo, f. ξω. ε. 504. θ. 652.

Δυσκέλαδς, υ, ο, η, raucus. Th. κέλαδς, υ, ο, sonus, vox. ε. 194.

Δυσνομίω, acc. Ion. à δυσνομία, Ionice α mutatur in η, proprie mala legum institutio. item licentia, qua qui utuntur difficulter se legibus subjiciunt, jugum legum excutiunt. ex δυς & νόμος, lex,

lex, hoc à ἵμῳ, tribuo.
θ. 230.

Δυσάμετος, gravis accessor,
proprie *trajectū difficilis*. ex
δύς & πίμπω, verbi πίμπω,
f. ψω, mitto. ι. 720. θ. 440.

Δύσσειο, induere, Poëtice pro
δύσειο, Ionice, & hoc pro
δύσει, ἐδω præs. med. impe-
rat. à δύω. fut. med. δύσο-
μαι, unde formant novum
verbum, δύσσομαι, *induo*. ἐδυ-
σόμεν, ε, εἶ, *induebam*. Th.
δύσω, vel δύω, subeo. α. 108.

Δυσσομάρων, gen. pl. Æolice,
g. f. pro δυσσομάρων præs.
part. à δύσσομαι, mergor.
idem quod δύω & δύω, sub-
eo. ι. 382.

Δυσφήμιος, ominoso, gen. sing.
Ion. à δύσφημιος, mali omi-
nis, ex δύς, & φάω, vel
φημι, dico. ι. 733.

Δυσφρονέων, præs. part. à δυσ-
φρονέω, animum abjicio, æ-
grè fero. ex δύς, & φρέν, εἶδος,
mens. θ. 102.

Δυσφροσύων, genit. pl. Æo-
lic. à δυσφροσύνη, animi æ-
gritudo, ex δύς, & φρέν, εἶδος,
ἦ, mens, animus. θ. 528.

Δυσωνύμης, gen. sing. à δυσώνυ-
μος, inauspicatus, ex δύς &
ὄνομα, nomen, cui est infau-
stum nomen. θ. 171.

Δωδεκάτη, duodecima, δωδε-

καταΐ, duodecimus, &
duodecim annorum, à δωδε-
κά, duodecimus. ex δύο,
& δέκα, decem. ι. 789. 772.

Δωδεκάμυλον, ex δωδεκά, duo-
decim. & μύλον, μύλος, ὁ, *men-
sis*. ι. 750.

Δωδ, (δωδός, δός) 3. sing. α. 2.
act. subj. à δίδωμι, do. ι. 352.
θ. 933.

Δωδέκα, duodecim. Th. δέκα,
decem. α. 162.

Δών, dederit, Attice, pro δώη.
α. 2. opt. act. à δίδωμι, do.
Vide δώω. ι. 355.

Δώκ', dedit, pro δώκει, & hoc
pro ἔδωκε, apocope Poëtica,
δώκεν, pro ἔδωκεν, 3. pl. α. 1.
act. indicat. ab ἔδωκε. Th.
δίδωμι, do. α. 400. ι. 739.
θ. 504.

Δώμα, αἶ, τὸ, domus, pro
δομημα, à δέμω, exstruo.
θ. 410. ι. 8. 81. δώματ', pro
δώματι. θ. 114.

Δώρα, acc. pl. à δώροι, ε, τὸ, do-
num, δώροις, dat. pl. ι. 612.
α. 47.

Δωρί, δωρίδ, ἡ, nomen mul.
θ. 250. 241.

Δωροφάγος, acc. pl. à δωρόφα-
γος, donivorus. Duo turpis-
sima vitia in iudice, ἡ δωρο-
φαγία καὶ ἡ δωροπληψία.
dicitur δωροφάγος, qui de-
vorat dona, qui bovem ha-
bet in

bet in lingua. Active capitur, & proinde acutus est in penultima. Tzetzes intelligit τὰς ἐν τῷ λαμβάνειν δῶρα ἀφ' αὐτῶντας, qui ex illis largitionibus vivunt, ad quam pestem è medio tollendam stipendia erant constituenda illis iudicibus digna. ex δῶρον, donum, & φάγω, edo, comedo. ε. 39. 219. 262.

Δῶς, donum, indeclinabile Poët. idem quod δῶσις. Th. δίδωμι, do. ε. 354.

Δώσω, dabo, fut. i. aët. à δίδωμι. Vide in δῶδρ. ε. 57. 176.

Δότη, datori, dat. cas. ultimatius δότης, u, ò, dator. Th. δίδωμι, do. ε. 353.

Δωτῆρες, nom. pl. à δωτῆρ, donator, à δίδωμι, do. δωτῆρες εἰών, datores bonorum. malo δωτῆρες εἰών. εἰών scil. δωρεών, ubi εἰών est genit. pl. g. f. pro εἰών. Vide infra εἰών. ε. 46. III. 633.

Δωτὴ, ὁ, η, nomen mul. ε. 248.

Δωσί, a. 2. sub. pro δῶσι, Poëtice, nova τῷ μεγάλῳ ἐπιτησί, verb. δίδωμι, do. ε. 222.

E.

E, ipsum, acc. ab ε, εἰ, εἴ, εἴ, εἴ, λήθῃ, neque ipsum latet. ε. 266. α. 359. ε. 332.

E'ε, 3. pers. ind. ab εἶω, sino, permitto, f. εἶω, p. εἶω. ε. 772. ε. 340.

E'εών, bonorum. vitiose videtur quibusdam scribi εἶων pro εἶω Æolice, ab εἶς, η, òν, suus. Magis arridet iis analysis, qua deducitur ab εἶς, εἶα, εἶον, idem quod εἶς, vel ηἶς, bonus, subintelligi potest δωρεών, à δωρεά, donum. Sed pace illorum, subintelligi etiam potest in εἶων (pro εἶω Æolice) τὸ δωρεών. Nam omne donum per se intelligitur esse bonum. Deus vero dator & largitor donorum suorum, h. e. quæ ab ipso proveniunt & non aliunde. Deinde dubitamus etiam, utrum εἶς, εἶα, òν, pro εἶς, sit vox proba nec ne. Desideramus hîc autoritatem: εἶς, vero εἶα, εἶον, suus, α, um, esse usitatissima, nemo, qui Græcas Bibliothecas vel per transennam inspexit, ignorare potest. Verius ergo per spiritum asperum scribitur εἶων, quam per spiritum tenuem. ε. 46.

E'ε, 3. sing. præter. med. pro εἶε, fractus fuit. verbi εἶνω, vel εἶω frango, p. m. εἶε & εἶε, solutione η in εα. aor. i. εἶε & εἶε. aor. i. pass. εἶε

- ἔγλω & ἰάγλω. Errant ergo Grammatici, qui affirmant præter. med. item a. i. & 2. med. nec non futurum med. active tantum capi, non passive. i. 532.
- Εἶαρ, ἰεαρ, πὲ, ver, contracte ἦε, unde Latinorum ver. i. 475. 567.
- Εἰσάου, relinque, a. i. inf. act. ab ἰάω. i. 340.
- Εἶασιν, Ionice pro εἰσὶ, sunt, ab εἶμι, sum. 9. 95. i. 728.
- Εἰαυτῇ, dat. sibi, ab ἰαυτῇ, ἰαυτῆς, sui. 9. 126.
- Εἰδόμεν, εἰδόμεν ἱερὸν ἡμῶν, scptima dies, sacra dies. ab ἰεπὲ, septem. i. 768.
- Εἰδόμεναι, Poët. pro ἰδόμεν. i. 803.
- Εἶδη, 3. sing. a. 2. act. à βαίω, eo, incedo, f. βήσμαι, p. βέβηκα, a. i. med. ἰβησαίμην. ἐν δ' ἰβῇ, pro ἐξίβῃ, per tmesin. 9. 194. α. 338.
- Εἰδήσας, per vim ademit, a. i. med. à βιάω. Th. βία, ἡ. 9. 423.
- Εἰέλδω, a. i. ind. à βελάω, consilium agito. f. σῶ. Th. βελή, consilium. 9. 389.
- Εἰρόντης, a. i. ind. à βροντάω, tonno. Them. βροντή, tonitruum. 9. 839.
- Εἰσβάλλειν, 3. sing. a. i. act. indic. ab ἐισβάλλω, f. ἰσῶ, vel
- ἰξῶ, in manus do, à βάλλω, ἔ, πὲ, cavitas manuum, seu vola. idem quod ἐγχαρίζω. θ. 485.
- Εἰσὺς, & ἐισὺς, Poët. comp. ἐγ-ζύπρ, superl. ἐγζύπρ, proximus. i. 247. 286.
- Εἰμένον, 3. pl. imperf. à γίνομαι, gignor, nascor. ἰμίνον, 3. sing. a. i. med. a. 2. m. ἰχθύνω, ἔ, 3. pl. ἰχθύνον. i. 17. 9. 46. III. 240.
- Εἰμὲν, excitat. 3. pers. præf. ind. ab ἐγείρω, excito. ἐγείρω, 2. dual. imperf. pass. Poëtice augmento abjecto pro ἐγείρω, f. εἰώ. p. ἡγείρω, & Attice ἐγείρω. a. i. ἡγείρω. i. 20. α. 176.
- Εἰμάται, pro ἐμάται. a. i. act. à μάω, video. i. 59.
- Εἰγάζω, πὲ, intestina. θ. 538.
- Εἰγώθητο, condidit, per syn- copen, pro ἐγχαπίζει. 3. pers. sing. a. 2. m. verbi ἐγχαπίζειν, condo, depono, in Th. πῶν, pono. a. 2. med. ἰθύνω, σῶ, πὲ. 9. 487. 899.
- Εἰγάζω λείπων, relinquens, præf. part. Th. λείπω, linquo, f. ψῶ, p. φῶ, p. m. λείλοιπαι, a. 2. m. ἰλιπύμην. i. 376.
- Εἰγύρσαι, illapsus, a. i. part. ab ἐγύρω, incido, f. ἐγύρω, a. i. act. ἐνέγυρσαι. Th. κύρω, f. Æol. κύρω, incido. i. 214.

Εἶπεν, 3. pers. ind. a. 2. *sapuit*.
tanquam à γινῶμι. Thema,
γινώσκω, fut. 1. γινώσκωμαι. a.
2. ἴγνω, ως, ω, p. ἴγνωναι.
ε. 216.

Εἶχεν, εἶχον, πέντε, lancea, dat.
ἴχεν, dat. pl. ἴχεν. α. 135.
190.

Εἶχον, domesticum, in eo
loco ubi habitas, ex ἐν, &
χωρῶ, ε, ὁ, locus. ε. 342.

Εἶπα, ego, ἴπα, Atticè, & ἴπην,
Dorice. ε. 652. 10. 680.

Εἶπεν, rodit, pro ἴπεν, 3. sin-
gul. a. 2. aet. à. δάκνω, rodo,
mordeo, f. δάκνωμαι, p. δάκνω,
a. 2. ἴπεν. ε. 449.

Εἶπα, a. 1. aet. Poët. pro
ἴπα, à δάκνω, domo.
α. 408. 9. 332.

Εἶπα, divisimus, 1. plur.
aor. 1. m. pro ἴπα, Poëtæ duplicant σ, metro id
postulante. à δάκνωμαι, divi-
do. ἴπα, destinavit. Th.
δαίω, divido. ε. 37. 9. 520.

Εἶπα, edit. 3. pers. present. ab
ἴπα. 9. 525.

Εἶπα, suscepit, a. 1. med. à
δάκνω, capio, f. δάκνωμαι, p.
δάκνωμαι. 9. 479.

Εἶπα, alligarunt, a. 1. à δέω,
ligo, f. δέω, & δέω, præ-
pass. δέωμαι. 9. 718.

Εἶπα, docuerunt, 3. pers.
pl. a. 1. aet. verbi δάκνω,

doceo, f. ξω, p. δάκνω,
a. 1. ἴπα. ε. 660. 9. 22.

Εἶπα, 3. pers. pl. imperf. pro
ἴπα, à δάκνω, pro δάκνω,
do. Vide δάκνω. ε. 138.

Εἶπα, pro ἴπα, a. 2. 3. pl. à
δάκνω, do. 9. 30.

Εἶπα, agitabatur, imperf.
pass. Th. δάκνω, f. ἴπα. α. 237.

Εἶπα, εἶπα, πέντε, sedes. Th. ἴπα-
μαι, f. ἴπα, sedeo. α. 203.
9. 117.

Εἶπα, edunt, præf. ind. ἴπα,
edo, p. ἴπα, cætera tem-
pora non sunt in usu. θ. 640.

Εἶπα, Ionice pro ἴπα, sella,
ἴ. Thema, ἴπα, sedeo. θ.
386.

Εἶπα, sedem habent, 3. pl.
ind. pass. pro ἴπα, ab
ἴπα, ὦ, Poëticè ἴπα.
Th. ἴπα, f. ἴπα, sedeo.
9. 388.

Εἶπα, 3. pl. imperf. à δά-
κνω, possum. Vide supra
δύναμις. ε. 133.

Εἶπα, imperf. induit, à δύνω.
Vide in ἴπα. α. 124.

Εἶπα, genit. sing. ab ἴπα, cibis.
Th. ἴπα, edo. ε. 591.

Εἶπα, dedit. a. 1. verbi δάκνω,
do, f. δάκνω, p. δάκνω. a. 2.
ἴπα, ως, ω. ε. 277. 92. α. 125.

Εἶπα, a. 1. ind. à δάκνω, f.
ἴπα. dono. Th. δάκνω, ε, πέντε,
donum. ε. 82.

E'πι, a. i. vel 2. pro ε'πι, prosthesei poetica. ἱεπαν, 3. pl. a. i. Them. ἱπα, dico. a. i. ε'πι. a. 2. imperat. ε'πί. i. 86. §. 24.

E'εις, η'εις, pro ε'ς, per ω'ωθιζιν poeticam, f. μία, n. εν. §. 145.

E'ελδε, appetit, praes. ind. verb. ἔλδομαι, cupio. hinc ἔλδω, τὸ, desiderium. i. 379. a. 36.

E'εργ', praes. imperat. pro, ἔργε, cohibe, ab ἔργω, pro ε'ργω, arceo, f. ξω. i. 333. §. 751.

E'ερση, pro ἔρση, ros. a. 395.

E'ζει, fervebat, 3. pers. imperf. aet. à ζέω, ferveo. §. 695. 847.

E'ζόμενοι, sedentem, part. praes. verbi ἕζομαι, sedeo. f. ἕδμαι. i. 591. 724.

E'ζων, vivebant, 3. pl. imperf. aet. à ζάω, poet. pro ζάω, α', vivo, f. ζήσω. p. ἕζηκα. i. 112.

E'λω, erat vel fuit, poet. pro ἦν, imperf. verbi εἰμι, sum, i. 11. 117.

E'λω', suam, acc. ab εὖς, ἡ, ὄν, σ'ηις, a, um. ab εἶ, sui. §. 487. 890.

E'ηθα, poetica prosthesei, pro ἦθα, & hoc pro ἦς, & est. a. 2. sub. α', ἦς & poet. ἔω, ἔης. Th. est Aolica paragoge. Th. εἰμι, sum. i. 312. 515.

E'θ', pro ἔπ, ob seq. aspiratam.

Et est adverb. significans, adhuc. α. 50.

E'θέλω, vel θέλω, volo, f. θέλω, p. πθέληκα. ἰθέλωθα, 2. pers. praes. sub. pro ἰθέλης per paragogen Aol. ἰθέληζι, vel ἰθέληζιν, 3. pers. sing. sub. praes. Ionicè pro ἰθέλη. i. 207. 266. 390. 666. §. 432.

E'θειμῶς, voluntarius, ab ἰθέλω. volo. i. 118.

E'θειν, ponunt, 3. pl. a. 2. m. ἰθέμεν, σθ, τθ. à πίθημι, pono. i. 510. a. 261. θ. 805.

E'θειζαν, 3. pl. a. 2. ind. ab ἰθέλω, posui, ἔθηκα, a. i. ind. à πίθημι. i. 74. 287. θ. 400. 974.

E'θλασθι, comminuit, a. i. ind. 3. pers. sing. à θλάω, α'σθ. frango. a. 140.

E'θειναι, depascebant, 3. pl. imperf. à θινάω, epulor. f. ἥσω. Th. θοίνη, ης, ῆ, epulum. a. 212.

E'θρέφθη, innutrita est, a. i. pass. pro ἰτρέφθη, quia formatur à πύθραπ: alioqui τ scribitur, quoties sequitur litera aspirata, prout in voce ἰτρέφω videre est. à τρέφω, alo, f. ψω. p. φα. a. 2. ἰτρεφον. p. m. τέτρεφα. §. 192.

E'θύειον, furebat, imperf. à θύνειω. idem quod Thema θύνω, impetu feror. f. ύσω. a. 210. 256.

Ei,

Εἰ, si. s. 106. 270. a. 358.

Εἶα, vere. dat. sing. pro ἔα, ab ἔαρ, ρ, τ, ver. e. 460.

Εἶαρος, vernus, a, um. dat. pl. εἶαροισι, ab ἔαρ, ver. e. 680. s. 279.

Εἴασι, reliquit, a. i. act. ab εἰάω, sino. f. εἰάσω. p. εἴαχα. a. 424.

Εἴα) pro ἦ) Ionicè, *sedent*. 3. pl. ind. præf. verbī ἥμα, ἥσται, sedeo. Imperf. ἥμεν, ἥσονται. s. 622.

Εἴς), distillat. 3. præf. ind. Poëtice pro λείβει). εἴςτω, Ion. pro λείβειτο. Thema λείβω, f. ψω. libo, fundo. θ. 910.

Εἶδ, εἶδ, τ, forma, dat. εἶδει, εἶδη. Th. εἶδω, video, f. εἶσμαι, aor. 2. εἶδον, & ἴδον. e. 63. a. 5. s. 153.

Εἶδως, εἶδῃα, pro εἶδηκως, ἦα, perf. part. act. εἶδω, vel εἶδημι, scio, f. εἶδήσω. p. εἶδηχα. e. 54. 519. s. 313. 887.

Εἶλω, εἶης, εἶη, præf. opt. ab εἶμι, sum. e. 269. 346. s. 128.

Εἴθα, *statim*, adverb. Poëticum. s. 688.

Εἰκίδι, viginti, dat. sing. Th. εἴκοσι, *viginti*, unde est εἴκεις, εἴκο, ἦ, numerus complectens viginti, acc. εἰκίδα. e. 790. 818.

Εἴπ', siquidem. e. 643.

Εἴπι, præf. imperat. *cede*, ab εἴπω, *similis sum*. item, *cedo*.

f. ξω. a. 353.

Εἴπελ, u, ò, *similis sum*. Th. εἴπω, f. ξω, *similis sum* εἴπιλω pro εἰπέτω, 3. dual. imperf. act. ab εἴπω, f. ξω, *similis sum*. a. 390 322. 451.

Εἴπτε, *similes sunt*, Poëtice pro εἴπτω, ab εἴπω, *similis sum*. a. 390.

Εἴκηαι, *similes* part. præf. act. g. f. ab εἴπω. f. εἴξω. p. εἴχα, (pro εἴχα.) inde εἴκως, ἦα, òs. a. 206.

Εἴλα, *cepit*. a. 2. act. ab αἰρέω, capio, f. ἦσω, p. ἦηχα, a. 2. εἴλον, a. 2. med. εἰλόμαι, u, ερ. e. 154. a. 139. s. 325.

Εἰλείθαι, *as, ἦ, Lucina*, Dea quæ parientibus opituletur. eadem etiam vocatur εἰλόθω, ab εἰλόθω, *venio*. s. 922.

Εἰλίστρω, *intortus*, perf. part. ab εἰλίττω, *volvo*. Th. εἰλίω, f. ἦσω, *verso*. s. 791.

Εἰλίποδες, *curvi pedes*, ab εἰλίπας, εἰδ, *flexipes*, ex εἰλω pro quo usitatum αἰρέω *flecto*, & πῦς, ποδός, *pes*, dat. pl. εἰλίποδων, Ion. e. 793. s. 290. 983.

Εἰλύφαζε, *resplendebat*, imperf. ab εἰλυφάζω, *verso*. Dicitur etiam εἰλυφάω, εἰ, *circumvolvo*, *involvo*, εἰλυφώντες Poëtice pro εἰλυφάοντες, & hoc pro εἰλυφάοντες. Th.

Th. εἰλέω, versio. α. 275.
 9. 692.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat*,
 3. pers. pl. pers. pass. Att. ἀ-
 μείρω, *divido, partior*, f. μερῶ.
 p. μέμαρτα. præt. pass. μέ-
 μαρμαι, Att. εἵμαρμαι cum
 spiritu aspero, quæ suum
 cuique distribuit. in plusq.
 pers. εἰμαρμένω, σο, το. hinc
 εἰμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*.
 9. 894.

Εἵμα, αἰῶ, τὸ, vestis, ab ἔνυ-
 μι, vel ἔω, induo. α. 159.
 1. 554.

Εἰμὲν, *sumus*, pro εἰσμέν, Poëtice,
 1. pl. ab εἰμι, sum. α. 351.

Εἰν, in, pro ἐν, Poëtice. 1. 362.
 405.

Εἶναι, præs. inf. esse, ab εἰμι,
 sum. 1. 363. 614. 9. 401.

Εἴνας, pro ἐνάς, αἰδῶ, ἡ, *nona*.
rius numerus. Hesiodo est
 nona dies mensis. Th. ἐνεία,
 novem. 1. 808. 809.

Εἵνεκα, pro ἔνεκα, *propter, causa*,
 εἵνεκ' ἀπαθάλῃς, *propter*
improbis. 9. 516.

Εἶο, pro εἶ Poëtice, μετ' εἶο, se-
 cum. 9. 392.

Εἶπεν, dixerat, 3. pers. sing. a. 1.
 vel 2. ind. verbi ab εἶπω, di-
 co. α. 116. 9. 163. 392.

Εἴπαίς, a. 1. imperat. ab εἶπω, dico,
 εἴπαθ', pro εἴπατι. θ. 108. 115.

Εἰργον, *coërcens*, præs. part. n. g.

ab εἰργω, f. ξω, arceo. 1. 492.

Εἰρέας, acc. pl. *catus*, concio-
 nes, ab εἰρή, ης, ἡ, *concio*,
catus, ab εἶρω *necto*, vel po-
 tius dico. 9. 804.

Εἰρέσσαι, *enumerantes*, pro ἰρῆ-
 σαι, Dorice & pro εἶρω, præs.
 part. f. g. pl. num. ab ἰρέω,
 dico, quod est ab εἶρω, in fut.
 ἰρῶ, unde suppullulavit no-
 vum verbum ἰρέω, Poëtice
 εἰρέω, dico. 9. 38.

Εἰρημῶ, *constituta*, pers. part.
 à ῥέω. f. ῥήσω, dico, præt.
 pass. ἔρρημαι, & Atticè, εἰρη-
 μαι. 1. 368.

Εἰρῶν, ης, ἡ, *pax*. 1. 226.

Εἰροπόκων, *lanigerarum*, à πίκω,
 vel πίκω, *pecto*, f. ξω, p. m.
 πίπομαι. hinc πόκω, & ὀ,
vellus, & εἶρω, 1. 2, τὸ, *lana*.
 1. 232. 9. 446.

Εἰρύμμαι, præs. inf. Dorice pro
 εἰρύειν, *trahere*, ab εἶρύω,
 traho, pro quo etiam dicitur
 εἰρύω. Sic & εἶρυθ. 3. singul.
 plusquamperf. pass. 1. 816.
 α. 138.

Εἰς, ad, ἔκετο δ' εἰς κρείοντα, *ve-*
nitque ad Creontem. 9. 71.
 1. 21.

Εἰσαναβαίνων, *conscendens*, præs.
 part. m. g. εἰσαναβαῖσαι, a. 2.
 part. act. f. g. verb. εἰσανα-
 βαίνω. Th. βαίνω, *incedo*, f.
 βήσμαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.
 a. 2.

a. 2. opt. βαίλω. §. 57. 939. 508.
 Εἰσουλών, *scandens*, a. 2. part. ex εἰς, αἶα, & Them. εἶμι. eo. §. 761.
 Εἶσατο, *videbatur*, a. 1. med. ab εἶδω, video, f. εἶσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον. §. 700.
 Εἰσαφίκεται, *reversus est*, ex εἰς, ἀπό & ἰκάνω, venio. Th. ἰκάνομαι, venio. f. ἰξομαι, vel ἰκω, ἴξω, venio. α. 45.
 Εἶσι, a. 1. ind. act. verbi εἶω, colloco, induo, f. εἶσομαι, a. 1. m. εἰσάμην, p. εἶμαι. θ. 174.
 Εἶο', pro εἶσι, *Vadit*, ab εἶμι, eo. θ. 972. εἶσι, *eunt* (ut vertunt) ab εἶμι, eo, *vado*. quamvis hoc in loco commodè εἶσι ab εἶμι esse possit. Nam εἶμι eo, in 3. pl. non format εἶσι, sed in tertia singulari. α. 113.
 Εἶα, *sunt*. ab εἶμι, *sum*. ε. 12. 36. 121. θ. 363.
 Εἰσπέρησαι, *transivi*, a. 1. act. ab εἰσπεράω. Thema περάω, *transseo*, f. ἦσω, & αἶσω. ε. 753.
 Εἶσχε, *assimulare*, præf. inf. pro εἶχε, Poëtice. Th. εἶκω, f. ἔω, *similis sum*. ε. 62.
 Εἰσέκει, *donec*, ex εἰς, vel ἐς, ad, & ὅκε. ε. 560. 628.
 Εἰσῆκε, *stabat*, 3. singul. plusq. perf. ab ἵστημι, sto. f. ἵστη. p. ἵστηκα, ubi spiritus asper ex præsentis repetitur ceu ini-

tialis litera. a. 2. ἔστω. α. 264. 268.
 Εἶπω, pro ἔσω. *intra*, Poëtice cum Genit. Th. εἰς, vel ἐς, ad. α. 151.
 Εἶχε, & per apostrophum εἶχ' *habebat*, imperf. verbi ἔχω, f. ἔξω, & ἡήσω, p. ἔχηκα. a. 2. ἔχον. α. 214. ε. 89. α. 132.
 Εἶως, Poët. pro ἕως, *donec*, Adverb. Th. ὥς, *sicut*. α. 378.
 Ε'κ, *ex*, præposit. regit. genit. ε. 70. 104. α. 222. θ. 46. &c.
 Ε'κείνῳ, *superabat*, imperf. à κείνῳ. Th. κείνω, *proprie occido*. item *vinco*. per syn. speciei. α. 4.
 Ε'κάλει, *vocavit*, a. 1. pro ἐκάλει Poëtice, à κείλω. f. ἴσω. p. κέκληκα. §. 391.
 Ε'κάρτυναντο, *confirmabant*, 3. pl. a. 1. med. à κάρτυνω, *confirmo*. Th. κέρτις, & per metathesin κέρτις, ἰς, π', *robur*. §. 676.
 Ε'κεί, *procul, longe*, cum Genit. α. 217.
 Ε'κεί, singuli, ἐκεί, ἐκεί, ἐκεί. α. 283. §. 151. 370.
 Ε'κεί, *Hecata*, dat. sing. nomen mul. §. 441. 411.
 Ε'κεί, ε, ο, *qui procul tela ejaculatur*. Epitheton Apollinis, ab ἐκεί, *procul*, & βάλλω, *jacio*. α. 58.
 Ε'κεί, genit. Æolicè, pro

- προ ἱκατηβελίτη, ab ἱκατηβελίτης, κ, ὀ, εκ βέλ^ω, ι^ω, τὸ, *telum*, & ἱκαί, Adv. *procul*. α. 100.
- Ἐκατόμβας, ἱκατόμβη, ης, ῆ, *sacrificium solenne*, constans centum bobus, h. e. centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat, εκ ἱκατὸν, centum, & βῆς, Dorice βῶς, bos, ὀ, ῆ. α. 479.
- Ἐκατόν, centum. ε. 129. θ. 150.
- Ἐκχαῖα, *prognata*, praet. med. part. f. g. ab ἐκχάα, praet. mod. verbi ἐκχάω, pro ἐκχίνομαι, *enascor*. Th. γίνομαι, *gignor*. f. 2. γλυόσσω, p. γηλόημαι, a. 2. m. ἐγλυόμην, a. 1. m. ἐγλανάμην. p. m. γέγραα. θ. 76. ε. 254.
- Ἐκχρόμοθα, *nati sumus*, a. 2. m. pl. num. Ion. pro ἐξεγρόμοθα. Th. γίνομαι. θ. 648.
- Ἐκ--ἐμέλασε, a. 1. Ion. pro ἐμέλαζε, à μελάω, *video*. ε. 59.
- Ἐκείνῳ, dativ. ab ἐκεῖν^ω, η, ε, Ille, a, ud. α. 72. θ. 450.
- Ἐκείτω, *jacobat*, imperf. à κεῖμαι, *jaceo*, f. κείζομαι. α. 172. 221.
- Ἐκέκλειτο, *acclamavit*, seu *acclamaverat*, imperf. à κέκλωμαι, pro κέλομαι, *cum clamore jubeo*. α. 341.
- Ἐκέλευσε, a. 1. ind. à κελύω, *jubeo*, f. κέλω. Th. κέλω, *jubeo*. ε. 60.
- Ἐκἐβόλ^ω, κ, ὀ, *emineus jaculans*, ab ἐκαί, *procul*, *emineus*, & βολή, *jactus*, mutato α in η. Thema, βάλλω, *jacio*. θ. 94.
- Ἐκῆν, *dativus*, qui Poëtice ponitur Adverbialiter. Them. ἐκάν, ὀλ^ω, ὀ, *voluntarius*. ε. 4.
- Ἐκίον, imperf. à κίω, eo, *accuro*, εκ ἰκω per metathesin. α. 277. ε. 343.
- Ἐκκρουφώσω, *summatim & breviter perstringam*, f. 1. verbi ἐκκρουφώω, f. ὠσω. Th. κρουφῆ, ῆς, ῆ, *vertex*; q. d. *summa capita indicabo*. ε. 106.
- Ἐκκλειψ', pro ἔκκλειψε, *surrupuit*, a. 1. ind. verbi κλείπω, *furo*, f. ψω, p. κέκλειφα, p. med. κέκλωπα. ε. 51.
- Ἐκλίθη, *inclinata est*, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, *inclino*, f. κλῖ, p. κέκλιθα, a. 1. ἐκλίνα, p. m. κέκλινα. θ. 711.
- Ἐκλοιέοντο, imperf. pass. à κλοίω, *commoueo*, f. ῆσω. Them. κλόν^ω, κ, ὀ, *motus*. α. 317.
- Ἐκλυσ, imperf. à κλύω, *audio*, f. ὕσω. α. 68.
- Ἐκπάλγας, *stupendos*, pro ἐκπλάγας, per metath. ab ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα, *attonitum reddo*, in a. 2. aet. ἐξέπλασαν. ε. 153.
- Ἐκπλήσσω, *expleto*, gen. ab ἐκπλήσσω

πλεῖσθαι, *pro' εκπλήσει*. Them.
πλήσθαι, *plenus*. ε. 776.

Ε'κρίνοντο, *litigabant*, imperf.
pass. eodem sensu accipi-
tur hoc verbum, 1. Cor. 6. 1.
Th. κρίνω, *judico*, f. ἴδω, p.
κέκριμαι. θ. 535.

Ε'κρυψε, *abscondit*, a. 1. ind.
verbi κρύπτω, *occulto*, f. ψω.
p. κέκρυφα. α. 2. ἔκρυπον. ε. 47.

Ε'κτελεία, *proventum*, acc. ab
ἐκτελής, ἰσθ, ὁ, ἡ, perfectus.
Th. τέλεισθαι, ἰσθ, τὸ, finis.
ε. 464.

Ε'κτελίσσῃ, *perfecerit*, a. 1. sub.
verbi ἐκτελείω, *perficio*. a. 1.
inf. ἐκτελίσσῃ. Th. τέλεισθαι,
finis. ε. 563. α. 22. 38.

Ε'κτενε, *occidit*, a. 1. act. à κτείνω,
occido, f. κτείνω, p. ἔκτενα.
α. 2. ἔκτενον. θ. 527.

Ε'κτη, *sexta*, ἑκτῇ, ὁ, ἡ, *sexus*.
Th. ἑξ, *six*. ε. 780. 611.

Ε'κτὸς λυμῆσαι, a. 1. part. à τελ-
μάω. Th. τέλμα, ἡ, ἡ, *am-
dacia*. Alii legunt ἐκτελυ-
πώσας, *cum exantlasset*:
quæ lectio est melior. The-
ma, τολύπη, ἡ, ἡ, *lana car-
pta*, & περα, & ορεγί παρα-
τα. α. 44.

Ε'κτὸς, vel ἔκτοθεν, *extra*. Th.
ἐκ, vel ἐξ, *ex*. ε. 727. 115.
θ. 813.

Ε'κτυπε, *intonuit*, a. 2. à κτυπίνω,
resono. à κτύπῃ, ὁ, ἡ, *fragor*.

sicut à φιλέω, ἔφιλον. Them.
τύπῃ. f. ψω, *verbero*. α. 383.
61.

Ε'κφυγε, *elapsa sunt*, a. 2. ind.
προ' ἐξίφυγε, ab ἐκφύγω, *ef-
fugio*. f. ἐκφύξομαι. p. m.
ἐκπίφυγα. Thema, φάγω.
θ. 182.

Ε'κὼν, ὀνῖσθαι, ὁ, *voluntarius*.
θ. 232.

Ε'λαίω, dat. sing. ἑλαία, ας, ἡ,
olea. nomen arboris, ἑλαειν,
ε, τὸ, *fructus, oleum*. ε. 520.

Ε'λασσω, Ion. pro ἤλασσω, 3. pl.
a. 1. ab ἑλαώω, *agito, incito*, pro
quo usitatum, ἑλαώνω, f. ἑλα-
σσω. ἑλαόςσας, a. 1. Æol. opt.
ἑλαόςσας, *adigens*, part. a. 1.
act. pro ἑλαόςσας metri causa.
θ. 522. α. 372. ε. 473.

Ε'λάτῃς, pro ἑλατῃς, dat. pl. Ion.
ἡ ἑλατῃ, *abies*. sic dicta à
ventorum agitatione. ε. 507.
α. 190. 188.

Ε'λαφροῖς, gen. Ion. ab ἑλαφῇ,
ὁ κῆ, ἡ, *cervus*, quasi ἑλαφρός,
cervus est levis. α. 402.

Ε'λαφρότερος, *levius*, comparat.
ab ἑλαφῇ, ε, ὁ, *levis*. ε. 415.

Ε'λαώνοι, *ducat*. præf. opt. ab
ἑλαώνω, f. ἑλαώσω, *agito*. ε. 441.

Ε'λαχον, *sortita est*, a λαγχάνω,
sortior. in a. 2. act. ἑλαχον,
f. λήξομαι, λάξομαι, & κλη-
ρώσομαι. perf. Att. ἑλήξα.
p. med. λείλογχα. θ. 424. 422.

Ε'λιγ-

Ε'λεγχ^ω, ε^ω, τὸ, *probrum, dedecus*. Th. ἐλέγχο, ξω, arguo. §. 26.

Ε'λίφν, *capere*, pro ἐλεῖν, dialysf. Ionica. a. 2. inf. ab αἰρέω, capio. α. 337.

Ε'λεκ^θ, 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέλεκθ, *concupuerat*, verbi λέγωμαι, cubo, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.

Ε'λεν, *invafit*, a. 2. ind. pro εἰλεν, ab αἰρέω, capio. Vide ἐλέαξ. §. 167.

Ε'λένης, genit. ab ἐλένη, ἡ, nomen speciosissimæ mulieris. s. 164.

Ε'λεὼν, pro ἐλεφόν, per syncopen, *miserè*. ἐλεφὼς, *miser*. ἐλείω, *misereor*. Thema, ἔλει^ω, ε, ὁ, misericordia. s. 203.

Ε'λίαξ, *capere*, a. 2. med. infinit. ab αἰρέομαι, f. 1. αἰρεθήσομαι, p. ἤρημαι, a. 2. med. εἰλόμην. s. 285. 364.

Ε'λω, *elige*, Dorice pro ἐλξ ad formam τυπξ, ἐθω, a. 2. med. imp. ab αἰρέομαι. §. 549.

Ε'λωθῆρ^ω, ἐλωθῆρ, ἦρ^ω, ἦ, nomen proprium urbis in Boeotia. §. 54.

Ε'λεφαίρετ, imperf. *decipiebat*. Thema, ἐλεφαίρει, decipio. §. 330.

Ε'λίφανη, *ebore*, dat. sing. ab

ἐλίφας, αὐ^ή^ω, ὁ, *elephas*. α. 141.

Ε'λήλα^ν, *ductum est*, 3. sing. præt. pass. ab ἤλακα, in præt. pass. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσσω, p. ἤλακα. §. 726.

Ε'λη^ν, 3. sing. ab ἐλωμαι, η, η^ν, a. 2. med. subj. ab αἰρέομαι, capio, f. 1. pass. αἰρηθήσομαι. p. ἤρημαι, a. 2. m. εἰλόμην. ponitur & ἤλη^ν, per τμήσιν pro ἀφήλη^ν. i. 319. & 603. 357.

Ε'λθοι, a. 2. opt. aēt. *venerit*, ἔλθης, subj. ἐλθεῖν. inf. ἐλθόντ^ω, genit. part. ab ἔρχομαι, venio. f. ἐλδύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per syncopen ἤλθον, ες, ε. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα. s. 541. 337. 662. α. 432.

Ε'λικας, acc. pl. ἐλίκασιν, dat. pl. *cynuas*, q. d. anfractuosas, ab ἐλιξ. Th. εἰλέω, verso. s. 450. 793. α. 295.

Ε'λίκη, nomen urbis. α. 475. 381.

Ε'λικθβλέφαρ^ω, ε, ὁ καὶ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigrae, ab ἐλικθς, εῖ, volubilis, hoc ab ἐλίσσω, volvo. Them. εἰλίμ, verso, & βλέφαρον, ε, τὸ, palpebræ. §. 16.

Ε'λικών, αὐ^ή^ω, ὁ, nomen montis,

ris, qui nomen habuit ab an-
fractuosis viis. ε. 637. θ. 2. 23.
hinc

Ε'λικωνιάδες, Musæ, ἐλικωνιά-
δος', dat. pl. Ion. ε. 63. 656.
θ. 1.

Ε'λικώπιδι, dat. ab ἐλικώπις,
ιδθ, ἡ, *limis oculis contuens*
ex ἑλιξ, quæ vox etiam Ad-
jective capitur, pro, *intoreo*,
hoc ab εἰλίω, verso, & ὤψ,
oculus. Them. ὀπίζομαι, vi-
deo. θ. 307. 998.

Ε'λιπον, *liquerunt*. 3. pl. a. 2.
aët. à λειπω, linquo, f. ψω.
p. φα. p. m. λέλοιπα. ε. 154.

Ε'λκε, trahebat, imperf. Ion. pro
εἰλκον, ες, ε, ab ἔλκω, traho,
f. ἔλξω. α. 158. ἐλκέω, pro
ἔλκω præf. inf. ε. 629.

Ε'λκηδόν, Adverb. *luctando*, at-
trahendo, ut supplantetur,
vel sublimis sternatur. Th.
ἔλκω, ξω, traho. α. 302.

Ε'λαβεν, a. 2. ind. Poët. pro
ἔλαβεν, verb. λαμβάνω, ca-
pio, f. λήψομαι, p. λέληθα,
& Attice, εἴληθα, a. 2. ἔλα-
βον, ες, ε. θ. 179.

Ε'λαδθ, genit. ab ἑλᾱς, ἀδθ,
ἡ, Græcia ε. 651.

Ε'λεδανοῖσι, dat. pl. Ion. *mani-
pulis*. Th. εἰλίω, convolvo.
α. 291.

Ε'λοπας, *multos*, acc. pl. q. d.
ὧς ἑλλείπει ἡ ὀψ, quos deserit

vox, ab ἔλαοψ, οπθ, qui vo-
cem edere nequit, ab ὀψ,
ὀπός, ἡ, vox, & λείπω, lin-
quo. α. 212.

Ε'λπες, ἐλπίδθ, ἡ, spes. ε. 96.
ἐλπίδα, acc. ε. 496.

Ε'λπόμην, sperans, præf. part.
ab ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω.
Th. ἐλπες, ιδθ, ἡ, spes. α. 66.

Ε'λυμα. τθ, τὸ, *temo*, ab ἔλω,
traho. Thema, εἰλίω, verso.
ε. 434. 428.

Ε'λύσατο, *liberavit*, a. 1. med. à
λύω, solvo, f. σω, p. λέλυσθαι.
θ. 528.

Ε'λών, *arripens*, a. 2. part. ab
αἰρίω. θ. 487.

Ε'μ', pro ἐμὲ, acc. ab ἐγώ, ego.
ε. 394.

Ε'μαρτιάθην, 3. dual. imperf.
med. à μάρναμαι, *pugno*. α.
238.

Ε'μας, acc. pl. f. g. ab ἐμός, ἡ,
ὄν, meus. a. um. ε. 55.

Ε'μάχοντο, *dimicabant*, imperf.
verbi μάχομαι, *pugno*, f. μα-
χήσομαι, p. μεμάχημαι. α. 301.

Ε'μβάλλει, *conjicit*, 3. imperf.
pro ἐνέβαλλει. Th. βάλλω, λῶ,
jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον,
p. m. βέβολα. α. 453. 414.

Ε'μβασίλῳ, ες, ε, imperf. pro
ἐνέβασιλῳ, verbi ἐμβασί-
λεύω, *regno in*. Th. βασι-
λεύς, ἐθ, ὁ, rex. θ. 71. ε. 111.

Ε'μβεβαός, *insistens*, ἐμβεβαῖα,
f. g.

f. g. pl. perf. part. act. per-
crasin, pro ἐμβεβηκώς, verb.
ἐμβάινω, ingredior. Them.
βαίνω, co. α. 195. 324. θ. 12.
Εἰμῖο, Ion. & poet. pro εἰμίο, &
hoc pro εἰμῖ, ab ἐγώ. α. 361.
Εἰμιλλε, imperf. à μείλλω, f. μελ-
λήσω, futurus sum. α. 126.
θ. 552.
Εἰμιλε, imperf. à μείλλω, im-
person. cura est, p. μεμίληκε.
i. 145.
Εἰμφο, Ionicè pro εἶναι, præf. inf.
ab εἰμὶ, sum. θ. 500.
Εἰμφοῖνα, curabat, imperf. à
μφοῖνάω, curo. Th. μφῶ, i. 145.
Εἰμήσατο, paravit, a. 1. m. à
μήδομαι, f. ἤσσω, cogito,
machinor. à μῆδω, i. 145, τὸ,
cura. i. 49. 95.
Εἰμιμνε, mansit, imperf. à μί-
μνω, maneo. Th. μδῖν, i. 145,
maneo. i. 97.
Εἰμίσσας, imperf. pass. verb.
μίτρωμαι, idem quod μίγνυ-
μαι, misceor. f. 1. μιχθήσω-
μαι, præt. perf. μέμισμαι, a. 1.
ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην. θ. 56.
Εἰμπαπῖως, adverb. δίετο citius,
q. d. ἄμα τῷ ἐπεί, ab ἐπῶ, i. 145, τὸ, verbum. Th. ἐπῶ,
dico. α. 442.
Εἰμμεμαῖα, f. g. p. m. part. à
μαῖω, cūrio. α. 439.
Εἰμμερως, esse, Eol. pro ἐμμερως,

Dor. pro εἶναι. ab εἰμὶ, sum.
i. 270. θ. 400. 610.
Εἰμμερως, fortiter, adverb. μέ-
μῳ, i. 145, τὸ, robur. θ. 712.
α. 429.
Εἰμμορε, sortitus est, per meta-
thesin pro μέμμορε, præt. medh
à μείρω, divido, sortior, præt.
pass. μέμωρμαι & Att. εἰμωρ-
μαι. i. 345. θ. 414. 426.
Εἰμμός, ὃς, ὅς, meus, a, um, ab
ἐμῷ. Th. ἐγώ, ego. i. 269. θ. 164.
Εἰμπαλιν, retro, adverb. Them.
παλιν, rursus. i. 145.
Εἰμπαλαδόν, juxta. Adverb.
Them. πάλαι, prope. i. 732.
Εἰμπαλασσοῖς, inter se commit-
tentes, a. 1. part. pl. num.
ab ἐμπιλάζω, appropinqua.
Th. πάλαι, prope. α. 109.
Εἰμπισι, incidemat, pro ἐνίπισι,
a. 2. ab ἐμπίπλω, incido. Th.
πίπλω, cado, f. πιπῶμαι, p.
πίπλωκα, a. 2. ἐπιζῶν, a. 2.
part. πιπῶν. α. 420. 509.
Εἰμπης, tamen, Ionicè pro ἐμ-
πας. i. 141. α. 259.
Εἰμπώλω, prope, adverb. ab
ἐμπιλάζω, appropinquo. Th.
πάλαι, prope. α. 371.
Εἰμπνύσας, inspirans, a. 1.
part. Th. πνέω, flo, spiro, f.
πνέσω, p. πνέσωκα. i. 506.
Εἰμπορίω, acc. Ion. ab ἐμπο-
ρία, ἡ, mercatura. Th. πείρω,
transseo. p. m. πίπρω, unde
est

- est πόρ^α, *α, ο, via*. hinc ἔμ-
πορ^α, *mercator*. *ε. 644.*
- Εἰ, *in*, præposit. regit dat. pro
ἐνθα, *ibi*. *α. 204. ε. 202. 379.*
- Εἵκει, *habitabat*, imperf. à *καίω*,
habito. *α. 14.*
- Εἰαλίγκιον, *similem*, ex εἰ &
ἀλίγκι^α, *similis*, q. ex α &
λίγω *resono*, *non absonus*,
vel q. d. ἄλι: ἔχσιον. *ε. 128 α. 88.*
- Εἰανῆοι, *hostes*, ab αἰ^απ^α, ad-
versus. th. αἰν^α, *contra*. *α. 184.*
- Εἵαποψύχει, *alvum exonerare*,
excernere, præf. inf. ex εἰ
ἀπὸ & ψύχει, f. ξω, *refrigero*.
ε. 757.
- Εἵαρεα, πῖ, *spolia*, ab εἵαι^αρω, oc-
cido. *α. 367.*
- Εἵαρίζω, f. ξω, *idem quod εἵαι-
ρω, occido*. *α. 194.*
- Εἵαρφόρ^α, *spoliator*, pro εἵα-
ρηφόρ^α, *spolia ferens*, ab εἵα-
ρεα, πῖ, *spolia*, & φέρω, *fero*.
α. 192.
- Εἵα^ατη, poetice pro εἵνα^ατη, *novæ*,
ab εἵν^αεα, *novem*. *ε. 770.*
- Εἵαυλ^α, *α, ο, stabulum*, Them.
αὐλ^αη, *η, aula, atrium*. *θ. 129.*
- Εἵδεκαίτη, *undecima*, ab εἰν, u-
num, & δέκα, *decem*. *ε. 772.*
774.
- Εἵδημασι, *popularibus*, dat. pl.
Ion. ab εἵδημ^α, *qui in po-
pulo est*. hinc εἵδημ^αι^α *εἵ-
σ^α*, *est morbus cuidam po-
pulo peculiaris*. Th. δῆμ^α,
- α, ο, populus*. *ε. 223.*
- Εἵδον, *intus*, adverb. hinc εἵδ-
θεν, *ex interiori loco*, εἵδοθ^ι,
intus. *θ. 964. ε. 31. 521.*
- Εἵδυνέως, adverb. *valde accu-
ratè*, ab εἵδυν^αη^α, *εὖος, ο, η, prom-
ptus, accuratus*. *α. 427.*
- Εἵδρυον, *α, π, cor & medulla
arboris*, κατὰ δὲ τὸ δένδρ^α καὶ τὸ
μέσον, *der Kern vom holz /*
Th. δρ^ας, *υὸς, η, quercus*.
ε. 467.
- Εἵθηκε, *α. 1. ind. verbi εἵπ^αθη-
μι, impono*, ε ἵθω, *p. τίθει-
κα, α. 2. ἔθλω. θ. 174.*
- Εἵεικη, *ferat*, *α. 1. sub. εἵεικα^α,
α. 1. act. infinit. ab εἵεικω,
idem quod εἵγκω, vel à φέ-
ρω, fero*, f. οἶσω, *α. 1. ἤγειρα,
Poëtice ἤειρα, & abjecto
augmento, ἔειρα, α, ε. 561.*
θ. 784.
- Εἵειραν, *distribuerunt*, *α. 1. ind.
à νέμω, f. μᾶ^α, tribuo*, præf.
νεμέμηκα, *α. 1. ἔειρα, p. med.
νένομα. ε. 212.*
- Εἵειρα, *propter, causa*, adverb.
ε. 162. ἔειρα. θ. 983.
- Εἵειρε, *inerat*, *3. sing. imperf.
ab ἔγκειμαι, f. κείσμαι. Th.
κείμαι, jaceo. θ. 145.*
- Εἵειπνισαν, *α. 1. act. ab ἐμπνέω.
inspiro, aspiro. Th. πνέω, f.
πνέσω, flo, spiro. α. 131.*
- Εἵειποιήσαντο, *duxerunt*, *α. 1.
med. verbi ἐμπνέω, facio
in.*

in. Th. ποίω, ᾧ, facio. §. 7.
 Εἰπών, *alloquens*, præf. part.
 Th. ἔπω, *dico*. a. i. εἶπα.
 ε. 192. 260.

Εἴρη, *infra*, adverb. Th. ἔρα,
 ας, ἡ, *terra*. §. 720.

Εἰροισι, *inferis*, dat. pl. Ion.
 idem quod ἔραχθονίσις. Th.
 ἔρα, ας, *terra*. §. 850.

Εἴη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος,
 seu ἔν, annus. ε. 768.

Εἰρή, placida, genit. ab εἰρήης,
 ἔ, ὁ, *bonus, placidus*. The-
 ma est εἰρ, ἔ, ὁ, *bonus*. θ. 65.

Εἴρη, a. i. m. ab εἰραίω, occi-
 do. f. αρᾶ. a. i. εἴρη. θ. 316.

Εἴθ', pro εἴθε, *hic, ibi*. ε. 165.
 493. hinc εἰθέπερ, idem
 quod εἴθα. §. 586.

Εἴθε, *hic, huc*, adverb. Th.
 εἴθα. ε. 652. §. 775.

Εἴθεν, *hinc*, adverb. de loco. Th.
 εἴθα, *hic, illic*. α. 28. §. 9.

Εἴθεψα, *inferere*, a. i. inf.
 m. ab εἰτέψω, αλο *in.* Th.
 τέψω, αλο. f. ἥρεψω. p. τέψε-
 φω. a. 2. ἱτέσθον. p. m. τί-
 τέσθω. ε. 779.

Εἶ, pro εἶσι, *est*. ε. 747.

Εἶ, *in*, poet. pro εἶν. α. 276. θ. 297.

Εἶκοσι, *quotannis*, ab εἰκώ-
 σι, ε, ὁ, ἡ, *annus*. Th.
 εἰκώ, *annus*, q. d. εἰς εἰω-
 τὸν ἐπανελθόν. ε. 447. θ. 58.
 α. 87.

Εἰκάζει, *repono*, pro ἐγκα-
 ζει.

ἦ, 2. ling. a. 2. med. im-
 perat. ab ἐγκαθίστημι. Th.
 τίθημι, *pono*. ε. 27.

Εἰπών, *proloqui*, præf. inf. pro
 εἰπών. Thema ἔπω, *dico*, a. i.
 εἶπα. §. 369.

Εἰνάετις, *novennio, ἐνάετις, no-
 vennis*. Th. ab ἐνά, *novem*,
 & ἔτ, ετ, τὸ *annus*. θ. 801.

Εἰνατήρ, dual. num. ab ἐναί-
 τηρ, ε, ὁ, *novennis*, ab ἐνά,
novem, & ἔτ, *annus*. ε.
 434.

Εἰνά, οἱ, αἱ, τὰ, *novem*, ἄ-
 κλιτον. §. 56. 60. 76.

Εἰπέτε, poet. *dicite*, pro εἰ-
 πτε, præf. imperat. ab εἶπω.
 Th. ἔπω, *dico*. a. i. εἶπα. a. 2.
 εἶπον. ε. 2.

Εἰσιήσι, dat. pl. Ion. & poet.
 pro εἰσιήαις, ab εἰσιή, *consi-
 lium*, sicut σύνισις, *intelligen-
 tia* est, à συνίημι, ita εἰσις ab
 εἰνίημι, *immitto*. Th. ἔω, *mit-
 to*. §. 494.

Εἰνηφιν, *perendinum*, ab εἴη,
 seu εἴη, vel εἴνη, seu εἴνη, *ve-
 tus*, (sub. ἡμέτε.) φιν, est pa-
 raloge poetica. Th. ε, seu
 εἴ, *annus*. ε. 408.

Εἰνοσίγαι, *Neptunus*, ab εἰνώ,
moveo, & γαῖα, *terra*. α. 104.
 §. 441.

Εἰνύχ, η, ον, seu εἰνύχ,
nocturnus, adject. Th. νύξ,
 κῆς, ἡ, *nox*. §. 10. α. 32.

Ε'ιόησι, *sensit*, ut & ε'ιόησαν. a. 1. ind. a. νοέω, *cogito*. Th. νόος, νῆς, *mens*. i. 89. α. 410. θ. 488.

Ε'ιοπῶ, *clamorem*, ab ε'ιέπω, *dico*. Th. ἴπω, *dico*. θ. 708.

Ε'ιοσις, *sis*, ἡ, *motus*, ab ε'ιόω, *moveo*. Th. εἶς, ἐνός, κινῆς. θ. 681. 849.

Ε'ιοσίχθων, *terra quassator*, ex ε'ιόω, *moveo*, inde ε'ιοσις, *motus*, & χθών, *terra*, quod terram moveat. Neptuni Epitheton. i. 665.

Ε'ιτός, *intus*, adverb. i. 267. α. 312.

Ε'ιτόθεν, & ἔντοθεν, *intus* : idem quod ε'ιτός. i. 540. 518. θ. 598.

Ε'ιτύναος, a. 1. med. infinit. ab ε'ιτύνομαι, *apparo*. Th. ἔντια ἔντη, τὰ, *arma*. i. 630.

Ε'ιυαλίσις, gen. Ion. ab ε'ιυάλις, ♂, ὁ, *Mars*. Th. Ε'ιυώ, ἡ, *Bellona*. α. 371.

Ε'ιυώ, ὁ, ♂, ἡ, *Bellona*, ab ε'ιύω, *perimo*. θ. 273.

Ε'ξ, *ex*, præposit. reg. genit. i. 148. 306. α. 76.

Ε'ξάδ'ος, ♂, ὁ, nomen viri. α. 180.

Ε'ξαλαπαξει, *diripiet*, f. 1. Th. λαπαίζω, sive λαπαίωσθω, f. ξω. evacuato. i. 187.

Ε'ξαλίσσας, *evitare*, a. 1. med. infin. Vide supra α'λίσσας. i. 105. 756. 800.

Ε'ξαμείβετο, imperf. Ion. abjc-

cto augmento, verbi εξαμείβομαι, *immuto*. Th. α'μείβω, f. ψω, *commuto*.

Ε'ξαπάτης, *blanditias*, acc. pl. ab α'πάτη, *dolus*. Th. α'παταίω, *decipio*. θ. 205.

Ε'ξαπάτησι, pro ἐξηπάτησι, a. 1. ind. Th. α'παταίω, f. ἦσω. *decipio*, proprie πάτη α'πάγω, à via aliquem abduco in devia, hinc ἐξαπατήσῃ, a. 1. sub. i. 321. 371. θ. 889.

Ε'ξαπατήσκων, (alii legunt ἐξαπαφίσκων, *fallens*, quod ab α'φάω, *palpo*) poët. idem quod ἐξαπαταίω. θ. 537.

Ε'ξαδης, *denuo*, Adv. Thema est αὐ, *rursus*. θ. 915.

Ε'ξιγίνοιτο, *procreati sunt*, a. 2. m. cum Genit. verbi ἐκγίνομαι, *enascor*. hoc à γείνομαι, *nascor*. Vide in γείνατο. θ. 124. 106. 147. 263.

Ε'ξίθερε, a. 2. act. ab ἐκθορέω, *profilio*, Th. θύρω, vel θορέω, *salio*. θ. 281.

Ε'ξει, *habebit*, f. 1. Them. ἔχω, *habeo*. a. 2. ἔχον. i. 270.

Ε'ξείης, poëtice pro ἐξῆς, *deinceps*, *ordine*. θ. 809. 738.

Ε'ξηχοντα, *sexaginta*. i. 562.

Ε'ξιλάω, poëtica ἔα επενθεσί, pro ἐξιλαῖν : ab ἐξιλάω, f. αἶσω, *expello*, p. ἐξήλασα. Th. ἱλαύνω. f. αἶσω. *agito*. θ. 491.

Ε'ξιλάεσσι, *expellant*. præf. verbi ἐξε-

bi ἐξελάω, ἐξέλαον, a. i. aēt.
verbi ἐλαύνω, f. αῶν, p. χα.
ε. 222. θ. 820.

Ε'ξείλεθ, *exemit*, a. 2. m. ab ἐξαι-
ρῆμα, Th. αἰρίω, *cario* f.
ἦσαν, p. ἥρηαι, a. 2. εἶλον. ε.
104. α. 89.

Ε'ξελεῖν, *exire*, a. 2. inf. ἐξελεῖ-
σαι, a. 2. part. f. g. Th. ἔρχομαι,
venio, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἔλ-
θον. p. med. ἐλήλυθα. θ. 772.
ε. 216.

Ε'ξείλω, f. i. inf. pro ἔξεν Ionice,
Th. ἔχω, *habeo*, f. ἔξω, p.
ἔχηκα. a. 2. ἔχον. θ. 394.

Ε'ξενάειξαι, a. i. ind. verbi ἐξ-
ναεῖζω, f. ξω. Th. ἐνείρω, *oc-
cido*. θ. 289. α. 329.

Ε'ξίπην, a. 2. indic. aēt. ab
ἐξίπνημι. f. ἐνπνήσω, a. 2. aēt.
ἐξέπνῃ. ε. 98.

Ε'ξεραπώνεις, a. 2. part. aēt. Th.
ἐρείπω, f. ψω, *cado*. in a. 2. aēt.
ἔραπον. α. 174. θ. 704.

Ε'ξερύσας, a. i. part. ab ἐξερύω,
extraho. Th. ἐρύω, f. ὕσω, *tra-
ho*. ε. 624.

Ε'ξετέλειον, & ἐξετέλειος, pro
ἐξετέλειος, *perfecit*, a. i. ab
ἐκτελείω, *perficio*. ἐξετελείτο,
imperf. pass. Th. τέλει, *fi-
nis*. ε. 83. θ. 1002. 403. 881.

Ε'ξεφαάνθη, *emersit*, a. i. pass.
ab ἐμφαίω, *emergeo*, pro ἐξε-
φαίνθη, per epenthesein Ἔ α.
Th. φαίω. f. ῥά. p. πίφασκα.

a. i. ἴφηναι. *ostendo*. θ. 200.

Ε'ξήμηναι, a. i. ind. *euomuit*, ab
ἐξεμῖω. f. ἴσω, vel ἦσω. Th.
ἔμειω, ῥά. f. ἴσω, *vomo*. θ. 497.

Ε'ξήρχον, *incipiebant*, *duces
erant*. 3. pl. imperf. aēt. ab
ἐξάρχω. Th. ἀρχομαι, *incipio*.
α. 205.

Ε'ξικεῖται, *pervenit*, a. 2. med.
ἐξικέμῃ, α, ετο. verbi ἐξικνέ-
μαι, *pervenio*. Th. ἰκνέομαι,
venio, f. ἴξομαι, p. ἴγμαι, a. 2.
med. ἰκέμῃ. α. 471.

Ε'ξίτον, verbale, οἷς οὐκ ἐξίτον ἴσι,
quibus non exire licet. ab
ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*.
θ. 732.

Ε'ξόπιθεν, poët. pro ἐξόπιθεν,
adverb. à tergo. ἐξοπίσω. ε. 88.
Th. ἐπίζω, *retrosum*, *retro*.
α. 130.

Ε'ξοχ', adverb. pro ἔξοχα. *excel-
lenter*, ab ἐξίχω, *excellō*. Th.
ἔχα, f. ἔξω & χήσω, *habeo*.
ε. 771.

Ε'οικώς, ὅτ', part. præt. med.
ab εἶκω, *similis sum*. hinc ἴοι-
κα dicitur pro οἴκα, sicut ἐώ-
ρακα pro ὠρακα. α. 215. ε. 233.

Ε'ολπα, præt. med. ab ἔλπο-
μαι, *spero*. Th. ἐλπὶς, ἰδ', ἡ,
spes. ε. 473. 271.

Ε'όν', ἰόν', ἰόντα, gen. dat. &
acc. ab ἰών, poët. pro ὦν, ab
εἶμι, *sum*. ε. 474. 361. 29.
θ. 32.

Ε'ός,

Εὖς, suus, hinc genit. Ion. εὖο, pro εὔ. §. 472.

Εὔστα, præf. part. f. g. ab εἰμι, sum. s. 290. 206.

Εὔπ', pro ἐπὶ, in, præposit. s. 34. 43.

Εὔπαῖω, adduco. f. ἄξα, p. ἤξα, a. 2. ἤξα & Atticè ἤγαγον. Th. ἄγω, duco. §. 176.

Εὔπαινος, probaverit, a. 1. act. opt. Æol. ab ἐπαινέω. Th. αἶνω, v, ò, laus. s. 12.

Εὔπαινης, genit. ab ἐπαινή, gratias. Th. αἶνω, v, ò, laus. θ. 768. 774.

Εὔπαυε, animum adjice, præf. imperat. ab ἐπαυέω, f. ἔσω, præf. ἐπήκα, a. 1. ἐπήκασα, hinc in sub. ἐπακέσω, ης, η, p. m. ἐπήκα. s. 273. 446.

Εὔπαυον, auscultatorem. s. 29.

Εὔπαλιν, insiliens, præf. part. ex ἐπὶ & ἀλόμιν, poëtice ἄλιν, sic ἐκλιν, ἄριν, pro ἐκλιν, δρόμιν. Th. ἄλλομαι, f. ἔμαι, salio. §. 815.

Εὔπαρμον, sufficientem, præf. part. Vide ἄρμον. s. 599. 625.

Εὔπασθε, 3. pl. a. 1. med. comederunt, à πάω, vel πίομαι possideo, vescor. præf. pass. πίπαμαι. §. 642.

Εὔπαιρ, fruitor, ab ἐπαιρίω, Th. αὔρω, ας, η, qui fruitor

aura, qui respirare potest. s. 238. 417.

Εὔπαχιν, a. 1. ind. vexavit, constrinxit. Th. πάχνη, ης, η, pruina. unde παχύνω, ὦ, s. 358.

Εὔπει, pro ἔπει, acc. pl. ab ἔπε, εὔ, verbum, ab ἔπω, dico. a. 117. 326. §. 84.

Εὔπιθισι, ingredi fecit. a. 1. act. activè capitur, verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, eo, f. βήσομαι. p. βέθηκα, a. 2. ἔβην. s. 578. 657.

Εὔπισσι, dat. pl. Ion. pro ἔπισσι, & forte ita legendum: ab ἔπε, εὔ, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico. s. 184. §. 90.

Εὔπιθκει, a. 1. verbi ἐπιτίθημι, impono. f. θήτω, ἔθην, a. 2. ἔθην. s. 332.

Εὔπει, postquam, quoniam. s. 120. a. 110. 336.

Εὔπειγ, festinabat, imperf. Th. ἐπείγω, urgeo, f. ἔγω. a. 21.

Εὔπει, ἔπειτ' deinde. Th. εἶπα, postea. s. 614. a. 332. θ. 193.

Εὔπεκτο, imperf. verbi ἐπίκειμαι, jaceo, super impositus sum. f. κείσομαι. Th. κείμαι, jaceo. §. 143.

Εὔπεβαλι, injecit, a. 2. act. pro ἐπιβάλλω, ab ἐπιμβάλλω, superinjicio. Th. βάλλω, αλῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. s. 98.

Εὔπεμβαός, insists. perf. part. ab

- ab ἐπιμδαίνω. Th. βαίνω, co.
α. 324.
- Ε'πιμψι, *misit*, a. 1. ind. verbi
πίμπω, *mitto*, f. ψω, p. φα.
9. 784.
- Ε'πίπλων, ως, ω, *navigavi*, 1.
sing. a. 2. aēt. vel imperf. ab
ἐπιπλωμι, pro ἐπιπλίω, ad
formam ἔδω, ως, ω, vel ἔδ-
δω, ως, ω, à δίδωμι, *do*. Th.
πλίω, f. πλάσω, *navigo*. 1.
684.
- Ε'πὶρρώσαντο, 3. pl. a. 1. med. in-
dic. ab ἐπὶρρώνυμι. Them.
ρῶνυμι, *confirmo, corrobore*.
f. ρῶσω. p. ῥρώκη. a. 1. ῥρώσα.
9. 8.
- Ε'πιστενάζει, imperf. à στενα-
χίζω, f. σω. Them. στενός, ὤ, ὁ,
angustus. 9. 843.
- Ε'πίτει, *ingemiscebat*, imperf
à σίνω, *gemo*, f. νῶ, Th. σίνος,
υ, ὁ, *angustus, arctus*. 0. 679.
- Ε'πίχεται, 3. sing. a. 2. med. ab
ἐπέχω, *animum attendo*, f.
ἐφίξω, a. 2. ἔπιχον. Th. ἔχω,
habeo. f. ἔξω & χήσω. p. ἔχη-
κη. a. 2. ἔχον. 9. 177.
- Ε'πὶ, *sequitur*, præs. ind. Th.
ἔπομαι, vel ἔπω. 1. 220.
- Ε'πίτιλλε, *imperabat*, imperf
aēt. ut ἐπιτίλλει, imperf pass.
Th. τίλλω, *inulitatum ver-*
bum. 9. 995.
- Ε'πιτέρπει, imperf. verbi ἐπι-
τέρπομαι, *delector*. Th. τέρ-

- πω, f. ψω. *delecto*. 9. 158.
- Ε'πίφαστο, *apparebant*, 3. pl.
plusq. perf. poet. pro πφασ-
μῶροι ἦσαν, à φαίνομαι, *appa-*
reo. f. 2. φανήσομαι, præt. pass.
πίφαμμαι, & Att. πίφασμαι,
a. 2. ἰφάνλω. α. 166.
- Ε'πιφνι, *occidit*, imperf. à πί-
φνω, idem quod φίνω, *occi-*
do, p. m. πίφονα. α. 57. 1. 148.
- Ε'πίφραδι, a. 2. ind. aēt. ἐπι-
φράζω, *induco, indico*, f. σω.
p. κω. a. 2. ἰφραδν, p. m. πί-
φραδα. Th. φράζω, *dico*,
memoro. 9. 74. 162.
- Ε'πιφρέσαστο, *excogitavit*, a. 1.
m. Poët. pro ἐπιφρέσαστο. Th.
φράζω, *dico*. 9. 160.
- Ε'πίφυγον, *enata erant*, imperf.
verbi πύφω, idem quod
φύω, *nascor*. f. σω. a. 2.
ἰφω. 9. 673. α. 76.
- Ε'πίχην, *abstinere*, præs. inf.
Th. ἔχω, f. ἔξω. 1. 134.
- Ε'πίων, gen. pl. ab ἔπειω, ἔπειω,
τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.
1. 401.
- Ε'πήγαγε, *adduxit*. Atticè pro
ἐπήγε, præt. m. vel a. 2. Th.
ἄγω, *duco*, f. ξω. 1. 240.
- Ε'πηλάνες, ὤ, ὁ, *anpms*. Th. ἔπος,
ἔπειω, τὸ, *anpms*. 1. 31. 515.
- Ε'πλώ, *aderat*, imperf. ab εἰμί,
sum. 1. 114. 598. 9. 799.
- Ε'πλώ, *postquam*, ex ἐπὶ & ἦ, pro
ἄν, & hoc pro ἰάν. 1. 289.
- Ε'πῆ-

Ε'π'ήνησαν, *laudarunt*, aor. 1. Poëtice, pro ἐπ'ήνησαν, ab αἰνέω. Th. αἰνέω, laus. θ. 664.

Ε'π'ωύθη, *completa erat*. a. 1. pass. ind. ab ἐπ'ωύω, *expedio*. Them. αἰνέω, item, αἰνέτιω, *perficio*. α. 311.

Ε'π'ήρατ', *amabilis*. Th. ἐράω, αἶσω, αμο. ε. 63. θ. 67.

Ε'π'ηριφείας, *coopertis*, ab ἐπ'ηριφής, *tectus*. & hoc ab ἐρέφω, ψω, *tego*. θ. 598.

Ε'πὶ, *præposit.* regit gen. dat. & acc. ε. 250. α. 76. 306.

Ε'πιβήμηναι, *conscendere*, a. 2. inf. Æolic. pro ἐπιβῆναι, ἐπιβησένω, Ionicè pro ἐπιβῆσθαι, f. 1. inf. ἐπιβάντες, ἐπιβᾶσα, aor. 2 part. ab ἐπιβαίνω, *conscendo*, f. βησομαι, p. βέβηκα, aor. 2. ἔβην. α. 40. θ. 396.

Ε'πιδείλα, *adverb.* *post meridiem*, à δείλη, ης, ἡ, *tempus pomeridianum*, q. à δέω & ἔλη quum solis splendor deficere incipit. Malo ἐπὶ δείλα, *circa pomeridianum tempus*. ε. 808. 819.

Ε'πιδέρεσθαι, *inspicit*, præf. ind. Th. δέρεω, *video*. f. 2. δερεσά, a. 2. ἔδερεσθαι. ε. 166.

Ε'πιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi δίδωμι, do, a. 2. ἔδωκον, ως, ω. ε. 394.

Ε'πείκειλ', *similis*. Th. εἶκω, ξω, *similis sum*. α. 182. θ. 207.

Ε'πιχίς, *imponens*, a. 2. part.

act. Th. τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 695.

Ε'πιθήκη, ης, ἡ, *accessio, additio*. Th. τίθημι, *pono*. ε. 378.

Ε'πιθονε, *obtemperarunt*, 3. pl. a. 2. med. à πιθόμαι, *assentior*, a. 2. m. ἐπιθόμην, p. m. πειθίσθαι. præf. pass. πίπυσμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι. ε. 69. θ. 474.

Ε'πὶ-θρησ, a. 2. act. à θρησέω, *salio*. α. 321.

Ε'πιθρῶσκουσα *insiliens*, pr. part. f. g. Th. θρῶσκω, *salio*. α. 438.

Ε'πικληζιν, acc. ab ἐπὶ κληζίς, *cognominatio*, ab ἐπὶ, & κηλίω, f. ἦσω, *voco*. θ. 207.

Ε'πίκλοπ', *furax*. Th. κλέπω, ψω, *furor*, p. m. κέκλοπα. ε. 67. 78.

Ε'πίκυροι, *auxiliarii*. ab ἐπὶ κύρω, υ, ὁ, *auxiliator*. θ. 815.

Ε'πικρατέοντα, pl. num. part. præf. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κρατέω, *robur*. α. 308.

Ε'πικρατέας, Poët. pro ἐπικρατέως, *adverb.* *validè*. Them. κρατέω, εἶ, τὸ, *robur*. ε. 204.

Ε'πικυρτώσῃ, *attollentes*. Poëtice dualis num. part. præf. ab ἐπικυρῶω, α', *incurvo*. Th. κυρῶς, εἶ, ὁ, *curvus*. α. 234.

Ε'πιλήθιο, *obliviscere*, Ionicè pro ἐπιλήθω, præf. imperat. verbi ἐπιλήθομαι, *obliviscor*. Th. λήθω, f. σω, *lateo*, a. 2. ἔλαθον,

- ἔλαθον, p. m. λείληπα. s. 273. θ. 102.
- Ε'πιμάρτυροι, testes. Th. μαρ-
τυρ, Θ, ὁ κ' ἡ, testis. a. 20.
- Ε'πιμειδής(ας, arridens, a. 1. part.
act. Them. μειδιάω, f. ἤσω,
video leniter. θ. 547.
- Ε'πιμετρέω, mētro dabo, f. 1.
ab ἐπιμετρέω, in mensura ad-
do. Them. μέτρον, τὸ, men-
sura. s. 395.
- Ε'πιμηθός, nomen viri. s. 85.
- Ε'πιμίσγω, commisceatur, præf.
ind. ἀ μίσγω, pro μίγνυμι,
miscuo, f. ξω. θ. 802.
- Ε'πιμωρῶς, vituperabilis, ἡ.
Them. μωμῶ, s, ὁ, dede-
cus. s. 13.
- Ε'πιόντω, accedentem, a. 2. act.
part. ab ἐπείμι, accedo. Th.
αἶμι, eo. s. 673. a. 333.
425.
- Ε'πίορκον, perjurium. Th. ὀρ-
κῶ, s, ὁ, iurandum. s.
280. 802. θ. 232.
- Ε'πιπαύγω, prorsus, adverb.
παύγω, pro παύω, valde.
s. 262.
- Ε'πιπειθόμενος, obtemperans,
præf. part. ἀ πείθομαι. Vide
in ἐπίθων. a. 369.
- Ε'πιπλομώοιο, gen. Ion. volven-
te, ἐπιπλόμω, pro ἐπιπι-
λόμω. Thema, πίλομαι,
sum. a. 87. θ. 493.
- Ε'πιπλω, implebant, 3. pl. a.

2. act. ἀ πιπλάω, pro πιμ-
πλάω, vel πίμπλημι, im-
pleo, a. 2. ἐπιπλον, sicut ἀ
πμώ, ἐπμω. Th. πλιῶ, s,
ὁ, plenius. a. 291.
- Ε'πιπνέει(ς, inspirant, præf. ind.
Them. πνέω, f. πνέσω, spiro.
θ. 872.
- Ε'πίρροθι, ex ἐπὶ & ῥόθῳ, s, ὁ,
undatum fremitus, ἐπίρρο-
θῶ, s, ὁ, ἡ, auxiliator, uti-
lis. s. 558.
- Ε'πισμυγρῆ, arumposā, ἡ. Th.
σμυγρῶ, vasto, f. ξω. a. 264.
- Ε'πισπείρω, iteratam satio-
nem. Them. σπείρω, f. ἐρῶ,
sego. s. 444.
- Ε'πισυμδύως, scienter, adverb.
ab ἐπισύμα, scio, ex ἐπὶ &
ἴσμι, scio. a. 107. θ. 87.
- Ε'πισυλαδύω, Adverb. ornate,
succincte. Th. σύλω, mitto.
item, orno, f. σελῶ, p. ἔσταλ-
χα, a. 1. ἔσταλα, p. m. ἔσταλα.
a. 287.
- Ε'πιστρέφει, convertitur, præf.
ind. ἀ στρέφω, verito, f. ψω, p.
ἔστρεφα, a. 2. ἔστρεφον. θ. 753.
- Ε'πίχαι, præf. act. imperat. co-
hibe, inhibe, ab ἵχω, pro
ἵχω, inhibeo. a. 416. hinc
ἐπίχαιον, in dual. a. 350.
- Ε'πιτίλλει, exoritur, præf. ind.
hinc ἐπιτελλόμενος, Æolice,
pro ἐπιτελλόμενος, part. præf.
genit. pl. g. f. Them. τίλλω,
verbum

- verbum inusitatum. s. 381.
565.
- Ε'πίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων, ον, ο, η, *prudens*. Them. φρῶν. 9. 122. ἐπιφροσυή, dat. pl. Ionice, pro ἐπιφροσυάις, ab ἐπιφροσυή, *prudencia*. 9. 661. 896. 122.
- Ε'πιχθόνιοι, *in terris versantes*. idem quod ἐπίχθιοι, οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, dat. pl. Ion. ex ἐπὶ & χθών, οὐδς, η, *terra*. s. 122. 9. 372.
- Ε'πιψάων, præf. part. ab ἐπιψάω, *contingo*. Th. ψάω, idem quod ψάω, *tango*. α. 217.
- Ε'πλιε, per syncopen, pro ἐπλίε, *facta est*, à πίλομαι, *sum*. item, ἐπλιε, imperf. pro ἔπλιε. 9. 425. 836.
- Ε'μπώλω, Adverb. *prope*, ab ἐμπλάω, *arproinquo*. Th. πίλας, *prope*. α. 372.
- Ε'ποίη, a. i. ind. ἔχον ποιῆν, *vestigium facere*. à ποιέω, *facio*. s. 678.
- Ε'πομύσση, 3. sing. a. i. act. subj. Poëtice, pro ἐπομύσση *juraverit*, ab ἐπόμνυμι. f. ἐπομύσω. Them. ὁμνυμι, *juro*, f. ὁμύσω, p. ὁμύσσω. 9. 793.
- Ε'πον, 3. pl. præf. ἐποντο, *sequebantur*, pro εἰποντο abjecto augmento, imperf. Ion. ab ἔπω, *sequor*. α. 277. s. 403.

- Ε'ποπιδέειν, *inspicere*. Them. ὀπιδέειν, *video*, p. m. ὀπιδέειν, a. i. ὀπιδέειν. s. 765.
- Ε'πόρριον, a. i. ind. *irruit*, ex ἐπὶ, & ὀρέω, f. σω, *impetu feror*. Th. ὀρώ, *concito*. f. ρά, vel ρω, α. 442. 452.
- Ε'πρ, ε, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*. s. 451. α. 330.
- Ε'ποπῶν, *volabat*, 3. sing. imperf. med. à ποπῶμαι, *volo*, à ποπῶ, ἥς, η, *volatus*. Th. πῶμαι, vel πῶμαι, *volo*. α. 221.
- Ε'ποπύων, *instigare*, præf. inf. act. Them. ὀπύων, f. ὀπύω, *incito*, p. γηα. s. 595.
- Ε'πρσι, a. i. ind. pro ἔπρσι, à πρῆθω, *incendo*. 9. 856.
- Ε'πρ, septem. α. 272.
- Ε'πρπώδω, *septem pedalem*, acc. ab ἐπρπώδης, ex ἐπρ, & πρ, πώδης, *pes*. s. 422.
- Ε'πρπορον, acc. sing. nomen fluvii, q. d. *habens septem vias*. 9. 341.
- Ε'πρπυλ, *septem portas habens*, à πρπυλ, ἥς, η, *porta*, & ἐπρ, *septem*. s. 161. α. 49.
- Ε'πρρῖν, *evolat*, 3. sing. præf. pass. à πρρῖν, Poëtice πρρῖν, *terrefacio*, *attonitum reddo*. πρρῖν, *attonitus sum*. item, *animo specto attento*, quæ significatio huc quadrat. s. 445.

Ε'πώνυμον, &, τὸ, nomen è re impositum, ex ἐπι, & ὄνομα, αἶϑ, τὸ, nomen. θ. 144. 282.

Ε'πύρρει, concitavit, 3. sing. a. i. act. ab ἐπύρω, concito. Them. ὄρω, ρά, & ρω, concito. α. 69.

Ε'ραζ', pro ἔραζε, Adverb. ad locum, in terram, humi. Th. ἔρα, ρας, ἡ, terra. α. 174. 268.

Ε'ραζε, humi. in prosa χαμαί, adverb. ε. 419. 471.

Ε'ράσασατο, a. i. m. amavit, pro ἐράσαντο Poëtice; ab ἐράω, amo, f. αἶσω. hinc ἐράτο, amabilis, jucundus, & ἐρατὴν, amabilis. θ. 70. 136. 915.

Ε'ρατὴ, ὅϑω, ἔς, ἡ. Erato, nomen mulieris vel Musæ, ab ἐράω, amo. ἐρατὴ, amabilis. θ. 78. 247.

Ε'ργάζοντο, operantur, ἐργάζοντο, imperf. pro εἰργάζοντο, abj. augmento, ἐργάζετο, pro ἐργάζετο. Dorice, præf. imperat. ἐργάσθω, a. i. med. opt. εἰργασμαι, p. pass. Th. ἔργον, opus. ε. 43. 312. 150. 297.

Ε'ργματι, operi, dat. sing. pro ῥέγματι, per metathesin, à ῥέζω, ῥέξω, & per metathesin ἔρξω, facio. θ. 823. ε. 799.

Ε'ργον, opus, ἔργον, gen. Ion. pro ἔργω, ἔργ', pro ἔργα. ε. 20. 21. 389. θ. 146.

Ε'ρδν, facere, præf. inf. ab ἐρδω,

idem quod ῥέζω. ε. 35. θ. 417.

Ε'ρεβϑω, εϑω, τὸ, Erebus, est nomen gehennæ, caligo, ἐρίβωσθω, ex orco, ἐρίβω pro ἐρίβωσθω, est paragoge Poëtica. ἐρεβνῆ, caliginosa, ab ἔρεβϑω, εϑω, τὸ, caligo. θ. 125. ε. 17.

Ε'ρδπομδρς, diruta, præf. part. pass. ab ἐρείπω, diruo, f. ψω. θ. 704.

Ε'ρεμνῆς, genit. sing. quasi ἐρεβνῆς, ab ἐρεμνῆ, obscura. Thema, ἔρεβϑω, εϑω, τὸ, orcus. θ. 334. α. 444.

Ε'ρδμδρον, per syncopen, pro ἐρδμδρδρον, vel potius pro ἐρδμδρδρον, à Themate ἐρδμδρον, in vestigo. Vide Them. ἐρδμδρον, f. ξω, ructo, a. 2. ἥρδμδρον. Alii ἐρδμδρον, Doricè, pro ἐρδμδρον, ab ἔρω, seu ἔρην, dico. ε. 474.

Ε'ρίω, dico. Th. εἶρω, dico. ε. 200. 284. α. 330.

Ε'εἰβρύχω, valde mugientis, Ionice pro ἐεἰβρύχω, ab ἐεἰβρύχης, & ὁ, valde mugiens, ex ἐεἰ quod in compositione valet valde, & βρύχω, ξω, strideo, frendeo. θ. 832.

Ε'εἰγδύπιο, gen. Ion. ab ἐεἰγδύπῳ, & ὁ, ἡ, Poëtice pro ἐεἰγδύπῳ, valde sonans. Th. δῦπῳ, & ὁ, sonitus. θ. 41.

Ε'εἰζε, certabat, imperf. pro

ἡ ἐξῆς, ab ἐξῆς, certo. Th.
ἐξῆς, *lis. a.* γ. θ. 534.

Εἰσηλὴς, ἑ, ὁ καὶ ἡ, Ionice
pro εἰσηλὴς, *valde virescens*, ex' ἑ, intensiva particula & ἡμῶν, *vireo*. θ. 30.

E^{re}θ, η, ancilla, famula, ab
 εἶρ, εἶ, τὸ, lana. hinc
 ἑ^{re}θ, υ, η, ancilla, que la-
 nificium exercet. s. 600.

Ε' εἰςλυπον, valde sonantem, ex
 ἱερ valde (quæ est particula
 in compositione tantum usi-
 tata, intendens significatio-
 nem) & ex πύπ @ , π , ὀ ,
 sonus pulsus factus , per pro-
 sthelin Ἔγκωπα , ἀ πύπ @ ,
 π , ὀ . Thema , πύπλω , pulso,
 verbero. θ. 456. 930.

E' *εὐδοκῶν*, *ἐ* *Θ*, *valde gloriosus.*
Th. *εὐδοκῶν*, *ἐ* *Θ*, *τὸ*, *gloria.*
θ. 988.

Ε' *ἐλμυρον*, valde mugicntem,
 à *μουχία*, mugio. boum pro-
 prium. s. 788.

E'ann's, , n. Furia, pec-
catorum ultrix, in acc. pl.
ieann'as, ieann's. s. 801. 0.
185.

Ε^νεπιπ', *cecidit*, a. 2. Ionic. Th.
ἐπειπν, *evertō*, f. ψω, item,
cado. α. 423.

Ε' eis, ιδε, η, lis, acc. πλὴν ἑρ-
δα, & ἑρν. ε. 28. α. 148.

Εξουσις, antecedentes, a. i.
part. ab ισίζω, f. ισω, com-

tendo, certo. Them. *Yes*,
 180, n, lis. s. 437.

E'ε'εν'ς, ι'⊙, ο'ν'ι, *valde*
potens, ab'ι'ε', particula in
 compositione tantum usita-
 ta, intendens & augens si-
 gnificationem eorum qui-
 buscum componitur: & ε'ι-
 ρ⊙, ι'⊙, τ'⊙, *robur vis*. Th.
 ε'ι'ω, *valeo, possum*. ε. 414.
 θ. 4.

Ε'εσμεράζω, gen. Ion. *valde*
tonanti. Th. σμεράζω, ἦσω,
magnos strepitus edo. θ. 815.

E'είπων, gen. pl. ab'είας, s.
i, hādus, q. 'είας φαινόμεν,
quod vere nasci solet. s.
541.

Ἑρμῆς, dat. sing. ab ἑρμῆς, ἥ, ὁ,
Mercurius, ab εἶπαι, dico,
nuntio. ἑρμῶν, acc. Ion pro
ἑρμείων, ab ἑρμῆς, dicitur
etiam ἑρμίας, Poëticè, pro
ἑρμῆς. §. 444. c. 68.

Eξῆς, f. 1. ab ἑρδω. Them. ῥέζω,
f. ῥέξω, & per metathesin, ἑρ-
ξω. hinc ἑρξας, a. 1. part.
1. 325. 708.

E'pósara, f. g. in masc. ἑπείρας,
 εἰ@, *amabilis*: ἑπας, α-
 τ@, ó, in malam partem
 accipitur; ἑρ@ vero in bo-
 nam. Thema, ἐγών, amo.
 §. 245. 120.

Εἶδος, γ. ὁ, Amor. Th. ἰσγία,
amo. 9. 120, 201.

ΕΡΡΑΞΕ.

Ε'ρρηξι, *perripit*, a. 1. aēt. à ρήωω, vel ρήγνυμι, *frango*, f. ξω, a. 2. ἔρραζον, p. m. ἔρρηξα. α. 140. 415.

Ε'ρρίζω, *formidanti*, præs. part. aēt. ab ἔρριζω, *formido*, quod est ab ἔρριζα, præt. med. verbi ριζέω. Th. ῥίσις, εἶς, τὸ, *rigor, frigus*. α. 228.

Ε'ρρίψι, a. 1. indicat. verb. ῥίπτω, *abjicio*, f. ψω, p. ἔρριφα, a. 1. ἔρριψα, a. 1. part. ῥίψας, a. 2. ἔρριπον, p. m. ἔρριπα. θ. 181.

Ε'ρρώοντο, *ruebant*, 3. pl. plusq. Poëtice, pro ἔρρώντο, à ρώνυμι, *roboro*, f. ρώσω, à ρώω, hujus passivum ρώμαι, *roboror*. item *fluo, ruo*, in imperf. ἔρρώοντο, *festinabant, ruebant*. α. 230.

Ε'ρυθείη, dat. sing. nomen proprium loci, ab ἐρυθεία, ας, η. θ. 290. 983.

Ε'ρύκοι, *abducit*, præs. aēt. opt. ab ἐρύκω, *inhibeo*, f. ἐρύξω. ε. 28.

Ε'ρύσαι, a. 1. aēt. infinit. ponitur pro imperativo, ἔρυτο, pro ἐρύετε, & ἔρυτ', pro ἔρυτο, ab ἐρύομαι, quod idem est cum ῥύομαι, *libero*. hinc ἔρυμα, τὸ, *munimentum*, ab ἐρύομαι, *custodio*. ε. 534. 622. θ. 304.

Ε'ρυσίρμαζος, *currum trahen-*

tes. pro ἐρυσίρμαζες, per metaplasma, ut ait Eustathius, in Ἰλιάδ. π. ἐξ ἐρύω, ἐρύσω, *traho*, & ἄρμα, τὸ, *currus*. α. 369.

Ε'ρυσάμην, *extracium*, Poëtice, pro ἐρυσάμην, a. 1. part. med. ab ἐρύω, f. ὑσω, *traho*. α. 457.

Ε'ρχομαι, præs. ind. ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλθον, p. m. ἤλυθα. ε. 417. α. 439. θ. 91.

Ε'ς, Poëtice, pro εἰς, *in*, εἰς φάος, *in lucem*. θ. 626.

Ε'σας, 3. pers. pl. imperf. per systolen Poëticam, pro ἔσας, ab εἰμι, *sum*. α. 161. 245. θ. 586.

Ε'σθι, præs. inf. ab ἔσθω, *comedo*, & hinc ἐσθίω, *idem*. ε. 276. θ. 773.

Ε'σθλος, ἡ, ὁ, *bonus*, a, um. dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσιν. ε. 212. 119.

Ε'σίδη, *inspexerit*, poëtice pro εἰσίδη. 3. singul. a. 2. aēt. subj. ab εἰσείδω, *intueor*. Th. εἶδω, *video*, f. εἶσομαι, aor. 2. εἶδον, & ἶδον. ε. 608. θ. 82.

Ε'σκάτθις, *condidit*, pro εἰσκατέθεις. a. 2. m. 3. pers. sing. verbi εἰσκατέτιθμι. Th. τίθμι, *pono*. a. 2. m. ἐθέμην, σθ, το. θ. 890.

Ε'σες, poëtice pro ἦ, *erat*, ab εἰμι, *sum*. ε. 150.

Ε'σπίδαο', *dispersit*, pro ἔσπει-
δασι, a. i. ind. à Them. σπει-
δάω, vel σπειδάνυμι, *diffuso*,
f. σπ. ε. 95.

Ε'σφομί(α), *importare*, a. i. inf.
aët. à κερμίζω, *porto*. Th. κερ-
μίζω, *curo*. ε. 604.

Ε'σφραγί(α), *striduit*, a. i. aët.
à σφραγίζω, *fragorem edo*.
& ἑσφραγίζω, *imperf.* à
σφραγίζω. Th. σφραγίζω.
§. 679. 693.

Ε'σπειρίδες, *Hesperides*, ab ἑσπε-
ρῶ, & ὅ, *vesper, Hesperides*,
h. e. Tzetze interprete, *ve-
spertinae horae*. quibus curæ
sunt poma, h. e. *quo tem-
pore stellas in celo videmus*,
tanquam poma. §. 215. 275.

Ε'σπεί(α), *poëtice* pro εἶπ(α), *se-
quebatur*, *imperf. pass.* ab
ἑσπομαι, *sequor*. *poëtice* pro
ἑπομαι, ἑσπέ(α), *pro* ἑπιτε, *præf.*
imperat. verb. ἑπω, *sequor*.
§. 201. 114.

Ε'σπαρμένη, a. i. m. part. f. g
ἑσπαρμένη, *aëre involuta*,
pro ἑσπερμένη, τὸ σίγμα, *poë-
tice duplicatur*. ab ἐννυμι, f.
ἑσω, *induo*. Th. ἑω, *induo*.
ε. 221. 124. § 34.

Ε'σπε(α), *erit*, & ἑσπεῖται, *pro*
ἑσπται, f. i. ex εἶμι, *sum*. ε.
182. 501. ἑσπαι, *eris*, *pro*
ἑση. ε. 308.

Ε'σπόμενα, & ἑσπομμένοι, *fut. i.*

part. verbi εἶμι, *sum*. ε. 56.
§. 32.

Ε'σπυρμός, *certatim*, *cum im-
petu*, *adverb.* *pro* σπυρμός,
per metathesin. Them. σείω,
σάω, *poëtice* σύω, *concutio*.
α. 340. §. 181.

Ε'σπυτ', *perf. pass.* *pro* ἑσπυ(α),
irruit, *pro* σπυ(α), *per meta-
thesin*. à σάω, f. σάσω, p.
σίσδωκα, *præf. pass.* σίσδω-
μαι, *ubi abjecto ε & facta*
metathesi est ἑσπυμαι. Th.
σειώ, f. σείσω, *concutio*. α.
458.

Ε'σπαι, *erit*. *per syncopen* *pro*
ἑσπ(α), f. i. *verbi* εἶμι, *sum*.
ε. 34. 191. 476.

Ε'σπάλαι, *succinctas habebant*,
pro ἑσπάλαι, 3. pl. *præterit.*
pass. *Ionice*, *pro* ἑσπάλαι, *præf.*
ἑσπ(α). Them. σπάλω, *orno*. σπάλ-
ωμαι, *vestibus orno*, f. 2.
σπάλω, p. ἑσπάλω, a. i. ἑσπάλω.
præf. pass. ἑσπάλωμαι, p. m. ἑσπάλω.
α. 288.

Ε'σπαότ', *pro* ἑσπαότ', *stantes*, *part.*
aët. dualis num. ab ἑστημι,
sto. f. σήσω. *præf.* ἑσπα(α). *in*
part. præf. ἑσπα(α), & *per syn-
copen*, ἑσπ(α), ἑσπ(α), *pro*
quo ἑσπ(α). §. 519. *item* ἑσπ(α),
ἑσπ(α). α. 61. 747.

Ε'σπα(α), *stant*, 3. pl. *imperf.*
aët. ab ἑστημι, *sto*. α. 196.

Ε'σπαι, *stant*, 3. pl. *præf. aët.*
ab

ab ἴσημι, quod poëtis idem
est cum ἴσημι, sto. §. 796.

Ἐσφάνω), *cinctum est*, præter
perf. pass. ἐσφάνωμαι, σφά-
ται. hinc in pl. perf. ἐσφά-
νω, à σφάνω. Th. σάφω, co-
rono. §. 382. α. 204.

Ἐστη, stetit, a. 2. ab ἴσημι, f. στή-
σω, p. ἴστημι. α. 361. §. 745.

Ἐστήκει), *firmata sunt*, 3. sing.
præter. hinc ἐστήκει, in pl.
perf. à στήζω, f. ξω, statuo.
§. 779. α. 218.

Ἐστή, dat. Ionicè, pro ἱστία, ab
ἱστία, αἱ, ἡ, focus. item *Vesta*
quæ vox hinc orta est. Dici-
tur & Ionicè ἱστή. ε. 732.
§. 454.

Ἐστί, ἐστί, ἐστίν, est, licet. ab εἰμί,
sum. ε. 36. ἱστ. §. 720.

Ἐσφαράγισσι, *sonum excita-
bant*, imperf. verbi σφαρά-
γισσω. Thema σφάραγος, ε,
ὁ, sonus. §. 706.

Ἐχάλη, *extrema*, dat. ab ἐχα-
πά, extremitas rei alicujus.
Th. ἔχατος, ε, ὁ, ultimus.
§. 275.

Ἐχον, *obtinerint*, a. 2. ab ἔχω,
habeo, f. ξω. §. 113. ε. 125.

Ἐστω, esto, 3. sing. præf. impe-
rat. ab εἰμί, sum. ε. 368.

Ἐπαῖρος, amicis, acc. ἐπαῖρον,
& ἑταῖρον, poëtice. ε. 181.
714. 705.

Ἐπινύσθῃ, *extentum est*. a. 1.

pass. à πινύω. f. σω. p. κα. Th.
τείνω, tendo. §. 177.

Ἐπα, acc. ἑταῖρος, pro ἑταῖρος, ge-
nit. singul. ab ἑταῖρος, annus.
ε. 129. 171. 694. §. 803.

Ἐπεκ', pro ἑταῖρος, *perperit*, a. 2.
act. verb. πέκτω, pario, f. πέ-
ξομαι, a. 1. pass. ἐπέχθω. p.
m. πέτοκα. §. 60. 211. 295.
287.

Ἐπείω, 3. person. a. 1. pass. à
πείω, *ad finem perduco*. f.
ήσω. Th. πέλω, ε, ὁ, finis.
§. 59.

Ἐπρόζηλος, *iniquus*, adverb. ab
ἐπρόζηλος, qui alio zelo du-
citur, ab ἑπερος, *alius, diver-*
sus, & ζήλος, ε, ὁ, *emulatio*.
§. 544.

Ἐπερος, ἑτέρως, *alter, alius*. ἐτί-
ρηφι, pro ἑτέρη, nominat. f.
g. φι per paragonem addi-
tur. ε. 214. 187. ἐτέρημι. θ. 752.

Ἐτέρωθεν, *ex altera parte*, ad-
verb. ab ἑπερος. α. 184. 281.
θ. 676.

Ἐπέτυχε, *factus erat*. 3. sing.
plusq. perf. poëtice, pro ἐπι-
τάχῃ à τάχος. f. ξω. fabri-
cor. α. 208.

Ἐτήκει, *liqueſcebat*, imperf.
verbi τέκω, & Dor. τέκω, f.
ξω. liquefacio. p. med. τέτη-
κα. θ. 862.

Ἐτήτυμα, *vera*, pro ἑτήτυμα, per
poëticam epenthesein syllabæ

- π. Th. ἴτυμ, *verus*. α. 10.
 Ε'πκ'εν, genuerunt, imperf. verb.
 πικλῶ, *ratio*, f. τίξομαι, α. 2.
 ἴτυον. α. 2. sub. τέκω. α. 1. pass.
 ἰτίχθῶ. p. m. τίττω.
 Ε'π, *adhuc*. ε. 156. α. 176.
 θ. 428.
 Ε'πνάσσετο, *concutiebatur*, im-
 perf. à πνάσσω, *quatio*, f. ξω.
 θ. 680.
 Ε'πον, *coluit*. α. 1. ind. à πῶ, *ho-*
noro. α. 10.
 Ε'πταίετο, *extendebatur*, imperf.
 à πταίνω, quod à τείνω, *tendo*,
 f. τῶ, p. τίπτω. α. 229.
 Ε'τλη, *sustinuisset*, 3. sing. α. 2.
 à τλημι, *tolero*, f. τλήσω,
 p. τέτληκα, α. 2. ἔτλω. Th.
 πελάω, αἶσω, *suffero*, hinc per
 syncopen τλάω & τλημι.
 α. 73.
 Ε'τρεπε', *evertit*, α. 2. act. à τρέ-
 πω, *verto*, α. 2. ἔτρεπον, f. ψω,
 p. φε, p. m. τίτρεπα. θ. 58.
 α. 456.
 Ε'τράπιον, imperf. *uvæ calca-*
bant, à novo verbo τράπω,
 formatum à fut. 2. τραπῶ,
 verb. τρέπω, *verto*. α. 301.
 Ε'τρεφε, *nutrivit*, imperf. act.
 ἰτρέπτ', pro ἰτρέπει, imperf.
 pass. à τρέφω, f. θρίψω, α. 10.
 p. τίτρεφα, α. 2. ἔτρεφον, p. m.
 τίτρεφα. θ. 107. ε. 130.
 Ε'τρεύων, *vindemiabant*, 3. pl.
 imperf. pro ἰτρεύουσι, à τρυ-

- γῶν. Thema τρεύη, ης, ἡ, *tri-*
ticum, vindemia. α. 292.
 Ε'τύμωζεν, *veris*, dat. pl. Ion. ab
 ἴτυμ, ε, ὁ κ' ἡ, *verus*. Vide
 paulo ante ἰτήτωρ. θ. 27.
 Ε'τύχθη, *fuit*, α. 1. pro ἰτόχθη
 Poët. α. Th. τόχαι, f. ξω, *sum*,
 fio. p. pass. τίτυμαι. α. 366.
 Ε'τώσια, *inania*, acc. pl. ab
 ἰτώσι, hoc ab ἰτός, *Adverb.*
frustra. Th. εἰμι. ε. 438.
 Ε'τωσσοιργῶ, *qui incassum labo-*
rat, ab ἰτώσιον, *inane*, & ἔρ-
 γον, *opus*. ε. 409.
 Εὐ, *belle*, *adverb.* ab εὖς, *bonus*.
 ε. 107. α. 355. θ. 73.
 Εὐαγέρη, *nomen mul.* θ. 257.
 Εὐαί, dat. sing. ab εὐαῆς, εἶ, ὁ, ἡ, *qui bene à ventis perfla-*
tur. Th. αῶ, vel αῆμι, *spiro*.
 ε. 597.
 Εὐάρη, *nomen mul.* θ. 259.
 Εὐβοία, *Est nomen loci, seu*
insula maris Ægei. ex εὖ be-
ne, & βίω, pascō. ε. 649.
 Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαι-
 μονία, *felicitas*. Th. δαίμων,
 ον, ὁ κ' ἡ, *Deus*. ε. 824.
 Ε'ὐδμήτων, gen. pl. ab εὐδμη-
 τ, *bene edificatus*. Thema
 δίμω, f. δέμω, *præc. δίδμη-*
κα. α. 242.
 Εὐδάρη, *nomen mul.* θ. 244. 360.
 Εὐ, *torret*. *præc. ind. idem quod*
φλογίζει, ab εὖ, vel εὔω,
uro, f. σω. ε. 703.

Εὐειδής, ἐϛ, ὁ, ἡ, *speciosus*. ex
 εἶδ, & εἶδϛ, εϛ, τὸ, *forma*.
 Th. εἶδω, *video*. θ. 250. 354.
 Εὐεργάς, *fabrefactum*, n. g. ab
 εὐεργής, *bene fabricatus*. Th.
 εἶργον, *opus*. i. 627.
 Εὐεργασιάων, *Æolice pro εὐερ-*
γασίαν, ab εὐεργασία, *as*, ἡ,
beneficentia. Th. εἶργον, *opus*.
 θ. 503.
 Εὐερκής, ἐϛ, ὁ κὴ ἡ, *bene se-*
ptus, ab ἐρκίϛ, *septum*. Th.
 εἶργω, *include*. i. 730.
 Εὕηρον, *nomen fluvii*. θ. 345.
 Εὐθεπίϛας, αὐτϛ, ὁ, 2. i. part. *qui*
rite disposuit, ab εὐθεπίζω,
concinne dispono. Thema,
 πίθημι, *pono*. f. θήσω. θ. 541.
 Εὐθημοσιών, *concinna rerum*
dispositio, quæ cadit in indu-
strius, ab εὐθήμων, αὐτϛ, *con-*
cinnus. Them. πίθημι, *pono*.
 i. 469.
 Εὐκηλήτης, *placatrix*, ἀκη-
 λέω, ἦσω, *mulceo*. i. 462.
 Εὐκηλϛ, *tranquillus*. ex εὐ &
 ἑκηλϛ, *mitis*, *pacificus*.
 i. 669.
 Εὐκρημίσαλ, *bene recondere*.
 a. i. med. infin. Them. κρη-
 μίω, *unde κρημίζω*. i. 598.
 Εὐκρητμός, *adverb. concinne,*
rectè. Th. κρητμϛ, α, ὁ; *or-*
do. i. 626.
 Εὐκραιϛ, *genit. ab εὐκραής,*
 ἐϛ, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th.

κραίνυμι, f. αἶσω, *misceo*, vel
 εὐκραής, *per syncopen pro*
εὐκρατής. i. 592.
 Εὐκρατή, *nomen mul.* θ. 243.
 Εὐκρανίες, *pl. num. sunt venti*
etesii, q. d. puri non confusi,
 ubi nullæ sunt nebulæ, ab
 εὐκρανής, *purus, liquidus*. Th.
 κρίνω, *discerno*. i. 668.
 Εὐκρίμδρον, *bene extructum,*
perf. part. pro εὐκρίμδρον,
 ἀκρίζω, f. ἴσω, *condo*. α. 81.
 Εὐλιμδρή, *nomen mul. bonus*
portus. θ. 246.
 Εὐμμελίας, α, ὁ, *Ionice pro εὐ-*
μελίας, α, ὁ, *fraxini peritus*.
 Thema, μελία, *as*, ἡ, *fraxi-*
nus. α. 368.
 Εὐνάζη, *cubitum ieris*, *præf.*
sub. pass. ab εὐνάζω, sopio, f.
 αἶσω. Th. εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*.
 i. 337.
 Εὐνείκη, *nomen mul. bene liti-*
gans. θ. 247.
 Εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*. α. 40.
 Εὐνηθεΐσα, *consumptions*, a. i.
 part. *pass. f. g. ab εὐνάω*, f.
 ἦσω, *sopio*. Th. εὐνή, ἡς, ἡ.
cubile, εὐνή, εὐνὴ. α. 6.
 i. 327.
 Εὐνομίλω, *nomen mul. legiti-*
ma. θ. 902.
 Εὐξη, *optaveris*, 2. sing. a. i. med.
 subj. εὐξομαι, ἡ, ἡ, ab εὐχο-
 май, *precor*, f. εὐξομαι, p. εὐ-
 γμαι. i. 736.

Εὐζοον *bene rasam, politam, do-*
latam, idem quod εὐξείας.
 Thema, ξείω, *polio*, f. έσω.
 α. 352.
 Εὐορκος, qui iusjurandum reli-
 giose colit. Th. ὅρκος, α, ὁ,
juramentum. ε. 188. 283.
 Εὐορμος, *tutus*. ab ὅρμος, α, ὁ,
statio navium. α. 207.
 Εὐοχίαν, *convivans*. præf. part.
 ab εὐοχίω. ab ὀχίω, ᾧ, *porto*.
 Th. ὄχος, *currus*. Alii le-
 gendum esse contendunt
 εὐοχίαν, *latus & victu ab-*
undans, ut sit ab ὀχή, id est,
 τροφή, interposito θ. Vide in
 ὀχίω, ᾧ, *indignor*. ε. 475.
 Εὐπύλον, Th. πύλον, α, ὁ,
perlum, vestis muliebris. θ.
 273.
 Εὐπυλίων, gen. pl. ab εὐπυλ-
 κής, ές, ὁ, ἡ, *bene junctus*.
 Thema πλέκω, ξω, *plecto,*
necto. α. 306. 370.
 Εὐποίητα, *fabrefacta*, nom. pl.
 n. g. ab εὐ, & ποίω, *facio*.
 α. 64.
 Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετ' με-
 γάλης φαντασίας. θ. 261.
 Εὐπυργος, *bene turrata*. à πύρ-
 γος, α, ὁ, *turris, ein burg*.
 α. 270.
 Εὕρι, *invenit*, 3. sing. 2. 2. act.
 ab εὐρίσκω, *invenio*, f. εὐρή-
 σω, p. εὐρηκα, 2. 2. εὕρον. inde
 in sub. εὕρω, ης, η. α. 58. ε. 349.

Εὐρρείτης, α, ex εὐ & ρείω, *fluo*,
 f. ῥέω, p. ῥα. θ. 343.
 Εὐρύαλη, nomen proprium
 mul. θ. 276.
 Εὐρυδής, Ionicè pro εὐρυδίας,
 α, ὁ, *cujus vis se late extendit*.
 Hinc εὐρυδία, nomen pro-
 prium mul. εὐρυδίω, ex εὐ-
 ρύς, ές, ὁ, *latus*, & βία, ας, ἡ,
vis. θ. 931. 375. 239.
 Εὐρυμέτωπος, α, ὁ, *latam fron-*
tem habens. à μέτωπον, α, τὸ,
frons. Th. ὀφθαλμοί, *video*. α.
 82. 291.
 Εὐρυόμη, nomen mul. θ. 358.
 907.
 Εὐρυοδείης, genit. Ion. *spatiosa*.
 ex εὐρύς, έια, *latus*, & ὁδὸς
via. εὐρυοδείας, ὁ, ἡ, & in f.
 g. etiam εὐρυοδεία, Ionicè
 veio εὐρυοδείη. ε. 195. α. 464.
 θ. 119.
 Εὐρύοπα, *late sonans*, vocat. cas.
 ab εὐρύοπος, α, ὁ. Th. ὀψ,
 ὀπός, ἡ, *vox*, & εὐρύ, *latè*.
 Poëtice vocativus ponitur
 pro nominativo. Item ac-
 centus nominativi manet in
 vocativo. Alii scribunt εὐ-
 ρύοπα. ε. 227. 237. 279.
 Εὐρύοπα, accus. casus ab εὐ-
 ρύωψ, οψος, *latum habens*
oculum, ab εὐψ. Th. ὀφθαλμοί,
video. θ. 884. 514.
 Εὐρύς, *latus*, εὐρείη, Ionicè pro
 εὐρεία, εὐρύ, θ. 45. 480.

Εὐρυ-

Εὐρυδία, acc. pro Εὐρυδία,
Poëtice; ab Εὐρυδίας, ὁ, ο,
nomen viri, cuius robur lon-
ge, lateque patet. α. 91.

Εὐρύς, qui habet latum
pectus, à εἶρον, α, π, pectus,
&c. Εὐρύς, εἶα, ὁ, latus, α, μ, m.
θ. 117.

Εὐρύπῳ, nomen viri. Εὐρύπῳ-
να, acc. θ. 293.

Εὐζών, amplam, ab Εὐζών, α, π, pectus,
squalidus. ab Εὐζών, α, π, pectus,
caries, mucor. ε. 152. θ.
739. 731.

Εὐζώνη, nom. propr. θ. 357.

Εὐς, ὁ, bonus. ε. 50. α. 26.

Εὐσέφῳ, bene coronatus, ex
εὐ & σέφω, coronatio, f. ψω.
ε. 298. θ. 978. α. 80.

Εὐσφύρε, ὁ, cui est elegans
pedum forma, à σφύρα, α, σ, ἡ,
malleus, hinc σφύρον, ὁ, π, το,
malleolus. item pes, qui ha-
bet pulcros talos. α. 16. θ. 254.

Εὐσώτες, bene fabrefacti. E-
pithet. ἀπλώης currus. α. 273.
ὁ κ, ἡ εὐσώτες, vel εὐσώ-
τες, benè instructus σώ-
τοις. σώτοις τὸ est lignum
orbiculare rotæ radios in se
continens. Th. σείω, quatio,
agito.

Εὐτ' pro εὐτε sequente ἄν. εὐτ'
ἄν, postquam, adverb. tempo-
ris. ε. 179. 428. 596.

Εὐτέρη, nomen mul. & Mu-

λα, ab εὐ bene, & τέρω, de-
lecto. θ. 77.

Εὐτερή, bene perforatus, Poët.
εὐτερή, accipitur & pro
Εὐτερή, lato ore hians.
Th. τεράω, perforo, terebro,
f. τερήσω. θ. 863.

Εὐτροχάω, dat. ab Εὐτροχάω,
bene currens, æquabilis, pla-
nus, à τροχάω, citius, velox.
Th. τρέχω, curro, f. ἵπρω. p.
δεδορμένη, α. 2. ἵδρω, p. m.
ἵδρωμα. ε. 597. 804.

Εὐτροχ, agilis. ab εὐ & τρέχω,
curro. α. 463.

Εὐτοχ, bene fabricatam. Th.
τάχω, fabricor. α. 136.

Εὐφρων, ὁ, hilaris. Th. φέρω,
ειδός, mens. ε. 773.

Εὐφρόνη, noctes, à nomin. ἡ
Εὐφρόνη, nox. ὡς τὸ δ-
φραίνω, oblectari. Th. φέρω,
mens. ε. 558.

Εὐφροσύνη, ἡ, lætitia. Th.
φέρω, mens. θ. 909.

Εὐχάς, acc. pl. ab Εὐχή, ἡ, ἡ,
precatio. hinc & εὐχά, ε, ο,
τὸ, honor. Th. εὐχάω, f.
εὐχάω, p. εὐχάω. θ. 419.
628.

Εὐχόμαι, precor, εὐχάω, præf.
inf. hinc εὐχάω, Ionicè
pro εὐχάω, ab εὐχάω, idem
quod εὐχή, precatio. Th. εὐ-
χόμαι, precor. θ. 463. α. 68.

Εὐώνυμ, α, clara, quæ bene
audie-

- audiebat. Th. ὄνομα, αἰσ, *nomen*. θ. 409.
- Εὐωχίαν, convivans, lætus, præf. part. ab εὐωχία. Th. εὐωχία, ἡ, *convivium*. ι. 475.
- Ε'φ', pro ἐπὶ, præposit. in, super. ι. 161. α. 406. 458.
- Ε'φατ', pro ἔφαθ', *dixit*, 3. singul. a. 2. med. ad formam, ἐστὶ μὲν, ἔσας, ἔσας. ι. 59. 210. α. 368.
- Ε'φαινον, ostendebant, imperf. à φαίνω, f. φανῶ, p. πίφηναι, a. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηναι, f. 2. pass. φανήσομαι. θ. 689.
- Ε'φασαν, dixerunt, pro ἔφησαν, Doricè 3. pl. a. 2. verbi φημι. Vide ἔφατ'. θ. 19.
- Ε'φιστόμενος, insidens, præf. part. ab ἔζομαι, *sedeo*, f. ἐδῶμαι. ι. 581.
- Ε'φίπυσσι, incolunt, 3. person. sing. ab ἔπω, ἔπομαι, *sequor*. hinc ἐφίπυσσι, præf. part. θ. 366.
- Ε'φερον, eis, e, ferebam. Th. φέρω, f. οἶσω, a. 1. ἤνεγκαι. ι. 117. α. 342.
- Ε'φίστασαν, instabant, 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίστημι, *insto*, *urgeo*. f. ἐπιστήσω, p. ἐφίστημι, a. 2. ἐπέρτω. α. 258.
- Ε'φετμῆς, genit. ab ἐφετμή, *præceptum*. ab ἐφίημι, *mitto*. Th. ἔω, *mitto*. ι. 296.
- Ε'φήμενοι, adaptavit, a. 1. ind. ab ἐφαρμόζω. Th. ἄρω, *apto*. ι. 76.
- Ε'φίσουσιν, immittebant. 3. pl. imperf. ab ἵημι. Th. ἔω, *mitto*. α. 307.
- Ε'φίμερος, u, o, amabilis, ab ἵμερος, *desiderium*. Th. ἵμερῶ, *desidero*. α. 15. θ. 132.
- Ε'φόρεις, ferebas, imperf. à φορέω, *fero*. Th. φέρω. Differunt propriè, φέρω, *fero*, & φορέω, *gesto*. ι. 38.
- Ε'φόρευον, ferebant, imperf. Doricè pro ἐφόρουν, à φορέω. Th. φέρω. α. 293.
- Ε'φορμήσατο, aggredi, a. 1. m. inf. ab ὀρμίζω, *impetu feror*. hinc ἐφορμήθηναι, a. 1. inf. Th. ὀρμή, *impetus*. α. 127.
- Ε'φροσάτο, cogitavit, a. 1. m. ind. ἐφροσάτο, 3. dual. a. 1. act. à φράζω, *eloquor*, *cogito*, *consulto*, f. σω. ι. 85. θ. 892.
- Ε'χ', contine, pro ἔχει, præf. imperat. ab ἔχω, *teneo*, *habeo*. f. ἔω. α. 95. 159.
- Ε'χάρασσον, infrendebant, 3. pl. imperf. à χαράσσω, *ξω*, *sculpro*. α. 235.
- Ε'χουσι, pro εἶχε, imperf. Poëticum ab ἔχω. θ. 533.
- Ε'χέτλη, ης, ἡ, *stiva*, ὅτι τὸ ἔχασθαι, quia manu tenetur. ι. 465.
- Ε'χέφρονες, pl. ab ἐχέφρων, ον, ο, corda-

cordatus. Th. φρεῶ, *mens*, & ἔχω, *habeo*. θ. 88.

Ε'χθαίρη, *oderit*, præf. sub. ab ἔχθαιρω. Th. ἔχθῃ, ἔθῃ, τὸ, *odium*. ε. 298.

Ε'χθρὸς, *hostis*, ab ἔχθῃ, ἔθῃ, τὸ, *odium*. θ. 766. ε. 340.

Ε'χθρία, *vipera*, in masc. ἔχθρις, ἔθρις, & ἔχθριαν, *nomen mul.* θ. 304. 297.

Ε'χόλωσι, *ad iram commovet*. a. i. ind. act. ἀχολόω. Thema χολή, *bilis*. θ. 568.

Ε'χω, *habeo*, possum, habito. Imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtice ἔχον, f. ἔξω & χήσω, p. ἔχνηκα, a. 2. ἔχον, a. 2. sub. χῶ. Præf. inf. ἔχην, & Ionicè, ἔχῃ μῦθ. ε. 205. 455. 146. θ. 75.

Ε'ω, *suus*. dat. ab εὖς, ἡ, ὄν, *suus*, a. um. α. 385. θ. 464.

Ε'ω, pro ὤν, *ens*. Ionica prosthesi, ab εἰμί, *sum*. ε. 512. α. 73.

Ε'ωσφόρον, *luciferum*, ab εἰω, ω, ἡ, 4. simpl. *aurora*, & φέρω, *affero*. *phosphorus* hinc dicitur. Thema est, ἡώς, ὅς, ἔς, ἡ, *aurora*, q. d. aurea aura. θ. 381.

Z.

ZΑθεός, genit. Poëtice pro ζαθεός, à ζάθεῃ, *valde divinus*, *admirandus*, ζα particula in compositione intendit significationem. th.

θεός, *Deus*. θ. 6. 13. 253. 192.

Ζαμύρησι, a. i. Ion. *vires intendit*. à ζαμυρίω, quod est ζαμυρής, ἔθρις, *vehemens*. & hoc ex ζα & μύρῃ, ἔθρις, τὸ, *robur*. θ. 928.

Ζαῖδωρῃ, *ferti*. is, pro ζαῖδωρῃ, *ubertim proferens ad vitam sustentandum*, ex ζῆ, quod est ζῆν, & δῶρον, *munus*. ε. 117. 171.

Ζαῖξῃ, ὅς, ἡ, *nomen proprium mul.* q. d. *conjugans*, à ζεύγνυμι, *jungo*. θ. 352.

Ζεύς, *Jupiter*, genit. διὸς, διῖ, διᾶ, vocat. ζῷ. Dicitur & ζῶν, ζῶος, ζῶνι, ζῶα, & Dor. ζαν, ζανός, &c. ε. 8. 47. θ. 47.

Ζεφύροιο, Genit. Poët. pro ζεφύρος, ζεφύρῃ ex ζέω, *caleo*, & φέρω, *fero*. Est ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinet. θ. 870. 379.

Ζηλοῖ, 3. sing. præf. à ζηλόω, *amulor*. Th. ζῆλῃ, *livor*, *invidia*. ε. 23.

Ζῆλός, genit. à ζῆλῃ. Vide Ζεὺς, *Jupiter* ε. 86. 243. 251.

Ζηπύρης, *queras*, præf. sub. Poëtice pro ζηπύω dicitur ζηπύω. ε. 398.

Ζόφῃ, υ, ὅ, *caligo*. inde ζοφεροῖο, gen. Ion. à ζοφερός, ἔθρις, *caliginosus*. α. 227. θ. 814.

Ζυγός, *jugum*, in plurali numero,

ρο, ζυγά. Th. ζυγύνω, f. ζεύξω, *jungo.* ε. 579. 813.
 Ζῶς, *vivebat*, 3. sing. imperf. à ζῶω Poëtice pro ζάω, ζῶ. ζῶιστον, imperf. Poëtice, pro ἔζων. ε. 90. ρ. 606.
 Ζῶη, *vivat.* (differt à ζωῇ vitæ) 3. sing. præf. subj. Vide in Ζῶς. ε. 302.
 Ζῶησι, dat. pl. pro ζῶαις, Ionice, ἰώ-τω in fine est paragoge Ionica. à ζῶη, ἡ, *zona.* Th. ζωνύνω, f. ζῶω, *cingo.* α. 233.
 Ζῶς, ζωῇ, ζῶον, *vivus, a, um.* ζωῆσιν pro ζωαῖσιν, Ionicè, dat. pl. Th. ζῶω, *vivo.* α. 157. 244. 194.
 Ζῶσι, a. i. Ion. *cinxit*, pro ἔζωσι, à ζώννυμι, *cingo.* ζῶσαντο, *cinxerunt se*, 3. pl. a. i. med. pro ἔζωσαντο. ε. 72. 343. θ. 573.

Η.

Η Art. præpos. ut, ὅ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. ε. 13. 14. 220. &c.
 Η^a art. postp. ut ὅς, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod. α. 4. ε. 277. ρ. 262.
 Ηⁱ, *cui, quatenus.* α. 85. ε. 136. θ. 430.
 Η^r, sequente μὲν, *profecto tamen*, adverb. α. 103.
 Η^r, *erat*, 3. imperf. ab εἶμι, *sum.* α. 11. 101.

Η^r κ', *dixit*, Θ^r ἡ pro φῆ, φῆ pro ἴφη, duplex aphæresis. α. 2. ind. à φημι, *dico.* Η^a, *aut.* ε. 173. θ. 6. 35.
 Η^oη, ἡ, *pubes.* ab Hebr. Ef. *viror.* quod flos est in arbore revirescente, id pubes in homine. est & ἡ^oη, *Dea pubertatis.* ε. 131. θ. 17. 950.
 Η^rῆσδε, *annos pubertatis attigisset*, 3. sing. a. 1. Æol. opt. ab ἡβάω, ἄ, & Poëtice, ἡβῶω. Them. ἡ^oη, ης, ἡ, *pubes.* ε. 131.
 Η^rῆση, 3. sing. præf. act. opt. Attice, communiter ἡβῶ-μι, ἄμι, Attice, ἡβῶλω, ης, η, ab ἡβάω, f. ἡῶ, *pubesco.* ε. 696.
 Η^rζάγερ, *duxit*, (3. sing. a. 2. med. pro ἡγερ est, ἡζάγερ per Atticam reduplicationem) ἡζάγερ', pro ἡζάγερ, *duxit*, verb. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἡχα, a. 1. ἡξα, a. 2. ἡγην, & Att. ἡζαγην. θ. 901. 266.
 Η^rζαθῆν, *divina*, ἡζαθεῖν, q. d. ἄσασθαι. Th. θῆος, *Dens.* ρ. 499.
 Η^rμε, a. 2. act. indic. *abduxit.* Attice, ἡζαμε, ab ἄγω, f. ἄξω. ρ. 994.
 Η^rμεγρύνω, præf. ind. *præeo, sum dux.* Th. ἡγίσταμαι, f. ἡγίσταμαι, *duco.* θ. 387.

Η^rμ-

Η' *μερίθοντο*, *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indic. ab *ἀ-μερίθομαι*, Poëtice, pro *ἀγείρομαι*, *congregor*, hinc imperf. *ἡμίζοντο*. α. 475. Them. *ἀγείρω*, *congrego*, f. *εἰσά*, p. *ἡμερκα*. α. 184. 475. 473.

Η' *ῥῆται*, 3. sing. præf. med. subj. pro *ἡῥῆται*, *præveniat*. (pro *ᾤονῃται*) si precibus te antevertat, præf. pass. *ῥημαι*. ε. 710.

Η' *γνοίησε*, *ignoravit*, a. i. act. ab *ἀγνοίω*, Poëtice, *ἀγνοία*, εκ α, & *νόω*, *ῥῆς*, *mens*. θ. 551.

Η' *ῥοντο*, pro *ῥοντο*, *ducebant*, (3. sing. imperf. med.) ab *ἄγω*. Vide *ἡγάγατο*. α. 274.

Η' *δὲ*, ε. 1. 22. tum *ἡδὲ*, pro *ἡδὲ*. ε. 316. 381.

Η' *δεῖα*, f. g. ab *ἡδύς*, *suavis*, neut. *ἡδύ*. Comp. *ἡδίων*, Superl. *ἡδίστη*. θ. 40.

Η' *δῆ*, adverb. *nuper*, tum. α. 172. ε. 37. At *ἡδῆ novit*, pro *ἡδῆ*.

Η' *δνίπται*, *suaviloqua*, ab *ἡδύς*, *suave*: & *ἔπω*, *dico*. θ. 965.

Η' *ἔ*, aut, pro *ἦ*. ε. 207. α. 345.

Η' *ἔλι*, *sol*. Poëtice, pro *ἦλι*, Hebr. *Hel*, *splendor*, Græc. *ἔλῃ*, German. *hell*. *ἡλίοιο*, Poëtice pro *ἡλίας*. ε. 154. 524.

Η' *ἔ*, *erat*, scil. *licitum*, pro *ἦ*,

ἦς, *ἦ*, Poëtice, *ἦα*, *ἦας*, *ἦι*, ab *εἰμι*, sum. α. 15. 22.

Η' *ἔρα*, dat. pro *αἶρα*, *aëre*, *caligine*, in mascul. genere *aër*, sed in f. g. *caligo*. Th. *αἶρα*, *αἶς*, ο, aer. θ. 9. ε. 124.

Η' *εροιδή*, *obscurus*, ab *ἡεροιδής*, *ἔ*, ο & *ἦ*, *obscurus*, ab *ἡῆς*, *ἔρα*, pro *αἶρα*, apud Poëtas, pro caligine & tenebris, & *εἶδ*, *forma*. Them. *εἶδω*, *video*. θ. 252.

Η' *ερός*, *tenebrosus*, *ἡερός*, ab *ἡῆς*, pro *αἶρα*, *αἶς*, ο, aer. θ. 807. 119. 294.

Η' *θεα*, *mores*, acc. pl. ut & *ἡθεῖ*, *domicilia*. *ἡθεῖς*, *habitaculis*. ε. 166. 523. θ. 66.

Η' *θεῖ*, *patrum*, *ἡθεῖ*, vocat. pro *ἡθεῖς*, à *θεῖ*, *patrum*. Th. *θεός*, *Deus*. α. 103.

Η' *θε*, *ἔ*, τὸ, *mores*, *ἐπίκλεπον* *ἡθεῖς*, *furaces mores*. ε. 67.

Η' *θελον*, *volebant*, imperf. ab *ἡέλω*, *volo*. *ἡέλω*, idem. f. *ἡέλησιν*, p. *πῆληκα*. ε. 135.

Η' *ἰόνη*, nomen mul. θ. 255.

Η' *ἰσαν*, *incedebant*, 3 pl. plusq. ab *ἡειν*. Alii volunt esse 3 pl. imperf. pro *ἰσαν*, quia *ἡ*, initio aliquando abundat. Sunt qui volunt esse 3. person. pl. aor. i. inusitat. *ἔσαν*, & Poëtice *ἡἰσαν*. Th. *εἰμι*, eo. α. 170.

Η' *κ*, *mittit*, 3. sing. a. i. act. ab *ἡμι*, *mitto*. α. 343. θ. 669.

Η' *λα*, α,

Η'λαζα, *percussit*, a. 1. act. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασ', pro ἤλαζι, *vulneravit*, p. ἤλασθ'. α. 363. 419. θ. 291.

Η'λεκτρα, nomen mul. θ. 266.

Η'λεκτρονίη, nomen mul. α. 86.

Η'λεκτρώων, nomen viri. α. 3. 82.

Η'λεκτρον, α, η, & ἤλεκτρον, α, τὸ, electrum, à λέκτρον, lectus. Th. λέγμαι, cubo. α. 142.

Η'λήλαυθ, 3. pl. imperf. pass. ab ἄλημι, erro, vagor. Attica reduplicatione, pro ἤλασθ'. Th. ἀλάομαι, ὤμαι, vagor. Alii volunt esse pl. perf. pass. per Atticam reduplicationem ab ἐλαύνω, f. αἴσω, in pl. perf. ἐληλάμην, σω, το, & cum augmento temporalis in pl. ἡλάλαυθ, *discurrerant*. α. 143.

Η'λθε, *venit*. a. 2. Vide ἤλυθεν. α. 81. ε. 633. θ. 404.

Η'λίβητος, gen. Ion. ab ἡλίβατον, τας, ὅ, η, tam altus locus, ut soli uni sit pervius, ab ἥλιος, sol, Æolic. ἥλιος, & βαίνω, eo. θ. 422. 483.

Η'λιπν, *peccavit*, a. 2. act. ab αἰλιπν, vel αἰλείπν, a. 2. ἥλιπν, α. 80.

Η'λύθαμην, *venimus*, præf. med. ab ἔρχομαι. Vide ἤλυθεν. θ. 660.

Η'λυθεν, *venit*, a. 2. & per syn-

copen, ἤλθην, ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, p. μί. ἤλυθην, a. 2. m. ἤλθμεν. α. 2. 435.

Η'μαθίων, ὠν, nomen regis. θ. 985.

Η'μαθιεντον, *arenoso*, genit. ab ἡμαθίης, Ionice pro ἀμαθίης, εἰς. Idem quod ψαμαθίης, arenosus. Them. ψάμμον, α, η, *arena*. α. 360.

Η'μωρ, *dies*, gen. ἡμαίον, ἡμαί. hinc ἡμαίον, *diurnus*. Th. ἡμέρα, ας, η, *dies*, ε. 174. 417. 776. θ. 597.

Η'μωι, imperf. augmentum Atticum. sic ἡμωλήθην, pro ἔμωλήθην, à μείλω, futurum, f. μελήσομαι. θ. 478. 888.

Η'ρδν, ὅ, sequente plerumque, ἡδν, ὅ. ε. 337.

Η'ρδρον, part. præf. ab ἤμα, *sedeo*. ε. 499. 478.

Η'μέρη, Ionice, pro ἡμέρα, *dies*. ε. 823. 102. 820.

Η'μερόκηλον, α, qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, *dies*, & κρήνη, ης, ἡ *lectus*. ε. 603.

Η'μέτερον, *nostrum*, ἡμετέρων, ἡμετέρησι, dat pl. Ion. Th. ἐγώ, ego. α. 367. ε. 296.

Η'μηζε, a. 1. ind. act. ab ἀμείω, *meto*, f. ἡσώ, p. ἡμηκα. hic per

per tmesin, pro ἀπήμῃς.

§. 181.

Ημίθιοι, *semidei*, ab ἡμίς, & θεός, *Dens*.
s. 159.

Ημιότων, gen. pl. ἡμιόνοισι, dat. pl. ab ἡμίονο, & οὐκ ἡ, *mul-*
lus, q. d. semialinus, ab ἡμι-
σος, *dimidius*, & ὄν, & *asinus*. s. 46. 605.

Ημίς, *dimidium*, in masc. ἡμίς, in f. ἡμίς. s. 40.
§. 299.

Ημῶ, *quando*, adverb. s. 418.

Ημῶν, *metebant*, 3. pl. imperf. act. ab ἀμῶν, *meto*, f. ἡσῶ.
α. 288.

Ηῦ, *erat*, 3. pers. imperf. ab εἶμι, *sum*. α. 178. s. 149.

Ηῦ, *quam*, acc. ab εἶς, ἡ, ὁ. α. 93.
408. §. 409.

Ηῦ, *se*, pro αῦ: αῦ vero per aphæresin, pro ἰαῦ. s. 399.

Ηνία, ας, ἡ, *habena*. α. 95.

Ηνίοχη, *nomen mul. agitatrix*.
α. 83. ἡνίοχη. α. 323.

Ηνίοχος, & *auriga*, q. d. τῶν ἡνίων ἔχων, *qui manu habenas tenet, equosque quo libet inflectit*. α. 323.

Ηνός, *fortitudinis*, genit. ab ἡνός, *idem quod ἀνδρεία*.
Thema, ἀνής, *vir*. §. 516.

Ηῖνα, *quam*, acc. ab ἡς, ὅς, ὅπ, gen. ἡσινος, ἑπρος. s. 761.

Ηῖω, *jussit*, imperf. vel præter.

med. ab αἰώω, *jubeo*, ἡῖω, pro ἡῖω, *jussit*, a. i. act. fut. αἰώω. s. 68. α. 479.

Ηῖς, genit. ab ἡῖς, *autota*.
Vide in ἡῖς. s. 722. 819.

Ηῖς, αἶ, τὸ, *jecur*. §. 523.

Ηῖς, ἡ, *Epirus*, terra continens. §. 189. s. 622.

Ηῖς, Poëtice, pro ἡῖς, *de-*
inde, ex ἡ, & ἡ, *postea*.
s. 290. §. 405.

Ηῖς, *part. a. i. act. qui decipit*, ab ἡῖς, *decipio*, q. d. ἀπείρω ὁπῖ, *infi-*
nitis vocibus. impostores sunt verborum. Th. ὁψ, ὁπῖς, ἡ, *vox*. s. 55.

Ηῖς, & *placidus*. §. 235. s. 785.

Ηῖς, *profecto*. α. 92.

Ηῖς, imperf. *clamabant*. Th. ἀπύω, f. ὑπύω, *sono*. α. 316.

Ηῖς, ἡ, *Hercules*, propter carminis dimentio-
nem legendum est hīc, τὸ ἡῖς, *tanquam ἡῖς*.
hinc ἡῖς, *Herculea*.
Thema, κλείω, *celebro*. §. 318.
α. 74. 115. 448. §. 332.

Ηῖς, imperf. *proscindebant*,
ab ἡῖς, *scindo*, f. ξω. α. 287.

Ηῖς, *sustinuit se*, a. i. med. ab ἡῖς, f. εἰσω, *fulcio*. α. 362.

Ηῖς, pro ἡῖς, *Dorice*, *ve-*
naban-

- nabantur*, à *θηράω*, *venor*. Them. *θήρ*. Alii scribunt, *ῥ-ριων*, imperf. Doric. esse, pro *ῥριεν*, ab *αίριον*, *capio*, f. *ῥσιον*, p. *ῥρηκα*, imperf. *ῥριον*, *ῥριεν*, a. 2. εἶλον. α. 302.
- H'ρη*, *Iuno*, pro *ῥρα*, Ionice. *ῥρα* vero videtur per metathesin dici, pro *ἄρη*. §. 314.
- H'ελυδα*, *mane genita*, proprie *vere nata*. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. §. 381.
- H'ελδανός*, nomen fluvii. §. 338.
- H'ελειν*, *contendit*, a. 1. act. ab *ἑλίζω*, *rixor*, f. *ἑλσιον*. Th. *ἑλεις*, *ἑλσιον*, ἡ, *contentio*. §. 928.
- H'επι*, a. 2. ind. *cecidit*. Thema, *ἑρείπω*, f. *ῥω*, *evertō*. α. 421.
- H'ερπαιεν*, *rapuit*, a. 1. ind. ab *ἑρπάζω*, *rapio*, f. *ῥω*, & Dor. *ῥω*, p. *ῥρπηκα*, a. 2. pass. *ῥρπύλω*, p. m. *ῥρπαλα*. §. 914.
- H'ερυον*, *hauriebant*, imperf. ab *ἑρύω*, f. *ῥσιον*. α. 301.
- H'ερχε*, *ducebat*, imperf. ab *ἑρχω*, f. *ῥω*. α. 26.
- H'ρως*, αἰῶν, ἡ, *heros*. α. 37.
- H'ς*, *sua*, genit. ab *ὅς*, ἡ, *ὄν*, *suus*, α, *ὑμ*, ἡς *ὠδὸς μητρὸς*, à *sua matre*. α. 18. 40.
- H'σιον*, *erant*, 3. pl. imperf. ab *εἰμι*, *sum*, ε. *ἡ*. α. 20.
- H'ςιν*, pro *ῥτιν*, per pleonaf.
- munum ῥς*, est, 2. dual. imperf. perfecti ab *εἰμι*, *sum*. α. 50.
- H'ςτα*, *fuisti*. 2. singul. imperf. ab *εἰμι*. *ῥτα* est parago-ge Æolica. α. 119.
- H'ςτον*, imperf. *edebant*, *ῥ-ςτιον*, *comedebat*, ab *ἑδίαω*, *edo*, f. *ἑδσιον*, p. *ῥδισκα*. Them. *ἑδσιον*, *edo*. ε. 146.
- H'σιόδον*, nomen autoris, ex *ῥσιος*, *εως*, ἡ, *delectatio*, & *ὀδὸς*, *via*, q. d. *via delectationis*. Facetus comes est in *via* pro *vehiculo*. §. 22.
- H'ς*, pro *αἷς*, *quibus*, Ionice, ab *ῥ*, *quæ*. §. 904.
- H'σιν*, *suus*, pro *αἷς*, ab *ὅς*, ἡ, *ὄν*, *suus*. ε. 47.
- H'σιν*, *sint*. 3. sing. præf. subj. pro *ῥ*, *σιν*, est parago-ge Poëtica, ab *εἰμι*, *sum*, sic *Homērus ἑθελήεν*, pro *ἑθελή*, *ἑλιδ*. α. 408.
- H'σσιον*, 3. pl. imperf. ab *ἑσσιον*, f. *σσιον*, *am-plector*. α. 84.
- H'στον*, Attice, *ῥτιον*, minus. ab *ῥσιον*, *ον*, *minor*. à *positivo μικρός*, *parvus*, caret superl. §. 426.
- H'ςτο*, poëtice pro *ῥτο*, *sede-bat*, 3. sing. imperf. ab *ῥμαι*, *sedeo*. α. 214.
- H'συχι*, *quieti*, ab *ῥσυχ*, *quie-tus*. §. 763. ε. 119.
- H'τε*, *hacquo*, ἡ, est articul. præ-
pos.

pos. accentum habet ob seq.
dict. encliticam π. sic & ἦτ',
s. 316. Th. ἦ, aut, sive. s. 20.
H'π, *verè, certè*, adverb. α. 79.
H'πς, *quæ*, ὅς πς, ὅπ, Vide ἦ
πνα. s. 404. 698.
H'τοι, *sive, seu*, Th. ἦ, aut.
s. 165. α. 413. 9. 1004.
H'τορ, τὸ, cor. s. 358. α. 429.
H'υγκομ, *pulchricoma*, genit.
ἡυγκόμεν, & ἡυγκόμεν, poë-
tice ἡυγκόμοιο, ex ὠ & κρ-
μηνης, ἦ, coma. θ. 625. s. 164.
H'υὼ, accus. ab ἡύς, *bonus*. Th.
ἡύς, ἔ, ὁ, *bonus*. 9. 817.
H'υῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab
αὔχομαι, pro αὔξάνομαι, *au-
geo*, perf. ἡύξημαι, a. i. pass.
ἡύξηθῶ. f. i. med. αὔξησ-
μαι. Th. αἰέξω, *augeo*. θ. 493.
H'φαις, υ, ὁ, *Vulcanus*, sic di-
citur, ab ἀπῶ, *accendo*, &
αἰσίω, *destruo*, fabrorum me-
tallicorum Deus. α. 319. 244.
H'χεῖ, 3 person. præf. act. verb.
ἡχίω, f. ἡσώ, *sono*. Th. ἦχ, υ,
sonus. 9. 42.
H'χίται, pro ἡχίται, vocativus,
ab ἡχίτης, υ, ὁ, *canorus*.
Th. ἦχ, υ, ὁ, *sonus*, unde
ἡχή, *fragor*. s. 580. α. 438.
H'χίης, υἷ, ὁ, *sonorus*, ab ἦ-
χ, υ, *sonus*. 9. 767.
H'χθης, a. i. act. ab ἐχθαίρω,
odio prosequor. f. ρῶ, p. ἦ-
χθαίρω. Th. ἐχθ, υ, ὁ,

τὸ, *odium*. 9. 138.
H'χθοντο, 3. pl. imperf. ab ἄ-
χθομαι, *succenseo*. f. ἴσσομαι,
vel ἡσσομαι. Th. ἄχθ, υ, ὁ,
τὸ, *pondus*. 9. 155.
H'χῶ, ὁ, υ, ἦ, *sonus recipro-
cus*, *Echo*, ab ἦχ, υ, *sonus*.
α. 279. 348.
H'ῶς, ὁ, υ, ἦ, *αυτοῖα*, acc.
ἡῶα, ἡῶ, ἐπ' ἡῶ, *circa augo-
ram*, & ἡῶθ', *αυτορατμῆς*,
pro ἡῶπ. vel ἡῶπ. s. 548.
9. 18. 372. ἡῶι, *matuti-
nus*. s. 546.

Θ.

Θ, pro π, υ. s. 554. α. 109.
Θαλαμηῖα δῶρα, *lignatha-
lamo vel ædibus struendis
apta*. Th. θαλαμ, υ, ὁ, *tha-
lamus*. s. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro θαλία,
ας, ἦ,) Ionicè, à θαλλω, vi-
reo. 9. 245.

Θαλίαι, *convivia*, θαλίησι, dat.
pl. Ion. Th. θαλλω, *vireo*.
s. 115. 229. 9. 65.

Θάλασσα, ης, ἦ, *mare*. s. 163.

Θάληα, nomen Musæ, ut Poëtæ
fixerunt. 9. 77. s. 740.

Θαλερὸς, ἦ, ἐν, *in flore existens*,
à θαλλω, f. λῶ, *floreo, vireo*.
9. 138. 946. 999.

Θάλασσι, *florent*, præf. ind. à
θαλλω, f. αλῶ, *vireo, floreo*. s.
234. θαλλεντα, *florentem*. s. 171.

S

Θαλ-

Θαλφθεῖς, *calefactus*, a. 1. part. pass. à θάλπω. f. ψω. §. 864.
 Θάμνι, *frequentiter, crebro*, adverb. s. 360.
 Θάνατις, u, & θανάτοις, Ion. mors. Th. θνήσκω, f. θανέμας, priorior. s. 153. 354.
 Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. θάνοιο. a. 2. act. opt. à θνήσκω, priorior. f. 2. θανέμας. f. 1. pass. θνήσκομαι. p. τίθηται. a. 2. ἔθανον. p. m. τίθηται. s. 173. 376.
 Θάπην, *sepelivit*, imperf. Ion. verbi θάπω, *sepelio*, f. ψω, p. τίταφα, aor. 2. ἔταφον, praet. med. τίθηται. a. 472.
 Θάρσος, u, τὸ, animi praesentia, (*fiducia*) θάρσος, *audacia*. Hinc θαρσύναι, a. 1. part. verb. θαρσύνω, *fiduciam habeo*. s. 317. §. 168.
 Θαρσύνω, f. υνῶ, *fiduciam affero*. θαρσύνωσ', pro θαρσύνωσαι, praef. part. Th. θάρσος, u, τὸ, *fiducia*. a. 326. §. 163.
 Θάροστον, *celerius*, comparat. pro παχύν, ex παχύς, *celer*. a. 95.
 Θαῦμα, τὸ, *res mira*, θαῦμα ἰδὼν, *mirum visu*. Th. θαυμάζω, f. ου, *minor*. a. 140. §. 834.
 Θαύματις, genit. à θαύματος, αἴτις, i, nomen viri. §. 265. 237.

Θεὰ, αῖ, Dea, θῆαν, gen. Dor. pl. num. & θῆων, Aelice. a. 338. §. 41. 103.
 Θεῖς, imperf. pro ἔτι, *discurrant*, à θίω, *curro*, f. θύσσομαι. a. 224.
 Θεῖς, Ionicè pro θεῖς, *Deabus*. Vide θεὰ. s. 62.
 Θεῖος, ῥ, ὁ, cum admiratione spectandus, à θίω, cum admiratione specto. Th. θεάομαι, *specto, contempro*. f. αἶσσομαι, Ionicè ἥσσομαι.
 Θεῖ, *patre*, voc. à θεῖς. a. 103.
 Θεῖα, nomen mul. & θεῖον, *divinam*, Ionicè pro θεῖον, à θῆς, α, ον, *adject.* Th. Θεός, Deus. §. 371. 32. 135.
 Θεῖν, 3 pers. praef. sub. *ponat*, h. e. *faciat*, more Hebraeorum, à θίω, *pono*, pro quo Poëtae θίω, sicut pro πνέω, *πνέω*. vel est aor. 2. Poët. pro θῆ, à πῆμι, *pono*, a. 2. ἔθην. s. 554.
 Θεῖναι, a. 2. act. infinit. à πῆμι, *pono*, f. θῆσω, a. 2. ἔθην. s. 813.
 Θεῖος, *divinus*. gen. u, vel Ion. θείαιο. a. 138.
 Θέλῃς, *volens*, praef. part. f. g. à θέλω, f. ἔσω. §. 446.
 Θεμέθλοισι, dat. pl. à θέμεθλον, idem quod θέμεθλον, *fundamentum*. §. 816.
 Θέμεν, *ponere*, Ionicè pro θῆναι, a. 2. inf. à πῆμι, *pono*. s. 61.

Θέμις, ἱϞ, vel ἰδ, ἡ, *jus*, acc. ἡμιν. ἡμισίων, gen. pl. pro ἡμισίων, Ionismus enim ille non habet locum in Genit. declin. simplicium, nisi dicamus ἡμισίων esse a ἡμισῆ, ἥς. ἡμισὺς, ἡ, ὄν, *legibus consentaneus*. ε. 136. ϑ. 235. Est & ἡμις, nomen Deæ. ϑ. 16. Θειστονόω, nomen mul. quæ sapit ex legibus. α. 356. Θειστὴ, ὅ, ἡ, nomen mul. ϑ. 261. Θεοειδής, forma Deum referens, ex θεός, & εἶδ, *forma*. Th. εἶδω, *video*. ϑ. 350. Θεόσδοξα, *divinitus data*, à δίδωμι, *do*. ε. 318. Θεός, Deus, gen. θεῶ, & θεοῖο, Ion. α. 415. dat. pl. Ion. θεοῖσι, θεοῖσιν. ε. 334. α. 28. θεόφιν, *adverb. ex Deo*. ϑ. 871. Θεραπείην, præf. inf. act. à θεραπεύω, *famulor, servio*. f. δέω. Th. θεραπεύων, οἶ, ὅ, *minister*. ε. 134. Θεράπων, οἶ, ὅ, *minister, famulus*. ϑ. 100. Θέρ, ἡρε, τὸ, *estas*. ε. 500. 501. Θερμὸς, ὤ, ὅ κὲ ἡ, *calidus*. Th. θέρω, f. θερῶ, & Æol. θέρω, *calefacio*. ϑ. 696. Θιάζ, α. 2. med. infinit. à τίθημι, *pono*. ε. 23. 430. Θέσκελα, *divina*, per syncopen

pro θεοείκεια, *Deo similia*, ex θεός, & εἶκω, *similis sum*. α. 34. Θεασία, ἡ, *divina*. à θεασίαι, ὅ κὲ ἡ, *divinus*. Th. θιάσις, ἱ, ὅ, ἡ, *vaticinus*. α. 383. Θέψ, nomen mul. ϑ. 244. Θέτο, *fecit*, & θετ', pro ἰθιτ. ab ἰθίμω. α. 2. med. verbi τίθημι, *pono*. ϑ. 886. 953. Θεώντων gen. pl. part. Alii θεόντων, à θίω, *curro*. At illi, à θεάω, *exhibeo me videndum*. α. 146. Θήκη, ἡ, nomen urbis. θήκης, &c. α. 105. 49. ϑ. 978. Θεβαρηνός, ἱ, ὅ, ex urbe Thebarum oriundus, à γαίνομαι, *nascor*. ϑ. 530. Θήγ, *acuit*, 3. pers. præf. ind. à θήγω, f. ξω, *acuo*. α. 388. Θηγόν, *mirandum*. à θήομαι. Th. θεάομαι, ὤμαι, *specto*. θηήσονται, *suspicient*, f. 1. à θηέομαι. ε. 480. ϑ. 31. Θήξαν, α. 1. ind. θήκαθ, α. 1. med. verbi τίθημι, *pono*, f. θήω, α. 1. ἰθηκα, α. 2. ἰθλω. α. 465. Θήλυς, ἱ, ὅ, vel ἡ, *fæmineus*. θήλειαι *fæminæ*. θ. 667. θηλυπράων, gen. Æolic. à θηλυπύρη, *comparat.* à Th. θῆλυς, εἰς, *fæmineus*. α. 4. 395. Θεσαυρός, ὤ, ὅ, *thesaurus*. ε. 717. Θήρ, ρός, ὅ, *fera*, in pl. θῆρες, dat. θηροῖ. ε. 275. 510.

Θηρδότης, pro θηρδότης, dat. pl.
Poët. à θηρδότης, venator. θη-
ρδότη, in pl. à θηρδών, venor.

Th. θῆρ, fera. α. 388. 303.

Θησία, acc. à θησός, nomen
viri. α. 182.

Θῆτ', pro θῆτα, accus. sing. ser-
vum, à θῆς, θητός, ὅ, servus,
θῆσα, ης, ἡ, ancilla. ε. 600.

Θηῖσκον, moriebantur, pro ἰθνη-
σκον, 3. pl. imperf. verbi θνη-
σκω, morior. Vide in θανεῖν.
ε. 116.

Θνητός, ὅ, ὁ, mortalis, θνητή,
θνητοῖσι, à θνήσκω, morior.
α. 73. ε. 88. 103.

Θόη, nomen propr. θ. 354.

Θοίη, ης, ἡ, epulum. hinc θοι-
νάω, epulor. α. 114.

Θοός, ὅ, ὁ, celer. α. 97.

Θόρε, defiliit, α. 2. aët. à θορέω,
vel θόρω, salio. α. 392.

Θόρον, defilierunt, imperf. pro
ἑθόρον, à θόρω, salio. α. 370.

Θοός, adverb. celeriter. Them.
θοός, ὅ, ὁ, celer. α. 418.

Θρασείη, f. g. à θρασύς, au-
dax. Th. θάρσος, εἶ, τὸ,
fiducia. α. 263.

Θρασκευάρδιος, audaci præditus
corde, à θρασύς, audax, hoc
à θάρσος, εἶ, fiducia, & καρ-
δία, ας, ἡ, cor. α. 448.

Θρεπτήρια, educationis præmia.
Them. τρέφω, f. θρέψω, alo.
ε. 186.

Θρίφθη, α. 1. pass. Ion. à τρέφω,
alo, f. ψω, p. φα, α. 2. ἑτρε-
φον, p. m. τίτρεφα. hinc &
θρίψα, α. 1. part. θρέψε, pro
ἑθρέψε, α. 1. θ. 198. 328. 314.

Θρηκίη, genit. à θρηκίη, Θ,
Thracius, à θρηξ, ηκός, Thrax,
nomen gentile. ε. 551.

Θρήκη, ης, ἡ, Thracia, nomen
regionis. ε. 505.

Θυγάτηρ, ἡ, filia, acc. θυγατέρα,
& θυγάτρη Poëtice, vocat. ὦ
θυγάτερ. α. 3. θ. 265. 346.

Θύε, aestuabant, imperf. Ion. à
θύω, μάττο, & impetu fe-
ror. θ. 848.

Θύελλα, ης, ἡ, procella. θ. 742.
ε. 549. α. 345.

Θύεσσι, victimis, dat. pl. Ion. à
θύε, εἶ, τὸ, victima, à
θύω, immolo. ε. 336.

Θυήεις, εἰς, redolens, ὁ, à
Them. θύω, f. ύσω, μάττο.
θ. 558.

Θυμαλγία, & θυμαλγί', accus. à
θυμαλγής, afferens dolorem
in animo, ex θυμός, ani-
mus, & ἄλγος, εἶ, dolor.
θ. 629.

Θυμήνασαι, α. 1. part. f. g. pl.
succensentes, à θυμαίνω, ira-
scor, f. θυμανώ, α. 1. aët. ἰθύ-
μηναι, hinc part. α. 1. aët. θυ-
μήνας, ασαι, αν. Them. θυ-
μός, ira. α. 267.

Θυμβορεῖν, præf. inf. à θυμ-
βορέω,

Coriā, animum exedo tristitia, ex θυμός, *animus*, & βορέ, *rabulum, esca.* i. 797.

Θυμολέων, acc. sing. à θυμολέων, *leonino animo praeclatus*, ex θυμός, *animus*, & λέων, οἷον, *leo.* §. 1007.

Θυμοφθόρον, acc. à θυμοφθόρον, *animum labefactans*, ex θυμός, *animus*, & φθείρω, *corrumpro.* Th. φθίω, *corrumpro.* i. 715.

Θυμός, ὦ, ὅ, *animus*, *ira.* i. 379.

Θύον, *furens*, part. praef. act. g. n. à θύω, *maeto*, cum impetu feror. i. 618. §. 131.

Θύραζε, adverb. *foras*, θύρηφι, *foris*, adverb. aut dativus adverbialiter positus, à θύρα, *janua.* i. 97. 363.

Θύσσοι, οἱ, *villi*, seu *nodi*, quales dependent à crumenis, *fimbriae.* α. 225.

Θύων, praef. part. à θύω, *sacrifico.* sumitur & θύω, pro ὀρμῇ, *impetu quodam feror*: item *furo.* hinc μεθύω, q. d. μετὰ τὸ θύειν, à sacrificiis enim solebant epulari. §. 109.

Θύκρον, acc. à θύκρον, &, *sedile*, pro θύκρον, &, τὸ, à θυάσσω, *sedeo.* Th. θυός, ὦ, ὅ, *celer.* i. 491. 572.

Θύμισον, pro τὸ ἥμισον, *medium.* i. 557.

Θώρηκα, *thoracem*, acc. pro θώρακα, *Ionice*, à θώραξ, αχΘ, ὅ, *Ionice* mutatur α in η, θώρηξ, *pectus*: unde θωρήσσω, ξω, *pectus armis seu lorica munio*, per syn. speciei *armo*, θωρήσων, *armantur*, praef. ind. §. 431. α. 124.

Θωῦται, nom. pl. θωῦται ἔργα, *admiranda opera*, θωῦμα, *Ionice*, idem est quod θαῦμα, & hinc θωῦται, pro θαυμάζει, *Ion.* Th. θαυμάζω, f. αἶσω, *miror.* α. 165.

I.

Ἰάλλων, *volitabant*, 3. pl. imperf. pro praef. enallage temporis, ab ἰάλλω, *mitto*, *volo*, f. αλλῶ. §. 269.

Ἰάντης, ας, ἦ, *nomen mul. ex ἴα, sola, & ἀνής, quae sola animo virum imitatur.* §. 356.

Ἰάνθη, *nomen mul. ab ἰάνω, calefacio. item, exhalo, letitia perfundo.* §. 349.

Ἰαπίτιον, gen. *Ion.* ab ἰαπίτις, *nomen viri*, ab ἰάπιω, *mitto. item, maledictis lacezzo*, ἰαπικονίδη, *vocat. casus, filius Iapeti*, à ἰαπικονίδης. i. 54. §. 528.

Ἰασίον, dat. *nomen viri*, ab ἰάω, f. ἰάσω. §. 970.

Ἰάχαι, ἰάχαι, & ἰάχαι, 3. pl. imperf. act. verb. ἰάχω, *vo-*
S 3 *ciferor,*

ciferor, clamo. hinc in part.
ιάχων, οἷϑ, hinc *ιαχή*, cla-
 mor. §. 69. α. 441. 232.

Γαῶλχος, ὤ, ῆ, nomen urbis.
 α. 474. 380.

Γδάλιμϑ, sudorificus, ab ἰδϑ, ἰδϑ, τὸ, sudor. idem quod
 ἰδρῶς, ὠτϑ, ὁ. s. 413.

Γδῖ, a. 2. act. imperat. ab εἶδω,
 video, f. εἶσμαι, a. 2. εἶδον,
 & ἰδον, in part. ἰδῶν, οἷϑ,
 & ἰδῶσ', pro ἰδῶσα. α. 445.

Γδῖ, idem quod ἡδῖ, ϑ, atque.
 α. 19. §. 19.

Γδῖ, ἄστν, dat. sing. ab ἰδϑ, εϑ,
 τὸ, sudor. α. 397.

Γδεῖν, a. 2. act. infinit. ἰδῖαϑ, a.
 2. med. infinit. ab εἶδω, vi-
 deo. Vide ἰδῖ. α. 166. 224.

Γδης, genit. ἡ Γδῆ, Mons Creta,
 sic dictus, quod ex eo longe
 lateque licuerit circumspi-
 cere. §. 1010.

Γδης, *videris*, 2. sing. a. 2. act.
 subj. ab εἶδω, video. α. 335.

Γδμρ, pro ἰσμρ, & hoc per syn-
 copen, pro ἰσμρ, scimus,
 ind. præf. 1. pl. Th. ἴσῃμι,
 scio. Imperat. ἴσῃθι, & ἴσθι.
 §. 27. 656. Hinc ἰδμων, pe-
 ritus & ἰδμοσυή, peritia,
 dat. pl. Ionic. ἰδμοσυήϑι.
 §. 377.

Γδονρ, 3. pl. a. 2. med. indic.
 ἄσπεξαντ, ab εἶδω, video.
 §. 451. α. 445.

Ἰδεις, *periti*, ab ἰδεις quod est
 ab ἴσῃμι, scio. α. 351.

Ἰδεις, εϑ, ὁ, ῆ, provida, sic κατ'
 ἐξοχῶ, dicitur, formica. Th.
 ἴσῃμι, scio. ε. 776.

Ἰδρῶτα, acc. ab ἰδρῶς, ὠτϑ, ὁ,
 sudor, per metonym. effecti,
 labor molestus. Thema est,
 ἰδϑ, εϑ, τὸ, sudor. ε. 287.

Ἰδῦα, ας, ῆ, nomen mul. quasi
 εἰδῦα. γνῶτα. §. 352.

Ἰδῶν, *videns*, a. 2. part. ab εἶδω,
 video. Vide ἰδῖ. ε. 9. 21. 699.

Ἰεῖσαι, *emittentes*, part. præf. g.
 f. pl. num. ab ἵημι, mitto, alii
 scribunt ἰεῖσαι, idque Æo-
 lice, imperf. ἵλω, ης, η, 3. pl.
 ἵεσιν, f. ἵσιν, p. εἵησιν, a. 1. ἵησιν,
 a. 2. ἵη, ἵης, ἵη, præf. pass. εἵ-
 μαι, a. 1. pass. ἵθλω. §. 10.
 43. 65. 830.

Ἰέμρ, Ionice, pro ἱέμρ, Atti-
 ce, præf. inf. ab ἱέναι, ubi
 Iones αῖ, in fine abjiciunt,
 accentu in sua sede relicto,
 ab ἵημι, mitto. ε. 594.

Ἰέμρῃ, *cupientes*, part. præf. m.
 ab ἱέμαι, cupio. Verba de-
 siderii regunt Genitivum,
 ἱέντ, *cupiebant*, imperf. med.
 3. pl. α. 23. 251.

Ἰέναι, *ire*, ab εἶμι, eo, pro quo
 etiam dicitur ἵημι, ὠτ' ἱέ-
 ναι, *perrexit ire*, α. 40. 353.

Ἰερες, ὤ, ὁ, sacer. item, *magnus*,
immensus, ἱερῶ, Ionice, pro
 ἱερά.

ἱερόι. ἱερόι, g. n. pl. num. in-
telliguntur *sacrificia*, ἱερό, pro
ἱερόι, ἱερόν ἱερό, *facere sacra*,
h. c. *sacrificare*, ἱερόων (pro
ἱερόων, in f. g.) Dorice. ῥ.
1014. α. 201. ῥ. 417. ε. 334.

Ἰησοῦ, *transat*, ab ἡμεῖς, *mitto* spiritu differt, ab ἡμεῖς, *eo*, de quo paulo antè. 9. 806.

Ἰήσωνι, dat. sing. nomen viri, ab
Ἰήσων. §. 1000.

Ἰθεῖαι, ab ἰθὺς, ἴθα. ὁ, idem quod
 ὁ ἰθὺς, *rectus*, ἰθύνει, dat. pl.
 Ionic. ε. 36. 222. §. 86.

1° θι, præf. imperat. *accede*, ab
eĩm, vel inĩm, eo. s. 491.

Ἰουδὶκῶς, *justos*, dat. pl. Ion.
paragoge, ab ἰουδῖκῆς, ὡς, ὅ,
cujus judicia sunt recta, ab
ἰουδῆ, ἰουδα, ἰουδ, *rectus*, α, αἰν,
& δῖκῆ, *jus*. s. 228.

ἰθὺν, *dirigit*, 3. sing. præs. ab
ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθὺς, ἰϑ, ἰ, *rectus*. i. 7. 9. 261.

Ἰγάρη, pervenit, ab ἰγάρω. Th
 ἰκω, f. ἴξω, a. i. ἴξα, venio.
 §. 697. 681.

ἵκελ, *similis*, & εἵκελ. ab
εἵκω, *similis sum*. i. 302. a.
198.

ἵκιστ', pro ἵκιστο, pervenit, a. 2.
m. ab ἵκισμαι, venio. f. ἵξο-
μαι. §. 285.

Ἰκέτωρ, 2. 1. ind. ab ἰκετῶ, *supplico*. Th. ἰκέτω, υἱ, *supplex*. α. 13.

ixiηC, supplicibus, dat. pl. ion.
ab iñims, u, o, supplex. 6.325.
α. 85.

ἰκναί, attigeris. 2. sing. a. 2.
med. subj. Ionice pro ἰκη, ab
ἰκνέομαι, venio, f. ἰξομαι, p.
ἴκνηται, 2. 2. m. ἰκνέμενος, x, ἴξ,
& in 3. pl. ἰκνῶντες, in aor. 2. sub.
ἰκνωμαι, η, ηται. s. 466.

ἰκταρ, Adverb. *celerrime*, ἀπὸ
τῆς ἰκταλ. Th. ἰκτίου. θ. 691.

1^α π, per syncopen pro i^α π, pervenit, a. 2. med. i^α π^α π^α π^α. Vide in i^α π^α π^α π^α. 9. 481.

Ἰλαδον, *cateruati*m. s. 285.

Ἰλαον, ab ἱλα, *propitiatus*, At-
ticè ἱλαως. s. 338.

ἰλάσκω, pres. inf. ab ἰλάσκο-
μαι, place. Th. ἰλάν. v. 316.

ἰμῖσας, Poëtice προἰμῖζας,
part a 1. act. à verbo ἰμῖζω,
loris cado. f. ἰμῖσιν. Th. ἰμῖς,
ἀντὶ τοῦ, ὁ, lorum. §. 857.

Ἰμεῖον, desidero, cupio. f. παῖ.
hinc ἰμερῶ, desiderium, &
ἰμερόεις, acc. plur. deside-
rabiles, ab ἰμερόεις, ἰμερα, cv.
Them. ἰμερῶ. n. 31. i. 616.
9. 359.

l', pro i'a, mt. s. 544. i'a.
s. 459.

I'ra, ⑥, 7, *valida*, nomen
mul. ab is, ides, 7, *robur*,
fibra. S. 976.

1st 3. sing. 2. 1. act. indic. Th.
venio, venio, f 1st 3. sing. 2. 1. act. indic. Th. 32.

Ἰξία, *pervonies*, 2. sing. fut. 1. med. Ionicè pro ἰξῆ, ab ἰκνίομαι, ὕμαι, f. ἰξομαι, Præf. pass. ἰγμαι, 2.2. med. ἰκόμεν, α, εῖ. 1. 475.

Ἰουδία, acc. sing. in nom. ἰουδῆς, ἰϙ, *niger*, ab ἰον, α, τὸ, *viola purpurea*, *nigricans*, & εἶδϙ, εῖ, *forma*, & hoc ab εἶδω, *video*. 9. 3. 844.

Ἰόλαϙ, α, nomen peritissimi aurigæ. *Iolaus*, q.d. ἰὸς ἔλαϙ, *jaculum seu telum populi*. α. 74. 102. 9. 317.

Ἰόντα, *euntem*, 2.2. act. part. ab εἶμι, eo. part. 2. 2. act. ἰών, ἰῶτα, ἰόν. 9. 773. 1. 718. α. 257.

Ἰοχάρῃα, ας, ἡ, *sagittis gaudens*. ex ἰὸς, ἔ, ἰ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. 9. 14. 918.

Ἰππόδαμϙ, *equorum domitor*. ex ἵππϙ, & δαμῶ, *domo*. α. 346.

Ἰππόδη, nomen mul. *celer instar equi*. vel *valde celer*. Nam ἵππϙ in compositione quandoque auget, sic & βε quod est ex βῆς, ut βέλιμϙ. 9. 251.

Ἰππόνη, nomen mul. *valde intelligens*. 9. 251.

Ἰππϙ, *equus*, dat. pl. Ion. ἵπποιϙ. α. 341. 1. 814.

Ἰππότε, vocativi casus. ab ἵππότης, α, ὁ, *equus*, vocativus

pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice. α. 216.

Ἰππορόφῃ, gen. sing. *equorum altricis*, Thraciæ epitheton. 1. 505.

Ἰππερλώη, *equi fons*. Nomen fontis, in Bœotia, non procul ab Helicone monte. θ. 6.

Ἰρηξ, ηκϙ, ὁ, Ionicè, pro ἰεργξ, ακϙ, ὁ, *accipiter*. 1. 201.

Ἰρις, ἰδϙ, ἰεϙ, & ἱρις, ἡ, *iris*, in accus. ἱεϙ. 9. 780.

Ἰς, ἰνὸς, ἡ, *vis*, ἰς ἀνέμῃ, *vis venti*. 9. 332. 1. 516.

Ἰσ', pro ἰστα, ab ἴσϙ, *par*. 1. 350.

Ἰσων, *ibant*, 3. pl. imperf. act. ab εἶμι, eo. imperf. εἶν. 2. 2. ἴον, pl. perf. m. ἦεν. 9. 68.

Ἰστασι, & ἴσταϙιν, 3. pl. ab ἴσημι, *scio*. 1. 40.

Ἰσων, *parem, æqualem*, ab ἴσϙ. *par*. 1. 325. 9. 126.

Ἰσων, *æquale*, scilicet prima in ἴσϙ est anceps, & proinde scribitur etiam ἴσϙ, quum prima corripitur. 1. 750.

Ἰσῶδῃ, pro ἰσῶιδῃ, præf. med. infinit. *aquare*, ab ἰσῶ, ὦ, *aquo*. Th. ἴσϙ, α, ὁ, *par*. 1. 560.

Ἰσοφαιζῇ, *equiparat*. q.d. ἴσων φέρῃ. 1. 428.

Ἰσμερῶς, part. præf. pass. ἰσμερῶϙ, *stans*, genit. Ion. ἰσμερῶοιο, ab ἴσταμαι. 1. 567.

Ἰστασ', pro ἴστασ, 2. sing. præf. pass.

pass. imperat. ab ἵστημι, *sto*, f. *στήτω*, a. 2. ἵστω. α. 449.
 Ἰσίλω, Ionice pro ἱσίων, ab ἱσία, ας, ἡ, *Vesta*, focus. θ. 454.
 Ἰσσοῖι, *stiva*, dat. sing. ab ἱσσοῦς, *temo*, *stiva*. ab ἱσός, *tela*, quod ab ἵστημι, *sto*, & βῆς, *bos*. ε. 433.
 Ἰσόν, *telam*, acc. ab ἱσός, ῥ, ὁ, *tela*, & malus navis. Th. ἵστημι, *sto*. ε. 64. 777.
 Ἰσσοῦ, ab ἱσσοῦ, ορῶ, ἡ, ἡ, *gnarus*, sciens. ε. 790.
 Ἰσπον, acc. ab ἱσπῶ, nomen fluvii Germanici, *Danubius*. θ. 339.
 Ἰχάνει, *detinet*, ab ἱχάνω, idem quod ἵχω, *habeo*. Th. ἵχω, *habeo*. ε. 493.
 Ἰχῶ, ες, ει, idem quod ἵχω, *habeo*. ἵχων, 3. pl. præs. sub. act. ε. 623. θ. 687.
 Ἰχὺς, ὕψ, ἡ, *robur*. dat. ἱχὺϊ, acc. ἱχὺϊ, *fremitum*. Hinc ἱχὺς, *robustus sum*. θ. 146. 823.
 Ἰσώσω, *exaquabant*, a. 1. m. ab ἱσώω, ὦ, *equo*. Th. ἱσῶ, ῥ, ὁ, *par*. α. 263.
 Ἰτον, *abierunt*, 3. dual. præs. activi, ab εἶμι, eo. ponitur verò præsens, pro a. 2. ἴον, qui 3. dual. format ἱέτω enallage temporis. ε. 197.
 Ἰττω, *extremam oram*. ab ἴπυς, ὕψ, ἡ, *extremus ambitus*,

circumferentia. α. 314.
 Ἰφθίμῃ, genit. *fortis*, ab ἰφθίμῳ, & hoc ab ἰφί, *fortiter*, quod est ex ἰς, ἰός, ἡ, *vis*, *robur*, ἰφθίμῳ. θ. 768. α. 136.
 Ἰφί, adverb. *fortiter*, ab ἰς, ἰός, ἡ, *vis*, *fibra*. ε. 539.
 Ἰφικλείδῳ, nomen viri. α. 111.
 Ἰφικλῆα, nomen viri. ad formam ἡρακλῆα. à nominativo ἰφικλῆης contractè ἰφικλῆς, q. d. *valde honoratus*, *gloriosus*. α. 54.
 Ἰχθυάοντες, piscibus inhiantes, præs. part. ab ἱχθυάω, ὦ, *piscor*, Th. ἱχθὺς, ὕψ, ὁ, *piscis*. α. 210.
 Ἰχθὺς, ὕψ, ὁ, *piscis*, ἱχθὺς pro ἱχθύας, acc. pl. sicuti ὄρδς pro ὄρύας, &c. α. 212.
 Ἰχῶ, ἰσῶ, τὸ, *vestigium*. ε. 678.
 Ἰώ, dat. sing. ab ἰός, ῥ, ὁ, *sagitta*. quod est ab ἵημι *mitto*. item *arugo*, quæ in metallo serpit, *venenum* quod transmittitur in venas. At ἱῶ, ἱα, ἴον, idem quod οἶῶ, α, ον, *solus*, α, *um*. α. 409.
 Ἰων, ἡς, ἡ, *clamor*, *vociferatio*. θ. 682.
 Ἰωλῶν, acc. ἰωλῶς, ῥ, ἡ, *urbs Thessalia*. θ. 997.
 Ἰωχυγῖο, *tumultus*, genit. Ion. ab ἰωχυγός, ῥ, ὁ, *persecutio* *hostilis*, idem quod ἰωκῆ. Th. διώκω, f. ξω, *persequor*. θ. 683.
 S 5 K. K.

K.

K' pro κὶ & κ' dixit &.
 9. 547. ε. 44.

Κα'βάλε, & **κα'βάλ'**, prostravit,
 a. 2. ind. pro κατέβαλε, à κα-
 τεβάλλω *dejicio*, κατέβαλετ',
 a. 2. m. 3. pers. sing. Th. βάλλω,
 f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. έβα-
 λον, p. m. βέβολα. α. 130.
 462. θ. 189.

Καδδύαμι pro κατ' δύναμιν, pro
 virili, à δυνάμεις, εως, ή, po-
 tentia. Th. δυνάμει, f. ήσ-
 μαι, *possum*. ε. 334.

Καδδ', καδ' δ' βάλε pro κατέ-
 βαλε &, *deficit vero*. α. 384.

Καδμε, &, nomen viri, hinc
 καδμεί, καδμείοισι, dat. pl.
 & in f. g. καδμείη, & καδμηίς,
 ιδ, Cadmea. ε. 161. θ. 937.

Καθεπύπην, prael. part. à κα-
 θύπην, *invado*. Th. άπύμαι,
 tango, f. ψομαι. ε. 330.

Καθαρός, pure, adverb. à καθα-
 ρός, &, ό, purus. Th. καθαίρω,
 purgo. ε. 335.

Καθεζόμενος, prael. part. *residens*.
 à κατέζομαι, *sedeo*. Th. έζο-
 μαι, f. ιδέμαι, *sedeo*. α. 34.
 ε. 257.

Καθίζη, 3. pers. prael. ind. *sedet*.
 καθίζων, prael. inf. *collocare*. à
 καθίζω. Th. ίζω, f. ίσω, *sede-
 re facio*. θ. 434. ε. 748.

Καὶ, sed, etiam, πὶ καὶ, quæ duo

simul juncta sunt distributi-
 va, οὐκ καὶ, *simul etiam*. ε. 43.
 241.

Καίειν, prael. inf. Vide καίω.

Καίην, *Causum*, Nom. propr.
 9. 343.

Καίω, *adolent*, pro καίωσι,
 καίωμένη, *ardens*, prael. part. à
 καίω, *uro*, *accendo*, f. καύσω,
 p. κέκαυκα, a. 2. pass. *ἐκαύην*,
 f. i. pass. *καυθήσομαι*. θ. 557.
 ε. 335.

Καινία, à καίνεις, έ, ό, nomen
 proprium regis. α. 179.

Καιρός, &, ό, *tempus opportunum*,
 occasio. ε. 692.

Κα'κ, pro καὶ &, & ex. 9. 447.

Κα'κείν, ille: ex καὶ & *ἐκεῖν*.
 ε. 293.

Κακκρύπλων, pro κατὰ κρύπλων,
 abscondens, prael. part. à
 κρύπλω, *abscondo*. f. ψω. p.
 φα. a. 2. *ἐκρυβον*. ε. 469.

Κακῶθημεσών, *ignavia*, ex κα-
 κῶν, *malum* & *θημῶν*, &, ό,
 *acervus rerum simul conge-
 starum*. Th. πίθημι, *pono*.
 ε. 470.

Κακός, *malus*, proprie piger, à
 κάζω, *cedo*. κακῆ, ή, neut.
 κακόν, κακ' pro κακῶ. dat. pl.
 κακῶσιν. ε. 177. κακόν, pro
 κακῶς, *adverb.* ε. 325. comp.
 κακίων, κακίος. ε. 264. 344.
 502.

Κακότης, dat. sing. à κακότης,
 ητ,

ητΘ, ἡ, improbitas. α. 93. 42.
 ΚακὸχαρῖΘ, alienis malis gau-
 dens, ex κακόν, malum, &
 χαίρω, gaudeo. ε. 28. 194.

Κακτεῖναι, occidere. Dor. pro
 κατὰ κατεῖναι, & hoc pro κα-
 τεκτεῖναι, α. 1. inf. aēt. à κα-
 τὰ κτεῖναι, pro κατὰ κτεῖναι. Th.
 κτεῖναι, f. κτεῖναι, occido, p. ἐκ-
 τεκα, α. 2. ἐκτενον. α. 453.

Καλα, lignum. à καλον, α, τὸ, li-
 gnum. ε. 125.

Καλεῖν, vocare, invitare, à κα-
 λέω, voco, f. έω, p. κέκληκα.
 καλέεσκεν. 3. pers. imperf. Io-
 nicè, pro ἐκαλεῖ, ει, καλέεσ',
 pro καλέεσι, vocant. θ. 207.
 ε. 340. θ. 187. 234.

Καλιαῖ, horrea. καλιαῖ, αῖ, ἡ,
 nidus ex virgultis, καλιῶ
 Ionicè pro καλιαῖν. Th. κα-
 λον, α, τὸ, lignum. ε. 305.

Καλιγυνάικα, acc. à καλιγύ-
 ναιξ, αικΘ, ὁ, ἡ, pulchris
 mulieribus abundans. ex
 καλῖΘ, εΘ, τὸ, pulchritu-
 do, & γυνή, mulier. ε. 651.

Καλικόμοιο, genit. Ion. καλί-
 κομοΘ, pulchricoma. à κα-
 λός, ἡ, ὄν, pulchra, & κόμη,
 ης, ἡ, coma. θ. 915. ε. 35.

ΚαλιπάρηΘ, Æol. seu Bœo-
 ticè pro καλιπάρειΘ, pul-
 chras habens genas, ex κα-
 λός, ἡ, ὄν, pulcher, & παρειά
 & Æol. παρηά, αῖ, ἡ, πάλια,

gena, θ. 238. 270. 907.

Καλινέσθρον, pulchritudo, à κα-
 λός, ἡ, ὄν, pulcher, & νέω,
 fluo, f. νέω, p. ἀνα. θ. 339.

Καλιόπη, ης, ἡ, nomen Musæ,
 cujus est elegans eloquium,
 facunda. ex καλῖΘ, εΘ, τὸ,
 pulchritudo, & ὄψ, ὀπός, ἡ,
 vox. θ. 79.

Καλιρόη, nomen mul. θ. 288.

Καλιτέριχα, pulchricomos, καλ-
 λίθεξ, ἡ, pulchros crines
 habens, ex καλός, ἡ, ὄν, pul-
 cher, & τερίξ, τερίξ, ἡ, ri-
 lus. α. 372.

Καλιόροον, limpidam, ex καλός,
 pulcher, & ῥέω, fluo. ε. 735.
 Th. νέω, f. νέω, fluo. ε. 735.

ΚαλίσφυρΘ, pulcros talos ha-
 bens. ex καλός, & σφύρον,
 malleolus. Th. σφύρα, ρας, ἡ,
 malleus. θ. 526. 384.

Καλός, ἡ, ὄν, pulcher, bonus.
 Comp. καλίων, οῖΘ, ὁ, ἡ, &
 καλίσσιον, τὸ, Superl. καλίσσιΘ,
 optimus, pulcherrimus. θ.
 384.

Καλυπτόμενοι, contectæ, præf.
 part. pass. à καλύπτω, tecto,
 f. ψω, p. φα, α. 1. ἐκαλύψα,
 ας, ε, α. 2. ἐκαλύβον. α. 134.
 ε. 139. 196. θ. 541.

Καλύπτριον, acc. Ion. à καλύ-
 πτω, tegmen capitis mulie-
 bre: Them. καλύπτω, tecto.
 θ. 574.

Καλυ-

Καλυψών, nomen mul. ὄ. 359.

Κάμαξι, dat. pl. palis, pedamentis, à κάμαξ, ακ, ἡ, palus. α. 298.

Κάμαξι, κ, ὁ, labor. hinc κάματις, ε, ὁ, κ, ἡ, laboriosus. Th. κάμων, μω, p. κέκμηκα, lassescō. ε. 175. 582.

Κάμαρ, pro κ, ἡ. ε. 437.

Καμπύλα καῖλα, curva ligna. à καμπύλ, κ, ὁ, Th. καμπίω, f. ψω, p. φα, flecto. α. 324.

Καὶν, quatuor, ceteri, ex κ, & αἱ, si. ε. 335. 355.

Καναχή, crepitatio, sonitus. hinc καναχιδά, adverb. cum strepitu. Th. ἤχ, κ, ὁ, sonus. α. 160. 164. θ. 267.

Καναχίς, imperf. substrepebat, à καναχίζω & καναχίω, resono, hinc καναχή, crepitatio, καναχῆσι, dat. plur. Ionice. Th. ἤχ, κ, ὁ, sonus. α. 373.

Καπνός, κ, ὁ, fumus. ε. 45. 627.

Κάπε, κ, ὁ, aper, item verres, quo sensu accipitur. ε. 788.

Κάρη, τὸ, indeclinabile, caput, per apocopen pro κάρην, κ, ε. 532. α. 223. θ. 42.

Καρπαλίμως, cito, raptim, adverb. q. d. ἀρπαλίμως, ab ἀρπάζω, f. σω, & ξω, rapio. α. 432. θ. 492.

Καρπός, κ, ὁ, fructus. ε. 170. 235.

Κάρσι, robore, pro ἐν κάρτι, h. c.

καρτερῶς, more Hebræorum, κάρσι, pro κάρτι, ε, τὸ, robur. θ. 73. 710.

Καρτεροθύμω, dat. καρτερόθυμω, κ, ὁ, pertinax, qui toleranti animo est, ex κάρσι, per metathesin litterarum pro κάρτι, ε, τὸ, robur, & θυμός, κ, ὁ, animus. θ. 476. 378.

Καρτερόφρονα, acc. à καρτερόφρον, κ, ὁ, ἡ, praefectus, item magnanimus, à κάρτι, ε, τὸ, robur, & φρῶν, animus.

Κάρτισον, praestantissimum, pro κάρτισον, ab ἀγαθός, bonus, κρείσων, κάρτε. θ. 981.

Κάρφι, siccit. Th. κάρφω, sicco, arefacio, f. ψω. ε. 7. 573.

Καρχαρόδοντα, acc. sing. dentibus asperum, à κάρχαρ, asper. Th. χαράσσω, f. ξω, sculpo, & ὀδύς, ὀνί, ὁ, dens. ε. 602. 694. α. 303.

Κασίγνη, κ, ὁ, ex κάσις, ε, ὁ, ἡ, frater, soror, & γείνομαι, nascor. ὄ. 756. ε. 182.

Κασίτερ, κασιτέροιο, gen. Ion. ὁ, stannum. ὄ. 862.

Καὶ, cum Genitiv. per. Cum Accus. ad, secundum. καὶ ὄρη, in monte, καὶ οἶκον, domi. καθ' ὥρην, ad tempus, idem quod πρὸς καιρόν. ε. 615. 100.

Καὶ βεβείθασι, onuste sunt. 3. pl. praet. mediū, à βείθω, oneror,

ror, sum gravis, f. σω, p. κα.
 ε. 232.
 Καταβήσι, intrat, f. 1. à κατα-
 βαίνω, f. βήσομαι, descendo.
 Th. βαίνω, co, a. 2. ἔβην.
 θ. 750.
 Καταγερῶσιν, præf. ind. à κα-
 ταγερῶσκω, senesco. Th. γη-
 ρας, αἰῶ, τὶ, senectus. ε. 93.
 Καταδύη, 3. præf. sub. hūme-
 fiat, à δάω, rigo, f. δάσω.
 ε. 544.
 Καταδύωμαι, Att. & Dor. in-
 gredi, pro καταδύωμαι, a. 2. aet.
 infinit. à καταδύω, a. 2. aet.
 κατίδω, υι, υ. Th. δύω, &
 δύω, subeo. α. 196.
 Καταδύω, occidentem, part. a. 2.
 aet. Them. δύω, subeo, vel
 δύω. θ. 596.
 Καταθεῖο, pones, 2. sing. a. 2.
 med. opt. κατέθηναι, deponere.
 2. sing. a. 2. med. subj.
 κατέθωμαι, κατέθῃ, & pro hoc
 κατέθηναι, Ionicè, à τίθημι,
 pono. ε. 45. 599.
 Κατέθω, poet. pro κατέθῃ, & κα-
 τέθω, reconde, a. 2. imperat.
 med. à κατέπιθῃμι, repono.
 Th. τίθημι, f. ἤσω, a. 2. ἔθην.
 ε. 625.
 Κατακείνω, præf. part. à κατέ-
 κειμαι, jaceo, decumbo. ε.
 362.
 Καταλείβω, distillat. præf. ind.
 à καταλείβομαι, destillo. Th.

λείβω, f. ψω, libo. θ. 786.
 Καταλείπει, præf. inf. à λείπω,
 linquo, f. ψω, p. φα, a. 2.
 ἔλιπον, p. m. λείλοιπα. ε. 744.
 Καταλέξει, cubat. fut. ind. à
 λέξωμαι, cubare facio. ε. 521.
 Καταμάρψῃ, opprimat, a. 1. sub.
 à καταμάρπτω, comprehendo.
 Th. μάρπτω, f. ψω, capio
 ε. 494.
 Καταπιπίηται, exterrita, perf.
 part. activi, per syncopen,
 ἔχ, pro καταπιπίηται à
 verbo καταπλήσσω, f. ξω, per-
 terresio, præf. aet. καταπύ-
 πηται. Th. πύω, ὦ, f. ἤσω,
 exterreo. α. 265.
 Καταπίω, deglutire, imperf.
 Ion. Th. πίνω, bibo, f. πίνω,
 p. πίπωκα, a. 2. ἔπιον, inde
 in imperat. πίθι & πί. θ.
 459. 497.
 Κατασκίῳ, opacus, à σκιά, αἶ,
 ἦ, umbra. ε. 511.
 Κατασφίλλω, x, à σφίλλος, du-
 rus, asper. Thema, σφω,
 astringo, f. ψω. θ. 806.
 Καταφθιμένοι, mortuis, dat.
 pl. præf. part. à φθίω, idem
 quod φθίω, f. ἤσω, corrumpo.
 θ. 850.
 Καταφλέξαι, combussisset, 3.
 sing. a. 1. aet. opt. a φλέγω,
 urō, f. ξω, p. χα. α. 18.
 Καταφράζομαι, præf. imperat.
 pass. à καταφράζομαι, consi-
 dero.

dero. Th. φράζω, *dico*, f. σω.
p. κα. 2. 2. ἴφραδον. p. m. πῖ-
φραδα. i. 246.

Καταχάσσει, *effundit*, 3. imperf.
à καταχάσσομαι. Th. χέω, f.
χάσω, *fundo*. i. 581.

Κατεῖν, *descendebat*, ex κτ̃ &
εἶμι, eo, est 3. ling. præf. med.
εἶα, & Attice ἦα, αἰ, i. κα-
τῶν, part. a. 2. à κατειμι. §.
723. a. 254.

Κατελεγχέτω, *redarguat*, præf.
imperat. à κατελέγω. Th.
ἐλέγω, f. ξω, *arguo*. i. 712.

Κατέλεξε, *recensuit*, a. i. ind.
à κατελέγω. Th. λέγω, ξω, *dico*.
§. 627.

Κατεναντίον, *adverb. ex adver-*
so, coram. Th. ἀντὶ, *pro*.
a. 73.

Κατεναοσι, a. i. ind. pro κατεναοσι,
ab inusitato verbo, καταναίω,
habitandum do. Th. ναίω,
habito. i. 167. §. 538.

Κατενλώθει, *constraverat*. præf.
med. à κατενθίω, ἐνθίω ex ἐν
& θίω, *pono*. per metathesin
ἐνίθω, in præf. med. ἤνοθα,
& per reduplicationem ἐνή-
νοθα, præposita præpositione
κτ̃, fit hinc κατενλώθα, *con-*
stravi. Errant qui à καταν-
θίω, derivant. Sic n. redup-
licatio foret κατανλώθα,
&c. Malo ita resolvere, ut
dicam, κατενλώθη, esse dun-

taxat præf. medii, & carere
præsenti. Præsens, si usita-
tum foret, esset κατενίθω. a.
269.

Κατέπαυσι, *diremit, sedavit*,
a. i. act. ind. verb. κατα-
παύω, *desisto*. Th. παύω, *fi-*
nio, cesso. §. 87.

Κατέπιμψε, *detrusit*, a. i. à
πίμπω, *mitto*. f. ψω. §. 515.

Κατέπιτε, imperf. *deborabat*, à
πίνω. §. 467.

Κατέταθεν, *oppositi sunt, pro κα-*
τετάθεσαν, Æolice, a. i. ind.
pass. à κατέσταμαι, *consti-*
tuor. Th. ἵστημι, f. ἴσσω, *sta-*
tno. §. 674.

Κάττει, imperf. ut & κατέτειθε,
detinebat, pro ἔχω, dicitur
χέω. §. 700. 575.

Κατηρεφέ, pro κατηρεφέα, à κα-
τηρεφῆς, ἰϑ, ὀκῆ ἢ, *tectus*;
dat. pl. Ion. κατηρεφέας. Th.
ἐρίφω, f. ψω, *tego*. §. 778. 594.

Κατηρωρίοντο, *suspensi erant*, 3. pl.
imperf. pass. Doricè pro κα-
τηρωρίοντο, à verbo καταιωρίο-
μαι, *dependeo*, ex κτ̃ & αἰω-
ρίω, f. ῥίω, *in sublime tollo*.
a. 225.

Κατοπαΐζη, *expulerit*, præf. sub.
ab ὀπάζω, f. σω, *persequor*.
i. 322.

Κάτω, *infra, deorsum*. §. 301.

Καυάξαις, *fregeris*, a. i. opt.
act. à καυάζω, *contero, fran-*
go. sic

γο. sic Æoles pro αἰὲρ, dicunt αἰὲρ, vel pro καταΐσαις, poet. sublato, τ, & inserto, υ, Æol. ab αἶω, *frango*. i. 664. 691.

Καῶμι, αἶϑ, τὸ, *incendium*, à καίω, uro, f. καύσω. 9. 844. i. 413.

Κε, & κεν, particula potentialis, sicut in prosa αἶν, vel expletiva. i. 10. 12. 33.

Κέαϑ, *jacebant*, pro ἔκεινϑ, Ionice, & κέαϑ pro κείαϑ, à κείμαι, *jaceo*. α. 241.

Κέγχοιϑι, dat. pl. Ion. à κέγχοϑ, *milium*, genus leguminis. α. 398.

Κεδιῆ, *casta*, dat. sing. à κεδιός, ἡ, ὄν, *castus*, probus. Th. κῆδϑ, εϑ, τὸ, *cura*. i. 69. 129.

Κείνω, *illo*, pro ἐκείνω, per aphæresin. κείνοις, κείνοισι, dat. pl. Ion. ab ἐκεῖνϑ, η, ὄν. 9. 628. 836.

Κεῖται, *jacet*, κεῖτ', pro ἔκεινϑ, imperf. Ion. à κείμαι, *jaceo*. α. 227. 9. 725.

Κεκαλυμμένη, perf. part. pass. à καλύπτω, operio, *tego*, f. ψω, p-φα, α. 2. ἐκαλύβον. 9. 745. 757.

Κεκασμένη, perf. pass. à καίω, *orno*, f. σω. 9. 929.

Κεκρύβει, *occulebat*, Ion. plusq. perf. med. à κρύβω, f. κρύσω, p. κα. in præt. med. κέκρυθα. sicut, πλῆθω πέπληται, γηθίων

γῆθηα, &c. 9. 909.

Κεκλήθης, præt. med. Æolice pro κεκληγῆς, à κλέζω. *vetior analysis hæc est*: ex præterito κέκληθα, novum verbum κεκληῖω, quod Græcis est usitatissimum, unde in part. præf. κεκληῖων, αἶϑ, in pl. οἱ κεκληθῆντες. α. 412. 372.

Κεκλήως, *vociferans*, præt. med. à κλάζω, *clamo*, in f. κλάγξω, α. 2. ἔκλαζον, p. m. κέκληθα, hinc in part. f. g. κεκληγύη. i. 447. α. 99.

Κεκλήσθαι, *vocari*, perf. inf. pass. à καλείω, f. ἴσω, p. κέκληκα. 9. 410.

Κέκλυτε, *audite*, à κλύμι, (Thema κλύω *audio*.) Hinc κλύθι, & poetica redupl. κέκλυθι, in 2. pl. κλύτε, & κέκλυτε, *audite*, correpta penultima. 9. 644.

Κεκοιμῆσθαι, *pulverulentus*, Attice, pro κεκοισμῆσθαι, à κοιρίζω, *pulvere impleo*, quod est à κοις, *sos*, ἡ, *pulvis*. i. 471.

Κεκορημένον, *satiatum*, à κορίω, *satio*. f. ἴσω, & ἔσω, p. κεκορηκα. i. 591.

Κεκεκλήσθαι, *diversum*. Them. κείω, f. ἴω, *secerno*, p. κέκεκα. α. 55.

Κεκρύφα, *latens*, 3. pl. præt. pass.

pass. Ionice, pro κικρυμμένοι
 εἰσι. à κρύπτω, *abscondo*, f.
 ψω, ρ. φ. α. 2. ἑκρυβον. ε. 384.
 Κικτῆσθαι, *contrahere*, praet. pass.
 infinit. à κτίζομαι. *acquirere*, f.
 κτήσσομαι, ρ. κέκλῃμαι. ε. 435.
 Κιλάδιον, genit. Poëticus, pro
 κιλάδης, à κέλαδθ, κ, ὁ, *stre-*
pitus. θ. 926. 852.
 Κιλαινιφεΐ, *nubium offuscatori*,
 dat. sing. à κιλαινιφῆς, ex
 κιλαινός, *niger*, idem quod
 μέλας, & νέφθ, εθ, τὸ, *nu-*
bes. α. 53.
 Κιλαινῆ, *nigra*, dat. Thema est
 μέλας, μέλαινα, μέλαν, *ni-*
ger, pro με, ponitur κ, κι-
 λαινόν. α. 173. 429.
 Κιλόθω, genit. κίλοθως, κ, ἡ;
 υἷα. ε. 578. α. 352.
 Κιλόω, *jubeo*, praet. ind. à κέ-
 λομαι, Poëticè, κέκλωμαι,
 κέλονθ', pro ἐκέλονθ, 3. pl.
 imperf. θ. 33. ε. 314. θ. 686.
 Κινῶ, Poëticè, pro κινῶ,
 à κινός, ε, ὁ, *vacuus*. ε. 496.
 Κένταυροι, *Centauri*, ex κιν-
 τίω, *stimulo*, pingo, & ταῦ-
 ρθ, Latine, *taurus*. α. 184.
 Κερμαδός, εθ, ὁ, *figulus*, à κέ-
 ρμαθ, κ, ὁ, *utrens*, vel terra
 figularis. ε. 25.
 Κεραοί, *cornuta*, à κεράος, ε, ὁ,
 hoc à κέρως, *cornu*. ε. 527.
 Κεραυνῶ, gen. sing. à κεραυνός,
 ὁ, *fulmen*, q. à κείρω, *scindo*,

& αῶω, *uro*. hinc κεραυνῶω,
fulmino, *fulmine percutio*.
 κεραυνώθηνθ, α. 1. part. pass.
 genit. θ. 846. 859.
 Κέρως, εθ, τὸ, *cornu*. θ. 789.
 Κέρβερος, *Cerberus*. θ. 311.
 Κέρδθ, εθ, τὸ, *lucrum*. hinc
 κερδαίνην, *lucrari*, à κερδαίνω.
 ε. 321. 350.
 Κερκῆς, *nomen mul.* θ. 355.
 Κέρει, 3. pers. a. 1. ind. Ionice,
 verbi κείρω, *tondeo*, f. ρῶ, &
 Æol. κέρσω, α. 1. ἑκέρω, &
 ἑκέρωα. hinc κέρσι, per τμή-
 ζιν, pro ἀπέκερει. α. 419.
 Κέρθωα, *convicia*, quasi dicas
 convocia, à κέρθωθ, *mor-*
dash, *cavillatorius*. hinc κερ-
 τομέω, *convicior*, ex κείρω,
tondeo, & τομή, *sectio*, quod
 est à τίμνω, *feco*, ρ. m. τέ-
 τομαι. ε. 786. θ. 545.
 Κόθουσι, dat. pl. à κούθθ, εθ,
 τὸ, *caverna profunda*, à κό-
 θω, *occulto*. unde etiam est
 κούθμων εθ, ὁ, *locus qui*
occultat. Regula. Nomina
 appellativa in ῶν, & εῖον, si-
 gnificant locum. ut, ἀμπι-
 λῶν, εθ, ὁ, *vineum*. θ.
 300. 334.
 Κεφαλῆ, ῆς, ἡ, *caput*, gen. pl.
 κεφαλῆων, Ionice, pro κεφα-
 λῶν, dat. κεφαλῇζι. θ. 827.
 ε. 416. 543.
 Κεφάλω, dat. sing. in nom. κε-
 φάλθ,

φαιλῶ, ὤ, nomen viri. 9.
986.

Κεχαίρητο, *letatus est*, 3. sing. a.
2. med. ut, ἐχαρόμην, ὤ, ἔτο,
& per reduplicationem Poë-
ticam, κεχαρόμην. Dicitur
vero, κεχαίρητο, per συλλών,
ut vocant. Mallem à plusq.
perf. formare, ἐκεχαρήμην,
ἔτω, ἔτο, à χαίρομαι, lætor.
perf. κέχαρμαι, & κεχαίρημαι,
quali à χαίρω. α. 65.

Κεχαρισμῶτο, *grata est*, perf.
part. à χαρίζομαι, rem gra-
tam facio. Th. χάρις, ἰλῶ,
ἦ, gratia. ι. 681.

Κεχρημῶτο, *indignus*, præterf. perf.
part. à χρώμαι υτορ, f. χρή-
σμαι, p. κίχρημαι, α. ι. m.
ἐχρησάμην. ι. 476. 491.

Κίχυ, *fusa est*. 3. pers. perf.
pass. à χύω, f. ύσω, p. pass.
κίχυμαι. Them. χύω, χύσω,
fundo. 9. 727.

Κηδῶ, *ledit*, 3. pers. præf. à
κηδῶ, ango. Th. κηδῶ, ἔω,
τὸ, cura. ι. 362. 9. 102.

Κηδία, acc. pl. à κηδῶ, ἔω, τὸ,
cura, damnum. ι. 49.

Κῆλα, *tela*, n. g. pl. num. à κῆ-
λον, Ionice, pro κῆλον, li-
gnum. 9. 708.

Κηλίω, dat. à κηλίω, *calidus*.
Thema, καίω, f. καύσω, υτο.
9. 865.

Κῆρ, κηρὸς, ἦ, *Parsca*, mendose

scribitur, κῆρ. α. 156.

Κῆρ, pro κῆαρ, αἰῶ, τὸ, cor.
(sicuti pro ἱαρ, ἦρ, dicitur)
κῆρ, κῆρις. α. 249. 435.

Κηρόθι, *ex corde*, adverb. à κῆρ,
τὸ, cor. α. 85.

Κηρίον, ὤ, τὸ, *favus*, à κηρὸς, ὤ,
ὀ, cera. 9. 597.

Κηρτεφίω, gen. pl. à κηρτε-
φῆς, ἱος, ὀ, ἦ, *morti obnoxius*,
q. d. *fatio nutritus*, à κῆρ, fa-
tum, & τεφῶ, αλο. ι. 416.

Κήρυξ, υπῶ, ὀ, *præco*. ι. 80.
9. 939.

Κητώ, ὀῶ, ἦ, nomen mul. forte
sic dicta à *prodigiosa crassi-
tie*, qualis est in balæna seu
ceto, monstro illo marino,
κηῖς, genit. contract. 9.
270. 336.

Κήυξ, acc. sing. à κήυξ, υπῶ,
ὀ, nomen regis. α. 554.
476.

Κηφύωσι, dat. pl. Poëticus;
pro κηφῆσι, à κηφῶ, ἦ, ὀ,
ὀ, *fucus*, ex arum genere.
θ. 595. ι. 302.

Κίβρις, ἦ, *pera*, *sacculus*, ubi
κῆπτει βόσις, ubi victus re-
conditur. α. 224.

Κιθαρίζειν, *personabat*, imperf.
abjecto augmento à κιθαρί-
ζω, f. ἰσω, *cithara cano*. Th.
κιθάρας, ἦ, *cithara*, est or-
ganon musicum. α. 202.

Κιθαρίστης, ὤ, ὀ, *citharista*, pl.
T
οι

- οἱ κιθάρισται, à κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. *ῥ.* 95.
- Κικλήσκῃ, *vocat.* 3. person. ind. à κηλίσω, *voco*, *Proët.* κικλήσκω. *ῥ.* 418. *ε.* 816.
- Κίλοσιν, *columnis*, dat. pl. à κίων, οἰ, ὁ, ἡ, *columna*, κίων, acc. pro κίονα. *θ.* 522. 779.
- Κίρκη, *Circe*, nomen sagæ. *ῥ.* 957. 1011.
- Κλαΐζοντι, *præf. part. dual num.* à κλαΐζω, *clamo*. Vide supra *κεκληώς*. α. 406.
- Κλαίωσα, *flets*, *præf. part.* à κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω, p. κί-κλαυκα. *ε.* 220.
- Κλεία, pro κλέα, & hoc ex κλέα, *res præclare gesta*, à κλεί, ι, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*. *θ.* 100.
- Κλείετι, *præf. imperat. celebra- te*, κλείεσθαι, *celebres*, *præf. part. f. g. pl. num.* à κλείω, *celebro*: hinc κλειῖς, ᾤ, *inclytus*. *ε.* 1. *θ.* 105.
- Κλῆω, ὅ, ἡ, nomen mul. & Musæ. *ῥ.* 77.
- Κλέ, ι, τὸ, *gloria*, pro quo etiam dicitur κλεί, ι, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*. α. 107. *θ.* 530.
- Κλέψας, *furatus*, a. i. part. à κλέπτω, *clepo*, *futor*, fut. κλέψω, p. κέκλεφα, p. pass. κέ-κλεμμαι, p. med. κέκλεπται. *ε.* 55. *θ.* 613.
- Κληῖρον, acc. à κληῖρ, σ, ὁ, *sors*, *patrimonium*. *ε.* 37.
- Κλόνον, acc. à κλόν, σ, ἡ, *turbatio*, *tumultus*. hinc κλονίω, ᾤ, *commoueo*, f. ῥῶ. *θ.* 935. *ε.* 551.
- Κλυζομένη, *inundanti*, dat. *præf. part.* à κλύζω, *eluo*, f. σω, p. κέκλυκα. α. 209.
- Κλυμένη, nomen mul. & pro κλυομένη. *θ.* 351. 508.
- Κλύειμι, *præf. opt. audiret*, à κλύω, *audio*, κλῦθι. *præf. imperativi est* à κλῦμι, at κί-κλυθι, & κέκλυτε, per reduplicationem, pro κλῦθι, & κλῦτε, in *præf. imperat.* hinc κλυῖ, κλυτῷ, *inclytus*. *θ.* 32. 644. *ε.* 9. 70.
- Κλυπῆ, nomen propr. *θ.* 352.
- Κλωῶ, nomen Paræ. Vide *Ca- lepin.* α. 258. *θ.* 218.
- Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro κνή-μαις, Ionice, à κνήμη, *tibia*, *syna*, *crus*. α. 123.
- Κνημῖδας, acc. pl. à κνημῖς, ἰδ, ἡ, *ocrea*. Th. κνήμη, *ης*, ἡ, *tibia*. α. 121.
- Κοθύροις, à κοθύρ, epitheton fuci, ὡς τὸ κοθύρ τι πῦρ ἔ-ρα, quod aculeum non ex-erat more apum, à κοθύρ, *occulo*, & ἔρα, *cauda*. *ε.* 303.
- Κοῖλ, *cauus*, κοίλη, dat. pl. κοίλησι. *ε.* 52. 687.

Κοιμηθεῖσθαι, a. i. part. pass. à
κοιμῶν, *forio. facio dormire*,
κοιμῶμαι, ὦμαι, *dormio*, f.
i. pass. κοιμηθήσμαι, a. i. m.
ἐκοιμησάμην. θ. 214.

Κοινῆ, genit. à κοινός, ἥ, ὁ, *com-*
munis. ε. 721.

Κοῖν, κοῖν, nomen viri. θ.
134. 404.

Κοιρανῶν, præf. part. imperans,
à κοίρανον, ὤ, ὁ, *rex*. hinc
κοιρανῶ, ὦ, *dominor*. θ.
331.

Κοῖτον, acc. à κοῖτον, ὤ, ὁ, idem
quod κοῖτη, ης, ἡ, *cubile*.
ε. 572.

Κοκκυῖς, canit. 3. pers. præf. à
κοκκύζω, *coccyxo*, à κόκκυξ,
υγῶ, ὁ, *cuculus*. ε. 484.

Κοκκῆντα, *ferruminati*, nom.
pl. à κοκκῆς, ιστα, εν, *gluti-*
natus. Thema, κοκκα, ης, ἡ,
gluten. α. 309.

Κολοσυρῖς, *palearum strepitu*,
à κολουρῖς, ἥ, ὁ. Schol. ἡ-
χῶ φρυγῶν συρομένων. h.
ε. *strepitus farmentorum*,
quum trahuntur. ex σύρω,
traho. & κάλον, *lignum*, seu
κόλον, *mutilus*. Est enim
farmentum, lignum defra-
ctum. θ. 880.

Κομῆν, *nutrito*, præf. inf. à κο-
μῆν, ἥσω, *nutrio* & *curam*
gero. hinc κομίζω, & κο-
μίσσας, a. i. m. inf. ε. 602. 315.

Κοιῶντι, *edidit fragorem*, a. i.
ind. Ion. à κοιῶντι, ὦ, *re-*
sono. Th. κοιῶντι, ὤ, ὁ, *son-*
itus. θ. 840.

Κοιῶντι, dat. pl. Ionice, pro κο-
νῶντι, à κοιῶντι, ὤ, ὁ, idem
quod κοῖνις, ιως, ἡ, *pulvis*,
acc. κοῖνι. α. 365. θ. 706.

Κοιῶντι, *pulverem excitantes*,
præf. part. à κοιῶντι, vel κοι-
ῶντι. Them. κοῖνις, ιως, ἡ, *pul-*
vis. α. 342.

Κοιῶντι, *excitatus*, præf. part.
à κοῖνις, ιως, ἡ, *pulvis*,
Them. κοῖνις, ιως, ἡ, *pul-*
vis. α. 342.

Κοιῶντι, *excitatus*, præf. part.
à κοῖνις, ιως, ἡ, *pulvis*,
Them. κοῖνις, ιως, ἡ, *pul-*
vis. α. 342.

Κοιῶντι, *excitatus*, præf. part.
à κοῖνις, ιως, ἡ, *pulvis*,
Them. κοῖνις, ιως, ἡ, *pul-*
vis. α. 342.

Κοιῶντι, *excitatus*, præf. part.
à κοῖνις, ιως, ἡ, *pulvis*,
Them. κοῖνις, ιως, ἡ, *pul-*
vis. α. 342.

Κοιῶντι, *excitatus*, præf. part.
à κοῖνις, ιως, ἡ, *pulvis*,
Them. κοῖνις, ιως, ἡ, *pul-*
vis. α. 342.

Κοιῶντι, *excitatus*, præf. part.
à κοῖνις, ιως, ἡ, *pulvis*,
Them. κοῖνις, ιως, ἡ, *pul-*
vis. α. 342.

Κοιῶντι, *excitatus*, præf. part.
à κοῖνις, ιως, ἡ, *pulvis*,
Them. κοῖνις, ιως, ἡ, *pul-*
vis. α. 342.

μα, κόρυς, υῖος, ἡ, *galea. α.*

198. 148.

Κορυφῆς, genit. θ. 62. κορυφῆσι,
dat. pl. Ionic. à κορυφῇ, ἡς,
ἡ, *vertex. θ. 1010.*

Κορυῖν, ἡς, ἡ, *cornix*, hinc κορυ-
νιάωντα, acc. *rostrata*, Poëti-
ce, pro κορυνιάοντα, à κορυ-
νιάω, ὁ, *incurvus & lunatus*
sum. à κορυῖν, *summitas*, cur-
vatura. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, præf. inf. sic κόσμη-
σι, *ornavit*, α. 1 pro κόσ-
μησι, à κοσμέω, f. ἦσιν. Th.
κόσμη, υ, ὁ, *ornatus*, *ordo*.
ε. 72. 76. θ. 573.

Κόπι, 3. præf. ind. *est infestus*,
κοπίουσα, præf. part. f. g. κο-
πίοντι, dual. num. part. à
κόπιω, ἴσιν, & ἦσιν, *irascor*.
Th. κότ, υ, ὁ, *ira vetus*.
ε. 25. θ. 315.

Κότι, υ, ὁ, *nomen viri*, seu
gigantis. θ. 714. 817.

Κόρη, ἡς, ἡ, *puella*, idem quod
κόρη, ex eoque factum Poë-
tica epenthesi, ὄ v. pl. κῶ-
ραι. Thema, κορίω, *verro*.
α. 126.

Κρεῖσσειν, à teneris educant,
3. pl. præf. verbi κρεῖζω, à
puerili ætate educo, à κρῖ-
σ, idem quod κόρ, puer.
Th. κορίω, *verro* θ. 347.

Κρότερος, *junior*. Etiam sub-
stantiva apud Græcos persæ-

pe comparantur, à κῶρ, idem
quod κόρ, *juvencu-
lus*. Thema, κορίω, f. ἴσιν,
& ἦσιν, *verro*. ε. 445.

Κροτέος, υ, *juvencularum*
nutritor, à κῶρ, hoc à κόρη,
juvencula, κορίω, *orno*, quæ-
dum se comit, *annus* it. θ.
450. ε. 226.

Κυφίζεσθαι, præf. part. f. g. à
κυφίζω, f. ἴσιν, *levo*, à κῦ-
φ, *levis*. ε. 461.

Κῦφ, υ, ὁ, *levis*, ut, κῦφῃ
ἱλπίς, *levis spes*. ε. 759. κῦ-
φα, *leviter*. α. 323.

Κεῖδη, ἡς, ἡ, pro *ficu sylvestri*.
ε. 679.

Κεῖδιω, acc. sing. Ion. à κε-
δία, per metathesin, pro καρ-
δία, ας, ἡ, *cor*. ε. 338.
448.

Κεῖτι, dat. sing. *imperio*, à
κράτ, ι, τὸ, *robur*. hinc
κρατερός, *validus*, κρατεράων,
gen. pl. Æolice. κρατεράων-
τ, superl. *validissimus*. θ.
403. 683. 864. α. 101.

Κρατεῖ, *prepotens est*, 3. pers.
præf. ind. à κρατίω, ὁ, *im-
perium obtineo*, f. ἦσιν, p.
κικράτηκα. Them. κράτ, ι,
τὸ, *robur*. θ. 403.

Κρατερόφρωνι, dat. sing. à κρα-
τερόφρων, *infracto animo sum*,
ex κράτ, *robur*, & φρῶν,
animus. α. 458. κρατερόφρο-
ναι.

να. i. 146. §. 509. κρα-
τόφρον. §. 297. 308.

Κρατή, capiti, dat. sing. à κράς,
κράτος, ὁ, vel τὸ. Th. κάρ-
λων, υ, τὸ, caruit, unde per
apocopen, κάρη, τὸ ἀκλίθον.
pro κάρη, dicitur κάρα Do-
rice, & per novam apocopen
κάρ, pro κάρη. item, pro κάρ,
per metathesin κράας, ατ, &
& κράς, κράτος. unde etiam
descendunt κράνον, υ, τὸ, &
diminutivum κρανίον, υ, τὸ,
calvaria. α. 136. 328.

Κράτ, ατ, τὸ, robur. α.
328.

Κρέας, ατ, & Attice, κρέως,
τὸ, caro. i. 589.

Κρεῖον, acc. à κρεῖον, υ, ὁ, no-
men viri. §. 134.

Κρεῖοντα, acc. sing. nomen viri.
à κρεῖον, ατ, ὁ. α. 83.

Κρεῖστων, vel κρεῖττων, ατ, ὁ
ἢ ἡ, praestantior vel melior,
à positivo ἀγαθός, bonus. Th.
κρεῖτ, ατ, τὸ, robur. i.
208. 211.

Κρεμάσσεια, α. i. med. inf. à
κρέμαμαι, suspendor, con-
jugatur ut ἵσταμαι. Th. κρε-
μα, & κρεμάννυμι, f. αἶσω,
suspendo. i. 627.

Κρανίον, α. τὸ, proprie capi-
tis ligamentum, ex κράς, &
αἶω, ligo. per metaph. πιννα
πινναριον, & ponitur pro

manibus. α. 105.

Κρήθεν, adverb. à capite, ex
κράς, ατ. Thema est, κάρ-
λων, υ, τὸ, caruit. α. 7.
§. 574.

Κρήνης, genit. à κρήνη, ης, ἡ,
fons, à fundendo, quia fun-
dit aquas, κρήναιον, Æoli-
ce, pro κρήνω, genit. pl.
i. 756. §. 6.

Κρήτη, κρήτης, nomen Insulae.
§. 477. 480.

Κρητήρ, ατ, genit. Ion. κρητῆρ,
Ionice, pro κρητῆρ, ἔρ, ὁ,
Latine, crater, à κρεάννυμι, f.
αἶσω, misceo, tempero, quia
in eo merum diluitur, ne
poccat. i. 742.

Κεῖναντα, pugnant, 3. pl. a. i.
med. à κείνω, discerno, f. αἶω,
κείνωσι, 3. pl. a. i. act. subj.
κείνας, part. a. i. act. i. 799,
§. 882.

Κεῖσις, nomen mul. §. 359.

Κεῖω, nomen mul. §. 375.

Κρόνα, τραμα, per syncopen,
pro κροκίδα, à κροκίς, ἰδ, ἡ,
vel tanquam à κρόξ. The-
μα, κρόκη, ης, ἡ, τραμα.
i. 536.

Κροκόπιπτα, croceo perla, à
κρόκος, υ, ὁ, crocus, & πίπτα,
υ, τὸ, perla, vestis mulie-
bris. §. 358. 273.

Κρονίδης, υ, ὁ, filius Ἰ. κρόν.
h. e. Saturnus. Sic vocatur ὁ

ζῶς. *κρονίδω*, Ionice, pro *κρονίδω*. ε. 18. 53. 9. 450.

Κρονίων, ωῖ, idem quod *κρονίδης*, à *κρόν*, υ, ὁ, *Saturnus*, qui sic videtur dictus à splendore. Hebr. *keren*, splendere. Fr. Iun. Aliis quasi *χρόν* tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo suo orbe. ε. 274. 9. 949.

Κροάφοισι, dat. pl. Ion. à *κρόταφ*, υ, ὁ, *tempus*, pars capitis, ὧς τὸ κρόειν πλὺ ἀφῶ, quod ibi evidens sit venarum pulsus. α. 226.

Κρύ, ι, τὸ, *frigus*, hinc *κρυερὸς*, υ, & Ionice *κρυερεῖο*, *frigidus*. hinc *κρυόεις*, υῖ, ὁ, Poëtis idem quod *κρυερὸς*. ε. 492. θ. 657. 936.

Κρυπᾶδης, *secreti*, gen. à *κρυπᾶδι*, apud Poëtas idem quod *κρυπῆς*, *occultus*. hinc & *κρύφει*, *abditus*. Th. *κρύπῳ*, ψ, *occulto*, abscondo, α. 2. ἐκρυβον. ε. 327. 787.

Κρύψι, α. 1. Ion. à *κρύπῳ*, *occulto*. hinc *κρύψας*, α. 1. part. *κρύψασκε*, f. g. 9. 174. ε. 50. 402.

Κρώξη, præf. sub. à *κράζω*, *croceo*, quod est cornicis. ε. 745.

Κταμμένης, *occise*, part. α. 2. med. ab indic. ἐκτάμνω, ad formam *ιστάμνω*, ab α. 2. ἀτ. ἐκτίνω.

pro quo *Dores* ἔκταν. à *κτῆμι*, *occido*, f. *κλήσω*. Th. *κλείω*. α. 402. ε. 539.

Κτείαν, gen. pl. à *κτείανον*, υ, τὸ, *possessio*. Poëtis idem quod *κλήμα* & *κτίαρ*, αἶος, τὸ, idem. Th. *κταίωμαι*, f. ἥσομαι, *acquirō*. ε. 313.

Κτείαντα, acc. à *κτείνας*, αἶ, τὸ, part. α. 1. ἀτ. à *κλείνω*, *occido*, f. *κλειώ*, p. ἐκταχα, α. 2. ἐκτανον, α. 1. ἐκτενα. *κτινέμεθα*, Doricè pro *κτείνειν*, præf. inf. ἀτ. α. 414. 448.

Κτήμας, dat. pl. pro *κτήμασι*, per apocopen, à *κτῆμα*, *possessio*. Th. *κταίωμαι*, ὦμαι, *acquirō*. ε. 34.

Κτητὼ, *famulam*, acc. à *κτηῦς*, *acquisibilis*. Th. *κταίωμαι*, f. ἥσομαι, *acquirō*. ε. 404.

Κτύπ, sonitus, à *τύπῳ*, *pulso*. α. 98.

Κυανόπιπλον, *caeruleo peplo*. à *κύαν*, *caeruleus*, & *πίπλον*, *peplum*. θ. 406.

Κυανόπτερος, *nigras alas habens*, ex *κύαν*, *caeruleus*, & *πτερόν*, υ, τὸ, *ala*. α. 393.

Κυάνη, genit. à *κύαν*, *caeruleus*. hinc *κυάνεια*, *nigra*, dat. pl. *κυανέησι* pro *κυανείαις*, & *κυανείων*, Æolicè, pro *κυανίων*. α. 7. 143. 249.

Κυανοχαίτης, υ, nom. ex *κύαν*, υ, ὁ, *caeruleus*, color niger, & *χαίτη*,

ἔκ χαίτη, ἡ, *juba*, coma. α. 120. θ. 278.

Κυανώπιν, *nigroculam*, acc. à κυανώπις, ἡ, *caeruleus aspectu*, à κύανος, *caeruleus* & ὤψ, ὀπίς, ὁ, *oculus*. Th. ὀπτομαί, *video*. p.m. ὤπα. α. 356. Κυθάλιμος, idem quod κύδιμος, *gloriosus*, à κύδος, εἶδος, τὸ, *gloria*. α. 74.

Κυδδός, εἶδος, τὸ, *gloria*, in comp. κυδίων, *gloriosior*, superl. κυδιστός, ὁ, *gloriosissimus*. ε. 311. θ. 548.

Κυδαίνων, *illustrans*, praef. part. à κυδαίνω, *gloriosum reddo*, ἴσως, p. κα. Th. κυδός, εἶδος, τὸ, *gloria*. ε. 38.

Κυδιών, *exultans, jactabundus*, praef. part. pro κυδίων, à κυδιάω, *gloriosior, jactito*. Th. κδδός, εἶδος, τὸ, *gloria*. α. 27.

Κυδιός, ἡ, ὄν, *inclutus, celebris*. Th. κδδός, εἶδος, τὸ, *gloria*. ε. 255.

Κυδοιμός, ὁ, ὅ, *tumultus*, q. à κύω, *pario*, & δαίμα, *timor*. α. 156.

Κυθήρεια, αἱ, ἡ, *Venus*, ὅτι κρύβει τὰς ἱράδας, *occultat amorem veneris*. Tenebras amat propter opera tenebrarum. θ. 934. 1008.

Κυθήροις, κυθήροις, dat. pl. à κύθηρος, ὁ. Th. κυθήρα, *urbs Cypri*. θ. 192.

Κυκλοειρής, εἶδος, ὁ, ὅ, ἡ, *tornando rotundus factus*, ex κύκλος, ὁ, *circulus*, & περίω, *terebro*. α. 208. θ. 145.

Κύκλωψ, ὁ, οἱ κύκλωπες, *Cyclopes*, ex κύκλος, ὁ, ὅ, *orbis, circulus*, & ὤψ, *oculus*. Th. ὀπτομαί, *video*. θ. 144. 139.

Κύκνος, α. 65. 346. 368. 413. κύκνον. α. 57. 329. 331. 466. 472. κύκνε. α. 350. κύκνοι. α. 316.

Κυλινδός, praef. ind. pass. à κυλινδω, *volvō*. hinc κυλινδωρ, Th. κυλίω, ἵστω, *volvō*. α. 378. 438.

Κυμαίνω, genit. praef. part. à κυμαίνω, *fluctuo*. Th. κδμα, ατ, τὸ, *fluctus*. ε. 388.

Κύμαλα, nom. pl. à κύμα, ατ, τὸ, *fluctus*. q. à κυκλώ, *miscēō*, unde est κύκημα, pro quo κύμα. κύματ'. θ. 252. ε. 685.

Κυμαθλήγη, nomen mul. θ. 253.

Κύμω, acc. casus, à κύμη, ἡ, ἡ, nomen urbis. ε. 634.

Κυμπούλαια, nomen mul. θ. 819.

Κυμοδόκη, ἡ, ἡ, nomen proprium mul. θ. 252.

Κυμοθήη, nomen proprium mul. θ. 245.

Κυνίη, ἡ, ἡ, (sub. δόξα) *pellis canis*,

canis, *galea*. Th. κύων, κυῶς, *canis*. α. 227.

Κυμῶ, nomen mul. ♀. 255.

Κυωεργία, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in insula Cyprio. Cuprum quoque ceu scortum, metallis omnibus misceri dicitur, verum metri dimensio videtur postulare, ut hîc legatur κυωεργῆ. ♀. 199.

Κύπερ, κ, nomen insulæ Veneri sacrae: unde & κύπερις *Venus*. ♀. 193.

Κυρήσαι. α. 1. part. à κυρίω, *incido*. Th. κύρω. fut. Αἰολ. σω, *incido*. ε. 753.

Κύρσαι, α. 1. inf. *incidere*. à κύρω, f. κύρω, κύραις, α. 1. part. α. 426. ε. 689.

Κυοσαρμή, α. 1. part. med. f. g. pro κυοσαρμή, quæ concepit, verbi κύομαι, in utero gestor. Th. κύω, osculor. θ. 125. 405.

Κύων, κυῶς, ὁ, vel ἡ, *canis*. κυῶς, acc. κυῶι, nom. & acc. dual. κυσὶ, dativ. plur. ♀. 769. α. 303.

Κόρυς, τ, τὸ, *veteranus, senilis profundus*. θ. 798.

Κόρυζον, imperf. Ion. pro κόρυζον, verbi κόρυζω, *commissor*. Th. κόρυς, κ, ὁ, *commessatio*. α. 181.

Κόρυς, κς, ἡ, *vicius*. α. 18. ε. 637.

Κωπύλας, præf. part. f. g. à κωπύλω, *garrulo*. ε. 372.

Λ.

Λάβοι, *prehenderis*, α. 2. αἶτ. subj. σι est paragoge Ionica, à λαμβάνω, *accipio*, f. λάβομαι, p. λάβω, Att. εἴλω, aor. 2. ἔλαβον, inde in part. λαβὼν, ἔσσι, ὄν. ♀. 765. ε. 466.

Λαγῆς, acc. pl. Dor. pro λαγῆς *leporos*. à λαγῶς, ἦ, ὁ, *lepus*: Atticè λαγῆς, ὦ, ex λα, particula quæ intendit significationem & ἦς, ὠπὶς, τὸ, *auris*, quia habet longas aures. Alii à λαῶν, τὸ βλέπω, *video*, quia dormit apertis oculis. α. 302.

Λαδῶνα, nomen fluv. acc. sing. ♀. 344.

Λάθειθι, *obliviscimini*. 2. pl. α. 2. med. imperat. à λανθάνομαι, f. λήσομαι, præf. pass. λείησμαι, α. 2. αἶτ. ἔλαθον, præf. m. λείηθω. ε. 262.

Λαδιφθῆσαι, *facientis oblivisci vocem*. gen. Ion. à λαδιφθῆγ, γ, vocis oblivionem inducens. à λάθω, ε, τὸ, *oblivio*. Th. λήθω, *lateo*. & φθῆγ, γ, *sonus*, hoc à φθῆγομαι, f. γέγομαι, *loquor*. α. 131.

Λαῖνρος, *magnus maris fluctus*. ex λα *valde* & ἰέναι *ire*. vel dictum

dictum quasi λαίτμημα.
Nam quum univcrsum di-
stributum esset in partes
duas, terram & mare, λαὶὸν
τμήμα vocabatur ἡ θάλασ-
σα. Vide in πῖνον, seco. i. 163.

Λαιψηροκέλευθον, *paridium*, acc.
ex λαίλαψ, απϙ, ἡ, *tempe-*
stas, & κίλευθϙ, υ, ἡ, *via*.
§. 379.

Λάκι, *crepitabat*, pro ἔλακε,
a. 2. aēt. à ληκίω, *crepitum*
cico, a. 2. ἔλακον, *præt. med.*
λέλακε. §. 694.

Λακίρυζα, ης, ἡ, *loquax*, *stri-*
dula. i. 745.

Λάμπν, *collucebat*. imperf. Ion.
pro ἔλαμπν, à λάμπν, *lu-*
ceo, f. ψω, p. φα. α. 71.

Λαμπιζώνϙ, *fulgentia*. Poëtice
pro λαμπιζώνϙ, à λαμπιζώ,
luceo. dat. λαμπιζώνπ, à
Th. λάμπω, f. ψω, *luceo*.
§. 110.

Λαμπύμδρον, *splendens*, λαμπο-
μύδοισι, dat. pl. Ionic. part.
præt. Th. λάμπω. α. 145.
§. 186.

Λαμπρός, ἡ, ὄν, *splendidus*, cla-
rus, à λάμπω, *luceo*. θ. 18.

Λαομίδεια, *nomen propr. mul.*
θ. 257.

Λαός, *populus*, λαοῖαι, dat. pl.
Ion. Attice λαῶς, ὦ, ὁ, *popu-*
lus. θ. 430. i. 225. 241.

Λαοσόςϙ, *populorum defensor*,

vel agitator. ex λαός, ὦ, ὁ, *po-*
pus, & σῖν, *servo*. Th. σόςϙ,
salvus, vel ex λαός & σῖν,
moveo. α. 37.

Λαπιθάων, pro λαπιθῶν, *genit.*
pl. Dorice, à nominativo
λαπίθης, υ, ὁ, *Lapitha*. Vide
in Calepino, *Lapitha*. α. 178.

Λαπῖνϙ, *nomen viri*. §. 1013.

Λάχεϙις, in *Genit.* Atticè λα-
χέσις, ἡ, *Lachesis*, *nomen*
Parcae. à λαγχάνω, *fortior*.
α. 258. §. 218.

Λάχη, ης, ἡ, *lanugo*, *vellus*.
i. 511.

Λέξν, *dicere*, *præt. inf. verbi*
λέγω, *dico*, f. λέξω, p. λέλιξα.
præt. m. λέλοχα. θ. 27.

Λειαζόρη, *nomen propr. mul.*
suaviloqua. ex λεῖϙ, υ, ὁ,
levis, & ἀζορόμαι, *concio-*
nor. Th. ἀζορῶ, ἡ, *forum*.
§. 257.

Λείβεται, *stillat*. à λείβω, f. ψω.
α. 390. i. 722.

Λειμώνι, dat. à λειμών, ὠνϙ, ὁ,
Latine. pratium, q. d. *para-*
tium, ubi non opus est *satio-*
ne. Namque *injussa vire-*
scunt gramina. §. 279.

Λείπειθ', pro λείπεθ, imperf.
pass. Ion. verbi λείπω, *lin-*
quo, *relinquo*, f. ψω, p. φα,
p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἔλι-
πόμην. §. 490. i. 198.

Λειροίοση, dat. sing. *florida*. Th.

λείριον, ὁ, τὸ, *lilium*. Hinc est
 λειριόεις, οἷον, ὁ, inf. g. λει-
 ριόεσσα, *liliaceus*, a. & per
 syn. sp. *floridus*, *suavis*. θ. 41.
 Λελάθειν, poët. *lateret*, pro λα-
 θήσθαι, a. 2. med. opt. à λαν-
 θάνομαι, *lateo*. Mutuatur sua
 tempora à λήθω, f. λήσω,
 a. 2. med. ἰλαθόμεν, hinc in
 opt. λαθόμεν, οἶο, οἶτο. p. m.
 λέληθα. θ. 471.

Λέλακας, *strepis*, p. m. à. ληκίω,
resono, *crepo*. in a. 2. ἔλακον,
 unde est præf. med. λέλακας,
strepui. accipitur hic in signi-
 ficatione præsentis, cujus ge-
 neris apud Græcos sunt plu-
 rima. ε. 205.

Λέλειπ', *relieta est*, præf. pass.
 λείλειμαι, ψα, πια, à λεί-
 πω, *linguo*. ε. 282.

Λειχμόεις, *lambentes*, part.
 præf. act. per syncopen, &
 erenthesin, ῥι, pro λει-
 χμαχόεις, à λιχμῶν. Th.
 est λείχω, *lingo*, f. ξω. θ. 826.

Λέλοσχε, *consecuta est*, 3. sing.
 præf. med. indic. (tanquam
 à λείχω) Thema est λαχά-
 νω, *fortior*, f. κληρώσμαι,
 a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλοσχα.
 θ. 203.

Λέοντες, pl. num. à λέων, οἷον, ὁ,
leo. in dual. λέεσι, dat. pl.
 α. 175. 402.

Λεπίη, *macilenta*, dat. à λεπῶς,

ῥ, ὁ, *tenuis*, *exilis*, *viribus*
destitutus. ε. 495.

Λερναίω, acc. Nomen hydræ. à
 λέρνη, ης, ἡ, *palus Argivorum*
ubi erant sordium confluges.
 prov. λέρνη κακῶν, *Lerna ma-*
lorum. Dicitur hydra seu ser-
 pens λερναίη, quod in illa
 versata fuerit palude, à loco.
 θ. 314.

Λέχη, dat. sing. à λέχη, ης, ἡ,
sermocinatio: & pro loco pu-
 blico sumitur, ubi confabu-
 lantur. ε. 499.

Λωγαλείοι, dat. pl. Ion. *tri-*
stibus. h. e. in casulis pauper-
 culorum, à λωγαλῆος, ὁ, ὁ,
pernitiosus. Thema λοιγῶς,
pernities. ε. 523.

Λωγῶς, ῥ, ὁ, *candidus*, *albus*,
 affine τῷ λύσσω, *video*, alba
 sunt lucida, λωγῶϊσι, Ioni-
 cè, dat pl. pro λωγῶϊς. ε. 196.

Λωκώλειον, *pulchris ulnis*, ex
 λωκή, *alba*, & ὠλεῖν, *ulna*,
 quæ habet candida brachia.
 θ. 914. 314.

Λύσσω, *vident*, 3. pers. pl.
 præf. ind. à λύσσω, *video*,
 poëticum est. ε. 248.

Λέχον, ἰον, τὸ, *lectus*, dat. pl.
 λείχουσι, poëtice pro λείχουσι.
 Th. λήγω, vel λήγμαι, *cuo*,
dormio. θ. 57. 798.

Λέων, *leo*. Vide paulo ante λέον-
 τες. θ. 323.

Λήγῃ, *cessat*, 3. pers. præf. à λή-
γω, *cesso*, *desino*, f. λήξω.
ε. 412. θ. 48. 221.

Λήθῃ, *latet*. præf. ind. à λήθω,
lateo, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον,
p. m. λέληθα. ε. 266. 489.

Ληΐδ', pro ληΐδα, acc. à ληΐ,
ιδῶ, ἡ, *pecus*. à λεία, αι, ἡ,
præda. ληΐς, proprie *præda*.
item *pecus*, quia pecudes à
prædonibus rapi & abigi so-
lent. ϑ. 444.

Ληΐζει', *sortitur*. imperf. Ion.
verbi ληΐζομαι, *pancisco*, f.
ίσομαι, hinc ληΐσει', f. i. pro
ληΐσι'. Th. λεία, αι, ἡ, præ-
da. ε. 320. 700.

Λήϊον, υ, τὸ, *seges*. α. 288.

Λιναῖων, acc. à λιναίων, ὦν, ὁ,
Ianuarius, quo Ethnici vi-
na libabant idolo Baccho.
Them. λιῶς, ὦ, ὁ, *lacus preli-*
torcularis, hinc Λιναῖον,
Bacchus. ε. 502.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*, à
λήθω, seu λανθάνω, *lateo*.
ϑ. 55.

Λητοίδης, υ, ὁ, *Latona filius*.
α. 479.

Λητώ, ὅ, ὦς, ἡ, *Latona*, acc.
λητώα, λητώ. ϑ. 19. ε. 769.

Λιγίως, *stridule*, adverb. à λι-
γὺς, εἶα, λιγύ. α. 206. à λίγ-
γω, *strideo*. Hinc λίγυρῶ,
sonorus. λιγυρῶ. ε. 581.

Λιγύφωνοι, *argute*, nom. pl. qui-

bus vox erat gracilis, & acu-
ta, αἶς ἡ φωνὴ λιγύα. Th.
λίγῳ, f. ξῶ, *strideo*, & φωνή,
ῆς, ἡ, *vox*. θ. 275. 518.

Λίθον, acc. à λίθῳ, υ, ὁ, *lapis*.
θ. 485. hinc λίθοις, dat. pl.
Ionicus. ε. 622.

Λιλαίοι, *cupientes*, præf.
part. à λιλαίωμαι, apud poë-
tas idem quod γλίχομαι, *cu-*
prio, *desidero*, verba desiderii
regunt Genitivum. α. 113.

Λιμῶν, ἐν, ὁ, *portus*, q. ex λίαν
μῶρεν, quod ibi naves tutæ
à fluctuum agitatione con-
quiescunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ἡ, *stagnum*, *palus*,
lacus, ὡς τὸ λίαν μῶρεν.
ϑ. 365.

Λιμὸς, ὦ, ὁ, *fames*. ε. 228. 300.

Λιπαρῶ, Ionicè pro λιπαρὸν,
splendidam, acc. sing. λιπα-
ρὸς, αἰ, ὄν, proprie *pinguis*, à
λίπῳ, ἰ, τὸ, *pinguedo*.
ϑ. 63.

Λίπ', pro λίπῃ, (ut vult Tzet-
zes) dativus sing. à λίπος,
ἰ, τὸ, *pinguedo*. per apo-
strophum etiam diphthon-
gum abjici patet ex ἱλιάδ. α.
117. βέλομ' ἐγὼ, pro βέλομαι
ἐγώ. Esset ergo appositio, *pin-*
guedine, nempe *oleo*, sicut di-
cimus, *urbs Roma*. At alii
λίπ', pro λιπαρῇ. ε. 520.

Λιπίων, dialysi poëtica pro λι-
πίων,

πᾶν, α. 2. act. infin. λείπειν.
 3. pl. α. 2. act. opt. à λείπω,
 linquo, f. ψω, p. φα, α. 2.
 ἔλπειν, hinc in opt. λείποιμι,
 & in 3. pl. λείπουσιν, α. 2. part.
 λειπών, ὄν. α. 332. ε. 435.
 Λίς, leo, acc. λίον. Poëticum est,
 pro λείων, ὄν. α. 172.
 Λίχμιζον, 3. pl. imperf. act.
 lingebant, à λιχμιζω, lingo,
 lambō. quod est à Them. λεί-
 χη, f. ξω. α. 235.
 Λόγρον, sermonem, acc. à λόγος,
 κ, ὁ, dat. pl. Ion. λόγους.
 Th. λέγω, dico, f. ξω. præt.
 med. λείλογα. ε. 106. θ. 890.
 Λοταμύθη, lota, poëtice pro
 λουταμύθη, part. α. 1. med.
 ubi & resolvitur in σο, & τὸ
 διγμω duplicatur, lota, λεί-
 θαι, λυαυι, poët. pro λεί-
 θαι, præt. inf. pass. poëtæ
 abiciunt τὸ υ, metri causa.
 Th. λέω, f. σω, λυο. ε. 520.
 748.
 Λοιπῶν, ὤ, ὁ, pernicies α. 240.
 Λοιμὸν, acc. à λαιμὸς, ὤ, ὁ, pe-
 stis. ε. 241.
 Λοιδοπάτην, prosternam, à λοῖ-
 δῶ, pro quo etiam λοί-
 δι, κ, ὁ, prosternas, ulci-
 - matus. θ. 921.
 Λοκροί, nomen nationis, Locri.
 α. 25.
 Λυτρά, balnea, dat. à λυτράν ὤ,
 ὄ, λυαεσται. λῦτρον vero

aqua sordida, qua nos lavi-
 mus. Accentu differunt. Th.
 λέω, f. σω, λυο. ε. 751.
 Λοφίη, dorso, Ionicè pro λοφιά,
 dat. sing. à λοφιά, ἡ, cervix.
 Th. λόφῳ, κ, ὁ, cervix, col-
 lum. α. 391.
 Λόχῳ, dat. pro ἐν λόχῳ, in in-
 fidis, ellipsis præpositionis ἐν.
 à λόχῳ, κ, ὁ, infidia, à λήγ-
 μαι πῇ κῆμαι, jaceo, quod so-
 leant προθῆσθαι οἱ λοχῶντες,
 federe infidantes, hinc λο-
 χῶν, ὧ, infidior. θ. 174.
 Λοχοῖο, gen. sing. Ion. ex in-
 fidis, ubi additur præpositio,
 à λοχὸς, ὤ, ὁ, idem quod λό-
 χῳ, κ, ὁ, infidia. θ. 178.
 Λυγνῆ, genit. à λυγνός, κ, ὁ,
 ὁ, nomen gentis. α. 327.
 Λυγῆ, pro λυγῆ, Ionicè gra-
 vis, λύγε' εἰδῆναι, pro λυγῆ,
 odiosa edocet. θ. 313.
 Λύκρον, acc. à λυκίῳ, κ, ἡ, no-
 men urbis in Creta. θ. 477.
 482.
 Λυπηρ, molestus sis, 3. pers. præt.
 sub. à λυπῶ, ὦ, f. ἤσω, do-
 lore afficio, contristo. Th.
 λύπη, κ, ἡ, dolor. ε. 399.
 Λύσει, α. 1. act. infinit. & λύσει,
 pro ἔλυσε, α. 1. ind. solvit, h.
 e. liberavit. à λύω, λύω, f.
 λύσω, p. λέλυσω, α. 1. ἔλυ-
 σαι. ε. 606.
 Λυσισάμα, nomen mul. θ. 258.

Αυσιμελής, *solvens membra*. *sol-*
mn epitheton est, à λύω, *sol-*
vo, & μέλ^{ος}, *ε^{ος}*, τὸ, *mem-*
brum. Alii tamen dictum
 putant, ἀπὸ τῆς λύειν τὰ μελε-

δήματα, id est, curas. θ. 911.
 Λύσις, *solutionem*, à λύσις, *ως*,
 ἡ. Th. λύω, *solvo*. ε. 402.

Λώβη, *ης, ἡ, contumelia*, πῖσαλ^{ος}
 λώβην, *ulcisci contumeliam*
illatam. θ. 165.

Λωβή^{της}, *ῶ, ὁ, infamia notatus*.
 à λωβάομαι, ὠμαί, *contume-*
lia afficio. Th. λώβη, *ης, ἡ*,
injuria. α. 366.

Λώϊον, *melius*, comp. à positivo
 ἀγαθός, comp. λώϊον, *superl.*
 λῶς^{ος}. Th. λῶ, *λῶς, volo*.
 ε. 348. 431.

Μ.

Μᾶζα, *ης, ἡ, libum*. Hinc
 Latinum *massa*. ε. 588.

Μαίανδρος, *ῶ, ὁ, nomen fluvii*.
 θ. 339.

Μαίη, *proprie obstetrix*. Hic
 vero nomen mul. quæ fuit
 soror Atlantis. θ. 938.

Μαιόμφοι, *inquirentes*, præf.
 part. à μαίωμαι, *cupio*, item
 προζητῶ, *quæro*. Th. μαίω,
 ὦ, *vehementer cupio*. ε. 530.

Μάκαρις, *beati*, nom. pl. à μα-
 κάρ, αρ^{ος}, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ, *bea-*
tus, felix, in dat. pl. μακάροισι,
 & Ionicè μακαρίεσσι. Μακάρις,

sic videtur dici, quasi καὶ κα-
εῖ, (Dorice μακαρεῖ) ὑπερκαί-
 ρον^{ος}, *morti non subjectus* :
 hinc μακαρεῖπας, *ε, ὁ, dicitur*,
 ὁ ἐν τοῖς ἀγίοις. ε. 138. 140.

Μακίλλω, *acc. ligo* *nem*. à μα-
 κίλλω, ἡ, *ligo*, à μία, & κίλλω,
moveo : Poëta propter me-
 trum hic labjicit. ε. 468.

Μακρός, *ῶ, ὁ, longus*, κύμαλ^{ος}
 μακρὰ, *fluctus decuranti*. h. e.
magni, in acc. μακρῶν. Io-
 nicè pro μακρὸν, μακρῆσι,
 dat. pl. pro μακροῖς, Ionicè.
 Th. μαῖκ^{ος}, *ε^{ος}*, τὸ, *longi-*
tudo. Dor. μαῖκ^{ος}. ε. 288.
 778. θ. 180.

Μαλακίῳ, *acc. f. g. & πωλακῶ-*
σι, dat. pl. Ion. μαλακῶς, *ῶ, ὁ*,
mollis. Th. μαλάσσω, *mol-*
lio, f. ξω. θ. 90. 279. ε. 534.

Μαλάχη, *ης, ἡ, malva*, sic dicta,
 quia alvum natura sua μα-
 λάσσει, *mollit*. Th. μαλάσσω,
 vel τῶ, f. ξω, *mollio*. ε. 41.

Μάλα, *valde*, adverb. & μάλ',
 pro μάλα, in comp. μάλιστα,
superl. μάλιστα, maxime. ε.
 202. 341. 308. α. 176. θ. 666.

Μαλίστῳ, *flagranti*, dat. sing. à
 μαλίστος, *ῶ, ὁ, ustivus, petti-*
tiosus. Th. μαλός, *pro ἀμα-*
λός, ῶ, ὁ, tener. α. 18.

Μάλιστε. Vide in μάλα, *valde*.
 ε. 341.

Μαλδοῖς, *velleribus*, dat. pl. à
 μάλ-

μαλλός, ἔ, ὁ, vellus, lana promissa. i. 232.

Μαρίην, apprehendere, per syncopeν ἔ ρ, pro μαρίην, à μαρίῳ, apprehendo, in a. 2. infinit. μαρίῃν, & poëtice μαρίῃν, Ionicaque diæresi μαρίην, & poëtica reduplicatione μεμαρίην, præt. med. μέμαρπα. α. 231. 252. & 304.

Μαρμαίρειαι, splendide, pl. f. g. à μαρμαίρειῳ, splendidus. Th. μαρμαίρω, splendo, f. αρῶ, hinc in part. f. g. μαρμαίρουσα. θ. 699. 811.

Μαρναμάρεος. Vide in μαρναμάρεθ'. i. 162.

Μαρνώμεθα', pro μαρνώμεθα, Ionicè pro ἐμαρνώμεθα, pugnetus, i. pl. sub. medii μαρνώμεθα, & μαρνώμεθα', 3. pl. imperf. pro ἐμαρνώμεθα, Ionic. Th. μαρνώμεθα, πυγνο. α. 110. 401. i. 162.

Μάρτυρα, acc. sing. à μάρτυρ, υρῷ, ὁ, testis, hinc μαρτυρήσιν, dat. pl. Ionicè pro μαρτυρείαις, à μαρτυρείαις, ἡ, testimonium. i. 369. 280.

Μαστίγιον, flagellaverunt. 3. dual. imperf. vel, a. 2. act. à μασίῳ, poëtice pro μασίῳ, flagello. duo illa tempora hinc coincidunt. μαστίγιον, flagellans, per syncopeν pro μασίγιον. Them. μά-

σιξ, ιγῷ, ἡ, flagellum. α. 431. 466.

Μασιχόνῃ, mandenti, dat. sing. part. à μασίχῳ, ὁ, & poëtice μασίχῳ, μασίχόνῃ, ὡν, & poëtice μασίχόνῃ. Sed de hac voce altum est silentium in omnibus Lexicis, quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μαψ, sine usu, frustra, Adv. θ. 872.

Μαυροῖσι, obscurant. 3. pl. præf. ind. per aphæresin pro ἀμαυροῖσι, ab ἀμαυρόν, obscuro, offusco. Th. ἀμαυρός, ἔ, ὁ, obscurus. i. 323.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, à μάχεμαι, f. μαχέμαι, & μαχήσομαι, p. μεμάχημαι, πυγνο, prælior, μάχεσθαι, 3. dual. imperf. med. Ion. μαχέσθαι, a. i. inf. m. α. 176. 361. 387. 406.

Μαχλότα, salacissima. à μάχλῳ, libidinosus. i. 584.

Μέ, & μέ pro ἐμέ, acc. ab ἐγώ, ego. θ. 24. i. 660.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um, multus, a, um, μέγα, valde. i. 58. μέγα ἤπιε, valde stulte, h. e. stultissime, μέγ' pro μέγα. μέγ' ἀμείνων, multo melior. i. 774. item pro μεγάλως. ibid. Comp. μείζων, ονῷ, superl. μέγιστος, η, ον, maximus. α. 237. i. 147. 41.

Μεγά-

Μεγαθήρεϊ, dat. sing. à μεγαθήρης, magna fiducia præditus. ex μέγας, μεγάλην, μέγα, magnus, α, υτ, & θύρεος, ε, τ, τὸ, fiducia α. 385.

Μεγαθυμῶν, magnanimus, acc. à μεγαθυμῶς, μεγαθύμων, ex μέγας, & θυμῶς, ὅ, ο, animus. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, acc. sing. à μεγαλήτωρ, magnanimus, à μέγα, magnus, & ἥτορ, cor, animus. α. 450. Th. ἥτορ. μεγαλήτορες. ε. 654.

Μεγαροί(ι), dat. pl. Ion. à μέγαρον, υ, τὸ, magnitudo. Th. μέγας. ε. 375. θ. 49.

Μεγίθ(ι), dat. à μέγιστος, ε, τ, τὸ, magnitudo. Th. μέγας. α. 5.

Μεγίστη τέκνα, perquam amabiles liberi, ex μέγα, valde, & ἰσάω, απο. alii legunt μεγίστη. θ. 240.

Μέγιστος, superlat. maximus, à μέγας, μέζων, major. θ. 49.

Μέδωσα, nomen mul. à μέδω, curo. μεδίωσα, præf. part. f. g. à μεδίω, idem quod μέδω, impetro. θ. 276.

Μέζ', pro μέζην, ex μέζω, πᾶ, prudenda. Thema μέσος, υ, ὁ, medius. ε. 510.

Μεθ', pro μεθ', præposit. cum gen. cum acc. post. θ. 137. ε. 442. 445.

Μεθήσω, dimittam, f. i. Thema

ἵημι, f. ἵσω, p. εἶρα, α. 2. ἵν, unde μεθήμι, dimitto. ε. 207.

Μειδῆ(ν), α. i. à μειδῶ, subrideo. μειδήμα(τα), acc. pl. à μειδήμα. α. 115.

Μεῖζων, major, comparat. à μέγας, magnus, in superl. μέγιστος, maximus, in acc. sing. μεῖζω, ex μεῖζονα, μεῖζονα, α. ε. 270. 378.

Μεῖλιχος, υ, ὁ, ἡ, blandus. hinc μελίχ(ος), υ, ον, idem. Th. μελίστω, f. ξω, p. χε, delinno, demulceo. θ. 406. 92. 206.

Μείαντες, part. α. i. Thema, μένω, maneo, expecto, f. μένω, p. μεμνήσκω, α. i. ἔμεινα. hinc in aor. i. part. μένας, αἶ(ν), ὁ. ε. 650.

Μείονα, acc. ex μείων, minor, in genit. μείονος, ὁ κὴ ἡ, & τὸ μείον, est comparativus irregularis, nominis μικρός. ε. 688. θ. 447.

Μεῖς, mensis, Æolicè pro μῆν, μῆνός, ὁ, mensis. ε. 555.

Μελαχραῖτω, acc. sing. à μελαχράτης, υ, nigram casariem habens, ex μέλας, μέλανα, μέλαν, niger, τα, υτ, & χραῖτη, ης, ἡ, juba, casaries. α. 186.

Μελαίνω, nigro illigatus capulo. ex μέλας & δῖω, ligo. α. 221.

Μελαίνω

Μελάνθησαν, 3. pl. a. i. pass. indic. Ion. *nigrescebant*. à μελαίνω, *denigro*, f. ανδ. Th. μέλας, ανδ., *niger*. α. 167. 300.

Μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger*, τα, συμ. ε. 150. 634. θ. 69.

Μελιδύνας, acc. pl. *κυτας*. à μελιδύν, ανδ., ο, *κυτα*. à μέλι-δύνω, *κυτο*. ε. 66.

Μελίεσσι, & μέλεισσι, *membris*, dat. pl. Ion. & Poët. à μέλι, ε, π, *membrum*. ε. 148.

Μελίοις, dat. pl. *miseris*. Th. μέλι, ε, ο, *vanus*, *infelix*. 9. 563.

Μελισᾶς, 2. pers. ind. præf. aët. à μελιπύω, ανδ., *κυτα* *gero*. f. ήσω. Them. μέλι, *κυτα* *est*. ε. 314. 441.

Μελίτη, *meditatio*. Th. μέλι. ε. 78. 410.

Μελία, ας, ή, *fraxinus arbor*, hinc μελία, pro *Nymphis*, ita dictis. α. 420.

Μελίας, *Nymphæ creditæ sunt* dictæ μελία, ἀπὸ τῶν ἐν ὄρεσι δένδροφόροις ἀνασπρίφου. Epitheton hoc ergo est à μελία, ας, ή, *fraxinus* Ionice μελίη, μελιᾶν, Dorice pro μελιῶν, gen. pl. ε. 144. 9. 187.

Μελιηδία, *dulcem*, acc. à μελιηδής, *dulcis instar mellis*. ex μέλι, & ήδύς, *συνυμία*. 170.

Μελισσάων, gen. pl. Æol. pro μελισσῶν, à μελίσσα, vel τῆα, ή, *apis*. ε. 303.

Μελίτη, ης, ή, *nomen proprium mul.* 9. 246.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. sing. à μελίφρων, qui mellea dulcedine animum perfundit, à μέλι, *mel*, ac φρῶν, *videt*, *animus*. α. 428.

Μέλις, *κυτα* *sunt*. à μέλι, *impersonale*, *κυτα* *est*. θ. 216.

Μελπομένη, *nomen Musæ*. à μέλπομαι, *cano*. 9. 77.

Μεμπίσειν. Vide paulo ante μεπίσειν. α. 252.

Μέμβλομαι, η, εται, *κυτο*, pro μέλομαι, per syncopen, & pleonasmum β ad euphonia: & denique η Attico more in ω mutato. à μέλι, (*impersonale*) *κυτα* *est*. θ. 61.

Μεμαρπής, præf. med. à μαρπύω *corrumpio*. Vide supra μεπίσειν. μέμαρπον, a. 2. aët. initialis litera repetitur, prout in præterito fieri solet, pro ἔμαρπον, præf. med. μέμαρπα. ε. 202. α. 245.

Μεμωός, μεμωότες, *studentes*: perf. part. aët. pro μεμωκός, à μωίω, ανδ., *vehementer cupio*. α. 240. 414.

Μέμηλε, *κυτα* *est*, per syncopen pro μεμέληκε, præf. aët. Them. μέλι, μεμηλέτη, acc.

- πα, acc. pl. part. præt. 1. 229. 529.
 Μειμίζεται, *admiscebuntur*. 3. sing. futuri paulo post, à μί-
 γνυμι, f. μίξω, p. μέμιχα,
 præt. pass. μέμισμαι, μέμι-
 ξαι. 1. 177.
 Μίμνη), *meminit*. præt. perf.
 pass. à μνάομαι, δμα, *reco-*
dor. f. μνήσομαι, præt. μίμνη-
 μαι, a. 1. pass. ἰμνήσθω. θ.
 103. 1. 296. 420.
 Μέμνονα, nomen viri. acc. sing.
 à μέμνων. θ. 984.
 Μέμνους, *remugit*. præt. med. à
 μυχίω, *rugio*, in a. 2. act.
 ἑμυγον, *sicut à πμγίω est ἑπ-*
μυγ. Hinc præt. med. μέμν-
 ηα. 1. 506.
 Μέμψον), f. 1. m. à μέμφομαι,
accuso. 1. 184.
 Μὲν, *quidem*. 1. 5. 12. 17. &c.
 Μεταίων, *furens*. præt. part. à
 μδραιών, *cupio*, *ira percitus*
sum. Th. μδρῶ, ἰδρῶ, τὸ,
animus. α. 361.
 Μίεν, pro μεμδρεν, *expecta*,
 præt. inf. à μδρῶ, *maneo*, *ex-*
specto, f. μδρῶ, p. μεμδρῆκα,
 a. 1. ἑμεινα. 1. 672.
 Μετῶδ' ὀδρῶ, ἑδρῶ, nomen mul.
 θ. 357.
 Μετίωπη, nomen mul. q. d. *val-*
de robusta. θ. 260.
 Μισοίτων. Nom. propr. θ. 514.
 Μίσῶ, ἰδρῶ, τὸ, *animus*, *ira*.
412. α. 235.
 Μειλίμνα, ης, ἡ, *cura*. 1. 176.
 Μειρόπων, genit. pl. à μείροψ,
divisam vocem habens. ex
 μέρῳ *pars*, & ὀψ *vox*. 1.
 109. 142.
 Μέρμερος, *sollicita*, acc. pl. à
 μέρμερῶ, υ, ὀ, *anxius*. Th.
 μερμαίρω, *anxie cogito*. θ.
 603.
 Μερμηροῖον, gen. pl. Mol. pro
 μερμηροῖον, à μέρμηρος, ἡ, *cura*.
 Th. μερμαίρω, vel μερμέρω,
curo. θ. 55.
 Μεσάβω, *loro*, dat. sing. à μέσσω-
 βω, υ, τὸ, *medium lignum*
inter boves, ex μέσῳ, υ, ὀ,
medius, & βῆς, *bov*. 1. 467.
 Μίσῶ, υ, ὀ, *medius*, μέσση,
media. μέσσω, pro μέσσω, Poë-
 tice, μεσώθι, *adverb. in me-*
dio, μεσώθεν, *ἐκ medio*, μεσ-
 σήως, pro μεσσηώς, *adverb.*
inter. 1. 231. 500. α. 367.
 417.
 Μεσσηώς, à μέσῳ, *medius*.
 α. 417.
 Μετὰ, & μετ', *præposit. regit*
genit. & acc. θ. 449. 137.
 Μεσδυπῆ, *intermedia*, *incer-*
ta, à δῦπῶ, υ, ὀ, *sonus aqua-*
rum ex alto ruentium. κα-
 τὰ δῦπῶ, υ, ὀ, *cataracta*,
quod est ab δῦσσω. 1. 821.
 Μετῶναιτοι, *cohabitatores*, acc.
 pl. à μετῶναιτης, υ, ὀ. Them.

ναίω, *habito*. ultima per naturam longa, hīc licentia Poëtica corripitur. §. 401.

Μεζὺν, idem quod μεσσηνός, *inter*. Th. μεζ. ε. 392.

Μεζαπέρι, *eminet*, 3. perf. ind. à μεζαπέριω, *decorus sum inter*. μετίπεριεν, *præcellerat*, imperf. Th. πέριω, *decorus sum*. §. 430.

Μεζασυναχίζετ', *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. medii. Th. συνός, ε, ο, *angustus*. α. 92.

Μεζάτροπ, *qui potest converti, mutabilis*. Hinc

Μεζάτροπα ἔργα τιλῶσι, *res in integrum restituant*, ex μεζ. & τριπ, *verto*. §. 89.

Μεζάφρενον, ε, τὸ, *tergum*, q. d. post pectus. Th. φριών, ενός, η, *mens*. α. 223.

Μεζαχρόνια, *in cælo degentes*, à μεζαχρόνι. Sed sunt qui hic legant μεζαχρόνια, ut sit relicta terra, à χθών, *terra*. Est & χρόνι, *cælum*, vel, μεζ, *trans*, q. d. quæ sunt trans tempus, à χρόνι, ε, ι, *tempus*. §. 269.

Μετίειπεν, *interlocutus est*, pro μελέειπεν, a. i. ind. Th. ἔπεν, *disco*, a. i. imperat. εἰπεν, *άπεν*, aor. 2. ind. εἰπεν, ες, ε. §. 643.

Μετέιναι, *præf. inf. cum dat. interesse*, ex μεζ, *inter*, &

εἰμι, *sum*. ε. 172.

Μεπισυναχίζετ'. Vide in μεζασυναχίζετ' - α. 92.

Μετόπισθεν, & μετόπισθε, *pone, post*, adverb. Th. ἐπίσθι, *retrosum*. ε. 283. θ. 210.

Μετοπωρινόν, *in autumnno*. Adverb. à μεζαπώριον, *autumnalis*. Th. ὀπίσθι, ας, η, *autumnus*. ε. 413.

Μετρέειν, *præf. inf. pass. à μετρέειναι, ἔμναι, mensuram admitto*. Them. μέτρον, ε, τὸ, *mensura*. ε. 347.

Μέτρον, ε, τὸ, *mensura*. hinc μέτρεω, ε, ο, *modum non excedens*. ε. 131. 304.

Μετώπην, *genit. à μέτωπον, ε, τὸ, frons*, ab ὀπτομαι, *video*. α. 147. θ. 145.

Με, pro με, *me*, Dorice, *genit. ab ἐγώ*. θ. 644.

Μη, *Adverbium prohibendi*, ne. ε. 350. 405.

Μη, *Adverbium negandi*, non. ε. 21. 31. 352.

Μηδὲ, *neque*, & μηδὲ. ε. 486.

Μηδία, *consilia, genitalia*, à μηδῖ, ε, τὸ, *cura, consilium*, & significat etiam, τὰ αἰδέϊα, *prudenda*. §. 180. 398.

Μηθ', pro μήτι, idem quod μηδὲ. ε. 294. ut & μήτ'. ε. 268.

Μηδίων. θ. 1001. μηδῖ, *nomen viri*,

- viri, & μηδ' α, nomen mul. §. 961.
- Μηδὲν, nihil, q. d. μηδὲ ἔν. i. 98. 393.
- Μηδὲ ποτε, & μηδὲ ποτ', nunquam, ex μηδὲ, neque, & ποτε, aliquando. Them. ὅτι, quando. i. 715. 742.
- Μηδεῖα, pro ἐμῆδεα. Vide μήσατο, versabat, imperf. verbi μῆδομαι, f. μῆσμαι. Th. μῆδεα, εἰς, τὸ, cura. α. 34.
- Μηδεῖων, gen. pl. Vide in μῆδεα genitalia. §. 200.
- Μῆδεα, εἰς, τὸ, cura, consilium: & significat etiam τὴν αἰδουῖα, prudenda. §. 180.
- Μηκίον, idem quod ὅσα ἔτι, non amplius. Thema, ἔτι, adhuc. i. 172. α. 21.
- Μῆλα, oves, à μῆλον, & τὸ. i. 793. Sic & μῆλον, & Doricè, μάλον, & τὸ, pomum. Th. μηλίς, ας, ἡ, malus arbor. §. 335. 284.
- Μηλόδοσις, nomen mul. q. d. ovium custos. §. 354.
- Μῶν, ἢ μῶν, quanquam. α. 11. 101.
- Μῶνός, genit. à μῶν, mensis, μῶνα, acc. μῶνιν φθινότων, mensibus decrefcentibus. i. 764. θ. 59.
- Μῶνιν, à μῶνις, εἰς, ἡ, ira inveterata. α. 21.
- Μήποτε, ne quando, ex μή, ne,
- & ποτε, aliquando. Th. ὅτι, quando. i. 86. 397.
- Μήπως, ne quando. Them. πῶς (adverb. interrog.) quomodo? i. 392.
- Μηρίον, in μῆρον.
- Μηρόν, femur, crur, à nom. ὁ μηρὸς, ὤ. Dicitur & μερίον, & τὸ, idem quod μηρὸς, femur. α. 363. 335.
- Μηρύσασθαι, a. i. med. infinit. à μηρύω, revolve, intexo, agglomero, f. ὕσω. i. 536.
- Μήσατο, pro ἐμῆσατο, a. i. m. à μῆδομαι, curam gero. Them. μῆδεα, εἰς, τὸ, cura. θ. 166.
- Μήτηρ, ἡ, mater, μητὸς, μητις, & μητρί, acc. μητέρα, tantum. hinc μητρυῖα, & Ionice, μητρυῖη, poverca. i. 561. 823. θ. 170.
- Μητίς, consultor, vocativus pro nominativo, μετίτης, & ὁ, μήτις, εἰς, ἡ, consilium, à μῆδομαι. item θ. 358. Nomen mul. μῆτις. §. 886. i. 104. α. 35.
- Μητίσις, genit. ὡς μῆτις, à consulto, consilio polente, à μῆδομαι, εἰς, ὁ. Thema, μῆτις, εἰς, ἡ, consilium. i. 51. θ. 457.
- Μηχανάει, machinatur, 3. præf. ind. m. pro μηχανᾷται, per Poëticam novi § ἄλφα ε-penthesin. Sic pro ἀποτροπαῖα.

πῶς, *aversari*, dicunt me-
tri causa ἀποτροπαῖος, à μη-
χανῶν, *machinor*. Thema,
μηχανή, ἡς, ἡ, *artificium*.
s. 239.

Μηχανή, ἡς, ἡ, *artificium*, *ma-
china*. pl. αἱ μηχαναί. θ. 146.

Μία, ας, una, in dat. μιᾷ, & Io-
nice, μιῇ, in masc. εἷς, unus.
s. 321. 792.

Μιχθῆσαι, a. 2. part. pass. f. g.
à μίγνυμι, *misceo*. f. μίξω,
p. μίμιχα, a. 2. part. ἐμίχην,
a. 2. part. μιγῆς, præt. pass.
μίμιγμα, ξας, κλας, a. 1. part.
ἐμίχθην, &c. μιχθήσμαι, Do-
rice, pro μιγνύσμαι, a. 2. part.
infin. paulo post fut. μιμί-
ξομαι. s. 53. 305. 970.

Μίμνητα, acc. μίμας, αὐτῷ, ὁ,
nomen viri. α. 186.

Μίμνη, *manet*, 3. pers. præf. ind.
à μίμνω, verbum Poët. pro
μῆνω, f. νῶ, *maneo*. s. 518.

Μῆ, ipsam, Poët. pro αὐτῇ, αὐ-
τῷ. s. 18. 48. s. 127.

Μινύθῃ, *minuit*, 3. præf. ind. ut,
μινύθῃ, sub. *minuatur*. à μι-
νύω, *minuo*. Th. μινυός, ὅ,
ὁ, *parvus* s. 6. 407.

Μίνω, genit. à μίνως, ὡ, ὁ,
nomen viri. s. 948.

Μισθῶσθαι, præf. part. à μίσσω,
idem quod μίγνυμι, *misceo*,
f. μίξω, p. χα, a. 2. ἡμισθῶ.
s. 238.

Μισθός, ᾧ, ὁ. *merces*, μισθός
δ' αἰδέει φίλον εἰρημότης αἰρ-
κί, ἔστω, ein wort ein wort/
ein man ein man. s. 368.

Μιχθεῖς, & μιχθεῖς, a. 1. part.
pass. Vide paulo ante μιγῆ-
σαι. s. 923. 288.

Μνημοσύνη, nomen Deæ, &
idem quod μνήμη, ἡ, *memo-
ria*. Th. μνάομαι, f. ἡσμαι,
memoro, *commemoro*. θ. 54.
915. hinc a. 1. med. μνηστέ-
μοι, *memores*. s. 651.

Μογήσας, *perpassus*, a. 1. part.
à μογίω, δ, *crumpei* *patrior*.
Them. μόγῳ, ὅ, ὁ, *labor*.
θ. 997.

Μόθον, acc. *pugnare*, à μόθῳ.
ὅ, ὁ, q. ὡς τὸ ἐμὲ ζῆν, à
concurrando. α. 158.

Μοί, pro ἐμοί, *mihi*, per aphæ-
resin, ab ἐγώ, *ego*. s. 30.

Μοῖρα, ρας, *fatum*, à μείρω.
divido, in præf. med. μέμε-
ρα, unde est μόρῳ, ὅ, ὁ, *fa-
tum*, *mors*, & μοῖρα, ας, ἡ,
propriè, *portia*. item, *fatum*,
idem quod εἰμαρμένη, quæ
omnia ejusdem sunt etymo-
logiæ. Sic enim dicitur *fa-
tum* quasi *effatum*, quod Deus
prout decrevit & in seipso
q. effatus est, distribuat sua,
& cuique suam assignet for-
tem, in qua acquiescere de-
bet. Secus qui agunt, dicun-
tur,

τυτ, μεμψίμοιροι, ε. 743. §.
204. 607.

Μολπῇ, dat. sing. à μολπῇ, can-
tilem. hoc à μίλπομαι, ca-
no, in præf. med. μέμολπα.
§. 69.

Μόρ@, u. Vide in μοῖρα.

Μορφνεῖο, nigra, genit. Ion. à
μορφνός, obscurus. ab ὀρφνῇ,
caligo. α. 134.

Μυροφυῆς, upticus, à μῦρ@,
pro μόν@, solus, & γίνομαι,
nascor. ε. 374. §. 426.

Μῦρ@, pro μόν@, solus, Poë-
tica. §. 143. ε. 96.

Μῦσαι, nom. pl. & in genit. pl.
μουσῶν, Æolice, pro μουσῶν,
à μῦσαι, ης, ῆ, Musa, dat.
pl. μύσῃσ', pro μύσαισι. §.
100. ε. 1. 656.

Μέχθ@, u, ὅ, labor. α. 306.

Μόψον, nomen viri. α. 181.

Μυδαλίον χρώτε, madidum cor-
pus. Th. μυδαίω, destillo, f.
ήσω. ε. 554. α. 270.

Μυθησαίμεν, dixero, a. i. m.
opt. Vide in μέθ@. ε. 10.
§. 28.

Μέθ@, u, ὅ, verbum, sermo,
dat. pl. μέθοισι. Ion. Hinc
est verbum μυθιομαι, dico,
μυθησαίμεν, dixero, a. i. med.
opt. μυθήσασθαι, a. i. inf. m.
§. 24. ε. 10.

Μυλιόωντες, præf. part. pro μυ-
λιώωντες, ex μυλιάω, ὧ, denti-

bis frondeo, epenthesi Poë-
tica, ὦ ο μικρῷ. Scilicet præ-
cedenti syllaba brevi inter-
ponitur ο μικρῶν, ut, ὀργῶν.
ὀρώ, ὀρόω, ac præcedenti syl-
laba longa, interponitur ο
μείζω, ut, ἡβῶν ὧ. Poëtice,
ἡβῶν, ζῶν ζῶ, ζῶω. Th.
μύλη, ης, ῆ, mola, molaris
dens. ε. 528.

Μύξα, nom. pl. à μύξα, ας, ῆ,
mucor, mucus, τ' ἐν μὲ ῥίον
μύξαι ῥίον, cuius quidem ex
naribus mucores fluebant.
α. 267.

Μύρετ, imperf. Ion. pass. ἰγε-
bat, à μύρῳ, propriè fluo, at
μύρομαι, ἰγεο, ubi lacrymæ
per genas defluunt. ε. 204.

Μύεροι, mille, οἱ μύεροι, infi-
niti, innumeri, à μυεί@, u,
ὅ, infinitus. ε. 250. 100.

Μυρμιδάων, gen. pl. Græcorum,
à μυρμιδῶν, ὀί@, Græcus.
Vide μέρμ@, u, ὅ, formica.
α. 380. 474.

Μύρον, prima longa, 3. pl. im-
perf. act. pro ἴμυρον, à μέρῳ,
madeo, fluo, unguentis im-
buo, à μύρον, u, τὸ, unguen-
tum. α. 132.

Μυχῶ, dat. sing. in recessu, in
penetrati, à μυχός, ὤ, pene-
trale, à μύω, claudio, f. σπ.
§. 116. 1014.

Μάλον, bellum, stragem, à nom.
μέλ@,

μῶλῳ, pro quo etiam μῶ-
λῳ. α. 257.

Μῶμῳ, ὁ, *Momus*, Deus qui-
dam reliquorum omnium
Deorum irrisor & reprehen-
sor. sumitur & pro dede-
core. ϑ. 214.

N.

Nαῖδ, incolit, à ναῖν, habi-
to, incolo. ε. 8. ναῖον,
pro ἱναῖον, imperf. Hinc ναῖ-
παῖον, idem quod ναῖον, ναῖ-
παῖον, 3. pl. ind. præf. Hinc
ναῖσατο, habitavit, α. 1. m.
pro ἐναῖσατο. & hoc pro ἐναῖ-
σατο, à ναῖν, habito. in The-
mate, ναῖον. ϑ. 387. 775.
ε. 637.

Ναόβιον, fluentium. gen. pl.
part. præf. à ναῖν, fluo. Th.
ναῖον. ε. 548.

Ναύρηκι, dat. sing. à ναύρηξ,
ἡ, ὁ, ferula, bacillus. ε. 52.

Ναυσίβοον, nomen viri, qui navi
currit. Navem Plautus vocat
ligneum equum. ϑ. 1016.

Ναυσίβοον, nomen viri, cujus
animus est in navibus. ϑ.
1017.

Ναῦται, acc. pl. à ναῦτης, ὁ, ὁ,
nauta, à ναῦς, ναὸς, ἡ, navis.
ϑ. 876.

Ναυηλίας, genit. Ion. à ναυη-
λία, αἱ, ἡ, navigatio. Th.
ναῦς, navis. ε. 616. 640.

Νῆας, naves, acc. pl. pro νῆας,
& simpl. ναῦς, à ναῦς, navis,
genit. ναὸς, & Att. νεὸς, &
Poet. νηὸς, dat. νῆϊ, acc. ναῦν.
ε. 245.

Νέισα, præf. inf. redire, à νέω,
μα, vel ex νέω, eo, redeo.
ε. 552. 671.

Νεῖ, net, spinnet / à νέω, f. ἡ, οὐ,
no, neo. ε. 775.

Νεῖκα, acc. pl. à νεῖκῳ, εἰς, τὸ,
contentio, νεῖκι, pro νεῖκα,
lites, νεκείη, probris affecerit,
pro νεκείη, 3. sing. præf. act.
subj. à νεκίω, ὦ. Them. νεῖ-
κῳ, εἰς, τὸ, jurgium, lis.
Quidam componunt ex νε,
non, & εἰκω, cedo. hinc νε-
κιστήρ, conviciatorem, acc. à
νεκιστήρ. Th. νεῖκῳ. ε. 33.
35. 714. ϑ. 87. 208.

Νεῖλῳ, ὁ, ὁ, nomen fluvii ma-
ximi. ϑ. 338.

Νεῖοι, adverb. loci, pro νεῖοι,
in imo fundo, νεῖοι, ex ima
parte, α. νεῖοι, novellus. Th.
νεῖοι, ὁ, ὁ, novus. ϑ. 557.

Νεῖοι, ὁ, ὁ, Ion. pro νεὸς, ὁ, ὁ,
novalis. ε. 461. ϑ. 971.

Νεῖσας, navigant, 3. pl. præf.
à νεῖσασθαι, eo, navigo. Th.
νέω, eo, redeo. ε. 235.

Νεῖλαρ, genit. à νέλαρ, ἀρ,
τὸ, potus generosus. ϑ. 640.
796.

Νεμείης, nomen regionis, sic
dictæ

- dictæ à *nemoribus*, νέμω, s̄, τὸ, *nemus*. à νέμω, *pasco* hinc νέμω, Nemoaus. 9. 327. 329. 331.
- Νέμω (ic, ω, ἡ, *indignatio*, à νέμισω, *indignor*. Est & nomen certæ Deæ, quæ præ cæteris insolentiam hominum reprimere, & de injuriis pœnas sumere solet. 1. 198. 9. 223.
- Νέμισα, *indigne fert*, Poëtice, pro νέμισα, 3. præsent. ind. à νέμισω, ὦ, *irascor*, *succenseo*. 1. 754. 739.
- Νέμω, *fruentur*, 3. præf. pass. νέμομαι. Them. νέμω, f̄ μῶ, *possideo*, *tribuo*, p. νείμω, 2. 1. ἐνέμω. 1. 229. 119.
- Νεοθηλής, ἐ, ὁ, ἡ, *nuper virens*, ex νέ, u, ὁ, *novus*, & θάλλω, *vireo*. 9. 576.
- Νεοκηδής, ἐ, *recentem dolorem habens*, νεοκηδῆ, dat. Th. κηδῆ, ἐ, τὸ, *cura*, & νέ, u, ὁ, *novus*, *recens*. 9. 98.
- Νίον, *recens*, *nuper*. Th. νέ, *novus*. 1. 567. 672.
- Νεκτεῖ, *recens vulneratus*, à νέ, *novus*, & ἐπίω, ὦ, f. ἔσω, *vulnero*. a. 157.
- Νέσσον, *nomen fluvii*. 9. 341.
- Νέουσιν, *nutabunt*, *vergent*, præf. ind. opt. à νέω, *innuo*, *auto*, f. νέω. 1. 471.
- Νέω, dat. à νέω, *peruus*. hinc νέω, genit. Ionice, à νέω, ἐ, ἡ, *peruus arcus*. 1. 542. a. 409.
- Νεφέλη, *nubes*, in dat. pl. νεφελῶ. 9. 745.
- Νεφέλησι, genit. Æol. à νεφέλη, *nubes*, & ἐγείρω, *excito*. 1. 99. θ. 944.
- Νέφος, ἐ, τὸ, *nubes*, dat. pl. Ion. νεφέων. 1. 202.
- Νεωμένη, *iterata*, præf. part. f. g. scil. γῆ, à νέω, *renovo*. Th. νέ, *novus*. 1. 460.
- Νεώτερος, *junior*, comp. in superl. νεώτατος, à νέ, *novus*. 1. 443.
- Νῆ', pro νῆα, acc. Poët. pro ναῶν, *navem*, à νῆος, *navis*, dat. pl. νῆων. 1. 641. 163. 9. 641.
- Νηδύς, acc. à νηδύς, ἐ, *venter*. θ. 460. 487. 890.
- Νηία, *navalia*, à νηί, u, ὁ, *navalis*. Thema, ναῶς, *navis*. 1. 806.
- Νήκιστοι, *sine cornibus*. à νήκιστος, u, ὁ πῆ, ex νῆ, & κίς, κί, τὸ, *cornu*. 1. 527.
- Νήκετον, *insanabiliter*, ex νῆ, negandi particula & αἰώ, *sano*. 1. 281.
- Νηλῆς, ἐ, ὁ πῆ, *crudelis*. νηλῆ, per sync. pro νηλῆς, dat. sing. ex νῆ, & ἔλ, ἐ, τὸ, *mise-*

miser cordia. Sic & νηλεής, *saevus*, pro νηλεής. §. 770. 765.

Νηλεόποιον, *immitis*, crudeli supplicio puniens, à πείνη, *pena*, & νηλεής, *immitis*. §. 217.

Νήματ', pro νήματ', *fila*, à νήμα, τὸ, *filum*. Th. νέω, *neo*. s. 775.

Νημερτής, *verus*. Th. ἀμαρτάνω, *aberro*, f. ήσω, a. 2. ήμαρτον, & νημερτής, *nomen proprium* mul. §. 234. 262.

Νηοῖς, *templis*, pro ναοῖς, à ναός, ὦ, ὅ, *templum*. §. 990.

Νηεπόλον, *editum*, à νηεπόλ, ὦ, ὅ, *editus*, qui circa templum versatur, ex νηός, pro ναός, & πολίω, *verso*. item, *versor*. §. 991.

Νηός, *navis*, genit. Poët. dat. pl. νηυσί. Vide in νίας. s. 626. 632.

Νήπι, ὦ, ὅ, *infans*, vocat. νήπιε, s. 284. 130.

Νηρή, pro νηρίως, à νηρώς, νηρία, *nomen viri*. §. 240. 233.

Νήει, ex νη negativo, & ἔεις, ἰδ, ἦ, *lic*, tanta, ut adversus eam non integrum sit sese opponere. Epitheton sylvæ. s. 509.

Νησις, *nomen mul.* à νήσ, *insula*, q. d. in salo. §. 249. 264.

Νήσις, *insula*, dat. pl. Ion. à νήσ, ὦ, ὅ, *insula*. s. 169.

Νησὶ, *nomen mul.* §. 261. 1014.

Νηυσί, dat. pl. à ναῦς, *navis*. Vide in νίας. s. 632.

Νήυτμος, *anima expert*, ex νή, negativo, & αὐτμή, ἦς, ἦ, *spiritus*. Alii legunt, νήπιμος, *infans*. §. 795.

Νήχον, pro ἵνηχον, *natabant*, à νήχω, ξω, *idem cum νέω*, *natō*. a. 317. 211.

Νίκη, νίκης, *victricia*, à νικῶ, f. ήσω, *vinco*. a. 311. s. 209.

Νικηθεῖς, *victrici*, part. a. i. pass. νικήσας, part. a. i. act. à νικῶ, ὦ, *vinco*, f. ήσω, p. νικήσας. §. 496. 73.

Νίσσονται, imperf. pro νίσσονται, *revertentur*. Vide νίσσεται, *redeo*, pro quo, νίσσεται, seu νίσσεται. a. 469.

Νίφα, acc. per apocopen pro νιφάδα, à νιφάς, αἶδς, ἦ, *nix*. à νίφω, *ningo*, f. ψω, p. φα. s. 533.

Νιφάσις, g. sing. à νιφάς, *nivorus*, à νίφω, f. ψω, p. φα, *ningo*. §. 42. 62. 118.

Νιψάμην, *lotus*, a. i. part. m. à νίπω, *lavo*, f. ψω. s. 737.

Νοῖη, *sapit*, 3. præf. sub. à νοίω, ὦ, νοῖντες, Doricè pro νοῖντες, *cogitantes*, præf. part. Th. νό, νῆς, *mens*. s. 294. 259.

Νόημι,

Νόημ', pro νόημα, τὸ, *intelle-
ctus, cogitatio*. Th. νόησις, νῆς.
α. 222.

Νόησας, α. 1. part. νοήσας, inf.
νόησι, pro εὐνοήσι, Ion. α. 1. ind.
Th. νόησις, νῆς, *mens*. ε. 12.
482. θ. 838.

Νομήν, *pabulum*, acc. à νομός, ὤ.
ὀ, *pabulum*. Th. νέμω, πα-
σco. ε. 524. 401.

Νόμησις, lex, νόμος, *leges*, à νέμω,
tribuo. ε. 274. θ. 66.

Νόησις, νῆς, ὀ, *mens*, νόσις, gen.
Ion. ε. 683. 481. θ. 661.

Νόσφι, *absque*, ut & νόσφι, *seor-
sum*. ε. 91. νόσφι ἄτρε τι κα-
κῶν, hoc est, *plane absque
malis*. Adverbia quæcunque
ingeminata, sunt ἐμφασις.
ε. 91. θ. 870.

Νότος, α, ὀ, νότιος, gen. Ion. *no-
tus, auster*. ε. 673. θ. 380.

Νῆσος, α, ἡ, Ionicè, pro νόσος,
α, ἡ, *morbus*. ε. 102. θ. 527.

Νυ, apud Poëtas est particula
expletiva. ε. 205. 262.

Νύκτα, *noctem*, acc. à νύξ, *nox*.
νύκτ', pro νύκτα. θ. 166. ε. 102.

Νύκτωρ, adv. *noctem*, à νύξ, *nox*.
νύκτ', ἡ, *nox*. ε. 175.

Νύμφη, ας, ἡ, *Nympha*, νυμ-
φῶν, *nympharum*, Ionicè,
pro νυμφῶν, à νύμφη, *sponsa*,
h. e. *promissa*, nempe *foedere
promissa*, *foederata*. θ.
298. 305.

Νῦν, *nunc*, adverb. temporis.
ε. 174. 200. α. 99.

Νύξ, νυκτός, ἡ, *nox*, νύκτ', pro
νύκτα, acc. sing. ε. 17.

Νυχίη, *nocturna*. Thema, νύξ,
νυχίη, *nocturna*, pro *noctem*.
Sic Vergil. Georg. 3. *lupus
nocturnus obambulat*. ε. 521.

Νύσσεις, præf. part. à νύσσω,
pungo, f. ξω. α. 62.

Νῶθ' pro νῶτε, à νῶτ', α, ὀ,
dorsum, in pl. τὰ νῶτα α. 286.

Νῶι, & νῶις, in genit. & dat.
duali. Thema, ἐγώ, ego. α. 358.

Ναμῆσας, *vibrans*, α. 1. part. à
ναμῶν, *agito, moveo*, à νέμω,
sicut σπῶν, à σπίνω. α.
462.

Νῶνυμος, *ignobilis*, ex νῆ, &
ὄνυμος, Æol. pro ὄνυμα, *no-
men*. ε. 153.

Νῶτε, pl. num. à νῶτ', α, ὀ,
dorsum, & in pl. τὰ νῶτα.
ε. 532. α. 167. θ. 762.

Π.

Παῖς, nomen mul. θ. 356.

Πῆλξ, & ξανθή, ἡς, ἡ, *flava*. θ.
947.

Ξείν', Poëtice pro ξέν', α,
peregrinus. ε. 181. dat. pl. ξεί-
νοι. ε. 223.

Ξενόδοχος, *hospiti*, dat. à ξενο-
δοχ', Ionicè pro ξενόδο-
χος, α, ὀ, *qui recipit pere-
grinos, hospes publicus*, ex
V 5 ξέν',

ξί, *Θ*, & δίχομαι, f. διζομαι, capio. s. 181.

Ξίστι, *rafiles*, à ξιστός, *ξ*, *ο*. Th. ξίσω. f. ίσω, *rado*. α. 133.

Ξύλον, *ligna*. à ξύλον, *υ*, τὸ, *li gnum*. s. 806.

Ξύμπασι, *universa*, in m. g. ξύμπασι. Th. πᾶσι, πᾶσι, πᾶσι, *omnis* s. 238.

Ξυνὸν, *Attricè pro συν*. cum, prae- polit. dativum solum regens. *Θ*. 347.

Ξυνήοιαι, *participes*, acc. pl. à ξυνήων, *ον*. *ο* κὲ *η*, à ξυνός, *pro κοινός*, *communis*, unde ξυνήων, *ον*, *ο* κὲ *η*. *Θ*. 595.

Ξυνιόντων, *confligentibus*, part. a. 2. act. genit. à ξυνίημι, *congregior, confliigo*, vel ξυνίε- μι. Th. *ίημι*, & *είμι*, *co. il- lud* in a. 2. *ίον*, *ης*, *ι*. *Θ*. 705.

Ο.

Ο', *Ille*, *ἔργ*. 89. *άσπ*. 135. & *ο* ponitur pro *οπ*. α. 22.

Ο'άρης, *confabulationes*, acc. pl. nam pro *οαρης*, dicimus & *οαροι*. Th. *οαρ*, *αρ*, *η*, *μχορ*. *Θ*. 205.

Ο'βελος, *terribilem, fortiter*, ponitur adverbialiter, ab *οβελος*, *validus*, hoc à *βελάω*, *fortis sum*. *Θ*. 839. α. 135.

Ο'βελος, *fortium facino- rum patrator*, composita cum

voce *ἔργον* sunt *ὀξύτεια*. *Θ*. 996.

Ο'βελος, *robustus*, & hoc à *βελάω*, *robustum reddo*, & *θυμός*, *animus*. *Θ*. 140.

Ο'βελος, *forti patre na- ta*, genit. sing. ab *οβελος*, *πα- τηρ*. Epith. Palladis, ab *οβελος*, *fortis*, & *πατήρ*, *ἑρ*, *pater*. *Θ*. 537.

Ο'γδοάτη, *dat. ab ὀγδοάτ*, *poët. pro ὀγδο*, *οκταυus* Th. *ὀκτώ*, *οκτώ*. s. 788. 770.

Ο'γμ, *g. m. s. 355. ὀγμ, g. n. s. 244. & ὀγμ, pro ὀγμ. s. 361.*

Ο'δύς, *dentem*, acc. ab *ὀδύς*, *ὀδύς*, *ο*, *dens*. α. 146. 235.

Ο'δός, *ὀδός*, *η*, *via*. s. 577. 727.

Ο'δυσῆς, *dat. & ὀδυσῆς*, *pro ὀδυσῆς*, genit. Ion. ab *ὀδυσ- σῆς*, *Ulysses*. *θ*. 1012. 1016.

Ο'δύσας, *3. sing. a. i. med. iratus fuit*, ab *ὀδύζομαι*, f. *ὀδύσομαι*, *a. i. med ὀδυσά- μιν*. Th. *ὀδύσας*, *irascor*. *Θ*. 1012.

Ο'ζός, *υ*, *ο*, proprie significat *ramusculum, stolonem*. Me- taphoricè, homo bellicosus Ο'ζός *Αρην* dicitur, quasi ramus è Martis stirpe pro- gnatus. α. 181.

Ο'θρύς, *genit. ab ὀθρύς*, *ὄθρυς*, *η*, *nomen montis*. *Θ*. 631.

Οί, *illi*. s. 69. 77. 86. 118.

Οί,

Οἷ, *qui*. s. 39. 123. α. 84.
 Οἷ, *qui*. s. 39. οἷδ'. s. 118.
 Οἷ, an οἷ, legend. illi. θ. 503. h. e.
 οὐτάρ, *illi*, ab ἑ, οἷ, ἑ. s. 69.
 73. 76. 77. 263. α. 20.

Οἷα. α. 288. 301.

Οἷα, *qualia*, ab οἷ, s, ὁ, *qualis*. α. 400. θ. 93.

Οἷα, *aperi*, præf. imperat. act.
 ab οἷω, *aperio*, f. οἷω, p.
 ὥρα, & ἰωρα, præf. med. ἰω-
 ρα. s. 817.

Οἷδ' πρόδω, genit. Æol. pro οἷ-
 δ' πρόδω, ab οἷδ' πρόδω, s, ὁ, no-
 men viri. s. 162.

Οἷδ', pro οἷδ', *novit*. præf. med.
 οἷδα, pro οἷδαδα, *nostis*. ἴα.
 Æolica paragoge, præf. med.
 οἷδα, ας, s. ab οἷδω, vel οἷδ-
 μι, *scio*, f. οἷδω, p. οἷδω.
 s. 454. α. 355.

Οἷδμω, dat. sing. ab οἷδμω, per
 syncopen pro οἷδμω, αἷ, n.
 g. *tumor*. Th. οἷδω, vel οἷ-
 δω, f. ἴσω, *tumeo*, *inflatus*
sum. θ. 109. 131.

Οἷζυ, genit. ab οἷζυς, ὅ, s,
 ἡ, *arumna*, in acc. οἷζυ, hinc
 οἷζυρὸς, *calamitatus*,
 οἷζυρῆ, ἡ, Ionicè pro ἄ. s. 113.
 193. 637. θ. 214.

Οἷκίαν, poëtice pro οἷκίαν,
 præf. part. *habitans*, *com-*
morans, f. ἴσω, p. ὥρα, ab
 οἷκίαν. Th. οἷκ, s, ὁ, *do-*
mus. θ. 330.

Οἷκία, τὰ, *res domestice*, ab
 οἷκίᾱ, Ion. pro οἷκίᾱ,
domesticus. Th. οἷκος, s, ὁ,
domus. s. 455.

Οἷον, acc. ab οἷος, s, οἷον, pro
 οἷον, à singul. οἷον, s, τὸ,
domuncula, οἷον δὲ & οἷον-
 δὲ. *domum*. s. 574. 521. θ. 64.
 758.

Οἷον, s, ὁ, ἡ, *semita*, idem
 quod οἷον, ης, ἡ, *via*, *se-*
mita. s. 288.

Οἷον, genit. pl. Ion. pro οἷ-
 ὦν, ab οἷον, ης, ἡ, *vitis*. Th.
 οἷον, s, ὁ, *vinum*. s. 570.

Οἷον, dat. sing. *nigro*. οἷον, acc.
 ab οἷον, οἷον, qui
 vinei coloris est, q. ὥρα &
 οἷον, *niger instar vini*. Vina
 illa Græcorum calidissima
 subnigrum imitantur colo-
 rem. Th. οἷον, *vinum*, &
 ὥρα, *oculus*. Th. ὥρα, *vi-*
deo. s. 620. 815.

Οἷον, οἷον, *vinum*. s. 594.

Οἷον, ης, ἡ, *patina libatoria*,
trulla, ex qua *vinum* fun-
 debatur, ex οἷον, & ὥρα,
fundo. s. 742.

Οἷον, pro ὥρα, *similis*. s. 312.
 α. 386.

Οἷον, pro ὥρα, *similis*, οἷον
 ergò *qualis*, item, *similis*,
 sed οἷον, s, ὁ, *solus*. Neut.
 οἷον, *solum*. s. 311.

Οἷον, *tantummodo*, adverb. ab
 οἷον,

αἶψα, αἶψα, οἶσιν, *solus, a, um.*

§. 386.

Οἷς, contractè pro οἷας, *oves,*
acc. pl. Thema est οἷς οἷος,
vel οἷς, οἷον, ἡ, *ovis. i. 773.*
232.

Οἷς, & οἷσιν, dat. pl. Ion. ab ὅς,
quis. i. 144. §. 432.

Οἷσα, pro εἰδασθα, *nostri.* Vide
in οἷδ'. α. 355.

Οἷς, *feras, f. i. à φέρω, f.*
οἷσω. i. 480.

Οἷσι, *sagitta. ab οἷσος, ὤ, ὀ,*
sagitta. ab οἷω, fero, f. οἷσω.
α. 130.

Οἷπ, & οἷτ', nom. pl. ab ὅπ.
§. 46. i. 303. α. 351.

Οἷπες, nom. pl. ab ὅπες, ἡπες, ὀ-
π, *quicumque. α. 150. 163.*

Οἷνωϊς, dat. pl. ab οἷνωϊς, ὤ, ὀ,
avis. hinc οἷνωϊστής. ὤ, ὀ, αμ-
γω. α. 185. i. 799.

Οἷω, live οἷω, *puto. item fero.*
α. 111.

Οἷων, *ovium, genit. pl. Vide*
supra οἷς. §. 446.

Οἷπιδλωμον, *octo morsum. à*
βλωμός, ὤ, ὀ, pro panis por-
tione, bucella, & οἷπιδ, octo.
i. 440.

Οἷπιδλιω, *octopedalet, acc.*
ab οἷπιδλής, à πῦς ποδός, pes.
i. 423.

Οἷος, α, ὀ, *beatitudo, felici-*
tas. q. d. ὅλος βίος, hinc
ὅλος, beatus. i. 824. 324.

Οἷον, *adjecit. ab ὅλως, per-*
do, f. ὀλίω, α. i. acit. ἐπὶ ἡ.
ὀλίω, πράτ. m. ὀλῶ, &
Att. ὀλώλα. §. 326. i. 178.
666.

Οἷον, *pauxillum, adverb. ab*
ὀλίγος, α, ὀ, paucus. α. 478.
hinc

Οἷος, *superl. paucissimus.*
i. 721.

Οἷος, ὤ, ὀ, *fluvius in Heli-*
cone Bæotiz, sic dictus ab
Holmeio Sisyphi filio. θ. 6.

Οἷος, α, ὀ, *mortarium. i.*
421. θ. 96.

Οἷος, *pernitiosa. ab ὀλός, ἡ, ὀν,*
hinc & ὀλός, *idem. Th.*
ὀλως, f. ὀλίω, perdo. i. 743.

Οἷος, *quasi ὀλόλαμπος,*
α, ὀ, *solus lucens, Thessaliz*
mons altissimus, & pro ipso
cælo ponitur. Hinc ὀλόμε-
πος, celestis, & ὀλόμεπα-
δός, Musæ dictæ, tanquam
Olympias domos inhabi-
tantes. α. 203. θ. 390. 25. 52.

Οἷος, *similia, ab ὀμός, simi-*
lis. α. 50.

Οἷος, α, ὀ, *tumultus, mul-*
titudo. Th. ὀμός, ὤ, ὀ, simi-
lis. α. 155.

Οἷος, *secutus. α. i. part.*
ab ὀμαρτίω, ὤ, sequor, f. ὤσω.
Th. ὀμαρτίῃ, idem quod ὀμῶ,
simul. i. 674. 194.

Οἷος, *pluviosa. Alii ὀμ-*
ερα.

βροῦ. est adject. g. f. ab ὄμ-
βροῦ imber. hinc ὀμβρώδης,
pluviosus. i. 449.

Ὀμβροῦ, robustus. Vide su-
pra ὄμβρον. i. 144.

Ὀμβροῦ, υ, ὀ, imber. ὠμβρὸν τὸ
ὀμβρῶν simul fluere, ubi aqua
copiosè fluit, quod in imbre
(quæ ipsa vox hinc orta est)
fieri solet, hinc ὀμβρήσαντες,
pluente. a. i. part. ab ὀμβρῶν,
α, pluo, ὀμβρήσαντες. a. i.
part. i. 490. 413.

Ὀμῆται, jurabit, 3. sing. fut. 2.
med. verbi ὀμνύμι, juro, f.
ὀμῶν, f. 2. med. ὀμῶμαι, ἦ,
ῆται, p. ὀμῶν, a. i. ὀμῶνται.
i. 192.

Ὀμηλικας, coetaneos, acc. pl.
ab ὀμηλίζ, ιος, coetaneus.
Th. ὀμός, similis, & ἡλικία,
ας, ἦ, statuta. i. 442.

Ὀμηριδοῦ, pro ὀμηρεῖδοῦ, præf.
part. f. g. pl. num. ab ὀμηρέω,
in unum convenio. Thema
ὀμηρος, υ, ὀ, obses. q. ex ὀμῶ,
simul, & ἔρω, loquor. θ. 39.

Ὀμιληδὸν, turmatum, Adverb.
Th. ὀμιλος, υ, ὀ, turba. α. 170.

Ὀμιχεῖν, mejere, præf. inf. ab
ὀμιχέω, q. d. ὀμῶ χεῖν. i. 725.

Ὀμμά, oculis, dat. pl. ab
ὀφθαλμα, video. f. ὀφθαλμα, p.
ὀμμά. hinc est ὀμμά, αἶψα,
τὸ, oculis. α. 262.

Ὀμῶν, simul, ab ὀμῶ. Th. ὀμός,

υ, ὀ, similis. i. 108.

Ὀμῶν, hinc ὀμῶν, υ, ὀ, si-
milis, Poëtice ὀμῶν. Th.
ὀμός, υ, ὀ, similis. i. 143.
180.

Ὀμῶν, genit. ab ὀμῶν, ἦ,
hortamentum, comminatio.
q. ἀπὸ τῆς ὀμῶν κέκλειται. Eu-
stath. Th. κέλομαι, hortor,
jubeo. α. 341.

Ὀμῶν, eundem. ab ὀμός, unde
est ὀμῶν. θ. 508.

Ὀμῶν, juraverit. a. i. sub. ὀ-
μῶν. a. i. part. pro ὀμῶ-
ν. ab ὀμνύμι, fut. ὀμῶν,
a. i. αἶψα ὀμῶν. θ. 232. i. 280.

Ὀμῶ, simul, ab ὀμός, similis.
i. 241.

Ὀμῶν, nom. pl. q. ὀμῶν τὸ
φαγεῖν, crudum ad vescendum,
ab ὀμῶν, ακ, ἦ, μυα α-
cerba. α. 399.

Ὀμῶν, ον, ὀ, ἦ, concors,
acc. pl. ὀμῶν, ab ὀμός,
similis, & φρῶν, υ, ὀ, mens,
animus. θ. 60.

Ὀμῶν, tamen. sed ὀμῶν, simul.
Th. ὀμός, υ, ὀ, similis. i. 3. 20.

Ὀμῶν, ἀφίκεται ὅν δὲ δὲμῶν δὲ,
rediit domum suam. δὲ post-
positum accusativo, valet ad.
α. 38.

Ὀμῶν, quæque. i. 3.

Ὀμῶν, ατ, τὸ, utilitas,
emolumentum, ab ὀνῶν, pro-
sum, f. ὀνῶν. i. 41. 344.

Ὀμῶν

Οὐιδῶ, εἶδῶ, τὸ, *probrum*. hinc
ὀνειδίζειν, *exprobrare*. ε. 309.
716.

Οὐείρων, *somniorum*. gen. pl. ab
ὄνειρ, ε, ὅ, *somnium*. Th.
ὄνειρ, *somnium*, nomen in-
declinabile. θ. 212.

Οὐίνηζεν, *juvat*. 3. præs. ind.
sing. ab ὀίνημι seu ὀνημι, f. 1.
ὀνήσω, α. 1. ὀνήζα. ε. 316.
θ. 429. 436.

Οὐνομα, αἶδῶ, τὸ, nomen, Æo-
licè ὄνομα, ὄνομα pro ὄνομα.
hinc ὄνομαστοί, *celebres*, *no-*
minandi. θ. 148. 369.

Οὐόμητι, *appellavit*, α. 1. aët. ab
ὀνομαίνω, *nomino*, f. αὐδῶ, α. 1.
αὐνόμηνα. Th. ὄνομα, *nomen*.
ε. 80.

Οὐοπιζών, præs. part. *convici-*
ans, ab ὀνέω, *vituperō*, f.
όσω. Them. ὀνημι, *vituperō*.
ε. 256.

Οὐπια, *quemcunque*, ab ὅσις,
ἐπὶ, ὅπνι. ab ὅς, & πς,
quis. θ. 82. 96.

Οὐυχας, *ungues*. ab ὄνυξ, ὄνυ-
χῶ, ὅ, *unguis*. pro ἐξ ὄνυ-
χῶ λείοντα, *ex ungue leo-*
nem. ὀνύχασσι, dat. pl. Ion.
α. 266. ε. 202.

Οὐξεία, *acutum*. In plur. pro
ὀξεία, *capitur*, & metri gra-
tia pro ὀξείας, ab ὀξύς, εἶδῶ, ὅ,
acutus, ὀξείηζι, dat. pl. Ion.
ut αἰχμῆς ὀξείηζι, *micro-*

nibus acutis. α. 189. 348.
335.

Οὐπ', pro ὄπα, *vocem*, *sonum*,
acc. ab ὀψ, ὀπός, ἦ, *vox*, q.
ab ἐπώ, *dico*.

Οὐπάζει, dat. præs. ind. ὀπάσας,
α. 1. aët. inf. ab ὀπάζω, *per-*
sequor, *sequi jubeo*, *præbeo*,
ὀπάσας, pro ὀπάτας, part.
α. 1. aët. ε. 166. θ. 433.

Οὐπερ, *quod*. θ. 864.

Οὐπηδεῖ, *comitatur*, 3. pers.
præs. ind. ab ὀπηδῶ, *comi-*
tor. Th. ὀπάζω, f. αῶσω, *per-*
sequor, *comitem do*. ε. 141.
θ. 80.

Οὐπι, *voce*, dat. ab ὀψ, ὀπός, ἦ,
vox. Vide ὄπα. θ. 41. 68.

Οὐπίζειν, *curabat*, imperf. ab
ὀπιζομαι, *curo*, ab ὀπις, ιδῶ,
ἦ, *ultio*, *cura*. α. 21.

Οὐπιθεν, *metri causa*, pro ὀπι-
θεν. Th. ὀπίσω, *retrosum*.
θ. 323.

Οὐπιπιδόντ', pro ὀπιπιδόντα,
spectantem, præs. part. acc.
casus, ab ὀπιπιδύω, ab inusi-
tato ὀπιδύω. Thema est ὀπιπ-
μαί, *video*. ε. 29. 804.

Οὐπιν, acc. sing. ab ὀπις, ιδῶ, ἦ,
ultio, *vindicta*, *cura*. ε. 249.

Οὐπιθεν, *adverb. pone*, à tergo.
ab ὀπίσσω, Poët. pro ὀπίσω,
retrosum, *retro*. ε. 467.

Οὐπια, *instrumenta*, ab ὀπλον,
ε, τὸ, *arma*. ε. 625.

Οὐπλία,

Ὀπλία, acc. ab Ὀπλίας, ἰϞ, ὁ, *nomen viri. a. 180.*

Ὀπλῶ, *ungulam*, ungu-
lus est armata, ab Ὀπλή, ἥς,
ἡ. Th. Ὀπλον, κ, τὸ, & in pl.
τὰ Ὀπλα, *arma. i. 487.*

ὈπλότατϞ, *minimus natu*, su-
perlat. grad. in comp. Ὀπλό-
τιρϞ, κ, ὁ, *junior*, ab Ὀπλον,
κ, τὸ, *arma. θ. 137. 333.*

Ὀπότε, *quando*, cum, ex ὅτι,
ὁπ' ὀρκίζῃ π, ut liquet ex
ὁπόσϞ ὁποῖϞ, &c. sicut &
ληκίζῃ sunt complura, quo-
rum alia ratio reddi nequit,
ut *πυτήχονζα*, &c. ὁπότε
idem quod ὁπότε. π duplica-
tur metri causa, ὁπόταν ex
ὁπότε & ἄν, *ubi. a. 397.*
θ. 782. i. 541.

Ὀππη, Poët. pro ὅπη, *ubi. θ.*
387.

Ὀπποτέρῳ, *utram*, acc. f. g.
Poët. ab ὁπότιρϞ, *uter. Th.*
πότιρϞ, κ, ὁ, uter. θ. 549

Ὀπωρινός, ὤ, ὁ, *autumnalis*, ex
ὁπώρῃ, ας, ἡ, *autumnus*, q.
d. ὥρα ὁπῦ, *tempus succi. i.*
672. 675.

Ὀπως, ut, quo pacto. *θ. 156. 471.*

Ὀράται, *spectat*, 3. pers. præf.
ind. verb. med. κῶον δ' εἰς
ἔδας ὀράται, *caput pavimen-*
tum spectat, est senis descri-
ptio. ab ὀράω, *video. imperf.*
ἰώραν, perf. ἰώρακα. i. 532.

Ὀριχάλκῳ, *genit. Ion. ab ὀρεί-*
χαλκος, orichalcum, æs mon-
tanum, ab ὄρϞ, ἰϞ, τὸ,
mons, & χαλκϞ, κ, ὁ, *æs.*
a. 122.

Ὀρίζαι, *porrigere*, a. i. infinit.
ὀρίζαμῃ, part. f. g. a. i. med.
ab ὀρίζμαι, *porrectis mani-*
buss prendo. Th. ὀρίζω, f. ξω,
porrigo, extendo. θ. 433. 456.

ὈριϞ, *montis*, gen. sing. à τὸ
ὄρϞ, *mons. a. 374. θ. 484.*

Ὀρισινόμῃ, *in montibus pa-*
scientis, genit. ex ὄρϞ, ἰϞ,
τὸ, *mons*. & νέμω, *pasco*, in
præt. m. *νένομῃ. a. 407.*

Ὀρηται, *oritur* fuerit, 3. sing.
a. 2. med. subj. ab ὄρω, in
med. ὄρομαι, κ, ηται, præsens
& aor. 2. coincidunt. in subj.
Hinc est Latinorum *orior.*
θ. 782.

Ὀρθός, *rectus, erectus. i. 725.*
hinc

Ὀρθαὶ τείχε, *erecti pili. a. 391.*

ὈρθῖϞ, g. com. *arduus*, ex
ὄρθος, ὤ, ὁ, *rectus. i. 288.*

Ὀρθηρῶν, κς, ἡ, *manè lugens.*
ab ὄρθηρϞ, κ, ὁ, *tempus ma-*
tutinum. & γράω, f. ησω, *ge-*
mo. i. 506.

Ὀρθηρ, *genit. ab ὄρθηρ*, τὸ, *di-*
luculum, ὄρθηρ ἀνιστάμεϞ,
ἵνα τοι βιϞ ἄρκεϞ εἴη. *Di-*
luculo surgens, ut tibi victus
sufficiens sit. i. 275.

Ὀρῶν

Ὄρθω, dat. sing. nomen proprium viri, ὄρθω, υ, ὀ. 9. 293. 309.

Ὄρκω, υ, ὀ, *juramentum*. ε. 217.

Ὄρμωσι, *impetum faciunt*, 3. pl. a. i. act. subj. ab ὀρμῶ, α, *impetu feror*, f. ἵσσω, ὀρμῶμαι, a. i. pass. infin. Th. ὀρμῆ, ἥς, ῆ, *impetus*. α. 403. ε. 524. α. 73.

Ὄρμυς, *monilia*, acc. pl. ab ὀρμυς, υ, ὀ, *monile*, colli ornamentum. ε. 74.

Ὄρμις, ὄρμις, ἡ, *avis*, dat. pl. ὀρμιθισσι. Ion. & Poët. ε. 210. 468.

Ὄρῳ, ὄρῳ, τὸ, *mons*. At ὄρῳ, υ, ὀ, *terminus*. 9. 2. ε. 326.

Ὄρυσαν, *irruerant*, pro ὄρυσαν, 3. pl. a. i. act. indic. ab ὄρυν. ab ὄρῳ formatum est, sicut & ὄρυν, & ὄρυνμι, item, ὄρυν, à præf. med. ὄρυν per metath. ὄρυν. ὄρυν, pro ὄρυν, *precipitans*, part. a. i. act. f. g. ab ὄρυν. α. 412. 437.

Ὄρπηξ, *stimulum*, acc. ab ὄρπηξ, υ, ὀ, *virga aculeata* è ramo. ε. 466.

Ὄρφανός, *orphanos*, ab ὄρφανός, υ, ὀ, *orphanus*, *pupillus*, q. ab ὄρφανός, *obscurus*, q. d. ὀ ἐν σκοτίᾳ, negligitur enim & veluti in tenebris versatur. Flectitur more adjectivo-

rum. ε. 328. Vide Manuale N. T.

Ὄρχομαι, ὄρχομαι, *salto*, 3. perf. pl. num. ὄρχεσθαι, *tripudiant*, *saltant*, Dorice, pro ὄρχεσθαι, f. ἵπτομαι, a. i. med. ὄρχομαι. Hinc ὄρχισμός, υ, ὀ, *chorea*. α. 282. θ. 4.

Ὄρχω, υ, ὀ, *pulvinus*, *ordines vitium*. α. 296.

Ὄρωρ, *excitabatur*, 3. plusq. perf. med. verbi ὄρω, *excito*, f. ὄρω, & σω, præf. m. ὄρωρ, & ὄρωρ, quod activè & passivè usurpatur. α. 274. θ. 703.

Ὄρων, *videns*, præf. part. ab ὄρων, α, f. ὄρων, p. ὄρων. Att. ὄρων. α. 426. 9. 5.

Ὄς, *qui*. ε. 8. 22. 208. &c.

Ὄς, *suus*. πατὴρ εἰς ὄν, *ad patrem suum*. 9. 71. α. 38.

Ὄσα, *quanta*, & ὄσα, ab ὄσῳ, & Poët. ὄσῳ, υ, ὀ, *quantus*. 9. 475. 651.

ὄσα, υ, ὀ, *vox*. 9. 10. 43.

ὄσαι, pro ὄσαι, *quotquot*, pl. n. f. g. ὄσαι, pro ὄσαι, *quacunque*, ab ὄσῳ, & Poëtice, ὄσῳ, υ, ὀ, *quantus*. θ. 183.

ὄσειν, *previdebat*, imperf. verbi ὄσομαι, *video*, Aeolice, pro ὄσσομαι, f. ὄσσομαι, p. ὄσσομαι. 9. 551.

ὄσῳ, υ, ὀ, & ὄσῳ, τὸ, *oculus*. ὄσῳ, *oculis*. ὄσῳ, dualis numeri, pro ὄσῳ, per apo-

- apocopen § i ψιλῆ. α. 426.
 Ο'σον, *quantum*, Poëtice, pro
 ὅσον. §. 49. 41.
 Ο'σιν, *quicunque*, Poëtice, pro
 ὅς αὖ. ὅσιν, *quotquot*. ὅσοι,
 pro ὅσοι. §. 154. i. 301.
 Ο'σια, *ossa*, pl. num. ab ὀσίων,
 ὄν, ἔν, ὤ, *os ossis*. §. 540.
 Ο'τ, pro ὅτε, ut & ὅθ'. i. 111.
 337.
 Ο'π, *quando, quum*. Notetur
 discrimen. ὅπ, *quando*, ex-
 tra interrogationem. πότε,
quando? in interrogatione.
 i. 89. §. 58. 291.
 Ο'τοῦ, ὤ, ὅ, *sonus*. §. 709.
 Ο'τραλίως, *celeriter, acyffime*,
 adverb. Th. ὀτρυών, f. ωώ,
incito, instigo. α. 410.
 Ο'τι, *quia, quoniam*, ὅτι, πύ-
 χισα, *quàm celerrimè*, Poë-
 tice, pro ὅπ, *quod*. i. 48. 60.
 α. 428.
 Οὐ, *non*, ὤ δίκη, pro αἰδίκη,
 more Hebræorum. i. 242.
 Οὐπ, *non*, Poëtice, pro ὤ.
 §. 182.
 Οὐαῖα, acc. pl. *aures*, ab ὤας,
 αἰῶ, πὲ, Poëtice, pro ὤς, ὠ-
 πὲς, dat. pl. ὤαζιν. §. 702.
 i. 544.
 Οὐδὲ, *neque*, ὤδ', pro ὤδὲ, per
 apostrophum. i. 40.
 Οὐδαμῇ, *nisquam*, adverb. ab
 ὤδαμὸς, ex ὤ, & ἀμὸς, ὤ, ὅ,
unus. α. 218.

- Οὐδας, πὲ, *pavimentum*, idem
 quod ὤδῶ, iῶ, πὲ, hoc in
 nominat. inusitat. illud in
 nom. & acc. tantum usita-
 tum. i. 532.
 Οὐδὲν, *nullum*, ab ὤδεις, ὤδι-
 μία, ὤδιν, *nullus*, α, *um*.
 i. 309. §. 295.
 Οὐδέποτε, *numquam*, ex πότε,
quando. Thema, ὅπ, *idem*.
 i. 174. §. 759.
 Οὐδέτερον, *neuter*, ex ὤδὲ, &
 ἑτερον, *alter*. α. 171. θ. 638.
 Οὐδέπ, *neque ullum*, ex ὤ, &
 πὲ, *quid*. i. 145.
 Οὐδὲς, ὤ, ὅ, *limen*, ab ὤδεις, iῶ,
 πὲ, *solum*. θ. 749. i. 329.
 Οὐκ, sequente tenui, *non*: ὤχ,
 sequente vocali aspirata. i.
 II. 318.
 Οὐκέτι, *non amplius*, ex ὤκ, &
 ἔπ, *adhuc*. i. 34. α. 118.
 Οὐλίῶ, idem quod ὀλοὸς, ὤ, ὅ,
 sic ὤλιῶ ἄρης, *pernitiosus*
Mars. Th. ὀλυμι, f. ὀλίω,
perdo. α. 192. 441.
 Οὐλομδρῶ, Poëtice pro ὀλο-
 μδρῶ, *miseram*, acc. ab ὤ-
 λόμδρῶ, factum ex αστ. 2.
 ὀλόμδρῶ, interposito υ, me-
 tri causa. Th. ὀλυμι, f. ὀλέ-
 σω, 2.2. med. ὠλόμῶ. i. 715.
 Οὐλυμπῶ, *olympus*, quasi
 ὀλόλαμπῶ, *totius lucens*,
 ὠλύμπιο, gen. Ior. ὠλυμ-
 πόνδε, *ad olympum*. hinc
 X ὠλύμ-

- Ὀλύμπιος, *olympius*, vel *caelestis*, ο, mutatur in υ Poëtice. §. 855.
- Οὐίνα, pro ὕεινα, *cujus rei gratia*, ὕειν', per apostrophum § α. 137. 515.
- Οὐν, igitur, *τοιγαρὺν*. α. 299.
- Οὐπίε, *nunquam*, ex ὕ, & πίε, & hoc ab ὅτι, *quando*. ε. 811.
- Οὐπω, *nondum*, ex ὕ, & πω (enclitic.) *quodammodo*. hoc ab ὅς. ε. 271. α. 10.
- Οὐρανίδη, dat. sing. ab ὕρανίδης, υ, ὁ, *caelestis*. Th. ὕρανός, ὕ, ὁ, *caelum*. §. 486.
- Οὐρανός, ὁ, *caelum*. Hinc ὕρανίη, Ionice, pro ὕρανία, *Urania*, una ex Musis, ὕρανόθεν, *è caelo*, *caelitus*. ε. 240. ὕρανίων, *coelicolarum*, genit. pl. ab ὕρανίων, ων, ὁ. θ. 45. 78. 939.
- Οὐρεῖν, *mejere*, praef. infinit. pro imperativo, more Hebraeorum. Vide in ὕρήσης. ε. 756.
- Οὐρεῖ, pro ὄρεῖ, *montis*, ὕρεα, pro ὄρεα, Poëtice, *montes*, dat. pl. ὕρεσι, ab ὄρε, ε, τὸ, *mons*. ε. 230. 508.
- Οὐρή, Ionicè, pro ὕρα dat. sing. ab ὕρα, ας, ἡ, *canda*. α. 431.
- Οὐρήας, *mulos*, acc. pl. α' ὕρούς, Ionice, pro ὄρούς, ε, & Ion. ἡ, ὁ, *mulus*, ab ὄρε, ε, τὸ, *mons*, quod hujus ju-
- menti magnus sit usus circa montana opera. ε. 789. 794.
- Οὐρήσης, *meias*, 2. sing. 2. 1. act. subj. ab ὕρειν, *mejo*, f. ἡσω. Th. ὕρεν, υ, *urina*. ε. 727.
- Οὔειον, seu potius, ὕρειον, *nomen viri*. α. 186.
- Οὐς, *quos*, ab ὁ, ἡ, ὅ. At ὕς, *suos*, ab ὁς, ἡ, ὅν. §. 45. 473.
- Οὐτάειν, Ion. pro ὕταειν, praef. inf. ab ὕτημι, seu ὕταίω, *vulnere*. hinc part. ὕταειν, *vulneratus*. nisi velis in praet. pass. per syncopen dici, pro ὕτασμεν, ab ὕταίζω, *άσω*. idem quod ὕταίω, α, f. ἡσω. α. 335. 363.
- Οὐτασ', pro ὕτασε, *vulneravit*. ab ὕταίω. α. 461.
- Οὐτι, *neque*, & ὕτ', pro ὕτι, ut & ὕθ'. α. 217. ε. 128. 782.
- Οὐτ', *cujusque*, genit. ab ὁς, *qui*. ε. 532.
- Οὐτις, ὁ, & ἡ, *nullus*, non aliquis, h. e. *nullus*. ε. 15. ὕπ, *nusquam*. ε. 105.
- Οὐτ', αὐτή, τῆ, ex ὁ αὐτός, *hic*. ε. 291. 386.
- Οὕτως, sequente vocali, *sic*, ὕτω, sequente consona. ε. 422.
- Οὔειμι, *auget*, 3. praef. ind. verbi, ὀφείμι, *adaugeo*. in praef. imperat. ὀφείμι, *fove*. ε. 14. 211.
- Οὔφθαλμός, ὅ, *oculus*, ὀφθαλμοῖσιν, dat. pl. Ion. Th. ὀφθαλμοί, *video*. ε. 265. θ. 451.

Οφί, ε,

Οφιῶν, *serpentis*, genit. ab ὄφιδος, ὄφιδος, ὄφιδος, acc. ὄφιν. α. 161. §. 334.

Οφθαλμός, adverb. Poëtice, pro ὄφθαλμος, ut. ε. 258. ὄφθαλμος ἔπειτα, ut dicam. ε. 339.

Οφρύσι, dat. pl. ab ὀφρύς, ὀφρύς, ὀφρύς, supercilium. §. 827.

Οχθήσας, α. 1. part. act. constatus, ab ὀχθίω, ὀχθίω, ὀχθίω, gravate fero. §. 558.

Οψαρότης, α, ὁ, ὁ, qui fero arat, ex ὄρω, ὄρω, & ὀψέ, fero, adverb. ε. 488.

Π.

Παλασμός, genit. pro παλασμός, Doricè, à πήλασμος, α, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus. Th. πηγῆ, ἥς, ἥ, fons. α. 70.

Πάγκρατος, omnino malus, ut πᾶν κακὸν ἡμεῖς, infauitissimus dies, ex πᾶς, πᾶσι, πᾶν, omnis, ε, & κακός, ὅ, ὁ, malus. ε. 811.

Πάγος, α, ὁ, collis ubi multi lapides sunt quasi compacti, & in unam coaluerunt caudem. Th. πηγυῶν, vel πήγνυμι, compingo, f. ξω. α. 439.

Παλῆστρα, prorsus aurea, quasi dicas, πάντως χρύσεια, à χρυσός, ὅ, ὁ, aurum. §. 335.

Πάθων, passus, in f. g. παθόντα, α. 2. part. act. à πάσχω, πα-

tior, f. παίσσωμαι, α. 2. ἔπειτα, præt. med. πείπονθα. ε. 216. §. 276. 660.

Παῖς, puer, & Ionica diæresi, παῖς, παιδός, in acc. παῖδι, pro παιδά, in dat. pl. & Ion. παισὶ, παιδίοσι. ε. 397. 129. 50. 375.

Παίζοντες, ludentes, præt. part. à παίζω, f. παίξω, & σαι, ludō. α. 277.

Παιπελοΐσσης, dat. pl. Ionicus, αἰπερῆς, à παιπαλόεις, ἰσσαι, αἰ, αἰπερ, præruptus. Th. παῖπαλα, πᾶ, loca prærupta. §. 860.

Παλαίη, lucetatur, à παῖλη, ης, ἥ, lucet, hinc παλαίω, lucetor. ε. 411.

Παλάμαις, manibus, dat. pl. à παλάμη, palma, παλάμησι, dat. pl. Ion. pro παλάμαις. α. 320. §. 866.

Πάλιν, adverb. iterum, rursus. ε. 671. §. 181.

Παλιναρξείη, reuocabilis, ex πάλιν, & ἀγείρομαι, colligor. Th. ἀγείρω, f. ρᾶ, congreco. α. 93.

Παλιώξεις, pro παλιόωξεις, q. d. post infecutio. Thema διώκω, persequor, infector, f. ξω, p. αχα. α. 15.

Παλλάς, ἁδῶ, ἥ, Pallas, Sapientiae Dea, quæ & Minerva dicitur. ε. 76. α. 126.

Πάλλαντα, dat. à πάλλας, nomen viri. πάλλαντα, acc. θ. 376.
 Πάλλει, *jactabat*, imperf. pro ἱππάλει, à πάλλω *vibro*, *agito*, f. αλώ. α. 321.
 Πάμπαν, adverb. *prorsus*, q. d. πάντως πάντως. ε. 273. 300.
 Παμφαίνων, præf. part. à παμφαίνω, *totus appareo*. μεσ ante φ, quæ literæ sunt cognatæ, & ut ita dicam, consanguineæ, ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, & φαίνω, *appareo*, f. ανώ, p. πίφασκα, α. 1. ἱφανα, α. 2. ἱφانون. ε. 565.
 Παναίοιλα, *omnino varius*, ex πᾶς, & αίοιλα, ε, ὁ, *varius*. α. 139.
 Παναπήμων, *prorsus innoxia*, ex ἀπήμων, ον, ὁ καὶ ἡ, *illæsus*. Th. πήμα, αἰ, τὸ, *damnum*. ε. 809.
 Πανάρις, *longe prestantissimus*, ex πᾶν, & ἄρις, *prestantissimus*. Th. ἄρης, ε, ὁ, *Mars*. ε. 291.
 Πανδονίς, *Fabula de filia Pandionis*. ε. 566.
 Πανδώρα, nomen mul. videtur epitheton telluris, quæ omnis generis fruges profert. ex πᾶν, & δῶρον. ε. 81.
 Πανελώϊοσι, dat. pl. Ion. omnibus ad unum Græcis, à πανέλως, ex πᾶν, & ἑλῶ, εἰ, ὁ, *Hellen, Græcus*. ε. 526.

Πανέφθυ, genit. à πᾶνεφθ, *omni ex parte coctus*. Thema, ἑψω, *coquo*, *elixo*, f. ἑψήσω. α. 208.
 Πανημέριον, *toto die*. ex πᾶν, & ἡμέρα, seu ἡμέρα, *dies*. α. 396.
 Παννύχον, *tota nocte*, *elegantia poetica*, ubi nomen ponitur pro adv. Th. νύξ, νυκτός, ἡ, *nox*. α. 46.
 Πανόπη, nomen mul. q. d. *pro omnibus loquens*. θ. 250.
 Πάντοθεν, *undiquaque*, adverb. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*. ε. 623.
 Πανθίλω, acc. f. g. πανθίλων, gen. pl. à πανθί, ε, ὁ, *omnigenus*, *varius*. Th. πᾶς, *omnis*. θ. 830. ε. 619.
 Πανθός, πανθὸς, πάντεσσι, &c. *Vide in πᾶσα*.
 Παπταίνων, præf. part. à παπταίνω, *circumspicio*. ε. 442.
 Παρά, cum genit. à, ab. ε. 51. παρ', pro ὡς, ε. 27. Cum dat. *apud*. ε. 129. Cum accus. *trans*, *preter*, &c. ε. 169. παρά, pro παρίη, *urgent*. ε. 452.
 Παραγένει, 3. pers. præf. *adest*. Them. γίνομαι, seu γείνομαι, *sum*, f. 2. pass. γηήσομαι, p. γήγημαι, α. 2. m. ἱγυόμην. θ. 432. 436.
 Παρακαίερα, *importuna*, à παρακαίει, seu ὡς, ἔρχομαι, *intem-*

intempestivus. Th. καὶ ρὸς, ὤ, ἰ, *occasio*, *tempus*. ι. 327.

Παράμειβεται, *pratererat*. 3. præs. sub. ἂ ὤμειβω, *praterco*. Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto*. ι. 407.

Παραβασία, *delictum*, *transgressio*, idem quod ὤμειβασις, ex ὤμειβω, & βαίω, eo, *incedo*. θ. 220.

Παραφάμφοι, *appellantes*, *metri gratia*, inserto, ι, vel per epenthese in Poët. est aor. ι. part. med. ἂ ὤμειβημι, *horror*. Th. φημι, seu φάω, *dico*. θ. 90.

Παρακρίτη, dativ. ἂ ὤμειβητις, u. ο, *maritus*, ὤμειβητις, ἡ, *marita*, uxor, σὺν αἰδοίῃ ὤμειβητι, ex ὤμειβω, *juxta*, & κρίτη, ης, ἡ, *cubile*, *lectus*. θ. 328. 928.

Παραφαίνεω, Ionicè pro παραφαίνω, *revelare*, præs. inf. pro imperat. Th. φαίνω, f. νῶ. ι. 732.

Παραχρῆν, est a. 2. aet. infin. ἂ παρίχω, *efficio*, *præsto*, παρήχην, 3. pl. imperf. aet. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἔξω, & χήσω, p. ἔχηκα, a. 2. ἔχον. ι. 710. α. 84.

Παραὼν, gen. pl. ἂ παρείω, αῖ, ἡ, *gena*, *maxilla*. α. 267.

Παρεκβαίνουσι, *exorbitant*. 3. pl. ind. præs. ex ὤμειβω, ex, &

βαίω, eo, f. βέσσωμαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ι. 224.

Παριλαύω, *aveho*, *prætervehor*. Th. ἱλαύνω, *agito*, f. ἱλάσσω, p. κα. α. 353.

Παρελίζατο, *concupiscit*, cum dat. a. i. m. ind. ἂ λίζομαι, *cubo*, f. λίζομαι. θ. 278.

Παρελθεῖν, *pervenire*. a. 2. inf. Th. ἔρχομαι, *venio*, f. ἱλῶσσωμαι, a. 2. ἤλυθον & ἔλθον, p. m. ἤλυθα. ι. 214.

Παρέξ, *extra*, dicitur & παρὲκ. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, è. α. 352.

Παρίοντο, *praesentis*, Ionicè pro παρόντο, genit. præs. part. ἂ ὤμειβω & εἰμι, *sum*. ι. 364.

Παρίστημι, *adesse*, *adstare*. Ionicè pro παρίσταμαι, præs. aet. infin. ἂ παρίστημι, pro παρίστημι. Non solum ἴσθμι, sed etiam ἴστημι usitatum est, f. ἴσσω, a. 2. ἴστω. θ. 439.

Πάρεστιν, ἂ πάρεμι, *adsum*. Th. εἰμι, *sum*. θ. 420.

Παρίχρηται, *apposuit*. 3. pers. præs. imperf. ἂ ὤμειβηται, idem quod παρίχω, *præbeo*. Th. ἔχω, *habeo*. θ. 639.

Παρίτραπι, *deflexerunt*, a. 2. aet. ἂ ὤμειβηται, *diverto*, *deflecto*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτραπον, p. m. τίτροπα. θ. 103.

Παρθένω, u. ἡ, *virgo*, hinc παρθίνω, & παρθινὸς, ἡ, ὄν, X 3 *virgi-*

- virginus, virginalis.* i. 254.
 θ. 344. i. 63.
- Παρκλίνεσι, *deflectunt*, pro
 παρκλίνεσι, 3. pers. pl. ind.
 præf. à κλίνω, f. νῶ, *reclino*,
 p. κέκλιχα. i. 260.
- Παρηΐοιο, genit. Ion. à παρ-
 ηΐο, η, ὁ, nomen montis
 in Delphis. θ. 499.
- Πάροιθεν, seu πάροιθε, idem quod
 παῖρ, ante. θ. 531.
- Πάρ, ante. Adverbium vel
 temporis vel loci. α. 119.
- Πᾶσι, f. g. à πᾶς, *omnis*, g. πυν-
 τὶς, in acc. πάντε, πᾶσαν,
 πᾶν, gen. pl. πασέων, Ionicè
 pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, &
 πᾶσιν, & Ion. παῖπσι. πᾶ-
 σησιν, pro πάσας, πάντ', pro
 πάντα, πάντη, adverb. *pas-*
sim. i. 124. 76. 509. θ. 828.
 372.
- Παισιῆη, nomen mul. θ. 247.
- Παισιῶη, nomen mul. *quia ad*
omnes currit. θ. 352.
- Πάχ, *patitur*. à πάχω, f. πεί-
 σμαι, præf. med. πίπειθα,
 aor. 2. ἔπαθον. i. 209.
- Πατήρ, *pater*, genit. πατέρ, πα-
 τρός, dat. πατρί, acc. πα-
 τέρ, tantum vocat. ᾧ πάτερ.
 hinc πατρίς, ἰδ, ἡ, *patria*.
 α. 1. i. 5. θ. 73.
- Πατρὸς κασιγνήτης, *patruus*. ex
 πατήρ, *pater*, & κασιγνήτ, *frater*. Th. καίσις, *frater*, &
- γείνομαι, *nascor*. θ. 502.
- Πατρῶϊ, η, ὁ κὴ ἡ, *paternus*.
 Th. πατήρ, *pater*. i. 374.
- Παῦε, *desiste*, præf. imperat. ἀέτ.
 παύθη, 3. sing. a. 1. pass. f.
 παύσω, p. πίπαυμαι, a. 2.
 ἔπειον. α. 449. θ. 533.
- Παῦρον, *exiguum*. παῦρον δ' ἐπὶ
 χρόνον, *ad exiguum tempus*.
 à παυρὸς, ὅ, ὁ, *Poët. paucus*.
 Hinc παῦρα, neut. pl. adverb.
raro. hinc & παυρῶδιον, *pauc-*
xillum. Th. παύω, f. παύσω,
cesso. i. 132. 324. θ. 780.
- Παχείας, *densas*, acc. pl. à πα-
 χύς, εἶα, ὃ, *densus, crassus*, in
 genit. παχί, in accus. πε-
 χυῶ. i. 507. 495.
- Πέδιλον, η, τὸ, *calceus, talare*.
 θ. 12.
- Πέδιον, η, τὸ, *campus*. πεδίοιο,
 genit. Ion. πεδῖον, adverb.
ex fundo. Th. πῖδον, η, τὸ,
solum. α. 378. 342. θ. 680.
- Πείθ', pro ἔπειθε, *persuasit*, im-
 perf. à πείθω, *persuadeo*, πει-
 θῶ, *suada*, Dea eloquentiæ
 præses. Th. πείθω, f. πείσο-
 μαι, a. 2. m. ἐπιθόμην, præf.
 med. πίπειθα. α. 450. i. 73.
- Πείκην, *tondere*, præf. inf. à πεί-
 κω, vel πίκω, *pecto*, f. ξω, a. 1.
 pass. ἐπίχθην. α. 773.
- Πέρατα, pro πέρατα, *termini*.
 dat. pl. πέρασιν. à πέρας,
 αἶ, τὸ, *finis*. i. 167.

Πειρηθῆναι, *periculum fecisse*, a. i. inf. pass. à πειράω, ᾧ, conor, nitior, f. αῖω, vel ἥω, p. πι-πείραχα. Th. πῖρα, ας, ῆ, conatus. α. 359.

Πειρίβοι, nomen viri, *ardelio*. α. 179.

Πέλαγος, ἰός, τὸ, *profunditas maris, pelagus*, πῖλας τ' ἀκ-τῆς κατ' ἀντίφραζιν, vel quia πῖλας ἄγλ. α. 131.

Πελάζας, *accedens*, a. i. part. à πελάζω, f. ω, *appropinquo*. Th. πῖλας, adverb. prope. ε. 370.

Πελεμίζετ', pro πελεμίζετ', im-perf. pass. *contremat*, *quassatus fuit*, πελεμίζεται, *concutitur*, 3. pres. ind. pass. à πελεμίζω, f. ξω, *moveo, quasso*. θ. 842. 458.

Πέλξ, 3. pres. ind. à πῖλω, *sum*, πῖλεν pro ἔπιλεν, 3. imperf. aet. πῖλομαι, idem quod πῖ-λω. α. 164. ε. 806.

Πελίης, υ, ὅ, nomen viri. θ. 996.

Πελώρη γαῖα, *terra vasta*, πῖ-λωρ, υ, ὅ, *ingens*, πῖλω-ρα, idem quod πῖλωρ, à πῖλωρ, ωρ, τὸ, *monstrum*. θ. 159. 295.

Πέμπι, pro ἔπιμπε, *misit*, im-perf. πῖμψαν, pro ἔπιμψαν, a. i. ind. aet. à πῖμπω, f. ψω, *mitto*. ε. 84.

Πέμπη, *quinta*, dat. cas. πῖμπ-

τας, acc. pl. πῖμπῃσι, dat. pl. à πῖμπῃ, υ, ὅ, *quintus*. Th. πῖντι, *quinque*. ε. 800. 801.

Πένιαξ, pres. inf. à πῖνομαι, *argo, officio*. unde est ἡ πινία, *ram-pertas*, Ionicè, πινῆ. ε. 495. 771.

Πίνθ, ἰός, τὸ *luctus, maestor*. κροδίη μίξα πινθ' ἔχοντες, *premente altum corde dolo-rem*. θ. 98.

Πίντι, *quinque*. ε. 611.

Πεντήκοντα, *quinquaginta*. ε. 661.

Πεντηκονταχάρων, ex πιντήκοντα, *quinquaginta*, & χάρων, υ, τὸ, *carus*. θ. 312.

Πεντόζοιο, genit. Ion. à πῖντο-ζος, υ, ἡ, *manus*. ex πῖντι *quinque*, & ὄζος *ramus*. Di-giti sunt veluti quinque ra-musculi, & homo est quasi *arbor inversa*. ε. 740.

Πεπταγμῆ, *pollutus*. perf. part. pass. à πεπλάσσω, *inquino, fado*. f. ξω. p. πεπάλα-χα. a. i. ἑπάλαχα. Th. πᾶλ-λω, αλᾶ, *vibro*. alii à πη-λός, υ, ὅ, *lutum*. ε. 731.

Πεπαρμῆ, *confixa*, perf. part. pass. à πεῖρω, *transadigo*, f. αῖω, perf. pass. πῖπαρμαι, p. m. πῖπρω. ε. 203.

Πεπείρωμαι, *exortus sum*, perf. pass. Doricè pro πεπείρημαι.

ἀπειράω, ᾧ, *tento*, f. ἄσω & ἦσω. Th. πεῖρα, αἰ, ἡ, *conatus*. ε. 658.

Πεπνυμένα, *sapientia*. perf. part. Th. πνέω, *flo, spiro*: unde πνέμι seu πνύω, f. σω, præt. pass. πίπνυμαι, *sapiens sum*. ε. 729.

Πέπειθ', pro πίποιθε, præt. m. *confidit*. ἀπείθω, *persuadeo*, f. πείσω, p. πίπειρα, α. 2. ἐπιθόν. ε. 373.

Πέπυ, *mollis*, vocativi casus, ἀπίπων, ον, ὁ, ἡ, *maturus, mitis*. Th. πίπιω, *coquo*, f. ψω, præt. pass. πίπιμμαι. α. 350.

Πεπότῃ, *volabat*. 3. sing. plusq. perf. pass. ἀποττόμαι, ᾧμαι, *volo*. Thema πίτομαι, unde est ποτὴ *volatus*, & hinc ποττόμαι. α. 148.

Πέπεσθ', *fatis constitutum esset*, 3. sing. pl. perf. pass. per syncopen pro πιπεσθῆναι. ἀπερῶω, *determino*, f. ὠσω, perf. pass. πιπεσθῆναι, & per syncopen πίπεσθαι. Th. πέρας, αἰ, τὸ, *terminus*. θ. 464. 475.

Πεπυκασμένῃ, pl. perf. part. pass. hinc πεπυκασμένῃ νόον, *prudens, callidus*, ἀπυκάζω, *denso*. Thema πύκω, *dense*. θ. 484, 485. 791.

Περαῖν, præt. inf. Th. περάω, ᾧ,

f. ἦσω & ἄσω, *transco*. ε. 736.

Περ in fine *quamvis*. Ἰεοί περ, *quamvis sint Dii*. θ. 739.

Πέρω, *ultrà*, Ionicè pro πέραν, idem quod πέρα, *ultrà*. θ. 215.

Περί-ἔδυνε, *induit*, imperf. ἀδεύω, *induo*. Th. δύνω & δύω, f. δύσω, α. 2. ἔδω. α. 124.

Περί-ἔθηκε. Vide in ἔθεισαν. α. 123.

Περγλῶχες, *cuspidulosa folia*, per syncopen pro περγλάχες. Th. γλαχίν, vel γλαχίς, ἴν, ἡ, *cuspis*, *acies*. α. 398.

Περί, cum Genitivo *pra, circa*. περὶ χρόι. περὶ πάντων, *super omnes*. Cum Dativo, *circa*, περὶ σήθισσι, *propter*. Cum Accusativo, *circa*, περὶ τόμα. θ. 3. α. 129. 279. 247. ε. 817.

Πέρει, *valde*. ε. 54.

Περί-ἔστι, *excellit*. θ. 656.

Περί τ' ἀμφίτι, *circumquaque*. θ. 848.

Περ, particula est, quae annecti aliis orationis partibus solet, & plerumque significat, *quamquam, quamvis*. Saepè etiam vacat. ε. 20. 153. 206.

Περίαχε, *insonuit*, α. 2. act. ἀπειηχίω, Doricè περιαχίω, ᾧ, *circumsono*, f. ἦσω. Th. ἦχ, ὁ, *sonus*. θ. 678.

Περίεσθαι, *circum induito*, α. 1. med. infin. ἀπεινύμαι.

Thema, ἔω, *induo*, pro quo ἔνυμι,

έννυμι, f. έσσι, p. εἶμαι, 2.1. m.
 έσσεύμεν. ι. 537.

Περικαλλεία, acc. sing. f. g. à
 περικαλλής, perpulcher. πεί
 enim auget significationem.
 Th. καλός, λη, λόν, pulcher.
 9. 10.

Περίκει, circumdatus, 3. pers.
 præf. à κείμαι, jaceo, f. κεί-
 σμαι. 9. 733.

Περικλυτός, celebrem, acc. à
 περικλυτός. Th. κλύω, au-
 dio. ι. 60.

Περικαίνει, circumquaque fu-
 rit. 3. pers. præf. ind. πεί
 intendit significationem, à
 καίνομαι, furo, f. καίνεμαι.
 α. 99.

Περικαρνάμεθ', propugnauimus,
 pro περικαρνάμεθα, 1. pl.
 præf. ind. verbi κάρναμαι,
 pugno. 9. 647.

Περικηδέα, nomen viri. α. 187.

Περικηκεις, prælongæ, pl. num.
 à περικήκης, εἶ, ό, ή. Th.
 κήκης, εἶ, πὸ, longitudo,
 πεί in compositione auget
 significationem. α. 133.

Περικαιτέωσι, circumhabitant.
 3. pl. præf. subj. à περικαι-
 τέω, circumhabito. Th. καίω,
 habito. θ. 370.

Περικλομήδης, circumvoluto, pro
 περικλομήδης. Th. πέλω, μο-
 νεο, sum. ι. 384. θ. 184.

Περίρρυτος, α, ό, circumfluus.

Th. ρύω, pro ρίω, fluo. θ. 193.

Περιστά, eximia, pl. num. à
 πείσας, ὤ, ό, excellens. à
 πεί, præpositio, variam ha-
 bens constructionem & si-
 gnificationem. θ. 399.

Περιστάχης, circumquaque in-
 gemiscebas, 3. persona im-
 perf. à πείσταχίζω, idem
 quod πείστω, circum circa
 gemo. Th. πτός, ὤ, έ, angustus.
 α. 344.

Περίλαμνέμεν, incidito, Ionicè,
 præsentis act. infin. pro πι-
 ελάμεν, à πείλαμνέμεν pro πι-
 ετίμεν, circumcido. Thema
 τίμεν, secō, f. τιμῶ, p. τίτμη-
 κη, aor. 2. έπαμν, præf. med.
 τίτομαι. ι. 568.

Περίφρονος, prudentis, genit. à
 πείφρων, ον. Th. φρώ,
 mēns. α. 297.

Περικησός, ὤ, & Ion. οἶο, ό, flu-
 vius Boeotiae ex Helicone,
 Phæbo & Musis sacer.

Περσός, εἶ, ό, nomen viri.

Περσιφόνη & πείσιφόνεια, ας, ή,
 Proserpina, filia Iovis & Ce-
 reris. Them. φένω, occido.
 9. 768. 913.

Περσηίς, ιδ, ή, nomen mul.
 9. 356. 957.

Πέρσης, nomen viri. Frater He-
 siodi etiam ita appellatus
 fuit, έ πέρση, vocativi casus.
 ι. 27. 211.

Πέσειν, cecidit, pro ἔπισεν, 3. sing. 2. 2. act. à πίπλω, cado, f. πίπλωμαι, p. πίπλωκα, 2. 2. act. ἔπιζον, inde in part. πισών, ἔσπε, ὄν. α. 365. 375.

Πέταλ', folia, à πίταλον, folium, in dat. pl. πίταλοισι, à πίαν-νυμι, seu πίάω, expano, f. αίσω, præt. pass. πίπταμαι. ε. 678.

Πίσεινοῖς, volucris, dat. pl. pro πίσεινοῖς, per epenthesin Poëticam, à πιτήδον, ἦ, τὸ, volatile, avis, & Poëticè πιπαιδόν, à πίτομαι, volo, in imperf. ἐπιτόμην, & in 3. plurali, ἐπιτόνθ. ε. 276. α. 308.

Πέτηλα, Ion. pro πίταλα. Vide πίταλ'. α. 289.

Πετραίη, nomen proprium. θ. 357.

Πίτση, Ion. pro πίτσα, petra, rūpes, cautes. Differunt, πίτσα, & πίτση, quod πίτσα, sit grande saxum, rūpes. πίτση vero, lapis manu tractabilis, πίτσησι, dat. pl. Ion. θ. 728. πίτσαι. θ. 7. Hinc πετραίη, saxatilis. ε. 587. & πετρήεν, saxosum, à mascul. πετρήεις, ενίθη. ὁ. ε. 531.

Πάθειν, imperf. à πάθομαι, idem quod πωθάνομαι, ἐπι-ferrogo, sciscitor, f. πάσομαι, præt. pass. πίπυσμαι, 3or. 2. med. ἐπυθίμην.

Πεδυα, abietes, à πδύκη, ης, ἡ, abies. α. 376.

Πδυαίδας, acc. à πδυαίδης, υς, ὁ, nomen gentile. α. 187.

Πεφραδέτλω, commemorant. 3. dual. 2. 2. act. pro ἐφραδέτλω, π, initialis litera præponitur à Poëtis, prout in præterito fieri solet. Them. φράζω, dico, memoro, f. φράσω, 2. 2. act. ἔφραδον, ες, ε. & Poëticè, πίφραδον, ες, ε. πίφραδέμην, Ionicè pro φραδέϊν, 2. 2. act. infinit. p. m. πίφραδα. θ. 475. ε. 764.

Πεφραδὺ, ἴθη, ἡ, nomen mul. à πίφραδα. Them. φράζω dico. θ. 273.

Πιφύασ, nati, seu producti sunt, 3. plur. perf. act. Poëticè pro πιφύασι, à φύω, f. ύσω, gigno, p. πίφυκα, 2. 2. ἔφυν, & ἔφυν. θ. 728.

Πιφυλαγμῶ, observans, perf. part. πιφύλαξο, esto cautus, 2. singul. præt. pass. imperativi modi, à φυλάσσω, f. ξω, custodio, p. χα. ε. 704. 795.

Πηγαίδας, accus. pl. à πηγὰς, αἶ-δθη, ἡ, glacies. Th. πηγνύω, seu πήγνυμι, f. ξω, compingo. ε. 503.

Πηγαζθη, υς, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus, ita dictus quod circum Oceani fontes natus

natus esset. Th. πηγὴ, ἡς, ἡ, fons. §. 281.

Πηγὰς, pl. à πηγὴ, ἡς, ἡ, fons. *ἐκ τῶν πηγυαῶν*, quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latine *pagi*, acceperunt nomen. Etymol. quasi πηδῆ, à πηδαῖα, *salio*, quod scaturiat è terræ visceribus, πηγαῖς, acc. pl. §. 809.

Πηδάλιον, *κ*, τὸ, *remo*, gubernaculum. Th. πῆδον, *κ*, ὁ, ligni species. §. 45.

Πηκτὺν, *compactum*, à πηκτὺς, ὤ, ὁ, compactus. Th. πηγνύω, vel πήσσω, f. ξω, compingo. §. 431.

Πηλεῖ, dat. sing. à πηλεὺς, ἰ, ὁ, *Peleus*, nomen viri. §. 1006.

Πῆμα, αἶ, τὸ, *damnum*, *noxæ*. §. 56.

Πωειδὸς, nomen viri. §. 343.

Πήξας, *insigens*, part. a. i. a. c. t. à πῆτιω, πήσσω, pro quo etiam dicitur πηγνύω, & πήγνυμι, *rango*, compingo, f. πῆξω, a. i. ἑπηξά. §. 428.

Πήξαα, fabricato, a. i. med. infin. à Th. πήσσω, vel πῆτιω, vel πήγνυμι, compingo, f. ξω, a. i. m. ἑπηξάμεν. §. 453.

Πηοὶ, Ionicè pro παοὶ, cognati, affines, à παὸς, ὤ, ὁ. Th. πᾶω, ᾶ, vel potius πάομαι, possideo, præter. pass. πίπαμαι. §. 343.

Πίειν, bibere, pro πῖν, (a. 2. a. c. t. infin.) dialyū Ionica, à πίνω, bibo, f. πῖσω, p. πίπω, a. 2. ἑπιπῶ, a. 2. imperat. πῖθι. a. 252.

Πίξις, *prema*, præf. opt. Th. πίξω, f. ἔσω, premo. §. 495.

Πιερίη, *κ*, ἡ, nomen regionis in finibus Macedoniae, quæ ob summam amœnitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est *Πιερίην*, Adverb. è loco, ad formam, *Θάβην*, *κλισίην*, ex tentorio, *ἰλιαδ.* λ. 603. à κλισίη, Ionicè pro κλισία. *Πιερίδης*, *Pierides*, pl. num. à *Πιερίς*, ἰδ, ἡ. §. 1. a. 206. θ. 53.

Πήζας, *fretus*, a. i. part. a. c. t. à πῆσιω. Th. πῖθω, persuadeo, f. πῖσω, p. πίπιω, a. 2. ἑπιπῶ. §. 357.

Πίθηται, *paruerit*, 3. sing. a. 2. med. subj. Th. πείθω, f. πείσω, a. 2. ἑπιπῶ, p. m. πίπειν. §. 293.

Πίθυ, *vasis*, genit. à πῖθον, *κ*, ὁ, *dolium*, πῖθοιο, poëtice pro πῖθυ. §. 98.

Πίληα, *dejicit*, 3. præf. ind. à *πῖληα*, idem quod *πῖλάω*, appropinquo, *πίληα*, imperf. pro *ἑπιπῖληα*, à *πίληαμα*, ab a. c. t. *πίλημι*, quod est à *πῖληα*, appropinquo. Th. *πέλας*, *prope*. §. 508. θ. 703.

Πῖλον,

Πῖλον, πίλεις, à πῖλῶ, ε, ò, pī-
lens. ε. 540.

Πιμπλεύου, *replentes*, præf.
part. f. gen. pl. num. pro πιμ-
πλάου, Æolicè, à πιμπλη-
μι, ης, ησι, idem quod πλήθω,
impleo, hinc in pass. πίμ-
πλάμαι, σαι, ται, expletur.
Th. πλείῳ, ε, ò, plenus.
§. 880. ε. 299. α. 429.

Πινέμην, Ionice pro Dorico πι-
νέμεναι, abjecto αι, & retento
accentu in loco suo, pro πί-
νῃ, *bibere*, præf. inf. à πίνω,
f. πῶτω, p. πίπωμαι, α. 2. ἔπιον.
ε. 590.

Πίωνῶ, genit. Th. πίων, ονῶ,
ὀ, ῆ, *pinguis*. §. 538. Hinc in
comp. πίοτερῶ, superl. πίο-
ταίῳ. ε. 583.

Πίπλωσαι, *incidentes*, pl. num.
f. g. præf. part. à πίπλω, ca-
do, f. πίσσωμαι, p. πίπλωμαι,
α. 2. ἔπιζον. sub. πίπλωζιν, in
præf. ε. 618. §. 873.

Πίσψς, nom. pl. à πίψς, εως, ῆ,
fides. Th. πείθω, f. σω, per-
suadeo. ε. 370.

Πίσσωῶ, *fretus*. Th. πείθω, f.
σω. p. πα, persuadeo, α. 2.
ἔπιθον, p. m. πέποιθα. θ. 506.

Πιφάσκω, Ionice pro πιφά-
σκη, *loqueris*, 2. pers. præf.
sub. à πιφάσκομαι, pro φά-
σκω, *jaclito, dico*, à φημί, di-
co, & hoc à φάω, dico. θ. 655.

Πλάσσει, *finxit*, α. 1. ind. pro
πλάσσι, Poëtice, & rursus
πλάσσι, pro ἑπλάσσι, Poëtæ du-
plicant literam, ut syllaba
possit produci, & abjiciunt
augmentum, ne syllaba re-
dundet. Th. πλάσσω, *finigo*,
f. άσσω, p. πείπλαμαι, α. 1. pass.
ἑπλάσθην. hinc πλάσσει, ῆ, òν,
fiectus, α, m. §. 512. ε. 70.

Πλάσσω. Vide in πλάσσει. §.
513.

Πλατέ', *lata*, pro πλατία, pl.
num. g. n. à πλατύς, εῖα, ὕ,
latus. §. 445.

Πλείη, Ionice pro πλεία, hoc
pro πλεία, plena: à mascul.
πλείος, *plenus*, Poëtice πλείος.
Attice, πλείως. ε. 101.

Πλείη, plurima, & πλείστον, plu-
rimum, superl. à πολύς, mul-
tus. Vide in πλείον. ε. 718.

Πλείων, *major*, & pro πλείων,
Poëtæ πλείων: unde est πλείο-
νες, & dat. pl. Poëticus πλείο-
νεσι, & pro πλείονα, *plura*,
Poëtice πλείονα, nec non per
syncopen & crasin, πλείω.
ε. 688. 377. 378.

Πλειών, ὦνῶ, ò, *annus*, sic di-
ctus quod eo compleantur
tempora. Th. πολὺς, mul-
tus. ε. 615.

Πλεχθῖσιν, *plicatis*, dat. pl. Ion.
à πλεχθῖς, εῖ, ò, *plexus*. Th.
πλέκω, *necto*, f. ξω, præf.
act.

αἰ. πείπληρα, a. 2. ἔπληρον,
p. m. πείπλορα. α. 63.

Πλείον, *plus*, dicitur & πλείον,
n. g. Neutra, ut hic, sæpe ad-
verbiaſcunt, à πλείων, &
πλείων, οἰ, ὁ κῆ, amplior.
in ſuperl. πλείς, plurim-
us. Th. πολὺς, πολλή, πο-
λὺ, multus, a. um. ε. 40.

Πλούρας, acc. pl. à πλούρα, αἰ,
ἦ, *latus, costa*. α. 430.

Πλέν, *pleno*, in dat. à πλί, *plenus*. ε. 790. & πλέν, *plu-
ta*. Vide in πλείων.

Πληγύτ, *percussi*, genit. part
a. 2. pass. pro πλαγύτ.
πληγῆσαι, ejusdem temporis
& modi f. g. à πλήσσω, vel
πλήττω, *percutio*, f. ξω, a. 2.
ἔπληρον, & ἔπληρον, p. m.
πίπληρα. θ. 861. Hinc πλη-
γή, ἥς, ἦ, *plaga*, Doricè, πλα-
γά, πληγῆς, dat. pl. Ion.
θ. 857.

Πλήθω, *impleantur*, præf. sub.
à πλήθω, *impleo*, f. ἥσω, sed
quum de mari aut fluviiſ di-
citur, *inundo*. Th. πλί, *plenus*. ε. 306. 459.

Πληϊάδες, Poëtice pro πλειά-
δες, *vergilia*, *sidus in dorſo
tauri*, à πλειάς, αἰ, & hoc
à πλείονες, quod ibi ſint ſtel-
lae complures. Them. πολὺς,
multus. ε. 613.

Πλημνα, nom. pl. f. g. à πλήμνη.

rota modiolus. Sunt ἑστιαί,
quæ axi inferuntur. Eustath.
ὡς τὸ πλῆθει ἥτοι πλη-
ρῶσαι τὸν ὕψος. Th.
πλί, *plenus*. α. 309.

Πλώ, cum Genit. *præter*, ad-
verb. α. 74.

Πληξάωρη, nomen mul. *que
multiloquio aërem verberat*.
θ. 353.

Πληξί, *percussit*, a. 1. ind. Th.
πλήσσω, *percutio*, f. ξω, p.
m. πίπληρα. θ. 855.

Πληξίπποι, nom. pl. à πληξί-
π, *agitor equorum*, ex
πλήσσω, f. ξω, *percutio*, &
ἵππ, *equus*. α. 24.

Πλητ, *implebatur*, 3. ſing. pluſq.
perf. pass. Poëtice, pro ἱπέ-
πλητ, à πλήθω. Sic & πλῶ-
το, in plurali. Verum malim
derivari ab imperf. verbi
πλημι, à πλήθω. Th. πλί, *plenus*. α. 146. θ. 688.

Πλό, & contractè, πλῆς, *pa-
vigatio*, à πλέν, f. πλώω,
navigo. ε. 663.

Πλέσ, *dives*, à πλέτ, *divitia*. ε. 22.

Πλεπύλα, Dorice, pro πλε-
τύλα, præf. part. acc. à πλε-
τίω, *diteſco*. Th. πλέτ, *divitia*. ε. 311.

Πλετώ, *opulenta*. θ. 355.

Πλετόδαι, *orum datores*, nom.
pl. à

pl. à πλατοδοτῆς, u. ex πλῆ-
τῷ, *divitia* & δίδωμι, do.
i. 125.

Πλῆτῷ, u, ὁ, q. ex πολὺ, &
ἔτῳ, *divitia*, ex multis an-
nis collecta. at ἄφενῳ, εἰ, τῷ,
divitia (ἀφ' ἐνὸς ἐν) ex uno
anno superstites. i. 375.

Πλωΐζουσι, *navigabat*, 3. perf.
sing. imperf. act. Poëtice, à
πλωΐζω. Th. πλίω, f. πλώ-
σω, *navigo*. i. 632.

Πνέοντες, *anhelantes*, præf. part.
Poët. pro πνέοντες, πνέουσιν,
acc. f. g. præf. part. πνέουσιν-
τῷ, part. a. i. act. Thema,
πνίω, f. πνέω, flo. α. 24.
i. 504.

Πνοῖα, *flatus*, acc. pl. à πνοῇ,
quod est à πνίω, flo, *spiro*, f.
πνέω, in præf. med. πέ-
πνοα, unde est πνοή, ἥς, ἡ,
flatus, Poët. πνοῇ, πνοῇσι,
dat. pl. Ionice, pro πνοαῖς.
9. 253. 268.

Πόδα, accus. sing. à πῶς, *pes*, in
dat. duali, ποδῶν, & Poët.
ποδῶν. α. 158. i. 495. ποδῶν,
gen. pl. 9. 70.

Ποδῶκια, acc. sing. q. ἀπὸς τοῖς
ποσὶ, *pedibus celer*, à ποδῶ-
κης, εἰ, ὁ κῆ, ἡ, *pedibus ce-
ler*, à πῶς, ποδὺς, *pes*, & ἀπὸς,
celer. 9. 320.

Πόθῳ, u, *desiderium*. α. 41.

Ποιῇ, *facit*, 3. præf. à ποίω, ᾧ,

facio, ποίησι, & ποίησ', a. i.
pro ἐποίησι. i. 100.

Ποίη, Ionice, pro πῶς, ας, ἡ,
herba. hinc ποιήεσσα, *herbo-
sa*. 9. 194. α. 381.

Ποικιλόβηλῳ, *versutus*, qui
animo suo agitat varia con-
silia, à ποικίλῳ, u, ὁ, *varius*,
& βηλή, ἥς, ἡ, *consilium*.
9. 521.

Ποικιλόδερρον, *capotam*, *variante*
vocem, à δερὴ, ἥς, ἡ, seu
δερὴ, *collum*, & per meto-
nym. causæ, *vox*, & ποικίλος,
ὁ, *varius*. i. 201.

Ποικίλῳ, u, ὁ, *varius*. θ. 300.

Ποιμαίνονθ', *pascentem*, acc. sing.
præf. part. verbi ποιμαίνω, f.
ανῶ, *pasco*, aor. i. ἐποίμανα.
Th. ποιμῶ, ἐνῳ, ὁ, *pastor*.
9. 23.

Ποιμῶνι, dat. sing. à ποιμῶ,
ἐνῳ, ὁ, *pastor*. Hinc ποίμνη,
ἥς, ἡ, *grex ovium*. 9. 100.
446. i. 785. hinc & ποιμνήϊος,
ὁ, *ad ovium gregem perti-
nens*.

Ποινη, ἥς, ἡ, *raena*. i. 753.

Πολεμήϊῳ, Ionica dialysi, pro
πολέμειῳ, *bellicus*. Thema,
πόλεμος, u, ὁ, *bellum*. α.
238.

Πολέας, *multos*, acc pl Poëtice,
pro πολλὰς, (differt à πό-
λεας, *urbes*, solo accentu.)
Th. πολὺς, in genit. usitate

πολλῶν

πολλὰ à πολλός, sed Poëtice etiam πολίῳ. i. 578.

Πολεῖν, *verte, præs. inf. à πολίω, ὦ. verto, εἶπερ πολεῖν, vere verte.* Hic in dimensione legendum ἦε πολεῖν. i. 460.

Πόλεμος, α, & Ion. πολίμοιο, acc. πόλεμον, *bellum.* i. 14.

Πόλις, ἡ, *urbs,* in Genit. πόλιῳ, πόλιος, & Poëtice, πόληῳ, in acc. πόλιν, & πόλην, Poëtice, dat. pl. πολέεσιν, Ion. & Poëtice. i. 238. α. 285. 105. ε. 119.

Πολιοκρόταφοι, *cani circa tempora, κρόταφῳ, α, ὁ, pars capitis dicta tempus. Homo propriè canescit. Vide κρόταφῳ.* i. 179.

Πολλάκι, Poët. pro πολλάκις, *sæpe.* Th. πολὺς. i. 238.

Πολλή, πολὺς, & πολλός, & πολὺ, *multus, α, um, dat. pl. πολλοῖσι. πολὺ, adverbialiter accipitur, pro multò, πολὺ μᾶλλον, multò magis. πολλόν, pro πολλῷ ponitur & accipitur adverbialiter.* i. 19. πολλὸν ἀμείνω, *multò meliora.* πολλά, *adverb. valde, multum.* Comp. πλείων, ονῳ, Superl. πλείεσθ, η, ον, plurimus, α, um. α. 92. 274. 3. 9. i. 9. 19. 126.

Πολυγηθῆῳ, genit. à πολυγηθῆς, *multum latitia afferens.*

Th. πολὺ, *multum, & γηθῆν, f. ἦσθ, lator.* i. 612.

Πολυγύμων, *multos clavos habentium, ex πολὺς, multus, & γύμῳ, α, ὁ, clavus.* i. 658.

Πολυδαίδαλῳ, *multo artificio elaboratus. ex πολὺς, multus, & Δαίδαλῳ, α, ὁ, Dædalus, ingeniosus ille artifex Cretensis.* i. 64.

Πολυδερκίῳ, genit. à πολυδερκῆς, *multos intuens, ex πολὺς, multus, & δέρκω, video.* 3. 451.

Πολυδῶρη, *nomen mul. 3. 354. πολὺδωρον, nomen viri. 3. 978.*

Πολυήρατῳ, *peroptabilis. Th. ἱράω, ὦ, f. ἠσθ, amo. θ. 404.*

Πολυῖδων, *multiscium, idem quod πολυῖσθ, à πολὺς, multus, & ἶδων, ιως, ὁ κῆ, sciens. Th. ἴσημι, scio. 3. 616.*

Πολυκλήϊδα, acc. sing. à πολυκλήϊ, *multis transtris instructa, vel multa compage juncta, à κλήϊς, sedes nautica: vel à κληῖς, pro κλεις, ὁδός, ἡ, clavis. Th. κλείω, f. σθ, claudio.* i. 815.

Πολυκλύτῳ, in dat. à πολὺκλυτῳ, α, ὁ, *undis agitatius. à κλύζω, abluo, f. σθ. θ. 189.*

Πολύμηλοι, *pecorosi, ex μῆλον, α, τὸ,*

α, τὸ, οὐκ, Th. *μηλία*, ας, ἡ, *malus arbor.* ε. 306.

Πολύμνια, ας, ἡ. *Nomen Musæ*, à πολὺς, *multus*, & ὕμνος, ὁ, *hymnus*, *carmen*; & hoc ab ὕδω, *celebro*, *cano.* θ. 78.

Πολύξενος, *multorum hospes*, à ξένος, α, & Poët. ξένος, *hospes.* ε. 713.

Πολύπλοκος, α, *multiplex*, *im- plicatum sphaeris*, à πλύνω, f. ξω, *complico.* θ. 113.

Πολὺς. Vide in πολλή.

Πολυαερίης, *disperse*, à πολυαε- ρής, εἶς, ὁ καὶ ἡ, *multum spar- sus.* Th. αεΐω, *dissemino*, f. ρῶ. θ. 365.

Πολυφλοίσβοιο, *multisoni*, gen. Ion. à φλοῖσβος, α, *fremitus undarum.* ε. 646.

Πολυφόρβης, genit. *casus*, *mul- tos pascentis.* Th. φέρβω, ψω, *pasco.* θ. 912.

Πολυφραδέϊσι, *astutis*, dat. pl. à πολυφραδής, *valdè consultus.* Th. φράζω, f. σω, *dico*, α. 2. ἱφραδόν. θ. 494.

Πολύχρυσος, ἔ, ὁ, *aurum.* α. 8.

Πολυώνυμος, *multa habens no- mina*, *celebris*, ab ὄνομα, αἶς, τὸ, *nomen.* θ. 715.

Πονησάμενος, *laborans*, part. α. i. med. verbi πρίω, ῶ, f. ἦσω, *laboro.* Th. πένομαι, *facio*, p. m. πίπνομαι. ε. 430.

Πόντος, α, *labor*, *πόνος.* genit. Ion. Thema, *πένομαι*, *facio.* ε. 61.

Πόντος, α, ὁ, *mare.* ε. 668.

Πόντοπόρος, *nomen mul. ponti- vana.* Sic πόντοπόροις, à πόν- τος, α, ὁ, *mare*, & πορεία, ας, ἡ, *iter.* Th. πείρω, *transco.* θ. 256. ε. 626.

Πόρος, acc. à πόρος, α, ὁ, *iter.* Th. πείρω, f. ἐρῶ, *transco.* θ. 292.

Πόρε, *dedit*, α. 2. αἶτ. à πόρω, Poëtice, *pro πορίζω.* πόρεν, *pro ἔπορεν*, α. 2. αἶτ. πόροι, *præbuerit*, α. 2. opt. αἶτ. Th. πείρω, f. περῶ, *transadigo*, *pertransco*, p. m. πίπορος. θ. 904. 412. ε. 377.

Ποσειδάων, & *contractè*, ποσφ- δῶν, genit. αἶς, ὁ, *Neptu- nus.* ε. 665.

Πόσις, εως, ἡ, g. f. *potus.* idem quod πόμα, τὸ. Th. πίνω, f. πίνω, *bibo.* α. 395.

Πόσ', *pro ποσὶ, pedibus*, & πόσ', *pro ποσὶ.* & hoc *pro ποσὶ*, dat. pl. Poët. à πῆς, ποδός, ὁ, *pes*, vocat. ὦ πῆς. ε. 539.

Πόταμος, genit. Ion. à ποτα- μός, α, ὁ, *fluvius.* θ. 242.

Ποτὶ, ποτ', & ποθ', *quando.* ε. 86. 228. θ. 22.

Ποτίοντος, *volabant*, imperf. Ion. à ποτίομαι, f. ἦσμαι, idem quod πίτομαι, *volo*, ας. θ. 691.

Ποτὶ,

Ποῖν, Doricè, pro ποῖς, ad.
ε. 550.

Πότνια, veneranda, à πότνιαι, υ, ò, venerandus. ε. 73.

Πῶ, ubi, adverb. ab ὦ. Th. ὅς, qui. ε. 88.

Παλυβοτόττα, multorum alim-
να, epitheton terræ, ex πα-
λὺς, Poët. pro πολὺς, mul-
tus, & βόσκω, f. ἴσω, pascō.
à Th. inutitat. βόω, ᾧ, f. ἴσω,
pascō. ε. 156. θ. 531.

Παλιῶ, acc. sing. m. g. pro
πολιῶ. Vide in πολὺς. θ. 258.
190.

Πραΐειν, vastare, Ionice, pro
πραΐειν, a. 2. inf. verbi πέρ-
θω, vasto, f. πέρσω, f. 2.
παρθῶ, & per metathesin
πραθῶ, hinc a. 2. ἔπραθον.
α. 240.

Πραπίδιαι, dat. pl. à πραπίδες,
αι, praeordia. θ. 608.

Πρίπι, 3. praes. à πρίπω, deco-
rus sum. μεῖζα πρίπω, decorus
sum inter. θ. 92.

Πρεσβῆες, seniores, Ion. à πρεσ-
βύς, ἴως, ò, idem quod πρεσ-
βυς, υ, ò, senex. α. 245.

Πρεσβύτατον, maximum natu,
superl. grad. à πρεσβυς, se-
nex. θ. 363.

Πρῶνις, ἴ, ò, η, pronus. α. 365.

Πρήξις, facies, f. 1. ind. Ionice,
pro πρᾶξις, à πρᾶττω, facio,
f. ξω, p. χα. ε. 400.

Πρηστῶν, valde spirantium,
gen. pl. à πρηστω, ᾧ, ò.
Th. πρησῶ, incendio. θ. 846.

Πρησῶ, mitigat, 3. sing. praes.
Ionice, pro πρᾶσῶ. Thema,
πρᾶς, vel πρᾶ, υ, ò, lenis.
θ. 254.

Πρηστῶ, praecipitio, genit. à
πρηστω, ᾧ, ò, eminentia
montis. α. 437.

Πρὶν, prius, adverb. ε. 90.

Πρῆνιν, ilignum, à πρῆνιαι, υ,
η, ilex, arbor. ε. 427.

Πρῆν, genit. πρῆνιαι, υ, η, ilex.
ε. 434.

Πρὸ, juxta, una. πρὸ τ' ἰόντων
praterita. θ. 32. α. 303.

Προβάδλω, adverb. in progre-
diendo, à προβαίνω, progre-
dior. Th. βαίνω, eo, f. βησο-
μαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβλω.
ε. 727.

Προβάλοιτε, proponat, a. 2. med.
opt. à προβάλλω, profero, pro-
pono. Th. βάλλω, f. αλώ, ja-
cio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον,
p. m. βέβολα. ε. 777.

Προβάτοις, dat. pl. à προβάτον,
υ, τὸ, οvis, pecus. ε. 556.

Προβέβηκε, antistat, perf. ind.
act. Th. προβαίνω, anteeo, su-
pero. Vide in προβαδλω. α.
355.

Προχρόντ', procedebant, pro
προχρόντο & hoc pro προ-
χρόντο, 3. pl. a. 2. med. indic.
Th.

Th. γίνομαι, sum, nascor, f.
 γηήσομαι, p. γηήσημαι, a. 2.
 m. ἐγηνόμην, p. m. γέγονα, a. 1.
 m. ἐγενάμην. α. 345.

Προθύλλα, impetiosa, à θυίλλα,
 ης, ἡ, procella. videtur hæc
 vox dividenda, & τὸ πρὸ per
 τμησιν referendum ad τὸ
 φέρει. θ. 742.

Προϊδίαξ, a. 2. med. infinit. à
 πρὸ εἶδω, prævideo. Th. εἶδω,
 video, f. εἶσομαι, a. 2. εἶδον
 & ἴδον. α. 386.

Προΐηξις, ιως, ἡ, persecutio, pro
 πρὸ δῖωξις, per syncopen, à
 πρὸ δῖαίω. Th. δῖαίω, f. ξω,
 p. χα, persequor, abigo. α. 154.

Προλιπών, relinquens, a. 2. part.
 act. & in f. g. πρὸ λιπῶσα,
 πρὸ λιπὼντ', pro πρὸ λιπὼντι,
 nominat. dual. a. 2. part. Th.
 λείπω, linquo, f. λείψω, p. φα,
 a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.
 ε. 197. 564. α. 1.

Πρόλοχϙ, nomen viri, q. d. pri-
 mus insidiator. α. 180.

Προμηθεύς, Prometheus, no-
 men viri. Thema μῆδϙ,
 ϙϙ, τὸ, cura, sed in compo-
 sito πρὸ μνηστῆς, ἐϙ, ὁ, ἡ, pro-
 videns, mutatur δ in θ, quæ
 sunt literæ cognatæ. ε. 48.

Προνόη, nomen mul. θ. 261.

Πρόπαν, universum. Th. πᾶς,
 πᾶσα, πᾶν, omnis, e. θ. 525.

Προπαροίθι, pro πρὸ, ante, eum

Genit. vide παρϙ, ante.
 πρὸ παρ, per apocopen, pro
 πρὸ παροίθι, è regione. θ. 518.
 α. 285.

Προπιφραδιδύα, pradeliberata,
 Doricè pro πρὸ πιφρασιδύα,
 perf. part. à φράζω, dico, f.
 σω, in a. 2. ἔφραδον, p. m. πί-
 φραδα, perf. pass. πίφρασμαι.
 ε. 653.

Προρέι, præf. ind. profluit, πρὸ-
 ρεόντων, influentium, præf.
 part. gen. pl. Th. ῥέω, fluo, f.
 ῥέσω, p. ῥέσωκα. θ. 792.

Πρός, cum Dativo ad, cum Ac-
 cusf. ad, πρὸς ὑπερανόν, ad cæ-
 lum usque, præter, adversus.
 ε. 208. 317.

Προσαρήσται, adaptaverit, est 3.
 sing. præf. pass. indic. à πρὸ σα-
 ρήρομαι. A præterito enim
 medio formatur præsens, si-
 gnificans idem quod primi-
 tivum. Sic ab ἄρω, apto, con-
 gruo, f. ρῶ, præf. m. ἤρα &
 Atticè ἄρηρα, unde præsens
 hoc δρῆρομαι. ε. 429.

Προσέβησεν, accessit, a. 1. med.
 à πρὸ σβᾶίνω, accedo. Th.
 βαίνω, eo. α. 33.

Προσέειπε, alloquebatur, imperf.
 vel a. 1. vel 2. à πρὸ σείπω. Vide
 Them. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα,
 a. 2. εἶπον. α. 349. θ. 546.

Προσείνα, adesse, juvare, præf.
 inf. ex πρὸς, & εἰμῆ, sum. ε. 351.

Προσεί-

Προσίκυρσι, *appulit*, a. i. aēt. à
 προσκύρω, *appropinquo*. Th.
 κύρω, f. *Æol.* κύρῳ, *incido*.
 ε. 198.

Προσελίξατο, *versat*, a. i. m. Th.
 λίγω, *dico*, f. ξω, p. χα. ε.
 497.

Προσίφη, a. 2. aēt. ind. à προσ-
 φημι, *alloquor*. Th. φημι,
dico, vel φάω. ε. 53.

Προσηύδα, *alloquebatur*, imperf.
 aēt. à προσωδία, f. ήσω. Th.
 αὐδή, *vox*. α. 117. 326.

Πρόθεν, *prius*, ante, & πρὸς, *pro*
 πρὸς. Th. πρὸς, ante. ε.
 98. α. 277.

Προσιόνει, dat. sing. part. a. 2.
 aēt. à πρόσμι, *accedo*, in
 aor. 2. πρόσσιον, ε, *adivi*, ex
 πρὸς, *ad*, & εἰμι, *eo*, a. 2.
 ἰον. ε. 351.

Πρόσωπον, τὸ, *vultus*, ex ὤψ,
oculus. Th. ὀπθμαι, *video*.
 ε. 592.

Προτέροιςιν, dat. pl. Homer. ἀν-
 δράσι ἢ προτέροιςιν ἐλξέμεν
 οὐκ ἐθέλησω. *Cum viris me*
majoribus contendere nolue-
ro. Hic locum habet illud,
cede majori. & Rom. 13. 7.
honorem, cui honor. πρὸς-
 τι, *prior*. Th. πρὸς, ante.
 9. 424.

Προύθηκα, *proposuit*, pro πρὸς-
 ηκα, a. i. ind. à προσήμι,
propono, f. ήσω, p. τίθηκα, a. i.

ἴθηκα, a. 2. ἴθλω. θ. 537.

Προύκτε, *proposuit erat*, pro
 πρὸςκτε, imperf. verbi πρὸς-
 μα, f. κοίσσμαι. α. 312.

Προφέρει, *promouet*. 3. sing. præs.
 Th. φέρω, *fero*, f. οἶσω. ε.
 577.

Προφέρεις, ἴθι, ὁ καὶ ἡ, *prestans*,
 in comp. πρὸςφείστω, su-
 perl. πρὸςφείστω, à πρὸς-
 φέρω, *præsto*. Them. φέρω.
 α. 260.

Πρόφρων, οὐ, *prudens*, πρὸςφρ-
 ονως, *adverb.* θ. 433. ε. 665.

Προφυγῆν, a. 2. aēt. infinit. à
 πρὸςφύγω, *effugio*. Th. φά-
 γω, *fugio*, f. φάξομαι, a. 2.
 ἴφυγον, p. m. πρὸςφύγα. ε. 645.

Προχέειν, *infunde*, præs. inf. Th.
 χέω, f. ὀσω, *fundo*. ε. 594.

Προχῆ, *alveo*, *gutturinio*, ex
 πρὸς & χέω, f. ὀσω, *fundo*.
 ε. 755.

Προχῆ, *gutturinio*, dat. à πρὸςχως,
 ε, ὁ, *aqualis*, *vas aquarium*.
 Th. χέω, *fundo*. θ. 785.

Πρυλίσσι, *pedestribus*, dat. pl. à
 πρυλῆς, ἴθι, ὁ. *Legitur tan-*
tum in pl. πρυλῆς, οἱ, *pe-*
dites conferti, *Iliad.* λ. 49.
 α. 193. ε. 744.

Πρυμνὰ, ὁ, ἡ, *nomen mul. q.*
d. ultima. θ. 350.

Πρωί, *mane*, cui opponitur ὀψι,
vesperi. ε. 459.

Πρώτη, *prima*, à πρῶτον, ε, ὁ.

Thema *πρὸς*, ante. §. 397.
Πρωτηρότη, illi qui tempestivè
 aravit, dat. sing. à *πρωτηρότης*,
 ex *πρῶτ* & *δρόω*, *aro*, f.
όσω. i. 488.

Πρωτογένειαν, *primogenitorum*,
 genit. pl. à *πρωτόγεν*, ex
πρῶτ, *primus*, & *γείνο-*
μα, *nascor*, inde *γενή*, ge-
 nus. i. 541.

Πρωτομέδεια, nomen mul. quæ
 prior curat. §. 249.

Πρῶτον, τὸ *πρῶτον*, *Adverb.* pri-
 mum, *πρῶτ*, ut & superl.
πρῶτιστα & *πρῶτιστα*. Th. *πρὸς*,
 ante. i. 289. 456. 809.

Πρωτὴ, ὅ, ἡ, nomen mul. ἡ
πρωτὴ, *germ* *groß*.
 §. 24.

Πιπλίας, *ulmo*, genit. Ion. à
πιπλία, *as*, ἡ, *ulmus*. i. 433.

Πτερά, acc. pl. à *πτερόν*, *ala*,
 hinc *πτερόεις*, *ει*, ὁ, *alatus*,
 acc. pl. *πτερόεις*.

Πτερύγων, genit. pl. à *πτερυξ*,
υγ, ἡ, *ala*, *πτερύγας*, dat.
 pl. Ion. Th. *πτερόν*, ἡ, τὸ,
ala. i. 626. 682. α. 117. 134.

Πολεμίζειν, Poëtice pro *πολε-*
μίζειν, præf. inf. à *πολεμίζω*,
 f. *ίω*, bello. Th. *πόλεμος*, ὁ,
 ὁ, *bellum*. α. 358.

Πολίσθηρον, *orpidulum*. pro *πό-*
λις dicunt Poëtæ *πῶλις*, *ως*,
 ἡ, unde est *πῶλιςθηρον*, ὁ, τὸ,
 idem. α. 81.

Πολιπόρθω, dat. sing. à *πῶλι-*
πορθ, *urbium everfor*, ex
πῶλις pro *πόλις*, *urbs*, Poët.
 & *πόρθω*, *vasto*, in præf. med.
πίπορθω. §. 936.

Πόρθοιο, genit. Ion. à *πῶρθ*,
 ὁ, ὁ, *ramus*. Th. *ὀρθός*, ὁ, ὁ,
rectus. i. 419.

Πύχες, plicæ. pl. num. à *πύχ*,
πύχες, ἡ, *plica*. Thema *πύσ-*
σω, f. *ξω*, *plico*. α. 143.

Πύσσης, 2. pers. sub. præf. à
πύσσω, *mendico*. hinc *πύσ-*
σης, ὁ, ὁ, *mendicus*. Th. *πύσ-*
σω, f. *ήσω*, *perterrefacio*. i. 393.
 & 26.

Πυγρόλ, ὁ, ἡ, *qua nates ve-*
stibus ornat. ex *πύγ*, ἡ, ἡ,
nates, *clunes*, & *είλω*, *orno*.
 f. *ελά*. i. 371.

Πύθεται, 3. præf. ind. ὅτι *πύ-*
θεται, *ossa computrescunt*. à
πύθω, fut. *ύσω*, *putrefacio*,
 unde est Latinorum, *puteo*
es ére, *πύθομαι*, *putrefio*.
 α. 153.

Πύθη, 3. pers. præf. subj. act. à
πύθω, fut. *ύσω*, *putrefacio*.
 i. 624.

Πυθμή, dat. sing. à *πυθμή*,
έν, ὁ, *fundum*, *ima pars*.
 Th. *πύθω*, *putrefacio*. θ. 952.

Πυθῶ, dativ. sing. à *πυθῶ*, ὁ, ἡ,
 nomen urbis. §. 499.

Πυθῶ δε, *pythium versus*. Hic δε
 postponitur Dativo, alioquin
 post-

postponi solet accusativo, ut οἰκόνδε. ἰλιαδ. β. 158. Unicum hoc exemplum, ubi ὃ dativo postponitur, non convertit regulam. ὃ post accusativum casum postpositum significat, *ad, versus*; & est dictio enclitica. Sic legimus αἰγὼπ' ἔνδε. ὀδυσ. ε. 426. α. 480.

Πυκνίσαι, a. i. inf. à πυκνίζω, f. αῖσω, *munio, fulcio*. proprie *condenso*. Nam πυκνὰ Th. est Adverb. & vertitur *densè*. item *accuratè*. ε. 622.

Πυκνός, idem cum πυκνός, ὤ, *creber*: à πυκνὰ, *densè*. ε. 530. 551.

Πύλα, nom. pl. à πύλη, ης, ἡ, *porta*, & πυλίων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν. α. 272. 246.

Πύλας, acc. pl. à πύλη, *porta*. θ. 732.

Πύλας, genit. à πύλῃ, ης, ἡ, *nomen regionis*. α. 360.

Πύμαλ' ὦ, Poëtice *ultimus*. à πυθμῶ, ἰν' ὦ, *fundum*. Th. πύθω, *putrefacio*. θ. 497.

Πύξ, Adverb. *pugno*, mit der Faust. α. 302.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*. ε. 57.

Πύργων, *turrium*, gen. pl. à πύργῳ, ης, ὁ, *turris*. α. 242.

Πυροφόρ' ὦ, *frugifer*. Epithetum aëris. à πυρὸς, ὤ, ὁ, *tritium*, & φέρω. ε. 547.

Πάια, acc. pl. à πῶ, ἰ, τὸ, *grex*. Th. πῶ vel πῶμα, *possideo*. ε. 514.

Παλῆται, *vertitur*, praef. à παλῆω, *verto*, ut παλῆω. θ. 781.

Πῶμ', pro πῶμα, αἰ, τὸ, *operculum*. ε. 98. 94.

Πῶποτε, *nequam*. Th. ὅτε, *quando*. ε. 648.

Ρ.

Ρ' Αδινούσι, *mollibus*, à ραδινός, ὤ, ὁ, *gracilis, mollis*, q. d. ράδινάμ' ὦ, *qui facile movetur*. Th. δίνη, ης, ἡ, *vortex*. θ. 195.

Ρ' α, per *metathesin*, pro ρ', ex ἄρα, dictio encl. ε. 323. α. 4.

Ρ'', pro ρα, dictio enclitica, hīc expletiva. Graecè μέλαινα συμπεληρωματικὴν, *vocula expletiva*, quae nihil significat, sed *carmen explet.* α. 125.

Ρ' αθάμιγξες, pl. num. *gutta*, à ραθάμιγξ, ἰξ, ἡ, *gutta*, Poëtice, q. à ραίνει θαμὰ, *persundere semper*. θ. 183.

Ρ' εἶα, constituit unam syllabam, vulgo mendose, ρεῖα. Vide in ρεῖα. ε. 5.

Ρ' εἶθρα, *fluenta*, à ρεῖθρον, ης, τὸ, *fluentum*. Th. ρεῖω, f. ρεῖσω, *fluo*. θ. 695.

Ρ' εἶλω, acc. *Rheam*, à ρεῖη, *Rhea*, est *nomen mul.* θ. 625.

Ρ' εἶα, Poëtice pro ρεῖα, *facile*, idem

- idem quod *ῥηϊδῶς*. Th. *ῥάδι*, *ῥα*, *ὁ*, *facilis*, comp. *ῥάων*, superl. *ῥάσ*. s. 6. 7.
- Ρεία*, nomen mul. *Rhea*. θ. 135. 453.
- Ρέζουσι*, *faciunt*, 3. pers. præf. pl. num. à *ρέζω*, *facio*, f. *ρέξω*, p. *ῥα*, præf. m. *ῥοζα*, & per metathesin *ῥοζα*, *feci*. *ρέξαι*, a. i. inf. act. s. 683. θ. 209.
- Ρέω*, fluo, *ρέον*, pro *ῥέρον*, 3. sing. imperf. ut *ρέον*, pro *ῥέρον*, 3. pl. imperf. act. f. *ῥέσω*, p. *ῥέσω*. θ. 84. α. 314. 267.
- Ρεκληρ*, ἡ *ῥε*, *ὁ*, *factor*, à *ρέζω*, *ξω*, *facio*. s. 189.
- Ρήγνου*, *refringuntur*, 3. pl. ind. præf. à *ρήγνυμαι*, *frangor*. Thema *ῥήσσω*, f. *ξω*, *frango*, unde *ῥηγνύω*, *ῥηγνυμι*. α. 377.
- Ρηϊδῆ*, *facilis*, à *ῥάδι*, Ionice *ῥηϊδῶς*, *facilis*, hinc *ῥηϊδῶς*, *facile*. s. 43. 290.
- Ρηξιδόρα*, acc. sing. à *ῥηξιδώρε*, *ὁ*, *qui virum frangere potest*, *strenuus*, *bellicosus*, *martius*, à *ῥήσσω*, *ξω*, *frango*, & *αὐήρ*, vir. θ. 1007.
- Ρήσ*, nomen fluvii. θ. 340.
- Ρήτοι*, *clari*, *ἄῤῥητοι*, *ignobiles*, à *ῥέω*, *ῥέω*, *dico*. s. 4.
- Ριγλός*, *ῥ*, *rigidus*, *horrendus*, hinc *ρίγιον*, *durius*, comparativè significatione, à *ρίγ*,

- ῥ*, *rigor*, *frigus*. α. 131. s. 701.
- Ρίζησι*, pro *ρίζαις*, Ionice, à *ρίζα*, *ῥς*, *ῥ*, *radix*. s. 19.
- Ρίμφα*, *facile*, *celeriter*, à *ρίπλω*, f. *ψω*, *projicio*.
- Ρινός*, *ῥ*, *ὁ*, *ῥ*, *pellis*, per quam *ιδρωτες* *ρέουσι*. *ῥινοῖο*, gen. Ion. pro *ῥινῶ*. s. 513.
- Ρινοῖον*, dat. sing. *clypeos disse-canti*, à *ῥινότιον*, proprie *pellem tenebrans*, *pertundens*, *transverberans*: est Martis epitheton, ex *ῥινός*, *ῥ*, *ὁ*, *ῥ*, *pellis*, & *τιρός*, *penetrans*, ex *τιρέω*, f. *ῥέω*, *terebro*, item *vulnere*. θ. 934.
- Ρίπη*, impetu, *ὑπὸ ῥίπῃ*, pro *ῥίπῃ*, dativus pro genitivo: *ἀντίπλωσις*, à *ῥίπη*, *ῥς*, *ῥ*, *im-petus rei*, *qua projicitur*, à *ρίπλω*, f. *ψω*, *projicio*. θ. 681.
- Ρίπασκον*, *abjiciebant*, 3. pl. imperf. act. Ion. pro *ῥίπασκον*, à *ρίπάζω*, *jacto*. Thema *ρίπλω*, *jacio*, f. *ψω*. α. 256.
- Ρίψι*, 3. pl. a. i. pro *ῥίψι*, à *ρίπλω*, *abjicio*, *projicio*, f. *ψω*, p. *ῥίψα*. θ. 868.
- Ρόδνα*, nomen mul. q. d. *rosea*, quæ colore rosam fuit imitata. θ. 351.
- Ρόδ*, nomen fluvii, à *ρόδον*, *ῥ*, *τὸ*, *rosa*.
- Ρόδοδίακτυλ*, *habens roseos digitos*,

gitos, ex ῥόδον, & δάκτυλῳ,
digitus. ε. 608.

Ῥόδπηχυς, quæ habet roseos cu-
bitos, ex ῥόδον, & τὸ, rosa, &
πῆχυς, ius, ὁ, cubitus. θ.
247.

Ῥόθῳ, & ὁ, impetus, undarum
strepitus, fragor. ε. 218.

Ῥοίζαχ', stridebat. 3. perf. im-
perf. pro ῥοίζασκε, propter se-
quentem spiritum asperum,
ἀ ῥοίζεω, strido, in imperf.
act. ἑρροίζεον, & poëtice ἑρροί-
ζισκον. Sed Hesiodus magis
gaudet litera α. confer θ. v.
157. ubi est, ἀπκρύπτεισκε,
pro ἀπκρύπτεσκε. Th. ῥοί-
ζῳ, & ὁ, stridor. θ. 835.

Ῥόον, acc. sing. ἀ ῥόῳ, ἔς, ὁ,
fluxus. ἀ πρæτ. med. ἑρροα,
verbi ῥίω, fluo, fut. ῥόσω.
ε. 564.

Ῥύται, tuetur, 3. præf. ind. ver-
bi ῥύω, vel ῥύομαι, servo, hinc
fut. i. med. ῥύσσομαι, & in pl.
ῥυσόμεθα, vindicabimus. θ.
662. α. 105.

Ῥυπὶ, τὰ, fræna, ἀ ῥύω, traho.
α. 308.

Σ.

Σαχάειον, σαχάειῳ, no-
men viri. θ. 344.

Σαίνῃ, adulatur, 3. præf. sing.
ind. ἀ σαίνω, idem quod σείω,
moveo, pro quo dicitur et-

iam σαίνω: quod tribuitur
proprie canibus caudam mo-
ventibus. θ. 771.

Σάκῳ, ἰῳ, τὸ, scutum, σάκδος
Doricè pro σάκκε, ex σά-
κιῳ, genit. Dores mutant
& in ὦ. Th. σάπῳ, f. ξω, p.
χα, opere. α. 139. 460.

Σαπίσης, putrefactæ, part. a. 2.
pass. g. f. ex σήπω, f. ψω, a. 2.
ἵσταπον, putrefacio. α. 152.

Σάς, tuas, acc. pl. ἀ σὺς, σή, σὺν,
τιμῆ, α, κτ. Them. σὺ, tu.
α. 107.

Σαῶ, ὅος, ἔς, ἡ, nomen mul.
salva. θ. 243.

Σβεννυδράων, non amplius la-
stantium. Ἄολice pro σβεν-
νυδρῶν, quæ dialectus in illo
casu genus distincte expri-
mit. gen. pl. part. præf. ἀ
σβεννυμι, f. σβέσω, p. ἵσβειναι,
a. i. pass. ἵσβειθῶ. ε. 588.

Σέ, & σέιν, pro σέοθεν, per syn-
copen, ἔο μικρῷ, ex σέο, pro
σῷ, τι. Th. σὺ, tu. θ. 341.

Σείωμιῳ, præf. part. Th. σείω,
moveo, f. σείσω, p. σίσφαι.
α. 298.

Σείριῳ, Sirius, nomen stellæ,
quæ etiam canicula dici-
tur, ἀ σαίρω, verro, item hie.
ε. 415.

Σέλα, jubare: dativus contra-
ctus, pro σέλαϊ, ἀ σέλας, αῳ,
τὸ, fulgor. α. 60. θ. 867.

Υ 4

Σελῳς,

Σελήνη, ης, ἡ, luna, à σέλας, α. τὸ, fulgor. §. 18.

Σεμέλλω, à νομ. σμέλη, ης, ἡ, nomen mul. §. 940.

Σίο, pro σῆ, ex σύ. ε. 476.

Σισαρήα, ridens, dentes stridens, præt. med. in m. g. σισαρώς, præprie scorpi purgatus, à σάω. item sum ore hianti seu diducto, prout illi faciunt, qui cachinnantur, unde pro ridente accipitur, f. αρῶ, p. σίσαρκα, p. m. σέσηρα, & σισαρά. α. 268.

Σισοφισμύρῳ, peritus, cum Genitivo, à σοφίζω, reddo sapientem, f. ἴτω, p. κα. Th. σοφός, ἕ, ὁ, sapiens. ε. 647.

Σηκόν, acc. stabulum, à σηκός, ἕ, ὁ, stabulum ovium, caprarum, affine Hebræo שֶׁקֶן sepire, vel τῶ ἵπῳ, tegere. ε. 785.

Σῆμα, αἶ, τὸ, signum, & σῆμα, pro σῆμα. Hinc σημαίνω, signum do, jubeo, unde σημαίνω, ορῶ, ὁ, præfectus, dux. ε. 448. α. 56.

Σλώ, acc. sing. à σῆ, τια, σῆσι, & σῆσιν, pro σῆς, Ionicè τῆς, à σός, ἡ, ὄν, τῆς, α, m. ε. 272. α. 104.

Σθενώ, ὁ, ἡ, nomen mul. robusta, à θένω, robor. §. 276.

Σθίνω, robor. ε. 62. 613. 617. α. 97. 420.

Σιγῇ, tacite, dativus, adverbialiter sumitur, à σιγή, silentium. Them. σιγαίω, fileo. ε. 104.

Σίδηρ, α, ὁ, ferrum, hinc σιδήρε, ferreus, & contracte σιδηρῆς. ε. 150. §. 764.

Σίμβλος, acc. pl. à σίμβλῳ, α, ὁ, vel σίμβλον, & σίμβλη, alveare, capsa ubi mellificant apes. §. 598.

Σιμῆνται, pro σιμῶνται, nomen viri. §. 342.

Σίνε, 3. præf. ind. à σίνομαι, ludo, noceo ε. 316.

Σῖτ, α, ὁ, frumentum, σῖτον, α, τὸ, panis ex frumento. ε. 145. 602.

Σκαιή, dat. sing. unde Latinorum scaeva, à σκαῖος, ἡ, ὄν, sinister. Th. Σκαίζω, f. σκω, claudio. §. 179.

Σκαίμανδρ, fluvii nomen. §. 345.

Σκαίφ, fossio, à σκάπτω, f. ψω, fodio, p. ἑσκαφα. ε. 570.

Σκέπα, recta, acc. pl. per apocopen pro σκεπάσμεθα. Th. σκέπω, tego. ε. 530.

Σκῆπτρον, α, τὸ, à σκήπτω, nitor, innitor. Est ergo σκῆπτρον, baculus, cui quis inniti potest. §. 30.

Σκιδναμύη, dispersa, præf. part. Thema est, σκιδάω, f. αῶν, unde σκιδάννυμι, & σκιδνημι, dissipare,

diffipo, dispergo, inpassivo σκιδναμα, unde est part. præf. pass. σκιδναμῶ. θ. 42.

Σκια, umbra, σκιῇ, Ionicè pro σκιᾷ, hinc σκιερὸς, ἔ, ὁ, umbrifus. i. 572. 587.

Σκληρὸν, acc. à σκληρὸς, durus.

Th. σκίω, exicco. θ. 839.

Σκολιὸν, acc. sing. à σκολιὸς, tortuosus, obliquus, metaph. pravius, dat. pl. σκολιῇσι, pro σκολιαῖς, Ionicè, hinc σκολιαῖς, tortuose, adverb. i. 217. 256.

Σκόλυμ, ἔ, ὁ, carduus. i. 580.

Σκορῖν, in mascul. σκορῖνις, σκῖ, caliginosus. Th. σκότ, ἔ, seu, σκ, τὸ, tenebra. i. 553.

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ion. à σκυλάξ, ακ, ὁ, catulus. Th. σκλάω, ὦ, f. σκῶ, latro, as. θ. 834.

Σκυλόσσωτες, a. i. part. pl. num. à σκυλόσας, σκῖ, verbi σκυλόω, idem cum σκλόω, vel σκλάω, ὦ, spolio. Them. σύλη, ης, ἡ, spoliunt. α. 468.

Σμύνεται, dat. pl. Ion. à σμύν, σκ, τὸ, arum examen. θ. 594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, parum, metrical causa. i. 358.

Σμερδαλίον, terribiliter, proprie visum, à σμερδαλί, idem quod σμερδνός, aspectu terri-

biliis. Them. μέρω, intueor. α. 341. 840.

Σοί, tibi, σοὶ δὲ αὐτῷ, pro σταινῷ, à συ, tu. i. 34. 56.

Σός, ἡ, ὄν, tuus, α. με. i. 631. α. 98.

Σπαργανίσαι, fasciis involutum, part. a. i. act. à σπαργανίζω, f. ἴσω, fasciis involuto, idem quod σπαργανόω.

Th. σπάργανον, fasciis. θ. 485.

Σπείρειν, serito, præf. inf. pro imperat. Ionicè, à σπείρω, f. εἰω, sero, semino, f. 2. σπάρω, p. ἴσπαρκα, a. i. ἴσπερα, a. i. inf. σπείραι, a. 2. ἴσπαρον, præf. m. ἴσπερα. i. 389.

Σπειώ, ὁ, Speo, nomen mul. q. d. in specu latitans. θ. 245.

Σπί, σκ, τὸ, spelunca, specus, antrum. θ. 301.

Σπέρμαίνω, γυνίω, severe proflariam, h. e. procreare liberos, redolet Hebraïsmum, posteri enim Hebræis dicuntur, semen, à σπέρμαίνω, idem quod σπείρω, f. εἰω, semino. i. 734.

Σπέρματι ἀρξάω, sementem incipere, σπέρματι, à σπέρμα, σκῖ, τὸ, semen. Th. σπείρω, sero. α. 444. 469.

Σπερχνόν, celerem, acc. à σπερχνός, ὁ, festinus: hoc à σπέρχω, idem quod σπέρχω, urgeo, à σπέρχω, festinare cogor. α. 454.

Σπῶδι, *festinat*, à σπῶδι, σπῶδι, acc. part. pro σπῶδι, f. σπῶσω, p. κα, præt. m. ἔσπῳδα. ε. 22.

Σπῆϊ, alii legunt, σπῆϊ, idque melius. Dativus sing. à σπῆϊς, εἶ, τὸ, *antrum*, pro quo poetæ per epenthesein ἔσπῳται, dicunt etiam σπῆϊ, & in dativo pro σπῆϊ, per synopen ἔσπῳται, pro σπῆϊ, dicunt σπῆϊ, per novam ἔσπῳται ἐπὶ νῆϊ. ε. 297.

Σπονδῆσι, *libaminibus*, dat. pl. Ionice pro σπονδαῖς, à σπένδω, *libo*, *promitto*, f. σπείσω, præt. m. ἔσπονδα. ε. 336.

Σταθμῶ, dat. sing. σταθμῶ ἐν ἡρώεσσιν, *in stabulo obscuro*, σταθμοῖσι, dat. pl. *stabulis*, à σταθμός, εἶ, ὅ, *stabulum*. Th. ἴσημι, sto. ε. 294.

Σταφυλῆσι, *uvæ*, dat. pl. à σταφυλή, ἥς, ἡ. Th. σταφίς, ἰδῶ, ἡ, *uva*. α. 300.

Σπῆχυς, *spica*, nom. pl. σπῆχυν, genit. pl. à σπῆχυς, υῶ, ἡ, *spica*. α. 290. ε. 471.

Σπιννομένη, *arctata*, Ionice, pro σπιννομένη, præf. part. f. g. à σπῖνω, *gemo*, & hoc à σπνός, εἶ, ὅ, Ionice, σπνός, *angustus*, *arctus*. ε. 160.

Στείχον, pro ἔστέχον, 3. pl. imperf. act. *incedebant*. Th. στείχω, eo, vado, f. ξω, p. χα, a. 2.

ἔστέχον. ε. 10. 690.

Σπινάχιζι, *ingemiscebat*, 3. perf. imperf. Ion. à σπινάχιζω. idem quod σπῖνω, *gemo*. Thema, σπνός, εἶ, ὅ, *angustus*. ε. 858.

Σπινόει, acc. pl. à σπινόεις, σπινόει, ὅ, *gembundus*. Th. σπνός, εἶ, ὅ, *arctus*. ε. 145.

Σπρί, privatur, pro σπρίται. Th. σπρίω, *privo*, f. ἔσπρω, & ἦσπρω, pro σπρίομαι, ἔμμαι, dicitur Poëtice σπρίομαι. ε. 209.

Σπεροπλῶ, per aphæresin, pro ἀσπεροπλῶ, *fulgur*, ab ἀσπράκλω, *fulguro*, & σπεροπής, *nomen proprium Cyclopi*. θ. 140. 845.

Στέφαν, pro ἔστέφαν, *coronarunt*, imperf. à στέφω, *corono*, f. ψω, p. φα, præt. pass. ἔστέμμαι. ε. 75.

Στήθεσι, Poëtice, pro στήθεισι, dat. pl. Ion. à στήθε, εἶ, τὸ, *pectus*. ε. 77.

Στήμνι, *stamine*, dat. sing. à στήμων, οἶ, ὅ, *stamen*. Th. ἴσημι, sto. 536.

Στήριξι, pro ἱστήριξι, *firmiter fixit*, a. i. ind. à στήριζω, f. ξω, a. i. ἱστήριξα. ε. 498.

Στήσασθε, *ordiat, faciat stare*, a. i. med. opt. στήσθω, *statuere*, fut. i. act. infinit. ab ἴσημι, sto. ε. 777. α. 114.

Σπῆρασι, & σπῆρασι, *validis*, dat. pl. à σπῆρας, *densus*, item, *rob-*

robustus. Th. στίβω, *calco*.
Quæ calcantur, condensan-
tur: quæ vero condensantur,
evadunt densiora, spissiora,
& proinde firmiora. hinc &
σιδάς, *calcitra*. α. 76.

Σπίγμω, *puncta*, nom. pl. à
σίγω, τὸ, *punctum*, à σίζω,
pungo, f. σίζω, p. ἴσιχα, p.
pass. ἴσισμα. α. 166.

Σπίχας, αἱ, *ordines*, à σίξ, σίχης,
ἡ, *ordo*. Th. σίχω, *ordine*
incedo, *more militum*, f. ξω,
α. 2. ἴσιχον. α. 170.

Στολίσας, *ornatè præparans*, α. 1.
part. à σολίζω, *amicio*, *appa-*
ro. Th. σίλω, f. λῶ, *apparo*,
orno. α. 626.

Στόμα, στόμα, τὸ, *os*. θ. 40.
α. 146.

Συναχίζεω, imperf. pass. verbi
συναχίζομαι, f. ἴσμαι. idem
quod σίνω, f. νῶ, *gemo*, *in-*
gemisco. Th. συνός, ὤ, ὁ, *an-*
gustus. θ. 159.

Στοιόεντες, *suëpñiosa*, acc. pl. à
στοίους, σιῶ, ὁ, *gemebun-*
dus. Th. συνός, ὤ, ὁ, *arctus*.
θ. 684.

Στρατός, ὤ, ὁ, *exercitus*. ε. 244.

Στυμόνα, acc. à στυμών, σιῶ,
ὁ, *nomen fluvii*. θ. 339.

Στυπώεις, dat. pl. à στυψ, *stra-*
tus, hoc à στυπνομι, *sterno*,
f. στώσω. Th. στυίω, ῶ, f. ἴσω,
sterno. θ. 798.

Στυφᾶται, *vertitur*, 3. præf.
ind. pass. à στυφάομαι. Th.
στίφω, f. ψω, *verto*, p. φω,
α. 2. ἴσφυον. ε. 526.

Στυγερή, Ionice, pro στυγρῇ,
horribilis, à συγέω, ῶ, f. σύξω,
odio prosequor. θ. 226.

Στυγερῆς, *invisus*, ex στυγρός,
horribilis, & ὠψ, ὠπός, ὁ,
vultus. ε. 194.

Στύξ, γῆς, ἡ, *Styx*, *nomen flu-*
vii. Th. συγέω, ῶ, f. σύξω, *ab*
inulit. σύγω, *odio prosequor*,
exhorresco. θ. 361. 805. ε. 308.

Σὺ, tu. ε. 27.

Σύς, *sues*, à σῦς, σὺς, ὁ, ἡ, *sus*,
pro quo ulatius, ὕς, ὕς, ἡ.
α. 177.

Σύλασκει, *vi spoliabat*, imperf.
Ionic. vel Poëtic. προἰσύλα,
à συλάω, ῶ, *spolio*. Thema,
σύλη, ης, ἡ, *præda*. α. 480.

Σύμμιξι, *coniugens*, à συμ-
μίγνυμι, *conmisco*. Them.
μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p.
μίμιχα. ε. 561.

Σύμπλασσι, pro σιανίπλασι,
conformavit, α. 1. ind. Ion.
à πλάσσω, & Attic. πλάττω,
f. ἄσω, p. πίπλασθαι, α. 1. pass.
ἱπλάσθαι. θ. 571.

Σύμφορ, ε, *comes*, à σιῶ, &
φέρω, *fero*, f. οἶσω. ε. 300.

Συμφρασσαῖ, *suggerent*, α. 1.
med. infinit. à συμφραζομαι,
simul delibero. Th. φραζέω, f.
σω, *dico*,

σω, dico, p. κα, α. 2. ἔρραδδν,
p. m. πίφραδα. 9. 471.

Σω, cum. σω κείνοισι, cum illis.
9. 628.

Σωαίκτω, 3. dual. plusq. per-
fecti, pro σωήκτω, irru-
bant, à σωαίωσω, una im-
petu feror. fut. σωαίξομαι,
præt. pass. σωήγμαι, plusq.
perf. σωήγμω, ξο, κθ. Th.
αίωσω, f. ξω, cum impetu
feror. α. 189.

Σωαντίον, occurrerint, 3. pl.
præt. sub. à σωαντίω, & hoc
ab αντίω, ω, f. ήσω, occutro.
Thema, αντί, præposit. pro.
9. 877.

Σωείχ, continebat, imperf. à
σώίχω, contineo. Th. έχω, ha-
beo, f. έξω, & χήσω, p. έχη-
κα, imperf. είχαν, α. 2. έχον.
α. 315.

Σωείχης, continue, adverb. à
σωςχίς, έ, ο, ή, continuus.
Th. έχω, habeo. 9. 636.

Σωινείκω, confertur, 3. præf.
ind. ab ενείκω, Poëtice, pro
ενέγκω. Th. φέρω, f. οίω, α. 1.
ήνιγκω. α. 440.

Σωήθεας, acc. pl. à σωήθης,
έ, ο, ή, consuetus. Thema,
ήθ, έ, π, mos. 9. 230.

Σωίςμω, Ionice, pro σωίεναι,
præt. inf. à σωίημι, com-
mitto, intelligo.

Σωίσαν, concurrerunt, una ive-

runt, 3. pl. imperf. act. ex
σώ, & είμι, eo, in imperf.
είν, είς, έ, ίτον, ίτλω, ίμω, ίπι,
ίσαν, α. 2. ίον. α. 383.

Σωοισόμεθα, congregiamur, 1.
plur. fut. 1. med. verbi συμ-
φέρω, f. οίσομαι. Thema, φέρω,
fero. α. 358.

Σωωχαδδν, adverb. confertim,
à σωίχω, contineo. Th. έχω,
habeo. 9. 690.

Συείχων, genit. pl. à σύειγξ,
ιχ, ή, tibia. Th. συείωσω,
sibilo. α. 278.

Συήράπιδν, consuevere, à ράπλω, f.
ψω, p. ήραφα. 1. 542.

Συοκιάσω, adumbrato, α. 1. inf.
act. à συοκιάζω. Th. οκιά,
ας, ή, umbra. 1. 611.

Συρφετόν, paleas, sordes corrasas,
tanquam à σύρω, f. ρω, traho.

Συών, aprorum, gen. pl. à σύς,
Doricè, pro quo ύς, suis.
α. 168.

Σφίον, ipsorum, vel ipsarum,
σφ', illos duos, pro σφί, ac-
cusativus dual. σφί, pro σφί-
σι. σφιν, pro σφίσιν. σφίας,
σφας, ipsos. 9. 144. 624.
α. 62.

Σφίπερον, suum, à σφίπερ, ε,
ο, suus. σφίπεροις, & σφίπέ-
ρησι, dat. pl. Th. έ, se, pro-
nomen. 1. 2. α. 247.

Σφίγ', pro σφίγξ, acc. à σφίγξ,
σφίγξς, ή. Th. σφίγξω, con-
stringo.

stringo.
Sphinx
Σφύρα, ας
Σχάδν, pr
Σχάτι, ας
ήρα, p
ήρας, co
part. a.
f. ίτω, p
ήσμαι
α. 418
Σώοι, se
σώζω,
σίσωσ
1. 37
Σώμα, α
α. 41
Σωρόν, α
υς.
α. 77

ΤΑ
tic
Ταλας
τιν
τεν
ο,
ν
Ταλ
α
Τ

stringo. Vide in *Calepino*,
Sphinx. §. 326.

Σφύρα, ας, ἡ, *malleus*. i. 423.

Σχάδιν, *prope*. α. 426. 432.

Σχέτλι, ας, ὁ, *miser*, χίτλια
ἔργα, *prava opera*. i. 185.

Σχίσσας, *conscindens*, *pro* χίσας,
part. α. i. *act.* à χίζω, *findo*.
f. ίσω, p. ἔχισα, p. *pass.* ἔ-
χισμαι, α. i. *pass.* ἔχισθην.
α. 428.

Σώζοι, *servavit*, *præf. opt.* à
σώζω, f. σω, p. σίστωκα, p. *pass.*
σίσσωμαι, α. i. *pass.* ἔσωθην.
i. 374.

Σώμα, αἶ, τὸ, *corpus*, σώματι.
α. 426.

Σωρὸν, *acc.* à σωρὸς, ὤ, ὁ, *acer-*
vus. hinc σωρδύω, *coaceruo*.
i. 776.

Τ.

ΤΑ, τάχα, πίδα, πίδα, πίδα. i. 266.
τάτ'. i. 396. ταί, *Poë-*
tice, *pro* αἶ. α. 162.

Ταλασρῶν, *genit. pl. laborioso-*
rum, à ταλασρῆς, *qui patient-*
ter opus facit, à τέλας, αν, ας,
ὁ, *miser*. Th. *παλάω*, *suffero*,
vel *τλήμι*, *fero*. i. 46. 789.

Ταλαχρόδι, *magnanimitas*, *qui*
animo res arduas perferre,
& *superare potest*, *ex* *παλάω*,
suffero, & *κροδία*, ας, ἡ, *cor*.
α. 424.

Ταλάρας, *cistas*, *acc. pl.* à τέλα-

ρ, ας, ὁ, *squmalus*, *in quo lana*
& *fusi*. Th. *παλάω*, *suffero*,
f. αἶσω. α. 293.

Ταλασίφρον, *genit.*
sing. à *παλασίφρων*, *cujus re-*
ctius omnia tolerat, *ex* *παλάω*,
suffero, & *φρίω*, *ens*, ἡ, *mens*.
§. 1012.

Ταμῆν, α. 2. *inf. act.* τέμνῃ, *pro*
τέμνῃ, & *τεμνέμεναι*, *Do-*
rice, *pro* τέμνῃ, *præf. act.* *in-*
finit. *pro* τέμνῃ, τέμνῃ, α. 2.
opt. med. verb. τέμνω, *seco*,
f. μῶ, p. τέτμηκα, α. 2. ἔτεμνῃ,
p. m. τέτομα. Sic & τέμνῃ, *per*
τμήσιν, *pro* ἀπὸ τέμνῃ. α. 2.
opt. m. i. 421. 423. 789. 805.

Τανύπιπλ, *longa, vestis*, à *πι-*
νύω, *idem quod* *πίνω*, *exten-*
do, & *πίπλον*. α. 83.

Τανύρριζ, *expandens radices*.
Epitheton arboris, *ut hoc in*
loco populi, *quæ radices in*
visceribus terræ diffundit,
in aëre vero ramos, à *πινύω*,
pro *πίνω*, *tendo*, & *ρίζα*, ἡ,
ἡ, *radix*. α. 377.

Τανυσίπιρ, *expandens alas*,
ex *πινύω*, *pro* *πίνω*, *extendo*,
& *πίρον*, τὸ, *ala*. i. 210.

Τανυσφόρ, *procera*, à *πινύσφυ-*
ρ, *ex* *πινύω*, *pro* *πίνω*, *ex-*
tendo, & *σφυρῶ*, *malleolus*
pedis, *qui festinat*, & *extensis*
passibus incedit. §. 364.

Τανύτετρα, *hirsutata*, *acc. sing.*
à *πα-*

ἀ πανόθειξ, *qui laxo capillo est*, ex πανύω, seu πίνω, *extendo*, & θειξ. *τειχός, ἢ, capillus.* i. 514.

Ταπωρόα, ταπωρότ', *ut primum.* Th. αἰ. i. 465.

Ταρτάρω, *Tartari*, gen. ἀ τάρταρῳ, ὡ, ὅ, in plural. τάρταρα, *quam anomaliam Scapula præterit.* θ. 807.

Ταρφίς, *crebra*, nom. pl. ἀ τάρφης, seu τάρφους, ἰ, ὅ, ἢ, *densus, creber.* Th. τάρφῳ, ἰ, τὸ, *densitas.* θ. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab αὐτοῖς, αὐτῇ, ταῦτ', *hic, hæc, hoc.* i. 27. θ. 75.

Ταύρι, ὡ, ὅ, *idem quod ταύρου, taurinus.* Th. ταῦρῳ, ὡ, ὅ, *taurus.* α. 104. θ. 832.

Ταφίων, *populi quidam dicuntur πέφιοι.* α. 19.

Τάφῳ, ὡ, ὅ, *sepulchrum*, ἀ θάπτω, ψω, *sepelio*, in a. 2. ἔπαφον. α. 477.

Τάχω, *mox*, adverb. ἀ ταχύς, *celer*, in acc. ταχύν, & τάχ', *pro τάχαι, ταχίως.* superl. *πέχιστα. ὡς πέχιστα, quam ocyssimè.* i. 85. 310. θ. 490.

Τάων, *Æolicè pro τῶν*, in g. f. ab articulo, ἢ. i. 824. α. 6.

Τ'. Vide κ'. i. 4. 7.

Τι respondet Latino *que*, & hinc est, ὅ. i. 3. 4. τι ἰδὲ, *atque.* θ. 624.

Τίω, acc. *Doricè, pro σίω*, ἀ σός, σή, σόν. Th. est σὺ, *Doricè* τὸ. i. 299.

Τίθηλε, *floruit.* præt. med. ἀ θάλλω. τίθηλε *pro τίθαλε metri causa.* hinc in part. med. *πιθαλήα.* θ. 902. i. 225.

Τιβνείωτῳ, *mortuum*, part. præt. act. *pro τιβνείωτῳ*, ἀ τίθνημι, *pro θνήσκω, morior*, f. 2. m. θανέμαι, a. 2. ἔθνηον, præt. τίθνητο, & τίθνητο, *ad formam ἔ τίθνητο.* *pro τιβνείως, mortuus.* Plato in Epist. *τιθνείως*, *Poëticè etiam τιβνείως*, p. m. τίθνηα. α. 454.

Τῶχῳ, ἰ, τὸ, *miuus.* i. 244.

Τέκω, & τέκ', a. 2. act. *pro ἔτεκε*, ἀ τέκτω, *pario*, τεκίαζ, a. 2. med. infin. Vid. ἔπτεκεν. θ. 53.

Τέκεσι, dat. pl. Ion. *pro τέκεσι*, ἀ τέκω, ἰ, τὸ, *fatus.* Th. τέκω, *pario.* θ. 478.

Τέκετο, *perperit*, 3. sing. a. 2. med. indic. *pro ἔτεκετο*, *metri causa abjicitur augmentum.* Th. τέκω, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκεν. θ. 308.

Τεκμαίρεται, *destinat*, 3. perf. præt. ἀ τεκμαίρομαι, *ad finem perduco, struo.* Them. τέκμαρ, τὸ, *finis.* i. 227.

Τέκνα, *liberi*, ἀ τέκνον, ὡ, τὸ, *filius.* Th. τέκω, *pario.* i. 233.

Τέχον,

Τίχθον, *perpererunt*, 3. pl. a. 2. aēt.
indic. προῖπχθον, à πῑλω, πα-
ριο. α. 6.

Τίχθς, εῑ, τὸ, *fatius*, *proles*, à
πῑλω. α. 216.

Τεκῡσα, *pariens*, part. a. 2. aēt.
ut & τεκὼν, à πῑτω, παριο.
α. 2. ἔτεχθον, p. m. τέτεχα.
θ. 471.

Τέκτων, σῑ, ὁ, *faber*, προ τδύχ-
των, à τδύχω, *fabricor*, f. ξω,
p. pass. τέτυσμα. ε. 25.

Τελαμὼν, ὦ, ὁ, *lorum ensis*.
Th. τελαάω, ὦ, f. αῖσω, *suffero*.
α. 222.

Τελείαθ, praef. inf. pass. τελίεαθ
ἔμελλεν, *perficienda erant*. à
τελίω, ὦ, f. ἰσω, p. χα, *ad fi-
nem perduco*, praet. pass. τε-
τέλεσμαι. ε. 271. θ. 552.

Τελείθωσι, praef. sub. à τελίθω,
(Poët.) *sum*. Thema τίλλω.
ε. 175.

Τελειθῶ, ὅ, ἡ, *nomen mul.*
θ. 358.

Τελείσσυμι, *peragat*, a. 1. opt.
aēt. à τελίω, f. ἰσω, *perficio*,
τέλεισεν, προῖτέλεισεν, a. l. aēt.
τελείσῃ, a. 1. subj. τετελει-
σμένῳ, perf. part. θ. 170.
α. 36. ε. 559.

Τελειῖσι, προ τελαῖσι, Doricè, à
τελίω. Th. τέλ, εῑ, τὸ,
finis. θ. 89.

Τελεσφόρ, *ad finem perdu-
cens vel perductus*, ex τέλ,

εῑ, τὸ, *finis*, & φέρω, *fero*.
θ. 740.

Τελευτῶ, acc. à τελευτῇ, ἡς, ἡ,
idem quod τελετῇ, finis, exi-
tus. Th. τέλ, εῑ, τὸ, *finis*.
ε. 331.

Τεληέσθ, gen. à τεληές, *per-
fectus*. Th. τέλ, εῑ, *finis*.
θ. 242.

Τέλας, εἰς, τὸ, *finis*, *exitus*. ε. 165.
216.

Τεμνέ, *lucio*, à τέμνω, εῑ, τὸ,
lucius. Th. τέμνω, μῶ, *seco*.
α. 58.

Τένδ, *arrodit*, 3. praef. ind. à τίρ-
δω, *rodo*, *arrodo*. ε. 622.

Τένοντι, accus. dual. à τένω, σῑ-
τ, ὁ, *tendo*. Thema est τέ-
νω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτεχα.
α. 419.

Τέξιαθ, *paritura*, fut. i. med.
infinite. à πῑλω, f. i. m. τέξο-
μαι, α. 2. ἔτεχθον, a. 1. pass.
ἔτιχθῶ, praet. m. τέτεχα. θ.
469.

Τεόν, *tuum*, à τῑός, ἡ, ὄν, *tuus*,
α, *um*, Doricè, προ σός, σῑ-
σόν. Th. σὺ, tu. ε. 339.

Τέρως, αἰ, τὸ, *prodigium*. θ.
744.

Τέρνω, accus. sing. à τέρνω, σῑ, ὁ,
tener, *mollis*. Th. τείρω,
vexo, *affligo*. θ. 5.

Τερμιόενται, *talarem*, acc. sing.
à τέρμιόεις, εἰ, *ad pedes us-
que demissus*. Thema τέρμα,
αἰ,

αἰ@, τὸ, *terminus, meta.*

ε. 335.

Τέρπει), 3. præs. ind. τέρποντ',
pro τέρποντο, delectabantur;
imperf. abjecto augmento.

Th. τέρπω, ψω, delecto. ε. 115.

Τέρπει, delectat, à τέρπω, f. ψω.
θ. 37. α. 47.

Τερπικέραυον, *fulminibus gau-*
dentem. à τέρπω, delecto, &
κέραυος, εἰ, ὁ. ε. 52. 271.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ,
tripudiis se oblectans, à τέρ-
πω, delecto, & χορός, εἰ, ὁ,
chorus, tripudium. θ. 78.

Τέρψις, ιως, ἡ, delectatio. Th.
τέρπω, delecto, f. ψω, θ. 917.

Τεσσαράκοντα, *quadraginta.* Th.
τέσσαρες, quatuor. ε. 383.

Τεσσαράκονταετής, *quadrage-
narius,* ex τεσσαράκοντα, *qua-*
draginta, & hoc à τέσσαρες,
quatuor, & ἔτος, εἰ, τὸ,
annus. ε. 439.

Τίπει), *extensus est,* præt. pass.
& τίπειτο, pro ἐτίπειτο, plusq.
perf. verbi πίνω, f. νῶ, p. τί-
πειτο, præt. pass. τίπειμαι. θ.
638.

Τετάρτη, *quarta,* dat. à τέταρτος,
εἰ, ὁ, *quartus.* Th. τέσσαρες.
ε. 798.

Τεπλισμύρον, perf. part. Vide
in τελείσαιμι. ε. 559.

Τεπμήνη, *honorata est,* per e-
penthesein Poëticam ππη-

μήνη, perf. part. pass. à τίω,
punio, *honoro,* f. ἴσω, p. ησ.
θ. 415.

Τεπμήνη), *honorata est,* à πμείω,
honoro. Thema, πῶ, *idem.*
θ. 449.

Τέτλαθ', *sustineas,* pro τέτλαθι,
per reduplicationem pro
τλήθι, α. 2. imperat. ab α. 2.
ἔτλω, verbi τλήμι vel τλάω,
per syncopen pro παλάω, f.
τλήσω. ε. 716.

Τέτμη, 3. sing. præs. subj. à τέ-
τμω, *sortior, invenio.* Vide
τέμνω, *seco.* unde τμήω, τμῶ,
& per reduplicationem (uti
placet Eustathio) τέτμω. θ.
610.

Τετοκῆς, *enixa,* præt. med. part.
à τέκω, *pario,* f. τέξομαι,
α. 2. ἔτεκεν, p. m. τέτοκε.
ε. 589.

Τέτορ', pro τέτορι, in dual. num.
τέτορις, *quatuor.* sic accipi-
tur à Poëtis pro τέσσαρες.
Videmus hic aptari nume-
rum dual. etiam non duali-
bus. ε. 696.

Τετραμμή@, *versus,* perf. part.
pass. à τρέπω, *verto,* f. ψω, p.
m. τέτροπα. ε. 725.

Τετρας, ἀδ@, ἡ, *quaternarius,*
τετραδί, τετραδί, acc. pro τε-
τραδά. Th. τέσσαρες, *qua-*
tuor. ε. 792. 796.

Τετρατέυφον, qui in quatuor
partes

- partes finditur, ex τετράς, Τήλε, procul, adverb. τηλὲ pro-
 αῖδος, ἡ, quaternio, & hoc à
 τέσσαρες, quatuor, & θρύπτω,
 frango, f. ψω, perf. pass. τέ-
 θρυμμα. i. 440.
- Τέτραϊς, per metathesin τέ-
 παρς, u, ὁ, quatuor. Th.
 τέσσαρες. i. 594.
- Τέτλιξ, ιγ, ὁ, cicada. a. 393.
- Τέτυκται, 3. perf. pass. à τίτυ-
 γμαι, verbi τέλλωμαι, sum.
 Th. τέλλω, ξω, fabricor. i.
 743. 750.
- Τέτυκτο, pl. perf. pro ἰτέτυκτο, à
 τέλλω, fabricor. Vide in τί-
 τυκ. a. 154.
- Τεῖς, Doricè pro τῖς, & hoc pro
 σῖς. Th. σὺ, tu. i. 328.
- Τεῖξε, a. i. ind. pro ἰτέξει, ut
 & τεῖξαν pro ἰτέξαν, a. i.
 act. 3. pl. τέλλειν, Ionicè, pro
 τέλλειν, 2. sing. fut. i. med.
 i. 399. 79. θ. 141.
- Τέλλα, τὰ, arma, τέλλει, pro
 τέλλει, τέλλει. a. 60. θ. 186.
- Τέλλον, machinans, à verbo
 τέλλω, εις, ει, fabricor, f. ξω.
 i. 263.
- Τέχνη, ης, ἡ, ars, τέχνη, Ionicè
 pro τέχνη. θ. 496. 863.
- Τεῶ, dat. à τεῖς, tuus. i. 23.
- Τῆ, hac, τῆς. i. 206. 633.
- Τηθύς, ὅ, ἡ, nomen mul. in
 acc. τηθύ. θ. 136.
- Τήκεται, liquefcit, à τήκω. θ.
 866.
- Τήλε, procul, adverb. τηλὲ pro-
 cul, idem cum τηλε, τηλοῦ. θ.
 785.
- Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gen-
 tis. a. 19.
- Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. pro τη-
 λεκλειτῷ, inclyti, à τηλη-
 κλειτος, ὅ, ὁ, est nomen viri.
 q. d. longè latèque celeberr-
 mus. ex τηλε, procul, & κλει-
 τος, inclytus. Th. κλείω, ce-
 lebros. a. 327.
- Τηλέσκοπον, eminens apparen-
 tem, ex τηλε, procul, & σκί-
 πωμαι, f. ψωμαι, video. θ.
 566.
- Τῆμος, τῆμος, τημῶ, pro
 τημῶ. Th. ἡμῶ, quum.
 i. 574.
- Τῶ, τῶδε, τῶν, τῶν, pro
 ταῖς. Ionicè ab ἡ. i. 12. 39.
 θ. 917.
- Τητᾶ, caveas, 2. perf. præf. à
 τητᾶμαι, ὄμαι. Th. τετᾶω, δ,
 f. ἦσω, privo. i. 406.
- Τι, interrogativum quare. i.
 205. a. 380. πῖ indefinitum
 aliquid. i. 88.
- Τίσκειν, honorabat, imperf.
 Poëtice pro ἴπει, à τίω, ho-
 noro, f. τίω. a. 9. hinc &
 τίται.
- Τίη, Poëtice pro τί, quid. θ. 35.
- Τίθησι, πθεῖσι, faciunt. πθίη
 præf. opt. i. 516.
- Τίθει, præf. part. πθίει, Ionicè
 Z pro

- pro πέναι, præf. inf. à πέν-
 μι, pono, a. 2. ἔθλω. s. 742.
 §. 397.
 Τῖνον, dat. casus, nomen viri.
 §. 984.
 Τίχι, Poëticè pro ἔπχι, im-
 perf. præf. verbi πικτω, pario,
 f. τέχομαι, a. 2. ἔτεχον, p. m.
 τέτοχα. §. 223.
 Τιμά, honorat. τίμα, imperf.
 pro ἱτίμα, honorabat. Th.
 πῶ, honoro. τίμησι, a. 1. ind.
 pro ἱτίμησι. §. 532.
 Τιμή, ἡς, honor. πμῶ, à πῶ,
 honoro. §. 203.
 Τιμνᾶ, puniri, præf. inf. idem
 quod τίῶ, πννυρῆμας, vin-
 dicantes, præf. part. Th. πῶ,
 punio. s. 802.
 Τίον, honorarunt. 3. pl. a. 2. aët.
 pro ἔπον, prima in a. 2. bre-
 vis est, cæteroquin longa, à
 πῶ, honoro. α. 85.
 Τίρωθος, nomen oppidi, τίρωθ',
 per apostrophum insolentem
 pro τίρωθον. α. 81. §. 292.
 Τίς, quis? interrogativum, ge-
 nit. πν. α. 72.
 Τίς, indefinitum in g. maf. qui-
 spiam. εἴ τις, si quis. in fœm.
 g. τίς, ulla, & in neutro τί,
 quod. s. 21. 188.
 Τισαίμεθα, ulsi fuerimus, 1. pl.
 a. 1. med. opt. à τίω, ulciscor,
 punio, f. τίω, a. 1. ἔπχα.
 §. 165.
 Τίον, ultionem, acc. à τίσις, ul-
 tio. Th. τίω, punio. §. 210.
 Τιταίνοντες, nocentes, acc. pl.
 præf. part. à πταίνω, idem
 quod τίω, punio, ludo. τίω,
 habet primam longam. Alii
 vertunt festinantes, à τείνω,
 sed sic prima foret brevis.
 §. 209.
 Τιτάνω, calce, gypso, dat. sing.
 à τίταν, s, η, calx. α. 141.
 Τιταρήσιον, Nom. propr. α. 181.
 Τιτῶσις, Titanes, posterī Sa-
 turni, πῆσι, dat. pl. & π-
 τῶσι, Poëticè à πταίνω, ul-
 ciscor, pœnas luo. Th. τίω,
 punio. §. 630.
 Τμηθεῖσα, cesa, a. 1. part. pass. à
 τέμνω, seco, scindo, f. 1. τέμνω,
 p. τίτμηκα, a. 2. ἔτεμνον, a. 1.
 pass. ἱτμήθην, præf. med. τί-
 τομα. s. 418.
 Τὸ, τόγ', & τόδε, articulus præ-
 posit. s. 483. 362. 50.
 Τόθ', pro τότε, tunc, & τόθεν,
 idem. α. 32. 76.
 Τοι, particula est enclitica, quæ
 adverbis vel conjunctioni-
 bus adnectitur: interdum or-
 natus tantum gratia. s. 106.
 Τοίγε, illi. s. 724.
 Τοῖο, Poëticè pro ὅ, ab ὁ, art.
 præpos. pro αὐτῷ. §. 493.
 210.
 Τοῖο, talis. Th. οἷο, qualis.
 α. 41.

- Τοῖς, ipsis, dat. pl. τοῖσι, paragoge Ionica, τοῖσιν, ab ὁ, ἡ, τὸ, artic. præposit. ε. 57. 170.
- Τοῖνον, parietem, acc. sing. ε. 730.
- Τοκῆι, dat. Ionicè, pro τοκέϊ, à τοκέϊς, parens, acc. τοκῆα, dat. pl. τοκέσιν, à πίκλῳ, f. τίξουαι, pario. θ. 155. ε. 186.
- Τὸν, quem, acc. ab ὁ, art. præp. ε. 32.
- Τόσϙ, & Poëtice τόσϙ, tantus. Th. ὅσϙ, & Poëtice ὅσϙ, ε, ὁ, quantus. ε. 658. α. 441.
- Τότε, τότε', pro τότε, tunc. Th. ὅτι, quando. ε. 563. 614.
- Τό, τ', hocque, artic. præposit. ab ὁ, ἡ, τὸ. ε. 358.
- Τοπαρϙ, idem quod παρϙ, Poëtice pro παρ ante, τοπαρῶσιν. ε. 182. θ. 394.
- Τοπρώτον, primum. Sic τὸ παρῶι, mane, τὸ κατῆμέραν, quotidie, eleganter præponitur, τὸ. ε. 485.
- Τῷ, & τῷδε, quo, art. præp. ab ὁ, ἡ, τὸ. ε. 33. 282.
- Τῷρ, & τῷτ', τῷθ', pro τῷρ, ab ἑτϙ, αὐτῇ, τῷρ, hic, hac, hoc. ε. 120. 360.
- Τῷνεα, quocirca, pro ὅτι ἐνεα, cujus gratia. ε. 49. θ. 88.
- Τῷς, hos, ab ὁ, art. præp. ε. 136.
- Τρεῖντῳ, timebant, 3. dual. imperf. act. pro ἰτρεῖντῳ, ad formam ἰνπῆντῳ, à τρεῖν, tre-
- mo, f. τρεῖν. α. 171.
- Τρεῖν, imperf. pro ἑτρεῖν, tremebant, à τρεῖν, tremo. α. 213.
- Τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres. θ. 148. 321.
- Τρέψας, convertens, & in acc. τρέψαντα, a. 1. part. act. τρέπω, verto, p. m. τίτρεπι. ε. 314. 414.
- Τραφίμῳ, Ionicè pro τραφῆν, a. 2. act. infin. à τρέφω, alo. f. θρέψω, p. τίτρεφα, a. 2. ἑτρεφον, p. m. τίτρεφα. θ. 480.
- Τραχῆα, aspera, f. g. à τραχὺς, ἑϙ, ὁ, α. 119.
- Τρίαι, Poëtice pro ἑτρεῖσι, expavit, à τρεῖν, expavesco. θ. 850.
- Τρίχι, abit, 3. præf. ind. à τρέχω, curro, f. θρέξουαι, perf. δέδραμεντα, a. 2. ἑδραμον, p. m. δέδραμε. ε. 217.
- Τρητοῖο, cavernosa, Poëtice pro τρητῷ, in fœm. g. à τρητῆς, ἑ, ὁ, perforatus. Thema, τρέων, pro quo ulitatum, πτρέων, perforo, f. τρήσω, dicitur & πτρέων, pro πτρέων, unde aor. 1. ἐπῆτρωα. θ. 331.
- Τρητῷϙ, genit. à τρητῇ, ἱϙ, ἡ, nomen mul. α. 355.
- Τρηχὺς, Ionicè pro τραχὺς, asper. ε. 289.
- Τελύουσι, atterunt, 3. pl. præf. ind. à τελέω, f. ψω, tero, at-

tero, p. φα, præt. pass. τέ-
τεμμαι, præt. m. τέτρεβα.
i. 249.

Τριχάρων, triceps, τρία χα-
ρῶνα, tria capita, ex τρεῖς,
οἱ, & αἱ, tres, & χάρωνι,
τὸ, caput. 9. 288.

Τριηκόντων, triginta, pro τριά-
κοντα. sunt enim ἀκλίστα. Th.
τρεῖς, tres. i. 694.

Τριηκίδα, acc. à τριηκίς, ἀδϙ,
ἡ, tricesima pars, τριηκοσίας,
trecentas, à τριακῆσσι, tre-
centi. Th. τρεῖς, tres. i. 764.
9. 715.

Τριθόνηα, nomen Minervæ.
α. 197.

Τρίπηχυ, tricubitalem, acc. à
τρίπηχυς, ex τρεῖς, & πῆχυς,
ως, ὁ, cubitus.

Τρίποδ', pro τρίποδα, tripod-
em, à τρίπους, οδϙ, ὁ, tri-
pes, τρίποδω, acc. tripe-
dale, à nominat. τρίποδης, &
ὁ, τρίπϙ, & ὁ, Æolice pro
τρίπους, οδϙ, ὁ, ex τρεῖς, tres.
& πῆς, ποδὲς, pes. α. 312.
i. 421. 655.

Τρίπολα, dat. sing. ter arato,
hinc τρίπολϙ γῆ, terrâ qua
ter aratro versa fuit, à τρεῖς,
tres, & πόλιω, uerto, aro.
9. 971.

Τρεῖς, ter, à τρεῖς, tres. i. 171.
250.

Τρεσινάδα, acc. à τρεσινάς,

ἀδϙ ἡ tertius nonus dies
mensis, h.e. vigesimus septi-
mus, ex τρεῖς & ἐννέα, novem,
ἐννὰς, ἀδϙ, ἡ, & εἰνὰς, ἀδϙ,
ἡ, nonus dies. i. 812.

Τρεσκαυδεκάτιω, h. e. tricesi-
mum. ex τρεῖς, tres & δέκα,
decem. i. 778.

Τρεσπίθαμον, à τριπταμή, ἥς, ἡ,
σπίθαινα, ein spanne/ quan-
tum longissimo digitorum
porrectu complecti licet. i.
424.

Τρεισιχί, triplici serie, adverb.
ex τρεῖς, seu τρεῖς, tres, &
εἰχῶ, ἔω, ordine eo. 9. 727.

Τρίτον, tertium, pro τρίτον,
dicitur etiam τρίπλοον. Th.
τρεῖς, tres. i. 142.

Τριτοχόρεια, nomen mul. 9.
924.

Τρίχης, pilis, à nominat. Τρίχῃ,
τρίχης, ἡ. α. 391. in dat. pl.
Τρίχῃ. i. 537.

Τροίω. Τροίαν, à τρώς, τρώες,
ὁ, Trojanus. i. 164.

Τροπή, conversio, τροπᾶς, acc.
pl. ubi as corripitur per li-
centiam Poëticam, quam
vocant συλλύω. i. 477. 562.

Τροχαλὸς, ινσινυς, metaphora
desumpta à rota. Th. τρέχω,
curro. i. 516.

Τρυγηήρων, gen. pl. à τρυγη-
τήρ, ἥρϙ, ὁ, vindemiator,
h. e. qui vina demit, à τρυ-
γᾶν,

ΤΡ. ΤΥ. ΤΩ. ΤΑ. ΥΒ. ΥΓ. ΥΔ. ΥΕ. ΥΙ. 357

ζάω, *fruges carpo*. item, per
syn. gen. *vindemio*. Thema,
τρύγη. ες, υ, triticum. α.
293.

Τρυφάλειαν, *galeam*, q. τριφά-
λον, à triplici cono. Th. φα-
λός, ε, ό, conus galeæ. α. 199.

Τρύχουσιν, *absument*, à τρύ-
χω, idem quod τρύω, *attero*.
ι. 303.

Τυών, *tu*, pro Dorico, τὸ, &
hoc pro σὺ, *tu*. ι. 10.

Τυπείς, *percutissus*, α. 2. pass. à
τύπω. α. 362.

Τυρσηνοῖσιν, dat. pl. *Tyrrhenis*,
nomen populi. θ. 1015.

Τυτθός, ε, ό, *parvas*, & τυτθόν,
pauculam. Adv. Neutra po-
nuntur pro Adverbiis. Th.
τυτθός, ε, ό, *parva*. ι. 467.

Τυφάονα, acc. à τυφάων, ον, ό,
nomen proprium viri, τυ-
φάονιον, nomen proprium
loci. θ. 306. α. 32.

Τυφωί, genit. τυφώδης, no-
men est gigantis. θ. 869.

Τύχη, nomen proprium mul.
θ. 360.

Τυχόντι, *ei qui obviam fuerit*,
part. α. 2. act. à τυχεῖν, *sum*,
evenio, *incido*. f. τούξαμαι,
2or. 2. ἔτυχον, p. πέταχα.
θ. 973.

Τάγ', *hi*, dual. num. ab ό, *hic*.
ι. 473. sed τὰ, dat. singul.
ι. 279.

Τάν, & τὰ, με, genit. pl. ab ό,
ή, τὸ, *hic*, *hæc*, *hoc*. ι. 333.
244.

Τὰς, *sic*, pro ἔτως, per aphære-
sin. Th. ἔτως, ε, ό, *hic*. α. 219.

Υ.

Υ'Αδης, *stella septem in cor-
nibus tauri, qua quum
oriuntur aut occidunt, plu-
vias excitant*, ab ὕω, *pluo*.
ι. 613.

Υβείς, ὕβει, ὕβειν, ὕβεις,
injuria. Hinc est ὕβειζω,
contumelia afficio. unde est,
ὕβειτης, ε, ό, *insolens*, pro-
tervus. in acc. ὕβεισιν. ι.
212 θ. 307.

Υγρός, ε, ό, *humidus*: hinc ὕ-
γραίνω, *humecto*. ι. 623.

Υδεις, *aqua*, dat. cas. ab ὕδω,
ι, τὸ, Poëtice, pro ὕδωρ,
aqua. ι. 61.

Υδρῶ, Ionice, pro ὕδραν, Hy-
dram, ab ὕδωρ, αἶ, τὸ, a-
qua. θ. 313.

Υδωρ, *aqua*, genit. ὕδατ.
ι. 194.

Υἰ, *pluit*, 3. præf. ind. ab ὕω,
pluo, f. ὕσω. hinc ὕετις, ε, ό,
pluvia. ι. 550. 543.

Υἱ, à nominativo ἡῖς, *filius*, in
genit. ἡῖ, & contractè
ἡῖ, in dat. ἡῖ, & contractè
ἡῖ. α. 150. ἡῖς, ἡῖς, ad for-
mam βασιλῆς, ab ἡδός, *filius*.

vox hæc variè declinatur, in
3. simpl. itemque in 2. & 3.
contractorum. §. 368.

Υἱός, ὅ, *filius*. §. 526. 532.

Υἷλη, ης, ἡ, *sylva*. hinc ὑλήεις,
εἴς, *sylvosus*, ὑληέσσης.
§. 1010.

Υἱληγίται, *qui in sylvis dor-
miunt*, nom. pl. ab ὑληγίτης,
ex ὑλη, ης, ἡ, *sylva*, & γίτη,
levis. confer supra ἡμιρό-
γηϊς, *qui toto die dormit*.
i. 527.

Υλοθῆμι, υ, *casor lignorum*.
hinc & ὑλοθῆμιω, *ligna in
sylvis cado*, ab ὑλη, *sylva*,
& τέμνω, *seco*, f. μέ, p. m.
πέττω. i. 420. 805.

Υλοφάγιο, genit. Ion. ab ὑλο-
φάγος, *qui sylvas deperasci-
tur*, ab ὑλη, *sylva*, & φάγω,
edo, a. 2. ἔφαγον. i. 589.

Υμεῖς, vos, à σὺ, *tu*. hinc ὑμέ-
περ, *vester*. §. 963.

Υμῆραις, *hymeneus*, ab ὑμῶν
εἶς, ὁ, *pellicula*, *qua foetus
involvitur*. a. 274.

Υμμι, vobis, Æolice, pro ὑμῖν.
ὑμῶν, pro ὑμῖν περ. §. 662,
ω. 328.

Υμνέω, *celebro*, *laudo*, f. ἤσω,
ὑμνεῖσθαι, Poëtice, pro ὑμ-
νέσθαι, pl. part. præf. f. g.
ὑμνήσῃ, a. i. act. subj. ὑμνέσθαι,
Dorice, pro ὑμνεῖσθαι, ὑμνέσ-
θαι, part. præf. f. g. pl. num.

pro ὑμνεῖσθαι, Dorice, ab ὕμ-
νος, *hymnus*, *carmen*. Th.
ὑδω, *celebro*, *cano*. i. 2. §.
11. 33.

Υμνος, υ, ὁ, *carmen*, ab ὑδω,
celebro, ὑμνω, *carmine*. i. 655.

Υοι, *pluat*, præf. opt. Vide in
ὑει. i. 486.

Υπὲρ, præposit. pro ὑπὸ, Poë-
tice, ubi redundat. a. 71. 278.

Υπαλάσσειν, *subterfugere*, scil.
debes, (a. i. med. infin. Th.
ἀλίω, *molo*, *vito*, Poëtice,
ἀλύω.) i. 555. ὑπαλύσειν,
evita. i. 758.

Υπαλύξαι, *effugere*, a. i. act. in-
fin. ab ὑπαλύσκω, f. ὑπα-
λύξω. Thema, ἀλίω, *vito*.
a. 304.

Υπιδέκθαι, *suscepit*, pro ὑποδέ-
κεσθαι, 3. sing. plusq. perf. pass.
habet significationem me-
diam, ab ὑποδέχομαι, *ζομαι*,
præf. ὑποδέδμεναι, *suscepi*.
Th. δέχομαι, f. *ζομαι*, *capio*.
§. 513.

Υπὲρθετο, *instruxit*. 3. sing. a. i.
med. indic. ab ὑπερθέμι,
suppono. Th. πέθεμι, *pono*.
§. 175.

Υπεκφεύγει, *effugiat*, a. 2.
opt. ab ὑπεκφεύδω, *clam
effugio*. ab ὑπὸ, ἐκ, *ἐξ*, &
φεύγω, *fugio*. a. 42.

Υπὲρθετος, *adversarius*, ab
ἐναντίος, *oppositus*. Thema,
ἀντί

- αἰνῇ, praepositio, pro. α. 347.
 Υ' πνερθε, ab ἵνερθε, *infra*. Th.
 ἵερα, ας, ἡ, *terra*. α. 410.
 Υ' πνεήλυξε, *evitavit*, α. 1. ind
 Th. αλύω, unde αλύσω, f.
 ξω, α. 1. ἡλύξα, ας, ε. θ. 615.
 Υ' πνε, praeposit. pro, *supra*. ε. 45.
 Υ' πνεβάλλων, *superans*, praef. part.
 Thema, βάλλω, jacio, f.
 αλά, p. βέβληκα, α. 2. ἵδα-
 λον. ε. 487.
 Υ' πνεβάσια, ας, ἡ, *transgressio*,
 Poëtice, pro υπέρβασις, ab
 υπερβαίνω, *transgredior*. Th.
 βαίνω, εο, f. βησομαι, α. 2.
 ἵδλω. ε. 825.
 Υ' πνερίον, *violentus*, omnem
 vim excedens, ex υπέρ, *su-*
pra, & βία, ας, ἡ, *vis*, *robur*,
 unde est Latinorum, *super-*
bis. θ. 139.
 Υ' πνερηφανής, & υπερήφανον. α,
 ὁ καὶ ἡ, *superbus*, *conspicius*
super alios; ut υπερήφανα
 τέκνα, *superba proles*, ex
 υπέρ, & φαίνω, f. αὐά, p. πί-
 φαίτω, ostendo, in lucem
 edo. θ. 149.
 Υ' πνερώμε, ορ, ὁ, *superbus*,
 Thema, αἰνής, αἰνδρός, ὁ, *vir*.
 θ. 995.
 Υ' πνερην, seu ὑπνερην, *supra*. Th.
 υπέρ, *super*. ε. 543.
 Υ' πνερθυμ, ὁ, *magnanimus*.
 Thema, θυμός, α, ὁ, *animus*.
 θ. 937. 719.
- Υ' πνερθόν, *superluminare*. Th.
 θύρα, ας, ἡ, *janua*. α. 271.
 Υ' πνερσιόδα, gen. Aeolice, pro
 υπερσιόδα, ab υπερσιόδα, ας,
 ὁ, nomen gentis. θ. 1010.
 Υ' πνερίον, genit. ab υπερίων,
 nomen viri. θ. 134. 374.
 Υ' πνεκύνδα, acc. ab υπερκύνδα,
 αὐά, ὁ, *gloria superemi-*
nens. Them. κύνδα, ε, τὸ,
gloria.
 Υ' πνεμύριον, *prepotentis*, ab ὑ-
 πνεμύρης. Th. μύριον, ε, τὸ,
animus. α. 413.
 Υ' πνε, α, ὁ, *pistillum*, vete-
 res mortario usi fuerunt pro
 molis. ε. 421.
 Υ' πνεόπλη, genit. ab υπερόπλη,
insolens, *cujus robur arma*
superat. Th. ὄπλον, α, τὸ, &
 in pl. τὰ ὄπλα, *arma*. θ. 516.
 Υ' πνεση, *pollicitus erat*, α. 2. αἶ.
 ab ὑψίσημι, suppono. Them.
 ἵσημι, *statuo*, f. ἡίσω, α. 2.
 ἵδλω. θ. 402.
 Υ' πνερτα, *supremas*, *superl.* ab
 υπέρ, *super*, comp. υπέρτα-
 ρον, *superior*, ab υπέρτατον,
 dicitur etiam ὑπάλ, per
 syncopen, *Consul*. ε. 8.
 Υ' πνερηθῖς, *congressa*, α. 1. part.
 pass. pro υπερηθεῖσα, ab
 υπερινάω. Th. ἄνῃ, ἡς, ἡ, *le-*
ctus. θ. 374.
 Υ' πνεσων, *prominebant*, imperf.
 ab ὑπνέμι, *subsum*. α. 266.

Υ' π̄⊙, υ, ὀ, somnus, ὕπνω.
ε. 116.

Υ' πὸ, & ὑφ', à vel sub. præposit.
α. 63. 367.

Υ' ποδδείκας, subveritus, part.
a. 1. act. δ, ingeminatur me-
tri causa, ab ὑποδίδω. Th.
δίδω, timeo, f. δείσομαι, p.
δίδωκα. α. 98.

Υ' πεκασφύγη, a. 2. act. subj. alii
ὑπεκασφύγῃ, a. 2. act. opt.
effugerit, à φάγω, fugio, f.
φάξομαι, a. 2. ἐφύγῃ. α. 42.

Υ' ποδμηγεῖσα, subjugata, parti-
cipium, a. 1. pati. ab ὑπο-
δμάομαι, f. ἡσομαι, p. δέδμη-
μαι, pro ὑποδαμάομαι. Th.
δαμάω, α, domo. α. 53.

Υ' πεκυσσάμην, duplicatur me-
tri causa, part. a. 1. med. ab
ὑποκύομαι, sio gravidā. Th.
κύω, f. σω, in utero fero.
θ. 308.

Υ' πόδω, torva, adverb. ponitur
ἐπὶ ῥήματι κῶς, ὑπόδω, pro
ὑπόδω, per epenthesein θ δ.
Th. ὀράω, f. ἄσσω, p. ὥρακα,
& Att. ἐώρακα. α. 445.

Υ' πολαμπής, neutr. ab ὑπολαμ-
πής, sublucidus. Th. λαμπω,
f. ψω, luceo. α. 142.

Υ' παλῶτο, fuge, pro ὑπαλῶτο,
præf. imperat. ex ὑπὸ & ἀ-
λῶομαι. Thema est ἀλῶω,
molo, item vito. ε. 758.

Υ' π̄⊙, υ, ὀ, somnus. θ. 212.

Υ' πόποις, quæ liberos habet, à
πόπις, ι⊙, ἡ, vitula. ε. 601.

Υ' πὸ τὰρταροι, sub tartarum de-
trusi. Th. τάρταρ⊙, υ, ὀ,
tartarus. θ. 851.

Υ' προσδωιδύων, irruentibus, præf.
part. verbi σάω, agito, idem
quod σείω. α. 373.

Υ' προχόμῃ⊙, part. a. 2. med. ab
ὑπὶχομαι, promitto, f. ὑπο-
σχίσσομαι, p. ὑπὶχνημαι, a. 2.
m. ὑπεχόμην, ab ὑπὶχῃ. Th.
ἔχω, habeo. θ. 170.

Υ' προχθῆνιοι, subterranei, nom.
pl. ab ὑπὸ sub, & χθῆν, terra.
ε. 140. θ. 304.

Υ' ποδῖξεται, suscipit, f. 1. m. ab
ὑποδῖξομαι. f. ξομαι. à δέχο-
μαι, capio. θ. 419.

Υ' σμῖνῃ, ἡ, pugna. Th. μῖνῃ,
maneo. α. 178.

Υ' στρ̄⊙, υ, ὀ, posterior, sequens.
ε. 349.

Υ' φανς, texebat. imperf. act. ab
ὑφαίνω, idem quod ὑφαίνω,
texo. α. 28.

Υ' φήσων, aliquanto minor ὅ-
junior, q d subminor, ab ὑπὸ,
& ἡτῶν, vel ἡσων, ον⊙, ὀ,
ἡ, minor. α. 258.

Υ' ψηλός, ἡ, ὄν, altus, α, υm,
ab ὕψ̄⊙, ε⊙, τὸ, altitudo.
α. 440.

Υ' ψεβρέτης, υ, ὀ, altitonans,
ex Adverbio ὕψ̄, alte. The-
ma ὕψ̄⊙, ι⊙, τὸ, alti-
tudo,

tudo, & βρέμω, *fremo*, *resono*. i. 8.

ΥΨίζου, *altijugus*, ex υΨι, *alte*. Th. υΨ, ι, τὸ, *altitudo*, & ζυγός, *jugum*. Th. ζεύγνυ, *jungo*. i. 18.

ΥΨίγμ, *altè comatus*. Epith. *quercus*, ex υΨι, *altè*. & κῆμη, *h*, *coma*. α. 376.

ΥΨιέδοντ, genit. ab υΨιμέδων, *in alto regnans*. ex υΨι, *altè*, hoc ab υΨ, ι, τὸ, *altitudo*, & μέδω, *impero*. θ. 529.

ΥΨόθεν, & υΨ, *altè*, *adverbia*. Th. υΨ, ι, τὸ, *altitudo*. i. 847. 549.

Φ.

Φαίδων, *Phaëtonta*, nomen viri. φαίδων, οἶ, *lucidus*. præf. part. q. d. *lumen currens*. à φαίδω, idem quod φαώ, *luceo*. θ. 760.

Φαείη, *lucet*, 3. præf. ind. act. à φαίνω, *luceo*. Th. φαώ, *luceo*. i. 52. θ. 372.

Φαεινός, ὁ, *splendidus*. à φαίνω, idem quod φαίνω, *splendo*. α. 225.

Φασίμβροτος, genit. à φασιμβρότ, *lucem hominibus praebens*. à φαώ, *luceo*, & βροτὶς, *mortalis*. θ. 958.

Φαίδρυς, ὁ, ἢ, *illustris*. Th. φαίδρως, ὁ, *hilaris*. θ. 940.

Φαιδρυνά, *ablue*, præf. inf.

pass. à φαιδρύνω, *nitidum reddo*. Th. φαίδρως, ὁ, *alacer*. i. 751.

Φαινομένη, *apparentem*, præf. part. pass. à φαίνω, *ostendo*, *facio apparere*. φαίνεται, *ostendite*, φαίνω pro ἵφαινω, *exse- rebat*, imperf. Ion. Vide φαίνειν. θ. 443. 689.

Φάλαγγας, acc. pl. φάλαγγ, ἡ, *acies quadrata*. θ. 935.

Φάληρον, nomen viri. α. 180.

Φανείη, *apparuerit*, 3. sing. a. 2. pass. ut & φανῇ, 3. sing. a. 2. pass. sub. φανείσθαι, part. a. 2. pass. verbi φαίνω, *in lucem profero*, f. φανώ, a. i. ἵφηναι, p. πίφασθαι, p. pass. πίφαμαι, a. 2. pass. ἵφάνλω. i. 456. 596.

Φά, ι, τὸ, *lumen*, à φαώ, *luceo*. i. 154.

Φαρίσσι, dat. pl. Poëticus, à φάρ, ι, τὸ, *vestis exterior*, *palla*. i. 195.

Φαρίττω, acc. Ion. φάρ, τὸ φέριον, *quia sagitta in ea feruntur*. α. 129.

Φάρμακον, ὁ, τὸ, *remedium*, accipitur etiam pro *veneno*. i. 483.

Φασί, & φασὶν, *ajunt*, 3. pl. ind. præf. à φημι, *dico*. i. 801.

Φάσις, nomen fluvii. θ. 340.

Φάσκε, *dictitabat*, imperf. pro ἵφην, Poërice, ab inusit. φά-

- σκα, Sic φαίσκε (ἰλιάδ. β. v. 60.) pro ἔστ. θ. 209.
- Φαῖς, *celebris*, φατειδς, *enarrabilis*. & in genit. pl. φατειῶν. Th. φημι vel φάω, *dico*. ε. 3. α. 144. 161.
- Φάρ, a. 2. med. pro ἔφαθ, ad formam ἑστέμην, ασο, ἔφαρ. Th. φημι, vel φάω, *dico*. α. 115.
- Φείδω, *parcas*, præf. imperat. m. Ion. pro φείδω, verbi φείδωμαι, *parco*, f. φείσομαι, p. πίφεισομαι. ε. 602.
- Φειδῶ, ὁ, ἡ, *parsimonia*. 4. contract. hinc φειδωλή, *parca*. ε. 367. 718.
- Φερβέω, Ionicè pro φέρβειν, *pasce*, præf. inf. à φέρω, f. ψω, *pasco*. ε. 375.
- Φερίεω, epitheton cochleæ, *domiporta*. à φέρω, *fero*, & οἶκ, *domus*. ε. 569.
- Φερίεω, ε, ὁ, ἡ, *almus*. à φέρω, *fero*, & βίω, ε, ὁ, *vita*. θ. 693.
- Φερεσάκας, *ferentes scuta*. scutiferos, à φερεσάκης, hoc à φέρω, *fero*, & σάκ, ε, ὁ, τὸ, *scutum*. Th. σάτιω, *onero*. α. 13.
- Φέροειν, *gererent*, 3. præf. ind. opt. φέρουσα, præf. part. φέρετ'. pro ἑφέρου, 3. pers. imperf. φερέμεν. Ionicè pro φέρειν, à φέρω, *fero*, f. οἶσω, a. 1. ἕνεγκε, p. m. ἤνεχα. α. 150. ε. 213.
- Φέρουσα, ης, ἡ, *nomen Nymphae*. θ. 248.
- Φέρτατος, *superl. praestantissimus*. à φέρω, φέρτερος. ε. 49.
- Φέρον, φέρουσα, *ferens* præf. part. Vide in φέροισιν. θ. 202.
- Φόγισσι, *fugientes*, præf. part. f. g. pl. num. à φόγω, *fugio*, φόξισσι, f. i. inf. a. 2. ἑφυγον. p. m. πίφυγα. ε. 618. α. 112.
- Φῆ, *dixit*, pro ἔφη, a. 2. vel imperf. à φημι, *dico*. θ. 550.
- Φηλήτης (alii φιλήτης) *furibus*, dat. pl. Ion. à φιλήτης, ε, ὁ, *fur*. hoc à φίλος, ε, ὁ, *amicus*. sed φηλήτης, ε, ὁ, *impostor*, à φῆλος, ε, ὁ, *impostor*. hinc φηλίσ, *decipio*. ε. 373.
- Φήμη, ης, ἡ, *fama*. à φημι, vel φάω, *dico*. ε. 759.
- Φημι, *dico*, præf. ind. ἑφλω, a. 2. hinc φημίζω, *divulgo*, *dico*. ε. 654. 762.
- Φημέω, *antevertens*. part. a. 2. med. à φῆω, *prevenio*, f. φῆσω, a. 1. ἑφθασαι, a. 2. act. ἑφθλω. a. 2. med. ἑφθήμεν, ad formam ἑστέμην. ε. 552.
- Φθίζοντες, pro ἑφθίζοντες, *sonabant*, imperf. à φθίζομαι, *loquor*, φθιγγα, a. 1. med. Ionic. præf. pass. ἑφθεγγα, præf. m. ἑφθογγα. θ. 831.
- Φθείρουσι, *perdunt*, 3. pers. pl. ind. præf.

πράξ. à φθείρω, f. ἔφειρα, p. ἔφειρα, a. 1. ἔφειρα, a. 2. ἔφειρον, p. m. ἔφειρα. Th. primum φθίω. §. 876.
 Φθίνω, *perceo, deficio*, πράξ. ind. hinc in genit. part. φθιόντων. §. 59. 1. 796.
 Φθισιῶσα, acc. sing. à φθισιῶσα, *perdens viros*, epitheton bello congruentissimum, à φθίω, *corrumpo*, & αὐτὸς, *vir*. §. 431.
 Φθονί, *invidet*, 3. pers. πράξ. ind. à φθονίω, *invideo*, f. ἦσω, p. ἔφθονηκα. Th. φθόνῳ, & ὁ, *invidia*. 1. 26.
 Φίκιον, acc. à φίκιῳ nomen montis. ex ἴφι, *fortiter*, & κίω, *incedo*, quia ardui montes summis viribus sunt superandi. α. 33.
 Φιλήτησι, *furibus*, dat. pl. pro φιλήταις, à φιλήτης, & ὁ, *fur*. Th. φίλῳ, *amicus*. 1. 373.
 Φίλῳ, & ὁ, *amicus*. φίλα & φίλων pl. §. 304. 182.
 Φιλεῖ, *amat*, 3. πράξ. ind. à φιλείω, f. ἦσω, p. πefίληκα, πράξ. m. πέφιλα. 1. 15. 298. 340.
 Φιλειῶται, Doricè pro φιλεῖν, 3. pl. πράξ. à φιλείω, *amo*. Th. φίλῳ. §. 97.
 Φιλυρίδης, nomen gentile. §. 1002.
 Φιλομμηδῆς, ἑῷ, ὁ, καὶ ἡ, *amans*

risus. die gern lachet/ Poët. *geminant* μ. ex φίλῳ, *amicus*, & μειδίω, *rideo*. θ. 989.
 Φιλομμηδία, acc. sing. à φιλομμηδῆς, ἑῷ, quæ amat genitalia, à φίλῳ, & μῆδῳ, ἑῷ, *cura*, & μῆδία πῆ, πῆ αἰδῶσα *prudenda*. In carminis dimensione hic legendum φιλομμηδῆ. §. 200.
 Φιλότης, ἡ τῷ, ἡ, *amicitia*. Th. φίλῳ, ὁ, *amicus*. §. 651.
 Φίλῳ, *chari*. genit. à φίλῳ, & ὁ, *amicus*. §. 180.
 Φίλῳ, *amico*, dat. sing. ut & φίλῳ, in f. g. φίλοιςιν, & φίλῳσι, dat. pl. Ion. §. 283. 162. 1. 368.
 Φίλῳ, *charior*, comparat. pro φιλόπῳ, in superl. φίλῳ, à φίλῳ, & ὁ, *amicus*. α. 78. 1. 307.
 Φλεγέθων, *ardentis*, genit. part. præs. à φλεγέθω, ex φλέγω, *uro*, & ἦω, *curro*. §. 846.
 Φλεγόας, *aquila*, genit. Æolicus à φλεγόας, & ὁ, *aquila*. ἀπὸ τῷ φλέγει καὶ λαμπερὸς εἶναι. α. 134.
 Φλόξ, γῆς, ἡ, *flamma*, à φλέγω, ἔω, *uro*. §. 697. 859.
 Φόβῳ, *timor*, à φόβομαι, in πράξ. med. πίφοβα. α. 144. 155.
 Φοβέσκειν, 3. pl. imperf. Poëticè pro φόβειν, à φοβέω, ὦ, *timore*

rem injicio, terreo. φοβίσματα, ἔμα τιμω. Th. φοβίσματα, timo. α. 162.

Φαῖδρος, φαῖδρος, purnus, lucidus. estque Apollinis epitheton: & φαῖδρος, nomen Dex. θ. 404.

Φαινιχίς, φαῖνιξ, punicus. à φαῖνιξ, ἵκς, ὁ, palma arbor, color ruber. α. 194.

Φοιτῶσι, à φοιτῶ, ventito, frequento, f. ἦσιν, p. ἦσιν. ε. 103.

Φόρος, cædem, à φέρω, & ὁ, cædes, à φέρω, occido, unde præter. med. πέφορα. θ. 228.

α. 17.

Φόρκυ, Phorcó, dat. sing. nom. propr. θ. 270.

Φόρκυ, genit. à nominat. φόρκυ, ἴω, ὁ, & φόρκυ, nomen monstri marini. in acc. φόρκυ, in dat. φόρκυ, pro φόρκυ. θ. 237.

Φόρμις, dat. ἡ φόρμις, ἴσθι, cithara, testudo. α. 280.

Φορμός, ἔ, ὁ, sporta. ε. 480.

Φορπίς, imposito, præf. inf. pass. verbi φορπίζω, onero, f. σιν, p. πέφορπια. Th. φόρπυ, & ἡ, οπια. ε. 688.

Φόρπυ, & ὁ, οπια, hinc φορπίον, & τὸ, οπια. φορπία, φορπία, pro φορπία, οπια. ε. 642.

Φόως δὲ, in lucem, à φῶς, idem quod φῶς, ὅτι, τὸ, lux. Th. φῶς, luceo. θ. 669.

Φρεδρασιών, dat. pl. Ion. pro

φρεδρασιών, à φρεδρασιών, ἡ, consilium. Th. φρεζω, f. σιν, dico. ε. 243.

Φρεζιάω, cogitare, præf. inf. φρεζιάω, 3. dual. α. 1. act. Ion. φρεζιάω, pro φρεζιάω, φρεζιάω, pro φρεζιάω. 3. sing. α. 1. med. opt. φρεζιάω, part. α. 1. med. dii, pro φρεζιάω, metri causa, φρεζιάω, considero. Th. φρεζιάω, dico, f. σιν, p. ἡ, α. 2. ἔφρεζιάω. ε. 365. θ. 892. α. 218.

Φρεσι, & φρεσιν, præcordiis, mente, dat. pl. à φρεσι, mens. ε. 47. 389.

Φρεσι, horret. 3. præf. ind. φρεσι, contremisco, f. ἔω, p. ἡ. φρεσι, pro φρεσι, φρεσι, pro ἔφρεσι, imperf. α. 171. ε. 510.

Φροῖν, sapio, cogito, f. ἦσιν, p. πέφρονη. Th. φροῖν, εὐδς, ἡ, mens. ε. 200. θ. 461.

Φύγεις, effugeris, α. 2. opt. act. à φάγω, fugio, f. φάγομαι, α. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα. ε. 682.

Φυλὴ, naturam, indolem, à φυῆ, ἡ, Them. φύω, nascor. α. 88.

Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, α. 1. ὁ, ἡ, custos. Th. φυλάσσω, custodio. ε. 122.

Φύλλα, folia, nom. pl. à φύλλον, λον,

λον, υ, τὸ, *folium*, dat. pl.
 φύλλαζι. ε. 419.

Φυλάσσει, *custodit*, 3. præf. φυ-
 λάσσειο, pro φυλάσσει, præf.
 imperat. pass. à φυλάσσει, *cu-*
stodio, f. ξω, p. χα. θ. 769.
 ε. 489.

Φύλον, υ, τὸ, idem quod φυλή,
 ἥς, ἡ, *tribus, genus*, φύλ', pro
 φύλα, nom. pl. ε. 90. 197.

Φύλοπις, ιδθ, ἡ, *rugna*, in acc.
 φύλεπις & φυλόπιδα, pro-
 prie *clamor bellicus*, à φύλον,
 seu φυλή, ἥς, ἡ, *natio, gens*,
 & ὀψ, ἐπὸς, ἡ, *vox*, q. d. ὀψ
 τὸ φύλον, *clamor nationum*.
 Sic βοῦ, ponitur pro bello,
 ἱλιαδ. β. 408. per metony-
 miam adjuncti, vel quasi, ἡ
 τὸ φύλον ὀπις, quod bellis
 puniat Deus homines, ab
 ὀπις, ιδθ, ἡ, *ultio*. α. 23.
 114. 200.

Φύρειν, *miscere*, præf. inf. à φύ-
 ρω, f. υρῶ, & Æol. φύρσω, p.
 χα. ε. 61.

Φυτόν, υ, τὸ, *planta*, in dat. pl.
 φυτοῖσι, hinc φυτῶν, *planto*,
 φυτῶσιν, *plantaret*, 3. pers.
 a. 1. sub. φυτῶσιν, a. 1. m.
 ind. Ion. Th. φύω, *nascor*.
 ε. 567. 780. 810. α. 29. θ.
 986.

Φωκῆις, *nomen gentis*. α. 25.

Φάραξ, *nomen viri*. *phoca*, est
bellua marina φάκηνα, φά-

κη, *vitulus marinus*, pessime
 olet. ἰδύασ. δ. 443. θ. 1004.

Φωνῇ, dat. sing. à φωνῇ, ἥς, ἡ,
vox. α. 382.

Φωτὺς, *viri*, genit. sing. φωτῆ,
virum, accus. sing. à φῶς, *vir*,
 φωτῶν, *virorum*, per syn.
spec. hominum, φῶτις, *viri*.
 Sed φῶς, ὠτὺς, τὸ, *lumen*,
 differentiae causa facit Geni-
 tivum pluralem φῶτων. Th.
 φάω, *luceo*. ε. 191. α. 149.
 420.

Χ.

Χ', propter sequentem Vo-
 calem aspiratam, pro κ.
 pro χα, sæpe pro κς, κςι, quæ
 sunt dictiunculae potentia-
 les. ε. 390. 432.

Χαίςθ, genit. sing. à χαίθ, ιθ,
 τὸ, *rudis indigestaque mate-*
ria, qualem fingeant. Vide
 in χαίθ. θ. 123.

Χαίρεις, *gaudes*, 2. pers. præf.
 verbi, χαίρω, *gaudeo*, f. χαρῶ,
 p. κίχαρκα, a. 2. ἔχαρει, f. 2.
 pass. χαρήσομαι, p. m. κίχαρε.
 ε. 55. 356. α. 327.

Χαλαίνους, *laxantes*, præf. part.
 à χαλαίνω, idem quod χα-
 λάω, f. αῖσι, *laxo*. α. 308.

Χαλέπιω, *damno afficio, ouerto*,
 hinc χαλεπὸς, *gravis*, χαλε-
 πῇ, χαλεπῶ, genit. Ion.
 χαλεποῖσι, dat. pl. Ion. χαλε-
 πῶταθ,

πύτων, *difficillimus*, superl.
& χαλεπῶς, *adverb.* ε. 5. 290.
91. 330. 555. 672.

Χαλκιδόφων, *ε, ὁ, area voce*, ex
χαλκός, *ε, ὁ, as*, & φωνή, *ἡ, η, vox*. 9. 311.

Χαλκιοχρυσῶν, *area galea mu-*
nitionis, acc. sing. à χαλκιοχρ-
υσῆς, ex χαλκός, *ε, ὁ, as*, &
χρῦς, *υθ, ἡ, galea*. θ. 984.

Χαλκῶ, *argē, dat. sing.* χαλκός, *ε, ὁ, as*. α. 415. ε. 150. hinc
χαλκί, *ε, as*, *argēus*, & χαλ-
κει, *metri gratia*. χαλκί-
δα, acc. à χαλκίς, *nomen ur-*
bis. ε. 143. 149. 653.

Χαμαί, *humī, adverb.* hinc χα-
μαιγνήϊαν, *humī prognato-*
rum, à χαμαιγνής, ex χαμαί,
& γαίνομαι. 9. 879.

Χά, *hiatus, tenebræ*, à χαίνω,
hisco: hinc χάος, *in chaos*
verto. 9. 116.

Χαροσόμην, *præf. part.* χα-
ροσέμεναι, *Doricè & Æoli-*
ce pro χαροῖσθαι, à χαροῖσθαι,
f. ξω, *sculpro, incido, acuo*.
ε. 571.

Χαρίεις, acc. pl. à χαρίεις,
χαρίεσσα, *ει, elegans*, à χαί-
εις, *ιτ, ἡ, gratia*. 9. 129.

Χάρις, *ιτ, ἡ, gratia*, in acc.
χάρις. ε. 707. 718.

Χάρις, *Dex.* in genit. pl. χα-
ρίτων. 9. 907. ε. 73.

Χάρμα, *αἰ, τὸ, gaudium*. Th.

χαίρω, *gaudeo*. α. 400.

Χαροπιῶ, gen. Ion. à χαροπιί-
τρυνες, *fulvi alioquin*, χαρο-
πός, *ε, ὁ, latus*, *vultu sere-*
nus, castus, ceruleus, ab ὤψ,
oculus. Th. ὀπθῆμαι, *video*,
& χαίρω, *gaudeo*. 9. 321.

Χάσμα, *αἰ, τὸ, hiatus*. Th.
χαίνω, *hisco*. 9. 740.

Χαπίζων, *egens, præf. part.* à χα-
πῖω, *ergeo*. ε. 21.

Χαυλιόδων, *οἶ, οἱ, curvos den-*
tes habens, dicitur & χαυλιό-
δης, ab ὀδὺς, *οἶ, οἱ, dens*.
α. 387.

Χεί, *fundit*, 3. *præf. ind. verb.*
χίω, seu χείω, *fundo*, f. χίσω,
χείσω, & χόσω, a. 1. ἔχουσα,
ἔχουα, & ἔχια, a. 1. *pass.* ἐχύ-
θλω. ε. 419.

Χείλις, *dat. pl.* à χεῖλ, *ε, οἱ,*
τὸ, labium, labrum. ε. 97.

Χείμαρ, *clavus ligneus sub*
carina. χείμαρρ, *hyeme*
fluens à χεῖμα, *αἰ, τὸ,*
hyems, & ρίω, *fluo*. ε. 624.

Χεῖμα, χεῖμαῖ, *hyems*, hinc
χειμῶν, *οἶ, οἱ, idem*. hinc
χειμέρι, & χειμερία, *hyc-*
malis. ε. 638. 673. 492. 563.

Χεῖρ, *γ, pl. præf. ind.* Poëtice
pro χίρ, à χίω, *fundo*, f.
χόσω, a. 1. ἔχουα, & ἔχια, *pro*
ἔχουσα, f. 2. χῶ, a. 1. *pass.*
ἐχύθλω, *quali* à χύω. 9. 83.

Χειροδίκη, *nom. pl.* à χειροδίκη,
cui

cui jus est in manibus, ex
χειρ, *manus*, & δικη, ή, *jus*.
s. 187.

Χειρὸς, genit. à χειρ, *manus*,
χειρ, χειρα, χειρες, dat. pl.
χρσὶ, χρσιν, & χείρεσι, Ion.
& poet. ut & χείρασι. s. 478.
795. α. 188. θ. 747.

Χείρων, *Chiron*, nomen viri. θ.
1001.

Χελιδών, ἐνθ, ή, *hirundo*. s.
566.

Χερείων, *deterior*, & χειρότερον,
deterius, novus comparati-
vus, à κακός, *malus*, in comp.
κακίων, χείρων, & Poët. χι-
ρείων, in superl. κακίσθ, &
χείρισθ. s. 819. α. 51.

Χερσὶ, dat. pl. Vide in χειρὸς.
s. 319.

Χηλῆσι, dat. pl. Ion. à χηλή, ής,
ή, *ungula*, *forfex*. α. 62.

Χηρωσὶ, *remoti cognati*. The-
ma χῆρ, &, *viduus*. θ.
607.

Χήτῃ, dativus sing. à χῆτος, εθ,
τὸ, *penuria*. Thema χατίω,
ω, *eg eo*. θ. 605.

Χθονίς, genit. à χθών, εθ, ής, *terre-
stris*, à χθών, ονός, ή, *terra*.
α. 373.

Χίλια, in f. g. & χίλιοι, *mille*,
in n. g. χίλια. θ. 364.

Χίμαιρα, in gen. χιμαίρης, Io-
nicè, *capra hyeme nata*, à
χῆμα, τ, τὸ, *hyems*, per

syncope, θ ε ψιλῷ, *metri
causa*. θ. 322. 323.

Χιτῶνα, acc. sing. à χιτῶν, ἐνθ,
ὁ, *tunica*, Ionicè, κιθῶν. α. 287.
s. 534.

Χλαῖναν, acc. à χλαῖνα, ή, *lena*.
vestis species. s. 535.

Χλοερῶ, dat. à χλοερὸς, *viridis*,
unde per crasin χλωρὸς, χλω-
ρῶ. s. 741. α. 393.

Χλῆναι, *agrestes*, à χλῆνης, per
crasin pro χλοῖωνος, ut sit
qui in virenti gramine cu-
bat, epitheton apri, ex χλόα
herba virens, & δινῆ, ή, *cu-
bile*. α. 177.

Χοάριοι, genit. Ion. χόαρ, εθ,
tinus, à χῶ, *fundus*. θ. 863.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλος, à
χόλ, &, ὁ, *bilis*, item *ira*.
Them. χολή, ής, ή, *bilis*.
θ. 221.

Χολέμεν, *iratus*, præf. part.
χολόομαι, ἔμεν, *irascor*. Th.
χολή, ή, *bilis*. s. 137.

Χολωσάμεν, *iratus*, part. a. i.
med. pro quo Poëtæ quoque
dicunt, χωσάμεν, à χολώω,
irascor. Them. χολή, *bilis*.
s. 53.

Χορός, ἔ, ὁ, *chorus*, chorea, tri-
pudium. α. 201.

Χόρτ, &, ὁ, *fenum*, hinc χορτά-
ζην, proprie *herbis*, seu *fæno
pascere*, per synecd. *saturare*.
s. 604.

Χρία, *debita*, in dimensione Poëtica legendum, **χερ**, vel **π**, abesse debet, quod mihi fit veritumilius, **χρία** vero derivatur à **χρίον**, **ς**, τὸ, *debitum*, **χρίον**, **ς**, **ον**, *idem*. s. 645.

Χρεών, genit. pl. à **χρεία**, **ας**, **η**, *egestas, utilitas, &c.* s. 402.

Χρίμιζαν, *hinnivere*, a. i. Ion. à **χρημίζω**, per syncopen pro **χρηματίζω**, f. **ιω**, *hinnio*. a. 348.

Χρηίζον, præs. inf. à **χρηίζω**, *idem quod χρείζω, egeo*. Th. **χρεία**, *indigentia*. s. 365.

Χρήμα, **αιον**, τὸ, *res, χρήμ'*, pro **χρήμα**, & **χρήμαθ'**, pro **χρήμαθω**. s. 342. 603.

Χεισμηρήν, part. a. i. med. *uncta*. Errant ergo qui ajunt a. i. med. non habere passivam significationem, à **χείω**, f. **ιω**, *ungo*, perf. pass. **πείχεσμαι**. s. 521.

Χρόν, **ς**, **ον**, *tempus*. s. 132.

Χρὸς, genit. à **χρῆς**, *cutis*. Th. **χρόα**, **ας**, **η**, *color*. Dicitur **χρόον**, **ς**, **ον**, & **χρῆς**, **χρὸς**, **ον**, **χρὸν**, **χρόα**. s. 534. 74. 196.

Χρυσίμπυκς, *aurea mitra revincta*, ex **χρυσός**, **ς**, **ον**, *aurum*, & ab **ἀμπυξ**, **υκον**, **ον**, **η**, *proprie funiculus aura-*

tus, quo juba equorum in fronte sparsa colligantur, ab **ἀμπύχω**, *circumdo*. Deinde per metaph. tribuitur mulieribus. s. 916.

Χρυσάωρ, *accinctus aureo gladio*, nomen viri, in acc. **χρυσάωρα**. s. 769. ex **χρυσός**, *aurum*, & **ἄωρ**, **ρον**, τὸ, *enlis*. s. 282.

Χρύσαυ, pl. à **χρύσα**, **χρυσῆς**, pro **χρυσῆς**. θ. 975. **χρυσάω**. s. 65.

Χρύσων, *idem quod χρύσειον*, a. 313.

Χρύσειον, & contractè, **χρυσῆς**, *aureus*, à **χρυσός**, **ς**, **ον**, *aurum*. a. 297. s. 216.

Χρυσονόμης, **ς**, **ον**, *aureo crine confpicuus*, ex **χρυσός**, & **νόμη**, **η**, *coma*. s. 947.

Χρυσονόδιλον, *aureis calceamentis gaudentem*, ex **χρυσός**, **ς**, **ον**, *aurum*, & **νόδιλον**, **ς**, τὸ, *calceus*. s. 454.

Χρυσόσιφανον, *aurea redimitus corona*, à **χρυσός**, **ς**, *aurum*, & **σίφανον**, *corona*. Th. **σίφαν**, *corono*. s. 17.

Χρῶς, **ωνός**, **ον**, *corpus*, *idem quod χρῆς, χρὸς*. Th. **χρόα**, **η**, *color*. s. 596.

Χυτροπόδων, gen. pl. à **χυτρό-**
πυς, *olla pedes habens*, ex **χύτρον**, **ς**, **ον**, *olla*, & **πύς**. s. 746.

Χολόρυς, succensens, part.
præf. med. pro χολοόρυς.
χολοόρυς, part. a. i. med.
verbi χόομαι, idem quod χολοόμαι, irascor. Th. χολή, ἥς, ἡ, bilis. §. 533. α. 12.

Χώρα, genit. à χώρ, ὡ, ὅ, locus, sedes. item, spatium. item, ager, prædium, fundus. §. 731. α. 410.

Χώσαυ, pro ἰχθυόσαυ, iratus fuit, a. i. m. Ion. à χόομαι, irascor. Thema, χολή, ἥς, ἡ, bilis. α. 554.

Ψ.

Ψαμάθη, nomen mul. à ψάμμη, ὡ, ὅ, arena, sabulum. α. 260.

Ψεύδεια, mendacia, acc. pl. à ψεῦδος. ψεύδεις, ubi in dimensione legendum ψευδεῖς, acc. pl. à ψεύδης, ἰ, ὅ, κ, ἡ, falsus, mendax. Th. ψεύδω, fallo, f. ψεύσω, p. ἔψωκα, p. pass. ἔψυσμαι, a. i. m. ἰψυσοίμην. ε. 78. §. 229. 783. α. 707.

Ψιάδας, guttas, acc. pl. à ψιάς, ἄδ, ἡ, roris gutta. α. 384.

Ψολοίη, ardens, dat. sing. à ψολοίη. Th. ψόλη, ὡ, ὅ, fuligo. α. 492.

Ψυχή, vita, anima. ψυχῆς, vi-

tam. per metonym. causæ. α. 173.

Ψυχρός, frigidus, à ψύχω, f. ξω, refrigero. ψυχρά, pro ψυχρῇ, Ionice. ε. 545.

Ω.

Ω, ὦ, vocativus. ε. 27.
Ω, ὦ, cni. α. 57.

Ωδὲ, sic. ε. 35.

Ωδ' ὡσαύτῃ, iratus, a. i. m. poet. ὠδυσσεύς, ab ὠδύζομαι. f. ὠδύσομαι. §. 617.

Ωκεανίη, Oceanis, nomen puerperæ. ὠκεανίη, filia Oceani. §. 364. 956. 507.

Ωκεανός, Oceanus, ex ὠκείως, citò, & αἶω, fluo. ε. 169. ὠκεανοῖο, pro ὠκεανῷ. ε. 564. §. 133.

Ωκείες, pl. veloces, ὠκείης, genit. sing. f. g. ὠκεῖα, ab ὠκύν, celer, m. g. & in n. g. ὠκύν. α. 61. §. 998.

Ωκείης, pro ὠκεῖας, dat. pl. Ion. §. 269.

Ωκεῖαν, acc. f. g. ab ὠκύν, ἰ, ὅ, celer, ὠκείης pro ὠκεῖας, Ion. dat. pl. ὠκεία, poet. pro ὠκεῖα. §. 266. 780.

Ωκυπέτης, celeriter volans, ex ὠκύν, ἰ, ὅ, celer, & πέτομαι, volo. est & ὠκυπέτη, nomen mul. ε. 210. §. 267.

Ωκυντόδων, alipedum, ab ὠκύν, Bb Aa πύς,

πος, οδ^Ω, ὁ, idem quod πο-
 δύκης. ὠκυπόδισσι, dat. pl.
 Ion. α. 470. 302.
 ὠκυρόη, nomen mul. θ. 360.
 ὠλε^Ω, α. 1. ind. ab ὄλωμι,
 perdo, in fut. ὀλίω, α. 1. ὤ-
 λε^Ω, 3. pl. ὠλε^Ωαν. ε. 370.
 ὠμαρτή^Ω, α. 1. ind. act. ab ὀ-
 μαρτέω, sequor, f. ἴσω. Th.
 ὀμαρτή, simul. idem quod
 ὀμῆ. θ. 201.
 ὠμισυ, θ. ὠμισυ, pro ὀ ἥμισυ,
 quod dimidium. Them. ἥμι-
 συς, ε^Ω, ὁ, dimidius. ε. 557.
 ὠμησλὼ, crudis vefcentem, acc.
 ab ὠμησῆς, ὤ, ὁ, crudivorus.
 τῷδ' ὅτ' ἐπὶ ὠμῷ ἴδ' ἔν, ab ἴδω,
 edo, & ὠμὸς, ὤ, ὁ, crudus.
 θ. 300.
 ὠμῶ, crude, dat. ab ὠμὸς, ὤ,
 ὁ, crudus. item, crudelis.
 ε. 703.
 ὠμ^Ω, ε, ὁ, humerus, ὠμων,
 gen. pl. ὠμοις, & ὠμο^Ω.
 dat. pl. α. 468. 159.
 ὠνῆ, 3. sing. præf. subj. med.
 ab ὠνέομαι, esto, f. ἴσομαι.
 ε. 539.
 ὠπα, acc. ab ὠψ, ὠπὸς, ὁ, vul-
 tus. Them. ὠπ^Ωμαι, video.
 ε. 62.
 ὠπα^Ω, dedit, & ὠπα^Ωαν, α. 1.
 act. indic. ab ὠπάζω, f. σω,
 praebeo, item insequor. θ.
 442.
 ὠραῖ^Ω, tempestivus, speciosus,

ab ὠρα, ας, ἡ, pulchritudo,
 tempus. ε. 32.
 ὠραῖς^Ω, matura reddunt, pro
 ὠραῖζουσι, Æolicè, ab ὠραῖ-
 ζω. Them. ὠρα, tempus.
 θ. 903.
 ὠρέξατο, petiit, α. 1. med. à Th.
 ὀρέζω, porrigo, f. ξω, præ-
 χα, aor. 1. pass. ὠρέχθην.
 θ. 178.
 ὠρη, Ion. pro ὠρα, hora. & per
 syn. membri tempus, ὠρης,
 ὠρη, ὠρέω, ὠρας. θ. 501.
 ε. 30.
 ὠρηνάτω, certabant, porrige-
 bantur, 3. pl. imperf. pass. ab
 ὠρηνάομαι ὠμαι, idem quod
 ὀρέζω vel ὀρέγνυμι, f. ξω, p. χα,
 porrigo. α. 190.
 ὠρει, concitat, α. 1. act. ab
 ὀρέω. Th. est, ὠρεω, excito.
 ε. 674.
 ὠρα^Ω, tempestivus. ab ὠρα,
 hora, ὠρα, ὠρι. ε. 392.
 490.
 ὠρίων, ὠν^Ω, ὁ, Orion, signum
 coeleste. ε. 607.
 ὠρεν^Ω, excitabatur, imperf.
 pass. ab ὀρενυμι. Them. ὠρεω,
 excito. θ. 191.
 ὠρεσι, immisit, α. 1. act. ab ὀρεω,
 f. ὀρεῶ, & Æol. ὀρεω. ὠρετ, 3.
 sing. præf. plusq. pass. ut &
 ὠρετ. α. 40. θ. 990. 523.
 ὠρύγων, antiquum, ab ὠρύγ^Ω,
 antiquissimi Thebanorum
 regis

regis nomen, per syn. speciei, *vetustus*, *antiquus*. θ. 806.

Ως, particula varios habens usus. ε. 86. 108. ὡς κ', ὡς περ. ε. 697. θ. 402.

Ως, pro ἕως, sic. ε. 44.

Ως εἰ, *perinde*, α. 189.

Ως, *adeo ut*, ὡς, *utque*, pro ὡς τε. α. 405. θ. 831.

Ως πιν, *cui*, dat. ab ὅς, *quis*. ε. 31.

Ως τρυων, *jubebant*, imperf. ab ὀτρύνω, *incito*, f. ὠνά, p. γκα.

θ. 883.

ὠτίον, *auritum*. h. e. *ansatum*, ab ὠς, ὠτός, τὸ, *auris* unde est ὠτίς, ὠσα, εν, *auritus*, α, ἡμ. ε. 655.

ὠφειλον, imperf. ab ὀφείλω, *debeo*, fut. ὀφειλήσω, præt. ὠφείληκα, aor. 2. ὠφειλον. ε. 172.

ὠχρ, *gradiebatur*, 3. sing. imperf. med. ab ὠχμαί *abeo*, unde λείχμα, *abeo*, *morior*, f. οίχισμα, perf. ὠχημα. α. 200.

F I N I S.

